

වහරහතූන්
වැඩි වඟු ඔස්සේ

සතර අපායෙන් මිදෙමු - කොටස් 01 – 50

මහරහතූන් **වැඩි මඟ සිත්සේ**

මේ ලිපිය ලියූ ස්වාමීන් වහන්සේ
මේ වන විට කොහි වැඩ
සිටිනවාදැයි මම නොදනිමි. එහෙත්
උන්වහන්සේ මේ පිං බිමේ කුමක්
හෝ හෙමුරු වන හැඩක අලු,
කොටි, වළසුන් මැද ඒක විහාරව
දහමි සුව විඳිමින් සිටිතැයි මම
විශ්වාස කරමි. මේ හෝර කටුක
සංසාරයේ බිය දැක, මේ
ආත්මයේදීම සසර දුකින් එතෙරවීම
අදිටත් කරගනිමින් සෘජුව ගිවත්
මහෙහි ගමන් කළ උන්වහන්සේ
ලබා ඇති මහරඳු ගැන කියන්නට
කරමි මම සමතෙක් නොවෙමි.
එහෙත් උන්වහන්සේ වැඩිය යුතු
බවුන් වඩන උතුම්කු බව කියන්නට
මම නොපැකිලෙමි. තම අවබෝධය
මෙන්ම අත්දැකීම්ද උන්වහන්සේ
සතු වූ කුඩා පොත් හතරක
සංස්කරණය නොකළ සටහන්
ලෙසින් මා අතට පත් කළ
උන්වහන්සේ නොපෙනී ගියහ.
එහෙත් ඒ සටහන් කෙතරම්
ආර්ථිකයද? හෙමුරුද?
ආත්මවිමර්ශද? ගිවත් මහට
පිළිපත් ගිහි පැවිදි උතය
පාර්ශ්වයන්ට මෙය අහනා පූජාවක්
වනු ඇතැයි මනේ පුහුදුන් සිත
කියයි. මේ සියල්ල ඔබ වෙත
ඉදිරිපත් වුවද ඒවා ලියූ
උන්වහන්සේගේ නාමය හෙළි
නොකරන සේ කරන ලද අයැදුමක්ද
විය. කරතෘ අඥාත වුවද මේ
සියල්ල ඔබ හැමතේ යහපතට
හේතුවනු හිසැකය. එහිසාම මා ලද
ඒ අභිගයින් අහනා දහම්පටුර ලිපි
මාලාවක් ලෙස ඔබ අතට පත්
කිරීමට මට ඉඩ දුන මහෙව්!

මේ සෝර, කටුක, භයානක සංසාරයේ හිය දැක,
 මේ ආත්මභාවයේම සසර දුකින් එතෙර වීමට අධිෂ්ඨානකරමින්,
 විරිය වඩමින්,
 නිවන් මග පුරන, 'දක්ඛණ',
 ගිහි පැවිදි උතුමන්ට පමණක් මේ අභිංසක ව්‍යායාමය
 උපකාරයක්ම වේවා!
 ශක්තියක්ම වේවා!
 මාර්ගයක්ම වේවා!

තම තමන්ට වැටහෙන ප්‍රමාණයට තම තමන්ගේ ජීවිත වලට ගලපාගනිත්වා!

අර්ථ භෝ ව්‍යාකරණ වැරදි ඇතොත් ඔබ නොකළ වරදකට ඔබ නොගැටෙව්වා!

අනුනටද අනුකම්පා කෙරේවා!

වැරදි නැතොත් නිවැරදි දෙය නිවැරදි ලෙස දක්වා!

මෙහි සටහන් හැම අර්ථයක් තුළින්ම ඔබ සැමට යහපතක් වේවා!

තමා තමාටම පිහිටකොට ගනිත්වා..

යැයි උන්වහන්සේ ඒ පොත් පෙළ ඇරඹුමේ ලියා ඇත්තාහ.

1. කතාව දිග්ගැසුනොත්...

පුංචි කතා, ලොකු කතා කියා ස්වභාවයන් දෙකක් ලෝකයේ පවතී. පුංචි වුවද ලොකු වුවද කතාවසකස්වන්නේ ඇති වී නැතිවී යන සිතක් හේතුවෙන්ය. එම සිතට ඇලීමේ ගැටීමේ ස්වභාවය මත කතාවපුංචි හෝ ලොකු බවට පත්වෙයි. එක සිතක් නිසා මනුෂ්‍යයන් සිතාසෙයි, හඬයි, අපේක්ෂා සහගතවෙයි. සමහරවිට තමා විසින්ම තමාගේ ජීවිතය සියදිවි නසාගැනීම දක්වා, ඇති වූ සිත තත්භාවෙන් තෙත්වූනිසා තව තව සිත් පරම්පරාවන් ඇති කරදෙයි. සිතාසීම පුංචි කතාවකි. දිවි නසාගැනීම ලොකු කතාවකි. දෙකටම මූලාරම්භය වූයේ ඇති වී නැතිව ගිය සිතකි. ඒ සිතට ඇලීම නිසා හටගත් සිත් පරම්පරාවකිනි. සකස්වුණ සිතට ඇති වූණ ඇලීමේ, ගැටීමේ ස්වභාවය මත කතාව ලොකු, කුඩා විය. මනුෂ්‍යයෙක් කල්පගණන් සතර අපායේ දුක් විඳින්නේද, සුගතිවල සැප විඳින්නේද තෘෂ්ණාවෙන් තෙත්වුණු සිතක් නිසාය.

බලන්න අවිද්‍යාවෙන් තෙත්වුණ එක සිතක් කල්ප ගණන් ඔබට දුක උරුම කරන දිග කතාවක්, ලොකුකතාවක් කියන්න ඔබට රැගෙන යන හැටි.

ඔය සතර අපායේ ජීවත්වන අනන්ත දුක් විඳින සත්වයන් ඒ දුකට වැටුණේ කවදාහරි දවසක තමා තුළ ඇතිවුණ රාගයෙන්, ද්වේශයෙන්, මෝහයෙන් තෙත්වුණ සිතක් නිසාය. එසේනම් මෙවැනි අතිභයංකර දුකක් කල්පගණන් දිගට ඇදෙමින් ගෙවන්නේ තමන්ට අයත් නොමැති, ආගන්තුක, ඇතිව නැතිව ගිය රාග, ද්වේශ, මෝහයෙන් තෙත් වූ සිතක් නිසා වීම අභාග්‍යයකි. පුංචි සිතක් ඇති කළ දිග කතාවකි එය.

නමුත් ඔබ අතහැරීම, සිතේ අනිත්‍ය බව දකින්නට පුරුදු කර තිබී, ඇලීම ගැටීම සහිත සිත ඔබට දිගකතාගොතන සංචාරකයෙක් කරවන බවට ඔබ තුළ අවබෝධාත්මක සංඥාවක් වඩාගෙන තිබුණා නම් හෝලෝකයෙන් දුකෙන් මිඳෙනවා යන්න අවංක සහගත විශ්වාසයකින් ඔබ නිවීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණව සිටියා නම් සම් තීරණාත්මක මොහොතක "ඥාන දර්ශනයන් සඵල කරමින්, ඇති වී නැති වී යන එක සිතක් ඔබට නිවීමේ ආශ්වර්‍යමත් සැහැල්ලුවත්, නිදහසත් ඔබට උදාකරනු ඇත.

කතාව නිමාකොට ඔබට ලෝකයෙන් නිවාදමන්නේද සිතක් සේම, ලෝකයාට විවෘත කොට ලොකු කතාගොතන්නේ ද ඔය ඔබගේ ආගන්තුකයාමය. සිහි නුවණින් ධර්ම චිත්තය දෙක තුළ ජීවත්වෙමින් සතිය සහ සිහිය ඇතිකරගනිමින් මේ ආගන්තුකයා හඳුනාගෙන සැනසීම ලබන්න ඔබ උත්සාහගන්න.

සමාජය දෙස බැලීමේදී අපි දකින සියල්ලම ද දිග කතාය. හැම කතාවක්ම දිග්ගැසීමට හේතුව අවිද්‍යාව ශක්තිමත්වීමය. තරුණයෙක් තරුණියක් දෙස බැලුවොත් එය අවසන් වන්නේ විවාහයකිනි. දරුවුණු බුරන්ගෙනි. පවුල නමැති බන්ධනයෙනි. ඒවා උපාදානය කරගෙන මියගිය පසු සතර අපායෙනි. එසේනොවන්නේ නම් සුගතියෙනි.

කෙනෙක් තවකෙනෙක් දෙස ඔරවා බැලුවහොත්, ශරීරයේ හැපුනහොත්, අත්වැරද්දක් වුණොත් එය අවසන්වන්නේ මිනීමරුමට වසර ගණන් සිර දඬුවම් විඳීමෙනි. කල්ප ගණන් අපාදුක් විඳීමෙනි. සිංහල පිංවතෙක් දුටු පිංවතකුගේ ඇහේ හැපුනහොත්, නැතිනම් දුටු පිංවතෙක් සිංහල පිංවතකුගේ ඇහේ හැපීම අවසන් වන්නේ ජාතීන් දෙකක් අතර මහා යුද්ධයකිනි. විනාශයකිනි. මගේ රට, මගේ ජාතියකියන උපාදානය නිසා සකස් වුණ මහා වෛරයකිනි.

රට නිසා හෝ ජාතිය නිසා හෝ ඇති වූයේ වෛරය නම් ප්‍රතිඵලය දුකක්මය. මියගියේ වෛර සිතකින් නම් උරුමය සතර අපායමය.

යම් පිංවතෙක් සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයේ පැවිදිවුවොත්, එම පැවිද්ද අවසන් වන්නේ දැනුම, කීර්තිය, ලාභ සත්කාර, නිසාය. පන්සල, කැලය, කුටිය, ශීලය, සමාධිය, මාර්ගඵල, රේඛියෝව, රූපවාහිනිය, ධර්ම ප්‍රචාරය.... මේවා සියල්ල මගේ කරගෙනය. කොටින්ම ස්වභාවධර්මයේ ස්වභාවය අර්ථ කර, අවබෝධ කර වදාළ සම්බුද්ධ දේශනය ද ඔහු ඔහුගේ කොටගනී. මේ පොතේ සටහන් කර ඇති එකමකරුණක්වත් මේ සටහන් තබන භික්ෂුවට අයත් දෙයක් නොවේ. භික්ෂුව අතින් සිදුවූයේ ලෝකයේ ස්වභාවය එම ස්වභාවය පිළිබඳ අවබෝධය ලබමින් ලත් අත්දැකීම් සටහන් තැබීම පමණක්මය.

භික්ෂුවට මේ කරුණු කිසිවක් අයිති නැත. ඒවා අයිති ලෝකයටයි. ලෝකය අයිති දුකටය. අනිත්‍යයටය. මේකරුණු මගේ කරගතහොත් ඒ ඔහු අයිතිකරගන්නේ ලෝකයයි. දුකයි. අනිත්‍යයි.

බලන්නකෝ ඇති වී නැතිවී යන සිතක් සකස්කර දුන් සිත් පරම්පරාවක දිග කතාවල ස්වභාවය. මේ හැමදිග කතාවක්ම පුංචි කතාවක් බවට, නිවුණ කතාවක් බවට පත්කරගැනීමට හැකියාව තිබියදී ඇතිවන සිතට ඇලීම, ගැටීම හේතුවෙන් සිත තෘෂ්ණාවෙන් තෙත් කිරීම හේතුවෙන්, සිත මගේ කරගැනීම හේතුවෙන් අත්හැරීමෙන් නිවීම දෙසට යෑම නොව, අල්ලාගැනීමෙන් දිගකතා බවට පරිවර්තනය කරගන්නවා. අවිද්‍යාවෙන් මිදී ලෝකයෙන් මිදීමට ඔබත් විරියය වඩන්න.

2. එක්කෝ මරණය නැති නම් සතර අපායෙන් මිදීම

පසුගිය කාලවකවානුවල වැඩසිටිය ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේලාත් වර්තමානයේ වැඩසිටිනගෞරවණීයස්වාමීන් වහන්සේලාත් විසින් කරගෙන ගිය ධර්මදේශණාමය, බෝධිචන්දනාමය පිංකම් හරහා අතිවිශාල තරුණපිරිසක් ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට එනවා පිංවතුන්ලා දකින්න ඇති. එම තරුණ පිරිස දිහා දැක්කහමවර්තමානයේ පැවිදිභාවයට පත්වී උතුම් ජීවිත ගතකරන තරුණ ස්වාමීන් වහන්සේලා දැක්කහම සද්ධර්මයටසමාජය තුළ මොනතරම් දෙයක් කරගන්න පුළුවන්ද කියලා සිතෙනවා, තරුණ පිංවතුන්ලාට. නමුත් මේ එකඑක කාලවලදී මතු වී එන ධර්මයේ ප්‍රබෝධය කාලයකදී දුර්වලවෙලා යනවා. මෙය සටහන් තබන භික්ෂුවත්ගිහි කාලයේදී එවැනි ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ පිංකම් තුළින් ධර්ම මාර්ගය ශක්තිමත් කරගත්අයෙක්. භික්ෂුව මෙහි සටහන් තබන්න හදන්නේ ස්වාමීන් වහන්සේලා හරහා ඇතිකරගන්නා ධර්මප්‍රබෝධය ජීවිතය තුළින් වැඩිදියුණු කරගෙන ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න අප දක්ෂවෙන්න ඕන කියලා. රැල්ලක් නැගෙනකොට රැල්ලක් සමග බොහෝම උද්‍යාගයෙන් ගහගෙන යනවා. රැල්ල අභවරවෙනකොටනැවත සුපුරුදු තැනට එනවා. සතර ඵර්දිපාද ධර්මයන්ට අයත් ඡන්දය, වීර්යය, චිත්තය, විමංසා කියනකාරණාවලින් චිත්තය කියන ධර්මතාවය පිංවත් ඔබට මෙහිදී වැදගත් වෙනවා. මෙතනදී චිත්තය කියන්නෙඅධිෂ්ඨානයට. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ජයශ්‍රීමහා බෝධි මූලයේ වාඩිවෙලා මගේ සම්, මස්, ඇට, නහර, වියලේවා. සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කර ගැනීමෙන් තොරව නොනැගිටීමේය කියල චිත්තයක් ඇතිකරගන්නවා. බලන්න අරමුණ නැතිනම් මරණය තමයි එම චිත්තයේ අර්ථය. මේ චිත්තය කියන කාරණය පිංවත් ඔබත් ධර්මමාර්ගයේ ශක්තිය උදෙසා ජීවිතයට එකතුකොට ගන්න. ධර්ම මාර්ගයේ රැල්ලක් සමග පෙරට ගිහිල්ලා රැල්ල නැවතුන තැනදී ආපසු හිටපු තැනට එන්නෙ ඔබ තුළ චිත්තයක් ඇතිකරනොගත් නිසාමයි.

ඔබ මේ ලිපි මාලාවම උදාහරණයට ගන්න කෝ. පුංචි හෝ ප්‍රබෝදයක් ධර්මයට කැමති පිංවතුන්ලා තුළමේ ලිපි කෙරෙහි ඇතිවෙලා ඇති. නමුත් පිංවත් ඔබ වටහාගන්න ඕනෙ මේ කෙටි ප්‍රබෝදය අනිත්‍යදෙයක් බව. හෙට අනිද්දා මේ ලිපි පෙළ අභවරවෙනකොට නැගුන ප්‍රබෝදය අභවරවෙනවා. නමුත්පිංවත් ඔබ නැවතිය යුතු නැහැ. ඔබ බලාපොරොත්තුවක් නොවේ චිත්තයක් ඇති කරගන්න. ඔබ මෙතෙක්බලාපොරොත්තු පමණයි ඇති කරගෙන තිබෙන්නේ. බලාපොරොත්තු කියන්නේ වෙනස් වෙන දෙයක්. තරුණකාලයමයි ධර්මය සුවසේ වැඩිමට සුදුසු කාලය. ජීවිතය ආයුෂ්‍ය, වර්ණය, සැපය, බලය කියන කාරණාවලින්පවසම්පන්න වන කාලවකවානුව. මෙම කාලයේදී තමයි 'පටිභානය' කියන නුවනින් මෙනෙහි කිරීමේ ශක්තියජීවිතය තුළින් මෝදුවෙන්නේ. මේ කාලය දෘෂ්ඨීන් ගෙන් තොරව විවෘතව ලෝකය දකින කාලයක්. ඒ නිසාපිංවත් ඔබ අස්වැන්න ඇති වෙලාවේම උපක්‍රමශීලීව අස්වැන්න නෙලාගන්න දක්ෂවෙන්න ඕනේ. අස්වැන්න නැති වුණාට ගස කොතෙක් සෙලවුවද වැටෙන්නේ අතු, කොළ, රිකිලිමය. අතු, කොළ, රිකිලියනු ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහයි.

වර්තමානයේ තරුණ කාලය වැඩියෙන්ම කැපවෙන්නේ අධ්‍යාපනය, රැකියාව, ආදරය වැනි කාරණයන්ටය. මේවායේ ප්‍රථිඵලය ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසල් වලින් ජීවිතය පිරියාමයි. අධ්‍යාපනය ලබන්න. රැකියාව කරන්න. ආදරය කරන්න. මේවා කරන ගමන් ධර්ම මාර්ගයෙන් පෙරට නොකඩවා ගමන් කරන්න. වෙනස්වන බලාපොරොත්තු අභිබවා ගිය නොවෙනස්වන චිත්තයක් ඇති කරගන්න. බලාපොරොත්තුවලටවටිනාකමක් දෙන්න එපා. බලාපොරොත්තුවලට බැහැ කවදාකවත් ධර්ම මාර්ගයේදී ඔබට ජයග්‍රහණයක්ලබා දෙන්න. බලාපොරොත්තු නිරතුරුවම ඔබව රවටනවා. කාමයේ ආශ්වාදය උදෙසා ඇතිවෙන තෘෂ්ණාවේබලවත්භාවය නිසාම බලාපොරොත්තු පසුබසිනවා. පසුබසින තැනදීම ඔබ තවත් නැවුම් බලාපොරොත්තුඇතිකරගන්නවා. එයත් හුදු බලාපොරොත්තුවක්මයි. ඔබ බලාපොරොත්තුවලින් ජීවිතය හිස්කරන්න. එවිට ජීවිතයඑකතැනක නවතිනවා. ඒ නැවතුන තැන ඉඳලා චිත්තයක් අධිෂ්ඨාණයක් ඇති කරගන්න එක්කෝ මරණයනැතිනම් සතර අපායෙන් මිදීමේය කියලා. එය බොහෝම ශක්තිමත් තැනක්. එවැනි

ශක්තිමත් චිත්තයකදී ඔබ රැළුල නැවතුන තැනදී, අසනීපයක් වූණ තැනදී, ව්‍යාපාරය බිඳ වැටුණ තැනදී, රැකියාව අහිමිවුනතැනදී ආපසු හැරෙන්නේ නැහැ. මොකද ඔබ දුක ගැන දැන ගෙනමයි දුකින් මිදීම දෙසට ගමන් කරන්නේ. මෙතනදී ඔබ තුළ ශ්‍රද්ධාව සකස්වෙලා තිබෙන්න අවශ්‍යයි. සද්ධර්මය සැකයකින් තොරව පිළිගැනීමට, ජීවිතයට එකතුකර ගැනීමට ශක්තිය ඔබ තුළ තිබිය යුතුයි.

බොහෝම සද්ධාවන්ත එක් තරුණ මහත්මයෙක් හික්මුවට ප්‍රකාශ කළා හාමුදුරුවනේ මා තුළ තරුණකාලයේදීම බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා මම විවාහ වෙන්නේ නැහැ කියලා. නමුත් මොකක්දෝ හේතුවක් නිසා මට පෙම්වතියක් මුණගැසුණා. එවිට අපි බලාපොරොත්තුවක් ඇතිකරගත්තා විවාහ නොවී ධර්මමාර්ගයේ ගමන් කරනවා කියලා. නමුත් හමුදුරුවනේ මොකක්දෝ හේතුවක් නිසා අපි විවාහ වුණා. ඊටපස්සේ අපි බලාපොරොත්තු වුණා දරුවන් හදන්නේ නැහැ කියලා. නමුත් මොකක්දෝ හේතුවක් නිසාදරුවෙක් හදුවා. දැන් දරුවා පොඩියි. දැන් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ දරුවා ලොකුවුනාම එයාවත්පැවිදි කරලා අපිත් පැවිදි වෙන්න. අනේ හාමුදුරුවනේ අපේ මේ බලාපොරොත්තුව ඉටුකරගන්න පුලුන්වෙයිද කියලා ඒ මහත්මයා අහනවා. සත්‍යකිත්ම එය ඉටුවෙන්නේ නැහැ. මොකද එය හුදෙක් බලාපොරොත්තුවක් පමණක්මයි. ඔබ කළ යුත්තේ වෙනස් වෙන බලාපොරොත්තුවලින් බැහැර වෙලා නොවෙනස්වන චිත්තයක් සකස්කොට ගන්න. පිංවත් ඔබ ගිහි බැඳීම් වලට බැඳී ඇති නිසා පැවිදිවෙන්නටම අවශ්‍ය නැහැ. ගිහිජීවිතය තුළ සිටිමින්ම එක්කෝ මරණය එක්කෝ සතර අපායෙන් මිදීම කියන චිත්තය සකස් කොට ගන්න. ඊට අදාළ ධර්මතාවයන් ජීවිතය තුළින් ක්‍රියාත්මක කරන්න.

එසේ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස්කොට ගතහොත් ඔබ ලෝකයේ ලොකුම ධනවතෙක්, ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වර්ණනා කළ ධනවතා, පොහොසතා තමයි තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස් කොටගත් පිංවතා. ඔබට ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දරුවෙක් වෙන්න අවශ්‍යනම් ඔබ ඔය ධනවත් භාවයට තමයි පත්වෙන්න ඕනේ. වර්තමාන සමාජයේ ධනවතා පොහොසතා කියන මිට්‍යා මිම්ම ඔබ බැහැර කරන්න. ඔබ මේ සැබෑ ධනවත්භාවය හඳුනාගතහොත් සමාජයේ සැප ලබා ගැනීම උදෙසා පවතින තරඟකාරී මනුෂ්‍ය පොරයට ඔබ හවුල්වෙන්නේ නැහැ. ඔබේ පොහොසත්භාවය කියන්නේ ඉලක්කම් වලින් මනින දෙයක් නොවේ. ධර්මයේ අර්ථය තුළින් මනින දෙයක් බව තේරුම් ගන්නවා. ඉලක්කමේ වටිනාකම නොවටිනාබව ඔබ දකිනවා. ඔබට ලෝකය යන දිශාව වැඩක් නැහැ. ධර්මයේ අර්ථයත් වැඩෙන දිශාවයි වැදගත් වෙන්නේ. ඒ දිශාව වැටෙන්නේ තමා තමාට හිරිහැරයක් නැති, කාටවත්ම හිරිහැරයක් නැති. ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගය දෙසටයි. දැන් ඔබට පුළුවන් ශක්තිමත් චිත්තයක් ඇති කරගන්න. බලාපොරොත්තුවක් නොවේ. බලාපොරොත්තුව තුළ සැකය විවිකිව්වා සැහවිලා තිබෙනවා. පිංවත් ඔබ දැන් සම්මාදිට්ඨිය සකස්කොටගෙන මාර්ගය තුළ සිටින්නේ. ආපස්සට යෑමක් නැහැ. මේ මොහොතේ ඇති කරගත්තා වූ එක්කෝ මරණය නැතිනම් සතර අපායෙන් මිදීම කියන චිත්තය ඔබ පසුකොට පැමිණියා වූ හවගමනේ ඇතිකරගත් ශක්තිමත් චිත්තය වෙනවා. පිංවත් ඔබට මේ දේ කරන්න මෙවරත් ශක්තිය නොමැතිනම් ඔබ මෙවරත් පරාජය වෙව්. එමනිසා සැබෑම සැපය උදෙසා ධර්මයේ සැබෑම පොහොසත් භාවය ජීවිතයට එකතු කර ගන්න.

හික්කුවක් ධර්ම සාකච්ඡාවකට සහභාගිවීමට ධර්මාසනයට වඩිනවිට එහි පැමිණ සිටි සුදුවත් දැරූ සියලුම පිංවතුන්ලා එක මියුරු ස්වරයකින් සාදු....සාදු....සාදු යන හඬින් සංසරත්තයට ගෞරව දැක්වූවා. ඒ හඬ බොහෝම ශ්‍රද්ධාවෙන් පිරුණු මිහිරි හඬක්. ගොඩාක් නිවුනු හඬක්. ස්ත්‍රී, පුරුෂ දෙපක්ෂයෙන්ම ඇසෙනකොට එය දිව්‍ය ලෝකයේ දෙවියන්ගේ හඬක්ද කියලා සිතෙනවා. කොටින්ම ඒ සෑම සැදැහැවතෙක්ම එම මොහොතේ සිටින්නේ මනුෂ්‍ය සංඥාවලින් මිදිලයි. දිව්‍ය සංඥා තමයි ඒ අයට සකස් වෙන්නේ. එක්තරා හික්කුවක් දවසක් රාත්‍රී සමාධිමත් සිතින් පසුවෙනකොට දිව්‍ය ශ්‍රෝත ඔස්සේ හික්කුවට දිව්‍ය තලයකින් සාදු....සාදු....සාදු කියන හඬ ඇසිලා තිබෙනවා. ඒ දිව්‍ය හඬක් මේ මනුෂ්‍ය ස්වරයත් එකම ස්වභාවයමයි. නමුත් එක්තරා රැයකදී හික්කුවට තවත් අපූරු දිව්‍ය ශ්‍රෝතයක් ඇසුණා. දිව්‍ය තලයක තනි දෙවියෙක්ගේ හඬක්. එම දෙවියාගේ හඬ වුනේ අනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි කියලා. බලන්න මුලින් සඳහන් කළ දෙවියාට වඩා කොච්චරනම් ඉදිරිදැක්මක්ද මේ දෙවැනි දෙවියාට තිබෙන්නේ. සමහරවිට එම දෙවියා මාර්ගඵලලාභී දෙවියෙක්

වෙන්නත්පුළුවන්. ඒ නිසාම වෙන්ට ඇති සාදු....සාදු....සාදු කියන හෙඌ අර්ථය ඉක්මවා ගිහිල්ලාඅනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි කියන හඬ බොහෝම ගැඹුරු සංහිදුන මනෝභාවයකින්

සජ්ජායනය කරන්නේ. හික්කුළු පිංවත් ඔබට මතක් කරන්නේ පිංවත් ඔබත් ධර්ම මාර්ගයේ අඩියක් ඉදිරියටතබන්න. වර්තමානයේ හුඟක් තරුණ පිරිස්, ගිහිපිංවතුන්ලා පිංකම්වලදි සජ්ජායනය කරනසාදු....සාදු....සාදු කියන සජ්ජායන හෙඅර්ථයෙන් අඩියක් පෙරට තබලා අර්ථවත්වඅනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි....අනිත්‍යයි කියන සජ්ජායනයට පුරුදු වෙන්න. සාදු....සාදු කියලාබුදුරජාණන් වහන්සේට වන්දනා කරලා පමණක් ප්‍රමාණවත් නැහැ. බුදුරජාණන් වහන්සේ තුළින් ධර්මයේඅර්ථය හෙවත් අනිත්‍යය දකින්න. එවිටයි සැබවින්ම බුදුරජාණන් වහන්සේ වන්දනා කලා වෙන්නේ. අනිත්‍යයකියන වචනය පාවිච්චි කරන්න, සජ්ජායනා කරන්න සමාජයේ හුඟක් බයයි. ඔබ අනිත්‍යය කියන වචනයමෙනෙහි කරන්න සජ්ජායනා කරන්න බයයි කියන්නේ ඔබ ධර්මයට බයයි කියන කාරණයයි. මේ දුර්වලතාවයන්දුරස් කරමින් අර්ථවත් තැනට ජීවිතය ගන්න. ඔබ දකින ස්වාමීන් වහන්සේත් අනිත්‍ය නම්, කරන පිංකමදඅනිත්‍යනම්, පිංකම නිසා සකස්වෙන වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ ධර්මතාවයනුත් අනිත්‍ය නම් ඒඅර්ථයයි අපේ සිතේ මතුවෙන්න ඕනේ. මෙවැනි චිත්තයක් ඔබ තුළින් සකස් කොට ගතහොත් එයත් සතරඅපායෙන් නිදහස් වීමට හුඟක් උපකාරී වෙවි.

අනිත්‍යය ගැන කතාකරන්න හුඟදෙනෙක් බියයි. අනිත්‍යය කියල හිතුවාම නැතිවෙනවාය කියන අදහස තමයිසමහර පිංවතුන් ඇතිකරගෙන තිබෙන්නේ. සත්තකින්ම අනිත්‍යය ගැන සිතුවොත් යමක් නැතිවෙනවා. ඒනැතිවෙන්නේ දුකයි, දුක ඇතිවීමට හේතුවයි. මේ සියල්ල ඇතිකරන මෝහයයි. ඒ තුළයි ඔබ මතුකරගන්නේ ආර්යඅශ්ටාංගික මාර්ගය. අනිත්‍යයයි කියන අර්ථය තුළ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් සැහවී තිබෙනවා. අනිත්‍යයකියන ධර්මය ඔබේ ජීවිතයෙන් මතුකර නොගන්නා තාක්කල් චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් ඔබෙන් වසන් වෙලයිතිබෙන්නේ. ඔබට අනිත්‍යයේ අර්ථය දකින්න තිබෙන්නේ අනිත්‍යය තුළින්මයි. වෙනස්වෙන දෙයක් තුළසිටිමින්ම වෙනස් වන බව දකින්නයි තිබෙන්නේ. සිටීමක් වේගවත් වන තරමට අනිත්‍යය වේගවත්. ඒවේගවත් භාවයයි ඔබව සංකීර්ණ කොට තිබෙන්නේ. එතනදි පිංවත් ඔබට සමාධිය උපකාරීවෙන්නේ.අනිත්‍යයේ සැබෑම වේගය ඔබ සමාධිය තුළිනුයි හඳුනාගන්නේ. ඒ නිසාමයි පිංවත් ඔබට සමාධියසකස්වීමට හේතුවන ශ්‍රද්ධාව, ශීලය ගැන මේ තරම් සටහන් තබන්නේ.

මේ සටහන් තබන හික්කුළු පිළිබඳව පිංවත් ඔබලා යම් කටුසටහනක් සිතේ ඇදගෙන තිබෙනවානම් ඒතැනටඑන්නට හික්කුළුව උපකාරීවුවේ ශීලයයි. එය උත්කෘෂ්ටභාවයෙන් රැක්කා වූ ශීලයක්. අසනීපයකටපැරසිටිමෝල් පෙත්තක් ළඟ තබාගත්තේ නැහැ. පානය කලේ ස්වමුත්‍රා මාත්‍රා මාත්‍රාවක්. නමුත්වර්තමානයේ අවශ්‍ය ඖෂධ ළඟතබාගෙන පරිහරණය කරනවා අවශ්‍යතාවයන්ට අනුව. අදාළ නිවන් මාර්ගයවඩන කාලයේ සමහරදාට මුහුණ සෝදාගන්න සබන් කැබැල්ලක් තිබුණේ නැහැ. ඒක ඉවරවෙලා. ඒත්දායකමහත්තයෙක් සබන් කැල්ලක් පුජා කරන තෙක් කටින් ඉල්ලුවේ නැහැ. සබන් පාවිච්චි නොකරහිටියා. නමුත් කුමන හේතුවක් නිසාද දන්නෙ නැහැ වර්තමානයේ වැඩසිටින සෑම කුටියකම සබන්කැට පහඟයක් තිබෙනවා භාජනයක දමලා. දැන් හික්කුළුව හිතෙනවා අතීතයේ හික්කුළුව එවැනි හිඟපාඩු කුටිලැබුණේ හික්කුළුවට අදාළ කාරණා පරිපූර්ණ කරගන්න කියලා. නොලැබීමත් ජයග්‍රහණයක් කරගන්නට.නිවීමේ මෙහෙයුමේ යෙදෙන කාලයේදී හික්කුළුව හොඳින් දැනුනා ශරීරය බොහෝ දුර්වලයි, කෘශ වෙලා,මරණය බොහෝම ළඟය කියල. එහෙත් හික්කුළුව ආහාර ඖෂධ වල වටිනාකමක් තිබුණේ නැහැ. ජීවිතයඅතහැරුන විටද ආහාර ඖෂධ හුදෙක් බාධාවක් පමණක්මයි.

ජීවිතය යනු ඉලක්කම් ගොඩක්ද?

හික්කුළුවට පින්වතකුගෙන් දැනගන්න ලැබුණා. තමන්ගේ පෙම්වතියගේ කකුලේ ඇතිවුණ තුවාලයක් අසුබසංඥාවට ලක්කරලා, පෙම්වතියගේ ශරීරයම තුවාලයක් කොට දැකලා, තම පෙම්වතිය කෙරෙහි කලකිරීමසකස්කරගෙන ඇයගේ ආශීර්වාදය ඇතිවම අලුත පැවිදිභාවයට පත්වුණ පිංවත් තරුණයෙක් ගැන.

මෙවැනි කථා තුළ තිබෙන්නේ ජීවිතයෙන් පලායාමක් නොවේ. ජීවිතයේ සැබෑම අර්ථය සොයායැමක්. පිංවත් ඔබ බියවෙන්න එපා ඔබේ පෙම්වතා, පෙම්වතිය ඔබට අහිමිවෙයි කියලා. පෙම්වතාගේ ජීවිතය පෙම්වතිය විසින් කමටහනක් කරගන්න. පෙම්වතියගේ ජීවිතය පෙම්වතා කමටහනක් කරගන්න. දෙදෙනා, දෙදෙනාට විවෘත වන්න. මේ ගදගසන ජීවිතය රසගුලාවක් නෙවෙයි. තුලාලයක් ගඩුවක් ලෙස දකින්න. ගිහි ජීවිතය තුළ සිටිමින් ඔබලාට පුළුවන් ධර්මයේ අර්ථය ජීවිතයට එකතුකරගන්න. පැවිදිවෙන්න පුළුවන් නම් එය වඩාත් හොඳයි. ඒත් කොයිම අවස්ථාවකවත් ඉක්මන් පැවිද්ද (පැවිද්ද සඳහා කලබල වීම) හික්මුවඅනුමත කරන්නේ නැහැ. දක්ෂයා අදක්ෂයෙක් විය යුතු නැහැ. හරියාකාරව අනිත්‍ය සංඥාව වඩපුකෙනා ඉක්මන් වෙන්නේ නැහැ. ඔහු ගැන කවරුවත් බිය වියයුතුත් නැහැ. මොකද ඔහු ධර්මයේ රැකවරණයතුළයි සිටින්නේ. වඩාත් ගුණාත්මක පැවිද්දක් උදෙසා ඉවසීම අප තුළ තිබිය යුතුයි.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයේ බොහොම ආදර්ශමත් පෙම්යුවලක් හිටියා. ඒ තමයි පිප්පලි සහභද්ධකාපිලානා. කෝට්ටිපති බමුණු පවුල් දෙකක තරුණ දරුවෝ. දෙමාපියන් පිප්පලිට කොතෙක් විවාහ යෝජනාගෙනාවත් ඒවාට කැමති වුනේම නැහැ. කැමැත්ත තිබුණේ පැවිද්දට. දෙමාපියන් දැඩි තීරණයක්ගන්නවා, පිප්පලි විවාහ නොවුනොත් අපි මැරෙනවා කියලා. පිප්පලිට සිද්ධ වෙනවා දෙමාපියන්ට අවනතවෙන්න. පිප්පලිගේ මනාලිය තමයි හද්ධකාපිලානා තරුණිය. ඇයත් පැවිදිවීමේ අරමුණින්ම විවාහය මහභරියතරුණියක්. දෙදෙනා සම්මුතියකට එනවා, චිත්තයක් ඇතිකරගන්නවා අපි විවාහ වෙමු. දෙමාපියන්මියගියාට පසු දෙදෙනාම පැවිදි වෙමු කියලා. ලොකු උත්සවයක් අරගෙන දෙදෙනාම විවාහ වෙනවා.

ලෝකයා සිතාගෙන සිටින්නේ කම් සැප විදිනවා කියලා. නමුත් මේ තරුණ පෙම්වතුන් ඇතිකරගත්චිත්තය බිඳෙන්න දුන්නේ නැහැ. දෙමාපියන් මියයනතුරුම බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයක් ගත කළා. දෙදෙනා දෙදෙනාවස්පර්ශ කළේවත් නැහැ. මේ පිප්පලි තමයි මහාකාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේ. හද්ධකාපිලානා තමයි හද්ධකාපිලානා රහත් තෙරණින් වහන්සේ. මේ වරිත පිංවත් තරුණ ඔබ ආදර්ශ කරගත යුත්තේ උපක්‍රමශීලීව, කම්සැප කෙරෙහි ඇති කැමැත්තෙන් මිඳෙන්න. ජීවිතය තුළින් ඔබ චිත්තයක් ඇති කරගන්න. මේ සතිය මම බ්‍රහ්මචාරීව ජීවත් වෙනවා කියලා. මේ සතිය මම දන්දීමෙන් ජීවත් වෙනවා කියලා. මේ සතිය මම අධිසිල් ආරක්ෂාකරමින් ජීවත්වෙනවාය කියලා. මේ සතිය මම ශක්තිමත්ව තෙරුවන්ගේ ගුණයන් සිහිකරමින් ජීවත්වෙනවා කියලා. මේ හැම වර්යාවකින්ම ඔබ තුළින් සිදුවන්නේ නෙක්කම්මයක්මයි. මේ නෙක්කම්මසිතමයි ඔබට උපකාරීවෙන්නේ පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය දැකීමට.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නන්ද භාමුදුරුවන්ට ප්‍රකාශ කරනවා 'නන්ද මම ඔබව මේ ජීවිතයේදී පමණක් නෙවෙයි ඔබ ජනපද කල්‍යාණියගෙන් බේරාගත්තේ කියලා. පෙර ආත්මභවයක නන්ද ඔබකොටළුවෙක් වෙලා මම ඔබේ ස්වාමියා වෙලා මා ළඟ ඔබ සේවය කරමින්, මගේ ගැල අදිමින් සිටියදී කොටළු දෙකක් වෙලා උපත ලබා සිටි ජනපදකල්‍යාණිය ඔබට බොරු කියලා පොළඹවලා කැලයට අරගෙනයන්න හැදුවා. එදත් මමයි ඔබව බේරාගත්තේ. තවත් ආත්ම භවයක නන්ද ඔබ උරෙක් වෙලා ජනපදකල්‍යාණියගේ නිවසේ ඉපදිලා ඇය ඔබට හොඳට ආහාර දිලා, ලොකුමහත් කරලා ජනපදකල්‍යාණියගේ විවාහය දවසේ ඔබව මරාගෙන මසට ගන්නා ඔය ජනපදකල්‍යාණියම. සංසාරයක බැඳීම, උපාදානය.

උපාදානය නැමැති එළඳෙනගේ තණ බුරුල්ලෙන් වැගිරෙන කිරි තමයි භවය. භවය නමැති කිරි ජාතිය නමැති පස්ගේ රසයන් උපද්දනවා. නිමාවක් නැහැ. නැවතීමක් නැහැ. අතීතය ගොළුවෙලා. වර්තමානය කථාකරනවා. මේ ජීවිතයේදී අපි ආශ්වර්යමත් මනුෂ්‍යයෝ. ලකුණු ගොඩක් දිලා තමන්ම ප්‍රගතිවාර්තාවක් සකස් කරගන්නවා. එහි බුද්ධාගමට ලකුණු නැහැ. ආර්ථික විද්‍යාවටයි ලකුණු වැඩිපුර දිලා තියෙන්නේ. දැන් ජීවිතය ඉලක්කම් ගොඩක්. ඔබ මෙතැන සිට සිතන්න නන්ද භාමුදුරුවෝ ගැන. ජනපද කල්‍යාණිගැන. ඔබගේ නිවසේ සාලය තුළ, වීදුරු අල්මාරියේ දිළිසෙමින් තිබෙන ඔබගේ මංගල ජායාරූපයේ, ඔබ ළඟම සිටිනා යෙහෙළිය, මේ මොහොතේ සිතාසෙමින් ඔබට සමීප වී සිටියත් ඇය නිසා සංසාරයේ ඔබකොතෙක් දුක් විදින්නට ඇතිද? ඔබ නිසා ඇය කොතෙක් දුක් විදින්නට ඇතිද? මේ ජීවිතයේ ඔබගේ යෙහෙළිය වූ ඇය, මේ ජීවිතයේ පමණක්ම ඔබගේ යෙහෙළිය නොවූ බවද ඉහත කරුණු වලින් මවටහාගන්න.

ජීවිතය ඉදිරියේ ඇත්තේ මෙවැනි 'නොවටිනා' වටිනාකමක් නම් ඔබ ජීවිතයේ අර්ථය මනින්නට ඉලක්කම්වලට ඉඩ නොදෙන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, දානය, ශීලය ජීවිතයේ වටිනාකම් කර ගන්න. ඔබ කැමැති, ජීවිතයේ අගට ඉලක්කම් එකතු කරගැනීමට නම් ඔබ ඒ ජීවිතයට එකතු කරගන්නේ දුකමය. ඔබට ලැබෙන දෙය, එකතු කරන දෙය දානය උදෙසා අතහරින්නේ නම් ඒ ඔබ අතහරින්නේද දුකමය.

ඊයේ පිංවත් තරුණයෙක් පැමිණියා හිඤ්ච මුණගැසෙන්නට. ඔහු විවාහකයෙක්. ඔහු හිඤ්චට කියනවා, 'භාමුදුරුවෙන්, මම අමාරුවෙන් හම්බ කරලා ඉතිරි කරගත් රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් මා ළඟ තිබෙනවා. ඒකෙන් ගෙදරට අල්මාරියක් ගන්න ඕනේ. ඉතිරි මුදල සම්පූර්ණයෙන් ලබන මාසෙ පිංකමට වැය කරනවා' කියලා. බලන්න, අමාරුවෙන් හම්බ කරලා ඉතිරි කරපු දෙයට ඔහු සැබෑ වටිනාකමක් දුන්නා. ඔබ දක්ෂවෙන්න, වෙහෙස මහන්සි වෙලා හම්බ කළා වූ මුදලට ලෝකයේ ඇති සැබෑම වටිනාකම දෙන්න. දුක් උපදිනදේවල් කෙරෙහි වැය කරලා එම මුදල් අපතේ හරින්න එපා. ඔබ ළඟ තිබෙන මුදල සුරක්ෂිතව තැන්පත් කළා කියන්නේ දානය තුළට, පිංකම් තුළට බැංකුගත කිරීමයි. ඉහත තරුණ මහතාද තමන්ට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය නිවසට අවශ්‍ය භාණ්ඩය සඳහා වැය කර ඉතිරිය සුරක්ෂිතව තැන්පත් කළා. දානය නැමැති බැංකුකරණය කෙරෙහි අවිශ්වාසයෙන්, බියෙන් තොරව තැන්පත් කරන්න. ගිහි පිංවතුන්ලාටයි මේ සටහන ලියන්නේ. පිංවතුන්ලා දානය කෙරෙහි, දන් දීම කෙරෙහි ප්‍රමාදයට පත්වන්නේ නම්, දන්දීමට ලෝභ නම් ඔහු හෝ ඇය නිරතුරුව තමන්ටත්, තම පවුලේ අයටත් රෝගීභාවයන් අනිවාර්යයෙන්ම බලාපොරොත්තු විය යුතුය. මොකද දානය තුළින්මයි මනුෂ්‍යයාට ආයුශ, වර්ණය, සැපය, බලය ලැබෙන්නේ. ඔබ මේ ජීවිතයේදී දන්දීමට මැළි නම්, පෙර ජීවිතයේ දන්දීම හීන නම් තමයි නිරතුරුවම පිංවතුන්ලාට ලෙඩ රෝග වැළඳෙන්නේ. තමන් හම්බ කරන දෙයින් යම් ප්‍රමාණයක් තෘෂ්ණාවෙන් තොරව, කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් යුතුව දන්දීමට යමෙක් ලෝභ නම් අනිවාර්යයෙන්ම ඔහුට හෝ ඇයට දන්දීමට වැය නොකළ මුදලට වඩා ඉතා වැඩි මුදලක් බෙහෙත් සඳහා, රෝහල් ගාස්තු සඳහා වැය කිරීමට සිදුවනු ඇත. දන්දීමට අකමැති කෙනාට බෙහෙත් වෛද්‍ය ගාස්තු සඳහා ඊට වඩා වැඩි මුදලක් වැය කිරීමට සිදුවීම හේතුඵල ධර්මයක්මය. ලෝකික සැපයේ රහස දානයයි. මේ සැපය ඔබ උපයෝගී කරගත යුත්තේ සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසාම, තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත් ශීලයත් පරිපූර්ණ කරගැනීම සඳහාය. ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් දියුණු කරගැනීම සඳහාමය. එසේ නොවුනොත් පිංවත් ඔබ උපක්‍රමශීලීව ජීවිතය තුළට මතුකොටගත් සැපය තවත් හුදුසංස්කාරයක්ම වී විපාක දීමෙන් අනතුරුව අනිත්‍ය වී යනු ඇත. දන්දීම නිසා ඔබට නිරෝගීභාවයද, එමනිරෝගීභාවය නිසාම සුවසේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට හැකියාව ලැබෙන අතර දන් නොදීම නිසා රෝගීභාවයද, රෝගීභාවයන් නිසාම ධර්ම මාර්ගයෙන් දුරස්ථවීමද සිදු වේ.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයේ ජීවත්වූණ අනාගාමී උපාසක උපාසිකා දෙපලක් වන උග්ගශාභපතින්, වේළකන්දකී නන්දා මාතාවන් නිරතුරුවම මහා සංඝරත්නයට දන් පූජා කළා. වේළකන්දකී නන්දා මාතාව පිරිනැමූ දානයන්ගේ එක් ආශ්වර්යමත් කාරණයක් තිබුණා. ඒ තමයි ඇය දන්දීමට පෙරාතුවත් සතුටුවෙනවා, දානයෙන් පසුවත් සතුටුවෙනවා. දානය පූජා කරන වේලාවෙන් සතුටුවෙනවා. මෙය ඇය සතු ආශ්වර්යමත් කාරණයක්. ගිහි අනාගාමී උච්ඡි උච්ඡියනුත් දානය උතුම්කොට සැලකුවා. පන්සලද, ආරණ්‍යයද කියන හේදයකින් තොරව, නිරතුරුවම මහා සංඝරත්නය අරමුණු කරගෙන, මහා සංඝරත්නයටම පූජා කරන දානයමයි මහත්ඵල මහානිසංස වෙන්නේ.

පිංවත් ඔබ ඉදිරියේ ඇති අනතුර නුවණින් දකින්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇතිකර නොගත්තොත් මිට්ඨාදෘෂ්ඨිකභාවයට පත්වෙනවා. ශිල්පද ආරක්ෂා කර නොගත්තොත් නැවත දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම, මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. දන් නොදුන්නොත් ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලයෙන් හීන ජීවිත ලැබෙනවා.

මෙම ත්‍රිය නොවැඩුවොත් ලස්සන, රුමත්, ප්‍රසන්න රූපයක් නැවත නොලැබෙනවා. මේ සා බියකරු අභියෝගයක සෙවණැල්ල අපේ ජීවිතවලට වැටී තිබියදී අපි හිතන්නේ, මුල්තැන දෙන්නේ

රැකියාවට ව්‍යාපාරයට නොගියොත් ආදායම නොලැබෙයි. මිල මුදල් නොමැතිවුවහොත් සමාජ තත්ත්වයක් නොලැබෙයි.

විවාහයක් නොවුවහොත් පරම්පරාව නැතිවෙයි. මෙන්ම මේ වගේ සරල, බොළඳ කෙටි අපේක්ෂාවන්ටයි අපි මුල් තැන දෙන්නේ. අපි ජීවත් වෙන්නේ අනතුරක් අනතුරින් ගැලවීමේ මාර්ගයත් අතර මොනතරම් පරතරයක්දැයි පිංවත් ඔබට මෙලොව පරලොව දෙකම යහපත් කොට ගන්න නම් හේතු ඵල ධර්මයත් නිසා සකස්වෙන ඉහත කාරණා දෙකටම මුල් තැන දිය යුතු වෙනවා. ඔබ ඉදිරියේ ඇති අනතුර නුවණින් මෙනෙහි කරල දුක නැමති ඉපදීමෙන් මිදීමේ මාර්ගයටම අවතීර්ණ වෙන්න. අපට සැහවිලා තිබෙන ඉහත කාරණා ගැන ඔබ සිතන්නගත්තොත් එය හොඳ ප්‍රවේශයක් වේවි ශක්තිමත් චිත්තයක් ඇති කර ගන්න.

සම්බුදු සරණ විකුණනවද මාරයට?

දායක මහත්මයෙක් හික්කුළුවගෙන් විමසුවා "භාමුදුරුවනේ මම නිතරම දන් දෙන අයෙක්. මමත් අවිද්‍යාව තුළද සිටින්නේ" කියලා. පිංවත් ඔබ දන් දුන් පමණින් අවිද්‍යාවෙන් මිදෙන්නේ නැහැ. අවිද්‍යාව කියන්නේ චතුරාර්ය සත්‍යය නොදැනීම. ඒ කියන්නේ දුක, දුක ඇතිවීමට හේතුව, දුක නැති කිරීම, දුක නැති කිරීමේ මාර්ගය කියන කාරණා හතර නොදැනීමයි අවිද්‍යාව. ඔබ ලෝකය දුකයි කියන කාරණය නොදන්නා නිසා ඇසත්, ඇසට පෙනෙන රූපත් තුළින් සැප සොයන්නේ. කනත් කනට ඇසෙන ශබ්දත් තුළින් සැප සොයන්නේ.....අනෙක් ආයතනත් එසේමයි. ඔබ මේවා දුකක් හැටියට නොවේ දකින්නේ. සැපයක් හැටියටයි. එහෙම නම් පිංවත් ඔබ පුජා කරන දානයන් දුක් බවට පත්වෙන සැප අයිති කරගන්න දෙන දානයන් බවටයි පත්වෙන්නේ. සැප බලාපොරොත්තුවෙන් දෙන දානයන් අවිද්‍යාව තුළටමයි අයිතිවෙන්නේ. ලෝකය දුකයි කියල දැකලා, දුකට ඔබව බැඳ තබන තෘෂ්ණාව අඩු කර ගැනීම සඳහා දෙන දානයමයි අවිද්‍යාවෙන් බැහැරට ඔබව තල්ලු කරන්නේ. මිල මුදල්, ආහාරපාන පමණක් නොවේ ඔබ දන් දිය යුතුව ඇත්තේ. ඒවා තුළින් දුක උපද්දවන තෘෂ්ණාවයි ඔබ තුළින් දන්දිය යුත්තේ.

තෘෂ්ණාව දන් දෙන කෙනාමයි දානයේ සැබෑම අර්ථය ජීවිතයට එකතු කර ගන්නේ. එම නිසා දන් දීමේදී ගිහි පිංවතුන්ලා ශක්තිමත් චිත්තයක් ඇති කරගන්න තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම උදෙසාමයි දන් දෙන්නේ කියලා.

හික්කුළුව වැඩ සිටින කුටියට පැමිණි මහත්මයෙක් හික්කුළුවගෙන් ඇහුවා "භාමුදුරුවනේ කුටියට වෙලා තනිවම මොකද කරන්නේ" කියලා. හික්කුළුව ප්‍රකාශ කළා කුටියට වෙලා විවේකයෙන් වැඩ සිටිනවා කියලා. ඒ වෙලාවේ ඔහු කියනවා "ඔහොම සිටියම ජීවිතේ කිසිම තේරුමක් නැහැනේ භාමුදුරුවනේ" කියලා. හික්කුළුව ප්‍රකාශ කළා ජීවිතේ කොහෙත්ම තේරුමක් නැති හින්දයි මහත්තයෝ මෙහෙට වෙලා විවේකයෙන් වැඩ ඉන්නේ කියලා. මේ මහත්මයාට විවේකය කියන එක ප්‍රශ්නයක්. මොහු හික්කුළුව තුළින් දකින්නට කැමති අවිච්ඡිකා, කාර්ය බහුල, ක්‍රියාශීලී චරිතයක්. අනුන්ගේ විවේකය දැකලා තමන්ගේ සිතේ විවේකය නැති කරගන්නවා. අනවශ්‍ය ගොඩාක් සිතුවිලි සිතලා අකුසලුන් රුස්සර ගන්නවා. ඇසත් මට අයිති නැත්නම්, ඇසට බැඳෙන රූපත් මට අයිති නැත්නම් දිව, කන, නාසය, මනස, කය මට අයිති නැත්නම්, ඒවාට බැඳෙන භාහිර රූපත් මට අයිති නැතිනම් කුමක් සඳහා අවිච්ඡිකා වෙන්නද? වෙහෙස වෙලා කුමක් අයිති කොට ගන්නද? මම කියා සටහන් කළ නාමරූප ධර්මයන්ගේ හේතුවෙන් භටගත් ඵලය සලායතනනම් එතැනද හේතු ඵල ධර්මතාවක් මිස සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැතිනම්, මේ අවිච්ඡිකය කවුරුත් උදෙසා කුමක් සොයන්නද? යමෙක් එසේ සොයන්නේ නම් ඒ ඔහු සොයන්නේ රැවටීමමය. ඇසෙන් තේරුමක් නැත්නම්, කනෙන් තේරුමක් නැතිනම් ජීවිතයෙන් තේරුමක් තියෙන්න බැහැනේ. තේරුමක් නැති ජීවිතය ඔබට තේරුම් කොට දෙන්නේ සද්ධර්මයයි. විවේකීව නාම රූප ධර්මයන් දෙස බලන්න. එවිට ඔබට වැටහෙවි අවිච්ඡිකයෙන් අයිති කරගන්න දෙයක් මෙතැන නැහැයි කියලා. එම නිසා පිංවත් ඔබ ස්වාමීන් වහන්සේ තමක් මුණගැසුනහම සැමවිටම ධර්ම කාරණයක්මයි කපා බහ කරන්නෙ කියල චිත්තයක් ඇති කරගන්න.

සිත විවේකීභාවයට පත්වෙනකොට අවිච්ඡිකාභාවය සකස් කරන හේතු ඔබට වැටහෙන්න පටන් ගන්නවා. සිත අවිච්ඡිකා වෙන්නේ රූපය, වේදනාව, සංඥාව, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසාමයි. අනිත්‍ය දෙය නිත්‍යභාවයෙන් ගත්තහම ඔබව පටලවනවා. ඔබ නැති දෙයක් තිබෙනවාය කියල

ගන්නවා.දැන් ඔබ අවිචේකියි. ඔබට කරන්න, සොයන්න, බලන්න, කියන්න ගොඩාක් දේවල් තිබෙනවා. ලෝකයනැවතිලා තිබෙන්නේ. ඒත් පිංවත් ඔබ දුවනවා. වේගයට හොඳ වටිනාකමක් තිබෙනවා අවිද්‍යාවේදී."අවිද්‍යා පච්ඡයා සංඛාරා" අවිද්‍යාවයි සංස්කාර සකස්කොට දෙන්නේ. ඔබ වේගවත්ය කියන්නේවේගයෙන් සංස්කාර රැස්කරනවාය කියන කාරණයයි. නමුත් ඔබ විචේකීව සිත්තන් ගත්තොත් රූපයේ,වේදනාවේ.....අනිත්‍යභාවය සංස්කාර නිරෝධය දෙසටයි ඔබ ගමන් කරන්නේ. බලන්නඅවිචේකයත් විචේකයත් අතර තිබෙන පරතරය. රූපය නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා නැති දෙයක් සෙවීමනිසා අවිචේකයත්, රූපය වේදනාව.....අනිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා සෙවීමට දෙයක් නැති නිසාවිචේකයත් ලැබිය හැකිය. විචේකීභාවය ඔබෙන් දුරස්ථවෙන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් දුරස්ථවීමනිසයි. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණි කෙනා ජීවිතය අවිචේකී වීමට ඇති හේතු සොයනවා.කල්‍යාණමිත්‍ර ආශ්‍රය, සද්ධර්මශ්‍රවණය, යෝනිසෝ මනසිකාරය තුළින්මයි සද්ධාව සකස්වෙන්නේ. මේඋතුම් සද්ධාව ගැන සටහන් තබන කොට භික්ෂුවට අතීතයේ සිදුවීම් පෙළක් මතකයට එනවා. භික්ෂුවගේතාත්තා දෙවියන් කෙරෙහි බොහෝම ලැදි කෙනෙක්. භික්ෂුවට මතකයි ළමා කාලයේ තාත්තා සැමවසරකම දෙවොල් මඩුවක් කරලා දේව දානයක් දෙනවා. ඒ වගේම සෑම මසකම කඩවර පුජාවක්තියනවා නිවසේ පිටුපස්සේ. ඒ කාලයේ ළමයෙකු හැටියට සද්ධාව කියන්නේ කුමක්ද කියලා මමහඳුනාගෙන තිබුණේ නැහැ. මගේ තාත්තා හඳුනාගෙන තිබුණෙත් නැහැ. ඒ නිසාම මට මතකයි මේදැන්වලින් මම අනන්තවත් භාල්මැස්සෝ පුව්වලා, හරක් සම් පුව්වලා තිබෙනවා පුජාවන්ට. නමුත් මේමොහොතේ භික්ෂුවට ඒ අතීතය මතකයට එනකොට භික්ෂුව පැහැදිලිව දන්නවා එදා ගිහියෙක් හැටියට මමතුළ සහ තාත්තා තුළ තිබුණේ අමුලිකා සද්ධාවයි කියලා. අමුලිකා සද්ධාව තිබුණ නිසයි තෙරුවන් කෙරෙහිවිශ්වාසයෙන් බැහැරව දේව විශ්වාසයන්ට බැහැගත්තේ. අමුලිකා සද්ධාව නිසාමයි භාල්මැස්සොපිට්ටුවේ, හරක් සම් කැබලි පිට්ටුවේ, පුජාවන්ට බුලත් තටු හදලා, ගණන් කරලා මල් තැබුවේ. ඉහතසටහන තැබුවේ පිංවත් ඔබට සද්ධාවේ සහ අමුලිකා සද්ධාවේ වෙනස හඳුනාගන්නයි.

පිංවත් ඔබ තෙරුවන් වදින, දන් දෙන, සිල් රකින කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් ඔබ ජීවිතය ඉදිරියටරැකියාවේ, ව්‍යාපාරයේ, රෝගීභාවයන් වැනි අභියෝගයන් එනකොට තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසයෙන්බැහැරව භාල්මැස්සෝ පුව්වන්න, හරක් සම් පුව්වන්න, පලතුරු වට්ටි තබන්න දේව අමනුෂ්‍ය ඇඳහිලිඔස්සේ ඒවාට විසඳුම් බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් පිංවත් ඔබ නියත වශයෙන්ම දැනගත යුතුයි ඔබ තුළතවම තිබෙන්නේ අමුලිකා සද්ධාව කියලා (මෝහය මුසු සද්ධාව) නමුත් භික්ෂුවට තරුණ කාලයේදීම යම්හේතුවක් නිසාම මේ අමුලිකා සද්ධාව තමා තුළින් හඳුනාගන්න හැකිවුණා. කල්‍යාණ මිත්‍ර ඇසුර,සද්ධර්මශ්‍රවණය නිසාම, ඇසුරා වූ ධර්මය නුවණින් මෙනෙහි කිරීම නිසාම....

පිංවත් ඔබ ධර්මය ඇසීමෙන් පමණක් එලක් නැහැ. එම ධර්මය නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. අපගේ ආයුෂ්‍යයබොහෝම වේගයෙන් ගෙවී යනවා. මරණය බොහෝම ඉක්මනට ළඟාවෙන්න පුළුවන්. එම නිසා රැකියාව,ව්‍යාපාරය, විවාහය නොවේ වන්දනීය මරණයකට හිමිකරුවෙක් වෙන්න. මුළාවට එක වචනයකින්වත්,හැඟීමකින්වත්, සිතුවිල්ලකින්වත් බැඳෙන්න එපා. ආදරය කරන්න එපා. බිය ඇතිකරගන්න. අමුලිකා සද්ධාවමයිසංසාරයේ ඔබට මිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය ඇතිකොට දෙන්නේ. මෙය බියකරු ලෝකයක්. වපල ලෝකයක්.මිනීමරු ලෝකයක්. මනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වෙන පංචඋපාදානස්කන්ධය ඒ තරමටම බියකරුයි, විෂමයි.භික්ෂුවට මුණගැසුණ එක් කට්ටඩි මහත්මයෙක් භික්ෂුවට ප්‍රකාශ කළා තමා දන්නා මන්ත්‍ර ගුරුකම්ශාස්ත්‍රය තුළින් තමාට මිනිසෙක් මරන්න, විනාශ කරන්න පුළුවන් කියලා. ඔහු සපට් කළා තමා එවැනිගුරුකම් කරලා තිබෙනවා කියලා. ඔහු උදම් ඇනුවා. ධර්මයේ අර්ථය නොදත් මුළාවූ ලෝකයාටමනුෂ්‍යයෙක් මැරීම මදුරුවෙක් මැරීම වගේ සරල දෙයක්. ධර්මයෙන් බැහැර වුණ සිතකට ජීවිතයකවටිනාකම තබා තමාගේ ජීවිතයේ වටිනාකමවත් තේරෙන්නෙ නැහැ. තමාගේ ජීවිතයට ලබාදී ඇති නොවටිනාලංසුවමයි අනුන්ගේ ජීවිතවලටත් ලබා දෙන්නේ. පිංවත් ඔබලා සද්ධර්මය ශ්‍රවණය කරන පිංවතුන්ලාවශයෙන් සෑම මොහොතකම සමාජය තුළ තිබෙන අන්තරායකාරී ධර්මයන් හඳුනාගන්න. සද්ධර්මය කෙරෙහිසද්ධාවට පැමිණි කෙනා දක්ෂවෙනවා තමාගේ රැකියාව අභිමිවුණත්, තමාගේ ව්‍යාපාරය පාඩු වුණත්,තමාට රෝගයක් හැදුනත් මගේම හොඳටයි කියලා හඳුනාගන්න. මේ බිඳවැටීම් තුළින් මම

අත්දැක්කේ ලෝකස්වභාවයයි. අනිත්‍යාධර්මයේ අර්ථයයි කියලා. අනිත්‍ය වෙන දේවල් කෙරෙහි, බිඳෙන වැටෙන දේවල්කෙරෙහි බැඳීමෙන් මිදිලා තව තවත් ධර්මාවබෝධය දෙසට එනවා. එහෙම කෙනා තව තවත් උත්සාහයෙන්,වීර්යෙන් යුතුව වැටුණ දෙය ගොඩනගා ගැනීමට උත්සාහ ගන්නවා වගේම ධර්මය තුළින්මයි සැනසීමසොයන්නේ.

වර්තමාන සමාජයේ වේගයෙන්ම ජනප්‍රිය වෙන අංශයක් තමයි යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, ගුරුකම් ක්ෂේත්‍රය.මේ අංශයේ දියුණුව, භාවිතය වැඩිවෙන්න වැඩිවෙන්න ධර්මයේ භාවිතය හීනවෙනවා. එය ධර්මතාවයක්.සද්ධර්මයේ සැබෑ ආයුකාලය බොහෝම කෙටියි කියලා හඟවන අනතුරු හැඟවීමක්. කර්මය කර්මඵලවිශ්වාසයෙන් බැහැරව ලෝකය ගමන් කරනවිට මිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවයේ ගොදුරක් බවටයි ඔබවපත්වෙන්නේ.නමුත් අවාසනාවේ මහත කියන්නේ මෝහය නිසාම මේ මනුෂ්‍යයා මුදල් වියදම් කරලයිමිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවයට පත්වෙන්නේ. උතුම් සද්ධර්මය ප්‍රතික්ෂේප කරලා, සල්ලිවලටමිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය ගන්නවා. බලන්න මාර ධර්ම මොනතරම් සියුම්ද කියලා. ඔබේ ඇස් වහලා ඔබේමුදල්වලින් ඔබටම මිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය විකුණනවා. ප්‍රේතයන්ගේ ලෝකය, යක්ෂයන්ගේ ලෝකය, නිවඅමනුෂ්‍යයන්ගේ ලෝකය හරිම බියකරුයි, හරිම පුළුල්. බොහෝම සංකීර්ණයි. ඔවුන්ගේ ධර්මය අධර්මයයි,විනාශයයි, ද්වේෂයයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැනි උතුම් ශාස්තෘන්වහන්සේ නමකගේ සරණඅභිමිකොට ගෙන තාවකාලික දියුණුවක් උදෙසා සිහින දකිමින් අමනුෂ්‍යයන් සරණ යාම පිංවත් මිනිසුන් ඔබේජීවිතය ඔබම මාරයාට විකිණීමකි.

මේ ලෝකයේ ඇති මෝහය, ලෝකය තුළ සැඟව ඇති ඇත්ත මෙන්ම මේ මස් ඇසට නොපෙනෙනා ලෝකය ආදියදලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකොට වදාළ ධර්මයේ සත්‍යතාවය අත්දැකීමෙන්ම උතුම් සමාධියතුළින්මයි දැකිය හැක්කේ. මස් ඇසෙන් දකින ලෝකයේ චිත්‍රය නොව, පිනෙන් සහ පවෙන් පිරුණුසත්වයන්ගේ ලෝකයේ අසුරු වමන්කාරජනක මෙන්ම දුක්මුසු හව ගමනේ නවාතැන්පළවල් සමාධිය තුළින් යම්භික්ෂුවක් අත්දකිනකොට මිනිසුන් වශයෙන් අපි මොනතරම් බොළඳ වැරදි ඔස්සේ ලෝකය ග්‍රහණයකොටතිබෙනවාද කියලා පැහැදිලිවෙනවා. දෙවියන්ගේ පුද පූජා තියෙනකොට කපු මහත්වරු කන්තලව කරනවා ඔබඅසා ඇති. ඒ අය මෙහෙම කන්තලව කරනවා. "හරක් රැලට, මොනර රැලට, මැණික්හඟට දිවැස්හෙළන දෙවියන්" කියලා. අපි එතකොට සිතන්නේ මේ දෙවියන් හරක් රැලට දිවැස් හෙළනවා කියලා.පිංවත් ඔබම සිතන්නකෝ ගොම ගොඩේ, මුත්‍රා ගොඩේ, මඩ නාගෙන ගාල්කරල තිබෙන හරක්ගාලට, එමසතුන්ට පින් කරල ඉපදුන දෙවියෙක් දිවැස් හෙලයිද? ගොපලු දරුවෙක් වගේ. මේ ගොම ගොඩේ, හරක්මුත්‍රාගොඩේ දෙවියන් වැඩ සිටියිද? නමුත් මේ කථාවේ සැඟවුණ ඇත්තක් තිබෙනවා. ඒ ඇත්ත පිංවත්ඔබට දකින්න පුළුවන් සමාධිය තුළින් පමණයි. දිනක් භික්ෂුවක් සමාධියෙන් වැඩසිටිනකොට භික්ෂුවට දිව්‍යමීගවයන් 12 ක් පමණ සමන්විත දිව්‍ය හරක් රංචුවක් දර්ශනය වුණා. මෙතන ලොකු දෙනුන් 6 ක් සහපැටවුන් වශයෙන් තමයි ඉතිරි අය සිටියේ. මේ දිව්‍ය මී දෙනුන් රංචුව මනුෂ්‍යලෝකය ඇසුරුකොට ජීවත්වෙනදිව්‍ය හරක් රංචුවක්. මේ මී දෙනුන් ආයුෂ, වර්ණ, සැපයෙන් හුඟක් පිරිලා. මේ සතුන් බොහෝමපිරිසිදු, ශරීරය පුෂ්ඨිමත්, තෙල් පැහැයෙන් දිලිසෙන, රෝම ගහන ශරීරයක් තිබෙන්නේ. කිරිබුරුල්ල බොහෝමලොකුයි, තන පුඩු ලොකුම ප්‍රමාණයේ කෙසෙල් ගෙඩියක් වගේ, කිරිවලින් තන බුරුල පිරිලා. එම දිව්‍යමීහරක් රංචුව දකිනකොට එය සෞභාග්‍යයේ සංකේතයක් වගේ. මේ දිව්‍ය හරක් රංචුව පාරක් දිගේගමන් කරන ස්වභාවයෙනුයි භික්ෂුවට දර්ශනය වෙලා තිබෙන්නේ. ඔබගේ මස් ඇසට නොපෙනෙන ඇත්තක්මෙතන තිබෙනවා. හරක් රංචුවට දිවෙස් හෙළන දෙවියෙක් සිටිනවා. ඒ ගමේ සිටින ගොම, මුත්‍රගොඩේ දහලන හරක් නොවේ. ඉහත සඳහන් කළ පිනෙන් වැඩි එහෙත් දිව්‍ය හරක් බවට හවයේ උපතසකස්කොට ගත් ඉහත හරක් රැල්වලටය. බලන්න අන්ධ විශ්වාසයන් සත්‍යයන් අතර තිබෙන වෙනසකොපමණද කියලා. ඉහත දිව්‍ය මීගව රංචුව හවයේ තවත් එක් නවාතැන් පලක්. මෙවැනි අනතුරුදායකහව ගමනක් ඉදිරියේ පිංවත් ඔබ දෙවියන්ගේ මුහුණ දෙස නොවේ බැලිය යුත්තේ තෙරුවන්ගේ ගුණ දෙසයි.

පිංවත් ඔබ ඔබේ ජීවිතය සෑම විටම පර්යේෂණාගාරයක් කරගන්න. මොන පර්යේෂණාගාරයක්ද? ධර්මපර්යේෂණාගාරයක්. පිංවත් ඔබ ඇසෙන, දකින, සිතෙන සෑම දෙයක්ම තුවණින් පර්යේෂණය

කරන්න. ධර්මය අධර්මය තෝරාබේරා ගන්න. සසර අවධානමට එරෙහිව සැමවිටම විමසිලිමත් වන්න. සැපයට එරෙහිව අන්තරාකාරී ධර්මයන්ගෙන් මිදීමට පෙරාතුව එම අන්තරාකාරී ධර්මයන් තමා තුළ තිබෙනවාය කියන කාරණය ඔබ පිළිගන්න අවශ්‍යයි. බොහෝ වේලාවට අපිට වරදින් තැන ඔතැනමයි. සියලුම අකුසල් මූලයන් අප තුළ වැඩෙනවා. නමුත් අපි දක්ෂ නැහැ ඒ බව හඳුනාගන්න. හඳුනාගන්න අයත් ඒවා වසන් කරගෙනයි ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න උත්සාහගන්නේ. මෙසේ වන්නේ ඔබ තුළින් ඔබ ධර්ම පර්යේෂණයක් නොකරන නිසා. භික්ෂුව ගිහි කාලයේ හොඳින්ම හඳුනාගන්නා තමා තුළ ඇති රාග, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන්. ඒගැන කියන්න භික්ෂුවට ලැජ්ජාවක් නැහැ. මොකද එම හඳුනාගැනීමමයි භික්ෂුවට මේ තැනට එන්න පාර එළිපෙහෙළි කරදුන්නේ. ගිහි කාලයේ තමා තුළ තිබූ රාගය තුළින්මයි, රාගයේ තුවිළි බව හඳුනාගත්තේ. තමා තුළ තිබූ ද්වේෂයේ තුවිළි බව තුළින් තමයි ද්වේෂය හඳුනාගත්තේ. තමා තුළ තිබූ මෝහය තුළින්මයි මෝහයේ අදුරහඳුනාගත්තේ. ලෝකයා දෙස බලලා ඉගෙනගන්න දෙයක් තමාට තිබුණේ නැහැ. සියලුම අන්තරාකාරී ධර්මයන් තමා තුළම අඩු වැඩි වශයෙන් තිබුණා. තමා තුළින් තමාට එදා ඒ අකුසල මූලයන් හඳුනාගත හැකිවූයේ තමාගේ ජීවිතය පර්යේෂණාගාරයක් කරගන්නා නිසා. අනුන් උදෙසා පර්යේෂණ කරන්න නොවේ. අවංකවම තමාගේ නිවැරදිභාව උදෙසා තමා මෙවැනි පර්යේෂණයක් කිරීමට යොමුවූයේ මුළින්ම තමා තුළ ඉහත අකුසල මූලයන් ඇති බව හඳුනාගත් නිසයි. භික්ෂුව එදා ලෝකයාට අවංකවෙන් නොවේ ගියේ. තමා තමාට අවංකවීමටයි. ඒ අවංකභාවය තුළ සිට තමා දෙස නුවනින් බලන විටයි ජීවිතය තුළ තිබූ අකුසල මූලයන් හඳුනාගත්තේ. මේ හඳුනාගැනීම භික්ෂුවට එදා ලොකු වටිනාකමක් වුණා. ඒ නිසාමයි තමා තුළ අකුසල මූලයන් තිබෙන බව දැනගත්තේ. දෙවැනිව, ඒවායේ අන්තරාකාරී බව දැක්කේ. තෙවැනිව, ඒවා උපක්‍රමශීලීව නැතිකරගැනීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණ වූයේ. භික්ෂුව ගිහි ජීවිතයේදී තමා තුළ රාගය, ද්වේෂය, මෝහය තිබෙන බව ලෝකයාට පෙන්වන්න ලැජ්ජා වුණේ නැහැ. තමා ලෝකයාට විවෘත වුණා. ඒ විවෘතභාවය තුළින්ම තමා තමාට ලැජ්ජාවට පත්කරගත්තා. පිංවත් ඔබත් ඔබගේ ජීවිතය හැකි තාක් ලෝකයාට විවෘත කරන්න. ලෝකයාට සැහවීම තුළ වැඩෙන්නේ සක්කාය දිට්ඨියම බව හඳුනාගන්න. මේ සක්කාය දිට්ඨියමයි ඔබ තුළ ඇති රාග, ද්වේෂ මෝහ අකුසල ධර්මයන් ලෝකයාගෙන් වසන්කොට තබාගන්න උපකාරීවන්නේ. මගේ ආරක්‍ෂාව උදෙසා, මගේ පැවැත්ම උදෙසා, මම කවද කියලා ලෝකයාට පෙන්වීම උදෙසා.....

ග්‍රහයන්ගේ ග්‍රහණයට හසු වූ අසරණයන්ට..

මේ දවස්වල භික්ෂුව වැඩ සිටින කුටිය අවට තිබෙන පළු ගස් කැලයේ පළු ගෙඩි හට අරගෙන මුළු පළයායම කහ පාටින් පෙනෙන්නේ. වෙසක් මාසයේ සෞම්‍ය දේශගුණයත් එක්ක සෑම සත්‍යාසිච්ඡාවෙක්ටම හොඳහැටි ආහාර තිබෙනවා. භික්ෂුවගේ කුටිය වටේ තිබෙන වැලිමළුව නිතරම අපවිත්‍ර වෙලා තිබෙන්නේ. වැලි පොළවට වැටෙන පළුගෙඩි කන්න හරක් නිතරම වැලි මළුවට එනවා. හරක් කුරසටහන්වලින් වැලිපොළව අපවිත්‍ර වෙලා. දැන් වෙලාව උදෑසන හයට විතර ඇති. භික්ෂුව කුටියේ බිම අතුගාන කොට හරක් කීපදෙනෙක්ම වැලිමළුවේ පළුගෙඩි කනවා. වැලි මළුව හොඳටම අපවිත්‍ර වෙලා. හරක් ටික දැක්ක ගමන් භික්ෂුවට එක පාරටම කියවුණේ 'පුතේ' කරදර නොකර ඉක්මනට කාලා යන්න' කියලා. කාටද මේ 'පුතේ' කියලා කියවුණේ? මිදුලේ සිටි හරකුන්ට. මේ හරක් සංසාරයේ කොච්චර නම්මා සමඟ එකම අම්මාගේ, තාත්තාගේ දරුවෝ වෙලා ඉන්න ඇතිද? සංසාරයේ හේතුඵල ධර්මයක් නිසාම ඉපදිලා එක පිහානේ බත් කන්නට ඇතිද? එකට ගුලිවෙලා කොච්චර නම් දුකට හඬන්නට ඇතිද? සතුටට සිතා වෙන්න ඇතිද? ඔබත් මමත් අතර තිබෙන වෙනස පුතේ, සංස්කාරයන්ගේ වෙනස පමණයි. මේ දැක්ම තුළ ඉඳගෙන තමයි මහා සංසරත්තයේ කරුණාව, මෛත්‍රිය ලෝකයට පැතිරෙන්නේ. සෑම සත්වයෙක් කෙරෙහිම 'මම ලෝකය හඳුනාගන්නාය, ඔබ ලෝකය හඳුනා නොගන්නාය' කියන අනුකම්පාව මත සිටිමිත්‍රියමහා සංසරත්තය ලෝකය දකින්නේ. මේ අනුකම්පාව සකස්වෙන්නේ සසර දිග, සසර ගැඹුර, සසර දුකගැන අවබෝධය තුළිනුයි.

මේ සටහන් තබන වේලාවේ භික්ෂුවට මතකයට එනවා එක්තරා ආරණ්‍යයකදී තරුණ සාමණේර හිමිනමකට 'පුතේ' කියන වචනයෙන් ඇමතුවාය කියලා එක් ගුණවත්ත වැඩිහිටි ස්වාමීන්වහන්සේ තමක් අවවාද කළ කාරණය. මේ සියල්ලම තුළ අපි දකින්නේ ලෝකයයි. ලෝකය වසාගෙන පැතිරෙන විවිධත්වයයි.

සංසමාපයේ පැවැත්ම උදෙසාම තමාට වඩා පැවිද්දෙන් අඩු ස්වාමීන්වහන්සේ නමකට 'ආයුෂ්මතුන්' නමින් හැඳින්වීම නිවැරදි බව හික්කුචන් පිළිගන්නවා. පසුව එම වරද හික්කුච නිවැරදි කරගන්නා. එහෙත් මොකක්දෝ හේතුවක් නිසාම ඉන් ඔබ්බට ගිය කරුණාවක්, මෙම ත්‍රියක් මහා සංසරත්තයේ ජීවිතය තුළ තිබෙනවා. තමන්ගේ කුටියේ වැලිමළුව අපවිත්‍ර කරන එළදෙනන් දරුවෙක් හැටියට දකින්න වෙන දවසක් අපට ඉදිරියට එනවා. අන්න එතැනට යන්නයි පිංවත් ඔබ මේ ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්නේ. නමුත් පිංවත් ඔබම සිතන්න, අවංකවම ඔබට පුළුවන්ද යාබද නිවසේ සිටින අසල්වැසියාව මිතුරෙක් හැටියට දකින්න? ඔබට එය එහෙම දකින්න බැරිනම් මුලින්ම ඔබ එතැනින් පටන්ගන්න. අසල්වැසියාව මිතුරෙක් බවට පත්කරගන්න. අසල්වැසියා මොනතරම් අකීකරු වුවද ඒ අකීකරු බවේ තරමටම ඔබ උපේක්ෂාව තුළට එන්න. පිංවත් ඔබ මේ වෙහෙසෙන්නේ ඔබ උදෙසා මිස අනුන් උදෙසා නොවේ. අනුන්ගේ අකීකරුභාවය ඔබ, ඔබේ ජයග්‍රහණය සඳහා උපයෝගී කරගන්න.

අද නැකත් දවසක්. ඒ කියන්නේ සුඛ දවසක්. හික්කුච උදෑසන පිණ්ඩපාතය වඩිනකොට, මෝටර් රථයක් වේගය බාලකොට හික්කුච අසලින් ගමන් කළා. හික්කුච එදෙස බලනකොට එය මංගල රථයක්. මලින් සරසලා. එහි මනමාල මහත්තයෙක් සිටියා. නැකත් බලලා, ඒ කියන්නේ සුඛ දවසක් බලලා 'දුකක්' කැන්දාගෙන ගෙදරට එන්නයි මේ යන්නේ. හික්කුච එය දුකක් හැටියට දැක්කත් එම මනමාල මහත්තයා අද දවස දකින්නේ ජීවිතයේ ලස්සනම, වැදගත්ම දිනය හැටියටයි.

සම්බුදු දහමේදී නැකත් කියන කාරණය ප්‍රතික්ෂේප වෙනවා. යමෙක් තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් නම් ජීවත්වෙන්නේ, ශීලයට ජීවිතය තුළින් වටිනාකමක් ලබාදෙමින් නම් ජීවත්වෙන්නේ එම පිංවතාට සැමදවසක්ම සුඛ දවසක්, සෑම මොහොතක්ම සුඛ මොහොතක් කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. එමනිසා පිංවත් ඔබ සුඛ නැකත් සොයන්න හඳුනා අරගෙන නැකත් බලන්න, සල්ලි වියදම් කරන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන්, ශීලයෙන් පිරිසිදු නම් ඔබේ ජීවිතයම නැකතක්. හැමදවසක්ම ඔබට සුඛ දවසක් බවට පත්වෙනවා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටියදී ඔය රාහු කියන අසුරිඳු තමන්ගේ බලපුළුවන්කාරකමින් හිරු, ඒ කියන්නේ සූර්යාව ගිලගන්නා. මුළු ලෝකයම කළුවර වුණා. ඒ වෙලාවේ හිරුට අධිපති දෙවියෙක් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගුණ සිහිපත් කළා. බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ ගියා. බුදුරජාණන් වහන්සේට දිවා ශ්‍රොත ඥානය ඔස්සේ ඇසුනා හිරුදෙවියන් තමන්ගෙන් පිහිට ආරක්ෂාව යදින බව. ඒ වෙලාවේ බුදුරජාණන් වහන්සේ රාහු අසුරිඳුට ප්‍රකාශ කරනවා, 'මා සරණ ගිය, මා දහම් පුත් හිරු මුදවකියලා. ඒ මොහොතේම වෙඩිලිමින් රාහු අසුරිඳු හිරුදෙවියන්ව තම ග්‍රහණයෙන් මුදවා වෙපවිතති අසුරිඳු වෙත පළායනවා. වෙපවිතති අසුරිඳු රාහුගෙන් අහනවා 'ඇයි ඔබ හිරුව ග්‍රහණයෙන් මුදවා පළා පැමිණියේ' කියලා. ඒ වෙලාවේ රාහු කියනවා 'එසේ හිරු දෙවියන් මුදවා පළා නොගියා නම් සම්බුද්ධ ආඥාව ඉටු නොකිරීම නිසා මගේ හිස සත්කඩකට පුපුරා වි' කියලා. බලන්න බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සරණ හමුවේ රාහු පළාගිය ආකාරය. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවේ ඇති භීතභාවය නිසාම අපි රාහුට බයේ, සෙනසුරුට බයේ, කේතුට බයේ මොනතරම් පුද පූජා, බලි තොවිල්, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර කරනවාද?

මේ සටහන් තබන හික්කුචගේ ජීවිතයේ සෑම මොහොතක්ම සුඛ මොහොතක්, සෑම දවසක්ම සුඛ දවසක්. කේන්දර නැකත් බලලා හෙම නොවෙයි. ඒවා අතහැරලා සැබෑම තෙරුවන් සරණේ සිහිටවපු නිසා.

ජීවිතය ඉදිරියට කුමන කාරණයක් පැමිණියද එය හික්කුච දකින්නේ සංස්කාරයන්ගේ ඵලයක් වශයෙන්මයි. ඒ කියන්නේ මා විසින්ම, හේතුවල ධර්මයන්ට අනුව සිදුකොටගත් කුසල් සහ අකුසල්වල ඵලයන් හැටියටයි. මෙතැන රාහු හෝ සෙනසුරු නැහැ. අපේ අකුසල්වල බලවත්භාවය නිසාම, තෙරුවන් සරණින් බැහැරට ගිය නිසාම, රාහු සෙනසුරු කේතු බලෙන්ම අපි අපේ හිස මතට දාගන්නවා. දැන් ඉතින් ජීවිතයම අපළයක්, හුනියමක්, එහෙම නැතිනම් කොඩිවිතයක්. තෙරුවන් සරණ අභිමිකරගත් තැනදී ජීවිතයම ප්‍රශ්න ගොඩක් තමයි.

තමන්ට තිබෙන ප්‍රශ්න ගොඩ මදිවට, තව ප්‍රශ්න ගොඩක් කරගහගන්න ගිය මනමාල මහත්තයාව හික්කුටමතකයට නැගෙනකොට අතීතයේ සිදුවූ සිද්ධියක් මතකයට පැමිණියා. එදා හික්කුට ගිහියෙක්. වයස අවුරුදු 30ක් පමණ ඇති. එදා මම සතිඅන්ත පුවත්පතක මංගල දැන්වීමක් පළකළා. විවාහයක් සඳහා. එමදැන්වීමේ එකතැනක මෙහෙම සඳහන් කළා. 'නිහඩ විවාහයකට, ආගම දහමට කැමැති යුවතියක් සොයයි' කියලා. සති දෙකක් පමණ යනකොට විශාල පිළිතුරු ලිපි ගණනක් ලැබුණා. ඉන් තෝරාගත් ලිපි කිහිපයකින් එකකට පිළිතුරු යැව්වා. මා එහි සඳහන් කළේ, කිසිම විවාහ උත්සවයක් ගන්නේ නැහැ. විවාහයලියාපදිංචි කරලා අපි අනුරාධපුරයට හෝ කතරගමට ගිහිල්ලා ආගමික කටයුතු කරලා ජීවිතය පටන්ගමු කියලා. ලිපිය අදාළ තැනැත්තියට යවලා සතියකට විතර පස්සේ මට පිළිතුරු ලිපියක් ලැබුණා ඇයගෙන්. එය දීර්ඝ ලිපියක්. එහි මුලින්ම මෙහෙම සඳහන් කර තිබුණා. 'ඔබ මහා වපල පිරිමියෙක්. ඔබතරුණියකගේ බලාපොරොත්තු හඳුනන්නේ නැහැ. ගැහැණු දරුවෙක් වැඩිවියට පත්වුණ දවසේ ඇය බලාපොරොත්තුවක් ඇතිකරගන්නවා. ඒ තමයි ඇයගේ උතුම්ම බලාපොරොත්තුව. ජීවිතයේ එකම සිහිනය. ඒ සිහිනය තමයි, කවදාහරි දවසක නැදැයෝ වටකරගෙන මහල් සාරි ඇඳලා, පෝරුවට නැගලා, මුදුමාරුකරලා..... මේ සුන්දර සිහිනය හැමදාකම දරාගෙනයි තරුණියක් ජීවත්වෙන්නේ. තරුණියකගේ එම සිහිනය නොහඳුනන මනුෂ්‍යයෙක් ඔබ. ඔබ උත්සහගත්තේ තරුණියකගේ එම සිහිනය මරාදමන්නයි. ඔබගෙන්මෙයට පිළිතුරු ලිපියක්වත් බලාපොරොත්තු නොවන්නේ යැයි ඇය සඳහන් කර තිබුණා. මේ ලිපිය කියවලා අහවරවෙන විට මාව තුෂ්ණිමිභූත වුණා. ඇත්තටම මම තේරුම්ගත්තා තරුණියකගේ විවාහ උත්සවයක් නමැති ඒ සුන්දර සිහිනය බිඳ දමන්නයි මම උත්සහ ගත්තේ කියලා. ඇයත් මමත් අතර අහසයි පොළොවයි වගේ පරතරයක් ඇති බවයි මම දැක්කේ. අහසයි පොළොවයි කවදාකවත් එකතුවෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසාමයි ඇය පිළිතුරු ලිපියක්වත් එවන්න එපාය කියලා සටහන් කර තිබුණේ. මේ ලිපිය කියවලා කරුණු නුවණින් මෙනෙහි කරනකොට අවංකවම මට සතුටක් ඇතිවුණා. ලෝකය සිතනවාට වඩා මම මොනතරම් දුරස්ථද සිතන්නේ කියලා. ලෝකයාට වඩා දුරස්ථ ආකාරයට හිතන්න මා තුළ තිබුණා වූ දක්ෂභාවය නිසාමයි මේ මොහොතේ මාලෝකයාගෙන් ගොඩාක් දුරස්ථ තැනක ජීවත්වෙන්නේ. නමුත් මට හොඳටම විශ්වාසයි මේ මොහොතේ ඇය ජීවත්ව සිටිනවා නම් දරුවන් කිහිපදෙනෙකුගේ මවක් හැටියට මහා දුක් කන්දරාවක් දරාගෙන ජීවත්වෙනවා ඇතියකියලා. එදා ඒ මුල් ලිපියෙන් සිදුවූ හමුවීම, වෙන්වීමක් බවට පත්වූයේ රාහු නිසා හෝ සෙනසුරු කේතුනිසා නොව, සංස්කාර ධර්මයන් නිසාමයි. මගේ තිබුණු කුසල් විසින් ඒ අකුසල් වළක්වා දැමීමා. මට මේ මොහොතේ ඉන්න තැනට එන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි මා තුළ තිබූ ශ්‍රද්ධාවමයි එදා මාව මේ අනතුරුවලින් බේරුවේ. මගේ අතීත ජීවිතයේ මෙවැනි අනතුරු කිහිපයකින්ම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සරණ විසින් මාව බේරාගෙන තිබෙනවා. මේ ඉන්න තැනට එන්න.... ඒ කියන්නේ මේ සියල්ල අභිමතයක් නොවේ. සංස්කාරයන්ගේ ප්‍රතිඵලයන්මයි.

මේ වෙලාවේ මට නැවතත් මතකයට එනවා අද හිමිදිරියේ පිණ්ඩපාතය වඩිනකොට මංගල රථයේ ගමන් කළ මනමාල මහත්තයාව. 'අනේ මනමාල මහත්තයෝ, ඔබට ලැබුණ මනමාලියත් ඉහත ආකාරයෙන්ම උපාදානය බලවත් මනමාලියක් වුණෝතින් ඔබටත් දෙවියන්ගේම පිහිටයි'

මෙතැනදී 'දෙවියන්ගේම පිහිටය' කියලා කීවේ පුතේ කවදානම් ඔබට ගැලවෙන්න පුළුවන්ද කියන කාරණයයි. ගිහි පිංවතුන්ලා මිත්‍යාදාශ්ඨික සම්මුතීන්ගෙන් බැහැරවෙලා තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් ජීවිතය පටන්ගතහොත් එම ජීවිත මොනතරම් නම් ශක්තිමත් සැනසිලිදායක තැනකට රැගෙන යන්න පුළුවන්ද. බලාපොරොත්තු කන්දක් ගොඩගසාගෙන එම බලාපොරොත්තු කන්දටම යටවී මෙලෝ සිහියක් නැතිව ජීවත්වෙන මිනිස්සුන්ට මහ නොමහ කියාදෙන උතුම් ධර්මයක හිමිකාරිත්වයට පිංවත් ඔබ සුදුසුයි. කළායාණ මිත්‍ර ඇසුරම සොයන්න. සද්ධර්ම ශ්‍රවණය සිදුකරන්න. ඇසෙන්නා වූ ධර්මය නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. එය ඔබේ ගමනක ආරම්භය වනු ඇත.

දුක මරන්න නැතිනම් ඔබ මැරුණත් දුක නොමැරෙයි

හික්කුට ඇසෙනවා සර සර ගාන හඬක්. ඒ හඬ නිතරම ඇසෙන්නේ කුටිය අසල ගැවසෙන තලගොයාගෙන්. එම සතා නිතරම වියළි කොළ වැටුණු පොළවට ඉව කරමින් කෑම සොයනවා. පොළව භාරන සෑම තැනකින්ම අනිවාර්යෙන්ම ගැඩවිල් පණුවෙක්, පත්තෑයෙක්, ගෝනුස්සෙක් ඩැහැගන්නවා. තලගොයා මේ සෑම සතෙක්ම මරාගෙන කන්නේ මරණීය චේතනාවක් ඇතිකරගෙනමයි. මේ තලගොයා තුළත් මනුස්සයාට වගේම පංචඋපදන්ස්කන්ධයක් සකස්වෙනවා. නමුත් මේ සතා මේ ධර්මතාවයන් ගැන දන්නේ නැහැ. ඔහුප්‍රමාදයට පත්වෙලා. කුමක් නිසාද මේ ප්‍රමාදභාවය සකස්වුණේ. පෙර ජීවිතයේ ශීලයේ දුර්වලතාවය නිසාමයි. මේ සතාට කර්මය කරමළු විශ්වාසය නැහැ. නමුත් මරණීය චේතනාව සකස්වෙනවා. තලගොයා ගිල දමන සෑම සතෙක් පාසාම තලගොයාට ප්‍රාණඝාත අකුසලය සිද්ධවෙනවා. ඒවගේමයි තලගොයාට ගොදුරුවී මියයන සෑම සතෙක්ටම එම සතා කළාවූ අකුසලයක් විපාක දෙනවා. කෙනෙක් අකුසල් සංස්කාරයන් උපද්දවා ගන්නකොට තව කෙනෙක් අකුසල් සංස්කාර ගෙවනවා. මේකට තමයි ලෝකය කියන්නේ. කෙනෙක් උපද්දවනවා තව කෙනෙක් ගෙවනවා. කඳුළු සිතහව දෝලනය වන ලොවක අපි සැපම සොයනවා.

මේ තලගොයාම පෙර ජීවිතයේ මනුෂ්‍යයෙක් වශයෙන් ඉපදිලා සිටියදී තේරුම් නොගත් දෙය තලගොයෙක්වෙලා කෙසේනම් තේරුම් ගන්නද? මේ තලගොයා තව කල්ප ගණනාවක්ම අකුසල් කරමින්ද කළාවූ අකුසල්වලට විපාක විඳිමින්ද හවයේ ගමන් කරනු ඇත. මේ තලගොයාගේ ජීවිතය තුළ සැහවී ඇති හවගමනේ අන්තරාකාරීත්ව ඔබ නුවණින් මෙනෙහි කිරීමට දක්ෂ වුවහොත් එය ඔබට මේ ජීවිතයේදීම සතර අපායෙන් මිදීමට අවබෝධය සකස් කරනු ඇත.

පිංචතුන්ලා මුලින්ම කරන්නට යන්නේ භාවනා කිරීම. ඔතනදී තමයි අපි වරද්දගන්නේ. මුල්ම කාරණය ලෙසින් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව ඇතිකරගන්න. දෙවැනිව ශීලයක් ආරක්ෂා කරගන්න. මේ කාරණා දෙක පරිපූර්ණ නැතිව විදර්ශණා භාවනාවක්, සමථ භාවනාවක් වැඩෙන්නේ නැහැ. නිසියාකාරව තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව තුළින්, ශීලය තුළින් පිංචන් ඔබ පිරිසිදුභාවයට පත්වෙලා ඕනේ භාවනාවකට යොමුවෙන්න. ඔබ තුළ ජී පිරිසිදුභාවය සකස්වෙලා නැතිනම් භාවනාවක් වැඩෙන්නේ නැහැ. භාවනාව නාමයෙන් සක්කායදිට්ඨියමයි, මාන්තයමයි වැඩෙන්නේ.

මෙතැන ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ පිංචන් ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවේ පිහිටීම කියන කාරණය නිවැරදි අර්ථය තේරුම් අරගෙන නැහැ. හික්කුට දන්න භාවනා උපදේශක මහත්මයෙක් සිටියා. ඔහු විශාල පිරිසකට භාවනා පංති පවත්වන භාවනා ගුරුවරයෙක්. මේ භාවනා ගුරුවරයා බාහිරට නොපෙනෙන්න උදරය හරහා සුදු තුළක් (ආරක්ෂාවක්) දමාගෙනයි සිටින්නේ. හික්කුට ඔහුගෙන් ඇසුවා ඇයි ඔබ ඔය ශරීරයට සුදු තුළක් දමාගෙන ඉන්නේ කියලා. මේ භාවනා ගුරුවරයා කියනවා 'මට හරියට සතුරු කරදර තිබෙනවා. ඒකට ආරක්ෂාවක් කරලයි මේ තුළ දැමීමේ' කියලා. බලන්න මේ භාවනා ගුරුවරයා අඩුම වශයෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් ඇතිකෙනෙක් නොවේ. මොහු රැවටීම තුළයි ජීවත්වෙන්නේ. අවංකවම මොහු දන්නේ නැහැ මොහු තුළ සද්ධාව පිහිටල නැහැ කියන එකවත්. එය හරිම අවාසනාවක්. ඔහුත් රැවටිලා තම ගෝලයනුත් රවටිලා. සසර මෙතුවක් කලක් අපට වැරදුන ලොකුම තැන තමයි තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවේ සැබෑම අර්ථය හඳුනා නොගත් කාරණය. යමෙක් අන්‍ය ශීලවෘත්ත වලට ගරුකරනවා නම්, මිථ්‍යා දෘෂ්ටික මාර්ගය ඔස්සේ ආරක්ෂාව බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, තෙරුවන්ගේ ගුණයන් කෙරෙහි විවිකිච්චාව ඇතිකරගෙන තිබෙනවා නම්, ඔවුන් ගිහිපැවිදි කවුරුත් වුවද තවමත් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණ නැති බව, තමා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් තමාම පිළිගත යුතුය. ඔබ තුළ ඇත්තේ අමූලික සද්ධාවකි. මෝහය මුසු, නිරතුරුවම අභියෝග හමුවේ වෙනස්වන සද්ධාවකි. සමාජය පුරා යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, හදිහුනියම්, කේන්ද්‍ර, ගුරුකම් ව්‍යාපාරයක් කරගනිමින් ජීවත්වෙන, ඒවායේ ප්‍රතිලාභයක් ලබන ලක්ෂකීයක් ඉන්නවාද? ඒ සෑම දෙනෙක්ම ඉහත අභියෝගය තුළ ජීවත්වන බව සද්ධර්මයේ නාමයෙන් සටහන් කළ යුතුව ඇත.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළ සුත්‍රදේශනා කියවීමෙන් ඉහත කාරණය ගැන නිවැරදිවැටහීමක් ලබාගත හැකිය. නමුත් මේ නිවැරදි භාවයට පත්වීම ලෝකයේ ඇති දුර්ලභම දෙයක් වනු

ඇත.මේ උතුම් ශාසනයක් මුණගැසුණ මොහොතේ එවන් දුර්ලභ මනුෂ්‍යයෙක් වීමට පිංවත් ඔබත් උත්සහ ගන්න.තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණීමට පිංවත් ඔබ අන්‍ය ශීලවෘත්තයන් කෙරෙහි, මිත්‍යාදෘෂ්ටිකක්‍රමවේදය කෙරෙහි ඇති බැඳීම් වලින් වහා වහා මිදෙන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසයෙන්, ශිල්වත්භාවයෙන්, මෙත්‍රියෙන්, දානය තුළින්ම, සතුරු කරදර මහහරවා ගන්න. ජීවිතය ඉදිරියට පැමිණෙනප්‍රශ්න කම්කටොළු සංස්කාරයන්ගේම ස්වභාවයක් හැටියට දැකීමටත්, ඒවාම කමටහන් කොටගෙනලෝකය කෙරෙහි අවබෝධයෙන් කලකිරීමටත් උත්සහගන්න. මෙය සටහන් තබන භික්‍ෂුවට ගිහි ජීවිතයේදී විදීමටසිදුවූණ ප්‍රශ්න, බලාපොරොත්තු කඩවීම්, දුක් කම්කටොළුවල ජයග්‍රාහී ඵලය මේ භික්‍ෂුත්වය බව ඔබටසිහිපත් කරමි. ප්‍රශ්න අපේ ජීවිතය ඉදිරියට එන්නේ එම ප්‍රශ්න අපේ ජීවිතයට ආශීර්වාදයක්කරගන්නාමයි. එම නිසා ප්‍රශ්ණ තුළින් ධර්මයේ යථාර්ථය දකින්න. ජීවිතය කියන්නේ පිළිතුරු සොයා නොගත්ප්‍රශ්නයක්. එහෙමනම් ප්‍රශ්නවලින් මිදෙන්න ඔබට බැහැ. ජාතිය කෙටිකරගන්න දිශාවටයි ඔබ ගමන්කරන්නේ. ජීවිතය ඉදිරියට පැමිණි ප්‍රශ්න නිසා මේ භික්‍ෂුව ගිහි ජීවිතයේදී කොච්චරනම් ලෝකයට හොරෙන්තනිවම හඬලා ඇතිද? පැය ගණන්, දවස් ගණන් හිස කකියන තුරාවට කල්පනා කරලා ඇතිද? දේවාලකෝවිල් වලට කොච්චර යන්න ඇතිද? මේවා සටහන් තබන්න භික්‍ෂුවට ලැජ්ජාවක් නැහැ. නමුත් මේකිසිවකින් ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් නොලැබෙනකොට මම අවසානයේ ගියේ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේහමුවට. උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ ධර්මරත්නය හමුවට. එතැනදී මම අවබෝධකර ගත්තේ දුකකියන්නේත්, සැප කියන්නේත් මට අයිති දෙයක් නොවන බව. මගේ වසඟයේ තබාගත හැකි දෙයක් නොවනබව. හේතුවක් නිසා සකස් වෙන දෙයක් බව. තෘෂ්ණාවමයි හේතුවූණේ දුකට. රූපයට ඇති තෘෂ්ණාවෙන්මිදෙන්න. දුක එතකොට මැරිල යාවි. තෘෂ්ණාව නොමැරුණොත් ඔබ මැරුණත් දුක ඔබේ පසුපසින් ඒවි. දුකඇති තැන තෘෂ්ණාවයි ඔබ අවබෝධ කරගත යුත්තේ. දුක කියන්නේ අවබෝධ කිරීමෙන් පමණක් නැති කළ හැකිදෙයක්මයි.

**සංස්කාරයන්ට අනුව
ජීවිතය නොදැක්කොත්....?**

පිංවත් ඔබ සැවොම පිංකම් කිරීම සඳහා බොහෝම කැපවීමෙන් කටයුතු කරනවා. නමුත් සමාජයේ ජීවත්වනතවත් පිරිසක් සිටිනවා ඒ අය පිංකම් කිරීම කෙරෙහි එතරම් වෙහෙසක් ගන්නේ නැහැ. එම පිංවතුන්කල්පනා කරනවා අපි කාටවත් වැරදි කරන්නේ නැහැ. අපි පව් වැඩ කරන්නෙ නැහැ. එම නිසා අපටපිං කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැහැ කියලා. එහෙම කියන ගමන් ඒ අය ප්‍රකාශ කරනවා පව් කරන අයයිපිංකළ යුත්තේ කියලා. මතුපිටින් මේ අදහස් බැලුවහම එකිනෙකට බොහෝම හොඳින් ගැලපෙනවා. නමුත්මෙවැනි දෘෂ්ඨි තුළ සැගවී ඇති සතුරා තමයි මිත්‍යාදෘෂ්ඨිය. පිංවත් ඔබේ ජීවිතය දෙස හොඳින් හැරීබලන්න. යහපත් අම්මා, තාත්තලාට දාව බෞද්ධ පරිසරයක ඉපදිලා ඔබට හතරුකම් කරන දෘෂ්ඨීන් වලටයටවීම තුළින් මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයට ඔබ මොනතරම් සතුරු කමක්ද සිදුකර ගන්නේ.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයි කියලා. සංස්කාරයෝකියන්නේ අවිද්‍යාව හේතුවෙන් සකස් වෙන්නාවූ කාය, වච්ඡි, මනෝ සංස්කාර. කයින්, වචනයෙන්, මනසින්සිදුවෙන්නාවූ කුසල් සහ අකුසල්. ඒ කියන්නේ පිංවතුන් සිදුකළා වුද සිදුකරගන්නාවූද සියළුම කුසල් සහ අකුසල්සංස්කාර විපාකදී අවසන් වන බවයි. අති බහුතරයක් මිත්‍යාදෘෂ්ඨික මිනිසුන් ජීවත්වන ලොවක පිංවත් ඔබටමේ අර්ථවත් බෞද්ධයෙක් ලෙස ජීවිතයක් ලැබුණේ කුසල් සංස්කාරයන් නිසා. ඇස් අන්ධ, කන් බිහිරි,දිව ගොළු, අංග විකල මිනිසුන්ගෙන් ගහන ලොවක අංග සම්පූර්ණ මනුෂ්‍ය ශරීරයක් ලැබුණේ කුසල්සංස්කාරයන් නිසා. විරූපී මිනිසුන් ජීවත් වන ලොවක පිංවත් ඔබට අනුන්ගේ සිත් වසඟ කරන රූපයක්ලැබුණේ, රෝගී මිනිසුන් බහුල ලෝකයක පිංවත් ඔබට නිරෝගී ජීවිතයක් ලැබුණේ අතීත කුසල් සංස්කාරනිසා. පිංවත් ඔබට යහපත් සමාජ තත්වයක්, යහපත් දෙමාපියන්, ඥාතීන්, බිරිදක්, සැමියෙක්,දරුවෙක් ලැබුණේ අතීත කුසල් සංස්කාර නිසා. පිංවත් ඔබ මගේ කොටගෙන සතුටු වෙන සියල්ල ඔබටඅතීතයේ රැස්කළාවූ සංස්කාරයන්ගේ ප්‍රතිඵලයි. මේ ඇස ඔබට ලැබුණේද කුසල් සංස්කාරයක් නිසා.දැන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඔය ඇස ගෙවී යනවා. මේ මුළු ශරීරයේම ස්වභාවය එයයි. මේ අංගසම්පූර්ණශරීරය ඔබට ලැබුනේ කුසල්

සංස්කාරයන් නිසා. සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවය අනිත්‍යයි. එම නිසා ගිහිපිංවත් ඔබ නැවත නැවත රැස්කළ යුතුයි. පිංවත් ඔබට යහපත් බිරිඳක් ලැබිලා තිබෙනවා. ඇය ඔබට බොහෝම කීකරුයි. දුක සැප බෙදා ගනිමින් ජීවත් වෙනවා. මේ බිරිඳ ඔබට ලැබුණේ කුසල් සංස්කාරයක් නිසා. හොඳයි ඔබට නිරතුරුවම පීඩාදෙන වධක භාර්යාවක් ලැබුණේ නම් බිරිඳගෙන් ලැබෙන සතුට තිබෙනවාද? නැහැ. එහෙනම් ඔබට රණ්ඩුවෙන් න, පොලීසි යන්න, දික්කසාද වෙන්න..... ප්‍රශ්න ගොඩක් මුණගැසෙනවා. එය අකුසල් සංස්කාර නිසා සිදුවන්නක්. මේ දුක සහ සැප දෙකටම හේතුව අතීත කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්මයි. එසේ නැතිව හඳහනේ වරදවත්, කපු මහතාගේ වරදවත් නොවේ. ඔබට අතීතයේ රැස්කළා වූ කුසල් අකුසල් වල ප්‍රතිඵලයි.

ඔබට සැප ලබාදෙන කුසල් සංස්කාරයන් මෙන්ම දුක ලබාදෙන අකුසල් සංස්කාරයන්ද විපාක දී අවසන් වෙනවා. ඔබ මේ ජීවිතයේදී සැප ලබනවාය කියන්නේ ඔබම රැස්කරපු දෙය ගෙවෙනවාය කියන කාරණයයි. එම සැප ලබන්න ලබන්න ඒවා (කුසල් සංස්කාරයන්) ක්‍ෂය වී යනවා. ක්‍ෂය වන දෙය ඔබ නැවත නැවත රැස්කළ යුතුයි. එසේ නැතිවුවහොත් නැවත ලබන ජීවිතයේදී ඔබ හීන, දීන භාවයට පත් වෙනවා. එබැවින් "අපි පව් කරන්නේ නැති නිසා පිං කරන්න අවශ්‍ය නැහැ" ය කියන මුසාවාදය, මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ගැන පිංවත් ඔබ පරෙස්සම් වන්න. නැවත නැවත පිංකම් සිදුකරමින් ගෙවී යන කුසල් සංස්කාරයන් තව තව වඩවා ගන්න. පිංවත් ඔබ අත්විඳින්නා වූ අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ විපාකයන් ද, දුකද නැවත නැවත පිංකම් සිදුකරමින් රැස්කරන්නා වූ කුසල් සංස්කාරයන්ගේ ශක්තියෙන් යටපත් කර නැගීසිටින්න.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා, මේ මොහොතේ පිංවත් ඔබගේ දැසින් කඳුලක් ගලනවා නම්, ඒ ඔබ පෙර ජීවිතයේදී අනුන්ගේ ජීවිතයකට කඳුලක් දුන් නිසාමයි කියලා. ඔබ මේ මොහොතේදී සතුටින් සිතාසෙන්නේ නම් ඒ පෙර ජීවිතයේදී ඔබ අනුන්ට සතුටක් දුන් නිසාමයි කියලා. එසේ නම් පිංවත් ඔබගේ සිත හවටත් කඳුලටත් හේතුව ඔබගේ අතීත සංස්කාරයන්ගේ ඵලයයි. මෙසේ විවේකීව, හේතුවල ධර්මයන්ට අනුව ජීවිතය දකින්න. මේ දැකීම ඔබට අත්‍යවශ්‍යයි, ධර්මය කෙරෙහි අවල සද්ධාව සකස්කර ගන්න. මේ ධර්මතාවයන් ගැන විශ්වාසයක් නැති මනුෂ්‍යයා නැවත මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවත් මිත්‍යා දෘෂ්ටිකභාවයට පත් වෙනවා. ඊට අමතරව කර්මය කර්මඵල ගැන විශ්වාසයක් නැති නිසා, දානය කෙරෙහි ඇති උදාසීනභාවය නිසා දුප්පත් වෙලයි උපත ලබන්නේ. මෙහෙම උපතක් සකස්කරගත් මනුෂ්‍යයෙක් ගැනයි පහත සටහන.

මොහු මධ්‍යම පංතික ජීවිතයක් ගතකළ මහත්මයෙක්. විවාහ වෙලා දරු මුණුබුරන් සිටියා. මොහු කවදාවත් සිල් සමාදන් වුණේ නැහැ. දන් දෙන්න ගියේ නැහැ. මොහුගේ දර්ශණය වුනේ "මම වැරදි කරන්නේ නැහැ. එම නිසා මට පිං කිරීමට අවශ්‍යතාවයක් නැහැ" කියන එකයි. මේ කෙනා මනුෂ්‍යයන්ට උපකාර කළා. ඒත් කර්මය කර්මඵල ගැන විශ්වාසයෙන් නොවෙයි. එම නිසා ඔහු කළ යහපත් දේවල් හුදු ඒ මොහොතේ සතුට ලැබූ ක්‍රියාවන් පමණක් වුණා. මේ මනුෂ්‍යයා අවුරුදු 65 ක් පමණ ජීවත් වී මියයනවා. මොහුගේ මරණින් පසුව හිඤ්චක් උතුම් සමාධියෙන් අරමුණුකර බලනවා මොහු කිනම් තැනක නැවත උපත සකස්කරගත්තාද කියලා. එවිට හිඤ්චට දර්ශනය වන්නේ දුප්පත් පැල්පතක උපත ලබා සිටින කළු පැහැති දරුවෙක්. පෙනුමෙන් හිඤ්ච අනුමාන කළේ ඒ ද්‍රවිඩ දරුවෙක් බවයි. ඒ කියන්නේ මේ මනුෂ්‍යයා තමන් අකීකරු භාවයෙන් ගත් දෘෂ්ටිය නිසා සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය අහිමිකරගත් බවයි. දැන් මොහු මිත්‍යා දෘෂ්ටිකභාවයට පත් වී අවසන්. මේ විනාශයෙන් මොහු කවදා ගොඩ එන්නද? එය දැන් සිහිනයක් පමණයි. මේ සා අර්ථවත් වටිනා දහමක හිමිකරුවෙක් ව ඉපදිලා, තම තමන්ට ඕනෑ ආකාරයට ධර්මය ගලපාගැනීමට යාම නිසා මොහු සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය අහිමිකර ගත්තා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ අවබෝධයෙන් දේශනා කර වදාළ ධර්මය පිංවත් ඔබ විසින් ඔබේ දෘෂ්ටිකට අනුව අර්ථ දක්වන්න යන්න එපා. එහෙම වුණොත් එහි විපාකය ඔබට ශාසනය අහිමි වී මිත්‍යා දෘෂ්ටිකභාවයට පත් වීමයි.

පිංවත් ඔබට පෙනෙනවා ශාසනයේ අර්ථයන් බෙහෝම වේගයෙන් අතුරුදන් වෙමින් යන ස්වභාවය. ධර්මයේ සන්දිට්ඨික ගුණය ගැන වර්තමානයේ බොහෝම අඩුවෙනුයි කථා කරන්නේ. ධර්මයේ අර්ථය වන චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයේ මුල්ම ආර්ය සත්‍යය වන "දුක" වෙනුවට "සැප" කියන කාරණය දකින්න

කැමැතිප්‍රවණතාවක් සමාජය තුළ තිබෙනවා. මේ ප්‍රවණතාවය වැඩිවෙන්න වැඩිවෙන්න අපි මොකක්ද ලෝකයතුළ දකින්නේ? ඒ මිත්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය වැඩිවීම. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් තොරව දෘෂ්ඨිත්, මතවාදකරපින්නාගත් බෞද්ධයන්ගේ වැඩිවීම. මේවා කම්පාවිය යුතු දේවල් නොවේ. හේතුඵල ධර්මයන්මය. ධර්මයේසැබෑ අර්ථයට පිටුපාන සම්බුද්ධ දේශනාවන් වැරදි ආකාරයට අර්ථ දක්වන කිසිම ගිහි පැවිදි පිංවතකුටමේ ජීවිතයෙන් පසු ශාසනයේ රැකවරණය උරුමවෙන්නේ නැහැ. මිත්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවයේ අඳුර රැඳී හවගින්නදරයි උරුම වෙන්නේ. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ අර්ථයෙන් ඇත්වෙන්න ඇත්වෙන්න ලෝකයේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවයවැඩිවෙනවා. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් යුත් බෞද්ධයන් අඩුවෙනවා. සමහර පිංවතුන් බොහෝමවේදනාවෙන් කපා කරනවා සිංහල බෞද්ධ අම්මලා දරුවන් උපරිම දරුවන් දෙදෙනයි හදන්නේ. මුස්ලිම්දුට්ඨ අම්මලා දරුවන් ගොඩක් හදනවා කියලා. මේ හේතුවෙන් බෞද්ධයන් අඩුවීගෙන යනවා කියලා.පිංවත් ඔබ කලබල වෙන්න එපා. මේවා හේතුඵල ධර්මයන්. ඔය සෑම දුට්ඨ, මුස්ලිම් අම්මාකෙනෙකුගේම කුසේ උපදින්නේ, මේ උතුම් සද්ධර්මයේ අර්ථයන්ට පිටුපෑ දෘෂ්ඨි, මතවාදා නිසා ශාසනයඅහිමිකරගත් බෞද්ධයන්මයි. ඉහත කරුණු කාරණා පිංවත් ඔබ ධර්මානුකූලව නොසිතා, දෘෂ්ඨිගතව සිතන්නටගියොත්, ඒ හේතුවෙන් ද්වේෂය සකස්කර ගතහොත් පිංවත් ඔබටද මිළභ උරුමය එවැනි මව්කුසක් වීමට පුළුවන්.

ලෝකය ලෝකයේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ ස්වභාවයට එන්න. ඔබ තෙරුවන් සරණ ගියඋපාසක, උපාසිකාවක් වෙන්න. කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් ජීවිතය දකින්න. එවිට ඔබට පුළුවන් සිංහල,දෙමළ, මුස්ලිම්, බෞද්ධ, ක්‍රිස්තියානි සෑම මව්කුසක්ම දුක බව දකින්න. ලෝකය අනතුරුදායකයි.බොහෝම පරෙස්සමෙන් පරිහරණය කරන්න. ලෝකය යනු පංචඋපාදානස්කන්ධයම බව දකින්න. මේ මොහොතේජාතිය සිංහල, ආගම බුද්ධාගම සහිත උප්පැන්න සහතික හිමි ඔබ එහි අර්ථයන් නොගැලපෙන ආකාරයටදෘෂ්ඨිගත වුවහොත් ඔබ මියගොස් හරියටම මාස 9 කට පසු ජාතිය ආගම හින්දු, මුස්ලිම්, ක්‍රිස්තියානියැයි සඳහන් උප්පැන්න සහතිකයක හිමිකරුවෙක් වීමට ඔබට හැකිය. මේ සියල්ල සංස්කාරයන්ගේ හේතුඵලධර්මයන්ය. කොතැනකවත් වරදක් නොමැත. ඔබට වැරදුණිද ධර්මයට වරදින්තේ නැත. ධර්මයට බෞද්ධ,ක්‍රිස්තියානි, හින්දු, මුස්ලිම් හේදයක් නොමැත. සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවය මත තීන්දුව ලබාදීමධර්මයේ අර්ථයයි. එහෙත් මේ උතුම් මොහොතේ පිංවත් බෞද්ධ ඔබට අන් සියල්ලන්ටම වඩා ආශ්චර්යමත්භාගයක් ඇත. ඒ සම්මා සම්බුද්ධ ඥාණයෙන් තුන් ලෝකය අවබෝධකොට වදාල උතුම් ශාස්තෘන්වහන්සේනමකගේ ශ්‍රී සද්ධර්මයේ උරුමය ලැබීමයි.

මුළු ලෝකයම එක ගොඩකට දමා ඔබ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගොඩට විත් ලෝකය දකින්න.

ලෝකය විසින් දකින ලෝකය හුඟක් සංකීර්ණයි. එම ලෝකය තුළ බෞද්ධ, හින්දු, ක්‍රිස්තියානි,මුස්ලිම්.... පිං, පව්, හොඳ, නරක, සාමය, යුද්ධය..... මේ සියල්ලම තිබෙනවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන ලෝකය මීට වඩා හුඟක් සරළයි. චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය ගත්තත්,පටිච්ඡසමුප්පාද ධර්මය ගත්තත් අවිද්‍යාව විසින් සංකීර්ණභාවයට පත්කර ඇති ලෝකය බොහෝම සරළ තැනකටගෙනෙනවා. තෘෂ්ණාව කියන එකම කාරණය නිසා ලෝකය අල්ලාගන්නා ස්වභාවයත්, තෘෂ්ණාව කියන එකමකාරණය ප්‍රභාතය කිරීමෙන් ලෝකයෙන් මිදෙන ස්වභාවයත් බොහෝම අර්ථවත්ව දේශනා කර තිබෙනවා.පිංවත් ඔබ තෘෂ්ණාව කියන කාරණයෙන් මුළු ලෝකයටම බැඳී සිටියත්, එම ලෝකය කියන සංකීර්ණ කාරණයබුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබ තුළින්ම සකස්වෙන රූප, වේදනා සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ කියනා කරුණු පහතුළට ගේනවා. මුළු ලෝකයේම ක්‍රියාකාරීත්වය පංචඋපාදානස්කන්ධය තුළට ගේනවා.

පෙර ආත්මයේ නතර කළ තැනින් අරඹන්න

ධර්මය මේ සා සරළව පිංවත් ඔබට දේශනා කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ, ඇට්ටේරියා වනයකවැඩසිටිමින්,තම අතට බීම වැටී තිබූ ඇට්ටේරියා කොළ අහුරක් ගෙන දේශනා කරනවා 'මහණෙනි මම අවබෝධ කරගත්ධර්මය මේ ඇට්ටේරියා වනයේම ඇති කොළවලට සමාන බවත්, මා විසින් දේශනා කළ ධර්මය මගේ

මේ අතේ ඇති කොළ ප්‍රමාණය තරම් බවත්. එසේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ අවබෝධ කළ ධර්මයෙන් මොන තරම් සුළු ප්‍රමාණයක්ද ලෝකයාට දේශනා කර ඇත්තේ. පිංවත් ඔබට නිවීමේ මාර්ගයට පමණක් අදාළ ප්‍රතිධර්මයක් මේ තරම් සරළව දේශනා කරලත්, එම ධර්මය නාසා අපේ ඇත්තේ මේ සා දෘෂ්ඨි මතවාදශීලීවෘත්තවල පැටලෙනවා නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ අවබෝධකොට වදාළ ධර්මයෙන් අඩක් හෝ අපට දේශනා කළා නම් අපි සියල්ලන් මොන විනාශයක් සිදුකරගනිද? බුදුරජාණන් වහන්සේලා සතු මහාකරුණා ඥානයනිසාමයි ලෝකයාට හවිනිරෝධයට අවශ්‍ය කරුණු කාරණා පමණක් දේශනා කරන්නේ. ඉකුත් (සතියේ)සටහනේ පෙර සඳහන් කළ "පව් නොකරනවා නම් පිංකරන්න අවශ්‍ය නැහැ" දෘෂ්ඨිය ගැනීම නිසා ඔහු මේමොහොතේ සිටින්නේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික මනුෂ්‍ය ජීවිතයක. මොහුට මේ ජීවිතයේදී දැනීමක්වත් නැහැ මොහුපෙර ජීවිතයේදී බෞද්ධයෙක් කියලා. තමා විසින් තමාටම කරගන්නා වූ මීට වඩා විනාශයක් තිබෙනවාද?මේ සා විනාශයක් තමා තමාටම කරගන්නේ "මම" කියලා ගොඩනගාගන්නා සක්කාය දිට්ඨිය නිසා.අප්‍රමාණ දුකෙන් පිරි අප්‍රමාණ ගහනයකින් පිරි සතර අපාය අභිබවා මේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතය ලැබීමටපෙර ජීවිතයේ අප්‍රමාණ පිංකම් කළ පිංවතුනේ... මොහොතක් විවේකීව සිත්තේ. පිංවත් ඔබ ගියජීවිතයේදී නතර කළ තැනක් තිබෙනවා. ඒ නතර කළ තැන බොහෝම පාරිශුද්ධ තැනක්. පාරිශුද්ධයි කීවේදානයෙන්, ශීලයෙන්, සද්ධාවෙන් පාරිශුද්ධ නිසා. දැන් ඔබ මෙනෙහි කරන්න හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව,පිංවත් ඔබ අනුමාන කරන්න ඔබ ගිය ජීවිතයේදී මනුෂ්‍යයෙක්ය කියලා. සිංහල බෞද්ධයෙක්මය කියලා.පිංවත් ඔබ මනසින් සිහිපත් කරන්න සුදු වත් දරාගෙන වයස අවුරුදු අසූපහක්, අනුවක් වෙනතුරු ශිල්පමාදන්ව සමාදන් වූ ශීලය ආරක්‍ෂාකරගත් හැටි.

පිංවත් ඔබ මෙනෙහි කරන්න මහා සංසරත්තයේ අවවාද, අනුශාසනා ලබපු හැටි. දන් පුජාකළ හැටි.මේකුසල් සංස්කාරයන් සිදුකරමින් ඔබ කුමක්ද පුර්වතා කරන්න ඇත්තේ. මේ ධර්මද්වීපයේම උපත ලබන්නකියලයි. මේ ධර්මද්වීපයේම උපාසක උපාසිකාවක් වේවා කියන පැතුමයි. පිංවත් ඔබ දක්ෂවෙන්න, තරුණමහලු සැවොම ඒ යටගියා වූ මතකය නැවත මතුකොටගන්න. එවිට පිංවත් ඔබට නතර කළ තැනින් නැවතපටන් ගන්න පුළුවන්. එසේ නොවුනහොත් පිංවත් ඔබලා උත්සාහගන්නේ මුල ඉඳන් නැවත අලුතින් පටන් ගන්න.තරුණයෙක් තරුණියෙක් නම් ඔහු හෝ ඇය සිත්තවා වයසට යන්න ඕනේ සිල් සමාදන් වෙන්න, දන්දෙන්න,ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන්න කියලා. එම වැරදි අදහසට ඉඩදෙන්න එපා. තරුණ කාලයේදීම සුදු වත්දරාගත් උපාසක උපාසිකාවක් වෙන්න. එහෙම වුණොත් පමණයි ඔබ මේ ජීවිතයේදී ප්‍රමාදී නොවුණාවෙන්නේ. පිංවත් ඔබ තරයේම විශ්වාස කරන්න අතීත ජීවිතයේදී ඔබ දෘෂ්ඨි මතවාදයන්ගේ ග්‍රහණයට නතු වූ බෞද්ධයෙක් නොවන බව. එසේ වුවානම් හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව ඔබ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික භාවයෙන් තමයිඋපත ලබන්නේ. එම නිසා පිංවත් ඔබ තුළින්ම ඔබ සහතිකයක් ලබන්න. ගිය ජීවිතයේදී ඔබ තෙරුවන් සරණගිය බෞද්ධයෙක්මය කියලා. ඔබේ පිහිට රැකගෙන පැමිණි සද්ධර්මයේ උරුමය, අසත්පුරුෂ ආශ්‍රයඅකීකරුභාවය නිසා දෘෂ්ඨිමතවාදවල, අන්‍යශීලීවෘත්තවල සිරකොට දමන්න එපා. එය ඔබ විසින්ම ගොඩනගාගත් දෙය ඔබ විසින්ම විනාශ කර දැමුවා වෙනවා.

ඉහත සටහන අර්ථවත් වෙන්න පහත සටහන ඔබට උපකාරවේවි.

මේ රටේ ජීවත්වන ප්‍රභූ කාන්තාවක් සිටිනවා. ඇය ධනයෙන් බලයෙන් අනූනයි. ඇය මහේශාඛ්‍යාකාන්තාවක්. හික්කුළුවක් උතුම් සමාධියෙන් අරමුණුකර බලනවා ඇයගේ පෙර ජීවිතය ගැන. එවිට හික්කුළුවදර්ශනය වෙන්නේ ඇය ගිය ජීවිතයේදී මනුෂ්‍ය ලෝකයේම කාන්තාවක් බවයි. හික්කුළුවට ඇයව දර්ශනය වීඇත්තේ ඇය ගිය ජීවිතයේදී මහලු වයසේදී ද, තරුණ වයසේදී ද සුදු වත් දරාගත් කාන්තාවක් බවයි. ඒකියන්නේ ඇය තරුණයක්ව සිටි අවධියේ පටන් මියයන තුරාට ශීලයම ජීවිතය කරගත් කාන්තාවක් බවයි.දැන් පිංවත් ඔබ හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව ඇයගේ මේ ජීවිතය දකින්න. මේ ජීවිතයේදී ඇයට මහේශාඛ්‍යාභාවය ලැබුණේ අන් කවුරුන් දුන් නිසා නොව පෙර ජීවිතයේ ශීලයේ ආනිසංස ධර්මයන් නිසාමයි. දෙවියෙක්,බ්‍රහ්මයෙක් එසේත් නැතිනම් ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයා ඇයට දුන් මහේශාඛ්‍යා භාවයක් නොවේ. ඇයමකර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් ආරක්‍ෂා කළා වූ ශීලයේ බලයයි. ගිය ජීවිතයේදී ඇය විසින්ම රැස්කළ කුසල්සංස්කාර සුවසේ මේ ජීවිතයේ අත්විඳින මහේශාඛ්‍යා ඇය මේ ජීවිතයේ හරි අඩක් පමණ මේ දක්වාපැමිණියද ගිය ජීවිතයේ නතර කළ තැනින් මේ දක්වා තම ජීවිතය පටන්ගත් බවක් දකින්නට නැත. ඇයගේමහේශාඛ්‍යා භාවය නිසාම ගිය

ජීවිතයේදී ශීලයේ ආනුභාවයෙන් ලැබූ කුසල් සංස්කාර විදිනවාපමණක්මය. ගිය ජීවිතයේදී දිවි පරදුවට තබා රැකී ශීලය නෙක්කම්මය උදෙසා නොව භවයේ සැපඋදෙසා චේතනා සකස්කර ගෙන එහි ඵලයක් මේ ජීවිතයේදී ලැබ ප්‍රමාදිභාවයට පත්ව භවයේ අනතුරුදායක බව ඇය දැන් අත්විඳින්නීය. කුසල් සංස්කාරයන්ගේ අනතුරුදායක බව ඇය දැන් අත්විඳින්නීය. නැවතත් සටහන් කරමි සංස්කාරයෝ අනතුරුදායකයි ප්‍රවේශමෙන් පරිහරණය කරන්න. මහ නොමහ නිවැරදිව හඳුනාගන්න. හේතුඵල ධර්මයන් නොදකිමින් පිංවත් ඔබ කුසල් සංස්කාරයන් පරිහරණය කළොත් එම කුසල් සංස්කාරයන්ම ඔබව සතර අපායට වැටීමටත් පාර පෙන්නාවි. ඉහත කාරණය නුවණින් මෙනෙහි කර පිංවත් ඔබ ඔබේ පිංවත් ජීවිතයේ ධනය, බලය, රූපය හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව ගලපා බලන්න. ඒවා සකස්වීමට බලපෑ හේතූන් ධර්මානුකූලව හඳුනාගන්න. ගිය ජීවිතයේ පිංවත් ඔබ නතර කළ තැනින් මේ ජීවිතය පටන්ගන්න. ගිය ජීවිතයේ පිංවත් ඔබ නතර කළේ සුදුවත් දරාගෙනමයි. එසේ නම් මේ ජීවිතයේදී තරුණ වියේදීවත් පිංවත් ඔබ සුදුවත් දරාගත් උපාසක උපාසිකාවක් වෙන්න. ඔබට මේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතය ලබාදීමට උපකාරී වූ ධර්මයට ගරුකරන්න. පිංවත් ඔබ හිතන්නේ ඔබේ පරම්පරාවෙන්, දෙමාපියන්ගෙන්, දේපල නිසා, අධ්‍යාපනය නිසා, ලබාගත් නිලතල නිසයි මේ සශ්‍රීක භාවය ලැබුණේ කියලා. ඔය සමහරු කියන්නේ කවුරුත් නිසා නොවෙයි මමයි දහසුක් විදගෙන අධ්‍යාපනය හදාරල මේ තැනට පැමිණියේ කියලා. පිංවත් ඔබ දුක්විඳල තමයි ඔය තැනට ආවේ. එය සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. නමුත් මේ සියල්ලටම ඔබට, මට නොපෙනෙන ධර්මතාවයක් තිබෙනවා. හේතුඵල ධර්මයක්. ඒ පෙර ජීවිතයේදී ඔබ විසින් සකස්කොටගත් කුසල් සංස්කාරයන්ගේ ශක්තියයි. එම නිසා පිංවත් ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි කෘතගුණ දක්වන්න. ශීලය, දානය කෙරෙහි කෘතගුණ දක්වන්න. කෘතවේදී මනුෂ්‍යයෙක් වෙන්න. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨියට, දුෂ්ශීලභාවයට, මසුරු බවට ඔබේ ජීවිතය තුළින් ඉඩකඩ සලසා ඔබේ ජීවිතයට ඔබ දෙද හිවෙන්න එපා. ගුණමකු වෙන්න එපා. ධර්ම මාර්ගය අර්ථවත්ව වඩමින් අතීතයේ ඔබ රැස්කළා වූ කුසල් සංස්කාරයන්ගේ උපරිම ඵලය නෙලාගත් ඥානවත්ත උත්තමයෙක් වෙන්න. මේ භව ගමනේ සතර අපායන්හි කවදාකවත් අතරම නොවන්න. මෙන්න මේ උතුම් අරමුණ උදෙසාමයි මේ ජීවිතය පිංවතුන් ලාට ලැබුණේ. එම නිසා අතීත මතකය මතක් කරගෙන ප්‍රමාදී නොවී අප්‍රමාදී වෙන්න. කුසල් අකුසල් සියලුම සංස්කාරයෝ අනිත්‍ය බවම සිතන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ජීවිතයේදීම නිවන් අවබෝධයෙන් සැනසීම සඳහා, සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා පිංවත් ඔබ කාරණා හතරකින් සම්පූර්ණ විය යුතුය කියලා. එම කාරණා හතර තමයි සද්ධාව, චිරියය, හිරි ඔතප් කියන්නේ. හිරි ඔතප් කියන්නේ ශීලය. පිංවත් ඔබ ලැජ්ජා බය දෙක සකස්කොට ගන්න ඕනේ. නැවත තිරිසන්, ප්‍රේත, අසුර, නිරයට නොවැටෙන්න. මෙතනදී තමයි ඔබ තුළ අයෝමය චිරියය සකස්කරගත යුත්තේ. එසේ නොමැතිව පිංවත් ඔබ කාමච්ඡන්දයට යටවී 'මට පාරමී මදි', 'එසේත් නොමැතිනම් 'ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ අඩු වූ ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංධියක් ලබා ගන්න තව ගොඩාක් සසර යන්න තිබෙනවා' මෙවැනි කථා සද්ධාව චිරියය මඳබවේ ප්‍රතිඵලයක් මිස ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අර්ථ දැක්වීම නම් නොවේ. නමුත් බුද්ධකාලීන සමහර සිදුවීම් තිබෙනවා පෙර අදහස් සනාථකර දක්වන්න. මෙහිදී අප නිහතමානීව දකින්න ඕනේ අප තුළ සද්ධාව, චිරියය, හිරි ඔතප් හිත නිසාමයි ඉහත නිදහසට කාරණා සොයන්නේ කියලා. අප විසින් නිදහස උදෙසා පෙළගස්වන ඉහත කාරණා අපේ කෙලෙස්වල දිග පළල මිස ධර්මයේ සන්දිහික ගුණයේ වරදක් නම් නොවේ. හිස ගිනිගත්තෙක් එම ගින්න නිවන්න වෙහෙස ගන්නේ යම්සේද මේ භවගින්නෙන් මිදීමට එපමණටම වෙහෙස ගන්න යෑයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ, භවයේ තව දුරටත් සැරිසැරීම අනතුරුදායක බව කියාදීමටය. එම සිතුවිල්ල තුළ ඇතිදුක් ගින්නේ දර කෙරෙහි බිය ඇති කරගන්න. ධර්මය කෙරෙහි විශ්වාසය ඇතිකොට ගන්න. ඔබ තුළ නැති චිරියය එවිට ඇති වෙවි සිත නැමති මාරධර්මය විනිවිද දැකීමට.

3. පිං පව් එනවා අපි පසු පස්සේ...

හික්කුට මෙම ලිපිය සටහන් කරන්නට වසර දෙකකට පමණ පෙර හඳුනාගත් පවුලක් හිටියා. මේ පවුලේ සාමාජිකයන් සංඝයා කෙරෙහි බොහෝම ගෞරවය ඇති පිනට දහමට ලැදි අයයි. මේ පවුලේ එකම පිරිමිදරුවාට වයස අවුරුදු 15 ක් පමණ වන පාසල් විශේෂී රිය අනතුරකින් මරණයට පත්වෙනවා. ගාලුපාරේගමන් කළ නගරාන්තර සුබෝපහෝගී බස් රථයක නැගී තම ඥාති නිවසකට යමින් සිටියදී මෙම අනතුර සිදුවන්නේ. අධික තුවාල සහිතව දරුවා බස් රථය තුළදීම මියයනවා. මේ අනතුර සිදුවී හරියටම අවුරුද්දයිමාස අටකට පසු දිනක හික්කුට සමාධියෙන් පසුවන විටක මේ දරුවාව අරමුණු කර බලනවා. එවිට හික්කුටට අරමුණු වූ දර්ශනය මෙහි සටහන් කරනවා.

මුලින්ම හික්කුටට අරමුණු වන්නේ මේ දරුවා පෙර ජීවිතයේදී උපත ලබා සිටි ස්වභාවය. මේ දරුවාගේ පෙර භවය දර්ශනය වන්නේ වයස අවුරුදු 70 ක් පමණ පිරිමි අයෙක්. ඔහු හැඳගෙන සිටින්නේ සරමක්සහ කර නැති කම්සයක් වැනි ඇඳුමක්. මේ කම්සය බොත්තම් කාස මහපු එකක් නොවෙයි. ඔබ දැකලාඇති පැරණි මනුෂ්‍යයෝ උඩුකයට අදින ඇඳුමක් තිබෙනවා පැත්තෙන් ගැට දෙකක් දාලා තමයි එය අදින්නේ. මෙවැනි ඇඳුම් ප්‍රභූ පිරිස් එහෙම නැතිනම් වැදගත් පිරිස් අදින්නේ නැහැ. ඒ අයගේ සේවකපිරිස්, අතවැසි පිරිස් තමයි එවැනි ඒවා අදින්නේ. ඒ කියන්නේ ප්‍රභූ පිරිස් වලට සේවය කරන අය. රිය අනතුරින් මිය ගිය දරුවාද පෙර ජීවිතයේ මෙවැනි ප්‍රභූ පවුලකට සේවය කළ කෙනෙක්. ඔහු වයස අවුරුදු 70 ක වයස් සීමාව ඉක්මවා ගිහිල්ලා මියගියාට පසුව ලැබූ ප්‍රතිසන්ධිය තමයි මේ දරුවා.

දැන් ඔබට වැටහෙනවා ඇති මේ හදිසි අනතුරින් මිය ගිය දරුවා පෙර ජීවිතයේදී කවුරුන්ද කියලා. මිළහටහික්කුට අරමුණු කර බැලුවේ හදිසි අනතුරින් මිය ගිය පසු මේ දරුවා කොතැනක උපත ලැබුවේද යන්නයි. මොහු උපත ලබන්නේ, මේ මනුෂ්‍යයන් ඇසුරේම ජීවත්වෙන ප්‍රාථමික දෙවියෙක් හැටියටයි. ප්‍රාථමික දෙවියෙක් යැයි කීවේ මේ අය දිව්‍යතලවල ජීවත් වෙන මහේෂාඛ්‍යා දෙවිවරු නොවන නිසයි. මනුෂ්‍යලෝකය තුළ යම් යම් උපාදානයන් කෙරෙහි තෘෂ්ණාව සකස් කරගෙන මනුෂ්‍යයන් ඇසුරේම ජීවත්වෙන දිව්‍යස්වභාවයක්. මේ දෙවියාගේ ඇඳුමේ ස්වභාවය දැක්කම හික්කුටට හිතූනා මොහුව බබා දෙවියන් යැයි හඳුන්වන්න.

වයස අවුරුදු 15 ක් පමණ පෙනුමැති සාමාන්‍ය මහත දරුවෙකුගේ රූපයක් සහිත දණහිස ප්‍රමාණයටදිගැති සුදු කලිසමක් සහ කොලරය නොමැති කර පළල් සුදු කම්සයක් හැඳගෙන සිටියා. සුදු හිස්වැස්මක් පැළඳගෙන සිටියා.

මේ ඇඳුම් කට්ටලයේ ඉහත ස්වභාවය දකිනකොට හික්කුටට මතක් වුණේ උපාධි ප්‍රදානොත්සවයකදී උපාධි ලබන්නකුගේ ස්වභාවය. වෙනසකට තිබුණේ කලිසමේ කෙටි බව විතරයි. මේ අනතුරින් මියගිය දරුවාගේ

අම්මාත් කොළඹ ප්‍රධාන පාසලක ගුරුවරියක්. මේ දරුවාත් කොළඹ ප්‍රධාන පාසලක අධ්‍යාපනය හදාල ගිණියෙක්. මේ සියල්ල සමග සසඳනකොට මේ දරුවා මියයන මොහොතේ, තමන් අනාගතයේදී හොඳින් ඉගෙනගෙන උපාධිධාරියෙක් වෙනවාය යන ලෙසින් ඇතිකරගෙන තිබූ උපදානය මතු වී, උපදානයට අදාළව එම දිවා ස්වභාවයේ රුව ගුණ සකස් වූවාද විය හැකිය. මේ දරුවාගේ පෙරජීවිතයත්, මතු ජීවිතයත් ගැන අරමුණු කර බලද්දී භික්ෂුවට මේ දරුවා මෙවැනි කුරිරු ආකාරයට වයස අවුරුදු 15 කදී පමණ හදිසි අනතුරකින් මියයෑමට හේතුවූණු කර්ම විපාකය කුමක්ද යන්න දර්ශනය වුණා.

භික්ෂුවට දර්ශනය වුණේ බොහොම තියුණු මුවහත තිබෙන කැත්තක්. ඒ ගම්වල මිනිසුන් කැළෑ එළිකරන්න ගන්න බොහොම තියුණු මුවහත සහිත කැත්තක්. ඒ මුවහත සහිත කැත්තෙන් තැඹිලි පැහැයට හුරු සර්පයෙක් කැලිකැලි වලට කපනවා. මෙන්න මේ සර්පයා කැලි කැලි වලට කපා දමා මැරූ කර්ම විපාකය තමයි දරුවාමේ ජීවිතයේදී රිය අනතුරකින් මරණයට පත්කර දමන්නේ.

ඔබ දැන් මේ භික්ෂුව සටහන් කළ උතුම් සමාධිය තුළදී අත්දුටු සන්දිට්ටික ධර්මය ඔබේ නුවණින් හොඳින් ගලපාගන්නා ඕනේ. මොකද මේ හුදු කථාවක් විතරක් නෙවෙයි. ඔබට අවංකවම මේ සසර දුක නිමාකරගැනීමට අවශ්‍ය නම් ඊට අවශ්‍ය කමටහනක් මේ කථාව තුළ අන්තර්ගතව තිබෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. ඔබට මේ දුකින් පිරි සංසාරයෙන් එතෙර වීමට අවශ්‍ය නම් ඔබ තුළ ඇති කරගත යුත්තේ, මුලින්ම සංසාරය පිළිබඳව බියයි. සංසාරයේ බිය නොදකින්නා සංසාරය, මගේ කරගන්නවා. සංසාරය බිරිඳ, දුව, පුතා කරගන්නවා. ආශ්වාදයන්මයි දකින්නේ. ඒ නිසා ඉහත කථා ප්‍රවෘත්තිය ඔබට සසර බිය ඇති කර ගැනීමට හුණක් උපකාරී වෙනවා.

දැන් බලන්න මේ හදිසි අනතුරින් මිය ගිය 15 හැවිරිදි ප්‍රධාන පාසලක අධ්‍යාපනය ලද මේ දරුවා පෙර ජීවිතයේ උපත ලබලා සිටියේ ප්‍රභූ+ පවුලක මෙහෙකරුවෙක් හැටියට. මේ මෙහෙකරුවා වයස අවුරුදු 70 පමණ ජීවත්වෙලා මියගියාට පසුව තවත් අම්මා කෙනෙකුගේ මවකුසේ පුතෙක් හැටියට උපත ලබනවා. දැන් බලන්න කෝ මේ අම්මා, තාත්තා මගේ පුතේ කියලා අප්‍රමාණ සෙනෙහසක් දැක්වුවේ කාටද? ඔහු පෙර ජීවිතයේ කවුරුවෙලාද සිටියේ. අවුරුදු 70 පමණ වයසක මනුෂ්‍යයෙක් තමයි මැරිල මේ නැවත ප්‍රතිසංධිය ලැබුවේ. ඔබ එහෙම නම් දෙවියනේ මේ නළවලා තිබෙන්නේ පෝෂණය කරලා තිබෙන්නේ කාටද? ඔබට සිතෙන්නේ නැද්ද අනේ මම නළවලා තිබෙන්නේ පෝෂණය කරලා තිබෙන්නේ අර වයසක මනුෂ්‍යයා ව කියලා. ඒ ප්‍රභූ පවුලේ සේවය කරපු මෙහෙකාර මනුෂ්‍යයා ව කියලා. මේ විදියට පිංවතුනේ, ඔබේ ඔබොක්කුවේ සුරතල් වන ඔය දරුවා පෙර ජීවිතයේ කවුරුත් වෙන්න ඇතිද? වෙන කොහේහරි ජීවත්ව සිටිය වයසක සීයා කෙනෙක්, වයසක ආච්චි කෙනෙක් සමහරවිට දෙවියෙක්, තිරිසන් සතෙක්, ප්‍රේතයෙක් වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නම් ඔබ ඔය මගේ දරුවා... මගේ දරුවා කියලා නළවන්නේ සුරතල් කරන්නේ කාටද? ඔබ ඔය සුරතල් කරන්නේ මෝහය, මුලාව, අනවබෝධය. මෙහෙම කීවාම පිංවත් ඔබ ගිය ජීවිතයේ සිටි කෙනාව මේ ජීවිතයේ ඉපදුනාය කියන ආත්ම සංඥාව ගන්න යන්න එපා. අවිද්‍යාව නිසා සකස් වුණා වූ සංස්කාර හේතුවෙන් හටගන්නා වූ ධර්මතාවයක් යන්න හේතු ඵල ධර්මතාවයන් අනුව දකින්න උත්සහ ගන්න.

මේ රටේ ජීවත්වෙව්ව බොහෝම ප්‍රභූ පෙළේ මහත්මයෙක් සිටියා. ඔහු මියගිහිල්ලා උපත ලබන්නේ ඌරෙක්වෙලා. එතකොට ඒ ඌරු අම්මගේ තන්පුඩුවල එල්ලිලා කිරි ඌරා බොන්නේ කවරෙක්ද? ඌරු පැටියෙක් බව ඇත්ත. ඒ ඌරු පැටියා ගිය ජීවිතේ අර ප්‍රභූ මනුෂ්‍යයා. පිංවතුනේ මනුෂ්‍යයා ශීලයෙන් ඇත් වෙන්න ඇත්වෙන්න ඒ අය ඊළග උපතේදී තිරිසන් අම්මලාගේ පැටවුන් ලෙස ඉපදීමේ ප්‍රතිශතය ඉතාමත් වැඩියි. මනුෂ්‍යයා අතින් මනුෂ්‍ය සාතන, සත්ව සාතන, ඒවාට අනුබල දීම් සිදුවීම වැඩිවන්න වැඩිවන්න, එවැනි අකුසල් කරන අය ඊට සුදුසු විපාකයන් විදීම සඳහා උපදින්නේ බෙලි කැපුම් කා මසට මියයන හරක්, ඌරු, එළු, කුකුල් කුලවලමයි. දැන් අපි නැවතත් අද දරුවාගේ කථාවට යමු....

මෙහි ඉහත සඳහන් කළා මේ දරුවා හදිසි අනතුරකින් ළමා විශේෂීම් කුරිරු ආකාරයෙන් මියයෑමට බලපාන ලද පෙර ජීවිතයේ කරන ලද කර්මය, මෙන්න මේ හේතුව ඔබට ගොඩක් වැදගත් වෙනවා.

පසුගිය ජීවිතයේදී අර ප්‍රභූ පවුලට සේවය කළ මනුෂ්‍යයා තියුණු කැත්තකින් තැඹිලි පාටට හුරුසර්පයෙක්ව කැලි කපා මරා දමනවා. ගිය ජීවිතයේදී මොහු එම සර්පයා කැලි කපා මරා දමන්නේයම්සේද, ඒ ආකාරයෙන්ම මේ ජීවිතයේදී මේ දරුවා සුබෝපහෝගී බස් රියේ ගැටුමේදී, ශරීරය බිඳීම්යයනවා. බලන්න එතකොට සර්පයෙක් මරා දැමීමේ අකුසලය මොන තරම් බලවත් වුණාද කියලා.

මෙතැනදී බලවත් වෙන්නේ චේතනාව. මොකද මේ සර්පයාගේ වර්ණය දෙස බලන විට මේ සර්පයා දරුණුවිෂකුරු සර්පයෙක් නෙමෙයි. අභිංසක ගැරඬියෙක්, පිඹුරෙක් වගේ සර්පයෙක්. මොහුට තිබුණා අවශ්‍යනම් ඒ සර්පයාව නොමරා කෝටුවකින් අරගෙන ඇතට විසිකර දමන්න. නමුත් මේ මනුෂ්‍යා තුළ ඇතිවුකෝට, වෛරී චේතනාව නිසා අර අභිංසක සර්පයා කැලි කපලා මරා දමනවා. ඒ සර්පයා තියුණුකැත්තෙන් කැලි කැපී යනවිට දහලනවා දැකලා, ඒ මනුෂ්‍යයා අප්‍රමාන තෘප්තියක් ලබන්න ඇති. අදසමාජයේ මොනතරම් නම් මනුෂ්‍යයෝ, දරුවෝ ඉන්නවද සතුනට හිංසා කරලා සතුටුවෙන. හුනෙක්ගේ වලිගයකඩල දමලා, ඒ කැඩුණු වලිගය දහලන හැටි බලලා සතුටුවෙන.....

මෙතැනදී අපි කාලකන්නි සතුටක් ලබන බව ඇත්ත. නමුත් ඒවායේ විපාක පසු කලකදී ඒවායේ විපාක, අපේශරීරය කැලි කැඩී යන විපාකයන් ලෙසින් ගෙවන්න අපට සිද්ධවෙනවා. මේ විදිහට කර්මය කර්මඵල ගලපාබලනකොට, වර්තමාන සමාජයේ සිදුවෙන්නා වූ අධික වාහන අනතුරු නිසා, ආයුධවලින් කපා කොටා ගැනීම්නිසා මියයන, තුවාල ලබන, අතපය අහිමිවන මිනිසුන් දරුවන් කොපමණද? රෝහල් වල හදිසි අනතුරුවාටවුවල ප්‍රතිකාර ලබන දහස් ගණනක් රෝගීන් මේ කුමක්ද අත්විඳින්නේ? පෙර සංසාරයේ තමාවිසින්ම කළාට සත්ව ඝාතනයක්, සත්ව හිංසාවක අකුසල් විපාකයක්.

අපි රියදුරන්ගේ වේගය වැඩිය කියලා දොස් කියනවා. බීමත්ව රිය පදවනවා කියල දොස් කියනවා. මාර්ග නීති පිළිපදින්නේ නැතිය කියලා දොස් කියනවා. මේවාත් හේතු තමයි. මෙවැනි හේතු, චේතනාමනුෂ්‍යයා තුළ සකස් වෙන්නේ තවත් අයකුට අදාල අකුසල් විපාකදීමට අවශ්‍ය පරිසරය සකස්කර දීමසඳහාමයි. එක් අයෙක් මුදල් හම්බකිරීමට ඇති ආශාව නිසා වේගයෙන් රිය පදවනකොට, තවත් අයෙක්බීමත්ව රිය පදවනකොට, ඒ තුළින් අලුත් කර්මයන් සකස් කරගනිද්දී, තමාගේ ශීලය බිඳගනිද්දී, ශීලයෙන්ප්‍රමාදභාවයට පත්වෙද්දී, තවත් පුද්ගලයෙක් ඒ ශීලයෙන් ප්‍රමාදභාවයට පත්වූ මනුෂ්‍යයාගේක්‍රියාවක් හේතුවෙන්, තමා සංසාරයේ කරන ලද එවැනිම කර්මයක අකුසල් විපාකය අත්විඳිනවා. තමන්කරනා අකුසල් විපාකදීම සඳහා, අකුසල් කරන අය නොදැන නමුත්, එකිනෙකාට උපකාර කරගන්නවා. මේඑකිනෙකාට උපකාර කරගැනීම තමයි වර්තමානයේ සමාජය තුළදී අපි දකින්නේ. එක් පුද්ගලයෙකුට අතීතඅකුසල කර්මයන් විපාක දෙනකොට තවත් පුද්ගලයෙක් අලුතින් අකුසල් කර්ම සකස්කර ගන්නවා. ඇයි මේ?සම්මා දිට්ඨියට නොපැමිණි මනුෂ්‍යයාට නැවත නැවත දුක සකස් කර දීමට.

මේ පහළොස් හැවිරිදි දරුවාට තමා පෙර ජීවිතයේදී කරන ලද ප්‍රාණඝාත අකුසල් කර්මය විපාක දීමසඳහා කවුද උපකාර කළේ? තමන් ගමන්ගත් සුබෝපහෝගී බස් රථයේ රියදුරා. ඔහු ශීලයෙන්ප්‍රමාදභාවයට පත්වූ නිසා, සතිය සිතිය ගිලිහී ගිහින් අනතුරුදායක වේගයකින් බස් රථය පැදවීම තමයිදරුවාගේ මරණයට හේතුවුණේ. එම රියදුරා ශීලයක පිහිටි අයෙක් නම් ඔහු තුළ සතිය සිතිය තිබිය යුතුයි.හිරි ඔතප් දෙක තිබිය යුතුයි. එහෙමනම් ඔහු දන්නවා වේගය කුමක්ද, සීමාව කුමක්ද කියලා. එසේනම්මුදල් හම්බකිරීමට ඇති තෘෂ්ණාව නිසා අනතුරුදායක වේගයකින් ඔහු තම බස්රථය පදවන්නේ නැහැ. ඔබසතියෙන් සිහියෙන් තොරවීම නිසා, ඔබ පදවන වාහනයට ගැටී, යටවී කෙනෙක් මියගියහොත් එසේත් නැතිනම්ජීවිත කාලය පුරාවට අබ්බගාතයෙකු බවට පත්වුවහොත්, දරුපවුලක් අනාථ වුවහොත් ඔබට පුළුවන්ද තමාහේතුවෙන් සිදුවූ එම විපත අමතක කර දමන්න. කොච්චර අමතක කරදමන්න හැදුවත් ඒවා මතකයට එනවා.

ඒ නිසාම තමන් බීමත් භාවයට වැටෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. තව තව අකුසල් වැඩිකරගන්නවා. තමන් කවදාහරිමියයන මොහොතේදී මේ සිදුවීම් මතකයට එනවා. අවිද්‍යාවෙන් ඔද්දල්වුණු සිත හරි දක්‍ෂයි, මැරෙනමොහොතේදී මෙවැනි බලවත් අකුසල් කර්මයන් ඔබට මතක්කර දෙන්න. එවිට ඔබ ගැටෙන සිතිවුම් මියයන්නේ.ගැටෙන සිතින් මියයන කෙනා දුගතිවලයි උප්පත්තිය ලබන්නේ කියලා ලොවතුරා

බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකරනවා. බලන්නකෝ ඔබ අධික වේගයෙන් රිය පදවලා වැඩිපුර මගීන් දසදෙනෙක් පටවාගතහොත් ඔබ රුපියල් දාහක් වැඩිපුර හම්බකර ගනීවි. ඒත් ඒ රුපියල් දහසට තෘෂ්ණාවෙන් ඔබ රැස්කරගන්නා අකුසලයසින් ඔබව කල්ප ගණනක් දිගු දුකක් උරුමකර දෙනවා. ඔබ වේගයෙන් රිය පදවලා පැයක් කලින් ඔබේගමනාන්තයට පැමිණියොත්, ඔබ ඒ පැය විවේක ගනීවි. ඒත් ඒ වේගය නිසා ඔබ අතින් අනතුරක් සිදුවුවහොත්, එහි අකුසල් විපාකය හේතුවෙන් ඔබට කල්ප ගණනාවක් සතර අපායවල අවිවේකීව ප්‍රමදවීමට සිදුවෙනවා. මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවත් එය අල්පායුෂ සහිත, රෝගී ජීවිතයක්ම තමයි ලබන්නේ. ඔබ යෝනියෝමනිසකාරයෙන් යුතුව ඇස් දෙක ඇරලා බැලුවහොත්, කන් යොමලා බැලුවහොත් ඔබට මේ අත්දැකීම් සමාජය පුරාවටම දකින්න අහන්න පුළුවන්. මොන තරම් මිනිසුන්, දරුවන්, අඩු ආයුෂයෙන් මියයනවද? මොන තරම් මිනිස්සු රෝගාබාධයන්ගෙන් පෙළෙනවද? ඊට සමගාමීව අතින් පැත්තත් අපි දකිමු. මොන තරම් මිනිස්සු සත්ව ඝාතන කරනවාද? මොන තරම් මිනිස්සු සත්ව හිංසා කරනවාද? බලන්න දෙපැත්ත සැසඳියාන විදිහ. මේ ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාල හේතු එළඹ ධර්මයන්මයි.

මේ ලිපිය ලියන අවස්ථාවේ හික්කු වැඩසිටින්නේ රජරට ප්‍රදේශයේ ආරණ්‍යයකය. හික්කු වැඩසිටිනගල් කන්දේ ඉහළ කුටියට ගල් කන්ද පාමුල පිහිටි වැව හොඳට පෙනෙනවා. ඉබෝර කාලය නිසා වැවහුහක් හිඳිලා. ඊයේ රාත්‍රී 8.00 පමණ මුළු කඳුවැටියම දෝංකාර දෙමින් වෙඩි හඬක් ඇසුනා. මෙයමේ ප්‍රදේශයට සාමාන්‍ය සිද්ධියක්. පිපාසයට ජලය සොයාගෙන එන වන සතුනට දඩයක් කරුවන් වෙඩි තියනවා. මුළු රාත්‍රිය පුරාම වැවේ මාළු දැල් එලලා වැව බොර කරනවා, මාළු කලබල කරලා දැල් පැටලෙන්න. මීට සති තුනකට පමණ පෙරතුව දවසක ආරණ්‍යයේ ඇත කුටියක වැඩසිටින ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් පිණ්ඩපාතය සඳහා උදේ 8.00 දාන ශාලාවට වඩිනකොට උන්වහන්සේ වඩින කැලැව්මැද අඩි පාරේ වෙඩි වැදුණු වල් උෟරෙකු දෙදෙනෙකු විසින් හම ගහනවා, මස් කරනවාලු. ස්වාමීන්වහන්සේ මේ ස්ථානය පසුකරන කොටත් මේ දෙදෙනා නොදැක්කා වාගේ සතාව මස් කරනවාලු. හාමුදුරුවෝ නිහඬවම වැඩම කලා දාන ශාලාවට. මේ වල් උෟරා මස් කරලා සතියක් මස් කාවි. එහෙම නැතිනම් එම මස් විකුණලා වැඩිම උනොත් රුපියල් දෙතුන් දාහක් ලබාගනීවි. සතියක් කටට රහටකැම උදෙසා. ඔබ රුපියල් දෙතුන්දාහක් හම්බ කරගැනීම උදෙසා ඔය එක කුරිරු සත්ව ඝාතනය නිසා රැස්කරගන්නා අකුසලය ඔවුනට ඊළඟ උපත සලසල දෙන්නේ නිරයේ අප්‍රමාණ දුක් දෙන තැනක. සතියකදෙකක කාලයකට නොවේ කල්ප ගනනාවකට. තිරිසන් යෝනියක උපත ලැබුවත් මනුෂ්‍යයෙක් අතින් මැරුම්කන්නම වෙනවා. මීට වසර දෙකකට විතර පෙරතුව මේ ආරණ්‍යයේම වැඩසිටිය අවස්ථාවේ මේ අසල වෙල්යායක ඇතින්නක් වෙඩි තබා මරා දමලා තිබුණා. හේතුව කෙසෙල් වගාවක් පාළු කරන්න ආපු නිසා. ඇය බඩදරු ඇතින්නක්. වෙඩි වැදීම නිසා ඇතිවූ වේදනාවේදී ඇය කුසේ සිටි නොමේරු අලිපැටවාද බිහිකරලා. අලි අම්මයි දරුවයි දෙන්නම මැරිලා. බලන්න සංසාරේ කරපු මොන කර්ම විපාකයක්ද? මේ සත්තු දෙන්න අත්විඳින්නේ. අපි මෙවැනි තැනකදි දකින්නේ වෙඩි තිබීම මනුෂ්‍යයා කරගත්ත අකුසල් විපාක පමණයි. එහෙම දකිනවානම් එතනදි අපි අසම්පූර්ණයි. මෙතන පෙර අකුසලයක් විපාකදීමත් අලුත් අකුසලයන් සිදුකරගැනීමත් කියන ස්වභාවයන් දෙකම තිබෙනවා. මේ දෙපාර්ශවයේම දුකට හේතුවෙන් නේ ශීලයෙන් ප්‍රමාදභාවයට පත්වීමයි. ඇතින්න වෙඩි තිබීම අසරණ මනුෂ්‍යයා ශීලයෙන් ප්‍රමාද භාවයට පත්වූකෙනෙක්. ඒ නිසාම ඔහු තුළ කළයුත්ත නොකළයුත්ත කුමක්ද කියලා අවබෝධයක් තිබිල නැහැ. රුපියල් පන්දාහකවත් වටිනාකමක් නැති කෙසෙල් වගාවක් උදෙසා කල්ප ගණනාවක් නිරයේ දුක්විඳීමට සිදුවන කුරිරු සත්ව ඝාතන දෙකක් සිදුකරගන්නා. මේ සත්ව ඝාතන දෙක සිද්ධ කරපු අසරණ මනුෂ්‍යයා මැරෙන මොහොතේ තමන්ගේ ලෙයින් උපන් දරුවා අමතක වෙන්න පුළුවන්. ඒත් මේ කුරිරු සත්ව ඝාතනය නම් මාරයාවිසින්ම ඔහුට මතක් කරදෙනවා. ඒ තරමට අකුසල් චේතනාව බලවත්.

යම් අවස්ථාවක් තිබෙනවා සත්ව ඝාතන අකුසලය බලවත් නොවන. පසුගිය සතියේ දවසක හික්කු ආරණ්‍යයේ පහළ තිබෙන කුටි පේළියේ ආලින්දයේ තිබුණ කොස්ස අතට ගත්තා ආලින්දය අතුගාන්න. කොස්ස තිබුණ තැනින් ගන්නකොට හික්කු දැක්කා කොස්ස යට දරණ ගසාගෙන සිටින සර්පයෙක්. එම සත්වයා පොළවේ ශ්‍රීතලත් කොහුගොඩේ රස්නයටත් මැදිව දරණ ගසාගෙන සිටියා. හික්කු අසල සිටි කැපකරු මහත්මයෙකුට කපාකරලා කීවා 'මහත්තයෝ මෙතන සර්පයෙක් සිටිනවා එයාව කැලයට විසිකරන්න' කියලා. එම කැපකරු සර්පයාව දැකලා කියනවා 'හාමුදුරුවනේ මේ සර්පය මේ ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන විෂකුරු සර්පවිශේෂ වලින් එක සර්ප වර්ගයක්' කියලා. කැපකරු හික්කුවට කීවා මේ සර්පයා ඉදිරියට පැනලා දෂ්ටකරනවා ඒ නිසා මැත්ව

සිටින්න කියලා. දිග ලී කෝටුවක් අරගෙන සර්පයාව කැලයට විසිකලා. කෝටුවෙන්විසි කරන හැම වතාවකම ඒ සර්පයා ඉදිරියට පනිනවා. ඒ එම සර්පයා සංසාරෙදි පුහුණු කරපු චෛරය, ක්‍රෝධය, ව්‍යාපාදය. එම ගතිය එම සතාට අමීමා තාත්තාගෙන් ආව නොවේ. එයාම සසර වඩපුදෙය. මේ සර්පයා විසි කරන ගමන් ආරක්‍ෂක අංශයට සම්බන්ධ මේ කැපකරු හික්‍ෂුවට කියනවාහාමුදුරුවෙන් මීට පෙර මේ ස්ථානයට නුදුරින් මේ වර්ගයේම විෂකරු සර්පයන් හතර දෙනෙක් සිටියා. ඒ අය මම මරාදැමීමා කියලා.

හික්‍ෂුව දන්න තරමින් මොහු සත්ව ඝාතන කරන කෙනෙක් නොවේ. ඒ නිසා හික්‍ෂුව ඔහුගෙන් ඇසුවා ඇයිඔබ එම සර්පයන් මැරුවේ කියලා. එවිට ඔහු කියනවා මෙහි වැඩසිටින ස්වාමීන් වහන්සේලාට, ගිහිපිංවතුන්ට දෂ්ට කරයි කියලා. ඒ අයට නරකක් නපුරක් කරයි කියලයි මම ඒ සර්පයින්ව මැරුවේ කියලා. මේ සර්පයින්ව මැරුව කෙනා මේ ආරණ්‍යයේ ජීවත්වන අයෙක් නොවේ. මොහු අතින් සත්වඝාතනයක් සිද්ධවෙනවා, සිල්පද බිඳෙනවා ක්‍රෝධය, චෛරය, ව්‍යාපාද සිතක් සකස් වෙනවා. ඒ සිත සකස්වී අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනකොටම හෝ ඊට පෙරාතුව මෙමුත්‍රී සහගත සිතකුත් සකස්වෙනවා. 'අනේ ස්වාමීන්වහන්සේලාට දෂ්ටකරයි, උන්වහන්සේලා අපවත්වෙයි, රෝගීවෙයි, ගිහිපිංවතුන්ලාට දෂ්ටකරයි'.....

බලන්න අර අකුසල් සත්වඝාතන සිතක් සමහම මොහු තුළ බලවත් මෙමුත්‍රී සහගත සිතකුත් සකස්වුණා. මෙන්නමෙවැනි අවස්ථාවක අර සත්වඝාතන අකුසලයේ විපාකය හීනවෙන්න පුළුවන්. දැන් අපි නැවතත් ඉකුත්සතියේ පළවූ කථාවේ මුලට යමු. එහි මෙම පහළොස් හැවිරිදි දරුවා පෙර ජීවිතයේදී ප්‍රභූ පවුලේ අතවැසියෙක් ලෙස කැත්ත, පිහිය, උදැල්ලේ වැඩකරමින් සිටින විට කැත්තෙන් ගසා මරාදමන්නේ අභිංසකස්වභාවයේ සතෙක්. ඔහුට ඕනතරම් අවස්ථාව තිබෙන්න ඇති එම සතාව මහහැර යන්න. එහෙම නැතිනම් කෝටුවකින් අරගෙන විසිකරන්න. එහෙත ඔහු තුළ සකස්වූ සත්වඝාතන චේතනාවේ බලවත්භාවය නිසා ඔහුමහා අකුසලයක් සිදුකරගන්නා. මරණයට පත්වෙන සතා ලොකු සතෙක් වුවද කුඩා සතෙක් වුවද මරණීයචේතනාව බලවත් නම් අකුසලය විපාකදීමේ ශක්තිය වැඩිවෙනවා. ඒ නිසාමයි පෙරභවයේ අභිංසක සර්පයාකැත්තෙන් කැලි කපා මරාදැමීමේ අකුසල් විපාකය හැටියට මේ ජීවිතයේදී එම දරුවා බස් රථයක ගමන්කරමින් සිටියදී අනතුරට ලක්වී, ශරීරය බිඳී, අකාලයේ මිය යන්නට සිදුවන්නේ. පෙර භවයේදී සර්පයෙක් මරාදැමීමේ අකුසලය මේ තරම් භයානක ලෙස විපාක දේනම් ඔබ මේ ගැන හොඳ අවබෝධයකින් කටයුතුකරන්න ඕනේ. මොකද සමාජයේ සමහර පිංවතුන්ගේ මතයක් තිබෙනවා කුහුඹුවෙක්, මදුරුවෙක් වගේසතෙක් මැරුණහම, එම සතුනට වේදනා දුන්නම එම ක්‍රියාවන් තමන්ට විපාකදීම පිණිස සකස් වෙන්නෙතැහැය කියලා.

වියළි කලාපයේ ප්‍රදේශවල විශාල රංචු වශයෙන් ගවයන් සිටිනවා. මේ ගවයන්ගේ අයිතිය තහවුරු කිරීම සඳහා හරක් හිමිකරුගේ නම හංවඩුගසා තිබෙනවා. ගවයාගේ බෙල්ල ළහින් පටන්ගෙන වලිගය ළඟටයනකම්ම පුච්චලා, ලොකු අකුරු කොටලා. මේවා කරන මනුෂ්‍යයන්ට දැනෙන්නේවත් නැහැ, තමාගේ මෙම ක්‍රියාවෙන් එම සතා අත්විඳින වේදනාව. මෙවැනි අකුසල් සිදුකරන අය අහම්බෙන් හෝ මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් නැවත ලැබුවොත් වතුර කේතලය පෙරළිලා, ගැස් ටැංකිය පුපුරලා, බෝම්බයකට පිළිස්සිලා මුළු ශරීරයම පිච්චිව ස්වභාවයට පත්වෙනවා. ඒ දුකෙන්ම මැරිලා නිරයන්ට වැටෙනවා. සමහරු තමා විසින්ම තමාගේ ශරීරයට ගිනි තබාගෙන මියයන්නේ මෙවැනි සත්ව හිංසාවන් නිසා.

පිංවත් ඔබට, ඔබ නිසා, ඔබ අතින් සත්ව ඝාතනයක්, සත්ව හිංසාවක් සිදුවේ යැයි අනුමාන කරනවානම් ඒ ස්ථානය, අවස්ථාව මහහැර යන්න. සතා මදුරුවෙක් වුවත් කමක් නැහැ. ඔබ සවස අඳුරුවැටිගෙන එනකොට එහි පහළියේ වාඩිවෙලා සිටිනවා. එවැනි තැනකදී ඔබට මදුරුවෝ දෂ්ටකරන නිසාමදුරුවෝ මරන්න සිද්ධවෙනවා නම් ඔබ මදුරු දහරයක් පත්තුකර ගන්න. මදුරු දැලක් භාවිතයට ගන්න. එවැනි දෙයක් කරන්න බැරිනම් එම ස්ථානය මහහැර යන්න. මදුරුවාට පහරදීමෙන් ඔබ ලබන තාවකාලික ආශ්වාදයේ, දීර්ඝ කාලීන කටුක ආදීනවයක් තිබෙන බව දකින්න. ඔබට පීඩා කරන ලොකු කුඩා කුමනවර්ගයේ සතෙක් හමුවුවද එම සතා මාරයා බව දැනගන්න. රූපය යම් තැනකද එතැන මාරයා ඇතකියලා ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ කියන්නේ එම සතා නිසා ඔබට කල්ප ගණනකදුකක් සතර අපායේ විඳින්න සිදුවෙන්න පුළුවන්. මාරයාගෙන් මිඳෙන්න, බේරෙන්න නේද ඔබ මේ හැමපිංකමක්ම කරන්නේ. එම නිසා තිරිසන්

සත්ත්ව වේශයෙන් ඔබ ඉදිරියට එන මාර උගුලෙන් ඔබ බේරෙන්න. එම මාර උගුල ඔබ මගහැර යන්න. එවිට ඔබ මගහැර යන්නේ දුකයි. දුක මගහැර යෑමට දක්ෂකෙනාමයි කවදාහරි දුක අවබෝධ කරගන්නේ. මේ සඳහා ඔබට ජවය ශක්තිය ලබාදෙන්නේ ශීලයයි. එහෙයින් ජීවිතය පරදුවට තබා සිල්පද ආරක්ෂා කරගන්න. ශීලය උදෙසා පරදුවට තබන ඔබේ ජීවිතයත් අනිත්‍යයට අයිති දෙයක්, දුකට අයිති දෙයක්. අනිත්‍යයට, දුකට අයිති ඔබේ ජීවිතය පරදුවට තබා ඔබ ආරක්ෂා කරගන්නා ශීලය අයිති දුකින් මිදීමේ මාර්ගයට. ඒ කියන්නේ සතර අපායෙන් මිදීමේ ඒකායන මාර්ගයට.

අතිසුන්දර වුවද අතිකටුක වුවද විවිධත්වයෙන් ගහන තිරිසන් ලෝකය දෙස බලන්න. දිය ගොඩ දෙකෙහිම ජීවත්වෙන එම තිරිසන් ලෝකය යනු පෙර ජීවිතයේදී ශීල්පද බිඳගත්තවුන්ගේ ලෝකයයි. සිල්පද ගරු නොකළ අයගේ ලෝකය වන තිරිසන් ලෝකයේ සුන්දරත්වය, විසිතුරුභාවය යනු පෙර බවයන්හිදී දන්දීමේ කුසලවිපාකයයි. එහි කටුකභාවය යනු බිඳගත් සිල්පද වල අධිභාවයයි. විවිධත්වය යනු අකුසල් චේතනාවන්ගේ සංකීර්ණ භාවයයි.

බලන්න. ජීවිතය කියන්නේ, තිරිසන් සත්ත්ව ජීවිතයක් කියන්නේ මොනතරම් මංමුලාවක්ද, ඇස් බැන්දුමක්ද කියලා. තියුණු අකුසල් විපාකයක් විසිතුරු දවටනයක ඔතලා තිබෙනවා වගේ එයත් හරියට ඔබේ ප්‍රාණසාතයට අනුබල දෙන, සිල්පද බිඳගැනීමට අනුබල දෙන සිත වගේමයි. සිල්පද බිඳගැනීම තුළ සැපයක් ලබනවා. ඒ සැපය නමැති විසිතුරු දවටනය ඔතා ඇති අකුසල් විපාකය ඔබ දකින්නේ නැහැ. ඒතරමටම දවටනය විසිතුරුයි.

පිංවත් ඔබ ශීලයට ගරු නොකරන සිතක්, ප්‍රාණ සාතයට, සත්ව හිංසාවට අනුබල දෙන සිතක් සකස්වෙනකොටම දකින්න සිතක් කියන්නේ දුකක්ය කියලා, දුකක් කියන්නේ සිතක්ය කියලා. එවිට එම සිත අනිත්‍යවෙලා යාවී. එසේ නොවුණහොත් එම කමටහනම නිව්සැනසිල්ලේ නැවත නැවත මෙනෙහි කරන්න. එහෙම මෙනෙහි කරනකොට ඔබේ සිතේ සමාධිමත් බවක් හටගනීවි. ඒ ශීලයේ ආනිසංශයයි. ලෝකය දුක බවදකින ඇසයි. මේ සමාධිමත් සිත ඔබට සකස්වුණේ පැය ගණනාවක් එරම්නියා ගොතාගෙන භාවනා කරලා නොවෙයි. සිත දෙස බලාගෙන හිඳීමෙනුයි. සකස්වන ප්‍රාණසාතයට අනුබල දෙන සිත, දුක පිණිස හේතුවෙන බව දැකලයි. ඒ දුකට උරුම සිත ඔබ වෙතින් අතහැරෙනකොට, ඒ සිත නැවත නැවත දුක බව මෙනෙහි කරන විට ශක්තිමත් වන ශීලය නිසාම සමාධිය සකස් වුණා. පිංවත් ඔබ සමාධිය සොයාගෙන යන්න අවශ්‍ය නැහැ. උතුම් ශීලයෙන් ඔබ පරිපූර්ණ වෙන්න. අවංක බවට පත්වෙන්න. ඒ පරිපූර්ණ බව තුළම සමාධිය පිහිටනවා.

හික්ෂුව මෙහි සටහන් කරන තරම් එය ඉක්මන් නොවන්න පුළුවන්. නමුත් ඔබ තුළ සංසාරික දුකින් අත්මිදෙන්න අවංකවම උවමානව, වීර්යය තිබෙනවා නම් ඔබට එය පහසු දෙයක් වේවි.

දැන් අපි නැවතත් කථාවේ මුලට යමු. ඉකුත් කොටසේ කථාකළ රිය අනතුරින් මියගිය 15 හැවිරිදි දරුවාමිය යැමෙන් අනතුරුව ලැබූ ජීවිතය තමයි ළමා ස්වභාවයේ දිව්‍ය ජීවිතය. එම ළමා දිව්‍ය ජීවිතයෙන් රුව, ස්වභාවය එම ලිපියේ මුලදී සටහන් කළා. මෙම දිව්‍ය ස්වභාවය මනුෂ්‍ය ලෝකයේම යම් යම් දේවල් උපාදානය කර ලබන දිව්‍ය ස්වභාවයක්. 15 හැවිරිදි දරුවෙක් මෙවැනි අකාරැණික ආකාරයට මියයනකොට ඔහුට බලවත් අකුසල් චේතනාවක් සකස්වෙන්නේ නැහැ. පහත උදාහරණයෙන් ඔබට එය වටහාගන්න පහසුවේවි.

වැඩිහිටි අයෙකුට තවත් වැඩිහිටි අයෙක් පහර දෙනවා. පහරදීමත් සමඟම පහරකෑමට ලක්වෙන්නා තුළ ක්‍රෝධය, වෛරය, ද්වේශය, පළිගැනීම.... මෙවැනි අකුසල් සිත් රාශියක් සකස්වෙනවා. එහෙත් පොඩි ළමයෙකුට පහරක් ගැසුවහොත් එම දරුවා රිදෙනවා කියලා බයේ කෑගසාහි, හඬන්න පටන්ගනීවි. එතැනදී දරුවාට බොහොම අසරණ අභිංසක චේතනාවක් සකස්වෙන්නේ. මේ රිය අනතුරින් මියයන දරුවාට අවසන්වුනිසිත ලෙස සකස්වෙන්න ඇත්තේ බොහොම අභිංසක මධ්‍යස්ථ සිතක්. ඒ නිසාම ඔහුට එම ළමා දිව්‍ය ස්වභාවය ලැබෙන්නට ඇති. ඔහු එම දිව්‍ය ස්වභාවය තුළ සිටිමින්ම තමා පෙර ජීවිතයේදී කෑමති

කළදෙමාපියන්, නිවස, අධ්‍යාපනය ලද පාසල, ඥාති මිත්‍රයින් තම දිව්‍ය සිතින් ස්පර්ශකරමින් සතුටුවෙනවා ඇති. ආශ්වාදය ලබනවා ඇති. දෙමාපියන් කරන පිංකම් දෙස බලා සතුටුවෙනවා ඇති. ඔහුස්වභාවයන් සමඟ ගැටෙනවාත් ඇති. කෙසේ වුවද, මේ හදිසි රිය අනතුරින් මියගිය දරුවා වාසනාවන්තදරුවෙක්. මොකද මේ මොහොතේ සතර අපායට වැටෙන්නේ නැතිව මෙවැනි දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබාගැනීම භාග්‍යයක්. හැබැයි, වර්ණනා කළයුතු භාග්‍යයක් නම් නොවෙයි.

මේ සටහන මෙතැනින් නවත්වනවා. ජීවිත තුනක කථාවක් මෙතැන තිබෙනවා. මේ ජීවිත තුනක කථාව ඔබඔබේ ජීවිතයේ යහපත් උදෙසා ගලපාගන්න.

මල්, ගස්වල තිබලා වැඩක් නැහැ. ඒ මල් නෙලලා බුදු සමීදුට පූජා කරන්න. මල් පූජා කළාය කියලා එහි සැබෑ අර්ථය සිද්ධවෙන්නේ නැහැ. ඒ මල් පරවෙන බව සිතලා, දැකලා එය අනිත්‍ය බව ඔබේ ජීවිතයටත් ගලපාගන්න. ඉහත සටහනද ඔබ කියවලා එය ඔබේ ජීවිතයට ගලපාගෙන එම කුසලය 'බබාදෙවියන්ටත්' අනුමෝදන් කරන්න.

4. හැංගි හැංගි වෙස් බැන්දන්...

හික්කු ව මේ ලිපිය ලියන මොහොතේ වැඩසිටින්නේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ කැලැබද ආරණ්‍යයක. විශාල කඳුවැටි කිහිපයකින් වටව ඇති රමණීය බිමක්. උස් ගල් කන්දේ නැගෙනහිරට මුහුණලා හික්කු වැඩසිටින කුටිය තිබෙන්නේ. කඳුමුදුනේ සිට බලනකොට කඳුපාමුල දර්ශනය වැව, අතුරු කඳුවැටි, කුඹුරුයාය, අක්කර දසදහස් ගණනක විහිදුන වනපෙත, පක්ෂීන්, වන සතුන් සැබෑම ආරණ්‍යයක ලක්ෂණ සියල්ලම මෙහි තිබෙනවා. හික්කු ව මේ ආසනය මත වාඩිවෙලා මේ පරිසරය දෙස බලනකොට මෙහෙම සිතුවණ. මේ මොහොතේ වමන්කාර ජනක පරිසරයක් මේ වටපිටවේ තිබුණත් අතීතයේ මේ ස්ථානය මහා කටුකකාන්තාරයක්ව තිබෙන්නට ඇති. ජලයෙන් පිරි ඉතිරි ගිය මුහුදක්, ගංගාවක් ලෙස තිබෙන්නට ඇති. සශ්‍රික නගරයක්ව තිබෙන්නට ඇති. භූමිකම්පාවලින්, සුළි සුළංවලින් පෙරළි විනාශවී ගිය බිමක්ව තිබෙන්නට ඇති. සුසාන භූමියක්ව තිබෙන්නට ඇති. බුදුරජාණන් වහන්සේලා, රහතන් වහන්සේලා වැඩ සිටි තැනක්ව තිබෙන්නට ඇති. බලන්න අතීත රූපයන්ගේ තිබෙන විවිධත්වය. ඒ කියන්නේ අනිත්‍යභාවය. ඒ වගේමයි අනාගතයේ හට ගත්තාවූ රූපයන්. වර්තමානය කියලා කියද්දීම ඒ වර්තමානය අතීතයට එකතුවී අභවරයි. ඒ තරම්ම වේගයෙන් ලෝකය ගෙවිල යනවා. ගෙවියන වේගයෙන්ම ලෝකය ලියලනවා. අපේ ජීවිතත් එලෙසමයි. අද මනුෂ්‍යයෙකු ව සිටින කෙනා හෙට නිරයට වැටෙනවා, දෙවියෙක් වෙනවා, බ්‍රහ්මයෙක් වෙනවා, තිරිසනෙක් වෙනවා. එක තැනක් ගෙවියනකොට තව තැනක් දළෙනවා. මෙන්න මේ විදියට මනුෂ්‍ය ජීවිතය ගෙවී ගිහින් නිරයට වැටුණ අවාසනාවන්තයෙක් ගැන කථාවක් තමයි හික්කු ව දැන් මෙහි සටහන් තිබෙන්නේ. මේ කථාවත් ඔබට උතුම් ශීලයේ වටිනාකම කියාදෙන කථාවක් වේවි.

අද ලෝකය සොයන්නේ සරල දේවල්, පහසු දේවල්, ක්ෂණික දේවල්. තරගකාරී ලෝකයේ අවිචේකයෙන් මිදී විචේකය අත්කරගැනීම සඳහායි මේ දේවල් ලෝකය සොයන්නේ. මේ ලබාගන්නා වූ විචේකය ඔවුන් යොදන්නේ ජීවිතයේ නැවත අයිතිකරගන්නා වූ අවිචේකය උදෙසාමයි.

වාර්ෂිකව දන් දෙන පිංවතුන් ආරණ්‍යවලට එනවා. දානය ඉවරවෙලා සමහරක් පිංවතුන් යන්නේ 'අම්මෝ මේ අවුරුද්දේ දානෙ ඉවරයි' එහෙම නැතිනම් හත්දවසේ, තුන්මාසේ, අවුරුද්දේ දානෙ ඉවරයි දැන් ඉතින් දාන ඕනේ නැහැ කියලා. පසළොස්වක පොහොය දවසට ශීල් සමාදන් වන සමහරක් පිංවතුන් හවසට ශීලය පවාරණය කරලා පන්සලෙන් පිටවෙන්නේ 'අම්මෝ ඒ බැඳීමෙන් නිදහස් වුණා' ය කියන සැහැල්ලුවෙන්. භාවනා වැඩසටහනට සහභාගී වන සමහර පිංවතුන් වැඩසටහනින් නැගිට යන්නේ 'මේ මාසෙට, මේ සතියටම හොඳටම ඇති' ය කියලා. පිංවතුන්ලා දාන, ශීල, භාවනා කටයුතුවල යෙදෙන්නේ කවුරුහරි තරඟ වෙයි, එයාව මොහොතක් රවටලා යාළුකරගන්න ඕනේ කියන හැඟීමෙන් වගේ. කාවද මේ

රවට්ටන්තේ. කවුදරවට්ටන්තේ. රවට්ටන්තේ රවට්ටන්තේ මොහොතක් පාසා ඔබට මිතුරුවෙන්තේ කවුරුන්ද? ඔබට මිතුරු වෙන්තේදුක. දුක උපද්දවන මාරයා.

ධර්මය සරල කරන්න, ඤාණික කරන්න ගිහිල්ලා දුක මිතුරෙක් කරගන්නවා. ධර්මය කියන්නේ සරල කරන්නපුළුවන් දෙයක් නොවේ. ධර්මය කියන්නේ අනිත්‍යයි. කුමන අනිත්‍ය භාවයද? රූපයේ අනිත්‍යයි. මොකක්දරූපයේ අනිත්‍ය භාවයට පත්වීමේ ස්වභාවය. මස් ඇසට නොපෙනෙන ප්‍රඥාවේ ඇසෙන් පමණක් දකිනප්‍රවේශයයි. එය දකින මාර්ගය ලොව්තුරා සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුද්ධ ඥානයෙන්අවබෝධ කර ඔබට දේශනාකර තිබෙනවා. එකම මාර්ගයයි ඇත්තේ. එහි කෙටි මාර්ග, සරල මාර්ග,ඤාණික මාර්ග නැහැ. ඔබ කවුරුන් හෝ වේවා රූපය අනිත්‍ය භාවයට පත්වෙන වේගය ප්‍රඥාවෙන්අවබෝධ කර ගෙන රූපයට ඇති ජන්ද රාශියෙන් මිදෙන තැනදිගි රූපය ඇසුරුකොට සකස්වෙනපංචඋපාදානස්කන්ධයේම යථා ස්වභාවය ඔබ අවබෝධ කර ගන්නේ.

හික්කු ව දැන් මෙහි සටහන් කරන කථාවට මුල පුරණ පිංචතාත් ධර්මය සරල මාර්ග ඔස්සේ ජීවිතයටගලපාගත් අයෙක්. මේ ගලපා ගැනීම නිසා දුක ඔහුට මිතුරුවුණ හැටියි මේ කථාවේ අර්ථය පුරාමතිබෙන්නේ. දුකට මිතුරුවී දුක් විදින ඔහුට මේ කථාව දැන් වැඩක්, අර්ථයක් නැහැ. ඔබ කැමති නම්ඔබ සතුවුනම් මේ කථාව ඔබේ ජීවිතයට ගලපාගන්න. දුක නමැති පරම සතුරා ඔබ ඇසුරේම ඔබ තුළමසැඟව සිටින බව ඔබ දකින්න. ඔබ සමාදන් වන ශිලය සරල කරන, ඤාණික කරන, ශිල්පද සැහැල්ලු කරනසතුරා ඔබ තුළින් ඔබ හඳුනාගන්න. ඔබව දුකට ඇදදමන පාපමිත්‍රයෙක් සේ ඔහුව බැහැර කරන්න. රූපයඅනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගයෙන්ම රූපය ඇසුරුකොට සකස්වෙන සිතද අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා. මෙහිදීඔබ දකින්නේ රූපයේ හට ගැනීම සහ විනාශවීමේ ස්වභාවයයි. එවන් ප්‍රඥාවේ ඇසින් පමණක් දැකියහැකි අති සියුම් ධර්මතාවයක් අපි සරල කරන්න, ඤාණික කරන්න යනවා නම්, ඒ උත්සාහයේ තරමටම අපතුළ මෝහයද තිබෙන බව අප අවබෝධ කරගත යුතුයි. ලෝකයේ කෙටි කරන්න පුළුවන් දෙයක් අපට නැහැ.ඒ තරම්ම ලෝකය කෙටියි. ඤාණිකයි. ඒ නිසාමයි මේ මොහොතේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ගතකරන කෙනාමියගොස් ඊළඟ තත්පරයේ, සංස්කාර ධර්මයන් හේතුවෙන් නිරයේ නිරිසනෙක්ව උපත ලබන්නේ. මේමොහොතේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ගතකරන කෙනා මියගොස් ඊළඟ තත්පරයේ බ්‍රහ්ම ලෝකයේ උපත ලබන්නේත්....

මෙයින් ඔබ තේරුම් ගන්න රූපයත්, රූපයක් ඇසුරින් සකස්වන සිතේ ප්‍රවේගකාරී බවත්. අවිද්‍යාවේ මහනනිසාම අපි මේ ධර්මථාවයන් සරල කරන්නට යනවා. බුද්ධ වන්දනාව කෙටි කරන්න යනවා. සිල්පදවලඅර්ථය හීන කරන්න යනවා. දානය ඤාණික කරන්න යනවා. මෙසේ කිරීමෙන් ඔබ ලබන විවේකය, සැපය,ලාභය 'බඩකට පුරා' අත්විඳින තවත් අවාසනාවන්ත මනුෂ්‍යයකුගේ කථාව දැන් සටහන් තබනවා.

මේ කථාවට සම්බන්ධ මහත්මයා මියයනකොට වයස අවුරුදු 80ක් විතර ඇති. ඔහු ජීවත්වූ ගම් ප්‍රදේශයේවැදගත් යැයි සම්මත ජීවිතයක් ගතකරලා, විවාහක දුවා දරුවන් සිටිය පියෙක්. මොහු මියයෑමට පෙරවසර 5 ක පමණ කාලයක පටන් රෝගීවයි සිටියේ. අවසාන කාලයේ ලෙඩ ඇදේම පසුවෙලා මියයනවා.සුපුරුදු පරිදි දරුවෝ ඥාතීන් එකතුවෙලා 'බොහොම ජයට' මරණයේ කටයුතු සිදුකරනවා. සැරසිලි, බැනර,ගුණකථන, වියහියදම් බොහොමයි. දින හතේම රාත්‍රී සතුවූ සාද....

මේවායින් අඩුවක් පාඩුවක් නොතිබුණ නිසයි 'මරණය ජයට ගත්තාය' කියලා සඳහන් කළේ. පාංශකුලයඅවස්ථාවේ ප්‍රදේශයේ නායක ස්වාමීන්වහන්සේලා කිහිපනමක්ම මියගිය පිංචතා ගැන බොහොම චටිනාගුණකථන, අනුශාසනා පැවැත් වූවා. ඇත්තෙන්ම ඒ මියගිය මහත්මයාගේ ජීවිතය දෙස බලන ඕනෑමකෙනෙකුට ඔහු වැරදි කරපු කෙනෙක්ය කියලා පෙනෙන්නේ නැහැ. මේ සටහන් කරන හික්කු වත් දැනගෙනසිටියේ නැහැ, මියගිය මහත්තයා වැරදි කරපු කෙනෙක්ය කියලා. එදා අපට තිබුණු අවම අවබෝධය තුළඅපි හැමෝම එදා අවංකවම හිතුවා මියගිය කෙනා සුගතිගාමී උපතක් ලබන්නට ඇතිය කියන හැඟීම.වර්තමානයේ ගිහි පැවිදි අපි හැමෝම මෙන්ම මේ අවම අවබෝධය තුළ හිඳගෙන තමයි හැමෝගෙම ජීවිතදෙස බලන්නේ. ඒ දැක්මෙන් තමයි අපි යමක් විග්‍රහ කරන්නේ. මේ කථාවේ අග කොටස

ඔබකියවනකොට ඔබට දැනේවි ධර්මයෙන්, අධර්මයෙන් පරතරය කොපමණද කියලා. අපේ අවම දැනුමෙන්, සැබෑම අවබෝධයෙන් පරතරය කොපමණද කියලා.

මෙය ඔබේ හෝ මගේ වරද නොවෙයි. අවබෝධයෙන් අනවබෝධයෙන් ඇති වෙනසයි. අපේ තිබෙන අවම දැනුමතුළ ඉඳගෙනයි අපි එදා මේ මරණය විග්‍රහ කළේ. ඔහු සුගතිගාමී උපතක් ලබන්නට ඇතැයි අනුමාන කළේ. නමුත් මොහු මිය ගොස් වසර හයකට පමණ පස්සේ දවසක හිඤ්ච මියගිය පිංවතාව සමාධියේදී අරමුණු කර බලනවා. ඔහු කුමන ස්ථානයක නැවත උපත ලැබුවාද කියලා. මෙය උතුම් සමාධියේදී දිස් දකින්නේ හිඤ්චට දර්ශනය වෙනවා ජලය පිරුණු ස්ථානයක්. මේ ජලය කළුම කළු පාටයි. කළුම කියලා කියන්නේ පැහැපත්ත කළු වර්ණයක් නොවේ. ඔබ දැකලා තිබෙනවා නේ කුණු කාණු කුණු පල්වෙලා ජලය පිරුණාහම හැදෙන අප්‍රසන්න කළු පැහැය. බේරේ වැවේ ජලය පල්වුණාහම තිබෙන කළු පැහැය. මෙන්න මේ කුණු කළු පැහැති ජල තටාකය ඔබ හිතන්න යමෙක් ගින්නේ රත් කරනවාය කියලා. එවිට මොකද වෙන්නේ. එම කුණු ජලය රත් වෙනවා. තව තව උෂ්ණත්වය වැඩි කරමින් ගින්නේ රත් කරන විට මුලින්ම ජලයෙන් දුම් දමනවා. දෙවනුව ජලය උතුරන විට කඩල ඇට තරමට බුබුළු දමනවා. තව තව එම ජලය රත් කරන විට නෙල්ලි ගෙඩි තරමට ජලයේ බුබුළු මතු වෙනවා. තවත් ගින්නේ රත් කරන විට දෙහි ගෙඩි තරමට බුබුළු දමමින් ජලය නටනවා. තව තව කුණු ජලය රත් වෙන විට බෙලි ගෙඩි තරමට බුබුළු දමමින් ජලය නටනවා. දැන් ඔබ මනසින් දකින්න, කුණු කළුපාට ජල තටාකයක් තිබෙනවා. එය බෙලි ගෙඩි තරමට බුබුළු දමමින් උතුරන ලෝදිය හැලියක් වගේ පෙනෙනවා. පෙර සඳහන් කළ මිය ගිය මහත්මයාව අරමුණු කරන විට හික්මුවට දකින්න ලැබෙන දර්ශනයයි ඔය සඳහන් කළේ. ඒ කියන්නේ ඔහු නිරයේ පැහෙනවා. බලන්න කෝ අපේ අවම දැනුමයි ලෝකාවබෝධයයි අතර තිබෙන පරතරය. අපි සුගතියකට යොමු කළ මනුෂ්‍යයා නිරයේ අන්ත දුකක් අත් විඳිනවා.

මේ සිද්ධිය දැක්කට පස්සෙ හිඤ්චට ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් විශ්වාසයි මේ ස්වභාවය ඇත්තය කියලා. මන්ද මෙය උත්තරීතර සමාධිය තුළින් දකින්නා වූ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් අවබෝධ කර දේශනා කළ ධර්මතාවයක්. හිඤ්චට අවශ්‍ය වුණා සොයා බලන්න මියගිය පිංවතා ගිහිපීචිකයේ ගත කරපු ස්වභාවය. ඔහුගේ සමාජයට ප්‍රකට වූ ජීවන වර්යාවත්, සමාජයට ප්‍රකට නොවුණ ජීවන වර්යාවත් ගැන සොයල බැලුවා. හිඤ්චට දැනගන්න ලැබෙනවා ඉතාමත් සත්‍ය මාර්ගවලින් ඔහුතුළ පහත සඳහන් සමාජයට ප්‍රකට නොවූ වර්යාවන් තිබුණ කියලා. ඒවායින් මේ බලවත් අකුසල විපාකයට හේතු වූණ වැරදි කිහිපයක්ම තිබුණා. කාමය වරදවා හැසිරීම. එක් අවස්ථාවක බොහෝම විකෘති කාම ආශාවක් මොහුට තිබිල තිබෙනවා. අප්‍රකටව මොහු තුළ ඊර්ෂ්‍යාව, අනුන්ගේ දියුණුවට ඇති අකමැත්තත් තිබිල තිබෙනවා. ඒ නිසාම මොහු යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, හදිහුනියම් කරල තිබෙනවා. මෙන්න මේ කරුණු ටික ස්ථීර වශයෙන්ම මොහු තුළ තිබුණ බවට විශ්වාස කටයුතු මාර්ගවලින් දැන ගන්නාම මොහු මේ මොහොතේ නිරයේ ලෝදිය තුළ තැම්බෙමින් විඳින දුක ගැන පුදුම වුණේ නැහැ. ඔබගේ පිංවත් ජීවිතවලට ගලපාගන්න පැතිකිහිපයක් මෙහි තිබෙනවා. මෙහි වඩාත්ම වැදගත් වන්නේ ප්‍රකට අප්‍රකට කියන කථාවයි. අද සමාජයේ හුඟ දෙනෙක් සමාජය ඉදිරියේ හොඳ වැඩ ප්‍රකටව කරනවා. තරක වැඩ අප්‍රසිද්ධියේ කරනවා. බිරිඳත් සමග ප්‍රසිද්ධියේ ආශ්‍රය කරනවා. බිරිඳ නොවන කාන්තාවන් සමග අප්‍රසිද්ධියේ ආශ්‍රය කරනවා. මහල් ගෙදර කැම මේසය ප්‍රධාන ශාලාවේ තිබෙනවා. අරක්කු මේසය අප්‍රකට ශාලාවක තිබෙනවා. බණ ගෙදර, පිරිත් ගෙදර, දාන ගෙදර පිංකම ප්‍රධාන ශාලාවේ තිබෙනවා. අරක්කු බොන ඒවා කාමරයේ, පියළිකන්නේ අප්‍රකටව තිබෙනවා. රැකියාවෙන් වැටුප් ගන්න එක විවෘතව කරනවා. අල්ලස් ගන්න එක අප්‍රකටව කරනවා. සිනා වෙන එක ප්‍රකටව කරනවා. වෙර කරන එක අප්‍රකටව කරනවා. අපිට හරි සතුටයි ලෝකයාගෙන් වහංවෙලා වැරද්දක් කලාය කියලා. කවුරුවත් දැක්කෙ නැහැ බියවෙන්න දෙයක් නැහැය කියලා. මේ මියගිය මහත්මයාත් එහෙම හිතපු කෙනෙක්. ගිහිවතා ගැන පුදුම වෙන්න දෙයක් නැහැ. අපේ පිංවත් සහෝදර සමහරක් ස්වාමීන් වහන්සේලා පවා දහවල් දානය ප්‍රකටව ගන්නවා. රාත්‍රියට සුළුවෙන් යමක් අප්‍රකටව ගන්නවා, දකිමි කියලා. කවුරුදකිමි කියලද? ලෝකයා දකිමි කියලා. අපි ලෝකයාට බිය විය යුතු නැහැ. අපි බිය විය යුත්තේ පූරියට.....

කවිද මේ පූරිය?

කාමයේ ආශ්වාදයට ඔබ තුළ ඇති කැමත්ත නිසා හේතුවල ධර්මයන් අනුව සකස්වෙන ජූරි සභිකයන් පස්දෙනෙක් සිටිනවා. මේ අය එකම මොහොතක එක පේලියේ ඉඳගෙන ඉන්නේ නැහැ. එක් අයෙක් හේතුවෙනුයි අනෙක් ජූරි සභිකයා සකස් වෙන්නේ. එලය සකස්වෙනවිට හේතුව මැකිල යනවා. මේ ධර්මතාවය නැවත නැවත සිද්ධවෙනවා. මේ ජූරි සභිකයෝ පස්දෙනා වෙන කවුරුවත් නොවේ. පස්ස, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ කියන පස් දෙනයි. මේ පස්දෙනාම බිහිවෙන්නේ රූපය කෙරෙහි ඔබ තුළ ඇති ජන්දරාගය නිසා. යම් රූපයක් ස්පර්ෂය නිසා, ඔබ ප්‍රකටව හෝ අප්‍රකටව යම් විදීමක් ඇති කරගත්තානම් ඒ විදීම හේතුවෙන් සකස්වෙන හඳුනාගැනීමත්, චේතනාවත්, විඤ්ඤාණයත් අනුනගේ දෙයක් නොවේ. හේතුව තුළින්ම සකස් කරගන්නා ධර්මතාවයන්. මේවා අප්‍රසිද්ධියේ කරන්න, සභවන්න බැහැ. මොකද? සභවන්න සභවන්න, අප්‍රසිද්ධියේ වැරදි කරන්න, කරන්න ඔබ තුළ සකස්වෙන චේතනාවන්ගේ ස්වභාවය බලවත් වෙනවා. චේතනාවේ ස්වභාවය හේතුවෙනුයි විඤ්ඤාණය නමැති එලය සකස්වෙන්නේ. මිය ගිය පිංවත් මහත්මයෙක් අප්‍රකටව, අප්‍රසිද්ධියේ කරන ලද බලවත් අකුසල් කර්ම හේතුවෙන් සකස්වුණ බලවත් අකුසල් චේතනාවන් නිසයි ඊට අදාළව සකස්වුණ විඤ්ඤාණය නිරය වැනි අති භයානක උපතකට බැසගන්නේ. ඒ බැසගත් මොහොතේ පටන් එම නිරි සතාට තම අධ්‍යාත්මික රූපයත්, බාහිර රූපයත්, විඤ්ඤාණයත්, ස්පර්ශය හේතුවෙන් නැවත නැවත සිත් සකස් වෙනවා. දැන් ඔබට හොඳින් තේරුම් යනවානේ ලෝකයට හොරෙන් යමක් කළත් ධර්මයට හොරෙන් යමක් කරන්න බැහැය කියලා. සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය ලෝකයේ පැවතියත් එය අතුරුදහන්ව ගියත් පංචඋපාදානස්කන්ධය කියන ධර්මය සත්වයා තුළ සකස්වෙනවා. එය අවබෝධකර ගන්නේ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකදි පමණයි. ඔබ සිතන්නවත් අකමැති කුරිරු වේදනාවක් නිරයේ විඳින මේ නිරිසතා එම දුකට පත්වුවේ ශීලය ආරක්ෂා නොකර ගැනීමේ හේතුවෙන්මයි. ඔබට වැටහෙනවාද උතුම් ශීලයේ ඇති වැදගත්කම. කඳුළු කියන්නේ ශීල්පදයක බිඳවැටීම. කඳුළු දැකලා දුක්වෙලා එලක් නැහැ. බිඳුන ශීලයයි ඔබ පිරියම් කර ගත යුත්තේ. එවිට කඳුළු පසුබසිවි.

භික්ෂුව පෙර සටහන් කළ ගිතියම් වූ ජලයේ නැගෙන්නා වූ උතුරන ජල බුබුළු දකින විට, මතකයට නැගෙනවිට භික්ෂුවට මැවී පෙනෙන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ සහ අනෙකුත් සත්වයින්ගේ ඊර්ෂ්‍යාව නිසා, වෛරය ක්‍රෝධය නිසා ඇතිවෙන්නාවූ බිහිසුණු, බියකරු, පුපුරණ ස්වභාවයයි. මේ අකුසල් මූලයන් නිසාමයි මනුෂ්‍යයා යන්න, මන්න, හදි හුනියම් වැනි තිරස්චිත ධර්මයන් වෙතට යොමුවෙන්නේ. අකුසල මූලයන් හොඳින් වැඩෙන රසායනික පොහොර මේවා. අනුනගේ දියුණුව දකින්නට අකමැති කෙනා අවසානයේදී තමන්ගේ දියුණුව, සැපය කල්ප ගණනාවක් වලකාගන්නවා. අනුනට නිදහසේ හැඳෙන්න දෙන්න, වැඩෙන්න දෙන්න. ඒදෙස බලා සතුටු වෙන්න. ඒ සතුට ඔබේ සැපය උදෙසාම හේතුවේවි.

එක මනුෂ්‍යයෙක් ජීවත්වුණා බොහෝම ඇත දුරබැහැර ගම් ප්‍රදේශයක. සමාජයේ හොඳින් ජීවත් වන දරුමුණුපුරන් ඇති තාත්තා කෙනෙක්. මොහු මියයන විට අවුරුදු අනුවක් විතර ඇති. මොහු බොහෝම හොඳන්ගමේ ජීවත්වුණ කෙනෙක්. ගමේ පන්සලට උපකාර කළා, උදව්කළා. නමුත් මොහුගේ අවාසනාවට මොහු මියයාමට වසර තුනකට පෙරාතුව මේ පුද්ගලයා ගමේ පන්සල සමග කුමක් හෝ හේතුවක් නිසා අමනාපවෙනවා. හේතුව කුමක්ද කියන්න භික්ෂුව දන්නේ නැහැ. එදා පටන් මේ වයසක මනුෂ්‍යයා මොකද කරන්නේ හාමුදුරුවන්ට බණිනවා. පන්සලට බණිනවා. හාමුදුරුවන්ට එරෙහිව පොලිසියට බොරු පැමිණිලි කරනවා. පුද්ගලාකාර වෛරයක් ඇති කරගත්තා. මේ වෛරය, ඊර්ෂ්‍යාව නිසාම ඔහු ශීලයෙන් පිරිහුණා. එක ශීල්පදයක් ගිලිහෙනකොට අනෙක් ශීල්පදත් ගිලිහෙන්න පටන් ගත්තා. මේ හේතුව නිසාම වයස අවුරුදු අනුවක් වුනත් මොහු තුළ කාම සිතුවිලි ඇතිවුණා. තමාගේ වැඩිහිටිබව නිසා තමාගේ දෙපතළ ළඟ වැදවැටුණ කාන්තාවකගේ පවා අතින් අල්ලන්නට තරම් මොහු තුළ ශීල්පදවල භීතභාවයක් ඇතිවුනා. ඊර්ෂ්‍යාවෙන් දැවෙමින් සිටියදීම මොහු මියයනවා. භික්ෂුව අරමුණු කර බලනවා උතුම් සමාධිය තුළදී මොහු මරණින් පසු කොහේ නැවත උපත ලැබුවද කියලා. භික්ෂුවට දර්ශණය වෙන්නේ උතුම් සමාධිය තුළදී කිඹුලෙකුගේ කුසක්. ඒ කියන්නේ මොහු කිඹුල් බිත්තරයක එහෙම නැතිනම් කිඹුල් කුසක ප්‍රතිසන්ධිය ලබලා බලන්න සසර භයානකම. මේ තත්පරයේ මනුෂ්‍යයෙක් වශයෙන් සිටි කෙනා ඊළඟ නිමේශයේදී කිඹුල්

කුසකටබැසගන්නවා. අසාධාරණයි කියන්න පුළුවන්ද ලෝකධර්මය. එහෙම කියන්න බැහැ. සාධාරණ තැන එයාටහිමිකරදුන්නා. කිඹුලා කියන්නේ වෛරයෙන්ම, ක්‍රෝධයෙන්ම පසුවෙන නපුරු සතෙක්. මේ සතා දකින කෙනාතුළ අපුලක්, බියක්, තැනිගැනීමක් ඇතිවෙනවා. මේ සතා සතුන් මරාගෙනමයි කන්නේ. තමාගේපැටවාත් තමා මරාගෙන කනවා. වර්ණය, හැඩය, හැසිරීම හරි අප්‍රියජනකයි.

හික්කුළු එක අවස්ථාවක රුහුණු ප්‍රදේශයේ පෞරාණික ආරණ්‍යයක වැඩසිටින විට එහි දැඩි නියඟයක්පැවතියා. වැව් හිඳෙන කාලයට වැව්වල සිටින කිඹුලන් කැලේ ගල් ගුහා තුළට ඇදෙනවා දහවල්කාලයට. රාත්‍රි කාලයේ කිඹුලන් ආහාර සොයාගෙන කැලයේ වැව් පිටිවලට ඇවිදිනවා. හික්කුළු වැඩසිටිය කුටියදොරකඩ බාග බිත්ති බැඳපු ඉස්තෝප්පුවක් තිබෙනවා. දිනක් රාත්‍රි 12.00 පමණ එම කුටිය ඉදිරිපසකැලෑ ප්‍රදේශයෙන් වේගවත් හඩකින් සතෙක් පිහිනවා ඇහුණා. හික්කුළු මුලින්ම හිතුවේ අලියෙක් වෙන්නැතිය කියලා. නැවත නැවතත් වේගයෙන් පිහීමේ හඩ ඇසුණා. ඒත් සතා ජේන්නෙ නැහැ. පස්සෙ බලනවිටඅඩි හතක් පමණ දිග හොඳින් වැඩුණු කිඹුලෙක්. කුටියේ ඉදිරිපස බාග බිත්ති සහිත ඉස්තෝප්පුව තුළටඇවිල්ල යන්න බැරිව කේන්තියෙන් පිහිනවා. පස්සෙ හික්කුළු උගුර පාදනවිට කිඹුලා භාග බිත්තියට ශරීරයකෙලින් කරලා බිත්තිය උඩින් කැලයට පැන්නා. මේ කිඹුලා කටින් පිහින වේගයෙන්ම වලිගයනුත් ගහනවා. කිඹුලාගේ නපුරුම ස්වභාවය හික්කුළු දැක්කේ ඒ වෙලාවේ. පුදුම වෙවරි, ක්‍රෝධ ස්වභාවයක් මේසතා තුළ තිබෙන්නේ. අපි කියන්නේ සමහර මිනිස්සු රීරිසියාවෙන් පුපුරනවා කියලා. ඒ පිපිරීමේ උච්ඡ්‍වාවයතමයි ඔය සතුන් තුළින් අපි දකින්නේ.

පිංවත් ඔබ හොඳින් සිතන්න ඔබ රීරිසියා සහගත සිතක්, ක්‍රෝධ සිතක් සකස් කරගන්නවා කියන්නේ නිරයේගිතියම් ජලයේ පැහෙන උපතක්, කිඹුල් කුලයේ සත්ව උපතක් ඔබ ප්‍රාර්ථනා කරනවා කියන එකයි. දැන්බලන්න වයස අවුරුදු අනුවේ මනුෂ්‍යයා පන්සලට වෛරකරලා, භාමුදුරුවන්ට වෛරකරලා, රීර්ණා කළා.එහෙම කළාය කියලා පන්සලට භාමුදුරුවන්ට අලාභයක් පාඩුවක් වුණාද? එක දශමයක අඩුවක් පාඩුවක්ඒ අයට වුණේ නැහැ. එතකොට මේ පුද්ගලයා කාටද වෛරකරලා, රීරිසියා කරලා තිබෙන්නේ? තමාටමයි.එහෙමනම් ඔබ සිතන්න ඔබේ සිතේ රීර්ණාවක්, ක්‍රෝධයක් සකස් වෙනවා නම් එය ඔබේ හව ගිණුමේඉතිරි කිරීම සඳහාමයි. අනුන්ගේ ගිණුම්වලට මේවා බැරවෙන්නේ නැහැ. හැබැයි තමන් අදක්ෂ නම් අනුන්නිසා තමනුත් දුකට වැටෙන්න පුළුවන්. පන්සලට, භාමුදුරුවන්ට වෛර කළා කියන්නේ තෙරුවන්ට වෛර කළාහා සමානයි. ඒ අකුසල් ස්වභාවය බලවත් නිසාමයි මොහු ජීවිතය තුළදී කරගෙන තිබූ කුසල් යටපත්වී ගියේ.ඔහු තුළ සකස් වූ එක සිතක් මේ විනාශකාරී සිතුවිලි පරම්පරාවක් බවට පත්වුයේ. ඒ නිසා වෛරිසිතක්, රීර්ණා සහගත, ක්‍රෝධ සිතක් ඇතිවන සැනින්ම අවබෝධයෙන් එය සිදු දමන්න. ඒවා අකුසලචිතර්කයක් වශයෙන් වැඩෙන්න දෙන්න එපා.

මේ සටහන පුරාවටම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත් වූ දීර්ඝායුෂ ලබපු මනුෂ්‍යයන් දෙදෙනෙක් මරණින් මතුවනුෂ්‍ය භාවයෙන් පහළට වැටුණු සැටි ඔබට පසක් වෙන්න ඇති. ශීලයෙන් පිරිහුණු මිනිස්සු දීර්ඝායුෂලබන්නේ ඔවුන්ගේ අවාසනාවට. මොකද වැඩිපුර ජීවත්වන මොහොතක් පාසා ඔවුන් අනින්සිදුවන්නේඅකුසලයන්. එහෙයින් මද ආයුෂ ඇති මිනිසුන් ක්‍රමානුකූලව බිහිවන ලොවක ඔබ දීර්ඝායුෂයෙන් උපරිම ඵලයනෙලාගන්න. එය ඔබට කරගත හැක්කේ වැඩිපුර ජීවත්වන සෑම නිමේෂයකම ශීලයේ ශක්තිය ඔබගේජීවිතයට එකතුකර ගැනීමෙනි. ශීලය නොමැති ජීවිතයකමරණය දුකක් නිරතුරුවම මෙනෙහි කරන්න. ශීල්පදගරුකරන සිතට ඔබ නමස්කාර කරන්න. මන්දඔබව දුකෙන් මුදවන්නේ එම සිත වන නිසාය. ඔබ කැපවීමෙන්යුතුව දිවි පරදුවට තබා ආරක්ෂාකරගත යුත්තේ උපන් රටවත්, ජාතියවත්, ආගමවත් නොවේ. සසරදුකෙන්ඔබව මුදවන, ඊට මග විවරකරදෙන, ශීල්පද ආරක්ෂා කරගැනීමට ඔබට දිරිදෙන සිතයි. එයමයි ඔබටසැප පිණිස හේතුවෙන්නේ. ඉහත මියගිය පිංවතුන් දෙදෙනාම ජීවත්ව සිටියදී තම ගම් ප්‍රදේශවලදී උපන්රටවෙනුවෙන්, ජාතිය වෙනුවෙන්, ආගම වෙනුවෙන්, එහි ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් පෙළපාලි ගිය අය. ඒත්දැන් මොන රටක්ද, ජාතියක්ද, ආගමක්ද එක් අයෙක් නිරිසත්ව ජාතියේ, අනෙක් කෙනා කිඹුල්ජාතියේ. මේ දෙදෙනාටම රටක් ආගමක් නැහැ. බලන්න සැපයක් කොට අල්ලාගත් මූලාවක මහත.දන්දෙන පිංවත් දායක පිංවතුන් ආරණ්‍යවලට පැමිණියහම, අපෙන් අහනවා 'භාමුදුරුවන් මේ කැලයට වෙලාමොකද කරන්නේ' කියලා. කැලේ මොනව රකින්නද? ගමට නගරයට ගිහින් රට ජාතිය ආගම රකින්න කියලයිමේ කියන්නේ. පිංවතුන් එහෙම කියනවිට සිහින් සිතාවක්

මිස වෙන දෙයක් නම් පහළ වෙන්නේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම පිංවතුන් අපි කැලේට වෙලා රටත්, ජාතියත්, ආගමත් ආරක්‍ෂා කරන එක තමයි කරන්නේ. දිවිහිමියෙන්ම. රට කියන්නේ ශීලය. ජාතිය කියන්නේ සමාධිය. ආගම කියන්නේ ප්‍රඥාව. මේ තුන ආරක්‍ෂා කර ගන්න ඕනෑම කෙනෙක් නැවත නොඑන්නම ලෝකයෙන් එතෙරට යනවා. මීට වඩා ආරක්‍ෂාවක් කොහින්ද?

විවේකීව සිතන්න. කලබල වෙන්න එපා. දුකක්, දුකට හේතුවත්, දුකෙන් මිදීමත් ඔබ තුළම නේද තියෙන්නේ. සිත ගොඩාක් දුර යන්න දෙන්න එපා. දැස් දෙක පියාගෙන නාසය අගට ඔබේ සිත යොමු කරන්න. දැන් ඔබට දැනේවි ජීවිතය කියන්නේ කුමක්ද කියලා. ජීවිතය අයිති කුමකටද කියලා. දැන් ඔබට වේගයෙන් හුස්ම ගන්න හිතේවි. ඔබ වේගවත් වෙන්න එපා. ස්වභාවිකවම හුස්ම ගන්න. හුස්ම පිටකරන්න. හොඳින් ඒ බව දකින්න. පිංවත් ඔබට සමාදන්වූ ශිල්පයක් බිඳීමට කරුණු සකස්වුණොත්, ඔබේ සිතට ඊර්ෂ්‍යාසහගත, වෛරසහගත සිතක් සකස් වෙන බව දැනුනොත් මොහොතක් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස දෙසට හොඳින් සිත යොමු කරන්න. ඔබේ සිත නිශ්චල වේවි. දැන් ඔබට පුළුවන් හොඳ තරක දකින්නට. කුසලය අකුසලය දකින්නට හඳුනාගන්නට. ඔබ දුසිල්වත් වීමේ විපාකයන් දැක උපක්‍රමශීලී වන්න ශිල්පද ආරක්‍ෂා කරගැනීමට. සමහරගිහි පිංවතුන් අපිට හමුවුණාම කියනවා 'අපේ හාමුදුරුවනේ ශිල්පද සියල්ලම රැකගන්න අපහසුයිනේ. ශිල්පද එකක් දෙකක් නම් බිඳෙනවා' කියලා. මේක හුඟ දෙනෙකුට තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. පිංවත් ඔබ කොහොම උත්සහ ගන්නත් ශිල්පයක් බිඳෙන ස්වභාවයක් තිබෙනවා නම් එය කර්ම විපාකයක් නිසා සිදුවන්නක්. මෙතනදී ඔබ දුස්ශීලභාවයේ විපාක දකිමින් ශිල්පද ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට වීර්යවත්ත වෙන්න ඕන. ඒවගේමයි ශීලයෙන් ඔබ දුර්වල නම් ශිල්පද රැකීමට අපහසු නම් ඔබ ශීලය ගරුකරන අයට ශිල්පද හොඳින් රකින අයට ගරුකරන්න පුරුදුවෙන්න ඕන.

සමහර පිංවතුන් ඉන්නවා තමා ශිල්පද රකින්නේ නැහැ, නමුත් ශීලවත්තව ජීවත්වෙන කෙනාට අගෞරවකරනවා, සිතාසෙනවා. අතීතයේ අපි අතීත් සිදුවූ මෙවැනි පහත් පෙළේ වැරදි නිසා තමයි ශිල්පද රැකගැනීමට සමහරුට අපහසු වෙන්නේ. තමාට ශිල්පද ආරක්‍ෂා කරගැනීමට අපහසු නම් අවම වශයෙන් ශිල්පද ආරක්‍ෂා කරන අයට ගරුකරන්න පුරුදු වෙන්න. එයම ඔබට ආශීර්වාදයක් වේවි, ශීලය තුළ පිහිටන්න. ඔබ තුළින් ශිල්පද ගිලිහෙන කොට ඔබෙන් ගිලිහෙන්නේ සුගතියයි. මේ කථාවේ සඳහන් කළ අවාසනාවන්ත මිනිසුන් දෙදෙනා දුගතියට වැටුණේ ඔවුන් අතීත් ශීලය ගිලිහුණු නිසාමයි. මේ දුකෙන් පිරුණු කථාව ඔබ ඔබේ සැපයපිණිස නුවණින් ගලපාගන්න දක්‍ෂ වෙන්න. ඒ මෝදුකොට ගත් දක්‍ෂභාවය සතර අපායෙන් මිදීම සඳහාම පෙරට රැගෙන යන්න. නැවත නැවතත් හොඳින් අවධානය යොමු කරන්න. ඉහත කථාවේ මනුෂ්‍යයින් දෙදෙනාම මරණින් පසු දුගතියට වැටුණේ කාමය වරදවා හැසිරීමේ චේතනාවන් බලවත් වීම, එක හේතුවක්වූ නිසාමය. තප්පරයක ආශ්වාදයක් උදෙසා කල්ප ගණනාවක් දුකට අතවනන මෙවන් වැරදි ගැන ඔබ හොඳ අවධානයෙන් පසු වෙන්න. අකුසලයක් සිදුවන වැරදි කාම සිතුවිල්ලක් ඇතිවුණොත් එය නිවා දමන්න. ඔබට පුළුවන් බුදුගුණ සංඥාවක් සිතට ගන්න. මෙමත්‍රී සංඥාවක්, අසුභ සංඥාවක්, සතර අපායකෙරෙහි බියක්..... එවැනි ධර්ම මනසිකාරයකට සිත යොමු නොවනවා නම් වෙනත් බාහිර ක්‍රියාකාරී කමකට සිත යොදවන්න. එවිට ඔබට දැනේවි ඒ කාම සිතුවිල්ල අනිත්‍ය වී යනවා. එතැන තිබෙන්නේ විදර්ශනාව. චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය. බලන්න සකස්වූ එක සිතක් ඔබ අදක්‍ෂ වුවහොත් ඔබවසතර අපායටත් ඔබ දක්‍ෂ වුවහොත් ධර්මාවබෝධය දෙසටත් යොමු කරනවා.

5. සත්තයි, ආයේ කිසිදවසක වරදින්නේ නැහැ

සිත නැවතිලා. ඇසට රූප ජේනවා. කනට ශබ්ද ඇසෙනවා. ඒත් ඒවා නිසා විතර්ක සකස් වෙන්නේනැහැ. දැස් ඇරගෙන සිටින්නේ. පරිසරය පෙනෙන්නේ නැවතිලා තියෙනවා වාගේ. දැස් වසාගනිද්දීපරිසරය මැකී යනවා. එතැනදී හිස් බවක් පෙනෙන්නේ. කාලය ගලාගෙන යනවා. සංස්කාර ගෙවීගෙනයනවා. වන පෙතේ දැඩි නිහඬතාවය නිහඬ සිත තව තවත් නිවා දමනවා. අරමුණක් නැහැ.බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා. ඒ මරණය. කාගේවත් කැමැත්තට එය සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. අතීතසංස්කාර ශක්තිය මරණයේ ආධිපත්‍යය දරාගෙන සිටින්නේ. එය ස්වාභාවික මරණයක් වෙන්න පුළුවන්.මරා දැමීමක් වෙන්නත් පුළුවන්. කොහොම වුණත් වෙන්න තියෙන දෙයයි සිද්ධ වෙන්නේ. මරණයඅස්වාභාවික වෙන්න වෙන්න, මරණයේ සුන්දරත්වය වැඩි වෙනවා. මොකද, සංස්කාරයන්ගේ විෂම,ගොරහැඩිභාවයයි අත්දකින්නේ. සංස්කාර කියන්නේ බොහෝම සාධාරණ ධර්මතාවයක්. එයාගෙන් කාටවත්වරදක් නැහැ. හොඳට හොඳයි. නරකට නරකයි. වඩාත්ම ශක්තිමත් කුසලය හෝ අකුසලය මතුකොට ගන්නවා.

පින්වත් ඔබ සිතන්නකෝ, මේ ජීවිතයේදී මිච්ඡා ආජීවයේ යෙදෙන කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහුගේ ව්‍යාපාරයමත්වතුර වෙළඳාම. මොහු බොහොම සුබෝපභෝගී ජීවිතයක් ගත කරන්නේ. ආදායම දිනෙන් දිනම ඉහළයනවා. මේ මහතා දත් දීමත් කරනවා. මේ මහතා මිය ගිහින් නැවත මනුෂ්‍යයෙක්ව ඉපදුනොත්, ඔහුලාබාල තරුණ වයසේ පටන්. මත්වතුර බීමට ඇබ්බැහි වෙනවා. මුළු ජීවිතයම මහා බේබද්දෙක් වෙනවා.ගිය ජීවිතයේදී අනුන් මත් කළාවු වරදට, සංස්කාර බොහොම සාධාරණව නිවැරදි හේතුවල ධර්මයන්ට අනුවච්ඡාකය සලස්වනවා. ඔහු ගිය ජීවිතයේදී කළාවු දන්දීමිච්චලට, රැකගත්තාවු ඉතිරි සිල්පදවලට මනුෂ්‍යජීවිතයක් ලබා දුන්නා. අනුන්ට මත්වතුර වෙළඳාම් කොට මත්කිරීම හේතුවෙන් බේබද්දෙක් බවට පත්වුණා.

පින්වත් ඔබත් විවේකීව සිතන්න. සිත දිව්වොත් නවතාගන්න පුළුවන්ද? සසර ගැන බිය ඇතිකර ගන්න. බියඅබියස සිත තැන්පත් වේවි. නැතිව සිත තැන්පත් කරන්න බැහැ. මුහුදු රැළ වාගේ බිඳෙනවා.සකස්වෙනවා. බැරි දෙයක් නැහැ වුවමනාවක් තියෙනවා නම්. වුවමනාව සකස්කොට ගන්නෙ සසර බියදැනුන කෙනායි. ඔබේ ජීවිතය තුළට මනසින් කිමිදෙන්න. ඔබ මේ මොහොතේ මිය ගියොත් කෙබඳු උපතකට ඔබවැටෙයිද? උපාදානය නිසා.... හවය කුමක් වේවිද? සිතන්න. ශිල්ප ද බිඳුන ඒවා මතක් වෙනවාද?ගෞරවයෙන් රැකගත්

සිල්පද මතක් වෙනවාද? ලෝභ ද්වේෂ මෝහ අකුසලයන්ගේ ස්වභාවය කොහොමද? ලකුණු වැඩි සුගතියටද? දුගතියටද? පුලුවන්ද ඔය රැකගෙන සිටින 'මගේ ගොඩ' මොහොතින් අතහරින්න? මැරෙනවා කියන්නේ හිතා වෙනවා කතා කරනවා, විහිළු කරනවා වාගේ ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. ඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂාවන් සියල්ල අහිමි වෙන්නයි යන්නේ. මේවායේ ග්‍රහණයෙන් බැහැරව යන්නයි හදන්නේ. අහිමි වෙන්නයි හදන්නේ. හික්ෂුවට මේ මොහොතේ මතක් වෙනවා තනතුරක් අහිමි වූ තැනකදී දේශපාලනඥයකුගේ දැසට කළුළු නැඟී ආකාරය. ඒ කළුළු උණුසුම් වුණේ තෘෂ්ණාවෙන්. ඔහු තනතුරු දැරූමහේශාකාය කාලයේ හෙළි සතුටු කළුළු උණුසුම් වුණේ තෘෂ්ණාවෙන්මයි. එකම කළුළු දුක සැප වශයෙන්ම හා පරතරයකින් වර්ගීකරණය කරනවා. දුක සැප දෙක සැම මොහොතකදීම දෙකක් වශයෙන් ගත්ත අපිකාලය ළඟදී පරදිනවා. දැන් මහලුයි. දැන් වයසයි. කාලය වේගයෙන් ඉදිරියට යනවා. ඔබත් දුවනවා. නමුත් සැම මොහොතකම කාලය වේගවත්. ඒ අපේ තෘෂ්ණාවේ බලවත් භාවය නිසා. නිශ්චිත ඉලක්කයකින් සැහීමක් නැහැ. ඒ නිසා සැම මොහොතකදීම අපි කාලයට පරදිනවා. ඒ කියන්නේ කාලය මදිවෙනවා. නැති දෙයක් ඇතැයි කියලා ගත්තොත්, අපිට සොයන්න වෙනවා. නමුත් වෙහෙස පමණයි. අපි පරදිනවා. මොකද? අපි නැති දෙයකුයි සොයන්නෙ. එස්සය හේතුවෙන් සකස්වෙන සිතිවිලි අයාලේ යන්න දෙන්න එපා. ධර්මයේ ග්‍රහණයට යටත් කොට ගන්න. සිතනවා නම් ගොඩක් දේවල් සිතන්න පුලුවන්. ඒත් ඒ සිතිවිලි මට අයිති නැහැ. මගේ සිතිවිලි මට අයිති නැති නම්, අනුන්ගේ සිතිවිලි කෙසේ මට අයිති වෙන්නද? එහෙම සිතනකොට ලොකු නිදහසක් දැනෙනවා. එම නිදහස ළඟ ඔබ නවතින්න. එවිට ඔබට දැනේවි කාලය වේගයෙන් ගලාගෙන යනවා. එහෙත් ඔබ නැවතිලා. ඔබ නැවතුන තැනදී කාලයට කරන්න දෙයක් නැහැ. කය දුවනවා. ඔබ නැවතිලා. සිතිවිලි නැවතුන තැනදී ඔබ නවතිනවා. ඒ කියන්නේ ඔබට මේ වේගය නවතාගන්න පුලුවන්.

අපි නිදහස විවේකය උදෙසා කොපමණ දේවල් කරනවාද? විවේකය ගත කිරීම සඳහා කොතරම් වියදම් කරනවාද? නමුත් එක සිතිවිල්ලක් නවතා ගැනීම තුළ මොන තරම් නිදහසක් ලබන්න පුළුවන්ද? අපි විවේකය කියලා හොඳට කාලා බිලා නිදාගෙන විනෝද වෙලා පංචනිවරණ තීව්‍ර වෙලා. තව තවත් කෙළෙස්විලසිරිගත වීමකුයි කරගන්නේ. දුක නිසා සැප සොයනවා. සැප නැවතත් දුකකටම ඇද දමනවා. ඒ නිසාමයි නැවත නැවත සැපය සොයන්නේ. නැවත නැවත සැපය සොයන්න වෙන්නේ.

අපි මොන දේ කරන්නෙත් සැප බලාපොරොත්තුව. දුකක් බලාපොරොත්තුව අපි කිසිවක් කරන්නේ නැහැ. අපිගින්දරට අත දමන්නේ නැහැ. අත පිවිවෙන දුක නිසා. සැප බලාපොරොත්තුවෙන් සියල්ල සිදු කළත් එහිප්‍රතිඵලය දුකමයි.

හික්ෂුව හඳුනන එක් හික්ෂුවක් සිටිනවා. තෘෂ්ණාව මරා දමලයි සිටින්නේ. උන්වහන්සේ සිතන කිසිම සිතිවිල්ලකින් දුකක් සකස් වෙන්නේ නැහැ. සැනසිල්ලක්මයි ලබන්නේ. ජීවිතය කියන්නේ හරිම පරස්පරයක්. සැපය කියලා කුමක් ඇල්ලුවාද, කුමකට බැඳුනාද, එතැන දුක් ගොඩක්. ඉතින් අපේ තිබෙන විශේෂත්වය දුක බාහිරට පෙන්වන්න යන්නේ නැහැ. සිතාවෙන්, කතාවෙන් දුක හොඳින් වසාගන්නවා. එතැනදී ඉපැදෙන්නේ තෘෂ්ණාව දුක නිසා දුක වර්ධනය වෙනවා. දුකට කියන තවත් නමක් කියන්න කිව්වොත් හික්ෂුව කියන්නේ සැපය කියලයි. මොකද එය ඒ තරමටම සමීපයි දුකට. ඇත්තේ ආශ්වාදයක කෙටි පරතරය පමණමයි. ඒ පරතරය එක සිතිවිල්ලක පරතරය වෙන්න පුලුවන්. මෙතැන දුක ගැන කතාකරන්නේ මනුෂ්‍ය ලෝකයට සාපේක්ෂව. දිව්‍යතලවල සැපයේ ආශ්වාදය මනුෂ්‍ය කයට සාපේක්ෂව පින නිසා ඉතා ඉහළයි. දුක සැප කියන්නේ අවසානයක් දකින්න පුලුවන් සමීකරණයක් වේ. ඔබ පැටලෙන සංකීර්ණ සමීකරණයකි.

දුක සැප කියන දෙකම මිරිඟුවක් නම්, පිංවත් ඔබ මුවෙක් කියන අසරණ වර්තයෙන් මිදෙන්න. සරණක් ඇති පින්වතෙක් වෙන්න. සරණක් ඇති පුද්ගලයා ඉන්නේ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක පමණයි. ඔහු සරණ කොට ගත් සද්ධර්මය ජීවිතයට දරාගෙනයි ජීවිතය දෙස බලන්නේ. ඔහු මිරිඟුවක් යථාර්ථයත් නුවණින් හඳුනා ගන්නවා.

බොරුවත් මුළාවත් පස්සේ දුවන්නේ නැහැ. ඇත්ත ඇති තැන නවතිනවා. දුක කියන කාරණයට ප්‍රතික්‍රියාදක්වනවා වෙනුවට ඔහු දුක ඇතිවීමට හේතුවයි සොයන්නේ. තෘෂ්ණාව නිසාමයි අකුසල් රැස්වෙන්නෙ කියලා ඔහු දකිනවා. ඔහු දුක ගැන සිතීම නවතා දසකුසල් ගැන සිතීමට පටන් ගන්නවා. දුකට අපි

හැමෝම අකැමැතියි. ඒ නිසයි අවම වශයෙන් දුකෙන් පලායන්න උත්සාහ ගන්නේ. දුකෙන් පලා යන මනුෂ්‍යා අතිරේක දුක් සකස්කොට ගන්නවා. දුක කියන්නේ අකුසල්වල ඵලයක් කියලා තේරුම් නොගන්නා නිසාම.....

මේ ලෝක ධාතුව තුළ අතීතය කාරතර දුක් විඳින සත්ත්වයින් සිටිනවා. ඔවුන් සිටින්නේ අවිච්ඡි කියන නිරයේ. ඔබත් මමත් අතීතයේ යම් දවසක මේ දුකත් විඳලා තියෙනවා. මනුෂ්‍යයා වැරදි කරන්නේ වැරද්දට ධර්මානුකූලව ලැබෙන දඬුවම් නොදකින නිසාමයි. මේ නොදන්නා භාවය ඇති කරන්නේ මෝහය විසින්. ධර්මමාර්ගය තුළ නිවැරදිව දාන, ශීල භාවනා කටයුතු කරන ගිහි පින්වතුන් හට රැකියා ව්‍යාපාර ආදියේදී ප්‍රශ්න මතුවෙනවා වැඩියි. මෙය ධර්මයේ ආශ්වර්යයක් බව, තමන් ධර්ම මාර්ගයේ සිටින බවට තමන්ට ලැබෙන සහතිකයක් බව තේරුම් ගත යුතුයි. ධර්මය තුළ හැසිරෙන කොට ඔබ ඉදිරියට ප්‍රශ්න එන්නේ ධර්මය පැත්තට තව අඩියක් ඉදිරියට තබන්නටයි. නමුත් මේ තත්ත්වය නිවැරදිව හඳුනා නොගත් ශ්‍රද්ධාව අඩු පින්වතුන් මෙතැනදී ධර්මය සමග කලකිරෙනවා. ගැටෙනවා. ධර්මය සැමවිටම සන්දිට්ඨික ගුණයෙන් යුක්තයි. උත්සාහයේ කැපවීමේ තරමට ප්‍රතිඵල ලබාදෙනවා. ඒ නිසා ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන පින්වත් ඔබ හැමවිටම පෙරළන එක හොඳයි කියලා දකින්න ඕනි. එසේ දකිමින්මයි නිවැරදි පැත්තට නැවත පෙරලාගන්න ඕනි. පෙරළීමත්, නැවත නිවැරදි පැත්තට හරවා ගැනීමත් අතර ඇති ව්‍යායාමය ඔබ තුළ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ තීව්‍ර භාවයමයි සකස් කොට දෙන්නේ. ගොඩනැගෙනවාට වඩා වැටෙනවාට ඔබ කැමැති වෙන්න. ගොඩ නැගෙන දෙය වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත බව එවිටයි නුවණින් දකින්නේ. ඒ දැකීමයි ධර්මය කියන්නේ. යමක් නුවණින් දකින පින්වතුන් තුළ ප්‍රඥාව හෙමිහිට මෝදු වෙනවා. විදර්ශනාව ප්‍රගුණ කිරීම තුළින්මයි ඔබ එම ගුණය වඩාගත යුත්තේ. මෙම සටහන් තබන භික්ෂුව ප්‍රශ්න ගැටලු තුළින් ජීවිතය, ධර්මය දුටු කෙනෙක්. ප්‍රශ්න දැඩිව මතු වූ චේලාවක භික්ෂුව ගිහි කාලයේ සිතා තිබෙනවා ඇයි මම ඉපදුනේ කියලා. එසේ අතීතයේ සිතුවේ ධර්මය නොදන්නාකම නිසාමයි. වර්තමානයේ මෙතරම් සුන්දර ජීවිතයක උරුමය සැඟවලා තිබුණේ ඒ අතීත අසුන්දර ජීවිතය තුළයි. ඒ අසුන්දර අතීත ජීවිත කතාව තුළ ඒ සෑම ප්‍රශ්නයක්ම භික්ෂුවගේ ජීවිතයට ආශීර්වාදයක් වෙනවා, අවාසානයේදී. ගිහි ජීවිතයේදී භික්ෂුවට ඉහත ප්‍රශ්න නොපැමිණියා නම්, භික්ෂුව මීට වඩා වෙනස් තැනක ඉන්න තිබුණා. නමුත් එය එසේ වෙන්න බැහැ. සංස්කාරයන් නිවැරදි තැනට ප්‍රශ්න මැදින් අවබෝධය සකස් කරමින් රැගෙන එනවා. එහෙම නම් භික්ෂුවගේ ගිහි ජීවිතයේදී ප්‍රශ්න ඇතිවුනේ හේතුවක් නිසාමයි. භික්ෂුවට මේ මොහොතේ ඉන්න තැනට එන්න අවශ්‍ය පාර කැපීම සඳහාමයි. දැන් ඔබට අවශ්‍ය පිළිතුර පැහැදිලිව තිබෙනවා. ඔබ ඉදිරියට එන ප්‍රශ්න කැමැත්තෙන් පිළිගන්න කියලා භික්ෂුව කියන කාරණය ඔබට දැන් පැහැදිලියි. ප්‍රශ්න හා ගැටෙන්න එපා. ප්‍රශ්න සුභද්‍රව පිළිගන්න. ප්‍රශ්න නිසා ඇතිවන අතුරු ඵලයන්ට සුභද්‍රව ආචාර කරන්න. මේවා ඔබ සොයා එන්නේ හේතුවක් නිසාමයි. එම නිසා ඔබ සොයා එන කිසිවක් ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්න. ඔවුන් සතුරු වේශයෙන් පැමිණියත් ඔබගේ මිතුරන් බව සිතන්න. දුක සහ සැප ඔබ අතීතයේ කළාවු සංස්කාරයන්ගේ නිවුන් දරුවන්.

ඔබ ඉදිරියේ එන ප්‍රශ්න දුක් පීඩා නින්දා අපහාස අතරින් ඒකට මුහුණ දෙමින් සද්ධර්මය පැත්තෙන්ම අඩියක් ඉදිරියට තබන්න ඔබ දක්ෂ වෙන්න. පින්වත් ඔබ යාවක මහත්මයෙක් වෙලා මැරෙන්න පුළුවන්. ඒත් ඔබ හිස් අතින් නොවේ මැරෙන්නේ. සද්ධා, වීර්ය, සති, සමාධි, ප්‍රඥා කියන ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් වඩාගෙනයි සුගතියට ගමන් කරන්නේ. ඒ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්මයි මතු භවයක අයෝමය ශක්තියක් වී නැඟිසිටින්නේ ධර්මාවබෝධය පිණිස. වෙනස් වන ලෝකය ඉදිරියේ ඔබ නොවෙනස්වන පුද්ගලයෙක් වෙන්න. නොවෙනස් වන පුද්ගලයා යනු ඇලීම් ගැටීම්වලින් තොරව උපේක්ෂාව තුළ ජීවත්වෙන පුද්ගලයායි. දැන් ඔබ තවදුරටත් මිරිඟුවක් පිටුපස දුවන්නේ නැහැ. මොකද, ඔබ දැන් අසරණ පුද්ගලයෙක් නොවේ. සරණ ඇති පින්වතෙක්.

චේලාව සවස 5.30 යි. පරිසරය ඉතා සීතලයි. වෙනතත් සතෙකුගේ හෝ ශබ්දයක් නැහැ, කුරුල්ලන්ගේ හඬ මිසක්. දඩයම් කරුවන්ගේ සෙවනැලි කැලය තුළින් මැවී නොපෙනී යනවා. සතුන් නැත්තේ ඒ හේතුවෙන්. ලේ රසට මස් රසට ගිජු වෙච්ච මනුෂ්‍යයෝ දඬුලේන්, මුගටියන් සැපයක් හැටියටයි දකින්නේ. මසට ඇති තෘෂ්ණාව නිසා. මනුෂ්‍යයාගේ දිවට දැනෙන මස් රසය මගින් වනයේ සතුන්ව සීමා කරනවා. තනිවෙච්ච පිළිකුකුලෙක් නිතරම කෑගසනවා ඇසෙනවා. එයාගේ වළිකුකුල් පවුලක් විනාශයට ගොදුරු වෙලා. ලෝකය ඉපැදෙනවා. මැරෙනවා. මරපු අය මැරුම් කනවා. අරුමයක් පුදුමයක් නැහැ. මෙයයි ලෝකය. ලෝකය ලෝකයේ

ස්වභාවයෙන් ගලාගෙන යනවා. සංස්කාරයෝ සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවයෙන් දුකත් සැපත්පීඩනයත් මරණයත් බෙදා දෙනවා. භික්ෂුව ලියනවා. පින්වත් ඔබ කියවනවා. භික්ෂුව ලියන්නේ අවබෝධයකින්. පින්වත් ඔබ කියවන්නේ අවබෝධය ලබාගන්න. පින්වත් ඔබ කියවන කරුණු ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ධර්මය සමග හොඳින් ගළපන්න. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ඵලයයි පින්වත් ඔබට මේ සටහන්තබන්නේ. පිංවතුනි .ප්‍රඥාව අවධිකොට ගන්න.

දෙමාපියන් වෙනුවෙන් දරුවන්ට දරුවන් වෙනුවෙන් දෙමාපියන්ට

මේ සටහනේ තැනක සඳහන් කළා, මේ ලෝකධාතුවේ ක්ෂාරතර දුක් විඳින සත්ත්වයන් පිළිබඳව. ආනන්තරියපාපකර්ම කියන බලවත් අකුසල් හේතුවෙනුයි, අවිච්ඡි මහා නිරයේ නිරිසතුන්ගේ දුක මේ තරම් තියුණු. අවිච්ඡි මහා නිරයේ දුක්විඳින එක නිරිසතෙක් සිටිනවා. ඔහු දේවදත්ත. අකුසලය, පීඩනය කොටගත් කෙනෙක්. පීඩනය පළිගැනීම, ද්වේෂය උදෙසාම මෙහෙයවූ කෙනෙක්. දුර නොබලා, ළඟ පමණක් බලපු කෙනෙක්. අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ උල්පතක්. ඒ උල්පතෙන් නිරතුරුව දුක වැගිරෙනවා. වැගිරෙන්නේ ජලය, කඳුළුනොවේ ගින්නදරයි. එය ලෝකධාතුවේ අතිශය වේදනාකාරී දුකක්. ඔබත්, මමත් දිවා රාත්‍රී දෙකෙහිම මෙනෙහි කළ යුතුවූ දුකක්. මේ උතුම් මොහොතේ සතර අපායෙන් නොමිදුනහොත් අපටත් අනාගතයේ උරුමවූයුකක්.

භික්ෂුවක්, උතුම් සාමාධිය තුළින් දේවදත්තව අරමුණු කොට බලනවා. දේවදත්ත අවිච්ඡි මහ නිරයේ සිටියභික්ෂුවට දර්ශනය වෙන්නේ. මේ නිරිසතාගේ බෙල්ලෙන් ඉහළ කොටස් පමණයි, භික්ෂුවට පෙනෙන්නේ. හිසමුඩු වූ මිනිස් මුහුණක්. කිඹුල් කටක්. ඒ කියන්නේ කිඹුල් කටක් සහිත මිනිස් මුහුණක්. මනුෂ්‍යාගේ ස්වභාවයෙන්ම සිටිනවා. අධියක් පමණ දිග, අහල් 8 ක් පමණ පළල කිඹුල් කටකුයි තිබෙන්නේ. මේ නිරිසත්ත්වයා සෑම නිමේෂයකදීම ශරීරය තුළින් නැගෙන ලොකු කළඟෙඩියක ප්‍රමාණයේ ගිනි ජාලාවක් කිඹුල්කටෙන් පිටකරනවා. අපි නාසයෙන් ශරීරය තුළට ගන්නා වාතය නැවත නාසයෙන් පිටකරනවා වාගේ, මේ නිරිසතා කිඹුල් මුඛයෙන් සෑම තත්පරයකදීම කළඟෙඩියක ප්‍රමාණයේ ගිනි ජාලාවක් පරිසරයට මුදාහරිනවා. අපි හුස්ම රැල්ලක් ශරීරය තුළට ගන්න කොට මුළු ශරීරයටම එය දැනෙමින් ප්‍රබෝධයට පත්වෙනවා. එනමුත්, මේ දේවදත්ත නිරිසතාට, අකුසලය තුළින් උපන්නාවූ ගිනි ජාලාව, ශරීර අභ්‍යන්තරයදවීමත්, මුඛය ඇතුළතද පිළිස්සෙමින් පිටවෙන්නේ. මෙය නැවත නැවත සිද්ධ වෙනවා, කොටින්ම ඔහුගේ ප්‍රශ්වාසය සිදුවෙනතේ ගිනි ජාලාවකින්. ගිනි ජාලාව මුඛයෙන් පිටවෙන මොහොතේ මේ නිරිසතා දැඩිමරණීය වේදනාවකට පත්වෙනවා. එය එම නිරිසතාගේ මුහුණේ විද්‍යාමානවෙන තියුණු ඉරියව්වලින් හොඳින් පෙනෙනවා. මේ නිරිසතාට කිඹුල් කටක් පිහිටා තිබෙන්නේ වැඩි ගින්නදර ප්‍රමාණයක් පිටකිරීමට සහ, වැඩි අවකාශයක් මුඛය පිළිස්සීමේ වේදනාව දැනෙන්න. මොහුට මනුෂ්‍යයකුට තරම් කුඩා කටක් තිබුණානම්, කුඩා ගින්නදරක් තමයි පිටවෙන්නේ. පිළිස්සෙන්නේ කුඩා අවකාශයක්. අකුසලයේ බලවත් භාවයනිසා, වැඩිපුරම වචනයෙන් කරගත් අකුසල් නිසාදෝ, මුඛය වැඩි දුකක් විඳීමට අවශ්‍ය හැඩයට පිහිටා තියෙනවා. මොහු ඇතුළත් අරින්න වාගේ වේදනාවෙන් කිඹුල්කට හොඳින් විවෘත කරනවා. ඒ එක්කම පිටවෙන්නේ ගින්නදර ජාලාව. දේවදත්ත මේ මොහොතේත්, තවත් කල්ප ගණනාවකුත් මේ ක්ෂාරතර දුක විඳිවි. වාසනාවන්ත පිරිසක් අතර ඉපැදුන අවාසනාවන්ත මනුෂ්‍යයෙකි දේවදත්ත.

පින්වත් ඔබත්, ධර්මයේ සන්දිට්ඨික ගුණය පවතින මේ උතුම් අවස්ථාවේ ඉපැදුන අවාසනාවන්තයෙක් වෙන්න එපා. මේ අවිච්ඡි මහ නිරයට අයත් අකුසල් වලින් එකක් තමයි දෙමාපියන් මැරීම. මව්පියන් සාතනයනොකළත්, වර්තමාන සමාජයේ දෙමාපියන්ට මානසිකව මරණීය වේදනාවන් දෙනවා. මහළු නිවාස, දෙමාපියන් නොසලකා හැරීම, සේවකයන් ලෙස වැඩ ගැනීම, සමාජය තුළ හුහක් සිද්ධ වෙනවා. මේ අකුසල් අවිච්ඡි මහ නිරයට අයත් නැතිවුණාට, මේවායේ විපාක බොහොම බලවත්. මවගෙන් බීපු කිරි වෙනුවෙන් ඔබ මවට පෙරළා කෘතවේදී නොවුණහොත් අනිවාර්යයෙන්ම කිරි වෙනුවට ගින්නදර බොන්න වෙනවා. අම්මා කෙනෙකුගේ රුධිරය කිරි බවට පත්වුණේ, කරුණාව නිසාමයි. එවන් 'කරුණාවක්' ඔබ මහලු මඩමක

ගාල්කරනවා නම්, නොසලකා හරිනවා නම්, සේවිකාවක් හැටියට දකිනවා නම්, අම්මා තාත්තා පිවිටෙනවේදනාවේ දුක්ගිනි වලින් ඔබත් කවදාහරි දවසක පිවිටෙනවාමයි. සංස්කාරයෝ බොහෝම බියකරු බවනැවත මතක් කරනවා. අඹුදරුවන් සමග පවුල් ජීවිතයක් ගතකරන ඔබ, අම්මා තාත්තාට දිය යුතු තැන,කොතැනද කියලා සිතන්න යන්න එපා. ඔබ ඔය තැනට පැමිණියේ අම්මා තාත්තා නිසා කියලා හිතන්නදක්ෂ වෙන්න. අම්මා කෙනෙක්, තාත්තා කෙනෙක් කියන්නේ ඉල්ලමක්. ඔබගේ සැපයට අවශ්‍යකළමනා ලබාදෙන ඉල්ලමක්. ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඒ ඉල්ලම සුවසේ ගරමින්, හවයේ සැපයට අවශ්‍යකළමනා එකතුකර ගන්න. වැඩිකාලයක් ඒ ඉල්ලම පවතින්නේ නැහැ. එය මැරිලා යනවා. ඒ නිසා ඔබඉක්මන් වෙන්න. ඔතැනයි සැබෑම සැපය උපදවන මැණික් දියමන්ති තියෙන්නේ. අපි මහපොළව භාරලාමැණික් පතලක් බැස්සොත්, සෑම මොහොතකම දුකමයි සකස් වෙන්නෙ. මැණික් ලැබෙන්න ලැබෙන්නතෘෂ්ණාව සහ බියමයි සකස් වෙන්නෙ. සතර අපායට යන මාර්ගයයි සකස් වෙන්නෙ. ඒත් අම්මා තාත්තාකියන ඉල්ලම ගරන්න ගරන්න පින සහ කුසලයමයි සකස් වෙන්නෙ. මව්පිය උපස්ථානය තුළ මේ ලෝකධාතුච්ඡෙදන ලෞකික සැපය වන ශක්‍රියා වීමේ අවස්ථාව සැඟවී තිබෙන බව ලොවතුරා බුදුරජානන් වහන්සේදේශනා කරනවා.

අම්මා තාත්තාට බැරි අවස්ථාවක් පැමිණියොත්, ඒ දෙමාපියන්ගේ අසුවී මුත්‍රා ටිකක් ඔබේ දැනෙනොගැවුණොත්, ඔබ අම්මා තාත්තාට ණය නොවූ දරුවෙක් වෙන්නේ නැහැ. අම්මා තාත්තා නමැති මැණික්ඉල්ලම හඳුනා නොගත් අන්ධයෙක් වෙනවා ඔබ. එවැනි අන්ධ භාවයට පත්වූ දරුවන්ගේ දෙමාපියන් තමයිවැඩිහිටි නිවාසවල සිටින්නේ. අම්මා කෙනෙකුගේ අසුවී මුත්‍රා කියන්නේ ඉතා සුන්දර දෙයක්. ඒඅසුවිවල, මුත්‍රාවල ඔබව ශක්‍ර දෙවියා බවට පත්කිරීමට අවශ්‍ය කුසල් සැඟවිලා තිබෙනවා. හවයේසැප නමැති මැණික් සොයන්නා, අම්මා තාත්තා නමැති ඉල්ලම සුවසේ ගරා ගන්නවා. මේ හික්ෂුව ගිහිකාලයේදී, අම්මා කියන ඉල්ලමෙන් ඇතිකාක් මැණික් ගරාගත් දරුවෙකි. අම්මා නැමැති ඉල්ලමෙන්ගරාගත් කුසල් ශක්තිය තමයි, අයෝමය ශක්තියක් වෙමින්, හික්ෂුව මේ මොහොතේ ඉන්නා තැනට ඔසවාතබන්නට මාර්ගය වූයේ. ඒ නිසයි අත්දැකීමෙන්ම කීවේ අම්මාගේ අසුවී මුත්‍රා, හරිම සුන්දරයිආශ්වාදනීයයි කියලා. ඒ සුන්දරත්වයයි ධර්මයේ සැබෑ සුන්දරත්වයට අවශ්‍ය කුසල් සංස්කාර මෝදුකරදුන්නෙ. මේ දැන් වල අම්මාගේ මුත්‍ර බැරල් ගණනක් තැවරිලා ඇති. අම්මාගේ මුත්‍ර අසුවී තැවැරුණුරෙදි 'අප්‍රමාණ ප්‍රමාණයක්' මේ දැන් වලින් පිරිසිදු කොට ඇති. ඒ දැන් වලින්මයි, ඔබට මේ සටහන්ලියන්නේ. ඒ නිසාමයි මේ සටහන් පිටත් ඔබට අර්ථවත් යැයි හැඟුනා නම් අර්ථවත් වූයේ. සුන්දර යැයිහැඟුනා නම් සුන්දර වූයේ.

මේවා හේතු එල ධර්මයන්. අම්මාගේ ජීවිතය දුකෙන් හීන කොට ජීවත් කිරීම තුළින්, ලබාගත් ජීවිතයේ සුන්දරඅසිරියයි, හික්ෂුව මේ මොහොතේ අත්විඳින්නේ. හික්ෂුව අතීතයේදී අම්මා නමැති කුසල් ඉල්ලම සුවසේ ගරාගත්තේ සක්දෙව් සැප. සක්විති රජ සැප, බලාපොරොත්තුවෙන් නොවේ. තවත් මේ හවයේ මවකුසකප්‍රතිසන්ධිය එපාය කියන බලාපොරොත්තුවෙන්මයි. අම්මා කියන්නේ මෙවැනි දුකක් නම්, තවත් එවැනිඅම්මා කෙනෙක් එපාය කියන බලාපොරොත්තුවෙන්. අම්මා තුළින්මයි අම්මා කවුද යන්න ධර්මානුකූලව විනිවිදදකින්න පුළුවන් වුණේ. 'අම්මා' කියන රූපය, ගුණය කෙරෙහි ඇතිකොටගත් ආශ්වාදය හේතුවෙන් මතුපුණාවූ,ආදීනවය දැසින් දකිමින්ය, දැනින් ස්පර්ශ කරමින්ය, අම්මා ගැන නිස්සරණ සිතිවිලි සකස් කොට ගත්තේ.අම්මාගේ ජීවිතය කමටහනක් කරගත්තා වගේම, ඇයට මතක්කොට දුන්නේ, 'අම්මෙ, ඔය ඇස අනිත්‍යයයි'කියලා, 'අතීතයේ ඔයාට තිබුණ ලස්සන සුන්දර රූපය වැහැරිලා, රෝගී වෙලා, අසරණ වෙලා....'කියන කාරණයයි. අනිත්‍ය සංඥාවන් වැඩෙන දිශාවටයි සියල්ල කියා දුන්නේ. ඇය බොහොම සාවධානවඅසාගෙන සිටියා. දරුවෙක් වශයෙන්, මවක් පෙවූ කිරිවල වටිනාකම ගෙවා හමාර කළා, අම්මා ජීවත්වසිටියදීම. මවට තිබූ ණයකාරත්වයෙන් මිදෙන කොට, අයෝමය ශක්තියක් ලෙසින් ජීවිතය තුළින් ධර්මය මෝදුවන්න පටන් ගත්තා. අම්මා කියන අර්ථයට මොන තරම් දෙයක් කරන්න පුළුවන්ද? මේ ජීවිතයේදී ඔබේසතුට ඔබේ අම්මා තාත්තා උදෙසා කැප කරන්න. ඔවුන් සතුටු වෙනවා දකිමින් ඔබ ජීවත් වෙන්න. මගේඅම්මා රෝගීභාවය නිසා කනස්සල්ලෙන් වේදනාවෙන් පසුවෙන වේලාවන්හිදී මම කළේ පොඩි දරුවකු ලෙසින්ඇගේ පියයුරු වලින් කිරි උරා බීමයි. ඔබට එකපාරටම මේ දෙය අදහගන්නට, සිතාගන්නට බැරිවෙයි. ඒත්එහෙම කිරීමට හේතුව ඇයි කියා කියන්නම්.

ඒ පියවුරුවල කිරි තිබුණේ නැහැ. ඒවා වැහැරිලා, වයෝවාඩ වෙලා, අසරණ වෙලා තිබුණා. ඒත් මට අපුලක් දැනුණේ නැහැ. ඇය පුරා හත් වසරක් අංශභාගය රෝගයෙන් පෙළෙමින් සිටියා. ඇයට වචනකතාකිරීමට, ඇවිදීමට පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැහැ. ඒත් ඇය නිහඬව, ඇයගේ ජීවිතය අනිත්‍යභාවයට පත්කරවමින්, මට අනිත්‍යයේ අර්ථය, ඇගේ ජීවිතය තුළින්ම කියා දුන්නා. මෙවන් ගුණයක් හඬනවා දකින්න, දැස්වල කඳුළු තිබෙනවා දකින්න මම කැමැති වුණේ නැහැ. මට අවශ්‍ය වුණේ ඇයව හිතස්සන්නයි. ඒකයිමට අවුරුදු 40 වයසේදී මම ඇයගේ පියයුරුවලින් කිරි උරාබොමින් ඇයව හිතස්සුවේ. මම පොඩි දරුවකු බවට පත්වෙමින්, තවමත් සිටින්නේ එදා ඇ වටා කිරි සුවඳට දැවවුනු පුංචි පුතුව බව දැනෙන්නට සලස්වමින් ඇයව සතුටට පත්කළා. පුංචි වයසේදී මා ඇගෙන් ඇත් නොවී ඇ ළඟම රැඳුනේ යම්සේද, දැනුත් ඇගෙන් ඇත්ව නැති බව, ඇයව ඇත් කර නොමැති බව මම ඇයට හැඟෙන්න සැලැස්සුවේ එහෙමයි. අම්මාදරුවකුගේ හැසිරීමෙන් තුටුවන්නේ කොහොමද කියන ඉව මට තිබුණා. අම්මාව සතුටට පත්කළාවූ, ඇයට දෝමනස්ස සහගත සිතක් නැගෙනු වෙනුවට ඇයව සිනහගැන්වූ කුසලයයි මා මේ මොහොතේ සතුටින් ගෙවන්නේ.

අම්මාගේ කඳුළුක මහා වටිනාකමක් තිබෙනවා. අම්මාගෙන් බිච් කිරි උගුරක යම් සේ මනුෂ්‍යත්වයක්කැට්ටී තිබුණාද, අම්මාගේ කඳුළුත් මනුෂ්‍යත්වයෙන්මයි ඉපැදිලා තියෙන්නේ. අම්මා කෙනෙක් හඬනවාකියන්නේ, මනුෂ්‍යත්වය හඬනවා කියන කාරණයයි. ඒ නිසා අම්මාගේ දැස්වලට කඳුළුක් උනන්න මම ඉඩදුන්නේ නැහැ, කවදාවත් දන්නා තරමින්. මට මතකයි අම්මා මියයාමට අවුරුදු හතකට පෙරාතුවදිනයක, රාත්‍රී රෝහලේ දැඩි සත්කාර ඒකකයේ වෛද්‍ය මහත්වරුන් ප්‍රකාශ කළා, 'රෝගියාගේ හෘදස්පන්දනය ඉතා දුර්වලයි. තව මොහොතකින් අම්මා මියයයි. ඒ නිසා අනෙක් දරුවන්ට අවශ්‍ය නම් බලලායන්න කියන්න' කියලා. මට මතකයි, එදා මුළු රාත්‍රියම දැඩි සත්කාර ඒකකයේ ආලින්දයේ පුටුවක් මතවාඩිවී මම සත්‍ය ක්‍රියාවක් සිදුකළා. සංසාරයේ මෙතෙක් පැමිණි ගමනේදී මා කළා වූ කුසල්වල බලයෙන්, මේ ජීවිතයේදී මා සිදුකර ගන්නා වූ කුසල්වල බලයෙන්, මා අනාගතයේදී කිරීමට බලාපොරොත්තුවෙන්නාවූ කුසල්වල බලයෙන්, අම්මාට ජීවිතය ලැබේවා කියලා. 'ඒ කුසල් කිසිවක් මට එපා, ඒවා අම්මාටම අයිති වේවා' කියලා. වෙන කරන්න දෙයක්, කියන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. දැඩි සත්කාර ඒකකයේ මවට සවිකර තිබූ හෘද ස්පන්දන යන්ත්‍රය දැඩි අක්‍රමවත් ආකාරයකටයි සටහන් නිකුත් කළේ. මරණය පෙනී පෙනී අම්මාට ජීවිතය ලැබුණා. නමුත් අංශභාග රෝගියෙක් හැටියට දරුවෙක් හැටියට සත්‍ය ක්‍රියා කළ නිසා නොවේ ඇයට ජීවිතය ලැබුණේ. එය ඇයගේ සංස්කාර වල ස්වභාවයයි. එමදෙය එහෙම වෙන්න තිබුණා. මන්ද, මගේ කුසල් සංස්කාර වල බලවත් භාවය නිසා. එදා පටන් වසරහතක් පමණ ඇය මට කමටහනක් වූණා, වර්තමානයේ හික්ෂුව සිටින තැනට එන්න. මට හැම වේලාවකම දකින්න දක්ෂභාවය තිබුණා, අම්මා ලෙඩවුණේ මා උදෙසාමයි කියලා. මොකද, අම්මා නිරෝගිව ගතකලවසර හැට හතරේදීම. ඇගෙන් මම ඉගෙන ගත්තේ ලෝකය ගැන, ජීවිතය ගැන පමණයි. එහෙත් අම්මාරෝගීව සිටි හත් වසර තුළ මම ඇයගෙන් ඉගෙන ගත්තේ, ධර්මය ගැන. අනිත්‍ය ගැන. මේ කාරණය සටහන්කිරීම තුළින් හික්ෂුව පින්වතුන් හට කියන්න උත්සාහ කරන්නේ, ජීවිතය ඉදිරියට පැමිණෙන හොඳ නරක දෙකම සමසිතින් පිළිගෙන ඒවා නිසා පැමිණෙන අභියෝග ජයග්‍රහණය උදෙසාම යොමුකරන්න, දක්ෂ වෙන්න කියලයි. අම්මා සතුටින් තියලා අම්මා සිනහවෙනකොට, ඒ සිනහව මම දැක්කේ මල් වැස්සක් වාගේ. ඒ මල්වැස්සට මගේ සිතිවිලි තෙමෙද්දී, පුදුමාකාර මනුෂ්‍යත්වයකින් මගේ ජීවිතය පිරුණා. ඒ මනුෂ්‍යත්වය පුරවාගත් සිතින් ලෝකය දෙස බලනකොට, මම ලෝකයාව දැක්කේ දැඩි අසරණභාවයකින්. මේ අසරණභාවයමා තුළ දැඩි බියක් ඇතිකළා. ඒ බිය තමයි ගිහි ජීවිතයෙන් මාව දුරස්කළේ. ලෝකයෙන් ඇත් කළේ. මම සරණක් සොයා යෑමට පෙළඹ වූයේ, මගේ ධර්ම ගමනට ආශීර්වාදයක් වූයේ අම්මාගේ මුවින් නික්මුණු ඒමල් වැස්සමයි,

අම්මාට මා ආදරය කරුණාව දැක් වූයේ අම්මා නමැති අර්ථය කෙරෙහි ඇති බැඳීමකින් උපාදානයකින් නොව, 'අම්මා' කියන අර්ථය කෙරෙහි ඇති මගේ තෘෂ්ණාව ක්ෂය කර ගැනීම පිණිසමයි, ලාභ සත්කාරවලින් තොරව ඒ ඉල්ලම ගරා ගත්තේ. අම්මාගේ කය දෙස අනිත්‍ය සංඥාවෙන් බැලූවා, එම කයවේගයෙන් ජරා, ව්‍යාධි, වලට පත්ව අවසානයක් කරා ගියේ නැහැ. මන්ද, ඇයගේ අකුසල් සංස්කාරවල විපාක ගෙවීමට කාලය ලබාදීමට.

අම්මා නමැති අර්ථයද දරුවා නමැති අර්ථයද අපිව ලෝකයට බැඳෙන මහා කාම වස්තුවක් බවට වන අවබෝධයත්, අවබෝධයෙන්ම ඉන් කලකිරෙන මාර්ගයත් අම්මා තුළසැඟවී තිබිණ. අම්මා යන අර්ථය දරුවාටද, දරුවා යන අර්ථය අම්මාටද, දුකක්ම බව අම්මා තුළින්මයිදැක්කේ. ඇය තුළින් මා දැක්කේ ජීවත් වීමට ඇති ආසාව නොව, ජීවිතයෙන් මිදෙන්න ඇති කැමැත්තයි. රෝගී අම්මා තුළ සැඟවී තිබී, උපස්ථානය නිසාම මට එය හමුවිය. එය මව්පිය උපස්ථානයේ අග්‍රඵලයයි. අම්මාගේ ඇතිවීමත් අම්මාගේ නැතිවීමත්, තෘෂ්ණාව නිසාම හටගෙන, තෘෂ්ණාව ක්ෂය කරගැනීමේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළින්ම දැකගත්තා. අම්මා කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාවෙන් මිදෙනස්වභාවය අම්මා තුළින්ම දැකගත්තා.

තම දෙමාපියන්ට බ්‍රහ්මයින්ට මෙන් උපස්ථාන කරන දරුවෝ සමාජයේ අප්‍රමාණව සිටින බව අප දැකතිබෙනවා. ඒ වාගේම දරුවන් දෙමාපියන්ට උපස්ථාන කිරීමෙන් හුදු පින පමනක් බලාපොරොත්තුනොවී, ධර්මයේ ලෝකෝත්තර සුවයට අවශ්‍ය ප්‍රඥාව, දෙමාපියන්ගේ රෝගී වයෝවෘද්ධ අසරණ ජීවිත විනිවිදදකිමින්, ඒ දැක්ම තුළින්ම සකස් කොට ගන්න.

සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයේ බොහෝම හොඳින් වැඩෙන තෝතැන්නක්, වයෝවෘද්ධ දෙමාපියන්ගේ ජීවිත. දෙමාපියන්ට අනිත්‍ය සංඥාව කියාදෙනවා වාගේම, පින්වත් ඔබත් ඒ අවබෝධය හෙමින් සිරුවේ ලබාගන්න.

මේ පැමිණි හව ගමනේදී, පින්වතුන් අම්මලා වෙනුවෙන් හෙලූ කඳුළු, මහා සාගරයේ ජලයට වැඩියි කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඔබ අතීතයේ අම්මලා ලක්ෂ ගණනකට උපස්ථාන කොට ඇති, ඒත්ඒවා හුදු ගෙවියන සංස්කාර පමණක්මයි. තමන් අනිත්‍ය වන සංස්කාර රැස්කරන ගමන්, සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍ය බව දකිමින්ම දුකෙන් මිදෙන මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න.

ඒ වාගේමයි දෙමාපියනුත් දරුවන් සමග කටයුතු කිරීමේදී බොහෝම පරිස්සම් වෙන්න අවශ්‍යයයි. සැමවේලාවේම අම්මා තාත්තා, සිතන්න ඕන, දෙමාපියන් නිසා දරුවන්ට අකුසල් සිද්ධ වෙනවාය කියනකාරණය. නිකං අකුසල් නොවේ. ආනන්තරිය පාපකර්මය සිදුවෙන්න පුළුවන්. වර්තමානයේ දරුවන් දෙමාපියන්ගෙන් දේපළ ලියා ගන්නට පසුව ඒ අය දෙමාපියන්ට නොසැලකීම නිසා, දරුවන්ට එරෙහිව නීතිය ඉදිරියට යන දෙමාපියන් ඉන්නවා, දේවාල ගානේ පොල් ගසන දෙමාපියන් ඉන්නවා. දරුවන්ගේ තැනට දෙමාපියන් වැටෙන්න හොඳ නැහැ. දෙමාපියන්ට දරුවන්ගෙන් වැරද්දක් වෙනවා නම්, එය නිවැරදිකිරීමට බැරිනම්, එය ඔබගේ අකුසල් සංස්කාර විපාක දෙනවාය කියලා සිතන ගමන්ම, දරුවන්ට හොඳින් කරුණු දක්වන්න උත්සාහ ගන්න. ඔබේ ලෙයින් උපන්, ඔබේ රුධිරය කිරිකර පෙවූ ඔබේ දරුවා, තව තව දෙමාපියන් සමග ගැටෙන ස්වභාවයට යන්න දෙන්න එපා. පින්වත් දෙමාපියන් දරුවන් සමග ගැටෙනවා කියන්නේ, දරුවන් නිරයට යොමුකිරීමට පාර කපනවාය කියන කාරණයයි. දරුවා ඔබට වරදක් කළත්, දරුවාගේ සැපය උදෙසා, ඔබ අහක බලාගෙන ඉන්න කියලා නිවැරදි කරන්නට බැරිනම්, දරුවාගෙන් ඇත්වී ජීවත් වෙන්න.

ගුණවත් අම්මා තාත්තා කියන්නේ ගින්දරක්. ධර්මය නොදත් දරුවෝ මෙය ගින්දරක් බව නොදැන, දෙමාපියන්ට එරෙහිව සිතන සැම සිතිවිල්ලකින්මව ජීවිතය පුවවා ගන්නවා. ඒවායේ බරපතළ බව, මතුභවයන්හිදී, විපාක පිණිස පැමිණෙව්. මේ විෂම දුෂ්ශීල සමාජ වටපිටාව නිසා නොමඟ ගිය ඔබේ දරුවා, දෙමාපියන් සමග ගැටෙන දිශාවට යොමු නොකරගෙන, දරුවන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් කටයුතු කරන්න. සමහර දරුවෝ සිටිනවා, උපදිනකොටම අම්මා මිය යනවා. ඉපැදිලා අවුරුද්දකින් හෝ දෙකකින් අම්මා තාත්තා මිය යනවා. අම්මාගේ තාත්තාගේ උණුසුම් ලබන්න පින නැහැ. අනාට ළමා නිවසක ආදරය ලබා ජීවත් වෙනවා. සමහර දරුවන් ඉපැදුන දිනයේම දෙමාපියන් මහමඟ දමා යනවා. තිරිසන් සතුන්දිහා බැලුවොත්, ගොවිපොළ කුකුළු පැටවෙක් බිත්තරයෙන් එළියට එන්නෙම මව් කිකිළිය නැතිව, කෘත්‍රීමවිදුලි ආලෝකයේ උණුසුමෙන්. තිරිසන් ලෝකයේ ඉපැදුනත් අම්මා කෙනෙකුගේ සෙනෙහස ආදරය රැකවරණය ලබන්න පින නැහැ. මේ පෙර ජීවිතවල දෙමාපියන්ට නොසලකපු දරුවෝ, දෙමාපියන්ගේ සිතරිදවපු දරුවෝ. සංස්කාරයන්ගේ සාධාරණත්වය මොන තරම් යුක්ති සහගතද? මේ කාමුක අමිහිරි ලෝකස්වභාවය දැකලා,

තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ජීවිතය තුළින් වඩවා ගන්න. පංචශීලය ඔබේ දරුවායැයි සිතා ආරක්ෂා කරගන්න. ශීලය නමැති දරුවා ඔබ කවදාවත් දුකට පත්කරන්නේ නැහැ. ඔබට බැරිඅවස්ථාවක උපස්ථාන නොකර ඉන්නේ නැහැ. ජීවත් වන විටත්, මැරෙන මොහොතෙත්, මරණින් පසුවත්, ඔබට යහපත පිණිසමයි හේතු වෙන්නේ. ශීලය නමැති උතුම් දරුවා, පින්වත් ඔබට ලෝක ස්වභාවයේ රුදුරුබව දැකීමට අවශ්‍ය සමාධිමත් සිතක්, සකස්කොට දේවි. ඒ සමාධිමත් සිත තුළ සකස්වන්නාවූ විදර්ශනාදැක්ම, ඔබ තුළ අම්මා, තාත්තා, දුව, පුතා, කියන්නේ දුකටම අයිති දෙයක් බව පසක් කොට දේවි. මේවායේ නිස්සරණය තුළමයි සැනසිල්ල ලැබෙන්නේ. අම්මා තාත්තා කියන සාධකය තුළලෝකෝත්තර සැපයලැබීමට ඇති මාර්ගයත්, ශක්‍රියා විමට ඇති මාර්ගයත්, අවිච්ඡි මහා නිරයට වැටීමටත් ඇති මාර්ගයත්, සැහවි තිබෙනවා. පින්වත් දරුවන් දක්ෂ විය යුතුයි නුවනින් සුගතියට යන මාර්ගයම, දෙමාපියන් තුළින්පාදා ගැනීමට. දෙමාපියන් තුළින් දරුවන් සුගතියට යන මාර්ගය පාදාගතහොත්, එය දෙමාපියන්ටදසුගතියට යාමට මාර්ගයක් වෙනවා. එසේ නොවී එක පාර්ශ්වයක් ගැටෙන දිශාව ගියොත්, ඉල්ලීම් ඉල්ලනදිශාවට ගියොත්, එය දෙගොල්ලන්ටම විනාශයක් වෙනවා. මේ අවදානමෙන් මිදෙන මාර්ගය ලොවතුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ කෙනෙක් පමණයි කියලා දෙන්නේ, ආදරය කරලාවත්, ද්වේෂ කරලාවත්, ඔබට මේඅවදානමෙන් මිදෙන්න බැහැ කියලා. ආදරයෙන්, ද්වේෂයෙන් මිදෙන මොහොතයි, නිස්සරණයේ මිදීමකියන්නේ. එස්සය නිරෝධයෙනුයි විදිම් නැතිවෙන්නේ. පින්වත් ඔබට වැටහේවි ගොඩනැගීමටත්, බිඳදැමීමටත්නොව මිදීමමයි සැනසිල්ලට හේතු වෙන්නේ කියලා. නෙතු අගින් කළලක් රූටා වැටෙද්දී ඒ කළල හරිඋණුසුම්. කළල උණුසුම් කරන්නේ තෘෂ්ණාව විසින්. සිත වේගවත් වන තරමට, කළු උණුසුම් වෙනවා. කෙනෙකුගේ ඇසෙන් කළලක් රූරා වැටෙද්දී, ඔහු විඳින දුක හෝ සැපයක් පිළිබඳව හෝඬුවාවක් බාහිරටපෙනෙනවා. නමුත් දුකක් හෝ සැපක් වුවත්, කළු නොහෙලා සිටීමට අම්මා කෙනෙකුට පුළුවන්. අම්මාටඒ තරම් දරාගැනීමේ ශක්තියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අම්මා තේරුම් ගැනීම අපහසුයි. ඒ තේරුම් ගැනීමඅපහසු වෙන තරමටම, අපි අතින් අකුසල් සිදුවෙන්නට පුළුවන්. අම්මාගේ දෙනෙතින් ගලන්නේ කළු නොවආදරයයි. ලෝකය ශක්තිමත් කරන, ලෝකයේ යථාර්ථය වසාදමන ආදරයයි. නිමාවක් නොවන භව ගමනේ, මග වියදම අම්මාගේ ආදරයයි.

6. සමාධියෙන් දුටු අකුසල් කන්දක්

ආරාණ්‍යවාසී භික්ෂුවක් සවස දෙකට පමණ සමාධියෙන් පසුවෙනකොට සද්ධන්ත අමනුෂ්‍යයෙක් දර්ශනයවිය. මේ අමනුෂ්‍යයා භික්ෂුවට දර්ශනය වූයේ ඔහුගේ ඉහටියෙන් පහළ කොටස පමණි. ඒ කියන්නේ කකුල්දෙක පමණකි. කකුල් දෙකේ උස අඩි විස්සක් පමණ ඇති. කකුල් දෙක ශක්තිමත් මිනිසකුගේ ස්වභාවයෙන්යුත් අතර ඇල්සේෂන් බල්ලකුගේ ඇහේ ඇති දිග රෝමයන් සේ දැඩි කළු පැහැති රෝමවලින් කකුල් දෙක පිරිතිබිණි. මහා බියකරු රූපයකි. මෙම අමනුෂ්‍යයාගේ ඉහටියෙන් පහළ කොටස දර්ශනය නොවූයේ ඇයි ද? යන්නභික්ෂුව නොදැනී. මෙවැනි අතිශය බියකරු අමනුෂ්‍යයන් අකුසල් කළු වගේය. අතීතයේ කරන ලද පාපකර්මවලබලවත් බව නිසා මොහුට මේ බියකරු බව, සද්ධන්ත බව ලැබී ඇත. මොහු නැවත නැවත කරන ලද අකුසලහේතුවෙන් මෙම බියකරු බව සද්දන්ත බව වැඩිවනු ඇතැයි භික්ෂුව අනුමාන කරයි.

මේ ආරණ්‍ය බිම්වල කරක් ගසමින් ආරණ්‍යයන් එහි වැඩ සිටින භික්ෂූන්වත් පිඩනයට පත්කිරීම, විකෘතිමනෝභාවයන් ඇතිකිරීම, ධර්ම ශක්තියෙන් හීන භික්ෂූන්, කැපකරුවන් ග්‍රහණයට ගැනීමෙන් ඔවුන් හරහාආරණ්‍යය අපිරිසිදු අවුල් සහගත ස්වභාවයන්ට පත්කිරීම මෙම අමනුෂ්‍යයන්ගේ කැමැත්තය. මෙමඅමනුෂ්‍යයාගේ දේහ විලාශය දුටුවිට මොහුගෙන් ගැලවීමට ශක්තිමත් ශීලයකින් හික්මීම ඇතිකරගත්භික්ෂුවකට මිස ඉන් පහළ අයකුට නම් නොහැකිය. මෙවැනි විශම බලවේගවල බලපෑම නිසා එක්කෝ ලෙඩරෝග, මානසික දුර්වලතා, කලකිරීම් ද වංචල මනෝභාවයන් නිසා ගැටෙන ස්වභාවයන්, අපිරිසිදුකම වැනිමේවා සිදුවීම පුදුමයක් නොවේ. පුදුමය වන්නේ මෙසේ සිදුනොවුණා නම්ය. මොකද මේ නිරිසතා එතරම්මබියකරුය. මේ මිත්‍යදෘෂ්ටික බලවේග ශාසනය රැකෙනවාට විරුද්ධය. වර්තමානයේ ශාසනයේ ඇතිසංසරත්තයේ අඩුව නිසා සුදුසු නුසුදුසු පිරිසිදු මහණ පැවිදි වෙයි. පැවිද්දට සුදුසු පිංවත් පිරිසදපැවිදිවීමෙන් පසුව අතහැරීම පසෙක තබා රැස් කිරීමට පෙළඹේ. ශීල, සමාධි භික්ෂු දැනුම

මාන්තයවපුරාගනී. මේවා මේ විෂම බලවේගවලට මහා ශක්තියකි. මෙම විෂම බලවේග ආරණ්‍යම ඉලක්කකරගන්නේ සැබෑ සම්බුද්ධ ප්‍රතිපදාව මරා දැමීමටය.

මෙම සටහන තැබුවේ ඔබට නොපෙනෙන ලෝකයේ බියකරු ජීවිතයක ස්වභාවය දැනගැනීමටය. ඒ තුළින් ඔබටපාඩමක් ඉගෙන ගැනීමටය. මේ සද්ධන්ත අමනුෂ්‍යයා කවදාහරි දවසක ඔබ සේම මිනිසකු ලෙස මනුලොවජීවත් වුවෙකි. එම ජීවිතයේදී වැඩු අකුසල් නිසා මෙම ආත්මය ලැබී ඇත. මෙම ආත්මය තුළදීම මොහුරැස්කරන්නේ බියකරු අකුසල්මය. මොහු කුසල් හඳුනාන්නේ නැත. මේ ආකාරයෙන් හිඤ්ඤාව දුකට පීඩනයටහෙළීමෙන්, සංසරේද ඇති කිරීමට පරිසරය සකස් කිරීමෙන් මොහු අතින් ආනන්තරිය පාපකර්මය ද සිදුවියහැකිය. දැන් හිතන්න මෙම අමනුෂ්‍යයාට සංසාරය මොනතරම් දුරවෙයිද විෂම වෙයිද කියලා. ඒ වගේමමෙවැනි අසරණයන්ට අනුකම්පා කරලා මෙය කියවලා පිංවත් හිඤ්ඤා වහන්සේලා ද අවබෝධකර ගන්න ඕනේහිඤ්ඤාවය තුළ ශීල, සමාධි, දැනුම මාන්තයෙන් තොරව සැබෑ අතහැරීමේ හිඤ්ඤා ප්‍රතිපදාව තුළහික්මෙන්න. එසේ නොවුණහොත් එක පැත්තකින් එම බිහිසුණු අමනුෂ්‍ය බලවේගවලට තවතවත් අකුසල් රැස්කරගැනීමට අවස්ථාව ලබා දෙන අතර ඔබද දුර්වල පිංවත් හිඤ්ඤාවක් ලෙස කවදාහරි දවසක මේ බියකරුඅමනුෂ්‍යයාගේ පිරිවර සමාජිකයෙක් වීමටද ඉඩකඩ නැතිවා නොවේය යන්න ඔබ සිහිකළ යුතුය.

ඔබේ කුටිය අවට පරිසරය, ආරණ්‍ය පරිසරය, චීවරය, අඳනය, ශරීරය, වැසිකිළිය, නියපොතුටික පවාපිරිසිදුව තබාගන්න. අවුල්වෙන්න දෙන්න එපා. පරණවූ දෙය, නරක්වූ දෙය, අනවශ්‍ය දෙය රැස්කොටතබන්න එපා. විනාශකර දමන්න. අපිරිසිදු සතුන් ඇති කිරීමෙන් වළකින්න. බුදු පහන, බුදු කුටියඅපිරිසිදුවෙන්න දෙන්න එපා. අඳුරු වෙන්න දෙන්න එපා. මේවා අපිරිසිදුයි කියන්නේ සිත අපිරිසිදු නිසාය.අන්තවාදී නොවී, සැබෑලෙස ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළ සුන්දර හිඤ්ඤාවක් වීමටඅවශ්‍ය ගුණධර්ම ඔබ තුළද වගාකරගෙන ඔබ සැනසෙනවා සේම විෂම අමනුෂ්‍ය බලවේගවලටද උපකාරවීඔවුන්ගේ අකුසල් වැඩි නොකිරීමට ඔබ දක්ෂවෙන්න.

මේ ගමනේදී නිවීමේ මග අවහිර කිරීමට මාර බලවේග, බියකරු අමනුෂ්‍ය බලවේග ශීල්වත් වේෂයෙන්ද,අසරණ වේෂයෙන්ද, ගුරු ගෝල වේෂයෙන්ද, ඔහුගේ ගැලවුම් කරු වේෂයෙන්ද ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත. දැනුමපාණ්ඩිතය වේෂයෙන්ද, ලාභ සත්කාර වේෂයෙන්ද ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත. මේවා නිවන් මග බාලකරනසියුම් ධර්මතාවන්ය. මෙම බලවේග කෙරෙහි නොඇලී පෙරට යෑම සංකීර්ණය. මොකද ඉහළ බලවේග පසුපසපෙර සදහන් කළ පරිදි සද්ධන්ත විෂම මිත්‍ය, දෘෂ්ඨික අමනුෂ්‍ය බලපෑම් දැඩිලෙස තිබෙන නිසාය. මොනපැත්තෙන් බැලුවත් මාර බලවේග අපට දැල එලා ඇත. මෙසේ මාර බලවේගවලට ඔබ අසුවන්නේ තවමත්ඔබ මාරසිත් අනිත්‍ය වශයෙන් දැක අතහැරීමට අදක්ෂ නිසාය. මෙය සටහන් කරන හිඤ්ඤාව මෙමසද්ධන්ත අමනුෂ්‍යයාගේ අඩ රුව දුටු මොහොතේදීම, එම සිත අතහැරදැමිය. දුටුවේ රූපයකි. එහිස්වභාවය අනිත්‍යය. එපමණකින්ම එය අවසන්ය. ඔබට පාඩමක් ඉගෙන ගැනීමට පමණක් සිද්ධිය සටහන්තබන ලදි. මෙවැනි විෂම, බියකරු, සද්ධන්ත අමනුෂ්‍යයන්ගෙන් ගහණ, නොපෙනෙන ලෝකයේ වියරුස්වභාවය දැක, ඔබ අනුතට මෛත්‍රිය කරුණාව දැක්වීමට පෙර මුලින්ම තමන්ට කරුණාව දක්වන්න.සැබෑ පරාර්ථය උදෙසා වර්තමානයේ ඔබ ආත්මාර්ථකාමී වෙන්න. ඔබ මෙහිදී අත්මාර්ථකාමී විය යුත්තේකල්‍යාණ මිත්‍රයකු ගුරුවරයකුගේ උපදෙස් මත මිස අවිචාරයෙන් නොවේ. මොකද මාර බලවේග ඔබේආත්මාර්ථකාමී බවද තවත් ඇලීමකට ගැටීමකට යොමුකොට ඔබව අසරණ කරන නිසාය. ඉහත ස්වභාවයන් ඔබනිවන් මග වැඩීමේදී අවබෝධ නොකරගතහොත් ඔබ ද, ඔහු ද නැවත නැවත ඉපදෙනු මැරෙනු ඇත.

7. ගස් නගින දෙවියකු වී කුමට.....?

හික්කුට පසුගිය කාලවකවානුවේදී අවස්ථා කිහිපයකදීම පිංවතුන් තම නිවසේ, විහාරස්ථානයේ පැවතිපිංකම්වලදී ලබාගත් ඡයාරූපවල දිව්‍ය ආලෝකයන් තිබෙන බව ප්‍රකාශ කළා. එම ඡයාරූප ගෙනත්පෙන්වුවා. ඇත්තටම ඒවා දිව්‍ය ආලෝක ද කියන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ. යම් පිංවතෙක් එම ආලෝකනියත වශයෙන්ම දිව්‍ය ආලෝකයක් කියලා හිතලා ඒ තුළින් සතුවට පත්වෙනවා නම් තව තව පිංකම්කරගැනීමට, සිදු කරගැනීමට යොමු වෙනවා නම් තෙරුවන් කෙරෙහි වඩ වඩාත් ශ්‍රද්ධාව ඇති කරගන්නවානම් නියත වශයෙන්ම ඒවා දිව්‍ය ආලෝකයන් යැයි සිතුවට කමක් නැහැ.

දායක ගෙදරක පසුගිය වසරක කඩින පිංකමක් තිබුණා. එදා දවස එම ගෙදර බුදුමැදුරක් වගේ. කඩිනවස්ත්‍රය සෙසු පූජා ද්‍රව්‍ය සමග බොහෝම ලස්සනට තැන්පත් කරලා බොහෝම ශ්‍රද්ධාවෙන් පිංකමසංවිධානය කරලා තිබෙන්නේ. එදා රාත්‍රියේ කඩින පෙරහැර පටන් ගැනීමට පෙර ස්වාමීන් වහන්සේලාඑම නිවසට වැඩම කරලා පිරිත් සජ්ජායනයක් පවත්වලා තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේ ගන්න සෑමඡයාරූපයකම දිව්‍ය ආලෝකයන් තිබෙන බවත් එම දායක පිරිස ප්‍රකාශ කළා. මේ දිව්‍ය ආලෝකය දෙසබැලුවහම පිංවතුවට ඉගෙන ගන්න වටිනා පාඩමක් තිබෙනවා. එම පාඩම පිංවතුන්ලාට ගොඩාක් වටිනාකම මෙහි සටහන් තබනවා. අපි පන්සලක් උදාහරණයට ගතහොත් පන්සලට අයත් සතර ඡේරුවක්තිබෙනවා. මේ සතර ඡේරුවේ දායක පිරිස්වල සිව්පසයෙන් තමයි පන්සල පෝෂණය වෙන්නේ. සතර ඡේරුවේවයෝවෘද්ධ උපාසක මෑණිවරු පියවරු බොහෝ වේලාවට පන්සල උපාධානය කරගෙන තමයි ජීවත් වෙන්නේ. ඒඅයගේ ජීවිතයම පන්සල තමයි. පසළොස්වක පෝය දවසට සිල් සමාදන් වෙන්න යනවා. නිරතුරුවම පිංකම්සිදුකරනවා. සෑම දවසකම සවසට බෝධි පූජාවට පන්සලට යනවා. පන්සල ජීවිතයෙන් කොටසක් වෙලා.ඉහත සඳහන් ආකාරයට පන්සල සමග දැඩි උපාදානයක් සකස් කරගත් පිංවතුන්ලා මියයන මොහොතේ තමන්ජීවිතයෙන් කොටසක් බවට

පත්කරගත් පත්සල කෙරෙහි ඡන්ද රාශයක් සකස්වීම නිසා එම පත්සල් භූමියේම අල්පේශාඛ්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයන් බවට පත්වෙලා පත්සල් වත්තේ කිරි ගසක් උපාදානය කරගෙන ජීවත් වෙනවා. නූග ගසක, බෙලි ගසක, රුක්අත්තන ගසක, බුදු මැදුරක ආලෝකවත් දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් වශයෙන් ජීවත් වෙනවා.

බලන්න ජීවිත කාලය තුළදීම පත්සල මගේ කරගෙන පිංකම් කරලා එම පිනෙන් අවසානයේදී ගසකට නැගගත් දෙවියෙක් බවට පත්වෙනවා. පිංකම් කරලා කරලා අවසානයේදී අපිට වෙන්තේ ආලෝකයක් විහිදාගෙනගසට නැගලා ඉන්නනම් ඒක හරිම අවාසනාවක්. මේ අය ඉහත ආකාරයේ ආලෝකමත් දෙවියෙක් වෙලාපෙර ජීවිතයේදී මනුෂ්‍යයෝ වශයෙන් පත්සලේ පිංකම් කරලා සතුටු වුණා වගේ දැන් අනුන් කරන පිංකම් දෙස බලලා සතුටුවෙනවා. කඨින පෙරහැරක් තිබෙන වෙලාවට මේ අයත් ඒ අවස්ථාවට එනවා. නිවසක පිරිත් පිංකමක් සිද්ධවෙන වෙලාවට මේ අයත් එම අවස්ථාවට එනවා. නිවසක පිරිත් පිංකමක්, සාංඝික දානයමය පිංකමක් තිබෙන අවස්ථාවල නිවස පිරිසිදුනම් එම දිව්‍ය ස්වභාවයෙන් එම පිංකම් අවස්ථාවට පැමිණිලා සතුටට පත්වෙනවා. පිංකම අභවර වුනාහම නැවත පත්සල් වත්තේ කිරිගහට යනවා. දැන් මේ දිව්‍ය ආලෝක වශයෙන් ඔබලාගේ පිංකම් පොළවලදී දකින්නේ කවුද? පිටස්තර කවුරුවත් නොවේ. ඔබේම පත්සලේ හැම කටයුත්තකදීම කැපවීමෙන් කටයුතු කළ මියගිය උපාසක උපාසිකාවන්මයි. ඔබලාගේ මියගිය වැඩිහිටි ඥාතීන්මයි. මේ දිව්‍ය ස්වභාවයන් මොනතරම් පිංකම් දැකල සතුටු වුවත් මේ අයට මේදිව්‍ය ස්වභාවයෙන් ඔබ්බට යන්න දියුණුවට පත්වෙන්න තිබෙන අවස්ථාව අඩුයි. මොකද මේ අය පත්සල උපාදානට කරගෙන ඉන්නේ. ඒ උපාදානය නිත්‍යවූ සැපයක් හැටියට ඒ අය අරගෙන තිබෙන්නේ. ඒනිසා ආමිසය පැත්තම දකිමින් වඩමින් සිටිනවා. ඇයි පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පත්සල මගේ කරගැනීම හේතුවෙන් ආමිසයෙන් ඔබ්බට නොගිය නිසා.

මෙහෙම දිව්‍ය ස්වභාවයෙන් පිංකම් දැකලා සතුටුවෙනවා වගේම පත්සලේ තමන් අකමැති දෙයක් සිද්ධවෙනවා දකිනකොට ගැටෙන ස්වභාවයට පත්වෙනවා. පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පත්සලේ එයා කැමතිකළ දෙයක්, ගොඩනගනු දෙයක් අයින් කරනවා නම්, වෙනස් කරනවා නම්, ගිහි පැවිදි යමෙක් ධර්මවිනයට පටහැනි යමක් කරනවා නම් මේ දිව්‍ය ස්වභාවයන් එම ක්‍රියාවන් දැකලා ගැටෙනවා, ක්‍රෝධ කරනවා, වෛර සිත් සකස්කර ගන්නවා. ඒ හේතුව නිසා එම අල්පේශාඛ්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයන් මිදිල යක්‍ෂ, ප්‍රේත වැනි ස්වභාවයන්ට වැටීමේ අවධානම තිබෙනවා. තමන් උපාදානය කරගෙන ජීවත්වෙන පත්සලේ තමන් අකමැති දේ සිද්ධ වෙනකොට වෛරය ක්‍රෝධය සකස් වෙනවා. බලන්න මොනතරම් අපරාධයක් ද කියලා තමන් කරපු පිංකම්වලින් රැස්කරගත් පිං අපතේ හරිනවා. මෙහෙම වෙන්තේ අදක්‍ෂභාවය නිසා. පිංකම් කරනවා වගේම ඒවා තුළින් රැස්වන කුසලය නිවැරදි ඉලක්කය කරා යොමුකරන්නත් ඔබ දක්‍ෂවෙන්න ඕනේ. එහෙම නොවුනොත් පිංකම් කරලා අවසානයේදී පත්සලේ තිබෙන කිරිගසකට නැගලා ඉන්න තමයි අපිට සිද්ධවෙන්නේ. හරියට පොල්ගස් නගින මනුෂ්‍යයෝ වගේ. හැබැයි ඉතින් බැටරි කැලි තුනක ටොට් එළියක් වගේ ආලෝකයක් නම් තිබෙනවා. ඔය ආලෝකය වෙන්තත් පුළුවන් ඔබ ඔය පිංකම් කරන ස්ථානවලදී ගන්නා ජායාරූපවල තිබෙන්නේ. කිසිම හේතුවක් නිසාවත් පිංවත් ඔබ ඔය ආලෝකයක් කෙරෙහි බැඳෙන්නට එපා. එවැනි දිව්‍ය ස්වභාවයක් කෙරෙහි වන්දරාගය ඇති කරගන්න එපා. එහෙම කැමත්තක් ඔය වැනි ප්‍රාථමික දිව්‍ය ස්වභාවයන් කෙරෙහි ඔබ ඇති කරගතහොත් ඔබ සිදුකරගත් පිංකම් ඔබ විසින්ම අපතේ හැරියා වෙනවා.

මෙන්න මේ කාරණය තේරුම් ගත්ත ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහෝම වටිනා ධර්මයක් මහානාම ශාඛ්‍ය කුමරුට දේශනා කරනවා. මේ ධර්මය බොහෝම උපක්‍රමශීලී ධර්මයක්. මහානාම කුමාරය බුදුරජාණන් වහන්සේ හමුවට ඇවිත් 'ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගිහි ජීවිත ගතකරන අපි කුමන විහරණයකින් ගත කළ යුතුද කියලා ප්‍රශ්නයක් අසනවා.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහානාම ඔබ මේ විදිහට හික්මෙන්න. බුද්ධානුස්සතිය වඩන්න, ධම්මානුස්සතිය , සංඝානුස්සතිය වඩන්න. මහානාම ඔබ ශීලානුස්සතිය වඩන්න, ත්‍යාගානුස්සතිය වඩන්න' කියලා දේශනා කරලා අවසානයේ පවසා සිටිනවා 'මහානාම ඔබ දේවානුස්සතිය වඩන්න' කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ 'දෙවියෙක් වෙන්න ඔබ කැමති වෙන්න. දෙවියෙක් වෙන්න අවශ්‍ය ධර්මතාවයන් දැන ගන්න. නිරතුරුවම තුසිතය, යාමය, නිම්මාණුරතිය, තාවතිංසය, පරනිම්මිතය වැනි අප්‍රමාණ සැප ඇති දිව්‍යතල

කෙරෙහි කැමත්ත ඇති කරගන්න. ඒවාට යන්න කැමති වෙන්න. ඒවායේ වැඩසිටින දෙවියන් දිව්‍යාංගනාවන් විදින අප්‍රමාණ සැප මනසින් දකින්න. එම සැපයට ඔබලොල්වෙන්න. මේ දිව්‍යතල කෙරෙහි උපාදානය සකස්කොට ගන්න'.... යනුවෙන්.

මේ ධර්මය ඔබට ඇසෙන කොට ඔබට සිතෙන්න පුළුවන් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දිව්‍යතල වර්ණනාකරලා තිබෙනවා කියලා. මෙතන දිව්‍යතල වර්ණනා කිරීමක් නොවෙයි සිද්ධවෙන්නේ. බොහෝම උපක්‍රමශීලීලෙස ඔබව සතර අපායෙන් එතෙර කරවීමේ ධර්මයකුයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. මුලින්ම ඔබට දිව්‍යතල කෙරෙහි එම දිව්‍ය සැපයන් කෙරෙහි ජන්දරාගය තෘෂ්ණාව ඇති කරවනවා. එහෙම ඔබ තුළදිව්‍යතල කෙරෙහි කැමත්ත ඇති වුණාට පස්සේ ඔබ මොකද කරන්නේ. ඒ කැමැත්ත උපාදානය කරගෙන ඔබ වැඩි වැඩියෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව වැඩි දියුණු කරගන්නවා. වැඩි වැඩියෙන් සිල්පදආරක්‍ෂාකරගන්නවා. වැඩි වැඩියෙන් දන්දෙනවා. ඒවායේ ආනිශංසයන් දකිනවා. මේ ධර්මතාවයන් වැඩිවැඩියෙන් ඔබ වඩන්නේ ඇයි? ඉහත සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක සැපවිඳින්න. නමුත් පිංවතුනි ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, දානය ඔබේ ජීවිතයෙන් වැඩි වශයෙන් වඩවා ගන්න කොට ඔබ නොදැනුවත්වම ඔබවසෝවාන් ඵලයට පත්වෙනවා. ඒ කියන්නේ සතර අපායෙන් මිදුණ කෙනෙක් බවට පත්වෙලා ඔබ මාර්ගඵලලාභී දෙවිකෙනෙක් වශයෙනුයි එම දිව්‍යතලවල උපත ලබන්නේ. දැන් ඔබට වැටහෙනවා ඔබට බුදුරජාණන් වහන්සේ දේවානුස්සතිය වඩන්න කියලා කීවේ මෙන්න මේ ජයග්‍රාහී තැනට ඔබව ඔසවා තබන්න. එතකොට මේ දේවානුස්සතිය වඩන්න කියන්නේ පන්සලේ, ආරාණයේ ජීවත්වන ප්‍රාථමික අල්පේශාබ්‍ය දෙවියෙක් වෙන්න ප්‍රාර්ථනා කරන්න නොවේ. සශ්‍රීක දිව්‍යතලවල මහේශාබ්‍ය දෙවියෙක් දිව්‍යාංගනාවක් වෙන්න ප්‍රාර්ථනා කරන්න. පන්සලේ රුක්දෙවියෙක්, ආරක්‍ෂක දෙවියෙක් වෙන්න හිතන්නවත් එපා. ඒවා ප්‍රාථමික තත්වයන්. පන්සල ඇසුරු කරගෙන අවශ්‍ය ගුණධර්මයන්, කුසල්ධර්මයන් වඩන්න. පන්සල තමයි කුසලධර්මයන් දියුණු කරගන්නා මධ්‍යස්ථානය. මොනම හේතුවක් නිසාවත් ඔබ පන්සලෙන් ඇත්වෙන්න එපා. පන්සලෙන් ඇත්වෙනවා කියන්නේ ඔබ සතර අපායෙන් මිදීමේ මාර්ගයෙන් දුරස් වෙනවා කියන එකයි. සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා පිංවත් ඔබට අත්‍යවශ්‍ය කෙරෙන තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, දානය කියන සාධක ඔබ තුළින් වැඩෙන්නේ පන්සල ඇසුරින්.

මෙම කරුණු ගිහි ජීවිත ගතකරන පවුල් බැඳීම්වලට බැඳුන පිංවතුන් උදෙසායි සටහන් කළේ.

සමහර ගිහි පිංවතුන්ගේ ස්වභාවයක් තිබෙනවා අපි දැන් භාවනා කරන්නේ, සමාධිය වඩන්නේ.... ඒනිසා පන්සල් යන්න ඕනේ නැහැ කියලා. මේ අධිකක්සේරුව නිසා තමා තමාටම වරදකුයි කරගන්නේ. පන්සලේ තිබෙන්නා වූ මොන යම්ම හෝ වරදක් නිසා ඔබ තුළ ගැටෙන සිතක් නම් තිබෙන්නේ, ඒ කියන්නේ ඔබ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නැහැ. ශීලයෙන් දුර්වලයි. ඔබ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නම් අනුන්ගේ ශීලය ගැන ගැටෙන්නයන්නේ නැහැ. ගැටෙන්න හොඳ නැහැ.

පසුගිය දවසක හික්කුට ගිහි පිංවතෙක් මුණගැසුණා. ඔහු පන්සලේ ඇසුරට නොයන කෙනෙක්. ඔහු සිතාගෙන සිටිනවා තමන් මාර්ගඵලලාභී පුද්ගලයෙක් කියලා. නමුත් ඔහු තුළින් එවැනි කිසිම ලක්‍ෂණයක් විද්‍යාමාන වෙන්නේ නැහැ. ඔහුට තිබෙන්නේ පන්සල ගැන මෙවැනි මතයක්.

'පන්සලේ කරන්නේ ගොඩනැගිලි හදන එකයි. පිංකම් කරන එකයි. ආධාර එකතු කරන එකයි' කියලා. දැන් බලන්න තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවට පැමිණි කෙනෙක් අකමැතිවෙයිද සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක් ඇතිවෙලා වසර 2600ක් වැනි කාලයක් ගෙවී ගිය මොහොතක භෞතික පැත්තෙන් හෝ පන්සල මේ ආකාරයෙන් හෝ දියුණුවක් ලබනවට. මේක මේ ජීවිතයේදී නිවන් අවබෝධ කරගැනීමට යන මාර්ගය නොවේ. සතර අපායෙන් මිදීම කරා යන මාර්ගයයි. විහාරස්ථානයක ඉදිකරන සෑම විහාරාංගයක් පාසාම, සංවිධානය වන සෑම පිංකමක් පාසාම ඒවාට මොන තරම් පිංවතුන්ලා මුදලින් ශ්‍රමයෙන් දායක වෙලා දන්දීමේ ශක්තිය ඇති කරගන්නවාද. දන්දීම තුළින්මයි ඔබ තුළ තන්හාව නැති වෙන්නේ. දන්දීමෙන් අපි කුමක්ද පුරුදු කරන්නේ. අතහැරීමයි. මේ ජීවිතයේදී හෝ සසර කවදාහරි දවසක ඔබ මේ ඇස මගේ නොවේය කියලා අවබෝධයෙන් අතහරින්න ඕනේ. මේ කන, නාසය, දිව, මනස, කය මගේ නොවේය

කියලා අවබෝධයෙන් අතහරින්න ඕනේ. ඇස නිසා සකස් වෙන්නා වූ වේදනාව, හඳුනා ගැනීම, චේතනාව, විඤ්ඤාණය අනිත්‍යයි කියලා ඔබට අවබෝධයෙන් අතහැරෙන්න ඕනේ. අනිකුත් ආයතනයන් බාහිර රූපයන් සමග ඵස්සය වීමෙන් සකස් වන පංච උපාදානස්කන්ධයම අනිත්‍ය බව අවබෝධයෙන් දැන ඒවාට ඇති තෘෂ්ණාවෙන් මිදෙන්න ඕනේ. මේ අතහැරීම තමයි ඔබ දන්දීමෙන් පුරුදු කරන්නේ. දැන් ඔබ බලන්න සසර දුකින් එතෙරවීම සඳහා ගිහිපිංවතුන්ලාට දානය මොන තරම් වටිනාවාද කියලා. ඒ නිසා තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇති කිසිවෙකුට කියන්න පුළුවන්ද ශාසනයේ පැවැත්ම උදෙසා පරිත්‍යාග කරන එක රුපියලක් වත් අනවශ්‍ය දෙයක් කියලා. සෑදෙන එක ගොඩනැගිල්ලක් වත් අනවශ්‍ය ඉදිකිරීමක් කියලා.

ඔබ අනෙක් කෙනා ගැන හිතන්න යන්න එපා. ඔබ පරිත්‍යාග කරන දෙය පරිත්‍යාග කරන්න. පරිත්‍යාගය කරන්නා කුමක් කරනවාද යන්න ඔබ හොයන්න යන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඔබ සැබැවින්ම යමක් දන් දුන්නානම් ඒ දන් දුන්න දේ ගැන සොයන්න යන්නේ නැහැ. මොකද එය දැන් ඔබට අයිති නැති නිසා. ඔබ ඒ දෙය සහමුළින්ම අත්හැරිය නිසා. ඔබට දැන් අයිති දන්දීම පමණක් මිස පසු විපරම් නොවන නිසා. ඔබ මේ අතහැරීමේ සැහැල්ලුව, සතුට භුක්ති විඳින්නේ නැතිව, ලැබුණ සැපයට පිටුපාලා, දන් දුන්න දෙයට වෙච්චි දෙය හොයන්න ගිහිල්ලා නැති අකුසලයක් රැස්කරගන්නවා.

දන්දීම කළ යුත්තේ සමාජයේ යමක් ඇති පිංවතුන්ලා පමණක් නොවේ. අද සමූහභාවයක් ඇතිව යමක් ජීවත්වෙන්නේ , සසර තමන් දුන් දානයේ කුසල් ආනිශංස නිසා. සමාජයේ සමූහ පිංවතුන්ලා වගේම, සමූහභාවයෙන් අඩු පිංවතුන්ලාත් දැඩි ලෙස දන් දෙන්න පුරුදුවෙන්න ඕනේ. අපි සමාජයේදී දකින්නේ දුප්පත් අය දන් දෙනවාට වඩා ඒ අය පුරුදුවෙලා තිබෙන්නේ අනුන් දන් දෙන දෙය ලබන්නත් බවට පත්වීමයි. මෙය ඔබ ඔබටම කරගන්න අසාධාරණයක්. අනුන්ගෙන් ලැබුණු දෙය වුණත් කමක් නැහැ, ලැබුණු දෙයින් සුළු කොටසක් හෝ කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් දන් දෙන්න. දිනකට රුපියල් දහක් හම්බකරන පිංවතා දිනකට රුපියල් සියක් දානය සඳහා වෙන්කරනවා නම්. දිනකට රුපියල් සියයක් හම්බකරන පිංවතා එයින් රුපියල් දහයක් දිනක දානය සඳහා වෙන්කරන්න. මෙහි කුසල් විපාකය ඔබට ලැබෙන්නේ දන් දෙන මුදලේ ප්‍රමාණය මත නොවේ. ඔබ තුළ සකස් කරගන්නා වූ චේතනාව, ශ්‍රද්ධාව මතයි.

පිංවත් මහත්මයෙක් දිනක් හික්කුට මෙවැනි කථාවක් පැවසුවා. 'අපේ ගෙදරට දිනක් භාමුදුරුවක් වැඩියා ආධාර පත්‍රිකාවක් විකුණන්න. ටිකට් එකක් රුපියල් විසිපහයි. ගිලන් හික්කුන්ට උපස්ථානකරන්නය කියලා'

මේක අහපු අර පිංවත් මහත්මයා, භාමුදුරුවන්ට දෝෂාරෝපනය කරලා එලවාගෙන. ඒ මහත්මයා ඒ කළක්‍රියාව ගැන උදම් අනනවා.

සැබැවින්ම අදාළ භාමුදුරුවෝ කළේ විනය විරෝධී ක්‍රියාවක්. ඒ හේතුවෙන් පිංවත් මහත්මයා කරගත්තේ අකුසල් සහගත ක්‍රියාවක්. ඔබ නිරතුරුවම සමාජය හඳුන්න යන්න එපා. ශාසනය අතුරුදන්වෙන්න බොහෝමළහයි. මේ කෙටි කාලයේ, මේ කෙටි ජීවිතය තුළ ඔබ සනාථ වෙන්න. නොහැදුණු අයගෙන් හැදුණු දුසිල්වත්ලෝකය ඉදිරියේ ඔබ හැදුණු කෙනෙක් වෙන්න. සිල්වතෙක් වෙන්න. මුදල් වංචාකරන ලෝකය ඉදිරියේ ඔබ සැබෑම දානපතියෙක් වෙන්න. ලෝකයා වංචා කරනවාය කියලා ඔබ ඇයි ප්‍රමාද වෙන්නේ. ලබන්නාගැන නොසිතා ඔබේ පිං පොදිය අර්ථවත් ලෙස වැඩිකරගන්නා ක්‍රමය ගැන සිතන්න. ඔබට හැකියාවක් තිබෙනවා නම් රුපියල් විසිපහක් වියදම් කරලා ආධාර පත්‍රයක් ගන්න, එය සංඝයා උදෙසා කළ පූජාවක් කියලා සතුටුවෙන්න. එහෙම බැරිනම්, බොහොම සුහදව කථාකරලා, මුදල් නැතිබව එම භාමුදුරුවන්ට ප්‍රකාශ කරලා පිටත්කර හරින්න. සතර අපායෙන් නොමිදුන මනුෂ්‍යයා, සැමවිටම අන්‍යයන් සතර අපායට වැටෙන ස්වභාවයේ කටයුතුමයි සිද්ධකරන්නේ. ඒ අය මාරයාගේ වසඟයේ සිටින පිරිස. මාරයාගේ කැමැත්තයි ඒ අය අතින් සිද්ධවෙන්නේ. ඒ අය මාරයාගේ තුරුලට ගියදෙන්. පිංවත් ඔබ මේ යථාර්ථය අවබෝධ කරගෙනයි කටයුතු කළ යුත්තේ.

8. දානය මහත්ඵල මහානිසංග වීමට

ඔබව දන්දීමෙන් වළක්වන්න කවුරුත් හෝ සිටි නම්, ඒ මව්පියන් වේවා, බිරිඳ වේවා, දරුවන් වේවා, ඥාතීන්වේවා, හිතවතෙක් වේවා ඔහු ඔබගේ ඥාතියෙක් හෝ හිතවතෙක් නොවන බව තරයේ සිහිතබාගන්න. එවැනි අය මගහරින්න. එවැනි අයගෙන් දුරස්ථවන්න. යමෙක් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවැඩෙන, සිල්පද ආරක්ෂාවෙන, දන්දීමට පෙළඹෙන ක්‍රියාවන්ට අනුබල දෙන්නේ නම් ඔහු ඔබේ ළඟම ඥාතියා කරගන්න. සිදුකරන ක්‍රියාව මෝහයෙන් මිදී ලෝකික සම්මා දිට්ටියට අනුව සිදුකරගන්න. ඔබනිරතුරුවම තැන්පත් කළ දෙය නොව පරිත්‍යාග කළ දෙය ගැන මෙනෙහි කරන්න. විශාඛා උපාසිකාවවරක් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් වර අටක් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අනුව දිවි ඇති තුරා සංඝයාහට වැසි සළදෙන්නට, ආගන්තුක බත් දෙන්නට, ගමික බත් දෙන්නට, ගිලන් හික්කුවට බත් දෙන්නට, ගිලානෝපස්ථායක බත් දෙන්නට, ගිලන් බෙහෙත් දෙන්නට, නිති කැඳ දෙන්නට, මෙහෙණ සහනට දියසළදෙන්නට කැමත්තෙමිසි විශාඛාව එම වර අට ඉල්ලා සිටිනවා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහෝමගෞරවයෙන් විශාඛා උපාසිකාවගේ මේ ඉල්ලීමට කැමත්ත දෙනවා. බලන්න විශාඛා උපාසිකාව උතුම්සෝවාන් ඵලයට පත් උපාසිකාවක්. පිංවත් ඔබත් එම අවබෝධයට පැමිණීමට නම් ඔබ කාවද අනුගමනය කළයුත්තේ? ආදර්ශයට ගත යුත්තේ? විශාඛා උපාසිකාව ගැන අනේපිඩු සිටුතුමා ගැන නකුලමතා, නකුල පිතාගැන නිරතුරුවම ඔබ සිතන්න, මනසින් දකින්න. එම උතුමන් දානයට ලබාදුන් වටිනාකම් කොතෙක්ද කියලා.

විශාල උපාසිකාව ලබාගත් වර අට ගැන ඔබ මොහොතක් සිතන්නකෝ. ඔබ මේ කරුණු අටෙන් කීයක් ඔබේ ජීවිතය තුළින් ක්‍රියාත්මක කරනවාද? නීතිපතා නෙවෙයි මසකට වතාවක්වත්... අවුරුද්දට වතාවක්..... ඔබ මහා සංඝරත්නයට දන් දෙන කෙනෙක්ද? වැසිසඵවක් පූජාකරන කෙනෙක්ද? මහාසංඝරත්නය උදෙසා අනෙකුත් උපස්ථානයන් සිදුකරන කෙනෙක්ද? ඔබ ඔබේ හෘද සාක්ෂියට තට්ටුකරලාගන්න. පිළිතුර 'ඔව්' වුණත් සැහීමකට පත්වෙන්න එපා. ඔබ ඔබට ලකුණු දෙන්න යන්න එපා. ඔබ තවමත් ප්‍රමාද බව දකින්න. අප්‍රමාදී වීමට ඔබ උත්සාහ ගන්න. බැංකුපොතේ ඔබ රැස්කොට තබන දෙය අනුන්ගේ කෙටි ලාමක කෙටි සැපයන් උදෙසා බවත්, රැස් නොකොට දන්දෙන දෙය ඔබට ආශ්චර්යමත් සැපයක් උදෙසාම බවත් දකින්න. සශ්‍රික දේවානුස්සතිය වඩන්න. ඉහත පිංකම් නීතිපතා, සතිපතා, මාස්පතා ඔබගේ ආදායමට ගැළපෙන ආකාරයට කිරීමට උත්සාහ ගන්න. ලැබෙන සෑම අවස්ථාවක්ම අපතේ නොහරින්න. අනුන්ගේ ශීලය, සමාධිය ගැන නොසොයන්න. සෑම විටම හික්කු, හික්කුණි, උපාසක, උපාසිකා සිව්වනක් පිරිස වශයෙන්ම දකින්න. මේවා පිං උල්පත් බව දකින්න. උල්පතේ ගැඹුර නොගැඹුර උස්පහත් බව නොසොයා ඔබගේ සංසාරික දුක් පිපාසය සංසිඳවා ගැනීමට අවශ්‍ය ජලය ගැන පමණක් සිතන්න. ඔබගේ දුක් පිපාසය සංසිඳවා ගැනීමට ජලය ලැබෙනවා නම් උල්පත ගැන සෙවීම මෝහය නිසාම සිදුවන්නකි. දෘෂ්ටිතේගෙන් මිදී හේතුඵල ධර්මයන්ට විවෘත වන්න. අතීතයේ වැඩ සිටියා වූ අතර්ත වූ ගුණයෙන් ඥානයෙන් යුත් හික්කු හික්කුණි, උපාසක උපාසිකා සමූහයම අරමුණු කරගන්න.

මසකට එක වතාවක් එළඹෙන පසළොස්වක පෝය දිනය ඔබ ඔබගේත්, ඔබගේ පවුලේත් පිංකම් දිනය බවට පත්කරගන්න. පන්සල වේවා, ඔබගේ නිවස වේවා, එදින සතර අපායෙන් එතෙරවීමම අරමුණුකොට දාන, ශීල, භාවනා කටයුතු සිදුකරගන්න. දරුවන් බිරිඳ දැසි දස්සන්වත් හවුල්කරගන්න. ඒ අය අකමැති නම් ඔබ තනිවම මේ ව්‍යායාමයේ නිරතවන්න. සතර අපාය යනු කුමක්ද? එහි සත්වයා විදින දුක කුමක්ද? එහි ආයුෂ මොනතරම් දීර්ඝද? සතර අපායට වැටුණ කෙනාට එයින් මිදීම මොනතරම් අපහසුද.....? මේවා සකච්ඡා කරන්න. ඔබ ලැ-ජාවෙන්න එපා. මාන්තයට පත්වෙන්නත් එපා 'අනේ අපි ආයෙන් තිරිසනෙක්, ප්‍රේතයෙක්, නිරිසතෙක් වෙන්නේ නැහැ' කියලා. එහෙම කියන සිතමයි ඔබට සතර අපායට ඇදගන්න අවශ්‍ය පාර කපන්නේ. අනේ මම තවම සතර අපායෙන් මිදිල නැතැයි කියලා දකින්න නිහතමානී වෙන්න. සැබවින්ම ඔබ සතර අපායෙන් මිදිලා නොමැතිනම් සක්කාය දිට්ඨිය ඉහ වහා ගිය, සතියෙන් නැතිනම් මාසයෙන් මාර්ගඵල ලාභීන් බවට පත්කරන ක්‍රමවේදයන් සිහිබුද්ධියෙන් හඳුනාගනිමින් මහහරින්න. හේතුඵල ධර්මයන් ගළපමින් ඔබ, ඔබ ගැනම විමසා බලන්න. මෝහයෙන් මිදෙන්න. අවබෝධය යනු අනුන් දෙන දෙයක් නොව තමා තමා තුළින්ම දැනුවත්භාවයෙන් ලබන්නක් බව හොඳින් සිහි තබා ගන්න. පසළොස්වක පොහොයදවසේ ඔබ පවුලේ සියලුදෙනාම, එසේත් නැතිනම් පන්සලේ සිල්සමාදන් වෙන සියලුදෙනාම සතර අපායේ බියකරු භාවයන් එයින් මිදීමේ මාර්ගයත් සාකච්ඡා කළොත්, ඒ ගැන අවධානය යොමුකළොත් ඔබට පුළුවන්මාසේ ඉතිරි දවස් විසිනවයේම එම ශක්තිය තුළ, මාර්ගය තුළ ජීවත්වෙන්න.

මේ සටහන පුරාවට සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා ඔබට ත්‍යාගානුස්සතිය වැඩීම ගැනයි සඳහන් කරන්නේ. හික්කු හික්කුණි, උපාසක උපාසිකා හෝ දුගී මගී යාවක, බලු කපුටු එසේත් නැතිනම් දෙවියන්, අමනුෂ්‍යයින් මේ කවුරුත් විෂයෙහි වේවා ලෝභකම අතහැරීම උදෙසාම දන්දෙන්න. තෘෂ්ණාව ක්ෂය කිරීම උදෙසාම දන්දෙන්න. දන්දීමට කාලසටහන් සාදා නොගන්න. පාරේ ගමනක් යන විට පිණිස පාතේ වඩින හික්කුවක් දැක්කොත් සද්ධාවෙන් යමක් පූජාකරන්න. දුර ගමනක් ඔබ යන විට බසයේදී මහ තොටේදී හමුවන හික්කුවකට අවශ්‍ය බිස්කට් එකක්, ගිලන්පස එකක් ගැන විමසීමට සිතක් ඇතිකරගන්න. අනුන් කරනවාද නොකරනවාද යන්න ඔබ නොසිතන්න. ලැබෙන පුංචි අවස්ථාවකින් පවා උපරිම ත්‍යාගානුස්සතිය වැඩීමේ අවස්ථාව ලබාගැනීමට දක්ෂවෙන්න. දන්දෙන්නේ අනුන් සඳහා නොව, අනුන්ගේ කුස පිරවීම සඳහා නොව, තමාගේම සැපය සඳහා යන්න සිතන්න. ඔබ ප්‍රාර්ථනා කරන්න, වීර්යයෙන් අවස්ථාව උදාකරගන්න. කළ පිංකම්, දුන් දානයන් නැවත නැවත දෙන්න, නැවත නැවත මෙනෙහි කරන්න. මට්ඨනය පූජාකර ගැනීම සඳහා තව තව ස්වාමීන් වහන්සේලා මුණ ගැසේවා. උපාසක උපාසිකාවන් මුණ ගැසේවා. තව තව පන්සල් ආරණ්‍ය විහාරාංග ඉදිවේවා. තව තව පිංකම් සිදුවේවා. කියා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. කුමක් සඳහාද? ඒවා උදෙසා පරිත්‍යාගයන් සිදුකර ත්‍යාගානුස්සතිය වැඩීම පිණිස. මේ සැමඔබ ඔබේ සතුට කරගන්න. මේ සැම යනු දේවානුස්සතිය හැර වෙන

කුමක්ද? දන් දීම තුළින් ඔබඇතිකරගන්නා අතහැරීමේ ශක්තිය සක්කායදිට්ඨිය ක්ෂය කිරීමේ මාර්ගයම මිස වෙන කුමක්ද? බිරිඳගෙන්, සැමියාගෙන්, දු පුතුන්ගෙන්, වස්තුව දේපලවලින් ඔබ ලබන බැඳීම, සක්කායදිට්ඨිය තව තවසනහාවයට පත්කිරීම සඳහාම බව ඔබම දකින්න.

සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසා ගිහි බැඳීමවලට යටත්ව ජීවත්වන ගිහි පිංවතුන් උදෙසා දානයේ ඇතිවටිනාකම සටහන් කිරීමයි මේ ලිපියේ අරමුණ වුණේ. ගිහි ජීවිතය තුළදී හොඳින් දන් දුන්නත් එම දානයම පිංකම් ලොවතුරා සම්මාසම්බුද්ධ දේශනාවන්ට අනුකූලව ගළපා ගැනීමට අදක්ෂ නම් පරලොව දුකට පත්වීම වැළැක්විය නොහැක.

ඒ ගැන උදාහරණයක් වශයෙන් වැදගත් මහත්මයෙකුගේ කථාවක් දැන් මෙහි සටහන් තබනවා. මෙම කථාප්‍රවාන්තිය ඔබට වැදගත් වේවි. පහත කථාවෙන් කියවෙන්නේ ඔබ අදක්ෂ නම් දන් දුන්නා, පිංකම් සිදුකරගන්නා කියලා ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය සුගතියක් වෙනවාමයැයි ඔබට සහතිකයක් ලැබෙන්නේ නැතිකියන කාරණයයි .

එක මහත්තයෙක් සිටියා. ඔහු දක්ෂ ව්‍යාපාරිකයෙක්. බොහෝම පුංචි තැනකින් පටන් ගත්තේ. අවසානයේදී කෝටිපතියෙක් වුණා. ඉඩකඩම්, ව්‍යාපාර ඔහු සතු වුණා. බොහෝම හොඳ බිරිඳක් දරූ මුණුපුරන් සිටියා. කවදාකවත් සිල් සමාදන් වෙන්න පත්සලකට ගියේ නැහැ. නමුත් හොඳින් සිල් පද ආරාක්ෂා කරගෙන ජීවත් වුණා. තමා විසින් සදාගත්තාවූ කාලසටහනකට අනුව හොඳින් වියදම් කරතික්කුන්වහන්සේලාට, උපාසක උපාසිකාවන්ට දන් දුන්නා. එම කාලසටහනෙන් පිට දන් දෙන්න ගියේ නැහැ. කලායාණ මිත්‍ර ඇසුර සද්ධර්ම ශ්‍රවණය බොහෝම අඩුවෙනුයි ඔහුට ලැබුණේ. එහෙම අඩු වුණත් හොඳින් දන් දුන්නා. පත්සල් ආරණ්‍ය සඳහා මුදල් පරිත්‍යාග කළා. අවශ්‍ය විහාරාංග ඉදිකළා. මොහු තමන්ගේ ව්‍යාපාරයට ඉඩකඩම්වලට ගොඩාක් බැඳිලයි සිටියේ. මොකද මේ හැම දෙයක්ම අසාධාරණයෙන් නොව තමන්ගේම දහදිය මහත්සියෙන්මයි හම්බකරගත්තේ. මේ පිංවත් මහත්මයා හැමෝටම ප්‍රිය කාටවත් කරදරයක් නැති හුදකලා වැදගත් ජීවිතයක් ගත කරලා වයස අවුරුදු හැත්තෑවේ සීමාවට පැමිණීමට පෙරමිය ගියා. දුක්විඳලා, රෝග පීඩාදියට ලක්වෙලා නොවේ. ඔහුට හිමිවුණේ ක්ෂණික මරණයක්. මේමරණය ගැන ඔහුගේ බිරිඳට, දරුවන්ට, ඥාතීන්ට, හිතමිතුරන්ට කිසිම විදිහක බියක් තිබුණේ නැහැ. කුහුඹියෙකුටවත් වරදක් නොකළ මොහුට සුගතියේ දොර හැර, වෙන දොරක් නොඇරෙන බව පාංශකූලයට පැමිණි ගෞරවණීය සංසරත්තය අනුශාසනා කළා. ඉහත සියලුදෙනාම තමන් ධර්මය දන්නා ආකාරයට හේතුඵලගළපමින් මියගිය පිංවත් මහත්මයාව සුගතියටම නම් කළා. මියගිය පිංවතාට පිං පිණිස හත් දවසේ, තුන්මාසේ අවුරුද්දේ සාංඝික දානය පිංකම් බොහෝම සශ්‍රීක ආකාරයට පුජා කළා. තව තව පිංකම් සිදුකරනු ලැබුවා. අපේ මිය ගිය ඥාතියා දෙවියෙක් කියන සංඥාව හැර වෙන සංඥාවක් කිසිවෙකුට තිබුණේ නැහැ.

මෙහෙම කාලයක් ගියාට පස්සේ දිනක් රාත්‍රියක හික්කුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට මේ මියගිය පිංවත් මහත්මයාව අරමුණුවෙනවා. ඒ අරමුණු වෙන්නේ ජේත ලෝකයෙදි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්ව සිටියදී තිබූ ශරීර ප්‍රමාණය සහිතවමයි. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සිටියදී ඔහු ප්‍රිය කළ ඇඳුමක් තිබුණා. විශේෂගමනකදී පළඳින එම ඇඳුම් කට්ටලය සහිතවයි මොහු හිටියේ. මෙම මියගිය මහත්තයාට අයිතිව තිබුණා කෝටිපහක පමණ ඉඩමක්. මේ ඉඩමේ මොහු එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මොහු ඇවිදින්නේ බොහොම දුක්මුසුවිලාසයකින්. ටිකක් කුදු ගැහිලා, හිස පහතට හෙලාගෙන, අත් දෙක පහළට දමාගෙන 'අනේ මේවට මොකද වුණේ' කියන්න වගේ හැඟීමක්, ඉරියව්වක් සහිතව තමයි ඇවිදින්නේ.

ශරීරය දුර්වල නැහැ. ඇඳුම බොහොම පිරිසිදුයි. නමුත් සිත දුකට පත්වෙලා. තෘෂ්ණාව නිසාම. මොහු ඉන්න ඉරියව්වෙන් පෙනෙන්නේ, මොහු තුළ බියක් තියෙනවා මේ දේපළ නැතිවෙයි, විනාශවෙයි, වෙන කාටහරි අයිතිවෙයි කියලා. බලන්න පෙර ආත්මයෙදි කොච්චර දන් දුන්න, මොන තරම් පිං කරගත්ත මනුෂ්‍යයෙක්ද, මොන තරම් සිල්වත් ජීවිතයක් ගතකරපු මනුෂ්‍යයෙක්ද. ඒත් ඒවායින් ඔහු ප්‍රයෝජනයක් ගත්තද?

මියයන වෙලාවේ මේ පිංවත් මනුෂ්‍යයා තමා දුන්න දානයක්, තමාගේ සිල්වත් ජීවිතය, ඒ ජීවිතය තුළින්කළ පිංකම් සිතියට නගාගන්නා නම්, ඒ පිංකම් අරමුණු කරගන්නා නම්, ඒ පිංකම් සිදුකරගැනීමට මාර්ගයදේශනා කර වදාළ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ, ධර්මරත්නයේ, සංසරත්නයේ ගුණයන් සිතියට ගන්නානම්, එසේ කිරීමට දක්ෂභාවය ඔහු තුළ තිබුණා නම්, ඇතිකරගත් කැමත්තට අනුව. මොහු සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක, මහේශ්‍වරයා දෙවියෙක් වශයෙන්මයි, එසේත් නැතිනම් සශ්‍රීක මනුෂ්‍ය ජීවිතයක්මයි නැවතත්ලබන්නේ. නමුත් මේ අවාසනාවන්ත මනුෂ්‍යයා සද්ධර්ම ශ්‍රවණය අඩුවෙන් කළ නිසාත්, කල්‍යාණ මිත්‍රසේවනය හිඟ වූ නිසාත් මියයන මොහොතේ තමන් කළ පිංකම්, ගත කළ සිල්වත් ජීවිතය යටපත්වී මතකයටපැමිණියේ ඉඩකඩම් දේපල. දේපල කෙරෙහි තිබූ තෘෂ්ණාවේ බලවත් භාවය නිසා සැනසීමට හේතුවනදේවල් නොව වැනසීමට හේතුවෙන ධර්මතාවයත් තමයි මතුවෙලා පැමිණියේ. ඒ නිසාම මොහු ප්‍රේතජීවිතයකට වැටුණා. නමුත් බලන්න දේපල කෙරෙහි ඇතිකරගත් දැඩි ජන්ද රාගය නිසා ප්‍රේත ජීවිතයකටවැටුණත් මොහු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී දුන්න දානයන්ගේ ආනිසංස එම ප්‍රේත ජීවිතයේදීත් මොහුට සැපවිපාකයන් ලබාදුන්නා. ප්‍රේත ජීවිතයේදීත් මොහුට හොඳ පිරිසිදු වස්ත්‍ර ලැබිලා තිබෙනවා. හොඳනිරෝගි ස්වභාවයේ ශරීරයක් ලැබිලා තිබෙනවා. ඇතිකරගෙන තිබෙන තෘෂ්ණාව නිසා ඔහුගේ සිතට නම්දැනෙන්නේ දැඩි පීඩාවක්, දුකක්. ඒ නිසා මොහුගේ ඉරියව්වල තිබෙන්නේ දැඩි අතෘප්තිමත්ස්වභාවයක්. එම පිංවත් ව්‍යාපාරික මහත්මයා මනුෂ්‍යයෙක් වශයෙන් ජීවත්ව සිටියදී සමාජය ඔහුවහැඳිත්වූයේ සිල්වත් මනුෂ්‍යයෙක් හැටියටයි. දානපතියෙක් හැටියටයි. වෙහෙස මහන්සි වී ධනය ඉපයුවාපාරිකයෙක් හැටියටයි. නමුත් ඔහුගේ බාහිර ස්වරූපය, ඇවතුම් පැවතුම් තුළින් ලෝකයා ඔහුව එසේහඳුනාගන්නත් ඔහුගේ සිත වැඩි තිබුණේ ඉන් ඔබ්බට ගිය දිශාවකට. ඒ තමයි දේපල කෙරෙහි තිබූ අසීමිතජන්ද රාගය. එයට අදාලව ප්‍රතිසන්ධිය සකස් වුණා. සුගතියක සැප විඳීමට අවශ්‍ය පරිසරය ඔහුජීවිතය තුළින් ගොඩනගාගෙන තිබුණත්, සද්ධර්ම ශ්‍රවණය, කල්‍යාණ මිත්‍ර සේවනය, බහුශ්‍රැතභාවයනොමැති වීම හේතුවෙන්ම සැපක් ලෙස අල්ලා ගත්තේ දුකක්මයි.

දැන් මේ අමනුෂ්‍ය ලෝකයේ ප්‍රේතයෙක් ලෙස ජීවත්වන මොහු පරදත්තරූප ජීවී ස්වභාවයට අයත්ප්‍රේතයෙක්. ඔහුට අවශ්‍ය නම් පුළුවන් පිං ලබාගන්න. නමුත් මොහු පිං ගන්නේ නැහැ. මොකදඋපාදානය කරගත් දෙය කෙරෙහි තිබෙන දැඩි තෘෂ්ණාව නිසා. මෙවැනි අයෙක් අරමුණු කර ඔබමෝනතරම් සශ්‍රීක ආකාරයට සාංඝිකදානය පිංකම් සිදුකළත් මේ ප්‍රේත සත්වයා පිං ගන්නේ නැහැ.ඔබ අනුමොදන් කරන පින සුදුසු වෙනත් අමනුෂ්‍යයෙක් වෙතොත් ඔවුන් එය අනුමොදන්වේවි. එසේ නොවුනහොත් ඔබලාට සැප පිණිස එම පිං හේතුවේවි.

මෙවැනි උපාදානය බලවත්කොට ගත් පරදත්තරූප ජීවී සත්ව කොටස් වලටද එම උපාදානය බිඳ පින්අනුමොදන් කිරීමට ඔබට හැකියාව තිබෙනවා ඔබද දක්ෂ නම්. මොකද ඒ අය පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදීපුරුදු පුහුණු කරපු වඩපු ගුණධර්ම තිබෙනවා ඒ අය තුළ යටපත් වෙලා. ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕනෙ ඒවාමතුකර ගන්න පුළුවන් ආකාරයට පිංකම් සිදුකරන්න. ඒ අයට අනිත්‍ය සංඥාවක් වැටහෙන ආකාරයට පිංකම්සිදුකරන්න. හික්ෂුව මේ ටික සඳහන් කළේ මියගිය අයගේ ස්වභාවයන් අපි අපේ කරගත යුතුනිසා නොවේ.මියගිය අයතු ගැන සිත සිතා ජීවත්විය යුතු නිසාද නොවේ. එවැනි විෂයන් ඔබ අදාළ කරගත යුතු නැහැ.නමුත් ඔබ මේ ධර්ම මාර්ගයේ නිවැරදිව ගමන් නොකළොත් ඔබට මුණ ගැසෙන අනතුරු ගැන අවබෝධයලබාදීමටයි මෙම කරුණු සටහන් තැබුවේ. ඒ වගේම ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පිංවත් ඔබලාටදේශනාකරනවා මියගිය ඥාතීන් උදෙසා ජීවත්ව සිටින ඔබ පිංපෙන් අනුමොදන් කිරීම යුතුකමක්ය කියලා. මේකථාව ඔබ කියවන විට ඔබට වැටහෙන්න ඇති ඔබ දන්දිය යුත්තේ තන්හාව, මාන්තය, දිට්ටිය නොවැඩෙනආකාරයට, ඒවා ක්‍ෂයවෙන ආකාරයට බව. දන්දීම තුළින් ඉහත අකුසල ධර්මයන් වැඩෙනවා නම් එමදානය අර්ථවත් වෙන්නෙ නැහැ. නමුත් එය අපතේ නොයන බව ඔබ ඉහත කථාව අනුසාරයෙන් ඔබ හොඳින්තේරුම් ගත යුතුයි.

ගිහි ජීවිත ගතකරන පිංවත් ඔබලා මූලිකත්වය දෙන්නේ තමාගේ ව්‍යාපාරයට, ගේදොර වතුපිටිවලට,දරුවන්ට, බිරිඳට. ඒවාට නිසි තැන දෙන්න. නමුත් ඔබ ප්‍රධානත්වය දෙන්න අවශ්‍ය සතර අපායෙන්මිදෙමි කියන අරමුණට. තිරිසන් ප්‍රේත ජීවිතයක් ලැබුණත් ඔබට දරුවෙක් බිරිඳක් ලැබෙයි. එහෙත්ධර්මය දැකීමේ අයිතිය

ඔබට එහිදී අහිමිවෙනවා. ධර්මය දැකීමේ වරම ඔබට ලැබෙන්නේ මේජීවිතයේදීමයි. ධර්මය දැකීම යනු සතර අපායෙන් එතෙර වීමයි.

9. අකුසලයට පොකුරු ගසන්නට ඉඩ නොදෙන්න...

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වූලකර්ම විභංග සූත්‍රයේදී සුභ මානවකයාට බොහෝම ලස්සන ධර්මයක්දේශනාකරනවා. සුභ මානවකයා මේ ලෝකයේ සත්වයා කර්මය දායාද කොට කර්මය මගේ කොටගෙනපවතිය කියලා. සුභ මානවකයා බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් අහන එක ප්‍රශ්නයක් තමයි භාග්‍යවතුන්වහන්සේමේ ලෝකයේ ජීවත්වන මනුෂ්‍යයන් සමහරු දීර්ඝායුෂ ලබමින් ජීවත්වෙනවා. තවත් කෙනෙක් හීනආයුෂ සහිතව මිය පරලොව යනවා. ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙහෙම වීමට හේතුව කුමක්ද කියලා. ඊටපිළිතුරු වශයෙන් තමයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරන්නේ සුභ මේ ලෝකයේ උපදින සත්වයා කර්මයදායාද කොට කර්මය මගේ කොට පවතිය කියලා. එහෙම කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරනවා'සුභ, පෙර ජීවිතයේ යමෙක් සත්ව හිංසා අකුසලය සිදු කරා නම් ඔහු මරණින් මතු නිරයේ දුකටවැටෙනවා. යම් හෙයකින් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස උපතක් ලැබුවා නම් ඔහු රෝගීභාවයඇතිව උපත ලබනවා කියලා. ඒ වගේම පෙර ජීවිතයේදී සත්වයාට මෛත්‍රිය කරුණාව දැක්වීම හේතුවෙන්ඔහු මරණින් මතු මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවත් නිරෝගීභාවය ලබනවා කියලා.

එතකොට බලන්න යමෙක් මේ සමාජයේ නිරෝගීව ජීවත්වන්නත් තව කෙනෙක් රෝගීව ජීවත්වෙන්නත් හේතුවලධර්මයක් නිසා. ප්‍රධාන වන්නේ සතුටට හිංසාකිරීමත් මෛත්‍රිය කරුණාව දැක්වීමත් කියන කාරණා.වර්තමානයේ සමාජය දෙස බැලීමේදී මනුෂ්‍යයා පමණක් නොවේ ඔබ ජීවත් වන පරිසරයත් රෝගී බවට පත්වෙලා. මෙතනින් පරිසරය අපි පැත්තකින් තියලා මනුෂ්‍යයා ගැන බලමු. සමහරු රෝගී බවට

පත්වෙන්තේමවකුසේදීම. මවකුස පිළිසිදගෙන මාසෙන් දෙකෙන් දරුගැබ කළලය රෝගී බවට පත්වෙනවා. මව කුසේසිටියදීම පෙර කළ සත්ව හිංසා කර්මයන් විපාක දෙනවා. සමහර දරුවන් ලෝකයට බිහිවන මොහොතේමනොමේරු දරුඋපතක් හැටියටයි ලොවට බිහිවන්නේ. තවත් ළදරුවන් නොයෙක් ආබාධ ඉන්ද්‍රියන්ගේඅඩුපාඩු

සහිතව ලොවට බිහිවෙනවා. මෙලොව ඵළිය දැකපු දවසේ පටන් මේ ළදරුවන් රෝහලේ දැඩිසත්කාර ඒකකයකනොමේරු ළදරු ඒකකවළ, සති, මාස, අවුරුදු ගණන් දුක්විඳිනවා. රටේ ප්‍රධාන ළමා රෝහලකට එසේත්නැතිනම් ළමා වාට්ටුවකට යන්න. මොනතරම් දරුවෝ නොයෙක් වයස් සීමාවල සිතාගන්නවත් බැරිරෝගවලින් පීඩා විඳිනවාද? සමහර ළදරුවන්ට මාරාන්තික රෝග, තවත් තවත් දරුවන්ට අර්ධ මාරාන්තිකරෝග. නාසයට මුඛයට බට දමලා, උදරයට බට ගහලා..... ඔබ මේවා දකිනකොට, ඔබ මේවාඅත්දකිනකොට ඔබට දරන්න බැහැ මේ පොඩි දරුවන් විඳින වේදනාව. පොඩිදරුවන් චිතරක් නොවේ මේදරුවන් නිසා ඒ දෙමාපියන්, සහෝදර සහෝදරියන්, ඥාතීන් මේ හැමෝමත් දුකේ කොටස් කරුවන් වෙලා.මිනිස් ජීවිතයක උපත ලැබුවත් රෝගී දරුවන් නිසා අපා දුක්විඳින දෙමාපියන් මොනතරම් සමාජයේසිටිනවාද? මේ දුක ඔබට අහම්බෙන් ලැබුණ දෙයක් නම් නොවේ. අපලයක් නිසා, දේවකෝපයක් නිසා,රටේ වෛද්‍ය අංශයේ දුර්වලතාවක් නිසා ලැබුණු දේවල් නොවේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරනවාකර්මය සත්වයා දායාද කොටගෙන පවතිය කියග. රෝගී දරුවන් නිසා එම දෙමාපියන්ද විඳින්නේ දුකක් නම්එයත් දෙමාපියන්ගේ සංසාරික කර්මයක දායාදයක්මය. මෙය දෙමාපියන්ට අහම්බෙන් ලැබුණ වගකීමක්දුකක් නොවේ. පෙර ජීවිතයේදී සත්ව හිංසාව අකුසලය කරගත් මනුෂ්‍යයෙක් මරණයෙන් මතු නැවතමනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලබන්නේ නම් ඔහුට සුදුසු මවකුස ලෙස තෝරාගන්නේ ද ඊට අදාළ අකුසල් සිදුකරගෙනඇති මවකගේ මවකුසක්මයි. මේවා කාටවත් වෙනස් කළ නොහැකි ලෝක ධර්මයන්. දරුවා නිසා අම්මාතාත්තා දුක් විඳිනවාත්, අම්මා තාත්තා නිසා දරුවා දුක් විඳිනවාත් නොවේ. තම තමන් කරගත් අකුසල්නිසා තමන් හවුලේ එම අකුසල් විපාක අත්විඳිනවා පමණි.

ඔබ මෙහෙම හිතන්නකෝ. ඔබේ ගෙදර දොරකඩට බල්ලෙක් එනවා. ගෙදර අම්මයි තාත්තයි කියනවා පුතේඔය බල්ලට ගහල එලවන්න කියලා. පුතා හොඳ ගලක් හෝ පොලු කැබැල්ලක් අරගෙන බල්ලට ගහනවා.අර අහිංසක බල්ලා කකුල ඔසවා ගෙන ලේ පෙරාගෙන දුවනවා. දැන් බලන්න මේ සත්ව හිංසාවට කීදෙනෙක් හවුල්වුණාද? බල්ලාට ගැහුවෙ දරුවා තමයි. නමුත් ගහන්න අණ කළේ දෙමාපියන්. අකුසලය වැඩිදරුවට. මරණින් මතු මෙන්න මෙවැනි අකුසල් තිබෙන දරුවන් එවැනිම අකුසල් සහිත දෙමාපියන්ගේ මව කුසවලඉපදිලා දරුවා රෝගීභාවයට පත්වෙලා දෙමාපියන්ගේ අකුසලය විපාක දීමට අවස්ථාව සලස්වනවා.දැන් මේ තුන්දෙනාම විඳින්නේ තමන් කරගත් කර්මයක විපාකයක්මයි. හික්කුට සමහර අවස්ථාවල ඇතිලතිබෙනවා රෝගී දරුවන් ඉන්න අම්මලා කියනවා 'මගේ කරුමෙටයි මේ දරුවා ලැබුණේ' කියලා. අන්නඑවැනි අම්මලාගේ අදහස සර්වසාධාරණයි.

අවිද්‍යාසහගත ලෝකය හැඩගැසිලා තිබෙන්නේ සත්වයා දුක දෙසටම තල්ලුකර දමන ස්වභාවයටයි. ඔබවිසින්ම කරගන්නා ලද අකුසලයන් විපාක දෙන විට ලෝකයේ ස්වභාවය සකස් වී තිබෙන්නේ ඒ විපාකයේඅම්හිරි වේදනාව නිසා සත්වයා තව තවත් අකුසල කර ගන්න දිශාවටම මෙහෙය වීමටයි. ඔබ මෙනනදිපරිස්සම් වෙන්න ඕනේ. එසේ නොවුණොත් තව තව අකුසල කර්මයන් ඔබත් අනුනුත් දායාද කර ගැනීමයිසිද්ධවෙන්නේ. ඔබ අතින් උපස්ථානය ලබන රෝගී වැඩිහිටියෙක්, දරුවෙක් සිටිනවා නම් ඒ අයගේක්‍රියාකාරකම් නිසා නිරතුරුවම ඔබට ද්වේෂය, පළිගැනීම, පිළිකුල, නොසලකාහැරීම වැනි ඌවිතනාවන්සකස් වෙන්න පුළුවන්. එය ස්වභාවයක්. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ඔබ දක්ෂවෙන්න ඕනේ ලොවතුරාධර්මය ජීවිතයට ගලපා ගන්න. ද්වේෂය ඔබ ඔබේ කර ගත්තොත් ඔබ ඔබේ කර ගන්නේ මහා ගිනිගොඩක්මයි. ඒ ඔබ විසින්ම අවුලුවාගත් ගිනිගොඩෙන්ම ඔබට සසර අප්‍රමාණ කාලයක් පිවිවෙන්නට සිදුවෙවි.

ඉහත සදහන් කළේ දරුවන්ගේ රෝගීභාවය ගැනයි. තරුණ වැඩිහිටියන්ගේ රෝගීභාවය ගැන දකිනකොට මහාරෝහලකට, කුඩා රෝහලකට ඔබ ගොඩ වැදුණොත් ලක්ෂගණනක් ජනතාව රෝගීන්. නිරෝගීභාවය ගොඩක්අඩුයි. වයසට නොගැළපෙන රෝග, මාරාන්තික රෝග, අන්‍යයන්ගේ පිළිකුලට භාජනය වන රෝග,

අනුනට්‍රකාශ කිරීමට නොහැකි රෝග..... සංසාරයේ සත්ව හිංසාවට අදාළව ඒවා විපාක දීමට සුදුසුආකාරයට ලෙඩ රෝග හැදෙනවා. හැබයි පාරිසරික හේතූන් නිසාත්, Rතු බලපෑම් නිසාත් රෝගීන්ස්වභාවයන් ඇතිවෙනවා. ඒත් එම රෝග දීර්ඝකාලීන නිදන්ගත රෝග බවට පත්වෙන ස්වභාවය අඩු බවදඔබ වටහාගත යුතුව ඇත. අකුසල කර්මයන් විපාකදෙන රෝගීන්ගේ ස්වභාවය පැහැදිලිව හඳුනාගන්නපුළුවන්. ඔබ සිතෙන් මවාගන්නකෝ රෝහලේ ඇදේ නිරතුරුවම අදෝනා තබන රෝගියෙක්. නාසයට, මුඛයට, උදරයට බට ඇතුළත් කර වේදනාව විඳින රෝගියෙක්. දෑත් දෙපා ඇද හතර කොණේ බැඳ දවා ඇතිරෝගියෙක්, අසිභියෙන් දිනගණන් දුක්විඳන රෝගියෙක්, ජලය ආහාර රස බැලීමට වාසනාව නොමැතිරෝගියෙක්. අත පය වාරු නැති අංගවිකල අංශභාග රෝගියෙක්. හික්කුට නම් මෙවැනි රෝගීන්දකිනකොට සද්ධර්මය කෙරෙහිමයි ගෞරවය ඇතිවෙන්නේ. මොනතරම් පැහැදිලිව ලෝක ස්වභාවය ලොවතුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර තිබෙනවාද. ඔබ සත්වයින්ට සංසාරයේදී දුක් දුන්නා. හිංසා කළා. ඒදුකමයි, හිංසාවමයි ඔබ ඔය අත්විඳින්නේ.

වර්තමානයේ මනුෂ්‍යයා මොනතරම් නම් සත්ව හිංසාව සිදුකරනවාද? සමහරු සත්ව හිංසාව සිද්ධකරන්නේමෝස්තරයක් හැටියට. තවත් සමහරු සත්ව හිංසාව සිදුකරන්නේ ව්‍යාපාරයක් හැටියට. සමහරුවිනෝදයටත් සත්ව හිංසාවේ යෙදෙනවා.

භූහදෙනෙක් මේ දේවල් කරන්නේ විපාකය ගැන අනවබෝධය නිසා. හික්කුට දිනක් ආරණ්‍යයක වැඩ සිටිනවිට කුටිය ඉදිරියෙන් ළමයින් කීපදෙනෙක් කැළය දෙසට යනවා දැක්කා. මේ අය පොලිතීන් බැග් එකකයමක් දමාගෙනයි එම ප්‍රදේශයට ගියේ. හික්කුට දැනුණේ නැහැ බැගයේ මොනවද තිබුණේ කියලා.පසුවදා හික්කුට එම දරුවන් ගිය මාර්ගයේ වඩින විට සාමාන්‍ය කලුගලක් ළඟ ගොළුබෙල්ලන් විස්සක්පමණ කලුගලේ ගහල මරල. අර ෂොපින් බැගයේ දමාගෙන ගිහින් තිබෙන්නේ ගස්වල එල්ලිලා හිටපුගොළුබෙල්ලෝ. ඒ ගොළුබෙල්ලන්ගෙ කටුව ගලේ වැදිල කුඩුවෙනව දැකලා ඒ දරුවන් සතුටුවෙනවා. මෙනසත්ව හිංසාවකින් එහාට ගියපු සත්ව සාත්තයකුයි සිද්ධවෙන්නේ. කුරුල්ලන්ට ගල්වලින් ගහනවා. මාළුටගල්වලින් ගහල තුවාල කරනවා. සමනළයන්ගෙ පියාපත් කඩනවා. මෙහෙම දරුවෝ සමාජයේ ඕනතරම්සිටිනවා. වියළි කලාපයේ ප්‍රදේශවල සත්ව හිංසාව ගොඩක් වැඩියි. ගොවිතැන් විනාශ කරන්න එනඅලින්ට හේන රකින අට්ටාලය මත සිට එම සතුන්ගේ ඇහට ලෝදිය වගේ උණුවතුර හලනවා. ගෝනි ගිනිතියලාඅලින්ගේ පිට මතට දමනවා. අට්ටාලය මත සිට ලොකු යකඩ ඇණ ලෑලි මත ගහලා අලි එන මංකඩවලතියනවා කකුල්වල ඇනෙන්න. මේවා විපාක දීලා අභවරකරන්න පුළුවන් අකුසල් කර්ම නොවේ. මෙවැනිබරපතළ සත්ව හිංසා අකුසල් කිරීමට පෙරාතුව ඔබ මේවා ධර්මානුකූලව ගළපාගන්න දක්ෂවෙන්න ඕන.

ඔබ මෙහෙම හිතන්න. ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවි මහත්මයෙක් තම කුඹුර අස්වද්දනවා. ඔහුකවදාකවත් අස්වනු රැකගැනීම උදෙසා පැල් රකින්නේ නැහැ. තෙල්, බෙහෙත්, පොහොර, යොදලාබොහෝම විවේකීව ඉන්නේ. වතුර හැරවීම වැනි කටයුතු පමණයි කළ යුත්තේ. නමුත් වියළි කලාපයේ ගොවිමහත්මයෙක් බීජ වැපුරුව දවසේ පටන් අස්වැන්න නෙළාගන්නා දවස දක්වාම නිදිවරාගෙන වැස්සෙපින්නෙ දුක්දින්න ඕනේ අස්වැන්න රැකගන්න. එළිවෙනතුරු නින්දක් නැහැ අස්වැන්න ගන්නා පුරාවටම.හොඳින් ඔබ දකින්න. ගම්පහ ගොවි මහත්මයන් වියළි කලාපයේ ගොවිමහත්මයන් කරන්නේ එකම ගොවිතැන. නමුත්දෙදෙනාට විදීමට සිද්ධවෙන්නාවූ දුකේ ස්වභාවය එකිනෙකට වෙනස්. මෙය කර්ම විපාකයක් නිසාසිදුවෙන්නක්. වියළි කලාපයේ පිංවත් ගොවි මහතාට තමන්ගේ අස්වැන්න රැකගැනීමට ජීවිතය පරදුවටතබා වෙහෙසවීමට සිදුවී ඇත්තේ ඔහු පෙර ජීවිතවලදී අනුනගේ අස්වැන්න විනාශ කිරීමේ අකුසලයසිද්ධකරන්න ඇති නිසා. මනුෂ්‍යයෙක් හැටියට හෝ එහි කර්ම විපාකය තමයි ඔහු මේ ජීවිතයේදීඅත්විඳින්නේ. දුෂ්කර පළාතක ඉපදුණේ, දුෂ්කර ජීවිතයක් ලැබුණේ.....මේ පෙර කර්ම විපාක. මේස්වභාවය හඳුනාගන්න කෙනා කවදාකවත් අතීතයේ කළා වූ අකුසල කර්මයන් නැවත කරන්න පෙළඹෙන්නේනැහැ. හේතුවල ධර්මයන්ට අනුව ගළපමින් ඔබ ජීවිතය විග්‍රහ කර ගන්න දක්ෂවෙන්න. පිංවත් ඔබ මේජීවිතයේදී දුෂ්කර වියළි කලාපයේ ගොවි මහතෙක් වශයෙන් ජීවත්වුවද පෙර ජීවිතවලදී ඔබත් අලියෙක්,රකෙක්, වල් උෟරෙක්, පක්ෂියෙක්, වැනි සතෙක් වෙලා අනන්තවත් අනුනගේ අස්වැන්න විනාශකරන්න ඇති. සසර ඔබ කරපු ඒ අකුසල් විපාකයන් ඔබම වර්තමානයේදී අත්විඳිනවා. මේවා ඔබධර්මානුකූලව ගළපා නොගත්තොත් ඔබ තව තව අකුසල්මයි

සිද්ධකරගන්නේ. එම නිසා සත්ව හිංසාවන්ට යන්නෙන්ද උපක්‍රමශීලීව වන සතුන්ගෙන් ඔබේ වගාවන් ආරක්‍ෂා කර ගන්න.

ඔබට නැවතත් මතක් කරනවා, ලෝකව පවතින්නේ ඔබව නිරතුරුවම අකුසලය දෙසට යොමුකරන ස්වභාවයක.ඔබේ දක්ෂභාවය නිසා පමණක්මයි කුසලය දෙසට ගමන් කළ හැකිවෙන්නේ. සමහරවිට මෙම සටහනකියවනකොට ඔබට හිතෙන්න පුළුවන් අලියෙක් කොහොමද මනුෂ්‍යයෙක් වෙන්නේ කියලා. එයත් කුසලභාවයේප්‍රතිඵලයක්. මේ ඒ ගැන උදාහරණයක්..

මේ රටේ ජීවත් වන ජර්භූ පෙළේ ව්‍යාපාරික මහත්මයෙක් ඉන්නවා ඔහු බොහෝම නිහතමානී, වාමි,ධාර්මික ජීවිතයක් ගත කරන මහත්මයෙක්. එක්තරා හික්‍ෂුවක් මේ පිංවත් මහත්මයාගේ පෙර ජීවිතයඋතුම් සමාධිකයකදි අරමුණු කර බලද්දී අරමුණු වෙන්නේ අලියෙක්. ඒ කියන්නේ මේ මහත්මයා පෙරජීවිතයේදී අලියෙක්. හැබැයි වල් අලියකුගේ ස්වභාවයක් නොවේ පෙනෙන්නේ, හිලෑ අලියෙක්ගේස්වභාවය. සිද්ධස්ථාන, රජමහාවිහාර, දේවාල ආශ්‍රිතව සහ පුද්ගලිකව අලි ඇතිකරන වැදගත්මහත්වරුන්ගේ භාරයේ ජීවත් වන, ආගමික පෙරහැරවලට නිරතුරුවම සම්බන්ධ වන ආගමික පරිසරයක හැදෙනඅලි ඇතුන් මරණින් මතු වැදගත් ශීලාවාර බෞද්ධ පවුල්වල මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් ඉපදීමේ ඉඩකඩ හුඟක්වැඩියි. එහෙම අය මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවහම ධර්මයට හුඟක් ලැදියි. ලෝකයට හරි කිකරුයි. විනයගරුකයි. තමන් මොනතරම් මහේශ්වරයෙක් වුවත් ඔහු හිතන්නේ හුඟක් නිහතමානීව. මේ ගති ලක්ෂණතමා සිටි පෙර හිලෑ අලි ජීවිත වර්ෂාවට හුඟක් කිට්ටුයි. දැන් ඔබත් වර්තමානයේ විදින්නට සිදුව ඇතිජීවිතය ගැන ඔබේ අතීත හව වර්ෂාවන්ට අනුව ගලපාගන්න. ඉහත කථාව අනුසාරයෙන් වියළි කලාපයේගොවි මහතා හිතන්න පෙර හවයක මා හැසිරුණු ආකාරය නිසාමයි මට මෙවැනි දේ වෙන්නේ කියලා. මගේඅස්වැන්න හවබෝග සතුන් විනාශ කරන්න එන්නේ මමත් පෙර ජීවිතවලදී තිරිසන් සතෙක් වෙලාමනුෂ්‍යයින්ගේ හවබෝග විනාශකරපු නිසාමයි කියලා. එවිට ඔබට හරිම පහසුයි සසර කරපු අකුසල් විපාකලබ්‍ධ ගමන් අලුතින් අකුසල් ඇති නොවන ආකාරයට කටයුතු කරන්න?

ගොනා පසු පස නඟල එන්නා සේ....

සත්ව හිංසාවට අදාළවයි මේ සටහන ලියන්නේ. වර්තමානයේ රැකියාවක්, ව්‍යාපාරයක්,මෝස්තරයක් හැටියටත් සත්ව හිංසාව කරන විශාල පිරිසක් සිටිනවා. බොහෝම ඉහළ ශ්‍රේණියේසමහරක් බල්ලන් ඇතිකරන මහත්වරුන් බැල්ලිය පැටව් ලැබුවට පස්සේ බලුපැටියට සතියක් වෙනකොට පශුවේද්‍ය මහතා ලඟට බලුපැටව් රැගෙනවිත් එම සතුන්ගේ වලිගය කපාදමනවා. එය කරන්නේමෝස්තරයකට. කුකුළු ගොවිපොළවල්වල කුකුළු පැටව් කුඩා කාලයේදීම එම සතුන්ගේ හොට කෙටිවෙන්න කපාදමනවා. ඌරු ගොවිපොළවල්වල ඊරිය පැටව් ගැසුවම පස්සේ ඌරු පැටවුන්ගේ දත් ගලවා දමනවා.ඊරියගේ තනපුඩු ආසාදනය වෙන නිසා. මේවා මහාපරිමානයෙන් සිද්ධවෙන්නාවූ සත්ව හිංසාවන්. මෙතනදිහිංසාවට ලක්වෙන්නේ කුඩා වයසේ සතුන්. මේ තිරිසන් සතුන් කුඩා වයසේම හිංසාවට ලක්වෙන්නේත් එමසතුන්ගේ කර්ම විපාකයක් නිසා. කෙනෙක් අකුසල් විපාකයන් අත්විදින විට තව කෙනෙක් අකුසල කර්මයන්රැස්කරනවා. මේක තමයි මාරයාගේ ආර්ථික විද්‍යාව. ඉල්ලුම, සැපයුම බොහෝම සමතුලිතවසිදුවෙනවා. මෙවැනි ළදරු වයසේ සතුනට හිංසා කරන උදවිය මරණින් මතු මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවොත්ළදරු කාලයේදීම රෝගීන් බවට පත්වෙනවා. උපතින්ම ළදරු ශරීරයේ අහපසහ, ඉන්ද්‍රියන් අඩුයි,විකෘතියි. කුසල් වගේම අකුසල්ද විපාකදීමේදී බොහෝම සාධාරණවයි ඒවා සිද්ධවෙන්නේ. මේක අසාධාරණයිකියලා ඇඟිල් (අභියාචනා) කරන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඒ තරමට ලෝකධර්මය සාධාරණයි. හැබැයි ඔබධර්මය නොදන්නා නිසා හැම වෙලාවේම මෙම තීන්දු අසාධාරණ හැටියටයි දකින්නේ. දෙවියන් අප දිහාබලන්න නැහැ. ධර්මයේ පිළිසරණක් අපිට නැහැ කියලයි ඔබ දකින්නේ. ධර්මය කියන්නෙ කුමක්ද?අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ස්වභාවය. මේ ස්වභාවයට පුළුවන්ද ඔබට පිළිසරණ වෙන්න. මෙතැන නිත්‍යවූ, සැපවූ, ආත්මවූ ස්වභාවයක් තිබෙනවාද. ධර්මයට බැහැ ඔබට පිළිසරණ වෙන්න. ඔබ ධර්මයපිළිසරණ කොට ගන්න. කොහොමද ඔබ ධර්මය පිළිසරණ කර ගන්නේ. ධර්මයේ ස්වභාවය වූ අනිත්‍ය,දුක්ඛ, අනාත්ම ස්වභාවය අවබෝධකොට ගැනීම උදෙසා ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයට අවතීරණවෙන්න. මෙතැනදි සත්වයා

ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලින් මිදීමේ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයම නුවනින්දකින්නේ. එහෙම නුවනින් දකින කෙනා දුකට ශාපකරන්නේ නැහැ. දෙවියන්ට දොස්තබන්නේ නැහැ. ධර්මයට නිගරුකරන්නේ නැහැ. දුකත්, දුකට හේතුවත්, දුකින් මිදීමත් අරමුණු කොට ගෙන ආර්ය අෂ්ටාංගිකමාර්ගයම සිය එකම මාර්ගය කොට ගන්නවා. දුකට එකම හේතුව අලියාවත්, බලුපැටියාවත්, රෝගීදරුවාවත් නොව තෘෂ්ණාවම බව අවබෝධකර ගන්නවා.

සත්ව හිංසාව ගැන කථා කරන විට ගෘහ ආශ්‍රිතව ඇති දැඩිවෙන ගවයන්, බල්ලන්, බළලුන්, පක්ෂීන්වැනි සතුන්ගේ ගෘහය තුළ ජීවත්වෙන කෘමීන් වැනි සතුන් මනුෂ්‍යයන් අතින් අනන්තවත් පීඩාවට ලක්වෙනවා. තිරිසන් සතෙක් යනු සතර අපායේ සාමාජිකයෙක්. ඒ කියන්නේ මාරයාගේ වසභයේ ජීවත්වන්නෙක්. පිංවත් ඔබ තුළ අකුසල් මූලයන් රෝපනය කිරීමට මාරයා මෙම තිරිසන් සතුන්ව තමයි උපයෝගී කරගන්නේ. තිරිසන් සතා යනු මාරයාගේ සුරතලායි. පිංවත් ඔබ සතර අපායට බිලිබාගැනීම සඳහා මාර බිලි කවුටදමුණන ඇම වන්නේ තිරිසන් සත්වයායි. එහෙයින් ගින්නදරෙන් යම් සේද ඔබ පරිස්සම් වන්නේ, තිරිසන්සතුන්ගෙන් ඔබ ඊටද වඩා පරිස්සම් වෙන්න ඕනේ.

ගින්නදරට පිවිසුනත් පිවිසිවිව වේදනාව පමණයි. සතුන්ට හිංසා කළොත් සතර අපායේම දුක ඔබට උරුමවෙනවා. මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවොත් රෝගී පුද්ගලයෙක් වශයෙනුයි ඔබට ජීවත්වෙන්න ලැබෙන්නේ. ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ ධර්ම මාර්ගයේ ඔබ ගමන් කළොත් ශ්‍රද්ධාවෙන්, ශීලයෙන්, මෙත්‍රියෙන් පරිපූර්ණ මනුෂ්‍යයෙක් බවට ඔබ පත්වුවහොත් ඔබට හැකියාව තිබෙනවා තිරිසන්සතාව උපයෝගී කරගෙන කුසල් මූලයන් වැඩෙන ස්වභාවයට ඔබේ ජීවිතය ගෙන යන්න. ඔබේ ගෙදරදොරකඩට බල්ලෙක් එනවා. දෙමාපියන් දරුවට කියනවා පුතේ ඔය බල්ලව හිරිහැර නොකර එලවලදමන්නකියලා. එතනදී ඔබ තුළ මෙත්‍රී සිතිවිල්ලකුත් ඇතිවෙලා. එහෙමත් නැතිනම් ඔබ කියනවා පුතේ ඔය බල්ලටකෑම ටිකක් කන්න දීල කෑම කෑවට පස්සේ හිරිහැර නොකර එලවලා දමන්න කියලා. එතනදී මෙත්‍රීසිතුවිල්ලක් වගේම ත්‍යාග සිතුවිල්ලකුත් ඇති වුණා. සතුන් සම්බන්ධව ක්‍රියාත්මකවීමට පෙරාතුව ඔබ ඉවසිලීමත් වෙන්න සත්ව හිංසාවට හිරිහැර දෙක ඇතිකරගන්න.

සත්ව හිංසාව කියන දෙය පිංවත් ඔබ හිතනවාට වඩා බොහෝම සියුම් දෙයක්. මේ සියුම් බව මනුෂ්‍යයාටතේරුම් ගන්න බැරි නිසාමයි රෝගීභාවයෙන් තොර මනුෂ්‍යයෙක් වර්තමාන ලෝකයේ සොයාගැනීමට විරල. නිරෝගී පිංවතුන්ලා සමාජයේ ඉන්නවා. ඒ අය අත්විඳින්නේ සංසාරයේ තමන්ම කරගත්ත කුසල් විපාකයන්. සත්ව හිංසාව නිසා සත්වයාට විඳින්නට සිදුවන කර්ම විපාකයන්ගේ සියුම්භාවය ඉතාමත් මැනවින් ප්‍රකටවෙන කථාවක් හික්කුට දැන් ඔබගේ අවබෝධය සඳහා මෙහි සටහන් කරනවා. මේ කථාව කියවලා ඔබමතිරණය කරන්න කරන්න සත්ව හිංසාව යනු මොනතරම් සියුම්ව ඔබ අතින් සිදුවිය හැක්කක්ද ඒවායේ අකුසල්විපාකයන් මොනතරම් සියුම් ගුප්ත ආකාරයට ඔබට විපාක පිණිස සකස්වෙනවාද කියලා. මේ කථාව කියවලා

ඔබ සත්වහිංසාවන් සිදුකිරීමෙන් අත්විඳින්නට වන අකුසල් විපාකයන් හොඳින් හඳුනාගෙන ඔබද මින් මතුටට සතුන්ඇතිකරනවා නම් එම සතුන්ට හිංසාවක් පීඩාවක් ඇති නොවන ආකාරයට එය කරන්න. සතුන්ගෙන් හරිහම්බකරගන්න. ආදායම් ලබාගන්න. සතුන්ව හොඳින් පෝෂණය කරමින්, මෙත්‍රිය කරුණාව දක්වමින්.

ධර්මයට බොහෝම ලැදි මැදිවියේ විවාහක යුවලක් ජීවත්වෙනවා. මේ දෙපළට දරුවන් නැහැ. ඒ නිසාබොහෝම නිදහස් ජීවිතයක් තමයි ගතකරන්නේ. ප්‍රධාන නගරයක ව්‍යාපාරික ස්ථානයක් පවත්වාගෙනයමින් ආදායම් ලබනවා. මේ ව්‍යාපාරික ස්ථානය පවත්වාගෙන යන්නේ බිරිද විසින්. සැමියාඅත්‍යවශ්‍ය අවස්ථාවකදී තමයි ව්‍යාපාර කටයුතු වලට හවුල් වෙන්නේ. ඒ කියන්නේ ඇය සහජයෙන්ම ව්‍යාපාරික හැකියාව තිබෙන කාන්තාවක්.

නමුත් මේ පිංවත් කාන්තාවගේ ජීවිතයට බලපාන එක්තරා ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එය ගුප්ත ස්වභාවයේප්‍රශ්නයක්. ඇය සමහරක් අවස්ථාවල තැනිගත් අයුරක් පෙන්වනවා. සමහර අවස්ථාවල ඇයගේපසුපස අමනුෂ්‍ය බලවේගයක් තිබෙන බව ඇය පවසනවා. මේ හේතුවෙන් ඇය පීඩා විඳිනවා.

ව්‍යාපාරයකරන අවස්ථාවේ බොහෝම හොඳින් කටයුතු කරන ඇය ගෙදර පැමිණිවෙලේ පටන් කේන්ති ගන්නවා. සැමියාපත්සලකට යෑමට, හිඤ්ඤාවක් හමුවීමට යන්න හදනවිට ඇය අකමැති වෙනවා. බියවෙනවා. බිරිඳගේ මෙමස්වභාවය හොඳින් දන්න ස්වාමීපුරුෂයා ඇයත් සමඟ බොහෝම අවබෝධයෙනුයි කටයුතු කරන්නේ. ඇය සිතනවාතමන්ගේ මියගිය පියා ඇය කෙරෙහි ආදරයෙන් ඇය පසුපස සිටින බව. මේ හේතුව නිසාම ඇය පීඩනයටපත්වෙලා. සමහර අවස්ථාවල තැනිගත්, ගුප්ත ස්වභාවයක් ඇය තුළින් දර්ශනය වෙනවා. නමුත් ඇයතෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවයි. ශිල්පද ආරක්‍ෂා කරගැනීමට උත්සහගන්නවා. පොත පත කියවීමෙන් ධර්මයගැන හොඳ දැනීමක් තිබෙනවා. මේ ගුණාංගයන් තිබුණත් ඉහත ප්‍රශ්නයෙන් ඇය පීඩා විඳිනවා. මෙමදෙපළ ඉදිරි කාලයේදී සිය ගෙවල් ව්‍යාපාර විකුණා දමා අනගාරිකව ජීවත්වීමටද බලාපොරොත්තුවෙන්නපුද්වනවා. මේ පසුබිමේ සිදුවීම් හොඳින් ගලපා බලනකොට බොහෝම ශ්‍රද්ධාසම්පන්න යුවලක් ලෙසයි මේදෙපළ පෙනෙන්නේ.

නමුත් ඇයට ස්ථිරව සිතාගන්න බැරි පීඩනයක් ඇය තුළ තිබෙනවා. ඒ පීඩනය නිසා ඇය මානසිකව සමහරඅවස්ථාවල දුකට පත්වෙනවා. ඇය මේ පීඩනයට පත්වෙන්නේ ඇය පසුපස අමනුෂ්‍ය බලවේගයක් සිටින්නිසාවත්, ඇයගේ ශරීරය තුළ අමනුෂ්‍ය බලවේගයක් සිටින නිසාවත් නොවේ. ඇයගේ දුර්වල මනෝභාවයනිසයි. ඇය දක්‍ෂ නැහැ මම තෙරුවන් සරණ ගිය, ශීලයක හික්මෙන, නිරතුරුව දන්දෙන අයෙක් හැටියටදකින්න. එම දැක්ම විශ්වාසයක් බවට පෙරළාගන්න. මේ විශ්වාසය තුළින් ඇය ශක්තිමත් මනෝභාවයක්ගොඩනගාගත් සැනින් ඇයට හැකියාව තිබෙනවා මේ දුර්වලතාවයෙන් අත්මිදෙන්න. ඇයට මේ නිවැරදිමනෝභාවය සකස්කර ගැනීමට මහ අහුරන්නේ පෙර ජීවිතයේදී ඇය විසින් කරන ලද කර්ම විපාකයක්.

එක්තරා හිඤ්ඤාවක් මේ සිද්ධියට අදාළ කාන්තාවගේ පෙර ජීවිතය සමාධියෙන් අරමුණුකර බලනවා. උතුම්සමාධිය තුළදී ඇයගේ පෙර ජීවිතයත්, වර්තමාන කර්ම විපාකයට අදාළ පෙර ජීවිතයේදී කරන ලද කර්මයත්හිඤ්ඤාවට දර්ශනය වෙනවා.

හිඤ්ඤාවට දර්ශනය වෙන්නේ මීහරක් කිහිපදෙනෙක් සහ කාන්තාවක්. එම කාන්තාවගේ හඬ මේ විදිහටඇසෙනවා.

'මගේ වැඩ කරපු සල්ලි දෙන්න'

ඔතැනින් දර්ශනය නිමයි.

දැන් හිඤ්ඤාව මෙම දර්ශනය ඇයගේ පෙර ජීවිතයට ගලපනවා, ඇය පෙර ජීවිතයේ කවරෙක්ද? ඇය කළඅකුසල් විපාකය කුමක්ද යන්න දැනගැනීමට. මෙන්න මේ ගැලපීම ඔබට ගොඩාක් වටිනවා. ලොවතුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ මහාකරුණාවෙන් දේශනා කොටවදාළ 'කර්මය ඔබ දායාදකොට පවතිය' යන ධර්මයනැවත නැවත ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව ආවර්ජනය කිරීමට.

පෙර ජීවිතයේදී ඇය මනුෂ්‍ය කන්තාවක්. ඇයගේ ආදායම් මාර්ගය වූයේ මීහරකුන්ව කුඹුරු වැඩ සඳහාකුළියට දීම. ඒ කුඹුරු වැඩට යෙදවූ මීහරකුන්ගේ ගාස්තුව තමයි කුඹුරු හිමිකරුගෙන් ඉල්ලන්නේ. දැන් මෙමසිද්ධිය පැති කිහිපයකින් බලමු.

පළමු කරුණ පෙර ජීවිතයේදී ද ඇය ව්‍යාපාරික කාන්තාවක්. පෙර ජීවිතය කියන්නේ මීට අවුරුදු 50 කටපෙරාතුව. අඩසියවසකට පෙරාතුව වර්තමානය වගේ විවිධ ව්‍යාපාර තිබුණේ නැහැ. වර්තමාන සමාජයේතිබෙන සංකීර්ණභාවය තිබුණේ නැහැ. ප්‍රධාන ව්‍යාපාරය, ආදායම් මාර්ගය තමයි කෘෂිකර්මය. එයඅතීතයේ ගෞරවණීය ව්‍යාපාරයක්. පෙර ජීවිතයේදී මෙම කාන්තාව මීහරකුන්ව කෘෂිකර්ම කටයුතු වලටදීමෙන් ආදායම ලැබුවා. මේ ජීවිතයේදීත් ඇයට පෙර සංසාරික පුරුද්ද නිසාම නවීන තාක්‍ෂණික ආම්පන්නවිකිණිමේ ව්‍යාපාරයක් තනියම කරගෙන යෑමට ශක්තිය ලැබුණා. සමාජයේදී ඔබ දැකලා ඇති සමහරකාන්තාවෝ ව්‍යාපාර ක්‍ෂේත්‍රයේදී ඉතාමත් දක්‍ෂ ආකාරයට කටයුතු කරනවා. මේවා පිංවතුනිසංසාරික

පුරුදු. එවැනි පුරුදු නැති අය කඩේකට ගිහින් බඩුවක් ගන්නෙන් බොහොම ලැජ්ජාවෙන්. ඔබලාගේජීවන ක්‍රියාකාරකම් සමග මේවා ඔබවිසින්ම ගලපාගන්න ඕනා.

දෙවැනි කාරණය තමයි ඇය පෙර ජීවිතයේදී කළ ව්‍යාපාරය නිසා ඇතිකරගත් අකුසලයේ ස්වභාවය. ඇයමිහරකුන්ව කුඹුරු වැඩට යොදවා ආදායම ලබාගත්තත් ඇය සත්ත්ව සාත්තයට නම් යොමුවෙලා නැහැ. ඒකඅතීතයේ මනුෂ්‍යයා තුළ තිබූ සත්ව කරුණාව. වර්තමානයේ මිහරකුන්ව කුඹුරු වැඩට යොදාගන්නවා ඉතාම අඩුයි. නමුත් මෙයට වසර 50කට පෙර සමාජයේ කෘෂිකර්මයේ ප්‍රධානම බලවේගය තමයි මිහරකා.කුඹුර, පස පෙරලන මොහොතේ පටන් අස්වැන්න කමතේ පාගන මොහොත දක්වාම මිහරකා තමයිගොවිතැනට උදව්වෙන්නේ. මෙම සතුනගෙන් මිනිස්සු වැඩ ගන්නේ හුඟක්ම අකාරුණික විදිහට. උදේ ඉඳලාසවස්වෙනකම් නගුලක මිහරක් දෙදෙනෙක් බැඳලා ගන්න වැඩ ප්‍රමාණය කොපමණක්ද? හරියටයන්නුයක් වගේ. ගොවි මහත්තයා ආහාර ගන්න වෙලාවට පමණයි මිහරකාට නිදහසක් ලැබෙන්නේ. ඒත්නගුලෙන් එම සතාව ලිහන්නේ නැහැ. නගුල කරේ තියාගෙනම මිහරකා විවේක ගන්නවා. මහ පොළොවේ පසපෙරළාගෙන, කඩාබිඳදමාගෙන යන්න මොන තරම් ජවයකින් මිහරකා විසින් නගුල අදින්න ඕනේද? පොඩ්ඩබැරිවුණොත් වැදෙන කෝටු පහර, එහි ශබ්දය හිඤ්චට මේ සටහන ලියන මොහොතේත් දැනෙනවා. 'අනේමට සනීප නැහැ. මගේ දණ්ඩේ රිදෙනවා. මගේ හිස කකියනවා. දැන් අවුරුණිය වැඩියි. මට බඩගිනියි.පිපාසයි.....' මී හරකට පුළුවන් ද මොනතරම් වුවමනා වුණත් මේවා කියන්න. දවස පුරාවට තම ශරීරශක්තියෙන් නගුල ඇඳලා පොළොවේ පස පෙරළලා සවස් වරුවේ ඕවිටේ තණකොල ටික කාලානිදාගන්නවා.හෙට උදයේ නැවතත් සුපුරුදු රාජකාරියමයි...මිහරක් හිමියා ආදායම ලබනවා.

අපි හිතනවා මේක ධාර්මික රැකියාවක් කියලා. ඔබම හිතන්න, මනුෂ්‍යයෝ දෙදෙනෙක් නගුලක බැඳලාකුඹුරට දැමීමොත් පස පෙරළන්න එම දෙදෙනා විදින්නා වූ මානසික, කායික හිංසනය ගණනය කළ හැකිද? මේ අනුසාරයෙන් මී හරකා අත්විදින්නා වූ හිංසනය ඔබම තීරණය කරන්න. මෙන්න මේ සත්ව හිංසාව නිසාමිහරකා ගෙල මත තබා බැඳි නගුල මී හරකා පසුපසින් ගමන් කරන්නේ මොනතරමක් ද එම සතාවකායිකව, මානසිකව හිංසාවට ලක්කළේ කොපමණක් ද ඒ තරමටම එම හරක් අයිතිකාර කාන්තාවටආදායම ලැබුණි. ඇය එම සත්ව හිංසනයෙන් ඉපයෙන ආදායමෙන් සතුටු වූවාය. එහි කර්ම විපාකය හැටියටකාන්තාවක් ලෙසට උපත ලැබූ මෙම ජීවිතයේදී ඇය අමනුෂ්‍යයෙක් යැයි සිතා සිටින මානසිකත්වය ඇයපසුපස පැමිණෙමින් ඇයට අකුසල් විපාක විදීමට සලස්වනවා. බලන්න ලෝක ධර්මය මොනතරම් සාධාරණදකියලා. මිහරකාගේ ගෙලේ බැඳි නගුල එම සතා පසුපස පැමිණෙමින් එම සතුන්ව කායික, මානසිකහිංසාවට ලක්කළේ යම්සේද, එහි කර්ම විපාකය හැටියට මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී අදාළ කාන්තාවට තමාවිසින්ම මනසින් අරමුණු කරගන්නා වූ අමනුෂ්‍ය හැඟීමක් ඇය පසුපස පැමිණෙමින් ඇයව කායිකව, මානසිකවපීඩාවට පත්කරනවා. දැන් ඔබට තේරෙනවා ඇති සත්ව හිංසාව කියන අකුසලය මොන තරම් සියුම්ආකාරයෙන් ඔබ අතින් සිදුවිය හැකිද කියලා. ඒ වගේම එම සත්ව හිංසාවන්ගේ අකුසල් ස්වභාවය එමහිංසනයේ ස්වභාවයට අනුරූපී ආකාරයටමයි විපාක දීමට සලස්වන්නේ කියලා.

හිංසාවේ ආදීනව තවදුරටත්...

මේ සටහන ලියන මොහොතේ හිඤ්ච වැඩසිටින කඳු මුදුනේ කුටියට වැව් පිටිය හොඳට පෙනෙනවා. මේවෙලාවේ මිහරක් 75 ක පමණ රංචුවක් තණ උලා කනවා. වැවේ සිටින කිඹුලා ජලයෙන් මතු වෙලායටයන නිසා වැව් දියට බැසීමට බයෙන් වතුර එකතුවී ඇති කුඩා දිය කඩිති වල සමහර සතුන් විවේකගන්නවා. මේ සත්තු රැළ හිඤ්චට පෙනෙන්නේ මාරසේනාවක් හැටියට. නමුත් මේ මිහරක් රංචුවේහිමිකරු මේ සතුන් දකින්නේ සෞභාග්‍යයේ උල්පතක් හැටියට. මේ සතුන්ගෙන් කිරි දොවන්නෙ නැහැ.පැටවුනට කිරිබොන්න දෙනවා. වේගයෙන් පැටියා ලොකුවීමට. මේ අය වැඩෙන්නේ මස් සඳහාමයි. මේසතුන් රැළ නිසා කීදෙනෙක් නම් අපාගතවෙනවාද? පරම්පරා කීයක් අපාගත වෙන්න ඇතිද? තවපරම්පරා කීයක් අපාගත කරයිද? පරිස්සමින්තිරිසන් ලෝකය ඔබව සතර අපායට ඇද දමන මාරදූතයන්මයි.

ඒ වගේමයි සමාජයේදී ඔබ දැකලා ඇති සමහර පිංවත් සත්ව කරුණාව තිබෙන මනුෂ්‍යයෝ සිටිනවා. සතුනටහරිම ආදරෙයි. ගොනෙක් කරත්තයෙ බැඳල තමයි ජීවත්වෙන්නේ. සතා කරන්නේ බර අදින එකයි.

සවසටගෙදර ගිහිල්ල සතාගේ දණහිසේ තෙල්ගාන මනුෂ්‍යයෝ ඉන්නවා. බරපටවාගෙන කන්දක් නගිනවිට තමාගේශක්තිය යොදලා කරන්නේ තල්ලු කරල සහයෝගය දෙන මනුෂ්‍යයෝ ඉන්නවා. තමන් බෙදාගන්නබන්පිහානෙන්නත් කටක් සතාට දෙන මනුෂ්‍යයෝ ඉන්නවා. එවැනි අයටත් සත්ව හිංසාව අදාළයි. ඒත් ඔවුන් තුළකරුණාව, මෛත්‍රිය සහගත ක්‍රියාකාරකම් නිසා ඒවා විපාකදීමේ ස්වභාවය බරපතළ නැහැ. කෙසේවෙතත් සතුන්ගෙන් ඇත්වී ජීවත්වන එක ඔබට හුඟාක් යහපත්.

මනුෂ්‍යයා අතින් පමණක් නොවෙයි සත්ව හිංසාව සිදුවෙන්නේ. තිරිසන් සතා අතින් තිරිසන් සතාව හිංසාවටලක්වෙනවා. ප්‍රේතයා විසින් ප්‍රේතයාව හිංසාවට ලක්කරනවා. යක්ෂයින් විසින් අමනුෂ්‍යයින්විහිංසාවට ලක්කරනවා. දෙවියන් විසින්ද දෙවියන්ව මානසික හිංසාවට ලක්කරනවා. රාගය, ද්වේෂය,මෝහය ප්‍රභීත නොකළ සත්වයා අතින් අනෙකා හිංසාවට ලක්වීම අරුමයක් නොවේ. අමුතුෂ්‍යයින් අතින්හිංසනය සිදුවන අවස්ථාවක් ඔබගේ අවබෝධය සඳහා මෙහි සටහන් කරනවා.

හික්කුවක් උතුරුමැද පළාතේ ආරණ්‍යයක වැඩසිටින අවස්ථාවක රාත්‍රී දහයට පමණ සමාධියෙන්පසුවෙන විටක හික්කුවට පෙනෙනවා කුටියේ පසුපස කෙළවරේ සුදු සායක් සුදු හැට්ටයක් හැඳිප්‍රාථමික මට්ටමේ දිව්‍යස්වභාවයක්. වයස අවුරුදු 45 වගේ වයස් මට්ටමක කාන්තාස්වභාවයක් ඇයට තිබුණා. සමහරවිටක ඇය පරදත්තරුපථී ප්‍රේතයෙක් වීමටද හැකියි. කොහොමහරි ඇයපින්වත් තැනත්තියක්. හැබයි ඇගේ සම නම් තලඵලඵ පැහැයක් තිබුණේ. එයින් අනුමාන කරන්න පුළුවන් ඇයකුෝඩ සහිත වර්තයක් බව. ඇය කුටිය කෙළවරට වෙලා බොහෝම සන්සුන් ඉරියව්වෙන් හික්කුව දෙසබලාසිටිනවා. ඇය හික්කුව දෙස බලමින් යම් ආශ්වාදයක් ලබනවා. ඔබ දැකලා ඇති තරුණ, මධ්‍යම,මහළු වයසේ උපාසක මහත්වරු ඉන්නවා දායිකාවන් ඉන්නවා ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ ඉරියව් වර්ධාවන්ප්‍රියකරන, කැමති කරන, ඒවා දැකලා යම් අහිංසක ආශ්වාදයක් ලබන. වින්දනයක් ලබන. ඇයමෙවැනි ස්වභාවයේ උපාදානයක් සකස් කරගෙන මියගිය මැදිවියේ උපායිකාවක් වෙන්න පුළුවන් ගියජීවිතයේදී. මේ ජීවිතයේදී ප්‍රාථමික දිව්‍ය හෝ ඉහළ ප්‍රේත ජීවිතයක් ලබලා ආරණ්‍යය තුළමජීවත්වෙමින් ස්වාමීන්වහන්සේලා උපාදානය කරගෙන සිටිනවා. හික්කුව වැඩසිටිය කුටිය කෙළවරට විබලාසිටි සුදු ඇඳුම ඇඳගත් මේ තැනැත්තිය බෝහෝම සංවරයි. රාගය ද්වේශය පෙනෙන්නට නැහැ ඇයගේස්වභාවයේ. මේ විදියට ඇය හික්කුව දෙස නිවිසැනසිල්ලේ බලාසිටිනවිට තවත් ප්‍රේතයෙක් ඇයටබොහෝම සමීපව ඇය ඉදිරියෙන් ගමන් කළා. ඒ ප්‍රේතයා කෙටිටු හින්දැරි ප්‍රේතයෙක්. මේප්‍රේතයා අර ප්‍රේත කාන්තාව ඉදිරියෙන් ගමන් කරනවිටම අර සුදු ඇඳුම් ඇඳගෙන හික්කුව දෙස බලාසිටි ප්‍රේතියගේ අවදානය බිඳුණා. ඇය ක්ෂණයෙන් ක්‍රියාත්මක වුණා. ඔබ දැකලා තිබෙනවාදනිවෙස්වල ස්වාමීපුරුෂයා අතින් බරපතළ වැරද්දක් වුණාම බිරිඳට කේන්ති යනවා. එහෙම කේන්තිගියාහම බිරිඳ අත්දෙක මිටි මොලවලා වේගයෙන් ස්වාමීපුරුෂයාගේ පසු පෙදෙසට පහර දෙනවා.කාන්තාවෝ හුඟක් වෙලාවට තව කෙනෙකුට ක්ෂණික ආවේගයකදී පහර දෙන්නෙ ඔය ඉරියව්වෙන්. මෙන්නමේ ඉරියව්වෙන්ම අර ප්‍රේතිය තමාගේ ඉදිරියෙන් ගමන් කළ තමාගේ අවධානය කැඩුව ප්‍රේතයාට පහරදුන්නා. තමන් කැමති ආශ්වාදයට බාධා කළ සැනින් කේන්තිය සකස් වුණා. ඒ ආවේගයෙන්ම ප්‍රේතයාටනොසැහෙන්න ගැහුවා. එතැනින් මේ දෙදෙනාම නොපෙනී ගියා. හැබැයි ඉතින් සුදු ඇඳුම ඇඳගෙන සිටියප්‍රේතියගෙන් ප්‍රේතයා නොසැහෙන්න ගුවිකැවා. මේ දෙදෙනාම ප්‍රේතයැයි හැඳින්වුවද පෙර ජීවිතයේආරණ්‍ය, පන්සල් ඇසුරේ සිටි උපාසක උපාසිකාවන්. නමුත් තමන් කළ පිංකම් වලට වඩා තමන් ප්‍රියකළවෙනත් දේවල් කෙරෙහි වන්දරාගය සකස් කරගත් නිසා ආරණ්‍යය පන්සල් ආශ්‍රිතව ජීවත්වන ඉහළ තලයේප්‍රේත කොටසක් බවට පත්වුණා වෙන්න පුළුවන්.

පිංවත් ඔබලා මේ සතර අපායේ වර්ත හොඳින් අධ්‍යයනය කරන්න ඕනේ. එහෙම හොඳින් මෙම අමනුෂ්‍යවර්ත ගැන අවධානය යොමු කළොත්, හේතුඵල ධර්මයන් ගලපා බැලුවොත් පිංවත් ඔබ තුළ යම් අඩුපාඩුතියෙනවානම් ඒවා නිවැරදි කරගන්න පුළුවන්. මේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන ස්වාමීන් වහන්සේලාපන්සලේ වේවා, ආරණ්‍යය වේවා තමන්ගේ ජීවිත තුළින් ක්‍රියාත්මක කරන ධර්ම ප්‍රතිපදාව නිසාමඋන්වහන්සේලා බොහෝම ප්‍රිය මනාපයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අප්‍රමාණ සද්ධාවෙන්ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ගමන් කරන ඕනෑම ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේනමක්ව දැකීමමප්‍රියයි. ඇවතුම් පැවතුම් සංවරයි. දෙව්වරුවගේ පැහැපත් ප්‍රභාශ්වර ස්වාමීන්වහන්සේලා වර්තමානසමාජයේ වැඩසිටිනවා. එම ස්වභාවය කුසල් විපාකයන් නිසා ඇතිවන්නක්. එම නිසා පිංවත්

දාකයදායිකවත් නිරතුරුවම උත්සහවත්ත වෙන්ත ඕනේ එම ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ ශීල, සමාධි ප්‍රඥා ගුණයන්ටගරුකරන්න කැමතිවන්න. එම ගුණයන් සිහිකරන්න. එසේ නැතිව එම පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේලාගේ රූපයකෙරෙහි, කටහඬ කෙරෙහි, ප්‍රසන්නභාවය කෙරෙහි වන්ද රාගයක් ඇතිකරගතහොත් එය දුක් පිණිසයිහේතුවෙන්නේ. පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් හමුවට ඔබ යායුත්තේ ධර්මයක් අසා දැනගෙනසතුටුවෙන්න. පන්සලට යන්නේ දාන, ශීල, භාවනා මාර්ගයේ ගමන් කර සතුටුවෙන්න. එසේ නොමැතිවවෙතත් රූපයන්, ශබ්දයන්, ගන්ධයන්, ස්පර්ශයන් කෙරෙහි වන්දරාගයක් සකස් කරගන්න ඔබේ සිතටඉඩදෙන්න එපා. එහෙම උනොත් එය හරියට අසනීපයකට බෙහෙත් ගන්න රෝහලට ගිහිල්ලා තිබුණ අසනීපයටවඩා හයානක රෝගයක් හදාගෙන ගෙදර පැමිණි කෙනෙක් බවට පත්වෙනවා. ඉහත ප්‍රේතයත්ප්‍රේතියත් පෙර ජීවිතයේදී පන්සලට ආරණ්‍යයට ගිහිල්ල අවශ්‍ය දෙය කෙරෙහි නොව අනවශ්‍ය අවදානම්සහිත දෙය කෙරෙහි වන්දරාගය සකස් කරගත් දෙදෙනෙක්. ඒ කැමත්ත නිසාම මේ ජීවිතයේදීහික්කුන්වහන්සේලා දෙස බලාසිටිමින් ආශ්වාදය ලබනවා. මෙම කථාව හික්කු ව ඔබට මතක් කළේඅමනුෂ්‍ය ලෝකයේ සත්ව හිංසනය ගැන ඔබව දැනුවත් කරන්න. ප්‍රේතලෝකයේ ජීවිතවල රාගය ද්වේශයමෝහය අධික නිසා හිංසනයත් අධික බව සිහිතබා ගත යුතුයි. ඇය සුදු ඇඳුමක් ඇඳගෙන සිටියත් ඔබසිහිකරන්න. ඉහත ප්‍රේතියගේ සිතේ සැහවී තිබුණ ද්වේශය. ඒ ද්වේශය වේගවත් වන්නේ රාගය නිසා. මේකරුණු දෙකම සකස් වෙන්නේ මෝහය නිසාමයි. රාගයේ හා ද්වේශයේ තීව්‍ර බව තමයි ඇයගේ වේගවත්පහරදීම තුළ දර්ශණයවූයේ. නිවැරදි දෙය නිවැරදි ආකාරයට ගලපාගතහොත් අත්වන ඉරණම ගැන ඔබතුළඬියක් සකස්කර ගන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ අමුලිකාසද්ධාව වශයෙන් දේශණා කරන්නේ ඉහතස්වභාවයයි. මේ ස්වභාවය වර්තමාන සමාජයේ බහුල වශයෙන් පවතින්න පුළුවන්. අනිත්‍ය සංඥානොමැති බව නිසාමයි රූපය කෙරෙහි මෙවැනි වන්දරාගය සකස් වෙන්නේ. මෙය ගිහි පැවිදි පිංවත්හැමෝම දෙවරක් සිතිය යුතු ප්‍රශ්නයක් බවට පත්කරගතහොත් එය යහපත පිණිසමයි හේතු වෙන්නේ. අදවැනි සංකීර්ණ සමාජයක අනිත්‍ය සංඥා වැඩෙනවා කියන එකත් දුර්ලභ දෙයක්. ලෝකය සකස් වෙන්නේරූපයට වටිනාකම් වැඩිකරමින්මයි. සැපයට තව නමක් කියන්න කීවොත් ලෝකයාගේ පිළිතුර "රූපයක්මයි".රූපයේ නිරෝධය තුළයි සැපය තිබෙන්නේ කියලා ලැබෙන පිළිතුර දුර්ලභ දෙයක්.

දැන් නැවතත් මාතෘකාව සත්ව හිංසාව දෙසට හැරෙමු. සත්ව හිංසාව ගැන කථාකරන විට අකුසල්බලවත්ව සකස් වෙන්නේ මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍යයාට කරන හිංසාවන්ට. මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් මොන අඩුපාඩුකම්යටතේ වුවද යමෙක් ලබන්නේ පෙර ජීවිතයේ කරගන්නා ලද පිංකම් නිසාමය. විශේෂයෙන් අදවැනිබුද්ධෝද්පාද කාලයක බෞද්ධයෙක් ලෙස ලබන මනුෂ්‍ය ජීවිතය ආශ්වර්යමත් දෙයක්මයි. මේ මනුෂ්‍යජීවිතය යමෙක් ලබන්නේ අති විශාල සතර අපාය අභිබවා ගිහිත්. ඔහු සතර අපායට නොවැටුනේ සතරඅපායේ උපතකට අදාළව සකස් වෙන ලෝභය, ද්වේශය, මෝහය යම් ප්‍රමාණයකට අවම වීම නිසාමය.ඒ නිසා මනුෂ්‍යයෙකුට හිංසා කිරීම තිරිසන් සතෙකුට හිංසා කිරීමට වඩා බලවත් අකුසලයක් සිද්ධවෙනවා.මොකද ඔබ හිංසනයට ලක්කරන්නේ සතර අපායෙන් ඔබ්බට සිත පිහිටුවාගැනීමට ශක්තිය තිබූ පෙර පින්තැනිමනුෂ්‍යයෙකුට වීමයි. සමාජයේ මොන අංශයකින් බැලුවත් මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍යයාට හිංසා කිරීමේවර්ධනයක්මයි පෙනෙන්නේ. අවිද්‍යාව නිසා සකස්වෙන 'ලෝකය සැපයි' කියන මතය අයිති කරගැනීමටයාම නිසාමයි ඔබ අතින් මනුෂ්‍ය හිංසනය සිදුවෙන්නේ. හිංසනය කියන්නේ ආදායම් මාර්ගයක්.රැකියාවක්. උසස්වීමක්. ඉතිරියක්. හිතමානයක්. තාවකාලික ආරක්ෂාවක්. කොටින්ම ඔබේ පැවත්මඋදෙසා අන්‍යයන් හිංසනයට ලක්කරනවා.

වර්තමානයේ උපත ලබන මනුෂ්‍යයාගේ අකුසල් ස්වභාවය වැඩි නිසාමදෝ හිංසා කිරීමත් හිංසාවටලක්වීමත් ජීවිතයේ කොටසක් බවට පත්වෙලා. මෙතනදී හිංසනය ලෙස ගැනෙන්නේ පහරදීම තුවාල සිදුකිරීමවැනි කායික හිංසනයත් පමණක් නොවේ. මානසිකව හිංසාවට පත්කිරීමත් ඔබට බලවත් අකුසල් පිණිසහේතුවෙනවා. රටේ පොදු ප්‍රවාහන සේවය උදාහරණයට ගන්න. එක දිනකට කොන්දොස්තර මහතා රියදුරුමහතා අතින් මොනතරම් මනුෂ්‍ය හිංසාවක් සිදුවෙනවාද? අධිකව මගීන් පැටවීම නිසා, අධික වේගය, හිතවේගය, මගීන්ට බැනවැදීම.... ඇයි මෙහෙම වෙන්නේ? වැඩිපුර ආදායම් ලබන්න. හවසට පිංවත් බස්මුදලාලිව සතුටුකරන්න. තමනුත් වැඩිපුර කීයක් හරි තමාගේ පැවත්ම, දරුපැටවුනගේ පැවත්ම සඳහාගෙදර අරගෙන යන්න. තමාගේ සතුට උදෙසා අනුන්ව පීඩනයට ලක්කරනවා. මේවා එකිනෙකට බැඳිලතිබෙන්නේ මාර බන්ධනයෙන්. බස් හිමිකරුට ඔබ ආදායම දුන්නොත් තමයි ඔබගේ රැකියාව

ආරක්‍ෂාවෙන්. හැම ක්‍ෂේත්‍රයකම ස්වභාවය ඔහොමයි. හිරගෙදරක්, පාසලක්, විශ්වවිද්‍යාලයක්, රෝහලක්, ආරක්‍ෂක අංශ, පරිපාලන අංශ, ගෘහස්ථකයින්...මේ හැම තැනකම ඉහත ස්වභාවය තියෙනවා. මේවා නිවැරදි කරන්න, අවම කරන්න පුළුවන් දේවල් නොවේ. මේවායේ වර්ධනයක්මයි දිනෙන්දින සිද්ධවෙන්නේ. මෙතැනදි පිංවත් ඔබ දකින්න ඕනේ, අයෙක් අකුසල් කර්ම විපාකයක් ගෙවන විට තවකෙනෙක් අකුසල් කර්ම සකස් කරගන්න ආකාරය. වර්තමානයේ හිංසනයට ලක්වෙන්නේ පෙර ජීවිත වලදී අත්‍යයත්ව හිංසනයට ලක්කළ පිරිස්මයි. එම නිසා ඔබ මේවා නිවැරදි කරන්න යන්න එපා. ඒවා නිශ්චලදේවල්. හිංසාව ගැන සඳහන් මේ සති කිහිපයේ පළවූ සටහන් මාලාවේ මුලදි සඳහන් කළා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සුභමානවකයාට දේශණා කරනවා සුභ යමෙක් මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී රෝගීඉපදේනම්, නිරතුරුව රෝගවලට ගොදුරු වෙමින් ජීවත්වෙයිනම් ඊට හේතුව පෙර ජීවිතයේදී සත්ව හිංසාව සිදුකිරීමය කියලා. බලන්න වර්තමානයේ මනුෂ්‍යයෝ හැමෝම රෝගීන්. රෝහල් රෝගීන්ගෙන් පිරිල, වසංගත රෝගපෑතිරෙනවා. මේ අපි දකින්නේ අප පෙර ජීවිතවලදී කරන ලද සත්ව හිංසාවේ ඵලයත් හේතුවත් තමයි .මනුෂ්‍යයා අතින් සත්ව හිංසාව වැඩිවෙන්න වැඩිවෙන්න අනාගත ලෝකයේ රෝග සහ රෝගීන් තව තව බහුලවෙනවා. මේවා ලෝක ධර්මයන්. වලක්වන්න බැහැ. දක්‍ෂයාට තිබෙන්නේ අවබෝධය තුළින් ලෝකයෙන්මිදීමට උත්සහ කිරීමයි.

පිංවත් ඔබ රෝගීභාවයන්ගෙන් තොර නිරෝගී ජීවිතයක් ගතකරන අයෙක් නම්, සංසාරික පුරුද්ද නිසාම ඔබමේ ජීවිතයේදීත් සත්ව හිංසාවට අකමැති කෙනෙක්. ඔබ මනුෂ්‍යයෙකු තබා තිරිසන් සතෙකුටවත් හිංසාකිරීමට නොපෙළඹෙන කෙනෙක්. එහෙම අය ඕනේ තරම් සමාජයේ සිටිනවා. ජාති ආගම් බේදයකින් තොරවනිරෝගීභාවය නිසාම ඔබ ඒ ලබන කායික මානසික තෘප්තිය හේතු ඵලධර්මයන් සමග හොඳින් ගලපලා එමඋතුම් ගුණයන් තව තව ශක්තිමත් කරගෙන අනුනට හිංසා නොකර ශීලයෙන් පරිපූර්ණ පිංවත් මනුෂ්‍යයෙක්වන්න ඔබත් නිරතුරුවම උත්සහවත්ත වන්න. ශීලයෙන් පරිපූර්ණභාවයට පත්වෙත්ම ඉහත ලෝකස්වභාවයන්හඳුනාගත හැකි සමාධියක් ඔබ තුළ ඇති වේවි. ඔබ කලබල විය යුතු නැහැ එම තැනට එන්නට. මන්දශීලයෙන් ඔබ පරිපූර්ණ වෙන්දී ඉන්ද්‍රිය සංවරය ඉබේම ඇතිවෙන නිසා ලෝකයාට නොදැනීම ඔබ ලෝකයගැන සිතන්නට පටන් ගනිවි. ඔබ හිතනකොට ප්‍රවේසම් වෙන්න ඕනේ සමාජයේ පවතින දෘෂ්ඨියට යට නොවීමේවා ගැන හිතන්නට. මේ වගේ ප්‍රශ්ණයක් තමයි සත්ව කරුණාවේ නාමයෙන් සමාජයේ තිබෙන මාංශනිර්මාංශ ප්‍රශ්ණය. මේ ප්‍රශ්ණයේදී හේතුඵල ධර්මයන් නිවැරදිව ගලපා නොගත් පිංවතුන් තිරිසන් සතුන්කරුණාව දක්වමින් මනුෂ්‍යයා කෙරෙහි ව්‍යාපාදය සකස්කර ගන්නවා. පිංවත් දායක පිරිස් විසින්සංසයා උදෙසා කැප ආකාරයට දානයට මාංශයක් පූජා කළත් එය ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂ කොට වළඳනස්වාමින් වහන්සේලාවත් සමහර පිංවතුන්ලා විවේචනයන් එල්ල කරනවා අපිට ඇහෙනවා. එම නිසාලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කර වදාළ ධර්මයන්ට පටහැනි ආකාරයේ ක්‍රියාවන්ට පෙලඹෙන්නඑපා. එහෙම උනොත් ඔබ ධර්මයේ නාමයෙන් අධර්මය ක්‍රියාත්මක කරන කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. මෙයහරිම අභාග්‍යයක්. මේ පුංචි ජීවිත කාලයේදී ඔබ අප හැමෝම හිතන්න ඕනේ අපි දන්න දේ හුඟාක්අඩුබව. එවිට අපිට පුළුවන් ලෝකයේ සියල්ල අවබෝධයෙන් අභිබවාගිය ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේදේශණා කළ ධර්මය නිහතමානීව නිවැරදිව ජීවිතයට ගලපා ගන්න. එහෙමනම් ඔබ තනිතනිවම සත්වහිංසාවෙන් වැලකෙන්න. එවිට එහි ඵලය වන නිරෝගීබව අත්විඳින්නේ ඔබමය. ලෝකයේ ස්වභාවයඅනිත්‍යයයි. අනිත්‍යයේ ස්වභාවය වේගයයි. මේ වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන ලෝකය ඔබඅවබෝධකර ගැනීමට නම් ඔබ වේගයෙන් තොර විය යුතුයි. ඔබද වේගවත් වුවහොත් ලෝකය ඔබට සංකීර්ණවෙයි. ඔබ මෙහෙම හිතන්නකෝ... වේගයෙන් ක්‍රියාත්මකවන යන්ත්‍රයක් ක්‍රියාත්මකවන ස්වභාවයඔබට නිරීක්‍ෂණය කිරීමට අවශ්‍යනම් ඔබ නිසෝලමනේ එම යන්ත්‍රය දෙස බලාසිටිය යුතුය. එවිට ඔබටදැනගන්නට පුළුවන් යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය. එහි තිබෙන දෝෂ. නමුත් ඔබ කලබල වුණොත් ඔබඑම කටයුත්ත කරගන්න පුළුවන් වෙන්නෙ නැහැ. සමහරවිට ඔබගේ කලබලකාරී ස්වභාවය නිසා ඔබටඅනතුරක් වෙන්න පුළුවන්. අන්න ඒ වගේ මේ ලෝකය නැමති නාමරූප දෙක දෙස, මේවා අනිත්‍යභාවයටපත්වෙන වේගය දෙස, ඔබද විවේකීව බලාසිටින්න. ඔබ ඔබ දෙස බලා සිටිය ස්වභාවයෙන්ම අත්‍යයන්දෙසත් බලන්න. සතා සිව්පාවා දෙසත් බලන්න. සතරමභාධාතුවෙන් සැදුන රූපයත්, රූපය ඇසුරු කොටසකස් වෙන නාමධර්මයනුත් දකින්න. ඔබට වෙනසක් පෙනෙනවාද? ඔබය අනුන්ය, තිරිසන් සතාය කියලාතිබෙනවා පුංචි වෙනසක්. එම වෙනස තමයි චේතනාව හේතුවෙන් සකස් වුණ විඤ්ඤාණයේ වෙනස. ඔබ තුළසකස්වෙන එක සිතක් ධර්මානුකූලව ගලපාගැනීමට අදක්‍ෂවීම නිසාමයි

මේ වෙනස සකස් වෙන්නේ. මෙන්න මේ පුංචි වෙනස තමයි සුගතිය, දුගතිය කියලා සත්වයාව වර්ග කරන්නේ. මේ වෙනස සකස් වෙන්නේ තවදුරටත් ශිල්පවත්තාවයත්, දුස්ශීලතාවයත් නිසාමය. මේ ධර්මතාවය නුවනින් තේරුම්ගෙන ශිල්පද ආරක්ෂා කරගන්න. සතර අපායෙන් මිදුන පිංවතෙක් බවට ඔබ පත්වීමට නම් ඒ අවශ්‍ය ධර්මතාවයන් සපුරාගන්න.

නිරෝගීබව අත්‍යවශ්‍ය දෙයක්. රෝගීවුවොත් කොහොමද මේ ජීවිතේදීවත් ශිල්පද ආරක්ෂා කර ගන්නේ. ඒනිසා පිංවත් ඔබ අනුන් ගැන නොසිතා තමතමන් සතර අපායේ දුක දකිමින් සතර අපායෙන් මිදීම අරමුණුකරමින්, එතෙක් නිරෝගී ජීවිතයක් ලබමින් සැනසීම පිණිස සත්ව හිංසාවෙන් වලකින්න. සශ්‍රීකසෞභාග්‍යවත් නිරෝගී මිනිසෙකු, දෙවියෙකු ලබන කායික මානසික සැපය අනිත්‍ය වුවද එම සැපය ශිල්පයක් තුළ සැඟවී තිබූ දෙයක් බව සිහිකරමින් ශීලයෙන් පරිපූර්ණ වෙන්න. දුස්ශීලතාවය තුළ සැඟවුනදුගතියේ අඳුරු දුක විනිවිද ශීලයේ අලෝකය ලබන්න පිංවත් ඔබ දකෂ වෙන්න.

10. මෛත්‍රියත් පරෙස්සමින්!

පිංවත් ඔබට ලෝකය සුන්දර ලෙස වමන්කාරජනක ලෙස පෙනුන ද ලෝකය තුළ ක්‍රෝධය, ද්වේශය, ව්‍යාපාදය අති බහුලය. ලෝකය තුළ ක්‍රෝධය, ද්වේශය, ව්‍යාපාදය බහුලයි යනු මනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වන්නාවූ අවිද්‍යාසහගත සිත ක්‍රෝධය, ද්වේශය, ව්‍යාපාදය තුළින් අපවිත්‍රයි යන්නය. ලෝකය යනු සිතයි. සිතක් යනු දුකයි. මේ දුක වැඩිවශයෙන් ඔබට සකස්කර දෙන්නේ ද්වේශයෙන් අපවිත්‍ර වූ ඔබගේ සිතමය. එහෙයින් ලෝකය තුළ ද්වේශය, ක්‍රෝධය, ව්‍යාපාදය වර්ධනය වෙනවා යනු මනුෂ්‍යයා තුළ එම අකුසල් මූලයන් සකස්වීමේ ප්‍රවනතාවය වැඩිවීමයි. වරද ඇත්තේ අප තුළමය. එහෙත් අප අනුනට ආඩපාලිකියමින් සිටින්නෙමු. අනුන් නිසා ඔබද ද්වේශය සකස්කරගනිමින් සිටින්නේය.

සතර අපායේත්, මනුෂ්‍ය ලෝකයේත් සත්ත්වයා අත්විඳින අතිවේදනාකාරී දුක්වලට ප්‍රධානම හේතුව ද්වේශයයි, ක්‍රෝධයයි, ව්‍යාපාදයයි. මේ තුළින් ලබන්නාවූ විපාක අතිවේදනාකාරීය. තියුණු බිහිසුණු, මෙමත්රිය යම්සේ ශාන්ත ද, ප්‍රණීත ද, මිහිරි ද එහි විරුද්ධාර්තය ද්වේශයයි. රත්වූ යකඩ තැටියකට ඔබජලය දැමුවොත් ඒ ජලය

යම්සේ වේගයෙන් පුපුරයිද ද්වේශයේ ස්වභාවයත් වේගයෙන් පුපුරාගැසීමයි. මේවේගයෙන් පුපුරාගසන්නේ ද්වේශයෙන් තෙත්වූ ඔබගේ සිත මිස අන්කවුරුත් නොවේ. ඇයි මේ වේගය, ඇයි මේපුපුරාගැසීම.... ඒ ඔබ තුළ ගොඩනගාගෙන ඇති මමත්වයේ දැඩිභාවයට කැළලක් ඇතිවේය යන භීතමානයනිසා එය නැති කර ගැනීමට ඔබ ගන්නාවූ වෙහෙසයි. මේ වෙහෙස දැඩිවෙන තරමට ඔබ දැනගත යුතුයිඔබ තුළ මමත්වයේ දැඩිභාවය වැඩිය කියලා. මමත්වයේ දැඩිභාවය වැඩිය කියලා කියන්නේ ඔබ "මම"කියන ආත්මීය භාවයෙන් අල්ලාගෙන ඇති සියල්ල කෙරෙහි ඇතිකරගෙන සිටින ජන්ද රාගයේ බලවත් බවයි.වර්තමාන සමාජයේ ජීවත්වන පිංවතුන් සකස් වුණ ද්වේශසහගත සිත අති තියුණු ආකාරයට වර්ධනයකරගන්නවා. "මම" කියන පොහොර ද්වේශය කියන කටුපඳුර හොඳ සැපට වර්ධනය කරනවා අතුරිකිලි දමලා.මේ කටුපඳුර වර්ධනය වෙන්න, වර්ධනය වෙන්න ඔබ කැමතියි. මොකද ඔබ සිතන්නේ මේ කටුපඳුරේ විෂකටුඇනෙන්නේ අනුනටය කියලා, ඔබේ ද්වේශයට ලක්වෙන්නටය කියලා. ඔන්න ඔතන තමයි අප වරද්දගන්නේ.අපි දැනගත යුතුයි කටුපඳුරත් කටුපඳුරේ විෂකටුත් තමා තුළමයි වර්ධනය වෙන්නේ, එම විෂකටුවලින් තමාමයිදුකට පත්වෙන්නේ කියලා. තමා තුළම වැඩුන විෂකටු පඳුරේ විෂ තමයි ද්වේශය ඇතිවෙන විට ක්‍රෝධය,ව්‍යාපාදය සකස් වෙනවිට ඔබගේ ඉන්ද්‍රිය ක්‍රියාකාරිත්වයේ වේගය තුළින් දර්ශනය වෙන්නේ. ඔබසමහර වෙලාවට ප්‍රකාශ කරන්නේ 'කේන්ති'යෙන් මාව වේවිලනවා, මාව රතුවුණා, කළුවුණා, මාවගිනිගන්නව වගේ වුණා, මට කවුරුවත් පෙනුන නැහැ' වගේ අදහස්. මේවා තමයි එහි ප්‍රතිඵලය. විෂක්‍රියාත්මක වෙනවා තමාගේ පාලනය අභිබවායමින්. ඇත්ත වශයෙන්ම ද්වේශය ඇතිවුණාම ඔබට හොඳතරක, ලැජ්ජාව බය, කුසල් අකුසල් මේ මොකුත්ම පෙනෙන්න නැහැ. මොකද ද්වේශය ඔබට සකස් වුණේමමත්වයේ දැඩිභාවය රැකගැනීම උදෙසා ඔබ තුළ ඇති වුණ භීතමානයෙන් නිසා. ඔබ සුදානම් ද්වේශය නිසා ඇනකොටා ගන්න,මිනීමරාගන්න, සිරගත වෙන්න. එය ඔබ සැපයක් වශයෙන් දකින්නේ. ඔබ තේරුම් ගන්නේ නැහැ ඔබ තුළයම් රූපයක් පස්සය වීම නිසා සකස් වුණ ද්වේශ සිත ඔබට දුකක් බව හඳුනාගෙන එම සිතේ අනිත්‍යබව දකින්න. එවිට ඒ සිත ඔබෙන් බැහැරට යාවි. මෙවැනි සරල ධර්මයක් ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේඔබට දේශනාකර ඇතත් එහි ප්‍රතිඵලය ලබන්නන් ඉතා අල්ප බව දකින්නට පුළුවන. ද්වේශය, ක්‍රෝධය,ව්‍යාපාදය ලෝකය තුළ මාරයාට අයත් ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්. මේවා අඩුකරන්න නැති කරන්න ඔබටපුළුවන්කමක් නැහැ. ලෝකය තුළ ද්වේශය තිබිය යුතුය. ඔබ දක්ෂවිය යුතුයි එය ඔබේ ජීවිතයටආශීර්වාදයක් කරගන්නට. ලෝකය තුළ ද්වේශය තිබුණොත් තමයි ඔබ තුළ ඇති මෙමත්‍රිය ඔබට දකින්නටපුළුවන්, වඩන්න පුළුවන්. ක්‍රෝධය, ව්‍යාපාදය ලෝකයේ තිබුණොත් තමයි ඔබ තුළ ඇති කරුණාව මුදිතාවඔබට දකින්නට පුළුවන්. තව තව වඩන්න පුළුවන්. ද්වේශයෙන්, ක්‍රෝධයෙන්, ව්‍යාපාදයෙන් පිරුණු ලොවකඅපි ඉපදෙන්නේ මේ අකුසල මූලයන්ගේ නිරෝධය දෙසට ගමන් කිරීමට, අපිට සංසාරික කුසල් ධර්මයන්සම්පූර්ණව ඇති නිසාමයි. බුද්ධෝත්පාද කාලයක ඇති දුකින් මිදීමේ අර්ථය අවබෝධකර ගැනීමට ශක්තිය ඇතිනිසාමයි.

ද්වේශය හදගැස්ම කරගත් සුවිශාලවූ සතරඅපාය අභිබවා ඔබ බෞද්ධ මව්කුසක උපත ලැබුවේ සසර පුරුදුකළ මෙත්‍රී ගුණධර්මයන් නිසාමයි. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මෙමත්‍රිය අයිතින් මාරයාට වීමයි. ද්වේශයත්,මෙමත්‍රියත් දෙකම මාරයාට අයිති ධර්මයන්. ද්වේශයෙන් තම වසභයට ගන්න බැරිකෙනා මෙමත්‍රියෙන් තමවසභයට ගැනීමයි මාරයාගේ අරමුණ. මොකද මාරයාගේ ගොදුරුබිම හවයයි. සත්වයාට චතුරාර්යසත්‍යයඅවබෝධය දෙසට යෑමට නොදී ඉන්මෙහා කුමන හෝ හවයේ නවාතැනක ඔබව නවතා ගැනීමයි මාරයාගේඅපේක්ෂාව. ඒ නිසා චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධ කරන ආර්යඅෂ්ටාංගික මාර්ගයේ පෙරට යන ඕනෑමපිංවතෙකුට මෙමත්‍රිය නැමති ඇම දමා අල්ලා ගැනීම මාරධර්මයයි. එහෙත් ඔබ මෙමත්‍රියට බියවිය යුතුනැත. මෙමත්‍රිය යනු හවයෙන් නොමිදී සිටින්නයැයි මාරයා ඔබට දෙන අල්ලසකි, සැපයකි. සැබවින්ම එයසැපයකි, මිහිරිකි, ආශ්වාදයකි. කොටින්ම එය පාරමිතාවකි. එහෙත් ඔබ එක කරුණක් දැනගත යුතුව ඇත.මාරයා ඔබට අල්ලස් දෙන්නේ ඔබට ඇති ආදරය නිසා නොව සුදුසු වෙලාවේ ඔබව කොටුකර ගැනීමේඅපේක්ෂාව ඇතිවය. එය මේ ජීවිතයේදී නොවීමට පුළුවන. ලබන ජීවිතයේදී නොවීමට පුළුවන. අපි හිතන්නේමේ ජීවිතයත් ලබන ජීවිතයත් ගැන පමණි. අපි කාලය මනින්නේ අවුරුදුවලිනි. එහෙත් මාරයා කාලය මනින්නේකල්ප වලිනි. මාරයාට අයත් ලෝකය තුළ මේ දිගු හවගමනේදී අබුද්ධෝත්පාද කාල පසු කරන ඔබ මෙමත්‍රියගැන අසන්නටවත් නොලැබෙන අදුරු කාල පසු කරනු ඇත. එහෙයින් ද්වේශය, ක්‍රෝධය, ව්‍යාපාදයවෙනුවට මෙමත්‍රිය ඔබ ජීවිතයට පුරුදු පුහුණු කිරීම නොව මාරයාට අයත් ලෝකයෙන් මිදියාම උදෙසාමෙමත්‍රිය වැඩීමට ඔබ දක්ෂවිය යුතුය. සක්කාය දිට්ඨිය සිද දැමීම සඳහා මෙමත්‍රිය වැඩීමට ඔබදක්ෂ වියයුතුය.

'ඒගොල්ලෝ නපුරුයි, තරකයි, "මම" හොඳයි, මෙමත්‍රි සහගතයි' කියන මමත්වයේ දැඩිභාවය සිදු දැමීමසඳහා ඔබ මෙමත්‍රිය වැඩිය යුතුය. පිංවත් ඔබ ද්වේශයෙන්, ක්‍රෝධයෙන්, ව්‍යාපාදයෙන් මිදිය යුත්තේමෙමත්‍රිය මගේ කරගැනීමට නොවේ. ද්වේශ සහගත සිතත්, මෙමත්‍රි සහගත සිතත් හේතුධර්මයන් නිසා සකස්වී අනිත්‍යභාවයට පත්වී යන බව සිතීමටය. එවිට ඔබට ද්වේශයෙන් මිදී මෙමත්‍රිය දෙසට නොවද්වේශයෙනුත්, මෙමත්‍රියෙනුත් මිදී හව නිරෝධය දෙසට ගමන් කිරීමට හැකිවනු ඇත. මාරයාගේ අල්ලස්ප්‍රතික්ෂේප කළ පිංවත් නිවන් මග වඩන්නෙක් වනු ඇත. සම්බුදු ඇකයේ උණුසුම සොයා පියවර මනින බුදුපුතෙක් වනු ඇත ඔබ. තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවත්, ශීලයේ පරිපූර්ණභාවයත්, ද්වේශසහගත සිතත්,මෙමත්‍රිසහගත සිතත් අනිත්‍යබව දැකීමේ දැක්මත් ඔබ තුළින් පරිපූර්ණ නම් එම දැක්ම තුළින්ම ඔබවසම්බුදු ඇකය මතට ඔසවනු ඇත. එය හව ගමනේ නිමාව නොව හව ගමනේ නිමාව දැකීමේ මාර්ගයේආරම්භයයි. ඉතිරි දුර ගැන ඔබ බියවිය යුතු නැත. මොකද ඔබ සම්බුදු ඇකයේ පිළිසරණ ලබන හෙයිනි. කල්පසියක්කෝටි ගණනක් පුරාවට ඔබ විසින්ම සත්‍යභාවයට පත්කළ මමත්වයේ දැඩිභාවය නැමති වරපටවලින් ඔබදැන් මාරයාගේ දැන් දෙපාවලට විලංගුදමා අභවරය. මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් දැන් ඔබ නිදහස්ය.මේ නිදහස් වීම ඔබ ලැබුවේ ද්වේශයට වෛර කිරීමෙන්වත් මෙමත්‍රියට මෙමත්‍රි කිරීමෙන්වත් නොවේ.ද්වේශයත් මෙමත්‍රියත් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සිතක් බව දැකීමෙනි. මේ මොහොතේ ඔබ ලබන්නේදැක්මක් පමණකි. අවබෝධයක් නොවේ. නිරතුරුවම සිත දෙස බලාසිටීමෙන් ඔබට මේ අත්දැකීම ලද හැකිය.

පිංවත් ඔබ මෙමත්‍රි භාවනාව පැය භාගයක් කිරීම සඳහා සුදුසු ඉරියව්වකින් වාඩිවී මෙමත්‍රි භාවනාවකරන්න. මේ පැය භාගය අතරතුරදී ශාරීරික පීඩා නිසා, වේදනාවන් නිසා, බාහිර ශබ්ද නිසා ඔබ තුළද්වේශයක් සකස් විය හැකිය. එය ඔබට ද්වේශ සහගත සිතක් යන්න හඳුනාගැනීමට බැරිතරමට සියුම් වියහැකිය. අපි එම සිතට 'කේන්තියක්' කියලා කියමුකෝ. එතකොට බලන්නකෝ මෙමත්‍රියත්, ද්වේශයත් අතරතිබෙන පරතරය කොතරම් කෙටිද? කෙතරම් සියුම්ද? මේ දෙදෙනා මොනතරම් අසල්වාසීන් ද. මෙමත්‍රිසහගතසිත අසලම නිතරම ද්වේශය කල්මරමින් සිටිනවා. මොකද එයා දන්නවා ද්වේශයත් අනිත්‍ය බව. මෙමත්‍රියදන්න දෙයක් ද්වේශය දන්න දෙයක් ඔබ දන්නේ නැහැ. මොකද ඔබ සිටින්නේ අයෝනිසෝ මනසිකාරයෙන්.අයෝනිසෝ මනසිකාරය නිසාම ඔබ මෙමත්‍රියට වගේම ද්වේශයටත් ඇලිලයි සිටින්නේ. එක්කෝ ගැටිලයිටින්නේ. ඉතාමත් කෙටිවූ අල්පවූ බුද්ධෝත්පාද කාලවලදී මෙමත්‍රියේ මිහිරි ආශ්වාදයෙන් ඔබව කුල්මත් කොටතබා, අති දීර්ඝවූ අති බියකරුවූ අබුද්ධෝත්පාද කාලවලදී ඔබව ද්වේශයේ ග්‍රහණයට ගැනීම මාරධර්මයයි.මේවා ඔබ හඳුනානොගන්නාතාක් මෙමත්‍රියේ කෙටි ආශ්වාදයට වහල්වී අති දීර්ඝ ආදීනවයන් අත්විඳීමට ඔබටසිදුවනු ඇත. අතීතයේ ඇති වූ සෑම බුද්ධෝත්පාද කාලයකදීම මාරයා යුහුසුළුවන්නේ ඔබට මෙමත්‍රියඉගැන්වීමටය. මාරයා ඔබේ ගුරුවරයා නිසා ඔබ මෙමත්‍රිය ජීවිතයට එකතුකරගන්නේ ගුරුකුලයේ රුව ගුණසහිතවය. ඒ කියන්නේ සක්කායදිට්ඨිය, මමත්වයේ දැඩිභාවය සමගිත්මය. මෙන්න මේ මාරපාක්ෂිකධර්මය පරාජය කර ඔබ මෙමත්‍රිය වැඩිය යුත්තේ මුහුණේ ඔපය වැඩිකරගැනීමට, ලේ ධාතුව පිරිසිදුකරගැනීමට, දෙවියන්ට මනුෂ්‍යයන්ට ප්‍රියවීමට නොව පිංවත් ඔබ කාන්තිමත්, පිරිසිදු, මාර්ගඵලලාභීදෙව්කෙනෙක්, මාර්ගඵලලාභී මනුෂ්‍යයෙක් වීමටය. සක්කාය දිට්ඨිය සිදෙන තැන ඔබ ලබන සතරඅපායෙන් මිදීමේ ජයග්‍රාහී ඉලක්කය අයිතිකර ගැනීමටය. මෙම අර්ථය ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේධර්මයේ අර්ථයයි, ඉලක්කයයි. ලෞකික ආනිශංස ලබාගැනීමේ අරමුණු තබාගනිමින් මෙමත්‍රිය වැඩීම නොව,ලෝකෝත්තර අරමුණු මුදුන්පමුණුවා ගැනීම උදෙසා මෙමත්‍රිය වැඩීමට ඔබ දක්ෂවෙන්න. එවිට සතරඅපායෙන් මිදීම වගේම, මෙමත්‍රියේ ලෞකික ආනිශංස ධර්මයන් අත්විඳීමෙන් භාග්‍ය ඔබට මේ ජීවිතයේදීමඋදාවනු ඇත. හැබැයි මාරයා මේ ක්‍රමයට කැමති නැහැ. එයාට අවශ්‍ය පිංවත් ඔබව මෙමත්‍රියේලෞකික ආනිශංස ධර්මයන්ට ලොල්කර බෞද්ධයා කියන සැබෑ අර්ථය වන නිවන් මාර්ගයෙන් ඔබව වලක්වන්න.නිවන් මාර්ගයේ නික්ලේශී සුවය ඔබට අමතක කර, සමේ පැහැපත් බව ඔබට මතක්කර දෙන්නට,සතරසතිපට්ඨාන ධර්මතාවයන් දෙසට නොව ලෞකික මෙමත්‍රි සමාධියේ ආශ්වාදයෙන්, මිහිරෙන්, පැහැයෙන්ඔබව කුල්මත්කරවන්නට, තමා තුළ මෙමත්‍රි ගුණ ධර්මයන් දියුණු කරගැනීමේ දැඩි අභිලාෂයෙන් ඔබ විසින්සිදුකරන දානමය පිංකම්, අසරණසරණ පිංකම්, සමාපස්ථා ක්‍රියාවන්, සත්ව හිංසාවට එරෙහිවීම මේආදී සෑම ක්‍රියාවකදීම ඔබ තුළ සක්කාය දිට්ඨියේ ගොඩ වැඩිවන බව ඔබට දැනෙනවානම් ඔබප්‍රවේසම් වන්න. මේ බව හඳුනාගන්න ඔබ නිහතමානීවෙන්න. ඔබ තුළ එම නිහතමානීකම නැතිනම් පිංවත්ඔබ මුලින්ම ඔබව අරමුණුකරගෙන මෙමත්‍රිය වඩන්න එම නිහතමානීකම

ඇතිවේවා කියලා. මොකද ඔබට ඔබකෙරෙහි මෙෙත්‍රිය නැති නිසාමයි ධර්මයේ අර්ථවත් මග ඔබ අහුරාගත්තේ.

පිංවත් ඔබගේ ඇස් ඉදිරිපිට පෙනෙමින්, ඇසෙමින් තිබෙන ධර්මයේ අර්ථවත් මග ඔබ අහුරාගත්තේ මේජීවිතයේදී පමණක් නොවේ අතීතයේ ලොව පහළවූ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේලා ලක්ෂ ගණනකගේශාසනවලදී ඔබ මේ අනුවනකම ම කළා. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේලා මුණගැසුන අවස්ථාවන්වලදීත් අනුවනකම කළ අපි ඒ හේතුවෙන්ම හව ගමනේ ඉදිරියට පැමිණි අපි ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක්පිරිනිව් වසර දෙදහස් පන්සියයක් පසු කළ මෙවැනි කාලයක අධර්මය බලවත්භාවයට පත්වීමේ ඉති පෙනෙනකාලයක, ඔබගේ අවිද්‍යාසහගත, ඇති වෙමින් නැති වෙන සිත ඔබට දෙන ඇගයීම් ගැන ප්‍රවේසම් වියයුතුය. ඔබගේ ඔය මාරධර්මයන්ට යටවූ සිත ඔබට කියන 'මම හරි, මම වැරදියි, මමයි දන්නේ' වැනිදෘෂ්ටන් ඔබ 'මාර්ගය හරි, මාර්ගය නිවැරදියි, බුදුරජාණන් වහන්සේමයි දන්නේ' ආදී වශයෙන්නිවැරදි කරගැනීමට දක්ෂවිය යුතුය. එවිට ඔබට ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ අවබෝධයෙන් දැනදේශනාකර වදාළ සැබෑ මග වන ආර්යඅෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කර නිවැරදිභාවයට පත්වීමට ඔබටහැකි වනු ඇත. නිරතුරුවම ඔබ සිතන්න පුරුදු වුණොත් 'බුදුරජාණන් වහන්සේමයි සියල්ල දන්නේ' කියලා ඒහේතුව නිසාම ඔබ අවශ්‍යම යමක් දන්නා කෙනෙක් බව තහවුරු වෙනවා. සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසාඔබට සියුම් ධර්මයක් මෙතැන තිබෙනවා. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේමයි සියල්ල දන්නේ යැයි විශ්වාසකරන තැනදී ඔබ තුළ තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාව ඇතිවීමට හේතුවෙනවා. සියල්ල දන්නා ලොවතුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ මුල්තැනට පත්කර තමා දෙවැනි වීමටත් තමන් නොදන්නා බව දැනගැනීම නිසාත් තමාතුළ මමත්වයේ දැඩිභාවය සියුම් වෙනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව නිසාම තෙරුවන්කෙරෙහි විවිකිච්චාවත්, අන්‍යා ශීලවෘත කෙරෙහි විශ්වාසයත් ඇති වෙන්නෙ නැහැ. සතර අපායෙන් මිදීයැමසදහා මෙය ඔබට හොඳ කමටහනක් වේවි. හැබැයි ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේමයි සියල්ල දන්නේකියලා ඔබ බුදුරජාණන් වහන්සේව "මගේ" කරගන්න යන්න එපා. ඔබ එහෙම කළොත් මාරයා ඔබේ කමටහනකෙලෙසුවා වෙනවා. "මගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ" වශයෙන් ආත්මීය භාවයෙන් නොගෙන උන්වහන්සේදේශනාකර වදාළ ධර්මය ඔබ ඔබේ මාර්ගය කර ගන්න. පිංවත් ඔබ සැමවිටම රූපය සතරමභාධාතුවෙන්සැදි රූපයක් මගේ කර නොගැනීමටත් එම රූපය තුළින් සකස් වෙන අනිත්‍යභාවය තුළ සැඟවී ඇති ධර්මයගැන සිතීමටත් උත්සහවත් විය යුතුය. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්ම මාර්ගයේ ඔබයම්සේ අවබෝධයක් ලබන් දී ඔබ බුදුරජාණන් වහන්සේව දකින්නේ ආත්මීය වශයෙන් නොවේ මේ උතුම්අවබෝධයට ඔබට මාර්ගය කියාදුන් ශාස්තෘන් වහන්සේ කියන පෞර්ෂත්වයෙන්, ගෞරවයෙන්. මොකදඅවබෝධයෙන් දශමයකින් හෝ ඉදිරියට ගියා කියන්නේ තෘෂ්ණාව දශමයෙන් හෝ ප්‍රභාණය කළාය කියනකාරණයයි. සක්කායදිට්ඨිය නැති කළාය කියන්නේ තමා තුළ තිබූ මමත්වයේ දැඩිභාවය ප්‍රභාණය කළාකියන එකයි. විවිකිච්චාව, අන්‍යාශීල වෘතයන් කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය නැති කළාය කියලා කියන්නේ ඒ ගැනදැකීමට, සෙවීමට, විශ්වාස කිරීමට ඇතිවී තිබූ තෘෂ්ණාව නැති වූ බවයි. අවබෝධය තුළින් ලැබූ විශ්වාසයනිසා අවිශ්වාසය, දුක සකස් වෙන දේවල් කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාවෙන් ඔහු මිදුනා. ධර්ම මාර්ගයේ කුමනතැනකදිවත් අල්ලාගැනීමක් නැහැ. අවබෝධයෙන් මිදීමක්මයි තිබෙන්නේ.

11. මාරයා කුළුමිමකු ලෙසින් පැමිණියේය

මේ සටහන් පුරාවට හික්කු ව ද්වේෂය සහ මාරයා ගැන කරුණු සඳහන් කළා. මෙහිදී මාරයා යනුකවරෙක්ද යන්න පිංවත් ඔබ දැනගැනීමට කැමැත්තෙන් ඇති. සමාජයේ බොහෝම නියුණු මතවාදයන්තිබෙනවා. මාරයා යනු සංකල්පයක් පමණයි. මාරයා කියලා කෙනෙක් නැහැ. එහෙමත් නැතිනම්මාරයා යනු සිගරට්, අරක්කුයි..... ඔය වගේ අවිද්‍යාව නිසා සකස්වෙන ප්‍රාථමික අදහස්සමාජයේ තිබෙනවා. මෙවැනි අවිද්‍යාසහගත අදහස් ඇතිවන සිතටත් එම සිත සකස්වීමට හේතුවෙනරූපයටත් මාරයා කියල තමයි ධර්මයේ සඳහන් වෙන්නේ. ධර්මය නොදන්නාකම නිසා මෙවැනි අදහස් අපිප්‍රකාශ කරනවානම් අපිව වැටෙන්නේ මාරයාගේ මාධ්‍ය ප්‍රකාශකයන් ගනයටයි.

ප්‍රකාශකයා ඔබ වුවත් එම ප්‍රකාශය ඔබට සංස්කරණය කර දෙන්නේ මාරයාගේ පෞද්ගලික සහකාරියන්තුන්දෙනාය. ඒ තන්හා, රතී, රාගා යන මාර දුවරුන් තුන්දෙනාය. මේ තිදෙනා

දිව්‍යාංගනාවන්ය. නිරතුරුවම කැමති වේශයක් මාවාගැනීමේ හැකියාව ඇත. ස්වභාවයෙන්ම ප්‍රභාෂ්වරය. සියුමැලිය. රිද්මය, ලාලිත්‍යය එම දිව්‍ය ශරීරයේ ස්වභාවයයි. ඉදුණු ජම්බෝල ගෙඩියක මදය යම්සේ රෝසපැහැතිද, සුසිනිදු මල් පෙත්තක්සේ මටසිළුව, රෝස පැහැති ශරීරයකි. මේ දිව්‍ය මාර රුමතියන්ගේකාර්යභාරය මාරයාගේ ග්‍රහණය තුළ සිටින ඔබ තුළ තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නැමති අකුසල්ඇතිකිරීමය. මේ මාරධර්ම තුන ඔබ තුළ ඇතිවන්න, වර්ධනය වන්න වර්ධනය වන්න ඔබට දැනෙන්නේ මහත්ආශ්වාදයකි. මේ මාරධර්ම නිසා ඔබ දිට්ඨිකාන්තාරයක අතරමංවී සිටියත් ඔබට දැනෙන්නේ ඔබ දිව්‍යවිමානයක සුරසැප විඳින බවකි. ඔබ ලබන මේ අවිද්‍යාවේ සැපය ඔබට ලබාදෙන්නේ මේ මාරදූවරුන්තිදෙනාය. සුරූපී මාර දූතියන්ගේ ඇඟිලි තුඩුවල පහසින් ඔබ මෝහනයට පත්වී ඇත. ඔබ එම පහසට ඇතිලොල්භාවය නිසා මාරදූතියෝ සංස්කරණය කර දෙන ඕනෑම අවිද්‍යාසහගත ප්‍රකාශයක් තඵ මරමරාප්‍රකාශ කිරීමට කැමතිය. වර්තමානයේ ඇසෙන 'මාරයා කියල කෙනෙක් ලෝකයේ නැහැ. මාරයාසංකල්පයක්' වැනි අදහස් මාරදූතියන්ගේ ග්‍රහණයට නතු වීම නිසාම ප්‍රකාශවන අදහස්ය. මාරදූතියන් විසින් සංස්කරණය කර දෙන එම අවිද්‍යාසහගත ප්‍රකාශ ලෝකයට ප්‍රකාශ කිරීම වෙනුවෙන්පිංචන් ඔබට ලැබෙන ගෙවීම තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨියයි. පිංචන් ඔබ මෙම තුන් කාරණයෙන්පොහොසතෙක් කිරීම මාර දූතියන්ගේ අරමුණයි. පොහොසත් වෙන්න ඔබට නිරයේ අති දීර්ඝ කාලයක් පදිංචිවීමේ වරප්‍රසාදය කිසිදු අඩුවකින් තොරව ලැබෙනු ඇත.

එහෙයින් පිංචන් ඔබ කුමන අදහස් සමාජයෙන් ඇසුණද එය නිතරම ලොච්ඡුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයසමග ගළපා බලන්න පුරුදුවෙන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ වචනයට පටහැනිව එම අදහස දුක පිණිසමහේතුවෙන කරුණක් බව අවබෝධ කරගෙන බැහැර කරන්න. තර්ක කරන්න, ගැටෙන්න යන්න එපා. එවිටඔබත් නොදැනුවත්ම වැටෙන්නේ එම ගොඩටමය. තව තව නිහඩ වෙන්න. නිහඩතාවය තුළින් දිට්ඨිකාන්තාරයක්වූ මේ සිත ගැන අවබෝධය ලබන්න. ඔබ ලබන අවබෝධය සක්කාය දිට්ඨිය සිද්ධිම සදහාමමෙහෙයවන්න. ලෝකයට ලෝකයේ ස්වභාවයෙන් සිටීමට ඉඩහැර ඔබ ලෝකයෙන් මිදෙන ස්වභාවයටපැමිණෙන්න. පිරිස මගහැර ඔබ තනිවන්න. තනිවූ සිතට නොඇලෙන්න. ඇලීමට තරම් නිත්‍යවූ සිතක් නැති බවඅනිත්‍යවූ සිත දෙස බලමින් තේරුම්ගන්න. මෙවිට ඔබව තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නමැති මාරදූතියන්ගේ සියුමැලි ඇඟිලි තුඩුවලින් කුල්මත් කරනු ඇත. කිතිකවනු ඇත. සුරතල් කරනු ඇත. පිංචන් ඔබ ගන්නාවූඋත්සාහය තන්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නැමති දුකට අයිති ධර්මතාවයන්ගෙන් කිලිටිවීමට නොහැකි වනසේ දිව්දෙවැනි කොට වීර්යය වඩන්න. ලෝකයට, ලෝකයාට යන්නට හැර ඔබ නවතින්න. යමෙක් නැවතුනා යනු සිතහඳුනාගත්තා යනුය.

සමාජය තුළ මාරයා ගැන මොන මතවාද තිබුණද, ලොච්ඡුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ අවබෝධකර දේශනා කළවදාළ ධර්මයේ සදහන් මාරයා ගැන දක්වන ලද අර්ථයන් ඔබට වර්තමානයේදීද ඒ උතුම් ධර්ම මාර්ගයේඅවංකභාවයෙන්, වීර්යයයෙන් යුතුව ගමන් කළහොත් අත්දැකීමට හැකිය. ඔබ එවැනි අත්දැකීමක් ලබද්දී ඔබතුළ ජනිතවන්නේ ලොච්ඡුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දැඩි වීර්යයෙන් යුතුව මාර පරාජය සිදුකර අවබෝධකරවදාළ අති උත්තම ශ්‍රී සද්ධර්මයේ ශක්තියයි. ලොච්ඡුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක් ලොව පහළනොවන්නට ලෝකයා කෙසේ නම් මේ පාපකාරී, මිසඳුටු, අධර්මය ආභාරය ප්‍රීතිය කර ගත් මාරයාහඳුනාගන්ටද? මාරයාට ගොදුරුවීම හැර අන් මොන පිළිසරණක්ද? ලොච්ඡුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ. ඔබවහන්සේට ධර්මය ගරුකරන තුන්ලෝකයාගේම උත්තම නමස්කාරය වේවා මේ විෂම මාරධර්මය අවබෝධකරපරාජයකර දේශනා කළාට.

මෙවන් උතුම් ධර්මයක් සරණයන්නට අපි මොනතරම් භාග්‍යවන්තද? ශාසන පරිභානිය යනු, අබුද්ධෝත්පාදකාලයක් යනු සත්වයාට මොනතරම් අදුරු බියකරු විෂම කාලපරිච්ඡේදයක් වේවිද? ධර්මය ගොදුරුකරගැනීමට බලාසිටින අධර්මයේ මාර සේනාව ලෝකයේ තනි බලය සියතට ගැනීමට පෙරාතුව ඔබට මුණගැසුණධර්මයෙන් ඔබ සනාථවෙන්න. දෙවැනියෙක් ගැන නොසිතා ඔබ ලබන ඊළඟ උපත මාර්ග ඵලලාභීදෙවියෙක්ම වෙන්න.

දැන් හික්කුච මෙහි සඳහන් කරන්නේ සැබෑම මධ්‍යම ප්‍රතිප්‍රදාන තුළ එනම් තුන් සිවුරක් පාත්‍රයන් දරමින් දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් අවංකභාවයෙන් මේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන්ගත් එක්තරා හික්කුචක් සමාධියෙන් පසුවෙද්දී අත්දුටු මාරයාගේ නිවට දින ක්‍රියාවකි. මේ මාරයා යනු පරනිමිත වසවර්තිය නැමති දිව්‍යතලයේ අධිපති වසවර්ති මාරදිව්‍ය පුත්‍රයාය. හික්කුච රාත්‍රී 11.00 ට පමණ සමාධියෙන් පසුවෙද්දී හික්කුච ඉදිරියට ඉතාමත් වේගයෙන්, ජවයෙන්, වියරුවෙන් කුළුහරක් රංචුවක් පැමිණියහ. මෙම වියරු කුළුහරක් රංචුව හික්කුචට මීටර් 25ක් පමණ ඉදිරියෙන් ක්ෂණයකින් පහළවී හික්කුචගේ ඉදිරියටදිව ආහ. මේ සෑම කුළු හරකෙක්ම ඉතාමත් ජව සම්පන්න හැඩදැඩි සතුන්ය. මෙසේ වේගයෙන් පිබිමින් හික්කුච ඉදිරියට දිව එමින් හික්කුචට මීටර් පහක් පමණ තිබියදී මේ වියරු කුළුහරක් රංචුව දකුණු පැත්තට හැරී පලා ගියහ. මෙම රංචුවේ අවසාන මිහරකාත් හික්කුචට සමාධියෙන් නොපෙනීයාමත් සමගම එකක්ෂණයකින්ම හික්කුචට මීටර් විසිපහකට පමණ ඉදිරියෙන් තනි කුළුහරකෙක් පහළ විය. ඒ කුළු හරකෙක් නොව හරක් රජෙකි. උස අඩි පහක් පමණ ඇත. හොඳ පුෂ්ඨිමත් කුළුහරකෙකි. මොහුට අං පිහිටියේ නැත. මෙම කුළු හරකාගේ සම වෙල්වට් සමකි. එම සතාගේ සම දිලිසෙන ග්‍රීස්වල ඇති කළු පැහැයක් ගෙන තිබේ. මෙම ප්‍රතාපවත් කුළුහරකාගේ සම කඩ කැපු සිවුරක්සේ දිගැටි ආකාරයට අහලේ අහලේ ප්‍රමාණයට දිගට දහස්කඩ සිවුරක්සේ සම නිර්මාණය වී තිබේ. මොහු ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය උපරිම තලයේ කුළුහරකෙකි. මෙම කුළුහරකාගේ නාසයට රිදී පැහැති අහල් හයක් පමණ වට රවුමකින් යුත් වළල්ලක් දමා තිබේ. එය මාපට ඇඟිල්ලක් තරම් මහතය. දැන් ඔබ මොහොතක් සිතන්න. නාසයට රිදීවළල්ලක් දැමූ දහස්කඩ විවරයක් බදු වෙල්වට් සමක් සහිත මෙම ප්‍රතාපවත් කුළුහරකාගේ ස්වභාවය. ඔබ මතසිත් මෙනෙහි කරන්න. ඉහත ස්වභාවයේ ප්‍රතාපවත් මේ කුළුහරකා හික්කුචට මීටර් 25 ක් ඉදිරියෙන් පහළ වූ තැනදීම වේගයෙන් හිස වරක් කරකවලා බොහොම සෘජුව හිස කෙලින් කර හික්කුච දෙස බලා සිටියා. ඔබ දැකලා ඇති මල්ලව පොර තරගවලදී බොහෝම හැඩදැඩි විදේශීය ක්‍රීඩකයන් ප්‍රතිවාදියා සිටින වේදිකාවට ගොඩවෙන කොටම හිස බොහෝම ගාම්භීර ආකාරයෙන් කරකවලා සෘජු බැල්මක් ප්‍රතිවාදියාට හෙළනවා. මෙහෙම කරන්නේ ප්‍රතිවාදියාව තරගයට පෙරදීම බියගන්වන්න. ඉහත කුළුහරකාද පහළවූ නිමේෂයේම ගාම්භීර ලෙස නාසයේ රිදී වළල්ලක් පැළඳී, හිස කරකවා තේජස්බව තව දැඩිකර ගෙන සමාධියෙන් පසුවෙන හික්කුච දෙසට වියරු බැල්මක් හෙළා නාසයේ කුහර දෙකෙන් දුටිලි පැහැ දුමක් පිටකරමින් වියරුවෙන් මෙන් හික්කුච ඉදිරියට හඬා පැමිණියේය.

හරියටම හික්කුචට මීටර් පහක් පමණ ඉදිරියෙන් මෙම කුළුහරක් රජුද දකුණු දෙසට හැරී පලා ගියහ. හික්කුච තවමත් සුපුරුදු සමාධිය තුළය. දර්ශනය නිමවූ පසුව හික්කුච සමාධියෙන් අවදි විය. හික්කුචගේ මුහුණට සිහින් සිනාවක් නැගිණි. සිහින් සිනාවත් සමග මේ සිතුවිල්ල හික්කුච තුළ පහළ විය. පරනිමිත වසවර්ති දිව්‍යතලයේ වසවර්ති දිව්‍ය පුත්‍රයා හික්කුච ඉදිරියේ කුළුහරකෙක් වීමට තරම් දින වූවා නේද යන සිතුවිල්ල හික්කුචට පහළ විය. හික්කුච බියගැන්වීම සඳහා කරන ලද මේ පරාජිත මාර ක්‍රියාවේදී හික්කුච බියගැන්වීමට මාරයාට අවශ්‍ය විය. මාර දිව්‍යපුත්‍රයාගේ නිවටභාවය යනු ඔහු තවමත් සිතන්නේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන ආර්යන් වහන්සේලා බිය ගැන්වීමට තමන්ට හැකිය කියාය. මේ ආකාරයෙන් මාරයා හික්කුච බියගැන්වූවේ සමහරවිට හික්කුච අවබෝධ කළ යම් ධර්මයක්වේද එම ධර්මය ලෝකයාට දේශනා කිරීම වැලැක්වීමටය. බියගැන්වීමටය. එම අවස්ථාවේ හික්කුච වැඩසිටියේ ලොකු ප්‍රපාතයක් අසලම තිබුණු කදු බෑවුමක කුටියකය. හික්කුච මේ මොහොතේ බියගන්වා ගැනීමට පුළුවන් වුණොත් කුළුමාන එන වේගයෙන්ම හික්කුච භාග බිත්ති බැඳ තිබූ එම කුටියේ එළියට පැන ප්‍රපාතයට වැටී අපවත් කිරීමට හැකියැයි සිතුවාද විය හැකියි. එසේ වුවා නම් මේ සටහන ඔබ අතට පත් නොවන බව මාරයා දැනී. එහෙත් මාරයාට සිදුවූවේ එහි අනෙක් පැත්තය. හික්කුචගේ රෝමකූපයකට වත් අනතුරක් කිරීමට මාරයාට නොහැකි විය. සමාධි සුවයෙන් සිටි හික්කුචගේ සමාධිමත් ස්වභාවය එක දශමයකින් හෝ හීනකිරීමට මාර පුත්‍රයාට නොහැකි විය. මෙම ශක්තිය හික්කුචගේ ආශ්වර්යයක් නොව ධර්මයේ ආශ්වර්යයයි. ඔබද දක්ෂ නම් මෙම ආශ්වර්ය ඔබගේත් උරුමයයි. උතුම් සමාධිය තුළදී බිය යනු ශූන්‍ය දෙයක් යන ධර්මතාවයේ සත්‍යයයි. විචාර විතර්කයන්ගෙන් තොර සන්සිදුණු සිතේ උපේක්ෂාසහගත ස්වභාවය ඔබව ඇලීම් ගැටීම් වලින් මුදවාලනවාය යන ධර්මයයි. මෙම කථාවේ මාරයා යනු පරනිමිත වසවර්තිය නැමති දිව්‍යතලය අයිති වසවර්ති දිව්‍යපුත්‍රයාය. මොහු ධර්මයට අකමැතිය. පංචකාමයටම නැඹුරු දිව්‍යරජෙකි. සමාධිමත් හික්කුච ඉදිරියට මුලින්ම වියරුවෙන් දිව එන කුළුහරක් රංචුව මාර සේනාවයි. වසවර්ති දිව්‍යපුත්‍රයා මුලින්ම හික්කුච බියගැන්වීමට එව්වේ මාර සේනාවයි. මේ අයද දෙව්වරුය. ඔවුනට අවශ්‍ය ආකාරයේ වේශයක් මවාගැනීමට හැකිය. හික්කුච බියගැන්වීමේ මේ මෙහෙයුමට ඔවුන් කුළුහරක්වේශයෙන් පැමිණියහ. සමාධිමත් හික්කුචට මීටර් පහක් තබා ඔවුන් දකුණට හැරී පලාගියේ සමාධිය තුළ සකස්වෙන නික්ලේශී ධර්ම

ශක්තියට ළංවීමට ඔවුනට නොහැකි නිසාය. තම මාර සේනාව හික්මවූ අතර පැමිණ පලායනවිට එම කටයුත්ත වසවර්ති මාරපුත්‍රයා භාරගත්ත. දෙවනුව පහළවූ තේජස් සහිත ආයුෂ්, වර්ණ, සැප, බලයෙන් පරිපූර්ණ දිලිසෙන ස්වභාවයේ ලොම් සහිත කුළුහරක් රජු වසවර්තිදිව්‍යපුත්‍රයාය. මාර සේනාවට නොහැකිවූ තැන මාරයා ඉදිරිපත් විය. මේ තේජස් සහිත කුළුහරක්වේශය ගත් කුළුහරකා දකිනවිටම මොහු දිව්‍ය ඕජාවෙන් පරිපූර්ණ අයකු බව අවබෝධ වේ. දහස්කඩසිවුරක්සේ කැටයම් වූ ඔහුගේ සමේ ප්‍රභාෂ්වර ස්වභාවය දෙවියකුට හැර වෙනකාට තිබෙන්නද? හික්මවූ සතු පරිපූර්ණ ශීලයෙන් සමාධියෙන් මෙම මාර පිරිවර සහ මාරයාට මුහුණදෙන අතර මොවුන්මාරයා සහ මාරපිරිවර බව හඳුනාගන්නේ ප්‍රඥාව විසින්මය. ශීලයත්, සමාධියත්, ප්‍රඥාවත් එකතුවූණතැනදී ඇතිවන අයෝමය ශක්තිය තුන් ලෝකයම තම ආධිපත්‍යය තුළ රඳවාගෙන තිබෙන මාරයාටද අභියෝගකළහැකි බවට, මාරයා පරාජය කළ හැකි බවට මීට වඩා උදාහරණ කුමකටද? ඔබ මේ දකින්නේ ධර්මයේසන්දිච්ඡික ගුණයයි. ධර්මයේ අකාලික ගුණයයි. ඔබ මෙම සටහන කියවා මුල්තැන දිය යුත්තේ මාරයාටනොව ධර්මයේ සන්දිච්ඡික ගුණයටය.

මාරයා තවත් මුහුණකින්...

ඉකුත් ලිපියේ සටහන් කළා මාරයා කුළුමිමකු ලෙසින් සමාධිය තුළ සිටින හික්මවූ ඉදිරියට පැමිණි ආකාරය. මෙම සටහන් කියවා ඔබ සෙවිය යුත්තේ මේ අත්දැකීම ලද හික්මවූ නොව, එම අත්දැකීම උරුමකර දුන් ධර්මයේ සන්දිච්ඡික ගුණයයි. ඔබ හික්මවූ සොයන්නේ නම් ඒ ඔබ සොයන්නේ මාරයාමය. මන්ද සෙවීම යනු මාර ධර්මයකි. නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වීම රූපයේ ස්වභාවයයි. රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වේ නම් එහි ඔබට සෙවීමට දෙයක් නැත. ඔබ කළ යුත්තේ රූපයත් රූපය ඇසුරෙන් සකස් වෙන 'සොයන්න' යැයි කියන සිතත් අවබෝධ කරගැනීමය. එසේ අවබෝධ කර ගැනීමේදී ඔබ ද පරාජය කරන්නේ මාරයාම ය. එමහික්මවූගේ හික්ම ජීවිතය තුළදී මීට පෙර අවස්ථා දෙකක කලු පැහැති ගොනෙක්, රතුපැහැති ගොනෙක්වශයෙන් ද මාරයා හික්මවූ ඉදිරියට සමාධිය තුළදී වියරු ස්වභාවයෙන් පැමිණියේය. මෙම ගොනුන්ගේ ස්වභාවය හරියට විදේශීය ගොන් පොර තරගවලදී තරගවදින ගොනුන්ගේ පෘෂ්ඨයෙන් ප්‍රතික්ෂේප වියරු ගතියක්විය. මේ කරුණු හික්මවූ ඔබට සඳහන් කරන්නේ ඔබ තුළ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කිරීමේදී ඇතිවෙන බාධක බැඳීම වලට එරෙහිව ඔබට වීර්ය ඇති කරගැනීමේ අරුත පැහැදිලි කරදෙන්නටය. මාරයාගේ ඉහත ස්වභාවයන් ගැන අපි පුදුමවිය යුතු නැත. අපි පුදුම විය යුත්තේ මෙවැනි ධර්මයට එරෙහිව වියරුවෙන් මාරයාට අපි කැමැත්තෙන්ම වසඟවීම ගැනයි. මාරයාගේ වගකීම වන්නේ යමෙක් ධර්මය අවබෝධය කරායයි ද ඔහුට එම ගමනින් ඉවත් කිරීමයි. යමෙක් ධර්මය අවබෝධ කර ගනියි ද ඔහුට එම ධර්මය ලෝකයාට දේශනා කිරීමට අවස්ථාව අහිමි කිරීමයි. මේවා ජන්ම ගතිය. ඔබට මේවා වෙනස් කළ නොහැක. කළහැක්කේ ඔබ මේ මාර්ගයෙන් වෙනස්වීමය.

ඉහත සටහනින් ඔබට වැටහෙනවා ඇති මාරයා යනු සංකල්පයක් යැයි කියන මතය මොන තරම් අවිද්‍යාවෙන් පිරුණු එකක් ද කියලා. මාරයා යනු මේ ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක වර්තයකි. මොහු දෙවියෙකි. මොහුගේ සේනාව ද දෙවියෝ ය. මොවුන් ඔබට පියවි ඇසෙන් දැකිය නොහැකිය. පිංවත් ඔබ ශීලයෙන් පරිපූර්ණව සමාධියෙන් පරිපූර්ණව ප්‍රඥාව දෙසට ගමන් කිරීමේ දී උතුම් සමාධියෙන් පමණක් දැක ගත හැක්කකි. පරිපූර්ණ වූ සමාධියේ ඇසෙන් මාරයා සහ පිරිවර ඔබට ද මුණගැසෙනු ඇත. ඔබ අවංකව මාරයාට එරෙහිව ප්‍රඥාව අවබෝධය කරා යන්නේ නම් පමණක්..

මෙම සිද්ධියේදී වසවර්ති දිව්‍යපුත්‍රයා කුළුහරක් වේශයක් මවාගෙන තම ආධිපත්‍යය රැකගැනීමට පෙන්නවීමට පැමිණෙන්නේය. වසවර්ති දිව්‍ය පුත්‍රයා කියන්නේ කාමය තුළ ඇලීගැලී ඉන්න දෙවියෙක්. ඔහුට හිරිඔතස් කියන දෙයක් නැහැ. ඔය දේම නේද සමහර මනුෂ්‍යයන් කරන්නේ. බොහෝම සුපිරි පංතියේ මනුෂ්‍යයෝ තම බලය, සැපය, ආධිපත්‍ය රැකගැනීම සඳහා මොන මොන වේශයන් මවාගන්නවාද? මිනීමැරීමට, වංචාකාරී ක්‍රියාවන් කිරීමට පැවිදි වේශයන් ගත් අය අතීතයේ නොසිටිය ද, වර්තමානයේ නැති ද? අභිංසක තරුණියන් මුලා කරගැනීමට ධර්මය නොදන්නා කම නිසාම මොන මොන ආකාරයේ වේශයන් මවාගන්නා අය සමාජයේ සිටිනවාද? කාමයන්ගෙන් අන්ධ වූණ තැනදී දෙවියෝ මනුෂ්‍යයෝ කියලා වෙනසක් නැහැ. මේ ආකාරයට හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව මේ ධර්මය ගලපාගන්න උත්සහගන්න. එසේ නොවුනහොත් නොයෙක්

මතවාදයන් ඇති වේවි. එය ඔබට දුක පිණිසම තමයි හේතුවෙන්නේ. පිංවත් ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහිඅවල ග්‍රද්ධාව ඇතිකරගන්න. කුමක් නිසාද? මේ වියරු ලෝක ස්වභාවයන් පරාජය කරන්න මාර්ගය ඔබටඋදාකර දුන්නාට.

භවයකරා දිවෙන කාලසටහන් ඔබ හකුලාදමන්න. භවය අයිති මාරයාට. එහෙයින් ලැබුණු ජීවිතයෙන් ධර්මමාර්ගයේ උපරිම දුරක් යන්න. මහාකරුණා සමාපත්ති ගුණයෙන් යුතුව පිරිනිව් යන මොහොත දක්වාමලෝකයාට දුකෙන් මිදෙන මාර්ගයම මහාකරුණාවෙන් යුතුව දේශනා කර වදාළ සම්මා සම්බුදුරජාණන්වහන්සේගේ, වචනයෙන් කිව නොහැකි, අකුරකින් ලිවිය නොහැකි මහාසයුර වැනි අපිරිමිත ගුණ කදම්බයත්,පංචකාමයටම ලොල්වූ නිව මාරයාගේ ගුණමකුභාවයත්, පිංවත් ඔබව දුකටම හෙළීම සඳහා මාරයාගේ පවිටුක්‍රියාවනුත් සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව දකින්න. එවිට ඔබට දැනේවි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේකියන්නේමොන ගුණකන්දක් ද, මොන ගුණ සයුරක් ද කියලා. ඔබ දක්‍ෂණම් මෙම අර්ථවත් අවබෝධයමප්‍රමාණවත්, තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව ඇති කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි අවල සද්ධාව කියන්නේසතර අපායෙන් මිදීමට අවශ්‍ය එක සුදුසුකමක්. මාරයාගේ පවිටුභාවය ගැන හිතලා ලොව්තුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි, ධර්මරත්නය කෙරෙහි, සංසරත්නය කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව ඇති කරගන්න.

හික්‍ෂුව මේ සටහන ද්වේෂය සහ මාරයා ගැන සඳහන් කිරීමටයි සටහන් කළේ. මාරයා ගැන ඉහත සඳහන්කළා. ද්වේෂය ගැන මේ කරුණු පිංවත් ඔබට සඳහන් කළේ බස්රථයක වඩින විට මහත්මයෙක් සඳහන් කළඅදහසක් නිසා. හික්‍ෂුව කතරගම ප්‍රදේශයට වඩින්න කොළඹ ප්‍රධාන බස්නැවතුමෙන් කතරගම බසයටගොඩවුණා. රත්මලාන ප්‍රදේශයේදී සුදු සරමක් හා සුදු කම්සයක් ඇඳගත්ත මැදිවියේ මහත්මයෙක්බසයට නැග බසයේ ඉතිරිවී තිබූ එකම ආසනය වූ හික්‍ෂුව අසලම ආසනයේ වාඩිවුණා. මේ මහත්මයාහික්‍ෂුව ළඟ වාඩි වුණ වෙලාවේ පටන්ම පාපුවරුව දෙස බලාගෙනමයි සිටියේ. මුහුණ ඉදිරිපසට කරගෙනසිටියේම නැහැ. හික්‍ෂුවට මුහුණ හංගාගෙන වගේ අහකබලාගෙනම සිටියා. බස්රථය තේ පානය සඳහාඅතරමග නතර කළා. මගීන් බසයෙන් බැස්සට පස්සේ මේ අහක බලාගෙන සිටි මහත්මයා හික්‍ෂුවගෙන්අහනවා භාමුදුරුවනේ ගිලන්පස එකක් ගෙනත් දෙන්නද කියලා. ඔහු කතා කරන විටම ඔහුගේ මුවින් අරක්කුගඳ හොඳින් වහනය වුණා. ඒ වෙලාවේ තමයි හික්‍ෂුව දැනගත්තේ මෙතෙක් වෙලා මේ මනුෂ්‍යයාඅහකබලාගෙන සිටියේ ඇයි ද කියලා. අරක්කු ගඳ හික්‍ෂුවට දැනෙයි කියලා තමයි මොහු මුහුණ සහවාගෙනමෙතෙක් ඉඳලා තිබෙන්නේ. හික්‍ෂුව කීවා 'ගිලන්පස අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ මහත්මයෝ' කියලා. නමුත්මේ මහත්මයා බස්රථයෙන් බැහැලා ගිහිල්ලා සිසිල්බීම බෝතලයක් ගෙනත් පූජා කළා. හික්‍ෂුව පිංදිලඵය වැළඳුවා. තේ පානය අවසන් කරලා නැවතත් බසය ගමන් ආරම්භ කළා. ඒත් මේ මහත්මයා අහකබලාගෙන සිටියේ. එකවරම මොහු හික්‍ෂුව දෙසට හැරී බොහෝම ගෞරවයෙන් 'මම ටිකක් බීලා නිසයි මේවිදියට ඔබ වහන්සේට පිටුපාල වාඩිවෙලා ඉන්නේ' කියලා බොහෝම බැගුපත්ව කීවා. ඒ වෙලාවේහික්‍ෂුව විමසුවා මොකද මේ උදේ පාන්දරම අරක්කු බීල කියලා. එවිට මේ මහත්මයා 'භාමුදුරුවනේ මමමාතර ප්‍රදේශයේ පදිංචි අයෙක්. මගේ රැකියාව කට්ටඬිකම්, ගුරුකම් කරන එක. මම රත්මලානටර්ගේ පැමිණියා කෙනෙකුට වැඩක් කරලා දෙන්න. දැන් වැඩේ ඉවරවෙලා ගෙදර යන ගමන්.භාමුදුරුවනේ මම පුරුද්දක් වශයෙන් වැඩක් භාරගන්නකොටම මගේ ගණුදෙනුකරුට මම කියනවා වැඩේ ඉවරවුණාම මට බොන්න අරක්කු අවශ්‍යයි කියලා. ඒ නිසා ගුරුකම් වැඩේ ඉවර වුණ ගමන් ගාස්තුවත්අරක්කුත් දෙකම ලැබෙනවා' කීවා. හික්‍ෂුව මොහුගෙන් ඇහුවා 'මහත්තයෝ ඔය ගුරුකම්වලින් ප්‍රතිඵලයක්තිබෙනවද?' කියලා. මොහු බොහෝම උපාරුවෙන් ඔහුගේ දක්‍ෂකම් ප්‍රකාශ කළා. 'භාමුදුරුවනේ මටඅවශ්‍යනම් මනුෂ්‍යයෙක්ව ජීවිතක්‍ෂයට පත්කරන්න අවශ්‍ය ගුරුකම් මා ළඟ තිබෙනවා. ඒවා මම කරලත්තිබෙනවා කීවා. ඒ වෙලාවේ හික්‍ෂුව ඔහුට කීවා 'මහත්තයෝ ඔය රැකියාව මහා පවිකාර වැඩක්නේ'කියලා. ඒ අවස්ථාවේ මේ මනුෂ්‍යයා කියනවා භාමුදුරුවනේ මම ගුරුකම් කරලා මනුෂ්‍යයෙක් නැතිකරන්නේ තවත් මනුෂ්‍යයෙකුට කරන උපකාරයක් වශයෙන්ය කියලා. බලන්න මේ මනුෂ්‍යයා අදහස්කරන්නේ මනුෂ්‍යයෙක් විනාශකර දමන්නේ තවත් මනුෂ්‍යයෙකුට උපකාරයක් වශයෙන්ය කියලා. මොහු මේගැන උදම් අනනවා. බලන්න මේ මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍ය සාත්තවයක් සිද්ධකරන්න තරම් ද්වේෂයක් සිත තුළසකස්කරගෙන, එම ක්‍රියාව සත්පුරුෂ ක්‍රියාවක් හැටියටත් දකිනවා. මොහු කට්ටඬි ක්‍රියාවන් හරහාමනුෂ්‍යයෙක්ව විනාශ කරන්නේ, දුකට පත්කරන්නේ, පිළිගන්නේ රැකියාවක් වශයෙන්, ආත්ම

තෘප්තියක් ලබාගැනීමක් වශයෙන්. මේ කටයුත්තේදී මොහු පමණක් නොවේ, මොහුගේ සේවාදායකයාද ඉහතක්‍රියාවන් සිදුකරන්නේ පළිගැනීමක් වශයෙන්, තමාගේ ආත්ම තෘප්තිය සඳහා. එතකොට බලන්න ඉහතගුරුකම් වැඩ සිදුකරන අප්‍රමාණ පිරිස් සහ ඔවුන්ගේ සේවාදායකයන් ධර්මානුකූලව කුසල්, අකුසල් ද්වේෂසහ මෛත්‍රිය ගලපා ගැනීමට නොහැකිවීම නිසා මොනතරම් අකුසල් මේ ජීවිත තුළින් සිදුකරගන්නවාද? අන්‍යයන්ගේ ජීවිතවලට ද අකුසල් අයිතිකර දෙනවා ද? ද්වේශයත් මෛත්‍රියත් හඳුනාගැනීමට නොදන්නාමිනිසුන් කුසල් අකුසල් කෙසේනම් හඳුනාගන්න ද? නමුත් මේ ගැන හිතන විට හිඤ්චට දැනෙන්නේ අනේමොනතරම් පහසුවෙන් මේ දෙක හඳුනාගන්න පුළුවන්ද කියලා. මේ බස් රථයේ හිඤ්ච ළඟ අසුන්ගෙනපැමිණි අදාළ මහත්මයා තුළ සංඝයා කෙරෙහි ගෞරවයක් තිබෙනවා. ඒ නිසාමයි අරක්කු ගඳහාමුදුරුවන්ට දැනෙයි කියලා මුහුණ වම් පැත්තට හරවාගෙන සිටියේ ගිලන්පසක් අවශ්‍ය ද කියලාවිමසුවා. හාමුදුරුවෝ අවශ්‍ය නැහැයි කියන්නේ ඔහු සිසිල් බීම බෝතලයක් බොහෝම ගෞරවයෙන් පූජාකළා. පිංදෙනවිට දැන් එක්කර සාදා කිව්වා. බලන්නකෝ කොච්චරනම් තෙරුවන් කෙරෙහි ගෞරවයක්ද ඔහුතුළ තිබුණේ. කෙනෙකුට තර්ක කරන්න පුළුවන් මොහු තුළින් අනුනට විනාශය අත්කොට දෙන නිසා එමපව්වලින්ගැලවෙන්න සංඝයාට ගෞරවය දක්වනවාය කියලා.

ඉහත කරුණු සියල්ල කැටි කොට ගනිද්දී පිංවත් ඔබට මෙහෙම වර්තයක් පෙනෙනවා. රැකියාවක් වශයෙන්ගුරුකම්, කට්ටඬිකම් කරනවා. ඒවා කිරීමේදී සේවාදායකයාට ඇති මෛත්‍රිය නිසා ඔහුගේ විරුද්ධවාදියාවිනාශ කරනවා. රෝගීකරනවා. මරණීය දුකට පත්කරනවා. එවැනි චේතනා සකස් කර ගන්නවා. එමෙව්නාම සේවාදායකයා තුළත් ඇති කරනවා. දෙවැනුව, එම පුද්ගලයාම, තමන්ගේ මෛත්‍රියට ලක්වූසේවාදායකයා අතින්ම අරක්කු ඉල්ලාගෙන පානය කරනවා. තෙවැනුව එම පුද්ගලයාම බස් රථයේදීහාමුදුරුවන්ට අරක්කු ගඳ දැනෙයි කියලා, හාමුදුරුවන්ට අපහසුවක් දැනෙයි කියලා මුහුණ සහවාගෙනසිටිනවා. ගිලන්පස අවශ්‍යද කියලා බොහෝම ගෞරවයෙන් විමසනවා. අවශ්‍ය නැහැයි කියද්දීත් බොහෝමගෞරවයෙන් ගිලන්පස පූජා කරනවා. පිං දෙනකොට දැන් එක්කර සාදාකර දී අනුමෝදන් වෙනවා. මොහුමසුදු සරමක්, සුදු කම්සයක් පැළඳ උපාසක ලීලාවෙන් ජීවත්වෙනවා. දැන් බලන්න මෙම වර්තය තුළසකස්වුණා වූ සිත් මොන තරම් විවිධද. එකිනෙකට පරස්පරද, මේ පරස්පරතාව සකස් වෙන්නේඅවිද්‍යාව නිසාමයි. රූප විදීමට ඇති තෘෂ්ණාව නිසාම, හොඳ නරක තේරුණත් මොහු හොඳ නරක සොයන්නේඅඳුරේ. ඒ නිසා මොහු හොඳ කියලා නරක අතට ගන්නා අතරම නරක කියලා අතට ගන්නා හොඳ ද නරකගොඩටම දමාගන්නවා. ඒ නිසා අවිද්‍යාව හේතුවෙන් සකස් වෙන්නා වූ සිතට ද ලොව්තුරාබුදුරජාණන්වහන්සේ මාරයා කියලා දේශනා කරනවා.

පිංවත් ඔබ ඉහත ගුරුකම් මහත්මයාගේ ක්‍රියාකාරකම් තුළ දැක්කේ එකිනෙකට පරස්පරක්‍රියාවන්තේ.... ඒ කිසිවක අර්ථයක් නැහැ. සියල්ල මුලාව තුළමයි තිබෙන්නේ. මේ මාරක්‍රියාකාරකම් මොහුට නිරයට හැර වෙන කොහෙට නම් පාර පෙන්වන්නද? දුකට පාර පෙන්වන සිතට ද'මාරයා' කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළේ ද මේ නිසාමය. එසේනම් දුකට පාර පෙන්වන සිතසකස්වීමට හේතු වූයේ රූපයක්මය. අධ්‍යාත්මික රූපයත්, බාහිර රූපයත් හේතුවෙන් දුකට පාර පෙන්වනසිත සකස්වන නිසා රූපයද මාරයා යැයි ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළහ. මේවාසංකල්ප නොව, ඇසට පෙනෙන්නා වූ, සත්වයා නිරතුරුවම අත්විඳින්නා වූ ලෝක ස්වභාවයන්ය. පැහැදිලිවලෙහෙසියෙන් කුසල් යනු මොනවා ද, අකුසල් යනු මොනවා ද, ද්වේෂය මෛත්‍රියේ වෙනස යනු කුමක් දයන්න හඳුනාගැනීමට මෙතරම් සද්ධර්මය ඇසෙන රටේ අවකාශ තිබුණ ද ඔබව පරස්පර මතවාදයන් තුළකොටුකර තබන්නේ මාරයාගේ ග්‍රහණය තුළ සකස්වෙන සිත නිසාමය. මෙහිදී සිත යනු එසේස, වේදනා,සංඥා, සංස්කාර, විඥාන වශයෙන් ඔබ දැනගත යුතුය. මේ පස්දෙනාම මාරයාගේ ග්‍රහණයට නතුවක්‍රියාත්මක වනුයේ ඔබ රූපයේ යථා ස්වභාවය හඳුනානොගන්නා නිසාමය. රූපය අවබෝධකර ගන්නා යනුමාරයා අවබෝධයෙන් හඳුනාගන්නා යනුය. මෙතැනදී රූපයත් සිතත් මාරයාගේ අවබෝධයෙන් හෙළිකරගැනීමටපිංවත් ඔබට හැකිය. මේ තැනට පැමිණීමට පෙරාතුව පිංවත් ඔබ මේ උතුම් ධර්මය අවබෝධයෙන්දේශනාකර වදාළ ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවට පැමිණිය යුතුය. ධර්ම රත්නයසංසරත්නය කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවට පැමිණිය යුතුය. මාරපාර්ශ්වික ධර්මයන් අවබෝධයෙන් හඳුනාගැනීමසඳහා තෙරුවන්ගේ මාර්ගෝපදේශකත්වය හැර අන්කුමන සරණක් ද පිහිටක් ද

යන විශ්වාසය තුළින් සතරඅපායෙන් ඔබව මිදීම වලක්වන තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති විවිකිච්චාවත්, අන්‍ය ශීලවෘත්තයන් කෙරෙහි ඇතිවිශ්වාසය කියන මාර බැඳීම අවබෝධයෙන් මුළුනුපුටා ගැනීමට ඔබ දක්‍ෂ විය යුතුය.

12. 'මම' නැමැති කුණු ගොඩට තවත්කසල එකතු වීමට ඉඩනොදෙන්න

රූපය දෙසත්, රූපය ඇසුරුකොට සකස්වෙන සිත දෙසත් ඔබ සතියෙන් සිහියෙන් යුක්තව බලා සිටින්න. ඇස්අනිත්‍යභාවයත්, බාහිර රූපයන්ගේ අනිත්‍යභාවයත්, රූපයත් විඥානයත් එස්සය වීමෙන් සකස්වෙනවේදනා, හඳුනාගැනීම්, චේතනා, විඥානයන්ගේ අනිත්‍යභාවයත් දකින්න. 'මේවා අනිත්‍යයයි නේද' යනදැනීම ඔබ තුළ ඇති වෙන විට මමත්වයේ දැඩිභාවය කියන සක්කාය දිට්ඨියද ඔබගෙන් සිදි යනු ඇත. සිල්පද ජීවිතය තුළින් ආරක්‍ෂා කරගැනීම නිසා ද ඔබ තුළ ඇති වන්නේ, ඔබ අතීතයේ කැමැති කළ මාරපාර්ශ්වික ධර්මයන්ගේ අතහැරීමකි. ශීලය තුළින් ඔබ තැන්පත්, නිහඬ වර්තයක් බවට පත්වේ. ඒනිහඬභාවය තුළ ද තිබෙන්නේ විදීමේ සියුම්භාවයකි. මේවා ධර්මානුකූලව ගලපාගැනීමට ඔබ දක්‍ෂ වුවහොත් එය ඔබගේ භාග්‍යයකි. මන්ද, ඔබ ගන්නා වූ සෑම උත්සහයකදීම ඉහත මාරපාර්ශ්වික ධර්ම

ඔබට මාරයාගේ සක්කාය දිට්ඨිය නැමැති කටුඔටුන්න පළන්දා ලෝකය තුළ අභිශේක කිරීමට උත්සහගන්නා හෙයිනි. එහෙයින් පිංවත් ඔබ මමත්වයේ දැඩිභාවය ක්‍ෂයවන ආකාරයට දන්දෙන්න. සිල් ආරක්‍ෂා කරන්න. මෙම ත්‍රිය වඩන්න. සද්ධර්මය ශ්‍රවණය කරන්න. ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න.

යම් තැනකදී ඉස්මතුවන්නේ 'මම' නම් වහාම අධියක් පසුපසට තබන්න. 'මම' කියන දෘෂ්ටියට හැම මොහොතකම පරාජයම අත්කරදෙන්න. ඒ ඔබ පරාජය කිරීමට උත්සහගන්නේ සක්කාය දිට්ඨියයි. ඒකියන්නේ සතර අපායේ උපතයි.

ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළ සතර අපායෙන් මිදීමේ මේ උතුම් මාර්ගය පිංවත් ගිහිපිංවතුන්ලා උදෙසාමයි දේශනා කරලා තිබෙන්නේ. මෙවැනි ගැඹුරු ලෝකාවබෝධයක් ලබන සරල ධර්ම මාර්ගයක් ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ හැර වෙන කවරුනම් දේශනා කරන්නද? පිංවත් ගිහි පිංවතුන්ලාට ගිහි වගකීම්වල යෙදෙන ගමන් මෙම ධර්ම මාර්ගය වඩන්නට පුළුවන්. ව්‍යාපාරයක් , රැකියාවක්, ගොවිතැනක්, අධ්‍යාපන කටයුත්තක් කරන ගමන් සතර අපායෙන් මිදෙන ධර්මතාවයන් වඩන්න පුළුවන්. විවාහ ජීවිතයක් ගතකරන ගමන්, බිරිඳ දරුවන් නඩත්තුකරන ගමන් එම වගකීම්ද නිවැරදිව ඉටුකරමින් සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්මතාවයන් ඔබට පුහුණු කරන්න පුළුවන්. ඔබට ඒ වගේ ලෞකික ආශ්වාදයන් ලබමින්ම, ඒවා ප්‍රතික්ෂේප නොකර සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්මතාවයන් පුහුණුකරන්න පුළුවන්. ඒ කියන්නේ සෝවාන් ඵලයට පත්වන්න පුළුවන්. මොන තරම් සුන්දර ධර්මයක් ද, අවස්ථාවක් ද ලොව තුරා සම්මාසම්බුදුගුණයෙන් අවබෝධකරගෙන පිංවත් ඔබට ගැලපෙන, ඔබව සැනසෙන ලෙසින් මේ සා සරල කර දේශනා කර තිබෙන්නේ. මේ සරලභාවය නිසාම අපි වැනසෙන අවස්ථාවන් ද තිබෙනවා. එහෙම වෙන්නේ අප මේ ධර්ම මාර්ගය තවත් සරල කර ගැනීමට යෑමෙන්.

අපි එහෙම කරන්නේ අපේ තිබෙන්නා වූ අධිමානය නිසාමයි. මේ ගැඹුරු ලෝකාවබෝධයන් පිළිබඳව ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ යමක් දේශනා කර තිබෙනවා නම්, පහදා දියහැකි සරලම අර්ථයෙන් තමයි එම ධර්මය දේශනා කර තිබෙන්නේ. අපේ තිබෙන අධිමානය නිසා තෙරුවන් කෙරෙහි අග්‍රද්ධාව නිසා ලොව තුරා සද්ධර්මය අපේ දෘෂ්ටිට අනුව තවත් සරළ කරගන්න හදනවා. මෙතැනදී ඔබත් ඔබගේ පිරිසත් සැනසීමක් නෙවෙයි ලබන්නේ. මිත්‍යා දෘෂ්ටියක්මයි.

කෙටි කිරීමත්, දීර්ඝ කිරීමත් දෙකම අයිති මාර්ගයන්ට. ඔබ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඔබේ මාර්ගයකරගන්න. ධර්මය සරල කරන්න අපිට බැහැ. වයසට යන ස්වභාවය සරල කරන්න පුළුවන්ද? ඉර, හඳ පායන එක සරල කරන්න පුළුවන්ද? සතර සතිපට්ඨානය, පටිච්ඡසමුප්පාදය, පංච උපාදානස්කන්ධය සරලකරන්න පුළුවන්ද?

මේවා ලෝක ස්වභාවයන්. මේ ලෝක ස්වභාවයන් ලොව තුරා සම්මාසම්බුද්ධ ඥානයෙන් අවබෝධකර සරල, සුගම ආකාරයෙනුයි ඔබට දේශනා කර තිබෙන්නේ. අපට තිබෙන්නේ ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේට, ධර්මරත්නයට, සංසරත්නයට මුල් තැන දීලා, මේ උතුම් ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරලා අවබෝධය ලබන එකයි. මේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරලා අවංකවම සතර අපායෙන් මිදෙන්න කැමති පිංවතුන්ලා, ධර්මය තුළින් ඔබට දීලා තිබෙන ප්‍රතිලාභය ගැන හොඳට හිතන්න ඕනේ. මේ සිතීම ඔබට තෙරුවන් කෙරෙහි අවලග්‍රද්ධාව ඇතිකරගැනීමට හේතුවක් වෙනවා. උදාහරණයක් වශයෙන් මෙහෙම සිතන්නකෝ. තරුණයෙක් හෝ තරුණියක් සිටිනවා, ඔහු හෝ ඇය අවංකවම ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරලා, තෙරුවන් කෙරෙහි අවලග්‍රද්ධාව ඇතිකරගෙන, ශීලයෙන් පරිපූර්ණභාවයට පත්වෙලා, පංච උපාදානස්කන්ධයේ, එහෙම නැතිනම් සිතේ අනිත්‍යභාවය දකිනවා. මේ ධර්මතාවයන් තුන සම්පූර්ණවීම නිසාම මොවුන් තුළින් සක්කාය දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, සීලබ්බත පරාමාස කියන ධර්මතාවන් ප්‍රහීනය වෙලා, සතර අපායෙන් මිදෙන අයෙක් බවට පත්වෙනවා. දැන් මේ තරුණයා හෝ තරුණිය සෝවාන් ඵලය, අවබෝධය ලැබූ කෙනෙක්. නමුත් ගිහිපිංවතෙක්. දැන් මොහු හිතනවා, මම විවාහයක් වෙන්න ඕනේ කියලා. ඔහු විවාහවෙනවා, දරුවන් හදනවා, රැකියාවක් ව්‍යාපාරයක් කරනවා, දරුවන්වත් බිරිඳවත් ඔවුන් කැමතිනම් ධර්ම මාර්ගයට ගන්නවා. සෝවාන් ඵලයට පත්වූ ගිහි පිංවතා තුළ කාම, රාග, පටිස තිබෙනවා. නමුත් කිසිම

අවස්ථාවකඔහු ලොවතුරා බුදුරාජාණන් වහන්සේගේ වචනය ඉක්මවා යන්නේ නැහැ. සිල්පද බිඳගන්නේ නැහැ. ඇසුරුකරන හැමදෙයක්ම අනිත්‍යය කියන දැක්ම තුළ හිඳිමින්, හැම දෙයක්ම ඇසුරු කරනවා. මොහුරැකෙන්නේ පංච ශීලයෙන්, ආර්ථි අශ්‍රයමක ශීලයෙන්. එම නිසා විවාහයක් වී කම්සැප විදීම, මිල මුදල් රිදී පරිහරණය කිරීම වැනි දේවල් වලින් මිදෙන්න ඔහුට අවශ්‍ය නැහැ. ඔහු ගිහියෙක් වසින් සමාදන්වියයුතු පංච ශීලයෙන්, පරිපූර්ණභාවයට පත්වෙලා. බලන්න පිංවත් ඔබට මොන තරම් සංවරයකින් යුතුව, කම්සැප විදිමින්ම, මේ සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්මය අත්විඳින්න පුළුවන්ද. මෙය ලොවතුරා බුදුරාජාණන්වහන්සේගේ මහාකරුණාව නිසාම ඔබගේත් කැමැත්තටත් ලෝක සත්‍යයට අනුකූලවත් එකිනෙක ගැලපෙන ආකාරයට දේශනා කළ ධර්මයක් තේද? බුදුරාජාණන් වහන්සේ ගැන සිතලා නොවේ, පිංවත් ඔබ ගැන සිතලාමයි මේ ධර්මය දේශනා කරලා තිබෙන්නේ.

කම්සැප විඳින්නත් පුළුවන්, විකාලයේ ආහාර ගන්නත් පුළුවන්, නැටුම්, ගැයුම්, වැයුම්, ශරීරය ලස්සනකරන්නත්, සැප පහසුකම් දෙන්නත් පුළුවන්. මේ සියල්ල අවබෝධයෙන් කරමින්, ගිහි පිංවතුන්ට ශීලයෙන් පරිපූර්ණභාවයට, ආර්යකාන්ත ශීලය තුළ පිහිටීමට මාර්ගයකුයි මෙතැනදී ඔබට බුදුසම්ප්‍රදාන දේශනා කරතිබෙන්නේ. බලන්න මෙවැනි සරල අවස්ථාවක්, ධර්මයක් ඔබට මට ලබා දීලත්, සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනලක්ෂ ගණනක් ගෙවී යන තුරුම අපි මේ අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට අරගෙන නැහැ. නමුත් පිංවත් ගිහිපිංවතුන් එක දෙයක් මතක තබාගන්න. අතීතයේ පැවැති ශාසනවලදී, අධිමානය නිසාම 'මම සෝවාන්' කියන මිත්‍යාවබෝධය තුළනම් අප්‍රමාන වාරයක් ඔබත් මමත් ඉඳලා තිබෙනවා. එය තේරුම්ගන්න ඔබනිහතමානී වෙන්න. මේ ධර්මමාර්ගයේදී ඔබට මුණගැහෙන පළමු කළ‍්‍යාණමිත්‍රයා ඒ නිහතමානීභාවය කියන එක හොඳින් තේරුම් ගන්න. එම කළ‍්‍යාණමිත්‍රයාව මුණගැසුනොත් පමණයි, ඔබට ලොවතුරා ධර්මයකළ‍්‍යාණමිත්‍රයෙක් බවට පත්කරගන්න අවස්ථාව ලැබෙන්නේ. මේ ස්වභාවය ගලපාගැනීමට අදක්ෂවීමනිසාම, මෙතෙක් අපේ කළ‍්‍යාණමිත්‍රයා වී සිටියේ මාරයාම බව තර්කයකින් තොරව තේරුම්ගැනීම ඔබගේම ජයග්‍රහණයකි. පිංවත් ඔබ ඔබගේ අධ්‍යාපනය, රැකියාව, ව්‍යාපාරය, ඥාතීන්, ගේදොර උදෙසා ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත, මේ ජීවිතයේදීම සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසාද ඔබ ඇතිකරගන්න. ඔබලබන මේ අවබෝධය ඔබට ඉහත සැපයන් අර්ථවත් ලෙස විදීමේ අවස්ථාවද සලසාදෙනු ඇත. මේ කරුණු කියවනකොට ඔබට දැන් දැනෙනවාද ලොවතුරා බුදුරාජාණන් වහන්සේට ඔබව මේ මාර්ගග්‍රහණයෙන් ගලවා, නිවන් මාර්ගයට යොමුකරන්න මොනතරම් උවමනාවක් තිබුණාද කියලා.

අම්මා, තාත්තා, බිරිඳ, දරුවා, ඥාතියා ඔබට පාර කියන්නේ හවයටමයි. හවයට පාර කියන එම ඥාතීන් ඔබෙන් දුරස් නොකොට, හව නිරෝධය දෙසට පාර පෙන්වන මේ උතුම් ධර්ම මාර්ගය ඔබ ඔබේ පරම ඥාතියා කරගත්තොත් ඔබත්, ඔබේ ඥාතීන්ත් මෙලොව ලබන පරම සැනසීම එය වනු ඇත.

මෙය කියවා ඔබ ඉක්මන් නොවන්න. කලබල නොවන්න. අවිශ්වාසයක් ඇතිකර නොගන්න. ඔබ නිහඬව සිතන්න. බැහැය කියන අවිශ්වාසය බැහැර කරන්න. විශ්වාසය ඔබ කෙරෙහි නොව, පළමුවෙන්ම තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති කරගන්න. බුදුරාජාණන් වහන්සේට අංක එක දෙන්න. ඔබ හැකිතාක් පසුපසට යන්න. බුදුරාජාණන්වහන්සේත් ඔබත් අතර ඇති පරතරය හැකිතාක් දුරස්කරන්න. එම දුරස්භාවය බුදුරාජාණන්වහන්සේගේ ඥානාවබෝධයත්, ඔබගේ දැනීමත් පරතරය බව දකින්න. ඒ දුරස්භාවය තුළින් ඔබ ඔබට බොහෝ ඉදිරියෙන් සිටිනා බුදුරාජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අප්‍රමාණ ශ්‍රද්ධාව ඇතිකරගන්න. ඔබ සම්බුදු ගුණම සිතන්න. ආශ්චර්යවත් සම්බුදු ඥානයන්ම මනසින් දකින්න. බුදුරාජාණන්වහන්සේලාට පමණක් සාධාරණවූ මහාකරුණා සමාපත්ති ඥානය, එයින් සැනසුණු ලෝකය ගැන සිතන්න. දැන් ඔබට දැනෙනවාද, ඔබ බුදුරාජාණන් වහන්සේ අනුදැන වදාල ධර්ම මාර්ගයට කොපමණ ඇතින්ද සිටින්නේ කියලා. බුදුරාජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාල ධර්මයේ ගමන්කොට විමුක්තිය සාක්ෂාත් කරගත් සැරියුත්මහෝත්තමයන් වහන්සේ, මුගලන් මහෝත්තමයන් වහන්සේගේ ගුණයන්ට ඥානයන්ට ඔබ තව කොතෙක් දුරින්ද සිටින්නේ කියලා. මුලින්ම මෙම පරතරය හොඳින් සිහිනුවනින් දැකලා, තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇතිකරගන්න. මේ ශ්‍රද්ධාව ඔබතුළ ඇතිවන්නේ තෙරුවන්ගේ අයෝමය ගුණයත්, ඥාණයත්, ආශ්චර්යත් දැකලා, අහලා, ඔබගේ ජීවිතය සමග සසඳලා. පිංවත් ඔබ නිරවුල්ව ඔබත්, ධර්ම මාර්ගයත් අතර

නිබෙන පරතරයේතරම දැකලා, එම පරතරය අවම කරගැනීමට, පුරවාගැනීමට දැන් උත්සහගන්න අවශ්‍යයි. මේ පරතරයඔබ පුරවන්නේ ශීලයෙන්, දානයෙන්, මෛත්‍රියෙන්. සතර අපයෙන් මිදීමට අවශ්‍ය ඉහත සාධක ඔබඅවංකව ජීවිතයෙන් ක්‍රියාත්මක කරනවිට, ඔබත් ධර්ම මාර්ගයත් අතර ඇති පරතරය අවම වෙනවා. ඉහතසත්පුරුෂධර්මයන් ඔබතුළින් වැඩෙනවිට ඔබව ධර්මයෙන් දුරස්කළ, ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ, අකුසල මූලයන්ඔබට ක්‍රමානුකූලව අතහැරෙනවා. මේ අතහැරෙන්නේ අතීතයේ ඔබ කැමති කළ දේවල්. ඔබ මේවාප්‍රයෝජනයට ගත්තේ ඔබේ මමත්වයේ දැඩිභාවය ශක්තිමත් කරගැනීමටයි. ලෝභකම ඔබ තුළ තිබුණේ වැඩිවැඩියෙන් සැප අයිතිකරගන්න රැස්කරගන්න. ද්වේෂය ඔබ තුළ වැඩුනේ මමත්වයට හිමි ආත්මගරුත්වය ඇතිකරගන්න. මෝහය ඔබ තුළින් වැඩුනේ සැප නිත්‍යයි කියන මුලාව පෝෂණය කරන්න. මේ විෂම ධර්මයන්ඔබටඅතහැරෙනවා කියන්නේ මමත්වයේ දැඩිභාවය ඔබ තුළින් සියුම් වෙනවා කියන කාරණයයි. පිංවත් ඔබ මේක්‍රියාන්විතයේ දිගින් දිගටම යෙදෙන්නේ අනුන් උදෙසා නොවේ. ඔබ උදෙසා. ඔබ තවම ලෝකයේස්වභාවය ඉගෙනගෙන නැති නිසා අනුන්ට ඉගැන්වීමට නොයන්න. නිදහසේ, සුවසේ, නිහඬව ඔබ සතරඅපායෙන් මිදෙමි යන අරමුණ ජයගන්න. ලෝකයා අඬබෙරගසමින් ධර්මය සොයා වෙහෙසෙද්දී ඔබ නිවසේමහුදකලාව අදාළ ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙමින් ධර්මය දකින්න. නිරතුරුවම සිත දෙස විමසිලිමත් වන්න. "මම"දැඩිවෙන "මම" ඉස්මතුවෙන සෑම අවස්ථාවකදීම එම කැමැත්ත ඔබ දන්දෙන්න. සතරඅපායේ බියදකිමින්ම. ආහාර ටොන් එකක් දන්දෙනවාට වඩා 'මම දානපතියෙක්ය' යන ඔබට ඇති වූ මමත්වයේ සිතදන්දීමෙන් එසේත් නැතිනම් අතහැරීමෙන් ඔබට විශාල අර්ථයක් වන බව දකින්න. "මම" කියන කුණුගොඩට තවත් කසල එකතු වීමට ඉඩනොදෙන්න.

ඇස නැමති කුණු බඳුන ඉපදීම නිසා සකස්වුණාවූ වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ නැමති කුණුකන්දරාවවගේම අනෙකුත් ආයතන පහෙන් ඉපදෙන කුණුද උපකාරී වූයේ මමත්වයේ දැඩිභාවය ඔබ තුළ තීව්‍ර කිරීමසඳහාමය. සලායතනත් කුණුත් එකතුව ඔබට පැළ මාරයාගේ කටු ඔටුන්න වන සක්කායදිට්ඨිය සියුම්වනස්වභාවයට නිරතුරුවම කටයුතු කරමින් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පිංවත් ගිහිපිංවතුන් උදෙසාමදේශණාකර වදාල සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්ම ප්‍රතිපදාව පිංවත් ඔබගේ ජීවිත තුළින් ක්‍රියාත්මක කරලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා ඔබ ඔබේ යුතුකම ඉටු කරන්න. මේ ශාසන පරිහානියක් ගැන ඉඟිඇසෙන කාලයක උතුම් මනුෂ්‍යයෙක්ව මේ ධර්මද්විපයේ ඔබ උපත ලැබුවේද ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේඋදෙසා ඔබේ යුතුකම ඉටුකිරීමට, මේ ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය තුළ ලැබෙන අවසාන අවස්ථාවලබාගනිමින්ය. එම උතුම් අවස්ථාව ඔබ මගහැරියා යනු සැපය ඔබෙන් මගහැරුනාය යන්න ඔබ තේරුම් ගතයුතුය. හෙමින් උදාවෙන අතිදීර්ඝ අබුද්ධෝත්පාද කාලය මිනිසුන්ගේ කාලයක් නොව ධර්මයෙන් තොර මිනිස්තිරිසනුන්ගේ කාලයක් වනු ඒකාන්තය. එදාට මිනිසාද තිරිසන් සතාද ක්‍රියාත්මක වන්නේ දෙයාකාරයකටනොව එකම ආකාරයටය. මේ කටුක අභියෝගයෙන් ඔබට මිදිය හැකිවන්නේ නායකයෙක්, පාලකයෙක්, කෝටිපතියෙක්, උගතෙක් ලෙස මියයාමෙන් නොව සතර අපායෙන් මිදුනු මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස මියයාමෙන්බව ඔබ නිහතමානීව සිතිය යුතුව ඇත.

13. ලොව සුන්දරම මරණයට ඔබටද හිමිකමක් ඇත...

ධර්මය තුළ ජීවත්වන පිංවත් ඔබට, ඔබගේම ජීවිතය දෙසට හොඳින් සිත යොමුකරලා බැලුවහොත්, වැරද්ද,නිවැරද්ද හොඳින්ම පෙනෙනවා. ධර්මය කියලා කියන්නේ අනිත්‍යයට. යමක් අනිත්‍ය යැයි අපි නුවනින්දකින කොට, ඒ කෙරෙහි බිය සකස් වෙනවා. මොකද ඒ වෙනස් වන දෙයක්. මේ වෙනස්වීම නොදන්නාකෙනා, ස්වභාවයෙන්ම වෙනස් වන දෙයක් වෙනස් නොවී පවත්වා ගැනීමට වෙහෙස ගන්නවා.එතැනදිසි දුක සකස් වෙන්නේ. සද්ධර්මයෙන් ඇත්වීම නිසා නිත්‍ය සංඥාවත් තුළින් රූප, වේදනා, සංඥා,සංඛාර, විඤ්ඤාණ ධර්මයන් ගැනීමෙන් වර්තමාන සමාජය ලෝභය, ද්වේෂය, මෝහය තුළින් ඔද්දල් වෙලයිතියෙන්නේ. විනාශය දැක දැකත්, විනාශය ගැන කථා කරමින්ම, එහි ආදීනව දකිමින්ම විනාශය දෙසටමයිසැවොම ගමන් කරන්නේ.

තෘෂ්ණාව, ඔබට ලස්සනට පාර පෙන්වනවා තව වේගවත්ව ඉදිරියට යන්න. ද්වේෂය ඔබට ඇති තරම්ආත්මශක්තිය ලබාදෙනවා, හිරි ඔතප් හීන කරලා දෙනවා, ඇති වන ඕනෑම බාධකයක් මැඩගෙන ඉදිරියටයන්න. මෝහය ඔබට ආශීර්වාද කරනවා 'මේ මාර්ගයමයි සැප ඇති මාර්ගය' කියලා තව තවත් ඒත්තුගන්වන්න. දුකේ කළාණ මිත්‍රයන් තිදෙනාගේ ඇකයේ උණුසුමට තුරුල් වුණාම දැනෙන ගොරෝසු පහසටඔබහරිම කැමතියි. මේ කුණු සැපය විදිමින්ම ඔබ පත්සල් යනවා. සිල් සමාදන් වෙනවා. දානමානත් දෙනවා.සද්ධර්මයත් ශ්‍රවණය කරනවා. ඒ කියන්නේ මොකද්දෝ බියකුත් තියෙනවා. සැබැවින්ම, ඒ බියත් සකස්කරලා දෙන්නේ ලෝභ, ද්වේශ, මෝහය විසින්මයි.

තමන් කැමති කරන්නා වූ කුණුසැපයේ ආරක්‍ෂාව උදෙසා, අර්ථයෙන් තොරව ජීවිතයේ කොනක් ධර්මයගැට ගසනවා. තමා තමාවම රවටාගන්නවා. කුණු සැපයේ ආරක්‍ෂාව උදෙසා ධර්මයේ රැකවරණයඅපේක්‍ෂාකරනවා.

මෙය තමයි සැබෑම පෘතග්ජනභාවය. අයෝනිසෝමනසිකාරය. ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසල මූලයන්ගේවර්ධනය උදෙසා, දියුණුව උදෙසා ධර්මයේ පිහිට සොයනවා. ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසල මූලයන්ගේ මිදීමඋදෙසායි අප සද්ධර්මයේ සරණ සෙවිය යුත්තේ. වර්තමාන සමාජය ගමන් කරන්නේ සද්ධර්මයේ අර්ථයටපරස්පර විරෝධී ගමනකයි. මමත්වයේ දැඩිභාවය නැමැති, ඔබ හඳුනා නොගත් කුණු හැව, සකස් වෙනපංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් වෙලී ඇති නිසා, සැබෑ මාර්ගය වැසී නොමගටමයි පාර පෙන්වන්නේ.

වැරදි මාර්ගය ඔස්සේම නිවැරදිවීමට යෑමේ පුංචි සිද්ධියක් පිංවත් ඔබට මෙහි සටහන් තබනවා.

මෙය සටහන් තබන හික්කුව හමුවට ධර්මය අහන්න එන ශ්‍රද්ධාවන්ත දරුවෙක් ඉන්නවා. ඔහුවිවාහකයෙක්. ළමා වයසේ දරුවන් කිහිපදෙනෙක් ඉන්නවා. මේ මහත්මයා සද්ධර්මය නිසාම ජීවිතයනිවැරදි කරගත් අයෙක්. දිනක් මේ මහත්තයා කියනවා 'දරුවන්ගේ අකීකරුකම් නිසා, මගේ බිරිඳට හරියටකේන්ති යනවා. එයාට කොච්චර කිව්වත් කේන්තිගන්න එපා කියලා, මොහොතකින් එය අමතක වෙනවා.හැබැයි මම කියලා කියලා දැන් හුඟක් අඩුවෙනුයි කේන්ති ගන්නේ' කියලා.

දවසක් ඒ නෝනාට කේන්ති ගිය වෙලාවක මහත්තයා උපක්‍රමයක් වශයෙන් කියලා තියෙනවා 'ඔයාකේන්ති ගන්න නිසා ඔයාගේ මුහුණ දැන් කැන වෙලා. ඒ නිසා ඔයා කේන්ති ගන්න එපා' කියලා. ඒත්මහත්තයා එහෙම කියපු වෙලාවේ ඉඳලා ඒ නෝනා කරන්නේ මිල ගණන් අධික, ලස්සන වෙනවාය කියනක්‍රීම් වර්ග අරගෙන මුහුණේ ආලේප කරන කටයුත්තලු.

බලන්න. වැරදි මාර්ගය ඔස්සේමයි අපි නිවැරදි වෙන්න හදන්නේ.

ලෝකය නිවැරදි කරන්න අපට බැහැ. ඒ නිසා ලෝකය කමටහනක් කරගෙන පිංවත් ඔබ නිවැරදි වෙන්න.ලෝකය නිවැරදි කරන්න බැරි බව තුවණින් හඳුනාගෙනම....එවිටයි ඔබට පුලුවන් වෙන්නේ වඩාත් නිවැරදි තැන ඔබගේ සිත පිහිටුවාගන්න. වඩාත් නිවැරදි තැන තමයිසද්ධර්මය.

'අනිච්ඡාවත සංඛාරා' සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයි. ඔතැනම තිබෙනවා, ලෝකය නිවැරදි කරන්නටබැරි බවට බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙන සහතිකය. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ අර්ථයට විවෘත වෙන්න. එවිට එයසමාජයටත් ආදර්ශයක් වෙවි. සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍ය බව තමයි ලෝකයේ තිබෙන සංකීර්ණභාවයට,අධිවේගීභාවයට හේතුව. පිංවත් ඔබ සෑම මොහොතකම මෙනෙහි කරන්න 'මම මැරෙණවා'ය කියනකාරණය.නැවත මැරීලා ඉපදෙනවාය කියන කාරණය. පාංශකුලය, හත්දවසේ, තුන්මාසේ පිංකම්....සාම්ප්‍රදායික මළගෙදරක වාරිත්‍ර වෙනුවට මිය යෑමට පෙරම ඔබ, මරණින් මතු සුරක්‍ෂිත පුද්ගලයකුවන්න.එවිටයි ඔබට අවස්ථාව ලැබෙන්නේ ඔබම රැස්කරපු සංස්කාර හේතුවෙන් ලබන හවය අනුන්ගේපිං ගොටුවකින් යැපීමට අවශ්‍ය නොවන තැනට පත්කරගන්න.

කෙනෙක් මැරුණාට පසු ඔහුගේ මරණය ගැන කම්පා නොවී, ජීවත්ව සිටින විට තමාගේ මරණය ගැන සිතන්න. මරණයත් සමග ජීවත්වෙන්න. එය හරිම සුන්දර ඇත්දැකීමක්. මරණයේ සුන්දරම අත්දැකීම ලබන්නේ රහතත්වහන්සේය. මරණය උත්වහන්සේට ආශීර්වාදයකි. මංගල කාරණාවකි. උත්වහන්සේ අවිද්‍යාව අවසන්කර ඇත. ඒ උත්තමයා දුකත්, සැපත්, උපේක්ෂාවත් අනිත්‍ය බව ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට ඇත. ඒ උත්තමයාගේ මරණය හුදු ක්‍රියාවක් පමණක්මය. එය මේ ලෝකයේ ඇති සුන්දරම මරණයයි. මාර්ගඵලලාභීදේව බමුණ් සාධුකාර දෙන මරණයයි. අනෙකුත් දෙව්වරුන්ට ශෝක උපදවන මරණයයි. මාර පිරිස අත්පොළසන්දෙන මරණයයි. මහපොළොවට පස්වන ඇටකැබලිත් පූජණීයත්වයට පත්වෙන මරණයයි.

බලන්නකෝ මරණයක තිබෙන වටිනාකම. අපි මරණය අඩු ලංසුවෙන්, අසුබ ලංසුවෙන් සැලකුවත්, බලන්න, මරණයක ඇති ගාම්භීරත්වය, ප්‍රේමාදිත්වය. කොටින්ම එය මරණයක් නොව නිව් යැමකි. ඔබට මටනොදැනුනාට, රහතත්වහන්සේගේ මරණය අභියස ලෝක ධාතුව කම්පා වෙයි. ලෝක ධාතුව කම්පාවන්නේ, රහතත්වහන්සේ අවබෝධ ඥාණයෙන් ලෝක ධාතුව කම්පාකළ අයෙකු හෙයිනි. අයෝමය සතරමහා ධාතුව විනිවිදදකිමින් අවබෝධ කළ හෙයිනි. මුළු ලෝක ධාතුවම අනිත්‍යාවබෝධයෙන් හෙළිකොට ගෙන, මුලාව විනිවිදඅවබෝධය කරා ගිය හෙයිනි. ඔහුට ලෝකය තවත් හිස් දෙයක්, එලයක් නැති දෙයක් පමණක්මය.

මේ තරම් අර්ථවත් මරණයක් ධර්මය තුළ තිබියදී, තුණ්ඩු කැල්ලක නම ගම ලියා පරදත්තරුප ජීවී ප්‍රේතප්‍රේතියන්ට පිංදෙමින් අපි මරණයට මොන තරම් අවනම්බුවක් ද, අගෞරවයක් ද කරන්නේ. හිතන්න. ඔය සාම්ප්‍රදායික තුණ්ඩු කැබැල්ල බිමින් නියලා 'මට නම් ඔය අනුන්ගෙන් පිං ගන්න මරණයක් එපා' යකියලා. ශ්‍රද්ධාව, චීර්යය මදහාවය නිසා එව්වර හිතන්න බෑ කියමුකෝ. ඉන් මෙහා බුදුරජාණන්වහන්සේදේශනා කරනවා, ශීලයෙන් පරිපූර්ණ පිංවතා, පිංවතිය මැරෙන්නේ සිහිනුවණින් සාධුකාර දෙමින්ය කියලා. කවුද මේ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ පිංවතා? ඒ සතර අපායෙන් මිදුණ පිංවතායි. මරණින් මතු ඔහු ලබන උපතමොන තරම් ශ්‍රේෂ්ඨ උපතක් වෙයි ද? ඇයි අපි එවැනි මරණයකට සූදානම් නොවන්නේ.

ලොකු හෝටලයක තිබෙන මහල් උත්සවයකට අදින සාරිය ගැන හිතන තරම්වත් අපි මරණය ගැන හිතන්නේ නැහැ. ඒකෙන් අදහස් වෙන්නේ, සාරිය ගැන ඔව්වර හිතන්නේ සාරිය දවටගන්න ඔය කය, මරණයට පත්වෙන කයක් කියලා නොසිතනා එකමයි. පිංවත් ඔබට මරණය අම්මිරි අත්දැකීමක්. අනුන්ගේ මරණය ගැන කථාකරන අපි තමාගේ මරණය ගැන සිතීමටත් බිය වෙනවා. අසුන්දර මරණයක් අභියස ඇති අසුන්දරකථන්දරය වගේම සුන්දර මරණයක් අභියස ඇති සුන්දර නව ජීවිතය මොන තරම් වමන්කාරජනකද? ලෙඩඇදේ ජීවත්වන අවුරුදු හත්තැපහේ මහළු පිංවතා ද යදින්නේ ජීවිතයයි. ඔහු තුළ ඇත්තේ ද ජරා, ව්‍යාධි, මරණ පමණක්මය. එහෙත් ඔහුගේ බලාපොරොත්තුව ජීවිතයයි. ධර්මය සරණ කර නොගත් පුද්ගලයා නිරතුරුවම සැප - දුක පටලවාගනී. දුක, සැපයක් කරගන්නා ඔහු සැබෑ සැපයට බියවෙයි. සැබෑ සැපයට අපතලබ්‍ය සකස් කරන්නේ අකුසලයයි.

පිංවත් ඔබ, මරණයට වටිනාකමක් ලබාදීම උදෙසාම, මරණින් මතු හේතුඵල ධර්මයන්ගෙන් සකස්වෙන නව ජීවිතයට වඩාත් හොඳ වටිනාකමක් ලබාගැනීම පිණිසම මේ සටහන උපයෝගී කරගන්න. මෙය කියවා ඔබතුළ ජවයක් සකස්කර ගන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සිතේ ඇතිවූ සිතිවිල්ලක් ඔබේ සිතේ ඇතිකරගන්න. රහතන් වහන්සේගේ, රහත් හික්මුණින් වහන්සේ නමකගේ සිතේ ඇතිවූ සිතිවිල්ලක් ඔබේ සිතේ ඇතිකරගන්න. මාර්ගඵලලාභී උපාසක, උපාසිකාවගේ සිතේ ඇතිවූ සිතිවිල්ලක් ඔබේ සිතේ ඇතිකර ගන්න.

මේ සටහන් තබන වේලාව රාත්‍රී 1.30යි. නින්ද අහලකවත් නැහැ. පංච නිවරණ පළාගොසින්. සද්ධර්මයට ඇති හිරිමතස් දෙක නිසා අදහස් එනවා, දෝරෙගලාගෙන. හික්මුව ඒ අදහස් ඉදිරියේ අනිත්‍ය සංඥාව තබන්නේ නැහැ. පිංවත් ඔබගේ යහපත උදෙසාම... පිංවත් ඔබලාට නොදන්නා යමක්දැනගැනීම උදෙසාම.... මේ ගලා

එන්නේ අදහස් නොව කරුණාවයි. මේ කරන්නේ සටහනක් තැබීමනොව ධර්මයේ සංදිට්ඨික ගුණයේ අර්ථයයි. මේ මධ්‍යම රාත්‍රිය ගෙවී උදාවන අලුයම ආකාශය සිසාරාසියුම් සංගීත රාවයක් පැතිරෙනවා. හොඳින් අවධානය යොමු කරන විට ඒ දිව්‍ය සංගීතයයි. සංගීත හඬ, ජයමංගල ගාථාවල සංගීත ස්වරයයි. සංගීත ස්වරය බොහොම පැහැදිලියි. ඒ කියන්නේ දෙවියන් ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය ලැබේවා කියලා සිල්වත් ලෝකයාට ප්‍රර්ථනා කරනවා. ආශිර්වාද කරනවා. දෙවියන් ඒ ආකාරයට ආශිර්වාද කරනු ලබන දිව්‍ය සංගීත හඬ ඇසෙනවිට භික්ෂුවට හොඳටම විශ්වාසයි මේමොහොතේ භික්ෂුව අපවත් නොවෙන බව. අතීත සංස්කාරයන් තව ගෙවීමට ඇති නිසයි මේ මොහොතේ ජීවත්වෙන්නේ. නමුත් මිළඟ නිමේශයේ දිව්‍ය තල වලින් ශෝකී සංගීත රාවයක් භික්ෂුවගේ ශ්‍රෝත වලට ඇසුණහොත් භික්ෂුව අනිවාර්යයෙන්ම දන්නවා තමා දැන් මරණයට සූදානම් වෙන්නේ කියලා.

බලන්න මොනතරම් ආශ්චර්යමත් ධර්මයක්ද ඔබ ඉදිරියේ තිබෙන්නේ කියලා. මෙයයි ධර්මයේ සංදිට්ඨිකගුණය. තමා ජීවත්වන බවත්, තමා මැරෙන මොහොතත් දැනුවත්වයි ඔහු ජීවත්වෙන්නේ. පිංවත් ඔබගුද්ධාවෙන්, ශීලයෙන්, ත්‍යාගයෙන්, දේවානුස්සතියෙන් පරිපූර්ණ නම් ඔබ මැරෙණ මොහොත දෙවියන්දන්නවා. දෙවියන් ඔබට පාවඩ ඵලනවා දිව්‍ය තලයකට. බලන්න. මොන තරම් ආශ්චර්යමත් ධර්මමාර්ගයක්ද? මරණය කියන කාරණය මොන තරම් සුන්දර මංගල්‍යයක්ද? පිංවත් තරුණ ඔබ දැනිලිබැඳලා, අත්පැන් වත්කරලා, පෝරුවට නැගලා, ජයමංගල ගාථා කියවලා මංගල්‍යයක් කරගතහොත් ඒබැඳුණු මොහොතේ පටන් ඔබ මොන දුක්කන්දරාවක්ද විඳින්නේ. 'මම' කියන දුක වෙනුවට තව 'මගේ'කියන දුක් කියක් කරගතගන්න සිද්ධවෙනවාද? පිංවත් ඔබ බැඳෙන සාම්ප්‍රදායික මෝහ මූලික බැඳීම්මංගල්‍යවලට වඩා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ධර්ම මාර්ගය ඔබේ සහකරු, සහකාරිය කරගතහොත් එයයි සැපයම ඉතිරිය කරගත් සැබෑම මංගල්‍යය. අපි 'මරණය මරණය' යැයි අඳෝනා තැබුවද, ධර්මයට අනුව මෙතැන මරණයක් නැහැ. පුද්ගලයෙක් මැරෙණ නිමේශයේම ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය සකස්කර ගන්නවා. රැස්කර ගන්නා වූ සංස්කාරයන්ට අනුරූපිව. අපි මෝහය නිසා කුණුවෙන මළකුණක් එම්බාම් එකෙන්සරසවලා, ඒකට මඟුල් ඇඳුම අන්දවලා අඬනවා, වඳිනවා, විලාප තබනවා. අපි මේ විලාප තබන්නේ ඒමොහොතේ හවයේ කොතැනක හෝ උපත ලබා ඇති සත්වයෙක් වෙනුවෙන්. අන්න ඒ නිසාමයි බුදුරජාණන්වහන්සේ මළකුණකට වටිනාකමක් නොදී මරණින් මතු ලබන භවය සැපවත්කර ගැනීම උදෙසාම මාර්ගය කියාදෙන්නේ. මෙතැනදීත් අපිට පැහැදිලියි බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය මරණය ගැනම කථා කරන ධර්මයක්නොව, මරණින් මතු සැපයටම මාර්ගය කථා කරන ධර්මයක් කියලා. පිංවත් ඔබයි මෝහ මූලිකව මරණයක්බදාගෙන ධර්මයේ නැති දුකක් උපදවා ගන්නේ, තෘෂ්ණාවේ දැඩිභාවය නිසාම....

ගුද්ධාව අඩු පිංවතුන් නිරතුරුවම මැයිවිලි නගනවා, සද්ධර්මයට එරෙහිව. 'බුදුරජාණන් වහන්සේ දුකගැනමයි කියන්නේ' කියන කාරණය 'ධර්මයට අනුව ගියොත් අපට අඹුදරුවන්, දේපල තනතුර අත්හරින්නයිවෙන්නේ' කියන කාරණය. නමුත් ගිහි පිංවතුන්ලාට ධර්ම මාර්ගයට අදාළව ඉහත කාරණා කිසිවක්අතහරින්න යැයි කොතනකවත් දේශනා කරලා නැහැ. පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය දකිමින් ඉහතසැප සම්පත් පරිහරණය කරන්න කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ගිහි පිංවතුන්ලාට දේශනා කරන්නේ. නමුත්පිංවත් ඔබ අත්හැරීමට ගන්නා උත්සහයේ තරමටම දුක අඩු වෙනවා කියන කාරණය ප්‍රකාශ වෙනවා. පිංවත් ඔබට, බුදුරජාණන් වහන්සේ මරණය ගැන නිතරම මෙනෙහි කරමින් ජීවත්වෙන්න කියලා කියන්නේ, පිංවත් ඔබට මරණය පෙර සඳහන් කළ පරිදි මංගල්‍යයක් කරගන්න මිස හඬමින් විලාප තබමින් කරන අවමංගල්‍යයක් තත්ත්වයට පත්කර ගැනීමට නොවේ. පිංවත් ඔබ මරණයට පෙර සූදානම් වුවහොත් පමණයිඔබට මරණය මංගල්‍යයක් කරගන්න අවකාශ ලැබෙන්නේ. එම මරණය නැමැති මංගල්‍යයේදී සශ්‍රීකදිව්‍යතල වල දෙවියන්, දිව්‍යාංගනාවන් ජයමංගල ගාථා සංගීත ස්වරය නගමින්ම ඔබව දිව්‍ය තලවලට පිළිගන්නවා. මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ කුණු, ජරා, ව්‍යාධි මරණ සැපය වගේද පිංවතුන්බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ධර්මය තුළින් ඔබට පෙන්වන ගුද්ධාවේ, ශීලයේ, දානයේ පංචඋපාදන්ධයේඅනිත්‍යභාවය දකිමින් ජීවත්වන සැපය. ධර්මයෙන් පිංවත් ඔබට කථාකරන්නේ ඉහත මංගල්‍යයක් වනමරණය නමුත් ගුද්ධාව අඩු පිංවතුන් 'මරණය' ලෙස දකින්නේ මොන තරම් මෝහ මූලික දෘෂ්ඨිගත මරණයක්ද?

14. මේ දුකම කියන දහමක්ද ? දුකෙන් මිදෙන දහමක්ද?

ධර්මයට අනුව පිංවත් ඔබ නිවැරදිවෙන්න. ධර්මය පිංවත් ඔබට නිරතුරුවම කපාකරන්නේ වඩාත් සැපයකට බවට ඔසවා තබන්න. ඒ ශීලය, දානය, ශ්‍රද්ධාව නැමැති සැපයේ උපාදානය ඔස්සේ ක්‍රමානුකූලව ඔබව 'පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය දැකීම' කියන අවබෝධයට යොමු කිරීම පිණිසයි. සද්ධර්මය කොතැනින් ගත්තත් හේතුවලධර්මයන්මයි සකස්කර දෙන්නේ. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, දානය නැමැති ධර්මතාවයන්ඔබේ ජීවිතය තුළින් අවංකවම ක්‍රියාත්මක කරනකොට එම හේතූන්ගේ ශක්තිමත්භාවය විසින්ම පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය ඔබ තුළින් වැඩෙනවා. පිංවත් ඔබ සියල්ලටම පෙර පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය වැඩීමට යන්න එපා. මෙය මාර්ගයක්. එහි මුල මැද අග වශයෙන්ක්‍රමානුකූලව පෙරට යා යුතුයි. ඔබ ඉක්මන් වුණොත් ධර්මය කෙරෙහි කලකිරීම්. එසේ නැතහොත් නොයෙක් දෘෂ්ඨි මතවාදවල සිරකරුවෙක් වෙයි. ඔබ සැප ලබන්නට කැමැතිනම් මුළින්ම 'සැපය'

කියනකාරණය හොඳින් සිහිනුවණින් හඳුනාගන්න. විශේෂයෙන් තරුණ පිංවතුන් පිංවතියන් මොකක්ද 'සැපය' කියලා උපදානය කරගෙන සිටින්නේ. ඔබ ඔය 'සැපය' යැයි අල්ලාගෙන සිටින්නේ ලෝකයේ සැබෑම සැපය සමග සසඳා බලනකොට ඉතාමත් ප්‍රාථමික සැපයක්. ලෝකයේ සත්වයා අත්විඳින සැබෑම සැපය යම්දවසක ඔය ඇස්වලින් දැක්කොත් ඔබ සිතාපි සැබැවින්ම ඔබ ඇස් ඇති අන්ධයෙක් කියලා. පිංවත් ඔබ උදාහරණයකටමේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්වෙන හොඳම රූප සුන්දරිය ගන්නකෝ. රූපවාහිනි කැමරා සිය ගණනකින් ලෝකයාට පෙන්වන ඇයගේ සුරූපී රූපය ගන්නකෝ. පිංවතුනි, දිව්‍ය ලෝකවල ඉන්නේ දෙවියන් දිව්‍යාංගනාවන් විතරක් නෙමෙයි. දිව්‍ය තිරිසන් සතුනුත් ඉන්නවා. දිව්‍ය ලෝකයේ උපත ලද දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයන් සිටිනවා. හික්කුළක් සමාධියෙන් පසුවන විට දිව්‍ය තලයක දිව්‍ය අජාතීය අශ්ව විමානයක් දර්ශනය වෙනවා. දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයන් හතරදෙනෙක් එහි සිටියා. එම දිව්‍ය අශ්වයකුගේ උස අඩි 7ක් පමණ ඇති. දිව්‍ය අශ්වයාගේ වර්ණය තනිකරම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටින මොනරකුගේ වෛවර්ණ පැහැයට සමානයි. කොළ, නිල් පැහැයන්ගෙන් අලංකාරයි. ඔබ සිතන්න, මොනර පිල් කළඹ විසිපහක් පමණ එකතු කරලා මිටියක් බැන්දා කියලා. අන්න ඒ ප්‍රමාණයේ, හැඩයේ වල්ගයක් දිව්‍ය අශ්වයාට තිබෙනවා. එම වලිගය මුලින්පිට උඩ අතට නෙරලා තමයි පහළට වැටෙන ස්වභාවයෙන් තිබෙන්නේ. එය බොහොම ගාම්භීර පෞරුෂයක් තිබෙන වල්ග පිහිටීමක්. එම දිව්‍ය අශ්වයාගේ පිට උඩ කොඳු නාරටිය දිගටම අඩියක් පමණ දිග රෝම මොනර පිල් පැහැයට පහතට වැටී තිබෙනවා. මෙම අශ්වයින් ආයුෂ, වර්ණ, සැප බලයෙන් අනූන දිව්‍ය අශ්වයන්. පිංවතුනේ හික්කුළ සමග විරසක වෙන්න එපා පිංවත් ඔබට ධර්ම මාර්ගයේ සැබෑ සැපය ගැන කියන්නයි මෙය සටහන් කරන්නේ. පිංවත් ඔබ සැපැයි කියා අල්ලාගන්නා රූප සුන්දරියගේ රූපශ්‍රීයට වඩා අසිරිමත් සුන්දරත්වයක්. ඒ දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයා තුළත් තිබේ නම්.....

මේ දිව්‍ය ලෝකයේ තිරිසන් සතෙක් ගැනයි කථා කළේ. දිව්‍ය ලෝකයේ තිරිසන් දිව්‍ය සත්වයාත් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ අපට වඩා රූපශ්‍රීයෙන් ඉහළින් සිටිනවා. ඒත් පිංවත් ඔබ ලැජ්ජාවෙන්න එපා. ඔබත් සැබැවින්ම පිංවත්. ඔබට ඔය රූපය ලැබුණේ පෙර පින් නිසාමයි. නමුත් ඔබ ඔය රූපයෙන් මත්තොව් ධර්මය සිතන්නදක්ක වෙන්න. 'අර දිව්‍ය අශ්වයා මට වඩා ලස්සනයි' කියලා. එතකොට ඔබට පුළුවන්, නිතරම කිලුටුවෙන, නිතරම සෝදන, මේ රූපය ගැන කලකිරිලා, සැබැවින්ම කාලයකට කිලුටු නොවෙන, වඩාත් ලස්සන දිව්‍ය රූපයක් කෙරෙහි උපදානය සකස් කරගන්න. අවංකවම ඔබට එහෙම අවශ්‍ය නම් ඔබේ රූපයේ පරා, ව්‍යාධි, මරණ වසාදමන රූපලාවන්‍යාගාරයෙන්, බාබර් සාප්පුවෙන් මිදිලා ශ්‍රද්ධා, ශීල, දානය නැමැති සැබැවින්ම ඔබව වර්ණවත් කරන මාර්ගයේ මුල් අදියරට එන්න. එතැනදී තරුණ ගිහිපිංවතුන් ලාට බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන සැබෑ සැපය කෙරෙහි විශ්වාසයක්, දැකීමක් ඇතිවෙනවා. තමා සිටින්නේ මුලාවක බව දැනෙනවා. ඒ කියන්නේ ශ්‍රද්ධාවේ බීජය ඔබ තුළ සකස්වෙනවා. මුළින්ම හිමින් සිරුවේ ඔතනට එන්න. ශ්‍රද්ධාව තමයි මෙලොව ශ්‍රේෂ්ඨතම ධනය. ඒ ශ්‍රේෂ්ඨතමයෙහි හිමිකාරිත්වය ලබාගන්න.

එවිට නිතැතින්ම හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව සැප ලැබීමේ සැබෑම මාර්ගය ඔබ සොයාගෙන යාවි.

පිංවත් ඔබට සැබෑ සැපය ගැන අවබෝධයක් ලැබීම පිණිස, එය ධර්ම මාර්ගය පටන් ගැනීමේ ගමනට අයෝමය ශක්තියක් වීම පිණිස, මේ ලෝක ධාතුව තුළ වෙසෙන වර්ණයෙන්, සැපයෙන්, බලයෙන්, රූපයෙන් ආඨාය කාන්තාව ගැන සඳහනක් තබනවා. මේ රූපශ්‍රීයෙන් බබලන නන් විසිතුරු මුතු, මැණික්, රන් ආභරණවල වටිනාකම දකිනවිට පිංවත් ඔබට සිතේවි ඔබේ ඔය ඩෙනිම් කලිසම, කොන්ඩ මෝස්තරය, ඉම්ටේෂන් කරාබු, මාල වළලු, රනින් සෑදූ ආභරණ මොනතරම් අඩු ලංසුවේ නොවටිනා දේවල් ද කියලා. ඔබ සැපයි කියලා විශ්වාස කරන සැපයත්, ලස්සනත්, ලොවතුරා ධර්මය තුළින් ගිහිපිංවතුන් ලා ඔසවා තබන සැබෑ සැපයත් අතර පරතරය ඔබ හොඳින් අත්දකින්න. ඔබ ඉහත ඇදුම් ආභරණ අයිතිකරගන්න මොනතරම් රැකීරක්ෂා ව්‍යාපාර කරලා මුදල් හම්බකරගන්න දුක් විඳින්න ඕනද? පවුමක රන් මාලයක් ගන්න වර්තමානයේ තරුණයකුට, තරුණියෙකුට මොනතරම් ශ්‍රමය වගුරවන්න ඕනද? ඊට අවශ්‍ය මුදල් හම්බකරගන්න, වර්තමාන සමාජයේ ඒවා ආරක්ෂා කරගන්න මොනතරම් වෙහෙසක් ගන්න ඕනද? රන් මාලයක් දමාගෙන අදබියකින් තොරව මහපාරක යන්න පුළුවන්ද? ඔබ සැපය කියලා කියන්නේ ඔය කරදර පීඩා රැසක් රැදුණු දුකට නේද?

නමුත් ධර්මයේ ගිහි පිංවතුන්ලාට දේශනා කරන සෑපය තුළ ඇති ශ්‍රේෂ්ඨම ලෞකික සෑපය ලබන කාන්තාවමනුෂ්‍ය කාන්තාවක් නොව දිව්‍ය කාන්තාවකි. ඇය අත් කවුරුත් නොව මුළු දිව්‍යතලයන්ටම අධිපති ශක්‍රදෙවියන්ගේ අගබිසව සුප්‍රසිද්ධ දිව්‍යාංගනාවයි. ඇය වැනි අසිරිමත් සෑපයෙන් ආභාස දිව්‍යාංගනාවක්දිව්‍යතලයක තවත් සිටිය නොහැකිය. මේ සුප්‍රසිද්ධ දිව්‍යාංගනාව සමාධියේ ඇසින් දුටු භික්ෂුවක් ඇයගේරූපශ්‍රීය පහත ආකාරයට දක්වන ලදි.

භික්ෂුවට සමාධියෙන් ඇය දර්ශනය වෙද්දී ඇය අඩි 6ක් පමණ උස දිව්‍යාංගනාවකි. ඉන්ද්‍රියානුනාට්‍යාංගනාවක් සාරිය අඳින ආකාරයේ මෝස්තරයට සාරියක් ඇය පැළ දගෙන සිටියාය. එම සාරියනිල්, කොළ, දම්, අළු පැහැයෙන් යුත් වර්ණවලින් මිශ්‍රව දිලිසෙන ස්වභාවයේ සාරියකි. වැලමිට අසලටඅත දිග ඉහත වර්ණවලින් සමන්විත හැට්ටයක් ඇය ඇඳ සිටියාය. මෙම සාරියේ සහ හැට්ටයේ එකමතැන ඉහත වර්ණ මිශ්‍රවීමකින් දැකිය හැකිය. සාරියත් හැට්ටයත් අතරින් ශරීරය බාහිරට කොතැනකවත්නිරාවරණය වී නොමැත. ඇය සාරියට උඩින් අහල් හතරක් පමණ පළල බඳපටියක් පැළඳගෙන ඇත.බඳපටියේ ඉදිරිපස දිගුලන මැණිකකින් සාදන ලද රවුම් හැඩයේ ආභරණයකි. බඳ පටිය වටේටද මුතුමැණික්බඩබඩවා ඇත. ඇයගේ හිසකෙස් වැටිය දණහිස දක්වා දිගය. එය හොඳින් ගොතා පහළට දමා තිබිණ.හිසේ, උසින් අඩු ඔටුන්නකි. එය අතේ පළඳින ජේරස් මුද්දේ හැඩයට තැනූ සුදු මැණික් එබ්බවු ඔටුන්නකි.ඇගේ ගෙල මාල හතක්, දහයක් අතර ගණනක් ඇත. මේ සෑම මාලයක්ම ඇයගේ කලවා ප්‍රදේශයටදිගය. මේ සෑම මාලයක්ම ඉහත සියුම් මුතුමැණික් සහ රනින් ගෙන්තම් කර ඇත. මේ මාල සියල්ල අතරඑක සුවිශේෂ වූ මාලයක් ඇත. එය එතුමියගේ නාබිය ප්‍රදේශයට දිගැති මාලයකි. එහි අග සුදු පැහැතිදොඩම් ගෙඩියක ප්‍රමාණයේ මැණිකකි. එම මැණිකෙන් වොට් 100 ක ප්‍රමාණයේ බල්බයකින් නිකුත් වනආලෝකධාරාවක් නිකුත් වේ. කොටින්ම ඇය දීප්තිමත් දැල්වෙන බල්බයක් ගෙල එල්ලාගත් දිව්‍යාංගනාවක්සේය. නමුත් එම ආලෝකය විහිදෙන්නේ ඇගේ ගෙල බැඳි මාලයක ඇති සුදු පැහැති මැණිකකිනි. ඇය මේසාආභරණින් රූපශ්‍රීයෙන් අග රැජිනක් වුවද ඇය නිරහංකාර තැන්පත් ගති ඇති පෞරුෂයෙන් පිරිහියදිව්‍යාංගනාවකි. සමහර දිව්‍යාංගනාවන්ගේ ඇති කෙළිලොල් බව, රූපශ්‍රීයේ ඇති රිද්මය, ලාලිත්‍යයවැනි දහකාර වර්ත ලක්ෂණ ඇයට නැත. ඇය තැන්පත් මහේශාඛ්‍ය දෙව් දුවකි.

පිංවත් ඔබ ඉහත සටහන පිළිගත්තද නොපිළිගත්තද එය මේ ලෝකයේ ධර්මය තුළින් ගිහිපිංවතුන්ලාට ලැබියහැකි සැබෑම සෑපය පිළිබඳව මනස අවදිකරවන අත්දැකීමකි. භික්ෂුව පිංවත් ඔබට එසේ සඳහන් කළද මේනිමේෂයේත් ඒ සුන්දර සුප්‍රසිද්ධ දෙව් දුවගේ රූපය භික්ෂුව දකින්නේ ඇට සැකිල්ලක් කොටය. ධර්මයේසැබෑ අර්ථය එතැනය. එහෙත් පිංවත් ඔබ කලබල විය යුතු නැත. මේ අතිසුන්දර දිව්‍යාංගනාවට ඉහතසශ්‍රිකභාවය ලැබුණේ මහත්සිවෙලා රැකිරුණා, ව්‍යාපාර කරලා නොවේ. අම්මා, තාත්තා,ස්වාමීපුරුෂයාගේ දැවැද්දට නොවේ. මේ සියලු සම්පත් ඇයට ලැබුණේ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගිහි පිංවතුන්ලාට ඇඟිල්ල දිගුකර පෙන්වන ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කිරීම තුළින්ය. ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, දානය,දේවතානුස්සතිය ඉහත සෑපය ඔබට පෙන්වන මාර්ගයයි. පිංවත් ඔබ ඉන් බැහැරව බොරුවට මොනතරම්දහලනවාද තුට්ටුදෙකේ සෑපයක් සොයන්න.

බලන්නකෝ මොනතරම් අසිරිමත් සෑපයකටද බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබලාට පාර පෙන්වන්නේ. ඇයි අපි 'ධර්මයදුක ගැන, මරණය ගැන, අනිත්‍ය ගැන පමණක්මයි කියන්නේ' කියලා ධර්මයෙන් ඇතට යන්නේ. ධර්මයකෙරෙහි කලකිරෙන්නේ. පිංවත් ඔබ සෑපය හැටියට දකින අවුරුදු 10 ක පමණ නවයොවුන් තරුණ කාලයක්තිබී ජරා, ව්‍යාධි, මරණයන්ට පත්වන ඔය "දුක" ලස්සන රූපය කෙරෙහි ඇති කැමැත්තෙන් මිදි "සැප"ලස්සන රූපයක හිමිකාරිත්වය ලබාගැනීමට ඔබත් කැමතිවෙන්න මුලින්ම.

එක පිංවත් පවුලක මහත්මයෙක් භික්ෂුවගෙන් ඇසුවා 'භාමුදුරුවනේ අපි ශීලය ගැනම සිතමින්, අනිත්‍යසංඥාව දකිමින්ම ජීවත් වුණොත් අපේ දරු පවුලට සහ කලදසාව, ඒ ගොල්ලන්ගේ අනාගතය අඳුරු වෙනවානේද කියලා. බලන්න ඒ මහත්මයා ධර්මය මොනතරම් වැරදි අන්තයකින් ද අල්ලාගෙන ඉන්නෙ කියලා. තමන්ජීවත්වීමට නොදන්නාකමින් ඇතිවන ආදිනව ධර්මයේ ගිණුමට බැරකරනවා. ශ්‍රද්ධාව අඩුකම,

විවිකිව්වාවෙන්සිතු විලි. පිරිලා, පංචනිවරණයන්ගෙන් සිත වැඩිලා. ඒ මහත්මයා ශීලය ගැන අනිත්‍යය ගැන කතා කළත්, අවම වශයෙන් ශීලය තුළවත් ඔහු නැතිය කියන එක ඉහත කාරණයන්ගෙන් පැහැදිලි වෙනවා. සෑම පවුලකටම ආදායමක් වියදමක් කියන කාරණයක් තිබෙනවා. කොතෙක් ආදායම් ලැබුවත් වියදම ඊට වැඩිනම් ජීවනප්‍රශ්න ඇතිවීම අනිවාර්යයි. මෙය ධර්මයේ වරදක්, ශීලයේ, අනිත්‍ය සංඥාවේ වරදක් නොවේ. එම මහත්මයා ලැබීමේ තරමට වියදම් කිරීමට නොදන්නා කමේ වරදයි. නමුත් අග්‍රද්ධාව නිසා එම වරද පටවන්නේත් ධර්මයට. මුළින්ම පිංවත් ඔබ අවංක වෙන්න, ධර්මයෙන් තොරව ජීවත් වෙමින් ඔබ විදින දුක නුවනින් දකින්න. දුක දකින කෙනෙකු සැප ඇති මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්නේ. දුකය කියමින් ධර්මයට ඔබ ද්වේශ කළොත්, සැක කළොත් ඔබට අහිමිවන්නේ සැබෑම සැපයයි.

අවංකව ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන කිසිම කෙනෙකුට 'මට වැරද්දක්' කියලා කියන්න තැනක් නැහැ. අතීත අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් යම් තැනකදී වැරද්දකට එය හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව ජයග්‍රාහීව ජීවිතයට ගලපා ගන්නවා. මෙය තමයි ශ්‍රද්ධාව නැමති පරම ධනයේ ලක්ෂණය. මෙන්න මේ ධනයේ හිමිකාරීත්වය මුලින්ම ඔබට ලබාගැනීම සඳහාමයි මේ සටහන තැබුවේ. මේ ධනයේ හිමිකාරීත්වය මුලින්ම ඔබ අයිති කරගන්න. එවිට රුපියල්, ශත ඔබේ ජීවිතයේ දෙවැනි තැනට වැටෙයි. ශ්‍රද්ධාව ඇති පුද්ගලයාට ජීවිතය කියන කාරණයේදීත් මරණය කියන කාරණයේදීත් ජයග්‍රාහී අවසානයක්මයි ලැබෙන්නේ. එම නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය දුක ගැන කථාකරන දහමක් නොව දුක අභිබවා සැප අයිති කරගන්නා දහමක්. අවශ්‍ය නම් දුකත් සැපත් දෙකින්ම මිදිය යුතු දහමක්.

15. දුක සැප පෙරළෙන සංස්කාර

වැස්ස බොහෝම හයියෙන් වහිනවා. තුන් බිත්ති කුටියේ ඉදිරිපස එල්ලා ඇති පැරණි සිවර අතරින් මිදුමත්, වහලයේ කුමේරය අතරින් වැහි බිඳුන් කුටියට වැටෙනවා. පරිසරය මිදුමින් වැසිලා. හැබැයි සුළඟ තවම නැහැ. වෙලාව පස්වරු 5.30 යි. දියසිරාව නිසා කුටියේ බිම සිමෙන්තිය තෙත්වෙලා. පාවහන්වලින් තොර නිර්වස්ත්‍ර දෙපා, තෙතබරින සිමෙන්ති පොළොවේ ගැටෙන විට සිතලක් දැනෙනවා. මේ වැස්ස, සිතල, දියසිරාව, මිදුම හරිම අසරණයි. සරණක් ඇති ජීවියෙක් ඉදිරියේ මේවා කුමක් නම් පීඩාවක් කරන්නද.....

ලත්තූරුම් එළියෙන් ලැලි ඇඳ මත වාඩිවී මේ සටහන තබනකොට හිඤ්චගේ සිත පුදුමාකාර සැනසීමකින් පිරිලා. මේ ටික සටහන් වුණේ වැස්ස නිසා. ඒ නිසාම හිඤ්ච වැස්සට ආශීර්වාද කරනවා. හිඤ්චට මතකය තේර තේරී ගාලාවල එක් රහතන් වහන්සේ නමක් උදාන වාක්‍යයක් ප්‍රකාශ කරනවා 'වැස්ස ¾ ඔබ ඇති තරම් වහින්න. ගොරවා ගොරවා වහින්න. වැස්සට බැහැ මාව අපහසුවට පත්කරන්න. මම කුටිය හොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ' කියලා. වැස්සට ගුලිවෙලා, වකුටුවෙලා වැස්සට බැණබැණ ඉන්නවා

වෙනුවට උන්වහන්සේ වැස්සට ආශීර්වාද කළා. අපි වැස්සට කොච්චර කිව්වත් වහින්න එපාකියලා වැස්ස එය අහන්නේ නැහැ. වැස්සට ඇතිවන තුරාවට එය වහිනවා. වැස්ස වහිනතාක්පරිසරය, කුටිය හිරිකිඩෙන්, මිදුමෙන්, දියසිරාවෙන් ආක්‍රමණය කරනවා.

මේ වැස්සට තෙමුණොත් වැඩිම වුණොත් උණක්, සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාවක් හැදෙයි. ඊට වඩා හැදෙනලෙඩක් නැහැ. කොත්තමල්ලි ටිකක් තම්බලා වළඳලා, බටහිර බෙහෙත් පෙත්තක්, කරලක් වළඳලා එයසනීප වෙලා යාවි. නමුත් ඇස නිසා ඇති වන කෙළෙස් වැස්සට, කණ නිසා ඇති වෙන කෙළෙස්වැස්සට නාසය, දිව, මනස, කය නිසා ඇතිවන කෙළෙස් වැස්සට පිංවත් ඔබ තෙමුණොත් මෙලොව,පරලොව දෙකේදීම අපි දුකට වැටෙනවා. අර අතීත රහතත් වහන්සේ සිංහනාද කරන්නේ 'මගේ කුටියහොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ. වැස්ස ඇති තරම් වහින්න' කියලා.

ආධ්‍යාත්මික රූපයත්, භාහිර රූපයත්, විඥානයත් මේ කාරණා තුන එකතුවන එස්සය ළඟදීම උන්වහන්සේඅනිත්‍යය දකිනවා. එස්සය අනිත්‍යයයි කියලා අවබෝධයෙන් දකින තැනදී විදීමක් සකස්වෙන්නේ නැහැ.ඉන් මෙහා අපි සැවොම එස්සය නිත්‍ය වශයෙන් ගෙන පංච උපාදානස්කන්ධය සකස්කරගන්නවා. ඒකෙළෙස් වැස්සට තෙමෙනවා. විදීම කියන සෙවිලි නොකළ වහලය අපිව බරපතළ ආකාරයට කෙළෙස්වලින්තෙමෙනවා. මෙහි ඵලය තමයි සංස්කාරයන්ගේ බලවත් රෝගාතුරභාවය. සංස්කාර හේතුවෙන් හටගන්නාරෝගාබාධ බෙහෙත්පෙති, කරල්, සිරස් වළඳලා නම් සනීපකරගන්න බැහැ. කල්ප ගණන්මිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය, දුප්පත් බව, කුසගින්න, විරූපි බව, ගින්නදර, ගිනි අඟුරු, ලෝදිය මත මදි නැතිව දුක්අනුභව කරලයි අවසන් වෙන්නේ. දුකත් සැපත් දෙකම සංස්කාරයන්ගේ ඵලයක් මයි. එම නිසා දුක, සැපදෙකම අපි සම සිතින් පිළිගත යුතුයි. අපි සුදානම් සැප සතුටින් පිළිගෙන, දුක අසතුටින් ප්‍රතික්‍ෂේපකිරීමට නම් අපට කවදාකවත් ධර්මය කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවට පැමිණෙන්නට බැහැ. අනිත්‍ය සංඥාවන්ගෙන්සෙවිලි නොකරන ලද ඇස නිසාමයි, කණ නිසාමයි, නාසය නිසාමයි, දිව නිසාමයි, කය නිසාමයි, මනසනිසාමයි දුකත් සැපත් දෙකම අපට උරුමකර දෙන්නේ. අතීතයේ වැඩ සිටිය රහතත්වහන්සේ 'වැස්සකිතාක් වහින්න. මාගේ කුටිය හොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ' කියලා සිංහනාද කරන්නේ,උන්වහන්සේගේ කුටියට වැසිදිය නොවැටෙන නිසා නොව මිදුම, සීතල නොඑන නිසාම නොව උන්වහන්සේ'දැක්කාය' කියන තැනදීම, 'ඇසුනාය' කියන තැනදීම 'දැනුනාය' කියන තැනදීම එස්සය අනිත්‍යවශයෙන් දැකීම පිණිස අවබෝධයෙන් සම්පූර්ණ උත්තමයකු නිසාය. 'මම' කියන පුද්ගලයා හේතුඵලධර්මයන්ගෙන් සකස් වූ ඵලයක් ලෙස අවබෝධ කරගනිද්දී, හේතූන් නිසා සකස් වූ ඵලයක් තුළසන්වයෙක්, පුද්ගලයෙක් වශයෙන් අර්ථයක් නොපෙනෙද්දී කුමක් නිසා, කවරුන් උදෙසා තෘෂ්ණාවක්සකස්වෙන්නද?

පිංවත් ඔබ දැස් හොඳින් විවර කර බලන්න. ඇස, කණ, නාසය, දිව, කය, මනස යන ආයතන නිසාසකස් වූ කෙළෙස් වැස්සට තෙමුණු සත්වයන්ගේ ලෝකයයි ඔබ ඉදිරියේ දර්ශනය වන්නේ. ධාරානිපාතවර්ෂාවක් ගහකොළ පෙරළා, ඇල දොළ ගංගා දෙගොඩ තලා, පස්කඳු නායගොස් මහා විනාශක්කරන්නා සේ ඇස නිසා සකස් වූ කෙළෙස්වල බරපතළභාවය නිසාම මොනතරම් දුක් ගොඩක් සත්වයාවිඳිනවාද. අපි එක මොහොතක්වත් ඇස, කන, නාසය, දිව, කය, මනස නිසා වන දුක් ගැන මෙනෙහිකරනවාද, කපාකරනවාද. ඇස, කණ, නාසය, දිව, කය, මනස නිසා කෙළෙස් වැස්සට හසුවුණ අයමයිඔය සිරගෙවල්වල, රෝහල්වල, යුධ භූමිවල, ගිහිගෙවල්වල, මගතොටේ අපට මුණගැසෙන්නේ.ස්වභාවධර්මයේ වැස්සෙන් නොතෙමෙන්න අපි උපක්‍රම යෙදුවාට, තෘෂ්ණාවේ කෙළෙස් වැස්සෙන් අපනිරතුරුවම තෙමෙනවා. අපි ලෙඩවෙනවා. නොදැනුවත්කම නිසාම අසාධ්‍ය රෝගීන් බවට පත්වෙනවා.එහෙම රෝගීන්ට බෙහෙත් කියන්නෙත් තවත් අසාධ්‍ය රෝගියෙක්මයි. ඒ නිසා රෝගියා සහ වෛද්‍යවරයාදෙදෙනාම හුඟක් වෙලාවට විනාශය කරාම පියවර තබනවා.

එක තාත්තා කෙනෙක් සිටියා, ඒ තාත්තා දරුවන්ට බොහොම ආදරෙයි. ඔහු රජයේ සේවකයෙක්. මොහුගිලය ගැන එතරම් තැකුව කෙනෙක් නෙවෙයි. මාරයා විසින් සමාජය තුළ එලා ඇති තරගකාරීත්වයනැමැති දැළට හසුවෙලා සිටි අයෙක් මොහු. යමක් අයිති කර ගැනීමට යන ගමනේදී මොහු බොහෝමවේගවත්. කොටින්ම මොහුට දවසේ පැය 24ම වුණත් කටයුතු සඳහා ප්‍රමාණවත් මදි. මොහු තමන්ගේදරුවෙක් වෙනුවෙන්

බොහෝම මහත්සියෙන් නිවසක් හැදුවා. නිවසේ වැඩකටයුතු අඩක් නිමාකර තිබියදීමොහු මියයනවා. අපි දන්න ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් සමාධිය තුළින් අරමුණු කර බලනවා මොහු මරණින් මතුකොතැනක ඉපදිලා සිටිනවාද කියලා. එවිට එම ස්වාමීන්වහන්සේට අරමුණුවෙනවා මුල් ගලක් දැනින්අල්ලාගෙන සිටි බහිරව ස්වභාවයේ ප්‍රේතයෙක්. ඔහු එරමීනියාගොතාගෙන, මුල්ගල බදාගෙන ඉන්නවාගෙයි දර්ශනය වෙලා තිබෙන්නේ. අපි හහිරවයා යනුවෙන් හඳුන්වන සත්වයෙක්.

මේ කාරණයේදී භික්ෂුව හඳුනාගෙන ඇත්තේ, වැඩ අවසන් නොවූ නිවසේ උපාදානය නිසා ඉහත උපතසකස්කරගත් බවයි. දැන් ඉතින් මුල්ගල මගේ කොටගෙන බහිරව ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා. මේ මුල්ගලනිශ්චිතවශයෙන් එම නිවසේම මුල්ගල ද කියන්න භික්ෂුව දන්නේ නැහැ. බලන්න, නිවස නැමැති රූපය නිසා සකස්වූ තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ඇතිවූ කෙළෙස් වැස්සට හසුව ඔහුව ගසාගෙන ගොස් ඊළඟ හවයේ ප්‍රතිසන්ධියසකස්කර දුන්නැත. 'උපාදාන පච්ජයාරි හවෝ'..... ඔබ ඉදිරියේ ඇති හයානකම අනතුරු නුවණින් හඳුනානොගත්තොත් ඔබට දුකම උරුමකර දෙන ධර්මතාවය. මේ මහත්මයා මනසේ සකස්වූ කෙළෙස් වැස්සටහසුවීම නිසා සකස්කරගත් දුක කල්ප ගණනාවක් විය හැකියි නේද?

වර්තමාන සමාජයේ ජීවත්වෙන හුඟ දෙනෙකුට තමන්ගේ කටයුතුවලට දවසේ පැය 24ත් මදි. ඒ මදිබව නිසාමසමහරු රාත්‍රියේ නින්දෙන් ගණන් හදනවා. දරුවන්ට, බිරිඳට ආදරය කරනවා. මාරයා විසින් එලන ලදතරගකාරීත්වයේ දැලට හසුවී දුවන්නන් වාලේ දුවන වර්යාවෙන් මිදෙන්න. විවේකීව කෙළෙස් වැස්ස ගැනසිතන්න. සමාජය වේගයෙන් ලෞකික වශයෙන් සංවර්ධනය වෙනවා. විසිතුරුභාවයෙන්, ගෘහනිර්මාණශිල්පයෙන්එකිනෙක අහිබවා දැකුම්කළු නිවාස ඉදිවෙනවා. ඔබගේ සුන්දර නිවස යම් සේ දැකුම්කළුද, විසිතුරුදබුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා ඔබගේ සිත ඊටත් වඩා විසිතුරුයි කියලා. මොකද ඔබ තුළ ඇතිතෘෂ්ණාවේ දිග පළල නිසාමයි ඔය වැනි විසිතුරු නිවසක් නිර්මාණය වුණේ කියලා. ඉහත වැකිය සටහන්කරනකොටම භික්ෂුවට හිතාවක් ඇති වුණා. භික්ෂුව මේ වෙලාවේ වැඩ සිටින කුටිය කැලයේ ඇතිමැටිගැසූ කුඩා පැළක්. රජගෙදර ඉන්න රජතුමාට වඩා නික්ලේෂී සැනසිල්ලක් භික්ෂුව මේ මොහොතේඅත්විඳිනවා.තෘෂ්ණාව ඤය වුණ තැන නිස්සරණය, සැහැල්ලුව මිස දුක සැප එහි කොයිතේද?

වැස්ස, සුළඟ, සීතල මීදුම එනවා. යනවා. ඒත් ඒ කිසිවකින් පීඩා විඳින්න පුද්ගලයෙක් මෙතැන නැහැ.එස්ස පච්ජයා වේදනා..... එස්සය නිසා සකස් වූ විඳීමත්, එස්සයත්, විඳීමත් අනිත්‍යාධර්මයන්මයි.මොන තරම් සරළ සමීකරණයක්ද. විසිතුරුභාවය වැඩිවන්න වැඩිවන්න, තෘෂ්ණාව වැඩිවන බව ඔබතේරුම්ගන්න ඕනා. තෘෂ්ණාව වැඩිවන්න වැඩිවන්න දුකයි වැඩිවන්නේ. දුක කියන්නේ අවිද්‍යාව නිසා අපිටරැස්වෙන්නාවූ සංස්කාරයි. සංස්කාරයන් නිදහසේ භුක්තිවිඳීමට අහය භූමියක් වෙමින්ලයි ලෝකයපවතින්නේ. කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්ට බාධාකරන්න කෙනෙක් ලෝකයේ නැහැ.

16. මට අවශ්‍ය වූයේබුදුරජාණන් වහන්සේව තෘප්තිමත් කිරීම පමණි

සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක 'ශුෂ්ක විදර්ශක' කියලා රහතන්වහන්සේලා වැඩසිටිනවා. අතීතයේ වැඩසිටියාවූක්කුපාල මහරහතන් වහන්සේ එවැනි ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක්. සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකඅවසාන කාලවකවානුවලදී චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධය කරන රහතන්වහන්සේලා මෙවැනි ශුෂ්ක විදර්ශකගණයට වැටීම ස්වභාවයක්. මෙවැනි අයට බුදුරජාණන්වහන්සේගේ, මහරහතන්වහන්සේලාගේ ඇසුර,දර්ශනය ලැබීමක් නැහැ. ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ යනු මුලින්ම තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවටපැමිණ, ආර්යඅෂ්ටාංගික මාර්ගය, සිය මාර්ගය කරගනිමින්, ලෝකය කෙරෙහි, නාමරූපධර්මයන් කෙරෙහිදැඩි කලකිරීම් සකස් කරගෙන තම ජීවිත අත්දැකීම් තුළින්ම, ස්වෝත්සාහයෙන්ම ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන්නිවීමේ මාර්ගයේ සිටින කෙනෙක්. ලෝකය කෙරෙහි ඔහුගේ කලකිරීම කොතරම්ද කියනවානම් මොහුජීවිතයඅතහරිනවා චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධය උදෙසා. මොහුගේ අරමුණ ඉලක්කය

නිවීම, අවබෝධය පමණක්මයි. ජීවිතය කෙරෙහි ඇල්මක් නැහැ. ධර්මය කෙරෙහි විශ්වාසය තියුණුයි. මොහු අවංකවම සූදානම් ජීවිතයමරණයට දමා, මැරෙන මොහොතේ හෝ ලබන අවබෝධය තුළ ලෝකයෙන් නිවියන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි අවලග්‍රද්ධාව නිසාම මොහු තුළ මේ විශ්වාසය සකස්වෙලයි තියෙන්නේ. එයත් ධර්මතාවයක්. ජීවිතයට ආශාවකුත් නැහැ. මරණයට කැමත්තකුත් නැහැ. ජීවිතයත් මරණයත් දෙකම අතහැරුණු තැන නිවීම කියන අවබෝධය සකස් වෙනවාය කියන දැඩි විශ්වාසය තිබෙනවා. ජීවිතය අතහැරල තිබෙන්නේ මරණයට. ජීවිතය බැසගෙන තිබෙන්නේ මරණයට. නිවීමේ අරමුණ එතරම් ප්‍රබලයි. ශුෂ්ක විදර්ශකට අවසාන මොහොතේදී මරණය පෙනෙනවා. නමුත් අබමල් රේණුවක තරම්වත් මරණයට බියක් නැහැ. මෙතැනදී ද්වන්ධ සටනක් පවතින්නේ ලෝකය සහ අවබෝධය අතර. ඒ කියන්නේ මාරයා සහ නිවීම අතර. මාරයා ලෝකය දෙසට අදිනවා. ශුෂ්ක විදර්ශක, නිවීම දෙසට හඹාගෙන යනවා. මේ නිහඬ ද්වන්ධ සටනින් මරණය අතහැරී ඔහු අවබෝධය සාක්‍ෂාත් කරගන්නවා. වක්කුපාල මහරහතන්වහන්සේ තමාගේ දෑස් දෙක අන්ධවෙන බව හොඳටම දැන දැන නිවීම උදෙසා දෑස් දෙකම අතහරිනවා. වීර්ය සකස් වෙනවා. අධිෂ්ඨාණය තීව්‍ර කරමින් නාමරූප ධර්ම විනිවිද දකිමින් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නිවන් අවබෝධය උදෙසා ජීවිතය අතහැරියත්, මරණය පෙනී පෙනී නිවීම දෙසටම යනවා. අවසන් මොහොතේ උන්වහන්සේ තුළ පුද්ගල සංඥාව හීනම වෙලා සියුම් තුල්පටක් වන් දෙයකින් ලෝකයට බැඳිලා තිබෙන්නේ. ඒ මෝහය නැමති තුල්පටින්.... උන්වහන්සේ තුළ මෝදුවූ ඡන්දය, වීර්යය, චිත්තය විනිවිද දැකීම නිසාම චතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධය සාක්‍ෂාත් කරගන්නවා. ඒ අවබෝධය ලබන මොහොතේම ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ බලාපොරොත්තු රහිතවම නැවත ජීවිතයට ගොඩවෙනවා. අවබෝධයයි ජීවිතයයි දෙකම ලැබිලා.

මරණයට අතහැරපු ජීවිතය ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේට නැවත ලැබෙන්නේ සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවය නිසා. මාරයා මෙතැනදී දැඩි වෙහෙසක් ගන්නවා 'ශුෂ්ක විදර්ශක' ධර්මාවබෝධය ලබනවාත් සමගම මරණයට තල්ලු කර දමන්න. මොකද මාරයා දන්නවා මොහු ජීවත් වුණොත් තමන් අවබෝධ කරගත් ධර්මය ලෝකයාට දේශනා කරයි කියලා. එය මාරයාට දැඩි තර්ජනයක්. නමුත් මාරයාගේ අභියෝගය එතනදීත් පරාජය වෙන්නේ ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේගේ අතීත සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවය නිසා. කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවයට මාරයා එතැනදී නැවත පරාජය වෙනවා. කොන්ඩඤ්ඤ මහරහතන්වහන්සේ අතීත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකදී ඇති කරගත් උපාදානයක් තිබුණා. 'ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයේ මුල්ම මහරහත් වහන්සේ මම වෙනවා' ය කියලා. අනෙකුත් සෑම භික්‍ෂු, භික්‍ෂුණි, උපාසක, උපාසිකා සිව්වනක් පිරිසම එවැනි අතීත උපාදානයන් සකස් කරගෙන ඊට අදාළ කුසල් ධර්මයන් වඩවාගෙන තමයි ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයට බැසගත්තේ. ඒ වගේම ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ කියන්නේ අතීත ශාසනයක ඉපදිලා, එම ශාසනය අතුරුදන්වීමට ආසන්න කාලයක දැඩි ලෙස වීර්ය වඩා ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක් බවට පත්වූ රහතන් වහන්සේ නමක් එහිදී දැක 'මමත් අනාගත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකදී ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක් වෙනවා' ය කියන උපාදානය ඇති කරගෙන ඊට අදාළ කුසල් පරිපූර්ණ කරගෙන පැමිණි අයෙක්. එම නිසා තමාගේම දැඩි වීර්යයෙන් ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක් බවට පත්වුවද, උන්වහන්සේලා තුළ අතීත ශක්තිමත් කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාර සැඟවී තිබෙනවා. වක්කුපාල මහරහතන්වහන්සේ විසින් මරණයට දැමූ එතුමන්ගේ ජීවිතය, අවබෝධයට පත්වීමත් සමගින්ම මරණයට යා නොදී නැවත ලබාදෙන්නේ කුසල් සංස්කාර විසිනුයි. නමුත් උන්වහන්සේගේ දෑස් දෙක අන්ධභාවයට පත්කරගන්නේ අකුසල් සංස්කාර විසින්. දෙයාකාරයක් වන සංස්කාර උන්වහන්සේට විපාකයන් සලස්වලා දුන්නේ එහෙමයි.

සංස්කාරයන්ගේ විපාකයන්ට එරෙහිව යන්න මාරයාටත් නොහැකි බව ඉහත කාරණයෙන් පැහැදිළි වෙනවා. නමුත් සංස්කාර රැස්කර ගැනීමට ඔබට උපකාරී වෙන්නේත් මාරයාම බව ඔබ සිහිබා ගත යුතුයි. මාරයා අකමැත්තෙන් හෝ කුසල් සංස්කාර රැස්කරගැනීමට ඔබට උපකාර කරන්නේ ඔබව ලෝකය තුළ සිරකර තබාගැනීමට මිස, හවයෙන් එතෙරවීමට අවස්ථාව ලබාදීමට නොවේ. රහතන්වහන්සේ යනු මාරයාට අභියෝග කළ උත්තමයෙක් වන්නේ මාර ධර්මය, මාර සැඩපහර විනාශකර දමා, මුලාකර දමා සම්මා සම්බුද්ධ විෂයට අවතීර්ණ වන හෙයිනි. මාරයාගේ සැපය නැමති මුලාව උපයෝගී කරගෙන පෙරලා මාරයාවම පරාජය කිරීමයි. දුකත්, සැපත් නැමති මාරයා විසින්ම පෝෂණය කළ ධර්මතාවයන්

දෙක,මුලාවෙන් තොරව නිවැරදිව හඳුනාගෙන දුකත්, සැපත් උපයෝගී කරගෙන දුකෙන්, සැපෙන්, උපේක්ෂාවෙන්මිදී නිවීම සාක්ෂාත් කරගැනීම දක්ෂයාගේ දක්ෂභාවයමයි.

මහත්මයෙක් ධර්ම සාකච්ඡාවක් කරන අතරතුර ප්‍රශ්නයක් යොමු කළා. 'ස්වාමීන්වහන්ස රෝහලේවාට්ටුවල සමහර රෝගීන් සිටිනවා දින ගණනාවක් වේදනාවෙන් පණ අදින. ආහාරයක් නැහැ. නාසයට,මුඛයට, මුත්‍රාමාර්ගයට බටදමලා. සමහරු මහා හයියෙන් කෙදිට්ගානවා. හිතාගන්න බැරි දුකක් මේරෝගීන් විදින්නේ. මෙවැනි රෝගීන් නිසා තම ඥාතීන් මහාදුකක් විදිනවා. මෙවැනි රෝගියෙක් දැක්කහමවෙද්දා වරයෙක් වශයෙන් මට හිතෙනවා අනේ මේ රෝගියා මැරුනොත් හොඳයි කියලා. ස්වාමීන්වහන්ස,මෙහෙම සිතෙන එක මට පවක්ද' කියලා. දින ගණනාවක් රෝහල් ඇඳක දුක්විදින රෝගියෙක් දැකලාඅපි සිතනවා නම් මේ මනුෂ්‍යයා මැරෙන එක හොඳයි කියලා, එහෙම සිතන්නේ එම රෝගියා කෙරෙහි ඇතිඅනුකම්පාව කරුණාව නිසා. ඒ අනුකම්පාව කියන්නේ දැඩිලෙස මෝහය මුසුවූ අනුකම්පාවක්. පිංවත් ඔබධර්මානුකූලව ඒ ජීවිතය දෙස බලන්නේ නැහැ. මේ රෝගියා දින ගණනාවක් පණ අදිමින් මේ ගෙවන්නේතමා විසින් අතීතයේ කළ අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ ඵලයයි. ද්වේශය සකස්කර ගනිමින්, අනුතගේ සැපයටර්ථනාකරමින්, සත්ව හිංසාවත් කරමින්, දෙමාපියන්ට ඇපඋපස්ථාන නොකරමින්, රෝගීන්ට පීඩාකරමින් අතීතජීවිතයේ තමා විසින්ම සතුටෙන් සිතාසෙමින් කළ අකුසල් විපාකයන් තමයි ඔය රෝගී පුද්ගලයා ඇඳ මතවේදනාවෙන් අත්විදින්නේ. ඔහු විසින්ම කරගත් දෙයයි ඔහු අත්විදින්නේ. ඔතැන කිසිම අසාධාරණයක්නැහැ. 'අනේ පව' කියන්න දෙයක් නැහැ. ධර්මානුකූලව බලනවිට ලෝකයේ සර්ව සාධාරණවූ විපාකයක්ඔහු විදින්නේ. පිංවත් ඔබ සිතනවා නම් එය අසාධාරණයක් කියලා, ධර්මයෙන් බාහිරවයි ඔබ සිතන්නේ.අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ බියකරු බව, විෂම බව, අපුල බව, දුක්ත බව මෙවැනි රෝගීන් තුළින් දකින්නටඔබ දක්ෂවෙන්න. හැකිතාක් එවැනි රෝගීන්ට උපස්ථාන, උපකාර කරන ගමන් ඔබට එවැනි උපතක්එපායැයි කලකිරීම සකස්කරගන්න. එම රෝගියාට ගෙවීමට අකුසලයක් ඇත්නම් එය සති ගණනාවක් හෝවිවේකීව ඔහුට ගෙවාදමා මියයන්න ඉඩපහසුකම් සලසන්න. සෑම තප්පරයකදීම පිංවත් ඔබ මේ දුක්තසංස්කාර කෙරෙහි කලකිරීම සකස්කර ගන්න.

වර්තමාන ලෝකයේ සාකච්ඡාවට බඳුන් වෙනවා, දැඩි දුක්විදින රෝගීන්ට මාරාන්තික ඖෂධ එන්නත් කරඉක්මනින් මරණයට පත්කිරීම සම්බන්ධව. මෙමත්‍රිය වේවා, ද්වේශය වේවා, කුමන හේතුවක් මුල්කරගෙනහෝ මරණාසන්නව දුක්විදින රෝගියෙකුට බලෙන් මාරාන්තික ඖෂධ එන්නත් කර අස්වාභාවික ලෙසමරණයටපත්කිරීමට මනුෂ්‍ය සාත්තයක්මයි. රෝගියා දුක්විදින්නේ ඔහු විසින්කරගත් අතීත අකුසලයක් නිසාමයි. ඔබඔය උත්සහ ගන්නේ 'අකුසලයට'මාරාන්තික බෙහෙතක් එන්නත් කර මරා දැමීමටය. අකුසල් සංස්කාරයෝමරාදැමීමට ඔබට නොහැකිය. ඔබ එය සිදුකළ හොත් මනුෂ්‍ය සාත්ත අකුසලය විසින් ඔබට විපාකයසලස්වනු ඇත.

ලොවතුරා ධර්මයට අනුව රූපය යනු මාරයාය. ඒ කියන්නේ රෝගියා ලෙස ඇදේ සිටින්නේ මාරයා යැයිදකින්න. අනුකම්පාව මෙමත්‍රිය නැමති මාරධර්ම උපයෝගී කරගෙන මාරයා ඔය උත්සහ කරන්නේ ඔබගේදුක්ගොඩ වැඩිකිරීමටයි. කෙනෙක් අකුසලයේ යොදවා එහි විපාක ලෙස ඔහු දුක්විදින විට, ඔහු ඒ අකුසල්සංස්කාර ගෙවීමේ විපාකය තුළින් තවත් පිරිසක් අකුසලයේ යෙදවීම මාරයාගේ සිරිතයි. මාරයාගේ මේදෙපිටකාට්ටු ක්‍රියාවලිය නුවනින් හඳුනාගන්න. මේ විෂම සංස්කාර කෙරෙහි කලකිරීම ඇති කරගන්න.ඔබේ ඇසට හමුවන සෑම සත්ව රූපයක්ම සංස්කාරයන්ගේ ඵලයක් බව දකින්න. සංස්කාරයන්ගෙන් තොරලෝකයක්, ලෝකයෙන් තොර සංස්කාරයක් නැති බව දකින්න. එවිට ඔබට පෙනේවි මාරයාත් සංස්කාරත්එකම කාසියේ දෙපැත්ත බව.

මේ සංස්කාර අප තුළින් සකස් වෙන්නේ අවිද්‍යාව නිසාමයි. වතුරාර්යසත්‍යය නොදැනීම... ලෝකයසැපයක් හැටියට ගැනීම... මෙහි ඵලය තමයි සක්කායදිට්ඨිය, මමත්වයේ දැඩිභාවය.පිංවත් ඔබට වසන්වෙමින් ඔබ තුළම සැඟවී සිටින භයානක සතුරෙක් සිටිනවා. ඔබ කොහොම බැලුවත් ඔබතුළ මේ සතුරා සිටිනවාය කියලා හඳුනාගන්න බැහැ. මේ සතුරා තුළිනුයි ඔබ ලෝකය දකින්නේ. එම නිසාඔබෙන් සතුරා වසන්වෙලයි

සිටින්නේ. මේ වසන්වීම මොනතරම් සියුම් ද කියනවා නම් ඔබත් සතුරාත්දෙදෙනෙකු නම ඔබම වශයෙන්මයි ඔබට පෙනෙන්නේ. පිංවත් ඔබ දක්ෂනම් මේ සතුරා ඔබෙන් වෙන්කරහඳුනාගන්න පුළුවන්. හඳුනාගන්න පුළුවන් විතරක් නොවෙයි, මොහුව ජීවිතයෙන් තෙරපාදමන්නත් ඔබට පුළුවන්. ඒ සඳහා ඔබ කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය, සද්ධර්ම ශ්‍රවණය කියන කාරණා ජීවිතයට එකතුකරගත යුතුයි. මෙතනදී තමයි තමා තුළ මෙවැනි සතුරෙක් සිටින බව ඔබ දකින්නේ. පිංවත් ඔබ ඔබත් සතුරාවත් වෙන්කරහඳුනාගන්න. මේ සතුරා තමයි සක්කායදිට්ඨිය. සක්කායදිට්ඨිය නැමති සතුරා පිංවත් ඔබට අතදිගහැරසංස්කාර රැස්කරගැනීමට උපකාරී වෙනවා.

දැන් විශ්වවිද්‍යාලවල, පාසල්වල ළමයි අපට මුණගැහුණම අහන්නේ 'ස්වාමීන්වහන්ස, පංතියෙ අනෙක් ළමයින් හොඳින් පාඩම් කරනවිට වැඩියෙන් ලකුණු ගන්නවිට මට හරි ඊර්ශ්‍යාවක් ඇතිවෙනවා. මේක මගේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලටත් බාධාවක් වෙනවා. මේකට මොකද කරන්නේ' කියලා. පාසල් විශේෂිතරහකාරීත්වය නිසා දරුවන්ගේ ජීවිත සක්කායදිට්ඨියෙන් පිරෙනවා. මේ මමත්වයේ දැඩිභාවය සකස්වෙන්නේ රැකියාව, විවාහය, අවසන් ඉලක්කය කරගෙනයි. අම්මා තාත්තාත් දරුවන්ගේ සක්කායදිට්ඨියටපොහොර දමනවා. දරුවන්ට පොහොර දමන්නේ තමන් තුළත් අස්වැන්නට කැමත්ත තිබෙන නිසා. මොකක්දමේ සමාජය බලාපොරොත්තුවන අස්වැන්න? ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසල මූලයන්.

මේ සටහන ලියන භික්ෂුවටත් ගිහි ජීවිතයක් තිබුණා. මගේ ළමා, තරුණ කාලයේ මගේ අම්මා තාත්තාබලාපොරොත්තු වුණෙත් ඉහත අස්වැන්නමයි. ඒත් අම්මා තාත්තා කියපු දෙය මම නම් කළේ නැහැ. දෙමාපියන් මෙහෙම කීවේ අවංකවම අපිට ඇති ආදරය නිසා. දෙමාපියන් සැප හැටියට දකින්නේ ඔහුනයි. ඒ පිංවතුන්ට ඉන්ඵභාට ධර්මානුකූල දැක්මක් තිබුණේ නැහැ. නමුත් මොකක්දෝ සංස්කාර කුසල්ශක්තියක් නිසා දෙමාපියන්ට නැති ඉවක් ජීවිතය ගැන මට තිබුණා. දෙමාපියන් ඒ ගැන අතෘප්තියෙන්හිටියේ. ඒත් මට අවශ්‍ය වුණේ දෙමාපියන්ගේ මෝහය තෘප්තිමත් කිරීම නෙමෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේතෘප්තිමත් කිරීම පමණයි මට අවශ්‍ය වුයේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා යමක් අතහරින්න පිංවත් ඔබබියවෙන්න එපා. මොකද අතහරින්න යමක් ඔබට තිබෙනවා නම් ඒ දෙය ඔබට ලැබුණේ සද්ධර්මය නිසාමයි. ඒ නිසා පිංවත් ඔබට ලැබුණු දෙය සද්ධර්මය උදෙසාම අතහැර, හවයේ මෙතෙක් නොලද එකම දෙයඅයිතිකරගන්න. ජීවිතයේ ඉතිරිව ඇති කෙටි කාලය, සතර අපායෙන් එතෙර වීම සඳහා කැපකර, අකුසල්සංස්කාර හේතුවෙන් සකස් වන කල්ප ගණනාවක අතීශය දුක්, විනාශකාරී ස්වභාවයන් නුවනින්මෙනෙහිකර, වලක්වා ගැනීමට දක්ෂවන්න. ජීවිතයේ හිස් බව දකිමින්ම ජීවත්වන්න. සිහිනුවන තිබෙනඅම්මා තාත්තා දෙපලක් තම දරුවාගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා වැයකරන වසර 15 ක පමණ කාලය එමදරුවාට සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්මතාවයන් ප්‍රගුණ කිරීම උදෙසා කැප කළහොත් ඔබේ දරුවාට ඔබසැබෑම කළාණ මිත්‍රයෙක් වනවා. එම දරුවා ලෝකයාගෙන්, ප්‍රශ්න, දුක් , කම්කටොලුවලින්පීඩාවත් ලබන දරුවෙක් නොව, දෙව්බඹුන්ගෙන් වැදුම් පිදුම් ලබන දරුවෙක් වෙනවා. මව් කිරෙහි වන්දියගෙවූ දරුවෙක් වෙනවා. එපමණක් නොව උපරිම හව හතකට ජාතිය සීමාකරගත් මාර්ගඵලලාභී දෙවියෙක්දිව්‍යාංගනාවක් වෙනවා. මාර්ගඵලලාභී දෙවියන් දිව්‍යාංගනාවන්ගේ ඇසුර ලබන පිංවතෙක් වෙනවා. පිංවත් දෙමාපියන් දරුවන් යොමු කිරීමට බලාපොරොත්තුවන දුක දෙසත්, ධර්මයේ පෙන්වාදෙන සැබෑමසැපය දෙසත් නුවණින් බලන්න. දරුවන් මේ විශම, දුෂ්ශීල, අන්තරාකාරී සමාජයේ අතරමං කරන්න එපා. පිංවත් ඔබේ දරුවා සැබෑම පිංවත් දරුවෙක් නිසයි මේ මොහොතේ ඔබේ කුසෙන් ධර්මය සන්දිට්ඨිකවතිබෙන මේ බිමට බැසගත්තේ. දරුවා ලැබූ ඒ උතුම් අවස්ථාවේදී දරුවාට නොමග නොව, ධර්මයේසැබෑම මග කියාදී, බුදුසම්ප්‍රදාය තම රාහුල පුතනුවන්ට මග පෙන් වූයේ යම් දිශාවකට ද, පිංවත් ඔබත්ඔබේ දරුවාට දුකෙන් තොර සැපයෙන්ම සපිරුණු දිශාව පෙන්වා දෙන්න. එතැනදී ඔබ සැබෑ බෞද්ධ අම්මාකෙනෙක්, තාත්තා කෙනෙක් වෙන්නේ....

17. මේ මුළු ලෝකයම ඔහුට කමටහනක් වූ මෙවලමකි

හික්කුට මතකයි, හික්කුට උපසම්පදා විනය කර්මයට සහභාගීවී පැමිණි පසු ආරණ්‍යයේ වැඩ සිටිසාමනේර හිමිනමක් විමසුවා 'ඔබ වහන්සේ ඊයේ උපසම්පදා වුණානේ. දැන් ඔබ වහන්සේ ලොක්කෙක්නේද?' කියලා. ඒ දරුවා උපසම්පදාව කියන අර්ථය දුටු විනයයි ඒ ප්‍රකාශකළේ. ඒ මොහොතේහික්කුට කිව්වේ 'දරුවෝ, උපසම්පදා පිංකමෙන් පස්සේ මම තව කුඩා වුණා' ය කියලයි. සරළ වුණායකියලයි. නිහතමානී වුණාය කියලයි. උපසම්පදා විනය කර්මයෙන් පස්සේ මට වෙච්චි දෙයයි මම ප්‍රකාශකළේ. ඒත්, ඒ දරුවා ඒක තේරුම් ගත්තේ නැහැ. ශීලය තුළට යන්න යන්න ඔහු නිවෙනවා. එය ශීලයේආශ්චර්යයක්. සිද්ධිපද රකිනවාය කියන්නේ ජීවිතයට පහසුවක්මයි. හික්කුට මේ මොහොතේ ඉන්න සරළභාවය ශීලයේ ඵලයක්. මෙතනට එන

කෙනා අවබෝධයෙන් දන්නවා තමා තුළ විකුණන්නවත්, විකිණෙන්නවත්දෙයක් නොමැති බව. අපි විකුණන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ. මෝහ අකුසල් මූලයන් තුළින් ගොඩගසාගත් 'මගේකුණුගොඩ'මයි. එහෙම කුණුගොඩක් නැති තැන ඔහු නිදහස් පිංවතෙක්.

පිංවත් ඔබ සම්මා වායාමෝ කියන යහපත් ව්‍යායාමයක යෙදෙන කෙනෙක් වෙනවා. යහපත් ව්‍යායාමයකියන්නේ කුසල් ධර්මයන් දියුණුකරගැනීමත්, අකුසල් දුරුකර ගැනීමත් කියන කාරණයයි. අකුසල් ප්‍රභාතයකරනපිංවතා කුසලය තුළටමයි ජීවිතය රැගෙන යන්නේ. එයා කුසල් අකුසල් හොඳින් හඳුනනවා. ඒ දෙකේඵලවිපාකයන් හොඳින් හඳුනනවා. දැන් මොහු දිට්ඨධම්මවේදනීයව කුසලයේ ඵලයන් භුක්තිවිඳින කෙනෙක්. ජීවිතයට සැනසිල්ල ලැබෙන්න ලැබෙන්න තව තවත් කුසලය දිශාවටමයි ඔහු ඇදියන්නේ. මොහු ලෝකය තකන්නේනැහැ. සන්දිට්ඨිකව ධර්මයේ ගුණයන් අත්විඳිනවා. මොහු ආපසු හැරීබලන්නේ යමක් ඉගෙනගැනීමටපමණක්මයි. පසුතැවීමට නොවේ. මොහු බොහෝම ක්‍රියාශීලියි. හැබැයි අධිවේගී නැහැ. ශීලය විසින්මොහුව තැන්පත්කොට තිබෙන්නේ. ඔබ දැන් දන්නවා කුසල් අකුසල් දෙකම සංස්කාරයන් බව. සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවය අනිත්‍ය බව. මේ දැක්ම නිසාම ඔබ උත්සාහගන්නවා කුසල් අකුසල් දෙකෙන්ම මිඳෙන්නට. ඔබ කල්පනා කරනවා කුමක් නිසාද කුසල් අකුසල් සිද්ධවෙන්නේ කියලා. රූපයකෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගය නිසාමයි අපි කුසල් අකුසල් සිදුකරන්නේ. එයා නුවනින් මෙනෙහි කරනවා රූපයේඅනිත්‍යබව. දැන් එයා ව්‍යායාමයක යෙදෙන්නේ දුක පිණිස හේතුවන දේවල් අයිතිකරගන්න නොවේ. දුකෙන්මිඳෙන දිශාවටමයි ඔහු යොමුවී සිටින්නේ. ඔහු තෘෂ්ණාව ඉලක්ක කරගෙන, පංචඋපාදානස්කන්ධයේඅනිත්‍යභාවය දකින්නයි උත්සාහගන්නේ. එතනමයි එයාගේ සම්මා වායාමය. කුසල්, අකුසල් වල ඵලයභවයමයි කියලා ඔහුට දැන් පෙනෙනවා. ඔහු සිත, කය, වචනය මෙහෙයවන්නේ ධර්මය තුළින් යමක්ඉගෙනගැනීමේ දිශාවටමයි. රූපය කාමය සඳහා නොව, ක්‍රීඩාව සඳහා නොව අවබෝධය සඳහාය කියනකාරණය ඔහු දකිනවා.

ඔහු තුළ සම්මා සතිය යහපත් සිහිය ඇතිවෙනවා. මොහු හොඳ නරක තෝරාබේරා ගන්නවා. ධර්මය අධර්මයහඳුනා ගන්නවා. විනයට අනුව ඇවත දැක ඒවා පිරිසිදුකර ගන්නවා. මග නොමග තේරුම් ගන්නවා. නවාතැන් පොළවල් නැති නිවන් මාර්ගය දැන් ඔහු හොඳින් හඳුනනවා. එයා දන්නවා 'බුද්ධං සරණංගච්ඡාමි' කියන සරණාගමනයේ ඇති අර්ථය. එයා බුදුරජාණන් වහන්සේ තුළින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රූපයනෙමෙයි දකින්නේ, උතුම් සම්මා සම්බුද්ධ ඤාණයයි. එයා දන්නවා ධර්මයේ අර්ථය අනිත්‍යයි කියලා. සංසරත්නය කියන්නේ විමුක්ති ඤාණදර්ශනවල ඵලයයි කියලා. එයා කවදාකවත් පොත්ත සොයාගෙන යන්නේනැහැ. එයා සොයාගෙන යන්නේ අරටුවයි. එයා දැන් අරටුව හඳුනනවා. කාම රූපී, අරූපී භවාත්‍රයන්පිළිබඳ මුළාවන් දැන් ඔහුගෙන් ඉවත්වෙලා. ඔහු ඒ සඳහා සක්කාය දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, සීලබ්බතපරාමාස ධර්මයන් ජීවිතයෙන් සියුම්කර දමනවා, නුවනින් මෙනෙහි කරමින්. ඔහු නිවැරදිව දන්නවා ඔහුඉදිරියේ කාම, රාග, පටිස පළිබෝධයනුත් තිබෙනවා කියලා. කළාණ මිත්‍ර ඇසුර ලබමින් මොහුස්වයංක්‍රීයව ධර්මයේ ශක්තියෙන්ම ඉදිරියට යන්නේ. මොහුට හදිසියක් නැහැ, මොහු දන්නවාඉක්මන්කාර බවත් සිතිවිල්ලක් කියලා. ඒ සිතුවිල්ලත් අනිත්‍ය වශයෙන් දකිද්දී ඔහු දකින්නේ ධර්මයේඅර්ථයයි කියලා. වාද විවාද සිත ඇතුළේ තිබෙනවා. ඒවා විසඳෙන්නේ ධර්මානුකූලව, නිවැරදිදිසාවටමයි. මොහු ආපසු හැරෙන්නේ නැහැ. සම්මා සතියේ සැබෑම ආශ්වර්ය ඒකයි. ඔබ මේ මොහොතේමොන දේවල් අයිතිකරගෙන සිටියත් අවසානයේ ඒවා මතක සටහන් පමණක්මයි. ඒ මතක සටහන් හේතුවෙන්තවත් උපතකටයි ඔබ බැසගන්නේ කියලා ඔහු දන්නවා. මොහු කය දකින්නේ සතර මහා ධාතුන් වශයෙන්, දෙතිස් කුණුපයන් වශයෙන්, ආයතන වශයෙන්, පංචඋපාදානස්කන්ධ වශයෙන්. මොහු වේදනාව දකින්නේඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂාවන් හැටියට. විඳීම නැතිතැන මනස විසිතුරුයි. එහි සණ රූප සටහන් නැහැ. රූපසටහන් ඇදුනද ඒවා ඉතා ඉක්මනින් මැකියන සටහන්. එහෙයින් එතැන ගැටලු නැහැ. ගැටලු ඇත්තේතෘෂ්ණාවේ තීන්ත විසින් රූප සණ කර අදින තැනදීය. තෘෂ්ණාවේ තීන්ත දියවුන තැනදී සණ චිත්‍රයක්නැත. එහෙයින් සිත නිරතුරුවම ප්‍රභාෂ්වරයි. ඒ ප්‍රභාෂ්වර සිතිනුයි ඔහු දැන් ලෝකය බලන්නේ. මේ මුළුලෝකයම ඔහුට කමටහනක් වූ මෙවලමකි. එම සිත ඔබ මඬේ ඔබාගත්තද එහි මඬ තැවරී නැත. තැවරෙනස්වභාවයෙන් යුත් තෘෂ්ණාවේ ලාටු එහි නැත. දායක මහත්මයෙක් මහත්මියක් මොනතරම්

ලෙන්ගතුකම්පෑවද, පිංවත් ඔවුන් සහ බැඳීමක් නැත. මන්ද බැඳීම ඇතිකරන්නාවූ තෘෂ්ණාවේ මැවුම්කාරියව මරාදමාඇති හෙයිනි. දැන් ඔබ ලෝකයට ණයකාරයෙකු නොවේ.

මුල් අදියරේදී ඔහු දුකට හේතුවන සක්කාය දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, සීලබ්බත පරාමාස යන සංයෝජනධර්මයනුත්, දෙවැනුව කාම, රාස, පටිස මෝහ ධර්මයනුත් හොඳින් හඳුනාන අයෙකි. මොහු දැන් එක දෙයක්කරමින් තව දෙයක් හිතන අයෙක් නොවේ. එක දෙයක් කරමින් තව දෙයක් කපාකරන අයෙක් නොවේ. කළ යුත්ත නොකළ යුත්ත වටහාගෙන කරන අයෙකි. තමාගේ අරමුණු මොහු තමා විසින්ම පාවා නොගනී. මොහුගේ ගමන ප්‍රසන්නය. ධර්මයේ හැඩතල පෙන්නන්නෙකි. සිතුවිලි විවේකීභාවයට පත්වූවෙකි. මොහුඇවතක් වුවහොත් වහ වහා නිවැරදිවනවා, දුසිල්වතුන් මග හැර යනවා, නපුරු අවදානම් තැන් මග හැරයනවා, ශීලයට ඇති කැමැත්ත නිසාම..... ලෝකයක් තනිවුනාය කියල මොහු තකන්නෙ නැහැ. මොකදනැතිවෙන්න කෙනෙක් මෙනත නැහැ. ස්ථිරව රැඳෙන්න පුළුවන් කෙනෙකුත් ලෝකයේ නැහැ. සිව්පසයපරිහරණයේදී මොහු මන්දගාමීයි. ඔහු දන්නවා වේගය තමාව ගොදුරක් කරගනිවි කියලා. ලාභ සත්කාරසර්පයෙක් වශයෙන් දකින්නේ. උවමනා එපාකම් ගොඩාක් ගොඩගසා ගන්නේ නැහැ. ලද දෙයින්සතුටුවෙනවා. ඉන්ද්‍රිය සංවරය ඉතා දියුණුයි. උදේ, දවල්, රාත්‍රී වශයෙන් මොහු කාලය දකින්නෙනැහැ. මොහු දන්නවා මේ මොහොත උතුම්ම මොහොතයි කියලා. එය ගෙවී යනවා ලැබුවාට මොහොතප්‍රයෝජනයට ගන්නවාය කියලා. මොහු ලෝකයාගෙන් සම්මාන ගෞරව බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. ඔහුදන්නවා නිකේලෙස් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මාන ගෞරවයට තමන් පාත්‍රවී ඇති බව. ඔහුසංකීර්ණව ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ අභිභවාගිය අයෙක්. නිරතුරුවම ලෝකය වසභ කරන දුක කියනකාරණයේ අර්ථය හෙළිකරගත් කෙනෙක් වෙනවා.

සමාධිමත් භාවයේ ආරම්භය ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයේ දිග භාවය, කෙටි භාවය, විචාර චිත්තක, ප්‍රීතියසැපය පසුකරමින් සිත උපේක්ෂාව කියන ඇලීම් ගැටීම් වලින් තොර ස්වභාවයට පත්වෙනවා. උපේක්ෂාවකියන තැන බොහෝම සුන්දර පැහැදිලි නම්‍යශීලී තැනක්. විදර්ශනාව දෙසට හිත මෙහෙයවීමට අවශ්‍යනම්දැන් සිත සුදානම්. ඔහු මුලින්ම තමා උපේක්ෂාව දක්වා පැමිණි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයේ දිග, කෙටිභාවය, විචාර චිත්තක, ප්‍රීතිය සැපය අනිත්‍යවූ හැටි විදර්ශනාවෙන් දකිනවා. ඔහු ඒවාට ඇති ඇලීමෙන්මිදෙනවා. සෑම රූපයක්ම අභියස අනිත්‍ය සංඥාව ඉස්මතුවෙනවා සිත තුළින්ම. කැමත්තයි අතහැරෙන්නේඅවබෝධයයි ලබන්නේ. සතර මහා ධාතුවේ සැබෑම වේගය, විඤ්ඤාණ ධාතුවේ සැබෑම වේගය ඔහු තමඅවබෝධ පථයට හසුකර ගන්නවා. සිත උපේක්ෂාව කියන නම්‍යශීලී තැනදී අවශ්‍යනම් මොහුවූතූපපාතඥානය, පූර්වේ නිවාසානුස්සති ඥානය, දිව්‍ය වක්ඛු ඥානය, දිව්‍ය ශ්‍රෝත ඥානය ඔස්සේසිත රැගෙන යනවා. මස් ඇසෙන් නොදැක්ක ලෝකය සමාධියේ ඇසෙන් දකිනවා. සිත රළු බවට පත්කරනපංචනිවරණයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදුන සිත ප්‍රභාෂ්වරයි. ආලෝකය තුළිනුයි මොහු ලෝකය දකින්නේ. සම්මාසමාධිය ලෝකයේ බොරුව නිශේධ කර සත්‍යාවබෝධය අත්දැකීම් තුළින්ම ඔබට පසක්කර දෙනවා. එවිට ඔබතුළු පැටලිලි ස්වභාවයන් නැත. ඔබ ඇත්ත ඇතිහැටියෙන් දකී. සම්මා සමාධියේ අසිරිමත් ස්වභාවයක්මෙහි සටහන් තබමි.

එක්තරා භික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙරාතුව ජීවමානවවැඩසිටි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ මොහොතේ සමාධියෙන් දර්ශනයකර ගෙන ඇත. ලොව්තුරාබුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන්පා අවසානය. නමුත් මේ භික්ෂුව ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දකින්නේපූර්වේනිවාසානුස්සති ඥානය තුළින්ය. එම භික්ෂුව මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර කාලයේ දඹදිවදිබුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව දැක තිබෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් ශ්‍රී ලංකාවට වැඩමකළඅවස්ථාවක බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව දැක තිබෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් දිව්‍ය තලයකදෙවියෙක් ලෙස ඉපිද සිට බුදුරජාණන් වහන්සේව ජීවමානව දැක තිබෙන්නට ඇත. ඒ අතීත දර්ශණයපූර්වේනිවාසානුස්සති ඥානය ඔස්සේ අරමුණු නොකරම ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ එම භික්ෂුවටදර්ශනය වී ඇත.

ලෝකයේ ඇත්ත ඇතිසැටියෙන් පෙන්වීම සම්මා සමාධියේ ස්වභාවයයි. ඒ ඇත්ත ඉදිරියේ කුමන රූපයක්දුටුවද එම රූපය දිනයෙන් මනසින් මැකියන්නේ අනිත්‍ය සංඥාව ඉස්මතුවීමත් සමගින්මය.

ශාස්තෘන්වහන්සේගේ රූපය ඉදිරියේ වුවද විදීම නිරුද්ධවී ගොස්ය. සම්මා සමාධිය ඔබව ලෝකයෙන් එතෙර කරනදැක්මයි. අනිත්‍යයේ සියුම් වේගය ප්‍රඥාවේ දැලට හසුකරගන්නා දැක්මයි.

හික්ෂුව පිංවත් ඔබටත් එන්න කියලා ආරාධනා කරන්නේ මෙතැනට. අතුරු නවාතැන්පලවල් වල නැවතීසිටිනවාට වඩා මෙතැන මොන තරම් ආරක්‍ෂාකාරී තැනක්ද.

පුද්ගලයෙක් සිටිනවා ඔහු ලෝකය සමග තැවරී නැහැ. ලෝකය සමග මුහුවෙලා නැහැ. ලෝකය කියලාකීවේ නාමරූප ධර්මයන්ට. ලෝකයට නොතැවරුන, ඔබටත් මටත් පාර කියන මේ සුන්දර මිනිසා ජීවත්වන්නේසම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක. මේ සුන්දර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ඵලය තුළ පමණක්මයි.

දැන් වේලාව සවස 5,00 පමණ ඇති. කුරුල්ලන්ගේ හඬ බොහෝම වේගවත්. මේ කුටිය අවට කැලැරොදේකුරුල්ලන් සියගනනක් සිටිනවා. විවිධ වර්ග වල, හැඩවල, වර්ණවලට අයිති. මේ කුරුල්ලන් නගන විවිධශබ්දකිවිඛිවිය හරිම මිහිරියි. ඒ මිහිරි පක්‍ෂි වර්යාවන් නරඹන්න ඔබ හරිම කැමතියි. සමහරවිට එය ඔබේවිනෝදාංශයක්. නමුත් මේ කුරුල්ලන්ගේ මිහිරි නාදය හික්ෂුවට ඇසෙන්නේ අදෝනාවක් වගේ. නිකංඅදෝනාවක් නෙවේ. තිරිසන් අපා දුකේ අදෝනාවක් වගෙයි. ඔය කුරුල්ලෝ අතුපතර රිංග රිංගාසොයන්නේ ගස්වල සිටින පණුවන්, දලඹුවන්, කෘමීන්. ඒවා ඔවුනගේ රසවත්ම ආහාරයයි. ඔය ලස්සන පාටපාට සුන්දර එක කුරුල්ලෙක් දිනකට අවමවශයෙන් පණුවන් පනස් දෙනෙක් පමණ ගිලදමනවා. ප්‍රාණඝාතඅකුසලයේ තෝතැන්නක් පක්‍ෂි ජීවිතය. පණුවන් හොටෙන් අල්ලාගෙන එම හොටෙන් දෙතුන් වරක් අතු වලටතට්ටු කරනවා පණුවා මැරෙන්න. පණුවා මැරුණ පසුයි එය ගිලදමන්නේ. එම පක්‍ෂියා තුළ සත්ව ඝාතන,සත්ව හිංසා කියන චේතනා සියල්ල සකස්වෙලා තිබෙන්නේ. කර්මය කර්මඵල විශ්වාසය තමයි නැත්තේපක්‍ෂියා තුළ. මේ පක්‍ෂීන් කියන්නේ අකුසල් නිධි. එම පක්‍ෂීන් මිය යන වෙලාවේ එම පක්‍ෂීන්ට මතක්වෙන්නේ පණුවන්ගේ රසය ඒ උපාදානයට අනුව එම පක්‍ෂියා මරණින් මතු පණු කුලයක, දලඹු, කෘමීකුලයකයි උපත ලබන්නේ බොහෝවිට. එසේ වුණහොත් එයා කර්ම ඵලය කුරුල්ලකුටම ගොදුරු වෙන්න පුළුවන්.බලන්න සුන්දර කුරුළු ජීවිතයක් තුළ මොනතරම් අසුන්දර කථාවක් සැඟවිලා තිබෙනවාද කියල. මෙවන්සුන්දර කුරුලු ගිතයක් තුළ මොනතරම් අමිහිරි අදෝනාවක් සැඟවී තිබෙනවාද කියල. මෙවැනි අසුන්දර,අමිහිරි කුරුලු ලෝකය විනෝදාංශයක් කරගන්න අපි විනෝදාංශයක් කරගන්නේ මෝහයයි. කමටහනක් කරගතයුතුදෙය විනෝදාංශයක් කරගන්නවා. මෝහය විනෝදාංශයක් කරගන්නාවූ ලෝකයාට අමෝහයේ සැබෑම මගවිවර කරදෙන්නේද උතුම් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයමය. සත්තු මරන මිනිස්සුන්ව පිළිකුල් කරන අපි සත්තුමරන කුරුල්ලන්ව විනෝදාංශයක් කරගන්නවා. පක්‍ෂීන් යනු අපායේ යන කුරුල්ලන්ය. මන්ද ඒ සතුන් ඒතරමටම ආහාරය සඳහා ප්‍රාණඝාතය සිද්ධකරගන්නවා. ඇසට පෙනෙන දෙයින් එහාට දකින්න. ඒ දැක්මප්‍රඥාවයි.

18. අහෝ! තිරිසන් අපාය

පිංවත් ඔබේ දැස් ඉදිරියේ ජීවත්වන තිරිසන් සතුන් සතර අපායේ කොටස් කරුවන්. සතර අපායෙන් එකක්තමයි තිරිසන් ලෝකය. තිරිසන් ලෝකය සත්වයාට බොහෝම දුක්දෙන ස්ථානයක්. මේ සෑම තිරිසන්සතෙකුමපෙර භවයක මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ගතකර සිදු කරගත් කාය, වච්, මනෝ අකුසලයන් හේතුවෙන් තිරිසන් ලෝකයටවැටුනු අය. මරණ බිය, කාමය, චෛරය, කුසගින්න තිරිසන් සතුන්ගේ ජීවිතයයි. පෙර

මනුෂ්‍යයින්ට ඉපිදෙනුයේ දුන් මරණ හිය, ජීවිත හිය, අනුනගේ ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය උදුරාගැනීම වැලක්වීමටමගහැරීම හේතුවෙන් අත්වූ කර්ම විපාකයන්ය. ශීලයක් ආරක්ෂා නොකිරීමේ, දන් නොදීමේ, මෙමත්‍රිබුද්ධගුණභාවනාවක් නොවැඩීමේ විපාකයේ ස්වභාවය තිරිසන් ලෝකයේ ඉපිද අනුනට අහිමි කළ දෙයම තමන්ටද ඒ ආකාරයෙන්ම අහිමිව එකම දුක සිත්සේ විඳීමට සිදුවීමය. තිරිසන් ජීවිතයේදී මේ සතුන් යම් තාවකාලිකසැපයක්, ආශ්වාදයක්, ආහාරය නිසා කාමය නිසා ලැබුවද මොවුන් එය බුක්ති විඳීමේදීම එම සැපයනිසා සකස් වෙන්නේද බරපතල අකුසලයකි. සංසාරික වශයෙන් දුකේ සංවර්ධනයකි. ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සතර අපායේ දුක දීර්ඝ බව දේශනා කර වදාළේ ඉහත හේතුව නිසාය.

හික්ෂුව මෙහි සටහන් කරන්නේ ඉහත තිරිසන් ලෝකයේ කථාවක් නොවේ. ඊට හාත් පසින්ම වෙනස් සතරඅපායටම අයිති ප්‍රේත තිරිසන් ලෝකයේ කථාවකි. ප්‍රේත තිරිසන් ලෝකයද සත්වයා අනන්ත දුක් විඳිනස්ථානයකි. තිරිසන් සතුන් ලෙස ජීවත් වන සතුන් මරණින් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඉපදීමට හේතු කිහිපයක්හික්ෂුව අනුමාන කරයි.

විශේෂයෙන් එයට බලපාන්නේ තම කණ්ඩායම, රැල කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගයයි තෘෂ්ණාවයි. ඒ නිසාසකස්වූ උපාධානයයි. දෙවැනි හේතුව තමාට අහාර, කරුණාව, ආරක්ෂාව දක්වන තම ස්වාමියාකෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගයයි, තෘෂ්ණාවයි. ස්වාමියා යනු සතුන් ඇති දැඩි කරන මනුෂ්‍යයාය. කැලයේජීවත්වන සතුන් මුල් හේතුව නිසා මරණින් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලබන අතර මිනිසුන්ඇසුරේ වැඩෙන සතුන් දෙවැනි හේතුව නිසා ප්‍රේත සතුන් ලෙස එම ලෝකයේ උපත ලබනු ඇත.

හික්ෂුව එක්තරා ආරණ්‍යයක වැඩසිටියදී එම ආරණ්‍යයේ බළලුන් නව දෙනෙක් දාන ශාලාව ආශ්‍රිතවඇති දැඩිවෙමින් සිටියහ. දැස් අන්ධ සතුන් කිහිපදෙනෙක් ද මේ අතර විය. මේ සෑම සතෙක්ම සිටියේනායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ කරුණාව, මෙමත්‍රි විඳිමින්ය. බළලුන් ප්‍රියකරන ආහාර සුලභව තිබිණි. හැබයිසමහර දිනවල බළලුන්ගේ මුත්රා සහිත පාපිසි, ඇතිරිලි සේදීමට මෙහිදී සිදුවිය. මෙම බළලුන්ගේ හොඳගතිගුණ වැඩිපුර තිබිණි. ස්වාමීන් වහන්සේලා හැර මේ සතුනට වෙනත් රැකවරණයක් නොතිබිණි. ගෞරවණීයඋපසම්පදා ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ චිත්තය සම්බන්ධ ගැටලුද මෙහිදී ඇති නොවුණා නොවේ.

දිනක් හිමිදිරි උදෑසන පහට පමණ හික්ෂුව තම කුටියේ සිට දාන ශාලාවේ "වත" කිරීමට දානශාලාවට පැමිණෙනවිට දාන ශාලාවේ පිටත ආලින්දයේ සවිකර තිබූ වතුරකරාමය සහිත බේසමේ තැටිය මතඅඩියක් පමණ උසැති අළු පැහැති බළලෙක් සිටගෙන සිටියේය. හික්ෂුව මුලින් හිතුවේ මේ ආරණ්‍යයේසිටින බළලෙක් කියලාය. හික්ෂුව ජල බේසමට කිට්ටුවන විට බළලා අතුරුදන් විය. අතුරුදන් වීමත් සමගමොහු ප්‍රේත බළලෙක් ලෙස හික්ෂුව හඳුනාගත්තාය. මේ ප්‍රේත බළලා කවරෙක්ද යන්න හික්ෂුවටඅනුමාන කළ හැකි තොරතුරක් පසුව ලැබිණි.

මෙම ආරණ්‍යයේ ඇති දැඩිවෙන බළලුන් නව දෙනාගේ රැළේ මීට පෙර බොහෝම සුරතල් බළලෙක් සිටඇත. එම බළලා ගෞරවණීය ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේගේ පසුපස නිතරම පැමිණෙන උන්වහන්සේගෙන්නොමදවකරුණාව ලද සතෙකි. මේ බළලා මීට පෙර මියගොස් තිබිණි. මේ බළලා මියගිය අවස්ථාවේ නායකස්වාමීන් වහන්සේගේ සත්ව කරුණාව නිසාම උන්වහන්සේගේ නෙතට කදුළු මතු කිරීමට සමත්වී ඇත. පසුවබළලා ගෞරවණීය ආකාරයට වළදමා තිබිණි. හික්ෂුව අනුමාන කරන්නේ එම මිය ගිය බළලා තමස්වාමියා, රැළ, ස්ථානය කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්ද රාගය තෘෂ්ණාව නිසා එම ස්ථානයම උපාදානයකර ගෙන ප්‍රේත බළලෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇතිබවයි. මේ ප්‍රේත බළලා කවුරුවත් ඇසින්නොදැක්කාට මේ මොහොතේද එම ආරණ්‍යයේ මේසය මත තිබෙන ආහාර ඉව කරමින් ජීවත්වන අනෙක්බළලුන් සමග ගැවෙසෙමින් අතීතයේදී වගේම නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ළඟ දැවටෙමින් සිටිනු ඇත. එහෙත්එය දකින කෙනෙක් නැත. යම් දිනයක ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේ සමාධිය වඩා නොපෙනෙන ලෝකයප්‍රඥා ඇසෙන් දුටුවොත් ජීවිතයේ කිසිම දිනයක තිරිසන් සතෙකුට ලෙන්ගතු නොවනු ඇත. මන්ද එම ලෙන්ගතුව මතුභවයක එම තිරිසන් සතුනට ප්‍රේත ලෝකයට වැටීමට පාර පෙන්වන නිසාය. එම අසරණ

සතුන් තමස්වාමියා කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගය නිසා තම ස්වාමියා සහ ස්ථානයේ වසගයේම ප්‍රේත සතෙකු වූ පදෙනු ඇත.

ඉහත බලලා සේම වනවාසිව වැඩ සිටින විට ප්‍රේත බල්ලන්, මීහරකුන්, මුවන්, වළිකුකුළන්, ගම් කුකුළන් හිඤ්ඤාවට දර්ශනය වී ඇත. ඉහත සතුන් අතරින් අනුවේදනීය ප්‍රේත සතෙකු ගැන සටහනක් පිංවත් ඔබට ඉහත කරුණු සනාථ කරගැනීම සඳහා තබමි. මේ ප්‍රේතසතා හිඤ්ඤාවට දර්ශනය වූ අතීශය දුක්තජීවිතයක් ගතකරන ප්‍රේත අලියෙකි. හිඤ්ඤාව රුහුණු පුරවරයේ කැලැබද ආරණ්‍යයක වැඩසිටින විට රාත්‍රී සමාධියන් පසුවේදී මෙම ආරණ්‍යයේ විශාල ගල් පර්වතය යට පිහිටි බුදුමැදුර ඉදිරියෙන් මෙම ප්‍රේත අලියා බොහෝම සෙමින් ගුප්ත, අලස ස්වභාවයෙන් ගමන් කරනවා හිඤ්ඤාවට දර්ශනය විය. මෙම ප්‍රේත අලියා කලු පැහැති සමාන්ය අලින්ට වඩා උසින් අඩු පළල් ස්වභාවයක් ගන්නා අලියෙකුගේ ස්වරූපයට සමාන රූපයකි. මෙසේ ප්‍රේත අලියා විනාඩි දෙකක් පමණ ඉදිරියට ගමන් කරමින් නොපෙනීගියේය. මේ සිද්ධිය මෙනනින් නිමාවිය. නැවත සතියකට පමණ පසුව රාත්‍රීයේ හිඤ්ඤව සමාධියෙන් පසුවන විට හිඤ්ඤාවට මෙවැනි දර්ශනයක් දක්නට ලැබිණි. මෙම ආරණ්‍යයේ ජලය පිරී තිබෙන නිතර වල් අලින් ස්නානය කරන වැවක් තිබේ. මෙම වැවේ වල් අලි දෙදෙනෙක් හොඳ හැටියට සතුටුවෙමින් වතුර විදිමින් ස්නානය කරමින් සිටියහ. ඉහත ජීවමාන අලිය දෙදෙනා ජලයේ සතුටුවෙමින් සිටින මොහොතේ පෙර සදහන් කල ප්‍රේත අලියාද විහාරය පැත්තෙන් සෙමින් සෙමින් පැමිණ ජීවමාන අලි දෙදෙනා ජල ක්‍රීඩා කරන වැවට බැස්සේය. ගුප්ත ස්වභාවයෙන් පැමිණි ප්‍රේත අලියා හැඩරුවෙන් හිඤ්ඤව පැහැදිලිව ප්‍රේත අලියා හඳුනා ගත්තේය. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස්සේ ජීවමාන අලින් දෙදෙනා සේ සතුටුවෙමින් ජලයේ ස්නානය කිරීමටය. එහෙත් අභාග්‍යයකි කර්මයේ විපාක දීම ඒ මොහොතේ ඇරඹිණි. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස ජලයේ පෙරළීමට නිදාගැනීමට, උත්සහ කරන විටම එය වැලකිණි. ප්‍රේත අලියා ජලයේ සිටගෙනය. ප්‍රේත අලියා මහත් වේදනාවකින් වමනය කිරීමට පටන් ගත්තේය. මොහු වමනය කරන්නේ දැඩි වේදනාවකින්, අපහසු තාවයකින්ය. කුස හකුලවමින් මහත් වේදනාවකින් වමනය කරයි. වමනය කලු පැහැතිය, හරියට වතුර පිල්ලකින් ජලය වැක්කෙරෙනව වගේ දැඩි ලෙස වමනය කරයි. කලු පැහැති වමනය හිඤ්ඤව හඳුනාගත්තේ ලේ වමනය ලෙසයි. දැඩි අපහසුවකින් ලේ වමනය කළ ප්‍රේත අලියා දිය නැමට වාසනාව නොමැතිව වැවෙන් ගොඩට සෙමින් සෙමින් වේදනාවෙන් පැමිණ නොපෙනී ගියේය. මේ සිද්ධිදාමය ප්‍රේත අලියාගේ දින වර්ෂාව විය යුතුය. පෙර කරන ලද කර්මයක් නිසා මෙම ප්‍රේත අලියාට සමහර විට කල්පගණනාවක් මොලෙසින් තමා කැමති දෙයක් ස්පර්ෂ කිරීමට යැමේදී මේ ආකාරයෙන් ලේ වමනය ගොස්ගර්ඟ වේදනාවට පත්ව එම ආස්වාදය ලැබීමේ හැකියාව අකුසල් කර්ම බලය නිසා අහිමිවී යයි හිඤ්ඤව අනුමාන කරයි. ඉහත අවස්ථාවේදීද ප්‍රේත අලියා බොහෝම කැමත්තෙන් වැවට බැස්සේ ජීවමාන වල් අලි දෙදෙනා වැව ජලයේ සතුටුවන සතුට තමන්ද විඳීමටය. එහෙත් එය ෙද්දවා වකයක් විය.

අපි බලමු අනුමාන වශයෙන් මොන වගේ අකුසලයක් මේ සතා අතින් වෙන්න ඇතිද කියලා. ඊට පෙර මේ ප්‍රේත අලියා කවුරුන්ද කියල හොයල බලමු. මේ ආරණ්‍යය නිරතර වල් අලින් ගැවසෙන ස්ථානයක්. මෙහි එක අලියෙක් ඉදල තිබෙනවා බොහෝම කාලයක් නායක භාමුදුරුවන්ට බොහෝම කීකරුව ගෙදරක හුරුතලයට හඳුන බල්ලෙක් යම්සේ තම ස්වාමියාට කීකරුද ස්වාමියාගේ අණ පිළිපදිද එයට සමාන ආකාරයෙන් මෙම වල් අලියා නායක ස්වාමීන් වහන්සේට කීකරුව සිට ඇත. මෙම කීකරු භාවය ඇති කරගෙන ඇත්තේ වල් අලියා ප්‍රියකරන රසවත් ආහාර දීම නිසාය. මෙසේ සිටින අතර තුර හිඤ්ඤව අසා තිබූ පරිදි අසල වන ලැහැබකදී එම වල් අලියා අත් වැරදීමකින් සිදුවූ වෙඩි ප්‍රහාරයකින් මියගොස් ඇත. අලියාමියයන මොහොතේ රැලෙන් සහ තම වර්ගයාගෙන් මිදී සිටි මෙම වල් අලියාට නායක ස්වාමීන් වහන්සේත් මෙම ආරණ්‍යයත් හැර වෙන කුමක් සිහිවෙයිද තම රැලෙනුත් කැලැවෙනුත් මිදිලා තමාත් ආරණ්‍යයේ සාමාජිකයෙක් ලෙස ජීවත් වූ මෙම අලියාට මැරෙන මොහොතේ ස්ථානය සහ නායක ස්වාමීන් වහන්සේගැන ඇතිවූ ඡන්ද රාගය තෘෂ්ණාව නිසා එහිම ප්‍රේත අලියෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි හිඤ්ඤව අනුමාන කරයි. දැන් මේ ප්‍රේත අලියා මියයාමට පෙර වල් අලියෙකු ලෙස හැසුරුණ ආකාරයෙන්ම ප්‍රේත අලියෙකු ලෙස ආරණ්‍යය භූමියේ නිරතුරුවම ගැවෙසෙමින් තම ප්‍රේත ජීවිතය ගතකරනු ඇත.

පෙර වල් අලියෙක් ලෙස ජීවත්වීමේදී හික්කුන්ගේ පරිහරණය සඳහා වැව් ජලය බොරකිරීම, අපවිත්‍රකිරීම, උපාසක උපාසිකාවන්ට ජලය පරිහරණය වැළැක්වීම, බිය ගැන්වීම වැනි හේතූන් නිසා මෙම කර්මවිපාකය විදීමට සිදුවූවා විය හැකිය. මන්ද මේ වල් අලියා නිසා බියට පත්වූ පිංවත් වන්දනාකරුවන් බොහෝවිය හැකිය.

දෙවැනිව බලමු ප්‍රේත අලියා විදින දැඩිම කර්ම විපාකය ලේ වමන දැමීම ගැන. මෙය සාමාන්‍ය ලේවමනයක් නොවේ. ගොජ ගොජ ගාමින් දමන ලේ වමනයකි. මෙවැනි කර්ම විපාකයක් විදීමට හේතුබුකාරණය වශයෙන් හික්කු ව අනුමාන කරන්නේ සාංඝික දේවල් මේ වල් අලියා කෑමය. හික්කු ව මෙයින් අදහස් කරනුයේ ආරණ්‍යය භූමියේ ඇති ගහ කොළ නොවෙයි. පාලි වාක්‍ය ප්‍රකාශ කර දායකයින් මහත්සද්ධාවෙන් මහා සංඝරත්නයට පූජා කරන ලද දානයයි. මේ වල් අලියා කාලයක් නායක ස්වාමීන්වහන්සේ ඇතුළු පිංවත් ගිහි කැපකරුවන්ගේ සුරතලා වෙමින් ආරණ්‍යයේ වැඩ සිටින සංඝයා උදෙසා පූජාකළ ආහාරයන්ගෙන් දිනපතා නිරතුරුවම සංග්‍රහ ලැබූ සතෙකි. ඉහත කාලය තුළ සංඝරත්නය උදෙසා දායකයින් පූජාකළ ආහාරපාන කොතෙක් මෙම සතාට දෙන්නට ඇතිද? ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ දානයට තිබෙනපළතුරු, කැවිලි, මේ සතාට ආහාරයට දීම නිසා සංඝරත්නයට ඒවා වැළඳීමේ අවස්ථාව අහිමිවෙන්නට ඇතිද?

සංඝරත්නය යනු මෙලොව උතුම්ම පිරිසයි. එක්තරා අවස්ථාවක ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණාකරන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ අරමුණුකර කරන පූජාවට වඩා මහා සංඝරත්නය අරමුණුකර ගෙන කරන පූජාව මහත්ඵල මහානිශංශ අත්වන බවයි. ඒ නිසා ගෝතමීය මේ විවරය මහා සංඝරත්නය අරමුණු කරගෙනම පූජාකරගන්නා කියලා මහා ප්‍රජාපතී කිරි මැණියන්ට මහා සංඝරත්නයේ බල කදම්බය ගැන සිංහනාදකරනවා. මහා සංඝරත්නය යනු මේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් ගහන මේ ලෝකයෙන් එතෙරවූ පිරිසක්මය. නොඑසේනම් එම මාර්ගයේ ජයග්‍රහණය කරා ගමන් කරන පිරිසක්මය. උන්වහන්සේලාලෝකධාතුවම අතිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම්කර ප්‍රඥාවෙන් තම දෝෂට ගත් පිරිසක්මය. මේ පය්වි ධාතුව අතිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම් කර අයෝමය පය්වි ධාතුවට අභියෝග කළ පිරිසක්මය. එවන් මහාබලාපොරොත්තුවකින් පරිපූර්ණ සංඝරත්නය අරමුණු කොට ඉමහත් සද්ධාවෙන් යුතුව පාලි වාක්‍ය ප්‍රකාශකරමින් සාංඝික වශයෙන් පූජා කරන ආහාරපාන මහා සංඝරත්නයේ අවශ්‍යතා සපුරාගැනීමට පෙරාතුව තිරිසන් සතුනට ආහාරයට දීම එම අභිංසක සතුනට කරන අසාධාරණයක් වනවා නිසැකය.

මෙහිදී ඔබට මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් මතුවීමට ඉඩ ඇත. තමා කන්නේ සාංඝික දෙයක් බව වල් අලියාට චිත්තනාවක් නොමැති නිසා අකුසලයක් වන්නේ කෙසේද කියල. එය මෙසේ අප තේරුම් ගත යුතුය. අලියාදාන ශාලාව ඉදිරියට එන්නේ දානයට සංඥාව දෙන ගෙඩියේ හඬට. එම සතා එන්නේ "භාමුදුරුවෝවළඳන දේවල් මටත් දෙන්න" කියන චේතනාව එම සතා තුළ ඇති නිසාය. මෙහිදී කර්මය කර්මඵලය වැටහීමක් නොමැති තිරිසන් සතා අසරණයෙකි. එම අභිංසක සතුන් එම අසරණභාවයෙන් මුදවාලීමට අපදක්‍ෂ විය යුතුය. අපි අදක්‍ෂ වුවහොත් අසරණ සතුන් සසර අනන්ත දුක්වලට මුහුණ දෙනු ඇත. එසේ නම් අප ඔවුන්ට දක්වා ඇත්තේ කරුණාවේ නාමයෙන් අකාරුණික බවකි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේපාරිලෝයය වනයේදී පාරිලෝයය ඇතාගෙන් උපස්ථානයක් ලබා එම ඇතාට සුගතියකට යැමට අවස්ථාව සලසා සැබෑම සත්ව කරුණාව දැක්වූවා මිස ඇතාට ආහාරපාන ලබාදී උපස්ථානය කිරීමටගොස් එම සතාට දුගතියට යැමට කරුණු කාරණා සකස්කර දුන්නේ නැත. සැබෑම සත්ව කරුණාව කුමක්ද යන්න බොහෝම නිරවුල්ව ලෝකයාට ආදර්ශයෙන් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා වදාලන. මෙම ආදර්ශය වඩාත්ම වටිනාත්ම නිවන් මග වඩනා පිංවතුන්ටමය. එසේ නොවුණහොත් සසර කල අකුසල් නිසා දන්තොදීම, ශීලයක් ආරක්‍ෂා නොකිරීම, මෛත්‍රිය නොවැඩීම වැනි එම අකුසල් නිසා සතර අපායට වැටුණු සතුන් නිසා ඔබ ඔබේ සතර අපායෙන් මිදීමට ඇති අවස්ථාව අහිමිකර ගන්නවා ඇත.

මෙහිදී විශේෂයෙන් ගිහි පිංවතුන්ට අවධාරණය කරන්නේ පිංවත් ඔබ අසරණ සතුනට දක්වන කරුණාව මෛත්‍රිය දක්වන්න එපාය කියල නොවේ. අසරණ සතුනට ආහාරපාන රුකවරණය සැලසීම පිං වැඩෙන තමාතුළ මෛත්‍රිය වැඩෙන ක්‍රියාවක්. එහෙත් මෙම සතුන් ඔබ ඔබේ කරනොගන්න. ඔබේ දූව පුතාකරනොගන්න. ඔබේ නිදන කාමරයේ, සාලයේ, ඔබොක්කුවේ සුරතලා කරනොගන්න. මෙවැනි බැඳීම් හේතුවෙන් එම සතුන් මියයාමට පසුව ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබේ නිදන කාමරය, නිවස,

ඔබොක්කුවලපාදානයකරගෙන නැවත ඉපදෙනු ඇත. මේ වන විටත් ඔබ සීමාව ඉක්මවා සුරතලයට සැදුව සතුන් මියගොස් ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබගේ නිවසේ හැසිරෙනවා ඇත. සයනයේ නිදනවා ඇත. ඔබොක්කුවේ නිදනවා ඇත. ඔබේ කෑම මේසයේ ආහාර දිව ගානවා ඇත. එහෙත් ඔබ මේ කිසිවක් නොදනී නොදකී. මන්ද ඔබදකින්තේ දැසින් පෙනෙන ලෝකය පමණක් නිසාය. ඉහත ප්‍රේත අලියා විඳින දුක තවත් සතෙකුට නොදීමටඅපි වගබලාගතයුතු වෙමු. ඔබ මෙහෙම සිතන්න ලෝකයේ ආගම් තිබෙනවා ඒවා අදහන පිරිස් යාඥාකරමින්සතුටු සිතින් අභිංසක සතුන් ආගමික පුජා උදෙසා මස් සඳහා, සුඛ කටයුතු සඳහා මරණවා. ඒ අයයාඥාකරමින්, සතුටුසිතින් එම සතුන් මැරුවාය කියලා ඔවුනට පුළුවන්ද එම ප්‍රණයාන අකුසලයෙන් මිදෙන්න.එහි කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදෙන්න. නොදන්නා කම කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදීමට හේතුවක් නොවේ. නොදන්නාකම යනු අවිද්‍යාවයි. අවිද්‍යාවේ අවසාන එලය ශෝක, පරිදේව, දුඛා, දෝමනස්සයන්මය. කවුරුන්වුවද දුගතියක උපත ලැබූ විට තමා කරා ඇදී එන්නේ කරන ලද අකුසල් විපාකයන්ටම බව අප සිහිතබාගතයුතුය. ඉහත ප්‍රේත අලියා ද එහි ජීවමාන සංකේතයකි.

19. ඔබ ඔය සුරතල්කරන්නේ සතර අපායයි

තම ලෙන්ගතුභාවයෙන් සතුන් ඇති කිරීමෙන් සිදුවන භායනක අනතුර නම් ජලහීනිකාවත්, මැලේරියා, බරවා, වැනි රෝගවත් නොවේ. ඒවා වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ගැනීමෙන් සුවපත් විය හැකිය. සතුන් ඇති කිරීමෙන් සිදුවන්නා වූ භයානකම අනතුර ගැන ඔබ අවධානයෙන් සිටිය යුතුය.

ඔබ සිතන්න ඔබ ඉතා ආදරයෙන් ඇති දැඩි කරපු සතෙක් මියයනවා. මියගිහිත් ඔබ ඇසුරේම ප්‍රේතසතෙක් ලෙස උපදිනවා ඔබ නොදන්නවාට මේ ප්‍රේත සතා ඔබ ඇසුරේම ඔබේ නිවසේම ඉඩමේම ජීවත්වෙනවා. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ඔබ ද වයසට යෑම නිසා වෙනත් රෝගී තත්ත්වයක් නිසා හදිසිඅනතුරක් නිසා මරණය තත්ත්වයට පත්වෙනවා. අපිට කියන්න බැහැ අපි කොහොම කොයි මොහොතේ මැරෙයිද කියලා. සමහරු ඉන්නවා හොඳින් ජීවත්වෙලා මැරෙන මොහොතේ අසිහියෙන්, වේදනාවෙන් මියයනවා. මෙවැනි අවස්ථාවක තමාගේ මානසික තත්ත්වය බිඳ වැටිලයි තිබෙන්නේ. එවැනි විටක තමා අභිබවා ඔයඅමනුෂ්‍ය බලවේග ඉස්මතු වෙනවා. ඒ අය මනුෂ්‍යයාගේ දුර්වල මනෝභාවයට පෙනී සිටිනවා. මෙවැනි අවස්ථාවක ඔබට ඔය ප්‍රේත සුරතල් සතාව දර්ශනය වුවහොත් ඔබ සුරතල් කළ, ආදරය කළ එම සතා කෙරෙහි ඡන්ද රාගය ඇතිවී තමාත් එම ප්‍රේත සතාගේ ලෝකයේ ඉපදීම සිදුවිය හැකියි. ජීවිතයේදී කාය, වච්ඡා, මනෝ කුසල කර්මයන් පුරුදු පුහුණු කර නොතිබුණ හොත් අපි මැරෙන මොහොතේ අධ්‍යාත්මිකව වැටිල අසරණවෙන විට අපි ඉදිරියට එන ඕනෑම ප්‍රිය රූපයක් අල්ලාගන්නවා, උපාදානය කර ගන්නවා. අපි දළඹම බැසගන්නවා. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව නොමැති නිසා, සද්ධර්මය ශ්‍රවණය නොකිරීම නිසා කල්‍යාණමිත්‍ර සේවනය නොකළ නිසා සතර අපාය මොකක්ද කියලාවත් මේ අය දන්නෙ නැහැ. තමා ඉදිරියේ පෙනී සිටින ප්‍රේත සුරතලා, ජීවමානව සිටි සුරතලා වශයෙනුයි මේ අය හඳුනාගන්නේ. අවසානයේ ස්වාමියා ප්‍රේතයෙක් ලෙසත් ඔහුගේ ප්‍රේත ලෝකයේ සුරතලා ප්‍රේත සතාත් බොහෝම සමීපව ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා.

සතුන් කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිකරගත් පිංවතුන් තමාත්, එම අසරණ සතුන්වත් දුකෙන් දුකට පත්කරනවා. ඉහත ස්වභාවයන් අවබෝධකරගෙන සතුන් ඇති කිරීම දෙපාර්ශ්වයටම යහපත් වෙනවා. එසේ නොවුන හොත් සතර අපාය තව තව පිරීම හැර වෙනත් විකල්පයක් නැහැ. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේද හික්කුන්වහන්සේලාට තම පාත්‍රය සෝදා ඉතිරිවන ඉඳුල් වතුරටික පවා සතුන් නොමැති ජලයේ පා කර හරින්නයි අනුදැන වදාළේ, සතුන් ඇති දැඩි කිරීමට නොහැකි ආකාරයට විනය නීති පැනවුවේ ගිහි පැවිදි සැමටම ඉහත සතුන් පලිබෝධයක් වන නිසාමය. අද සතෙකුට කෑමට යමක් දැම්මොත් එම සතා නැවත ඔබ සොයා එනු ඇත. මෙය නැවත නැවත සිදුවීමේදී සතා ඔබේ හිතවතා, සුරතලා වීම අනිවාර්යය. සතාගේ හිතවත්භාවය නිසා, අසරණ භාවය නිසා ඔබ එම සතාට ආහාර ලබාදෙයි. මෙහිදී සිදුවන්නේ තෘෂ්ණාව මත ඇති වන ගනුදෙනුවකි. එම ගනුදෙනු ඔබව මුලාකරනු විනා සත්‍යවබෝධය සඳහා නම් උපකාර නොකරයි. ප්‍රේත අලියාගේ ඉරණම සම්බන්ධයෙන් ඉහත සටහන තැබුවේ හික්කු ව එය ගලපාගත් ආකාරයටය. ඔබට එය වැරදි යැයි හැඟේ නම් පිංවත් ඔබට කෑමකි ආකාරයට එය ගලපාගත හැකිය. පිංවත් ඔබ කෙසේ ගලපාගත්ත ද සීමාව ඉක්මවා ගිය සතුන් කෙරෙහි බැඳීම ඔබේත් සුරතලාගේත් දුකපිණිසම හේතුවේ. සුරතලා කොහොමත් සිටින්නේ සතර අපායේය. එහෙත් ඔබ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයකය. මේදෙක ඔබ පටලවා නොගත යුතුය. තමාවත් තමාට අයිති නැතිකොට සතර අපායේ සතෙකු තමාගේ කරගැනීමට යෑම අනතුරුදායක බව මෙනෙහි කරන්න. ඔබේ සෙවනේ වැඩෙන සුරතලා කුමන සතෙකු වුවද එම සතාපෙර ජාතියක මනුෂ්‍යයෙක් බව හොඳින් සිහිකරන්න. එම මනුෂ්‍යයා තිරිසන් සත්වයෙක් ලෙස සතර අපායට වැටුණේ පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී තිරිසන් සත්ව සංඥා වැඩූ නිසා වීම එක හේතුවක් විය හැකිය. මනුෂ්‍ය ජීවිතය ප්‍රපාතයට හෙලන මෙවැනි හේතූන්ගෙන් ඔබ අත්විඳෙන්න. තිරිසන් සත්වලෝකය විවිධත්වයෙන් පිරී ඇත. මේ විවිධත්වය යනු එම සතුන් ගෙවන කර්ම සහ කර්ම විපාකයන්ගේ ස්වභාවයයි. මෙහි පර්යේෂණකිරීමට, ඇති දැඩි කිරීමට, සුරතල් කිරීමට දෙයක් නොමැත. ඔබ සුරතල් කරන්නේ නම් ඒ ඔබ සුරතල් කරන්නේ සතර අපායේ කර්ම විපාකයකි. ඔබ දක්ෂයෙක් වන්නේ සතර අපායේ දුක තිරිසන් සත්වලෝකයේ දුක දැක එය කමටහනක් කර ගෙන සතර අපායෙන් එතෙර වීමෙන්ය. එසේ නොකොට සතර අපාය සුරතල් කිරීමෙන් නොවේ.

20. මේ දුකදැයි සිහියෙන් බලන්න

වනගත ආරණ්‍යවල හුදකලා වනවාසී කුටිවල වැඩසිටින ස්වාමීන් වහන්සේලා ගත කරන්නේ සමහරවිට දුෂ්කර ජීවිතයකි. මෙය සටහන් තබන වේලාවේ හික්කු වැඩසිටින්නේ රුහුණු ප්‍රදේශයේ වනගත ආරණ්‍යයකය. මේවන විට මාස කිහිපයකින් මෙහෙට වැසි නැහැ. පරිභෝජනයට ගන්න තිබෙන වැව් දෙකම හිඳිලා. ඒ හිඳිගියවැවේ ඇති සුළු වතුර ප්‍රමාණයේ අලින් නානවා, සත්තු වතුර බොනවා, කිඹුල්ලුන් බැසගෙන ඉන්නවා. ලුණුගතිය වැඩිනිසා මාළුන් මැරිල උඩ පාවෙනවා. ඒ කියන්නේ දිනෙන් දින හිඳෙන සීමිත ජල ප්‍රමාණයට අපවිත්‍ර දෑ මිශ්‍රවෙනවා වැඩියි. මෙම ජලය තමයි 'පිල්ටර්' කරල සැවොම වළඳන්නේ. ඒ උනත් මේ ජලය පිරිසිදුයි. අපුලක් දැනෙන්නේ නැහැ. සමහර වියළි කලාපයේ ආරණ්‍යවල ජලය හිඟ නිසා ශාරීරික අවශ්‍යතා සඳහාද ජලය සොයා ගන්නේ ගල් වලකින්, පොකුණකින්. බොහෝම තෘප්තියකින් තමයි පිංවත්ස්වාමීන් වහන්සේලා මෙහෙම, අවම පහසුකම් වලින් තොරව තම නිවීමේ ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන්නේ. අපේ පිංවත් දායක මහත්වරුන් මෙවැනි හික්කුන්ගෙන් අසන ප්‍රශ්නයක් තමයි 'ඔබ වහන්සේලා කැලයට වෙලාදුක්විදින්නේ ඇයි' කියලා. හික්කු වට තේරෙන්නෙ නැහැ ඇයි ඒ පිංවතුන් මෙහෙම අහන්නේ කියලා. කැලේ ජීවත්වන විට සතියකට වරක් තමයි හිස රැවුල බාන්නේ. හික්කු ව දරා සිටින්නේ දුඹුරු පාට වීරය. වියළි පරිසරය නිසා ශරීරයේ වියළි ස්වභාවයක් තමයි දරන්නේ. මේ ස්වභාවයන් දැක්කම ගිහි පිංවතුන් සිතනවා හික්කුන් වහන්සේලා දුක්විදිනවා කියල.

එක් අවස්ථාවක හික්කු වට මතකයි මිනිස් වාසයෙන් හුඟක් ඇත ආරණ්‍යයක වැඩසිටියදී කුටියේ සිට දානයට පිංඬපාත ශාලාවට කැලය මැදින් වඩින විට වන්දනාවේ පැමිණි නඩයක පිංවත් වයස අවුරුදු දොළහක් පමණ දැරියක් පාත්‍රය එල්ලාගෙන පැමිණෙන හික්කු ව දැකලා තමන්ගේ මවගෙන් අහනවා 'මොකේද්ද අම්මේ ඒ කියලා' ඒ කියන්නේ 'අමුතු සතෙක්' හැටියට තමයි ඒ පිංවත් දැරිය හික්කු ව වදාලා. ඒ කථාව ඇසෙද්දී මට හරි නිරාමිස සතුටක් දැනුණා. මට හිතුවා හික්කු ව මේ ලෝකයට අයිති නැති කෙනෙක් කියලා. හික්කු ව මේ ලෝකයේ හැමෝටම වඩා වෙනස් කෙනෙක් කියලා. කොයි හැටිවෙතත් ඔබ කවදාකවත් හික්කුන් වහන්සේ නමකගෙන් එහෙම අසන්න එපා. එහෙම සිතන්න එපා. මොකද එයමේ ලෝකයේ තිබෙන ලොකුම මුසාවාදය වෙනවා. මෙය සටහන් තබන හික්කු ව මොනම කටුක පරිසරයකදී වත්කවදාකවත් කැලයේ අසතුවත් ඉඳලා නැහැ. පිංවත් වනවාසී ස්වාමීන් වහන්සේලා බොහෝම තෘප්තියකින්, නිදහසකින්, හුදකලාවකින් තමයි කැලයේ නිවත් මග වඩන්නේ. දුකක් කොතැනද මේ හුදකලාව තුළ. මෙතනදී පිංවත් ගිහි පිංවතුන් පටලවාගෙන තිබෙන්නේ දුක සහ සැපයේ ස්වභාවය. තමන් ගෙවල් දොරවල්, ඉඩකඩම්, දරුමල්ලන්, ඥාතීන්, නිලතල, තනතුරු වැනි මහා දුක් ගොඩකට මැදිවෙලා. මේ සියල්ලෙන්ම මිදී නිදහස්වන ස්වරූප ජීවිත ගත කරන හික්කුන් වහන්සේලාගෙන් පිංවතුන් අසනවා 'ඇයි දුක් විදින්නේ?' කියලා. අපි කිසිම දුකක් විදින්නේ නැහැ. බොහෝම සැනසිල්ලේ තමයි මෙහි ජීවත් වෙන්නේ. අතහැරීම තුළ හික්කුන් වහන්සේලා ලබන සැපය, සංහිදීම පිංවත් ඔබලාට සිතාගන්නවත් සමහරවිට බැරිවෙයි. ඔබත් ජීවිතයේ බැඳීම් අඩු අයෙක් නම් ඔබට මේ සැපය දැනී ඇත. එසේ නොවුන අය හික්කුන් වහන්සේලා කෙරෙහි ආදරයෙන් ඉහත ප්‍රශ්නය අහන්නේ.

හැබැයි මෙයත් සටහන් කරන්න ඕනේ. වනවාසීව ආරණ්‍යගතව වැඩසිටියත් යමක් කෙරෙහි තෘෂ්ණාවක් ඇතිකරගෙනම ජීවත්වෙන්නේ ඒ ජීවිතවලටද සැපයක් නැහැ. දුක තමයි තිබෙන්නේ. මොකද කැලයේ පරිසරයට, වනසතුනට, ඇළදොලට, පුරාවස්තුවලට තණ්හාවෙන් මේවාට ඇලිල මේවා සොයන්න, ගවේෂණය කරන්න, ආරක්‍ෂා කරන්න වෙහෙසෙන ස්වාමීන් වහන්සේලාත් වැඩ සිටින්න පුළුවන්. හැබැයි සැබෑ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළ ගමන් කරන ස්වාමීන් වහන්සේලාට කිසිම දුකක් වනවාසී ජීවිතය තුළ නැහැ.

ගිහි පිංවතුන් නිතරම තම වසඟයේ තබාගත නොහැකි ඇසත්, කනත්, නාසයත්, දිවත්, මනසත්, කයත් මගේකරගෙන ඒවාට ආහාර සොයන්න වෙහෙසෙනවා. ඔබට දැනෙන්නේ නැහැ ඇසත් ඇසට දෙන ආහාරත් අනිත්‍ය බව. අනෙක් ආයතන පහත් එසේමයි. ඒවාට ලබාදෙන ආහාරත් අනිත්‍ය වන දේවල්මයි. මේ නිසාම ඔබ නැවත නැවතත් වෙහෙසෙනවා මේවායේ කුස ගින්න නිවන්න. මේ ගින්දර අවුළුවන්නේ අධ්‍යාත්මික බාහිර රූප දෙකත් විඤ්ඤාණයත් හේතුවෙන් සකස්වෙන එස්සය නිසාමයි. මේ එස්සය වුනේ ගින්දරත් පිදුරුත් බව නොදැන ඔබ එස්සය හේතුවෙන් සකස්වුන වේදනාව මගේ කරගන්නවා. නමුත් ඔබ මගේ

කරගෙන තිබෙන්නේ ගිනි ගොඩක්. ඔබ ඒ ගිනි ගොඩවල් නිසාම වර්තමානයේ තැවෙනවා, දුම්දමනවා, රත්වෙනවා, ගිනිගන්නවා. වර්තමානය කියලා සටහන් කරනවිටම ඒ සදහන්කළ වර්තමානය අතීතයට ගොස් ඉවරයි. මේ අත්දකින්නේ රූපය අතීතාභාවයට පත්වෙන වේගයයි. මේ වේගය පංචඋපාදානස්කන්ධයටම පොදුයි. මේ අතීතා ස්වභාවයේ යථාර්ථය තමයි වනවායි හිඤ්ඤා අත්දකින්නේ. මෙයින් අදහස් වෙන්නේ නැහැවනවායි හිඤ්ඤාවහන්සේලා අන්ධ, ගොළු, බිහිරියි කියලා. උන්වහන්සේලා ආශ්වාදයේ කෙටිබව දැකලා, ආදිනවයේ දිගුබව විශර්ඛව දැකලා කාමයේ නිස්සරණයමයි සොයන්නේ. රූපයේ නිස්සරණයමයි සොයන්නේ. මෙතන තියෙන්නේ පලායාම නොවේ. මගහැරීම නොවේ. අවබෝධයෙන් අතහැරීමයි. අතහැරීමෙන් නිදහස්වීමයි.

මේ මොහොතේ හිඤ්ඤාව අත්දැකීමට ලැබුණු සිද්ධියක් මතක්වුණා. දිනක් හිඤ්ඤාව කැලයේ කුටියක සිට පිණ්ඩපාතය සොයා ගමට වඩින්නට පිටත්වුණා. හිමිදිරියේ කුටියෙන් එළියට බහිනවිට වැසිවසින ලකුණක්පෙනෙන්නට තිබුණේ නැහැ. දැන් හිඤ්ඤාව කුටියෙන් එළියට බැහැල කිලෝමීටර් දෙකක් පමණ ඇවිදින්නිබෙනවා පිණ්ඩපාතය සොයන්න. කිලෝමීටර් කාලක් යන්න හම්බවුනේ නැහැ කැලය මැදදිම මහාවැස්සක් වසින්න පටන් ගත්තා. ලැබුණු අභියෝගයේදී හිඤ්ඤාව අධිෂ්ඨානයක් ඇතිකරගත්තා අන්තෝරාවැස්සක් වැස්සද වැස්සෙන් මිදීමට සෙවනකට නොයනවා කියලා. දැන් වැස්සෙන් සිවුර, ශරීරය, පාත්‍රනවිකය හොඳටම තෙමිලා. ගෙවල් කිහිපයකට වැඩමකරලා අවශ්‍ය ආහාර සොයාගත්තා. සමහරදායක පිංවතුන් ඇසුවා හාමුදුරුවනේ කුඩයක් දෙන්නද කියලා. සමහරු කුඩයක් ඉහලලම දෙන්න උත්සහකළා. හිඤ්ඤාව ප්‍රකාශ කළා මහත්මයෝ එළියට බසිනවිට වැසි වසියි කියලා සිතුවේ නැති නිසා කුඩයගෙනාවේ නැහැ. දැන් ඉතින් හොඳටම තෙමිල නිසා කුඩයක් අවශ්‍ය නැහැ. මෙහෙමම කුටියට වඩිනවායකියල. ඒත් ඒ සද්ධාවන්ත පිංවතුන්ට එය ලොකු දුකක් වුනා. ඒ මොහොතේ වැස්සට තෙමී සිටි හිඤ්ඤාවදුටුවානම් ඔබ සිතන්නේ අනේ මේ හාමුදුරුවෝ වුවමනාවෙන් දුක්විදිනව කියල. ගෞරවණීය, වන්දනීය නායකස්වාමීන් වහන්සේලා පවා සමහරවිට ප්‍රකාශ කරනවා කැලේට යන්නේ දුක්විදින්නද කියලා. කැලේවනවායි ජීවිත දුකක් නොවන්නේ කොහොමද කියල හිඤ්ඤාව ඔබට පහදා දෙන්නම්. ඔබ දන්නවද බලාපොරොත්තු නොවු ආකාරයට කඩාවැටුණු මහ වැස්සෙ තෙමී තෙමී තෙත බරිත වෙලා වඩින හිඤ්ඤාමොනතරම් සන්හිදීමකින්ද වඩින්නෙ කියලා. ඔබට දැන් ප්‍රශ්නයක් මතුවෙන්න පුළුවන් හිඤ්ඤාවට මොළේ අමාරුවක්ද කියලා. ඇයි හාමුදුරුවෝ කියනවා වැස්සෙ හොඳටම තෙමිල වඩින්නේ සංහිදීමකින් සැපයකින්කියලා. සත්‍යකිත්ම එය ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම සැපයක් ආර්යයන් වහන්සේලා පමණක්. අත්විදින සංහිදීමක්. ලෝකයට හොරා ලබන සංහිදීමක් සැපයක්. නමුත් දෙවියන්, බ්‍රහ්මයන් පමණක් දකිනා සැපයක්. ඔබ දන්නවාද හිඤ්ඤාව එම සංහිදීම සැපය ලබන්නේ කොහොමද කියලා. මහා වැස්සේ තෙතබරිත වෙව්ව ශරීරය සිවුර බාහිරින් පෙනුනද හිඤ්ඤාවට ශරීරයේ එක රෝම කුපයකටවත් ශීතලක් දැනුනෙනැහැ. දැනෙන්නේ නැහැ. හිඤ්ඤාවට වහිනවද තෙමිලද කියල තේරුමක් නැහැ. ඇයි දන්නවද ලොවතුරා සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාල ප්‍රතිප්‍රදාවේ ආශ්වර්ය ප්‍රාතිභාර්යන් නිසා හිඤ්ඤාව කුටියෙන් පිටවෙලා වැස්ස පටන්ගත් මොහොතේම තේජෝ මනසිකාරයට සමවැදිලියි වැඩියේ. හිඤ්ඤාව මුළු ශරීරයේම තේජෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරීත්වය සිතෙන් වැඩිකරගන්නවා. හරියට දැඩි ලෙස උණෙන් පෙලෙන අයෙක් වගේ ශරීරය එවිට උණුසුම් වෙනවා. මේ උණුසුමට වැස්ස කෙසේ නම් දුකක් දෙන්නද? මෙවැනි විටක වැස්ස නවත්වන්න කාටවත් බැහැ. එය ලෝක ස්වභාවයක්. ලෝක ස්වභාවයන්වළක්වන්න නිවන් මග වඩන්නන්ට බැහැ. නමුත් එම ස්වභාවයන් අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන ඒවායේ නොඇලී නොගැටී ඉන්න හිඤ්ඤාවට පුළුවන් වෙන්න ඕනේ. ආර්යයන් වහන්සේ කියන්නේ වැස්සත් උෂ්ණත්වයත් ජයගත්තකෙනෙක්. ලොව බලසම්පන්න පයව්, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතූන් විනිවිද දුටු කෙනෙක්. උන්වහන්සේලාදන්නවා සතරමහා ධාතුව තමන්ට අවශ්‍ය ආකාරයට ගලපාගන්න, පෙරලාගන්න. ඇයි සතරමහා ධාතුවේ ස්වභාවය අවබෝධකර අවසන් නිසා. නිරතුරුවම වෙනස්භාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතූන් ප්‍රඥාව අවබෝධය හමුවේ අසරණයෙක්මය.

දැන් ඔබ මෙය ඔබේ ජීවිතයට ගලපාගන්න. වනවායි හිඤ්ඤා දුක්විදින පිරිසක් නොවේය කියල දැනගන්න. සැබෑ බුදුපුතුන්ට පුළුවන් අවශ්‍ය අවස්ථාවක තේජෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරීත්වය සිතින් වැඩිකර ශරීරය උණුසුම් කරන්න, ශරීරය ගිනි තබාගන්න, ශරීරය අළු දූවිලි හැටියට දකින්න. මුළු ලෝකයම තේජෝ

ධාතුවෙන්ගිනිඅවුළුවා මුළු විශ්වයම, දස දිශාවම ගිනිගොඩක්, අළු ගොඩක් ලෙස දකින්න. අනෙක් ධාතූන්ද ඉහතආකාරයට අවශ්‍ය අවස්ථාවේදී ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වැඩි කිරීමේ ශක්තිය ආර්යන් වහන්සේට තිබෙනවා. එම නිසා පිංවත් ඔබ නොදැනුවත්භාවය නිසා වනවාසී, ආරණ්‍යවාසී භික්ෂූන් දුක්විඳිනවාය කියනවානම් එය ලෝකයේ තිබෙන ලොකුම මුසාවාදය වනු ඇත. එම නිසා ඔබට වඩා දසමයකින් හරි ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ඉදිරියෙන් සිටින පන්සල් වේවා ආරණ්‍යය වේවා පැවිදි උතුමෙකුට සහතික දීමට ඔබඉක්මන් නොවන්න. එය ඔබලාගේ සැපය පිණිසම හේතුවෙනවා ඇත. පිංවත් ඔබලාද කළයුත්තේ සතරමහාධාතුවේ ස්වභාවය අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන අධික ශීතලද දැඩි රශ්මියක් බවට පත්කළහැකි සණ දැඩිස්වභාවය දියරයක් බවට පත්කළහැකි ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිතේ හැකියාවන් දියුණුකළ ප්‍රඥාවෙන් හඳුනාගැනීමය.

මාර්ගය ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර ඇත. එම ධර්මය අත්දැකීමට අපි සැවොම පිංකරඇත්තෙමු. මග වැඩු ගුරුවරයෙකුගේ, කළ්‍යාණ මිත්‍රයෙකුගේ ඇසුරකින් තොරව ඉහත ස්වභාවයන් ඔබඅත්දැකීමට ගියොත් කායික මානසික රෝගියෙක් වීමේ ඉඩකඩ වර්තමාන සමාජයේ ඉතා වැඩිබවසිහිතබාගන්න. ඉහත සටහන තබන භික්ෂුවද කුඩයක් පාවිච්චි නොකර වැස්සේ වැඩිය මුල්ම අවස්ථාවමෙන්ම අවසාන අවස්ථාවද එයම බව හොඳින් මතක තබාගන්න. ඊට හේතුව වූයේද කුටියෙන් පිටවනමොහොතේ වැසි ලකුණු නොතිබුණු නිසාය. යම් හෙයකින් වැසි ලකුණු තිබුනානම් භික්ෂුව අනිවාර්යෙන්ම කුඩයසමගයි වඩින්නේ. මොකද මේ ආශ්වර්යමත් ප්‍රතිපදාවන් අවබෝධය ලබා අතහැරදැමීම සඳහා මිසලෝකයාගෙන් ලකුණු ලබාගැනීමට නොවන නිසාය. තමා කවුද යනු අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් පසු තමා තමාටදඅතහැරෙන්නු ඇත. මන්ද තමා තුළද ඇත්තේ හේතුවල ධර්මයන්ගෙන් සකස්වූවක් මිස සත්වයෙක් ඔහු නොදකිනනිසාය. සෑම බුදුපුතෙකුම පන්සලක වැඩසිටියද, ආරණ්‍යයවාසීව වැඩසිටියද තෘෂ්ණාවෙන්, චන්ද රාගයෙන්යමක් අල්ලා නොගෙන ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කරන්නේ නම් උන්වහන්සේ ලබන්නේ සංභිද්ධිමත්ය, සැපයක්මය.

21. ආදිනව නොපෙනෙන අශ්වාදයද ආදරය?

තවත් වැලන්ටයින් දිනයක් අත ළඟය. මෝහයට මෝස්තර දමා 'ආදරය' යැයි ආටෝපයක් සරුවටසමාජගත කරන්නේය. සරු දේ නිසරු වශයෙනුත් නිසරු දේ සරු වශයෙනුත් ගත් අභිංසක තාරුණ්‍යය මුලාවෙන්මුලාවට පත්වන්නේය. සැබෑ සැනසීම වෙනුවට කාමයේ ආශ්වාදය තුළ වැනසීමට පාර කපන්නේය. පරිහානියෙන් පරිහානියට යන ලෝකයේ ඒ 'නන්තත්තාර' රැල්ල නැවතීම (හේතු එල අනුව) අපටනොහැකිවුවද, සරු දේ සරු වශයෙන් ගලපාගැනීමටත් නිසරු දේ නිසරු ලෙසින් බැහැර කිරීමත් පහසුවක්වනුපිණිස ආදරය ගැන සඳහන් මේ සටහන මෙම සතියේ ඔබට පිදීමට අපි තීරණය කළෙමු.

තාරුණ්‍යය කියන්නේ බොහෝම සුන්දර තැනක්. ලස්සන, කඩවසම්, ලාලිත්‍යය, රිද්මය, ප්‍රභාෂ්වරබවතාරුණ්‍යයත් එක්ක ජීවිතයට එකතුවෙන ධර්මතාවයත්. ශරීරය තුළ කුළුණුලේ නිපදවන හෝමෝනක්‍රියාකාරීත්වය නිසා සතරමහා ධාතුව හොඳින් දිස්නීමත්ව හැඩවැඩ වෙන කාලයක් මේ තාරුණ්‍යය. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා 'මහණෙනි, රූපයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. මම රූපයේ ආශ්වාදයක් නැහැ කියන්නේ නැහැ' කියලා.

රූපයේ ආශ්වාදය තමයි නව යොවුන් දරුවෙකුගේ, දැරිවියකුගේ රූපයේ ලාලිත්‍යය, හැඩය, ප්‍රභාෂ්වරබව. මෙතන ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. ඒ නිසාමයි සත්වයා මේ තාරුණ්‍යයෙන් යුත් රූපයට බැඳීයන්නේ. ඒ රූපය තුළ බැසගන්නේ. මෙන්න මේ රූපයේ ආශ්වාදයට මත්වෙන අපි රූපයේ ආශ්වාදයවගේම රූපයේ ආදිනවයකුත් තිබෙන බව අමතක කරනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා රූපයේ ආදිනවය තමයි ඔය ප්‍රභාෂ්වර කාන්තිමත් රූපය ක්‍රමාණුකූලව වයෝවෘද්ධතාවයට පත්වීම කියලා.

වයස හැට පිරිණු විට රූපය වැහැරී මහල්ලෙක් මැහැල්ලක් බවට පත්වෙනවා. රූපයේ ආශ්වාදය කියන්නේ බොහෝම කෙටිකාලයක් පවතින දෙයක්. නමුත් එහි ආදිනව බොහෝම දිගයි. තාරුණ්‍යය නිසා අපි ඇතිකරගන්නා රාග, ද්වේෂ, මෝහ සිතුවිලි නිසා ආදිනවය කියන කාරණය කල්ප ගණනාවක් දිග වෙන්න පුළුවන්.

තාරුණ්‍යය සමග අත්වැල්බැඳගන්න ධර්මතාවයක් තමයි ආදරය. තාරුණ්‍යයත් ආදරයත් එකතුවෙච්ච තැනදී ආශ්වාදයෙන් මත්වීම නිසාම ආදිනවය දැකීමේ හැකියාව අත්ධවෙනවා. මේ අත්ධතාවය නිසා ඇතිකරගන්නා අනතුරු හේතුවෙන් අභිමිකරගත් ජීවිත, විනාශකරගත් ජීවිත කොපමණද?

තම ජීවිත තුළ රාග, ද්වේශ, මෝහ අකුසල මූලයන් ශක්තිමත් කරගන්න සමාජයක් අපි ඉදිරියේ තිබෙනවා. මෙය ධර්මයේ කැඩපතක්. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා ක්‍රමාණුකූලව මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය පිරිහීමට පත්වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ අනාගතයේදී මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ්‍ය අවුරුදු 10 ක් බවට පත්වෙනවා කියලා. එම කාලයේදී වයස අවුරුදු 05 වනවිට මනුෂ්‍යයෙක් විවාහ වෙනවා. වයස අවුරුදු 07 වන විට දරු මුණුපුරන් ලබල මැරිල යනවා. මොකද පරමායුෂ්‍ය වසර 10 යි. මෙන්න මේ තැනට ලෝකයදැන් යමින් පවතිනවා. අපි මේ රටේ ලෝකෙ සිද්ධවෙන සිදුවීම් දෙස කම්මුලට අත තබාගෙන බලා සිටින්නේ අදහාගන්න බැරුව වගේ. ඒත් මේ අරුමයක් නෙවෙයි. සම්මා සම්බුද්ධ මුවින් දේශණා කළ ලෝකයේ ගමන්මාර්ගයම තමයි.

මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය කෙටිවෙන්න, කෙටිවෙන්න වර්තමානයේ මනුෂ්‍ය වර්යාවන්ද කෙටි වෙනවා. අදකාලයේ දරුවෙක් වයස අවුරුදු 7, 8 වනවිට වැඩිවියට පත්වෙනවා. ඒ කියන්නේ ලාබාල වයසේදීම දරුවන් වැඩිහිටියන් බවට පත්වෙනවා. ලාබාල වයසේදීම වැඩිහිටිභාවයට අදාල මානුෂික අවශ්‍යතාවයන්ට ඒ අය බැඳී යනවා. ළමා වයසේදීම විරුද්ධ ලිංගිකයන් සමග ආදරයට හා ඒ හා සමාන බැඳීම්වලට ඇදීයනවා. දරුවෙක් තුළින් වැඩිහිටියෙක් මෙන්ම, එහි අනෙක් පැත්ත හැටියට වැඩිහිටියෙක් තුළින් තරුණයෙක් දැකීමට ඔබට සිද්ධවෙයි.

මේවා ආයුෂ පිරිහීමත් සමග ඇතිවෙන හේතුවල ධර්මයන්. මෙය වැඩිහිටි පරපුරට එක්තරා අභියෝගයක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් සම්බුදු ධර්මයට අනුව ගලපා බලනවිට මෙතන කිසිම අභියෝගයක් නැහැ. ලෝකය යායුතු ගමන හැඩවැඩ වෙමින් යනවා. නමුත් මේ ගමන දැකලා සතුටුවෙන්නට ඔබට බැහැ. ඔබ කුමන වෙහෙසක් ගත්තද මේ ගමන නවත්වන්නත් ඔබට බැහැ. මේවා හේතුවල ධර්මයන්ය.

මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර අවුරුදු 160 ක් ආයු වැළඳි කුල මහරහතන් වහන්සේ වැඩසිටියා. ඒත් ඒවා දුර්ලභ පාරමි ශක්තීන් නිසා සකස් වූ ඵලයන්. එදා මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ පැවතියේ අවුරුදු 120 යි. නමුත් මේ මොහොතේ වසර දෙදහස් පන්සියයක් ගෙවූ තැනදි මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ අවුරුදු 65ක් දක්වා පමණ අඩුවෙලා. ඒ කියන්නේ මනුෂ්‍යයෙකුගේ ආයුෂ අඩකට සමාන ප්‍රමාණයකින් අඩුවෙලා. ඒ සා ආයුෂයක් අඩුවන්නට ගතවූ කාලය ලෝකය අස්වාභාවිකත්වය කාර්මීකරණය දෝරගලා ගිය යුගයක් නොවෙයි. සරල ස්වාභාවිකත්වය තුළ ලෝකය පැවති කාලයක්. නමුත් ඔබ වර්තමානය අනාගතය තුළ දකින්නේ අතිශය අස්වාභාවික කාර්මීකරණය දෝරගලා ගිය ලෝකයක්. රසකාරක, කෘමිනාශක, වල්නාශක.... මත රැදුණු ලෝකයක්. ඒ හේතුව නිසාම මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ අතීතයට වඩා මහා වේගයකින් හීන වෙනවා. වර්තමාන ලෝකය ගමන් කරන දැඩි කාර්මීකරණය, කෘතිම ආහාරකරණය දෙස බලනවිට තව වසර එක්දහස් පන්සියයක් ගිය තැනදි මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ අවුරුදු 10 කියන තැනට පත්වීමේ හැකියාව කාටවත්ම බැහැර කරන්න බැහැ. මොකද ගෙවීගිය වසර දෙදහස් පන්සියයට වඩා අතීතය ව්‍යාකූල එක්දහස් පන්සියයක් ඉදිරියේ එළඹෙන්නේ.

අපි තරුණ කාලයේදී ආදරය කියන හැඟීමක් අප තුළ සකස් වුනේ අවුරුදු 20 පසුවුණාට පසුව. ඒත් අපි ආදරය ගැන කතාකරන්න බය වුණා ලැ-ජා වුණා. නමුත් වර්තමානයේ අවුරුදු 15 වනවිට ආදරය කරලා ආදරයෙන් පරාජය වෙලා මුහුදට, ගහට පැනල, වසබිල ජීවිත නැති කරගන්න කොතෙක් තරුණ ජීවිත මේ සමාජයේ ඇතිද? තමාට වූ ආසාදාරණය වසාගෙන ජීවත්වන වර්තමාන සමාජයේ කොතෙක් ඇතිද? මේවායේ ගණන් හිලව වැඩිවීමක් මිස අඩුවීමක් සිතීම විභිච්චකි.

ලෝකය යමක් සුන්දරයි කියලා දැක්කහම අපි ඒ සුන්දරත්වයට රැවටෙන්නවා. ඔබ සිතන්නේ ඒ සුන්දරත්වය ලෝකයට අයිති දෙයක් කියලා. ඒ සුන්දරත්වය ලෝකයට අයිති දෙයක් නොව ඔබ තුළින්ම එම රූපය කෙරෙහි ඔබ සකස් කරගන්නා වූ ඡන්ද රාගය නිසාම ඔබ තුළ සකස් කරගත් සිතුවිලි සමුදායකි. මෙන්න මෙතනදී ඔබ රැවටීමට ලක්වෙනවා. මොකද අනුන් නිසා ඔබ තුළින්ම සකස් කරගත් හොඳයි කියන මිම්මක්, සීමාවක් තුළ සිට ලෝකයට පුද්ගලයාට බැඳී යනවා. රූපය නිසා තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුණ සිතට පුද්ගලාකාර හැකියාවක් තිබෙනවා ඇදුමකින් වසා තිබෙන කසළ ගොඩක් රත්‍රං ගොඩක් කරලා දකින්න. මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ පිරිහෙන්න පිරිහෙන්න මනුෂ්‍යයා සුදානම් නැහැ තමාගේ ආයුෂ අඩුවෙනවාය යන්න පිළිගන්න. එය සද්ධර්මය කෙරෙහි ඇති දුරස්ථභාවය නිසාම සිදුවන්නක්. එවැනි අය යමෙක් අවුරුදු 50 - 60 ක් ජීවත් වෙලා මැරුනොත් එම මරණයට කියන්නේ අකල් මරණයක්, හදිසි මරණයක් කියලා. ධර්මයේ යථාර්ථය, සංස්කාර ධර්මයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිගන්න සුදානම් නැහැ. තවත් පැත්තකින් මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ පිරිහෙනවාය කියන කාරණය පිළිගන්න සුදානම් නැති නිසා අවුරුදු 50 - 60 දී ආදරය සොයන කාමය සොයන වැඩිහිටියන්ගේ සමාජයක් බිහිවෙනවා. මොකද මේ අය දකින්නේ තවම පරමායුෂ අවුරුදු 120 ක් පමණය කියලා. මේ අය අවුරුදු 65 න් මියයාමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නොවේ සැලසුම් සකස් කරන්නේ. මරණය ජීවිතයෙන් ගොඩාක් ඇතට දමනවා. ඒ කියන්නේ ධර්මයෙන් ඇතට යනවා. පුළුවන් තරම් මරණය ජීවිතය කිට්ටුවට ගන්න. එවිට ඔබ ධර්මයට සමීප වෙනවා. කෙතෙක් ධර්මයෙන් හොඳටම දුරස් වුණොත් ඔහු හිතන්නේ නැහැ තමන් මැරෙනවාය කියලා. මරණය ගැන හිතන්න බය කෙනා ඉබේම ධර්මයෙන් ඇතට යනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ධර්මය තුළ සිට ලෝකය දකින්න.

22. මරණ බියෙන් තොර මරණයක් උදෙසා

වර්තමානයේ කුමක්ද ලෝකය තුළ සිද්ධ වෙන්නේ? සිදුවෙමින් පවතින අපි අකමැති දේවල් නැවත්වියනොහැකිද? එසේත් නොමැතිනම් මේ ලෝකධර්මතාවයන්ද?

තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස්කර ගන්න. එතකොට ඔබ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයෙන් බැහැරවෙන්නෙ නැහැ. ඔබ ලෝකය දැකල කම්පාවෙන්නෙ නැහැ. ඉපදීම තිබුණ නම් දුක තිබෙනවා. ඒදුක නේද අපි අත්විඳින්නේ. මනුෂ්‍යයා තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් ශීලයෙන් ඒවායේ අර්ථයෙන් ඇත්වෙනවිට ඒ හේතුවෙනුයි ආයුෂ්‍ය පිරිහීමට පත්වෙන්නේ. එහෙමනම් අපි පිළිගන්න ඕනේ අපි තුළින් ඉහත අර්ථයන් අර්ථවත්ව ක්‍රියාත්මක නොවන බව. සමාජය තුළින් ඇසෙන්නාවූ ආදරයේ විරාහවේ හඬ, ළමාතරුණ පිරිස් සීමාවන් ඉක්මවා වර්යාවන්ට යොමුවීමේ හඬ, වැඩිහිටියන් මෝස්තරකරණයන්ට යොමුවීමේ ප්‍රවණතාවය යනු ආයුෂ්‍ය පිරිහීමත් සමග ලෝකය තුළ ඇති වන විකෘතියයි. මේවා හේතුඵල ධර්මයන්ය. හේතුවලෝකයා ධර්මයෙන් ඇත්වීමයි. ශීලයට වටිනාකමක් නොදෙන ජනතාවක් බිහිවීමයි.

මෙය බෞද්ධ ජනතාවට පමණක් වන අනතුරක් නොවේ. දුෂ්ශීලභාවය නිසා මුළු ලෝකයාම මුහුණ දෙන අනතුරකි. දැන් අපිට මේ ධර්මතාවයන් නිවැරදි කරගන්න බැහැ. මිනිසා විසින් සිදුකරන අකුසල් බහුල බැවින් ඒවා විපාක දීමට සුදුසු ලෝකයක් අපි ඉදිරිපිට ඇති වෙන්නේ. කිරිසප්පයාගේ පටන් මනුෂ්‍යයා කයින්, වචනයෙන්, මනසින් සිදුකරගන්නාවූ අකුසල් කන්දරාව කොතෙක්ද? දරුවෙක් දරුගැබේ සිටියදීත්, දරුවා ළදරු පාසලට, පාසලට යැමේදීත්, දරුවා රැකියාවට, විවාහයට, විවාහයෙන් අනතුරුව දරුමුණුපුරන් බලාගැනීම දක්වා ලෝභ, ද්වේශ, මෝහකියන අකුසලයන් කොතෙක් ඔබ අතින් සිද්ධවෙනවාද? සමාජය තුළ තිබෙන තරගකාරීත්වය නිසාම දරුවෙක් නිසා දෙමාපියන්ට, දෙමාපියන් නිසා දරුවෙක්ට සැනසෙන්න පුළුවන් ලෝකයක් ඉදිරියේදී බිහිවෙයිද? මෙය අසුබවාදිව නාත්මකව ලෝකය දකිනවා නොවේ. මෝහයෙන් තොරව සතියෙන් සිහියෙන් ලෝකය දැකීමේ ක්‍රමයයි මෙහි සටහන් කරන්නේ.

සමහර පිංවතුන්ලා දුක විඳිනවා. ඒත් දුක හෙළිකරගන්න, විවෘතකර දකින්න කැමති නැහැ. ඊට එකම හේතුව අකුසල් විපාකවල බලවත් භාවයයි. අනතුරෙන් මිදෙන දිශාවට යන්න ඉඩදෙන්නෙ නැහැ. අනතුරුවලට කැමැත්තෙන් බැසගන්නවා. රටේ ලෝකයේ සිදුවෙන සිදුවීම් දැකලා බිය ඇතිකරගන්න. එතනදී තමයි ඔබ දුක දැක්කා, දුක හඳුනාගන්නා වෙන්නේ. දුක දුකක් බව හඳුනා නොගෙන අපිට බැහැ දුකෙන් මිදෙන දිශාවට යන්න. එක තප්පරයක්වත් සතුටුවෙලා බලන්න පුළුවන් ලෝකයක් නොවේ අපි ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ. කෙටි ආශ්වාද සතුටු සිතින් පිළිගන්නොත් දීර්ඝවූ ආදීනවයන් පසුපසින් එන බව දකින්න. වර්තමානයට වඩා අනාගත ලෝකය විනාශකාරී ලෝකයක් වෙනවා. මිනිසා ශීලයෙන් පිරිහෙන්න පිරිහෙන්න විවේකීව යමක් සිතීමේ ශක්තිය මනුෂ්‍යයාට නැතිව යනවා. පිංවත් ඔබ කලබලනොවී විවේකයෙන් ලෝකය දකින්න. කලබලකාරී බව සහ ඉක්මන්කාරී බව ආශ්වාදයේම නිවුන් දරුවෝය. ඔවුන් හුරු බුහුටිය, දහකාරය. එහෙත් ආදීනවය අපෙන් වසන්කර දුකෙන් අපිව මුලාවට පත්කරයි.

නිස්සරණය අතේ දුරින් තිබියදීම විවේකීව, සිහිබුද්ධියෙන්, ඉවසීමෙන් එම කෙටිදුර පියමං නොකොට කෙළෙස්පිරිණි ලෝකයාගෙන්, මාරයාගෙන් ලකුණු ප්‍රසංශා බලාපොරොත්තුවෙන් අපි ගිහිපීචනයේදීද, පැවිදිපීචනයේදීද, පැවිදිවෙද්දීද ඉක්මන්කාරී වුනොත් ධර්මවිනය ඉක්මවා කටයුතු කළොත් එය කාමයන් උදෙසා ආශ්වාදයක් වනවා විනා නිස්සරණය උදෙසා මාර්ගයක් නම් නොවන්නේය. අපි විරවරයන් වියයුත්තේ තරගය අවසානයේදීය. තරගය ආරම්භයේදීම විරයන් වීමට ගියහොත් ඒ 'අධිබලාපොරොත්තු' සහ නොඉවසීම විසින්ම අපගේ ලැබියහැකි ජයග්‍රහණයන් සහ දක්ෂතාවයන් මරාදමනු ඇත.

සැබවින්ම ඔබලා දක්‍ෂයන්ය. අදක්‍ෂයන්ට එම දක්‍ෂභාවය විනාශකර දැමීමට ඉඩ නොදීමට පිංවත්ඔබතුමන්ලා වගබලා ගත යුතුය. අදක්‍ෂයාද දක්‍ෂයෙක් බවට පත්කරගත හැක්කේ එවැනිආදර්ශයන්ගෙන්ය. අපතුළ දක්‍ෂභාවය සැඟවී තිබුණිද අප සියල්ලෝම මුලාවූ සත්වයන්ය. අපි අතර ඇති එකමවෙනස මුලාවේ අඩු වැඩිභාවය පමණි. එහෙයින් කිසිවෙකුටවත් වරද පැටවීම නොකළ යුතුය. වැරදි කරනලෝකය කැඩපතක් කරගෙන ඔබ ඔබේ වැරදි හඳුනාගෙන නිවැරදි වියයුතුය. ලෝකය විවේකීව නිවැරදිවහඳුනාගතහොත් ඔබ ලෝකයටරැවටෙන්නේ නැත. එතෙක් ඔබ ලෝකය රවට්ටන්නේය. අවසානයේ අප සියල්ලෝම රුවටී ඇත්තෙමු.

ඔබ නිරතුරුවම සිතත් එක්ක කථාකරන්න. සිතත් එක්ක තර්ක කරන්න. කුමක් ගැනද කථාකරන්නේ දුකගැන, දුකෙන් මිදීම ගැන.

සැපය ඔබෙන් දුරස්කරන සැබෑම සතුරා තෘෂ්ණාව හඳුනාගන්න. කාමයන්ට කැමති සිත ආශ්වාදයම සොයනසිත සතුරෙක් ලෙස දකින්න. ඇසෙන් ලෝකය ඇත්කරන්න. කනෙන් ලෝකය ඇත්කරන්න. මනසින් සිතුවිලිඇත්කරන්න. මේ ඔබෙන් ඇත් වූයේ තෘෂ්ණාවයි. ඔබව වීරයෙක් කරන තෘෂ්ණාව ඇත්කරන්න. එවිට ඔබටපුළුවන් නිහතමානීත්වයේ පිහිටෙන් පීඩාවකින් තොරව ලෝකය ඉදිරියේ දෙකේ කොළයට වැටෙන්න. දැන්තමයිමොනම තරගයක් වුව ඇරඹීමට හොඳම වෙලාව. හැබැයි මෙතනදී කතාකරන්නේ භවයෙන් එතෙරවීමේ තරගයගැන. තෘෂ්ණාවෙන් බැඳීයන කල, ආශ්වාදය උදෙසාම ඇඳීයන සිත හොඳින් හඳුනාගන්න. එවිට අපිට පුළුවන්වීරයෙක් නොවී ජයග්‍රහකයෙක් වෙන්න. එතෙක් අපි ජයග්‍රහණයක් නොලැබූ වීරයන් වනු ඇත.

ඉක්මන් නොවී පිංවත් ඔබ ළඟ දකින්න. ඉක්මන් තීරණ දුකෙන් දුකටමයි අපිව පත්කරන්නේ. රූපයන් කෙරෙහිඇතිකරගන්නා තෘෂ්ණාවේ තරමට අවිචේකය වැඩිවෙනවා. මොහොතක් විවේකීව සිතන්න ඔබ ඔබට අනුකම්පාකරගන්න. ඔබ මේ හම්බ කරන්නේ කාටද? ඔබ මේ වෙහෙසෙන්නේ කවුරුන් උදෙසාද? හෙට උදේට ඔබටකුමක්වෙයිද කියන සහතිකය තිබෙනවාද? සංස්කාර හේතුවෙන් සකස්වුණාවූ විඤ්ඤාණය නැමති 'කොක්කේ'එල්ලා ඇති රූපයක් මේක. සංස්කාර හේතුවෙන්ම කොක්ක ප්‍රතික්‍රියා දැක්වුව තැනදී රූපයවැටෙන්නේ මහ පොළවට. ඊට වඩාදෙයක් මෙතැන නැහැ. මෙහෙම සිතීම ජීවිතයෙන් පලායෑමක්නොවේ. පලායන ජීවිතය සැබෑම අරමුණක් උදෙසා පෙලගැස්වීමකි. මේ ගැන සිතන්න විවේකී මනසක්තිබෙන්න අවශ්‍යයි.

සිත විවේකයට කැමති නැහැ. අනිත්‍ය අරමුණක්, ධර්ම අරමුණක් මෙනෙහිකරන්න සිත මැලිකරනවා. ඒනිසයි ගිහිපැවිදි අපි ගොඩක් වගකීම් කරපින්නාගන්නේ. පන්සලකට ගියත් ආරණ්‍යයකට ගියත් සිල්සමාදන්වෙන්න ගියත් එතන යමක් හදන්න යමක් කරන්න තමයි වඩාත් කැමති. මේවා වැරදි කියලා කියනවානොවේ. මීටත් වඩා නිවැරදි දෙයක් ධර්මය තුළ තිබෙනවාය කියන කාරණයයි මේ අවධාරණය කරන්නේ.සිත විවේකයට අකමැති වෙන්නේ පංචනිවරණයන්ට සිත කැමති නිසා. පංචනිවරණයන්මයි ලෝකයේයථාර්තයඔබෙන් වසන්කර තබන්නේ. මේ සතුරාගේ ස්වභාවය ඔබව මුලාවට පත්කිරීමයි. පෞරුෂත්වය හේතුවෙන්,විශේෂ කුසලතා හේතුවෙන් සමහරවිට මේ මොකුත්ම නොමැතිව තමා තුළ අධිවිශ්වාසයක්, මාන්ත්‍යයක්ගොඩනගාගන්නවා. කාමච්ඡන්දයන් අපිට උපකාරකරනවා අලුත් සැලසුම් ක්‍රමවේදයන් උපක්‍රම තුළින් ඔබවදැනුවත් කරන්න. මේවා ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්කිරීමට යැමේදී ඇති වන ජය පරාජයන්හිදී තමයි ඔබපීඩාවට පත්වෙන්නේ. දැන් ඔබ අවිචේකී මනුෂ්‍යයෙක්. ඒ අවදානම තුළ සිටිමින්ම ධර්ම දේශනාඅභනවා. පිංකම්කරනවා. භාවනාකරනවා. නමුත් ඒවායේ ප්‍රතිඵල ධනාත්මක නැහැ. නමුත් ඔබ කැමතිනැහැ පිළිගන්න ඔබ දුර්වලයි කියලා. ඔබ කැමති කාමච්ඡන්දයන් තුළින්ම තෘප්තිමත්වන පරාසයක් තුළධර්මයන් ජීවිතයට එකතුකරගන්න. මෙතනදී අපි රැවටීමට ලක්වෙනවා. මොනදෙයක් ගැන අතීතයේවර්තමානයේ සිතුවද ඒ හැම සිතුවිල්ලක්ම හිස්දෙයක් පමණක්මයි. සංස්කාරගොඩක් තවත් සංස්කාරගොඩවල් නිසා තව තවත් සංස්කාර රැස්කරගන්නවා. සෑම විතර්කයක්ම භවගමන දිග්කරගන්නවා.

අවදානාව විසින් ගොඩනගාදුන් සම්මුති ලෝකය ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස, කය සමගයි බැඳීපවතින්නේ. ඇස, කන යනු හිස්දෙයක්ය යන්න අපි දකින්න දක්ෂ වුවහොත් ඇසෙන් දකින සම්මුති ලෝකයහිස්දෙයක්ය යන්න ඔබ අවබෝධකරගන්නවා. ඇසෙන් ලෝකය බැහැර කරමින් එතකොට ඇස ඇසේස්වභාවයෙන් පවතීවි. කනෙන් ලෝකය බැහැර කරන්න. එවිට කන කනේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. නාසය, දිව, මනස, කයෙන් ලෝකය බැහැර කරන්න. එවිට ඒවා ඒවායේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. දැන් ඔබලෝකයෙන් මිදුන මනුෂ්‍යයෙක්. මෙනත තමයි නිදහස්ම තැන. ලෝකයාට බැඳීයනවිටයි දුකට ඔබබැඳීයන්නේ. මේතැන අවබෝධයෙන් දකින්නයි ඔබ අප්‍රමාණව වෙහෙසෙන්නේ. නමුත් මේ පුංචි දෙයමහමෙරක්වගේ දැනෙන්නේ තෘෂ්ණාව කියන එකම කාරණය නිසාමයි. මෙන්න මේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි දරුවන්සිතන්නේ තමන් වැඩිහිටියන්ය කියලා. වැඩිහිටියන් සිතන්නේ තවම තමන් තරුණයි කියලා. රූපය කෙරෙහි ඡන්දරාගය නිසාම ජීවිතවලට වැඩි වටිනාකමක් අධිකක්සේරුවක් දෙනවා. මේ අධිවටිනාකම ජීවිතයටලබාදෙන කිසිවෙකුටත් සුවපහසු මරණයකටනම් යන්න බැහැ. මොකද ඔහු මේ ජීවිතය මැරෙනවාය කියලදකින්න සිතන්න කැමති නැහැ. මරණය කියන්නේ අපි කතාකරනවා, සිතාවෙනවා වගේ ලෙහෙසි පහසුදෙයක්, විනෝදකාමී දෙයක් නොවෙයි. ශීලයෙන් අපි පරිපූර්ණ නැතිනම් මරණය කාටත් මරණ දන්ඩනයක්බවට පත්වෙනවා. මරණය කියන්නේ තමන් මගේ කොට අල්ලාගත් සියල්ල අත්හැරදැමීමට සිදුවනඅවස්ථාවක්. මාර සිත ඔබට හවයේ වැඩිදුකක් කරා ඇදදැමීමට අකුසල් සිත් මතුකර දක්වනවිටශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනාමයි එම මාර අකුසල් සිත් යටපත්කර සුගතියට අවශ්‍ය කුසල් සිත් මතුකර ගැනීමටදක්ෂ වෙන්නේ.

මනුෂ්‍යයෙකුගේ අවසාන මොහොත බොහෝම සංකීර්ණ අවස්ථාවක්. මරණයට ඔබ සූදානම්වී නොසිටියොත් ඔබඅසරණ භාවයට පත්වෙනවා.

දායක මහත්මයෙක් සුනාමි අවස්ථාවේදී මුහුණදුන් සිද්ධියක් මෙහි සඳහන් වෙනවා. මෙම දායකමහත්මයා වෙද මහත්මයෙක්. මොහු පන්සල් යන දානය පුජාකරන බෞද්ධ මහත්මයෙක්. වර්තමාන සමාජය'බෞද්ධයා' කියල සඳහන් කරන තැන හිටපු මහත්මයෙක්. සුනාමි අවස්ථාවේදී සුනාමියට හසුවී විනාශ වුදුම්මරියේ සිටි මගියෙක්. දුම්මරිය මුහුදු වතුරෙන් පිරිලා මොහු වතුරේ ගිලුන වෙලාවේ මොහුට එකපාරටමසිතුවිලි සකස්වෙලා තිබෙන්නේ ධර්මය බොරුයි කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සරණක් නැහැය කියලා.බලන්න මරණය අභියෝගය ඉදිරියේදී ධර්මයත් ප්‍රතික්ෂේප කළා. මේකට තමයි අමුලිකා සද්ධාව කියන්නේ.ජීවිතය ඉදිරියේ අභියෝගයක සෙවනැල්ල, මරණයේ සෙවනැල්ල වැටෙනවිට ධර්මයත් බුදුරජාණන් වහන්සේවත්ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. මෝහය මුසු ශ්‍රද්ධාව, මුල් ශක්තිමත් නොවු සද්ධාව අභියෝග ඉදිරියේවෙනස්වෙනවා. ඒකයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරන්නේ ශ්‍රද්ධාව කියන කාරණය මේ ලෝකයේශ්‍රේෂ්ඨම ධනයයි කියලා. තෙරුවන් කෙරෙහි ගුණයන් දැන පැහැදෙන ආකාරවනී ශ්‍රද්ධාව කවදාකවත්ඔබව මුලාකරන්නේ නැහැ. ඔබ තුළින් වෙනස් වෙන්නෙ නැහැ. එම පිංවත් වෙද මහත්මයා කියනවාදෙවැනි රළපහරට ඔහු ව යටවුන වෙලාවේ අතීතයේ සිදුවූ සුදුවීම් වේගයෙන් සිතට ගලාගෙන පැමිණියාකියලා. අතීතයේ තමා සමග රන්ඩුවුන මිනිස්සු තමා කරගත් ලොහ, ද්වේශ, මෝහ අකුසල් මැවී පෙනෙන්නටපටන් අරගෙන. බලන්න පළමුව මුහුදු රළට යටවුන වෙලාවේ එම අභියෝගය ඉදිරියේ ශ්‍රද්ධාවඅහිමිකරගත්තා. දෙවැනි රළපහරෙදී ශ්‍රද්ධාව අහිමිකරගැනීම නිසාම සකස්වූ මිත්‍යදෘෂ්ඨිකභාවය නිසාමඅකුසල් සිත්, ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ සිත් සකස්වෙන්න පටන් ගත්තා. නමුත් මොකක්දෝ වාසනාවකට එමවෙදමහත්මයා ජීවිතය බේරාගත්තා. ඔහුම කියනවා ඒ වෙලාවේ මගේ ජීවිතය නැතිවුනා නම් මහාදුකකටයිතමා ඇදවැටෙන්නෙ කියලා. වර්තමානයේ මේ වෙදමහත්මයා අමුලිකා සද්ධාවේත්, ආකාරවනී සද්ධාවේත්වෙනස හොඳින් හදුනාගත් මහත්මයෙක්. නමුත් අතීතයේ ඔහුට තිබී තිබුණේ තෙරුවන්ගේ ගුණයන් හොඳින් දැනඇතිකරගත් ආකාරවනී සද්ධාවනොව අමුලිකාසද්ධාවයි. මේ ගැන පිංවත් ඔබ හොඳින් අවධානය යොමුකරන්න.තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තුළ නොපිහිටියොත් මිත්‍යදෘෂ්ඨික භාවයමයි උරුමවෙන්නේ.

එම නිසා තමා තමාවම රවටාගැනීමේ සංසාරබිය දැකලා, ලෝකය පත්වීගෙන එන විකෘතිභාවය දැකලාඑම ව්‍යසනයෙන් මිදීම උදෙසාම තෙරුවන්ගේ ගුණයන් ඥාණයන් හොඳින් දැන පැහැදීමෙන් ඇතිකරගන්නාසද්ධාවයි පිංවත් ඔබව සැපයට ඔසවා තබන්නේ. මහාවේගයකින් මනුෂ්‍ය ආයුෂ්ඨි නිතභාවයට පත්වෙමින්

විකෘතිභාවයෙන් යුත් පරිසරයක් ලෝකය තුළ ගොඩනැගෙන මෙවන් මොහොතක තරුණ වැඩිහිටි සැවොමග්ද්ධර්මය තුළින්ම ජීවිතයට සැනසීම සොයන්න උනන්දු වූවොත් කෙටි ආශ්වාදයක් උදෙසා අත්විඳින දීර්ඝකාලීන ආදිතවයන් වෙනුවට කාමයන්ගේ නිස්සරණය දෙසටම පියවර තැබීමට ඔබට හැකිවනු ඇත. මරණඛියෙන් තොර මරණයක හිමිකරුවෙක් වියහැකිය. එසේ නොවුනහොත් ඔබේ මරණයද මරණ දඩුවමක්ම වනුඇත. රජයන්හි අවිහිංසක ප්‍රතිපත්තීන් නිසා මරණය දණ්ඩනය රටේ නීති පද්ධතියෙන් ඉවත්කළද ඔබවැරදිකරනවානම් ධර්මයේ නීතිය තුළින් මරණය දඩුවමක්ම වනු ඇත. මරණයට බිය ඇතිකරගන්න. බියෙන් තොරමරණයක් උදෙසා සද්ධර්මය ජීවිතයකර ගන්න. වර්තමාන සමාජයේ මිනිසුන් මැරෙන මොහොතේ සමහරුඅසිහියෙන් මැරෙන්නේ. තවත් සමහරු අකාරුණිකව මැරෙන්නේ. තවත් සමහරු කයිකව, මානසිකව මහාපීඩාවන්ට පත්වෙමින් මැරෙන්නේ. පිංවත් ඔබ මේවා කමටහනක් කරගන්න. හඩමින් මෙලොවට බිහිවූන ඔබටපුළුවන්නම් සිනාසෙමින් සාදුකාරදෙමින් මියයන්න. හේතුඵලධර්මයන් නිසා ඔබ ඊළඟට ලබන ජීවිතය සතුටෙන්,සිනාසෙමින්මයි, සාදුකාරදෙමින්මයි උපත ලබන්නේ. මන්ද ඔබ මව්කුසකට බැසගැනීමෙන් තොරවම ඕපපාතිකවසග්‍රික දෙවියන් අතර මාර්ගඵලලාභී දෙවියන් අතරම උපත ලබන හෙයිනි. දණ්ඩනයෙන් තොර මරණයක්උදෙසාත්, හැමෙන්තොර උපතක් උදෙසාත් පිංවත් ඔබ වහා වහා සද්ධර්මය තුළට පෙලගැසෙන්න.

23. ගුරුකමේ රහ

කලෙක භික්ෂුව මනුෂ්‍ය වාසයෙන් මදක් ඇතින් වැසි වනාන්තර ලක්ෂණ සහිත වූ කුඩා ආරණ්‍යයක වැඩසිටියා. මෙම කුඩා ආරණ්‍යයේ මාස 15 කින් කිසිවෙක් වැඩ ඉදල නැහැ. පාඨවට ගිහින් තිබුණස්ථානයක්. ඉහත කාලය තුළ එක ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් සති දෙකක් පමණ වැඩ ඉදලා ඉවත්ව ගිහින්තිබෙනවා. මීට මාස පහළවකට පෙරාතුව මෙහි තනිවම වැඩසිටි වයෝවෘද්ධ ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත්වීමනිසයි මේ ආරණ්‍යය පාඨවට ගිහින් තිබෙන්නේ. අපවත්වීමට පෙර උන්වහන්සේ වසර දහනවයක් හුදකලාවමෙහි වැඩ ඉදලා තිබෙනවා, නේවාසික කැපකරුවෙක්වත් නොමැතිව. කැලයේ සැබෑම ආරණ්‍යය ලක්ෂණසහිත හුදකලාව රජයන, කුඩුල්ලත් ගහන පරිසරයක මෙම ආරණ්‍යය පිහිටියත් එහි දීර්ඝ කාලයක් වැඩසිටියස්වාමීන් වහන්සේ ගුරුකම, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, තෙල් බෙහෙත් මේවා තමයි කරලා තිබෙන්නේ. භික්ෂුවකටඅගෞරව කරනවා නොවේ. යම් පිංවතෙක් එහෙම හිතනවානම් මට සමාව අවසර ලැබෙන්න ඕනේ. මෙවැනිඔබට පාඩමකට ගත හැකි සිද්ධියක් ඔබ හමුවේ තබන්නේ ඔබගේ යහපත පිණිසයි. ජීවතුන් අතර නොමැතිකිසිවෙකුට අගෞරව කිරීමට නොවේ. මෙවැනි සිදුවීම් වසන් කළහොත් එය ජීවත්ව සිටින අයට කරනඅගෞරවයක් වනවා ඇත.

මෙම භික්ෂුවට මාසික සලාක දානය ගමේ දායක පවුල් උදේම ආරණ්‍යයට ගෙන ගිහින් පුජා කරලාතිබෙනවා. බොහෝම දුරබැහැරව සිට යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර ගුරුකම සදහා ජනතාව මෙහි පැමිණ තිබෙනවා.වසර දහනවයක් තුළ මේ භික්ෂුව මෙහි තනිවම වැඩ ඉදලා තිබෙන්නේ, කිසිවෙකුට මෙම භික්ෂුව සමගදීර්ඝව කටයුතු කිරීමට නොහැකි කේන්ති යන ස්වභාවයක් තිබෙන නිසා. මේ හේතුවෙන් ශිෂ්‍යයෙක්කැපකරුවෙක් ඉදලා නැහැ. මෙහෙම කටයුතු කරලා තමයි අපවත්වෙලා තිබෙන්නේ. අපවත් වුණාටපස්සේ දායක පිරිස කුඩා කුටියේ අල්මාරිය විවෘත කරලා තිබෙනවා. එහි පාවිච්චි නොකළ සිවුරු 46 ක්තිබිලා තිබෙනවා. කල් ඉකුත් වෙච්ච බිස්කට් පැකට්, තේ කොළ පැකට් තිබිල තිබෙනවා. ඉහතසියල්ලෙන් කියවෙන්නේ ක්‍රෝධය, වෛරය සහිත ලෝභී චරිතයක ස්වභාවය තිබුණ බවයි. දැන් ඉතින් ඔයකතාව ඔතනින් ඉවරයි. මේ කථාවේ දෙවැනි කොටස පටන් ගන්නේ එම භික්ෂුව අපවත්වී අවුරුද්දයි මාසතුනකට පසුව පාඨවට ගිය ආරණ්‍යයට භික්ෂුව වැඩම කළාට පසුවයි.

භික්ෂුව මේ ආරණ්‍යයට පැමිණ තුන්වන දිනයේදී රාත්‍රී 10.00 ට පමණ සමාධියෙන් පසුවනවිට භික්ෂුවඉදිරියේ බියකරු උල් නිකටක් සහිත විරූපි සිහින් දිග උල් දත් සහිත ප්‍රේතයෙක් දිස්විය. මේ ප්‍රේතයාවියරුවෙන් දැඩි වේගයෙන් දත්මිටිකමින් රෝදලෙස බලමින් භික්ෂුව ඉදිරියේ සිටියේය. දත් මිටි කනප්‍රේතයා දුටු විට "දරුවෝ ඔබ කරලා තිබෙන පව මදිවටද තවත් පව කරගහන්නේ. යන්න පුතේ යන්න"කියලා භික්ෂුව ආමන්ත්‍රණය කළා. ප්‍රේතයා නොපෙනී ගියා. විනාඩි තුනක් පමණ ප්‍රේතයා දත්මිටිකමින් සිටියා. මෙතනින් මේ සිද්ධිය ඉවරයි. තවත් සතියකින් පමණ රාත්‍රියක මේ ප්‍රේතයා නැවතදර්ශනය වුණා. හැබැයි පෙර දැක්මේදී තිබූ රෝද දත්මිටි කෑම, බියකරු පෙනුම නැතිව උල් දත් සහිතමුඛය අයාගෙන භික්ෂුව දෙස බලාසිටි විනාඩි දෙකකින් පමණ නොපෙනී ගියා. පෙර සතියේ දැක්කට වඩාප්‍රේෂ්‍යයා සන්සුන් වී ඇති ස්වභාවයක් දුටුවා. මේ සිද්ධියත් මෙතනින් ඉවරයි.

තවත් දින කිහිපයක් ගතවන විට රාත්‍රියේ භික්ෂුව සමාධියෙන් පසුවන විට භික්ෂුව ඉදිරියට අඩි හයක්පමණ උස හැඩි දැඩි කළුම කළු ප්‍රේතයෙක් පෙනී සිටියා. මේ ප්‍රේතයා කර රවුම් දනහිස දක්වාදිග පැරණි ඉස්කෝල මහත්වරු අදින ආර්යසිංහල ඇඳුමක් සුදු සරමක් සමග පැළඳගෙන සිටියේ. මොහුප්‍රතාපවත් ප්‍රේතයෙක්. ස්වරූපයෙන් හරියට උස මහත, කළු පැරණි ගුරුමහත්මයෙක් වගේමයි.ඇස්දෙක හරි ලොකුයි. ඇසිපිය ගහන්නේ නැහැ. මොහු ඇස් ලොකු කරමින් උරහිස් දෙක මාරුවෙන් මාරුවටඋස් පහත් කරමින් බෙල්ල දෙපැත්තට සොලවමින් නිතර ගැස්සෙන ස්වභාවයෙන් භික්ෂුව දෙස බලාසිටියා. මේ ප්‍රේතයාගේ ස්වභාවය අනුව මන්ද බුද්ධික ප්‍රේතයෙක්. ප්‍රේතයාගේ සෑම ඉරියව්වකමමන්දබුද්ධික ස්වභාවය තිබුණා. අසරණ

බැගෑපත් ස්වභාවයක් දැක්වුවා. හික්කව මේ ප්‍රේතයාටපිං දුන්නා. විනාඩි තුනක් පමණ දර්ශනය වී ප්‍රේතයා නොපෙනී ගියා. මේ සිද්ධියත් මෙතනින් ඉවරවුණා.

දැන් හික්කවට ප්‍රශ්නයක්, අවස්ථා තුනකදී දර්ශනය වූ මේ ප්‍රේතයන් දෙදෙනා කවුද කියන එක. මේ වනවිට හික්කව දැනසිටියේ නැහැ, වසර 19ක් මෙහි වැඩ සිට අපවත්වූ හික්කව පිළිබඳව. එමහික්කව කොහොම කෙනෙක්ද? ඇවතුම් පැවතුම් කෙසේද? කියලා. මොකද මේ ගමේ අය මේ ආරණ්‍යයට පැමිණියේ නැහැ. මිනිසුන් තුළ ද අමනුෂ්‍ය බියක් තිබෙන බව හික්කවට දැනුණා. මෙහෙම වැඩසිටිනකොටදිනක් ගමේ තරුණයන් දෙදෙනෙක් හික්කව ගමට පිණිසපාතය වැඩිමට පෙර හිමිදිරියේම දානය රැගෙනකුටියට පැමිණියා. එම තරුණයන් දෙදෙනා ප්‍රකාශ කළ, මෙම ආරණ්‍යයේ වසර 19ක් වැඩසිටිහික්කවගේ තොරතුරු තමයි මේ කතාවේ මුලින්ම සටහන් කළේ. වසර 19 ක්, කේන්ති යන ස්වභාවයෙන්ගුරුකම්, වෙදකම් කළ, ලෝභී ස්වභාවයක් තිබූ, අපවත්වූ හික්කවගේ තොරතුරු එම තරුණයන් දෙදෙනාසඳහන් කරනවිට, හික්කව නිසැකයෙන්ම සිතුවා, ඉහත සටහන් කළ පරිදි දත්මිටි කමින්, රෝදු ලෙසදර්ශනය වූ ප්‍රේතයා වෙත කවිරුවක් නොව, ක්‍රෝධය වැඩූ, මෙම ස්ථානය තණ්හාවෙන් උපාදානයකරගත් ඒ අපවත්වූ හික්කවම බව.

ගිහි පිංවතුන්ගේ උපස්ථාන ලබමින්, සිව්පසය ලබමින්, ගුරුකම් - වෙදකම් කරමින්, නිරතුරුවම කේන්තියනස්වභාවයේ අයෙක් වූ මේ හික්කව මරණින් මතු, එහිම නැවත ප්‍රේතයෙක් ලෙස උපත ලබා ඇතැයිහික්කව අනුමාන කළා. මොහු වැනි වියරු ස්වභාවයේ ප්‍රේතයෙක් මෙහි සිටින නිසාමයි, මේ ස්ථානයඅවුරුද්දයි මාස 3ක් පාළුවට ගොස් තිබුණේ. මෙය සටහන් තබන හික්කව ඉදිරියට ද, මේ ප්‍රේතයාරෝදු ස්වභාවයෙන් පැමිණියේ හික්කව බියගැන්වීමට විය හැකිය. එය ප්‍රේතයාගේ උපාදානයේබලවත්බවයි. අසරණකමයි.

තමා වසර 19ක් 'මගේ' කොටගෙන, ගහකොළ වවාගෙන, ඔසු උයන් තනාගෙන, තණ්හාවෙන් දක්‍රෝධය සහිතව ද ගත කළ ජීවිතය නිසා සහ ඒ සියල්ල කෙරෙහි පැවැති ජන්දරාගය නිසා ඉහත වියරුප්‍රේත උපත සිදුවූවා විය හැකිය.

දෙවැනිව හික්කව ඉදිරියට පැමිණි රෝදු භාවය අඩු දමනය වූ ප්‍රේතයා මේ වියරු ස්වභාවයෙන්මිදුනේ වියරු ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රථම දර්ශනයේ දුටු ප්‍රේතයාට සහ අපවත් වූ හික්කවට පිංනිරතුරුවම අනුමෝදන් කළ නිසා විය යුතුය. ඉහත වියරු ප්‍රේතයා දර්ශනය වූවාට පසුව හික්කව එමප්‍රේතයා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් තම දුක්ත ප්‍රේත ආත්මයෙන් යම් සහනයක් ලබාගැනීම සඳහා, ප්‍රේත ජීවිතය ඉන් ඉහළ තැනකට ගෙන ඒම සඳහා නිරතුරුවම පිං අනුමෝදන් කළේය. මෙම ආරණ්‍යයපිහිටි ගම්මානය තේ දළු නෙළන, වගා කරන ජනතාව බහුල ගමකි. කවදාකවත් දානයක් දීමට අපහසුපිරිස් මෙහි සිටියහ. මෙවැනි පිණිසපාත ගමනකදී හික්කව තුළ ඇතිවන මෛත්‍රීය ශක්තිය අති ප්‍රබලය. ගිහි පිංවතුන්ගේද සද්ධාව ද අධිකය. මේ දෙකම එකතුවීමෙන් රැස්වෙන පින කුටියට ගිය විගස අපවත්වූහික්කව සහ වියරු ප්‍රේතයා අරමුණු කරගෙන අනුමෝදන් කළේය. අවුරුද්දයි මාස තුනක් පාළුවට ගියමෙම ආරණ්‍යයට අමනුෂ්‍ය පීඩාවක් ඇතොත් එම අමනුෂ්‍යයින් සතුටු කර සංඝයාගේ පරිහරණයට සුදුසුස්ථානයක් බවට පත්වීමට හික්කව මෙසේ ක්‍රියා කළේය. 'හික්කව වඩන සැබෑ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවදෙස බලන්න. හික්කවගේ අත්හැරීමේ ශක්තිය දෙස බලන්න. ඒවා දකිමින් ඔබද ඔය නපුරු රෝදු ගතිඅත්හරින්න. මේ පිං දැක සතුටු වෙන්න' මේ ප්‍රේතයා මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පිං ගැන කුසල් ගැන දන්නාඅයෙක්. නමුත් ඒවා යටපත් වෙලා ක්‍රෝධය, වෛරය වගේම ස්ථානය පිළිබඳ තණ්හාව නිසාම. ගුරුකම්කිරීම නිසා ඇතිවන පළිගැනීමේ ස්වභාවය නිසාම මේ දරුණු ප්‍රේත තත්ත්වයට වැටෙන්න ඇත්තේ. නමුත්දිගටම හික්කව එහි නේවාසිකව වැඩසිටිමින් හික්කවගේ සරල මෛත්‍රී සහගත ඇවතුම් පැවතුම් දකින විට, පිං දෙන විට ප්‍රේතයාට තමා අතීතයේ වඩපු යහපත් දේවල් මතු වෙන්න ඇති. ඒ නිසාමයි ප්‍රේතයාඅදියර දෙකකදී උසස් භාවයන් ලබාගත්තේ.

දැන් අපි බලමු තුන්වැනිව සුදු ආරියසිංහල ඇඳුමක් ඇඳු, කලු, උස මහත ප්‍රේතයා කවුද කියලාඅනුමාන වශයෙන්. මුලින්ම දර්ශනයවූ රෝදු ප්‍රේතයා දෙවැනි වර බොහෝම දමනය වූ ස්වභාවයෙන්දර්ශනය වුණා.

හික්ෂුව නැවත නැවත පිං දීම නිසා ප්‍රේත ස්වභාවය අදියරෙන් අදියර උසස්වීපිනෙන් ඉහළ ප්‍රේතයෙක් ලෙස සශ්‍රීකභාවය ලැබුවා. මේ සශ්‍රීක බව ලැබුව ප්‍රේතයා තමයි තුන්වන වරට දර්ශනය වූ ආරියසිංහල ඇඳුම දමාගත් දැන් අපි බලමු තුන් වැනිව සුදු ආරිය සිංහල ඇඳුමක්ඇඳපු, කළු, උස මහත ප්‍රේතයා කවුද කියලා, අනුමාන වශයෙන්. මුලින්ම දර්ශනය වූ රෝද්‍රප්‍රේතයා දෙවන වර බොහෝම දමනය වූ ස්වභාවයෙන් දර්ශනය වුණා. හික්ෂුව නැවත නැවත පිංදීමනිසා ප්‍රේත ස්වභාවය අදියරෙන් අදියර උසස් වී පිනෙන් ඉහළ ප්‍රේතයෙක් ලෙස සශ්‍රීකභාවයලැබුවා. මේ සශ්‍රීක බව ලැබුව ප්‍රේතයා තමයි තුන්වන වරට දර්ශනය වූ ආරිය සිංහල ඇඳුම දමාගත්මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයා. මේ තුන් ආකාරයෙන් වරින් වර දර්ශනය වූයේ අන් කවුරුත් නොව වසර දහනවයක්ආරණයේ සිට අපවත් වූ හික්ෂුව බවට අනුමාන කරනවා.

ඉහත සිද්ධිය හරහා මතුවන මේ කථාව ඔබට ගොඩාක් වටිනවා. ඇයි මේ ප්‍රේතයා පිංගැනීමෙන් පසුවත්මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයෙක් වුණේ කියලා. ඇයි මේ ප්‍රේතයා තද කළු පැහැති ශරීරයක් ලැබුවේ කියලා.අපවත් වුණ හික්ෂුව නිතර ගුරුකම් කිරීම නිසාත් ස්වභාවයෙන් පිහිටි කේන්ති යන ස්වභාවය නිසාත් ඇති වුණවෙරි බව, ක්‍රෝධය නිසාමයි. එහි අකුසල් විපාක නිසයි මේ කළු පැහැය ලැබෙන්නේ. මේ වඩපුක්‍රෝධය නිසාමයි මුල් අවස්ථාවේදී කිසිදු බියකින්, චක්තයකින් තොරව හික්ෂුව ඉදිරියට දත්මිටි කමිත්වියරුවෙන් පැමිණෙන්න ශක්තිය ලැබුණේ.

ප්‍රේතයා මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයෙක් වුණේ ඇයි? මේ කථාවේ ඔබට වැදගත්ම පාඩම ඇත්තේ මෙතනය.මේ ටික කියන්නයි මේ සටහන ඔබට ලිව්වේ. මියගිය හික්ෂුව වසර දහනවයක් පුරාවට කළේ ගුරුකම්,යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, වෙදකම් වැනි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ තිරශ්චීන (තිරිසන්) ධර්මයන් ලෙසප්‍රතික්ෂේප කළ දේවල්මයි. මොහු මේවා කළේ උපසම්ප්‍රදා හික්ෂුවක් ලෙස දායකයන් සද්ධාවෙන්දෙන සිව්පසය ලබමින්. මෙම අකුසල කර්මයේ විපාකය හැටියටයි මන්දබුද්ධික ප්‍රේත ස්වභාවය ලබන්නේ.

සමාජය දෙස හොඳින් දැක්මැර බලන්න. මොනතරම් යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, ගුරුකම් ගිහි පැවිදි දෙපාර්ශ්වයමකරනවද? මිනිසුන් අතරට මේ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් එපා කියන ලද තිරශ්චීන ධර්මයන් පතුරවාහරිනවාද? ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ යමක් එපා යයි දේශනා කළානම් ඒ දේශනා කළේ හේතුවක්ඇතිවය. එයින් ඇතිවන ඵලය ගැන අවබෝධයෙන්ම දත් හෙයිනි. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය වසා අවිද්‍යාවේඅඳුරෙන් ජනනාව අන්ධ කිරීම හේතුවෙන් මර්ණින් මතු ලැබෙන ඵලය නම් මනුෂ්‍ය, ප්‍රේත, තිරිසන්ජීවිතයක් ලැබුවත් මන්දබුද්ධිකව ඉපදීමයි.

ඉහත මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයාද තම ප්‍රේත ජීවිතය උසස් තත්ත්වයට පත්වුවද මන්දබුද්ධික ස්වභාවයක්ලැබුවේ අතීතයේ කළ ගුරුකම් යන්ත්‍ර මන්ත්‍රවල කර්ම විපාකයක් නිසා වීමට හොඳටම ඉඩකඩ ඇත.ප්‍රශ්නය ඇත්තේ මෙතැනය. මොහු තමා විසින් කළ අකුසල කර්මයන්ට දුක් විඳීම සාධාරණය. මොහු නිසාතව කීදාහක් මෙම තිරශ්චීන ධර්මයන් විශ්වාස කර ඒවා සරණගොස් ඇතිද? තමා මරණින් මතු මන්දබුද්ධිකජීවිතයක් ලබනවා සේම අනුනටද එම ස්වභාවය හිමිකර දීම අවාසනාවකි. වර්තමාන සමාජයේ වෛද්‍යවිද්‍යාව කොතෙක් දියුණු වුවද මන්දබුද්ධික දරුඋපත් වැඩිය. මෙවැනි දරුවන් නිසා දෙමාපියන් විඳිනවේදනාවන්, සමාජ පීඩනය අති විශාලය.

ඉහත සටහන කියවන ඔබට එය විශ්වාස නම් ඔබ කෙරෙහි අනුන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් මෙම තිරශ්චීනධර්මයන්ගෙන් ඇත්වෙන්න. ඒවා විශ්වාස නොකරන්න. එකම විශ්වාසය, සරණ, තෙරුවන් කෙරෙහිඇතිකරගන්න.ඉන් තොර විශ්වාසයක් ඇතැයි නොසිතන්න. අඳුනක, අංජනමක, ගුරුකමක, කොඩිවනයක, ජීවංකළ තෙලකසරණයැම යනු මතුවයක ඔබ කැමැත්තෙන්ම මන්දබුද්ධික ජීවිතයක් ලැබීම බව හොඳින් වටහාගන්න. ඔබෙමකැමැත්තෙන් ඔබ මන්ද බුද්ධිකයෙක් නොවීමට ඉහත තිරශ්චීන ධර්මයන්ට ඔබම වැටබඳින්න. ඔබ ප්‍රශ්නපීඩා දුක් කම්කටොලු වලින් දැවෙනම් තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබමින් නිරතුරුවම ශීලයක පිහිටා එයආරක්‍ෂා කරමින් දන්දෙමින් ලෝකයට මෙමත්‍රිය වඩන්න. ඔබේ ජීවිතයේ ප්‍රශ්න ගැටලු වැඩිවන්න වැඩිවන්නඉහත ධර්ම ප්‍රතිප්‍රදාවේ වැඩි වැඩියෙන් යෙදෙන්න. අකුසලය පැරදවිය හැක්කේ

කුසලයෙන්ම බවසිතන්න. කුසල්ගොඩ වැඩිකරගෙන අකුසල් බෙලහින කරගන්න. තමා දුක්විඳින්නේ තමාම සංසාරයේ කරන ලද'හපන්කම්' නිසා බව සිතන්න. ප්‍රතිඵලය දුක නම් දුකට අයිති දෙය නොකරන්න.

සාස්තර කියනු ලැබේ, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, ගුරුකම්, අංජනම්, කොඩිවින, වශීගුරුකම් බෝධිගසාගෙන ඔබඑතතුරු ආදායම සොයාගැනීමට බලා සිටින "මන්දබුද්ධිකයන් නිපදවන්නන්ට" ඔබ නොධවටෙන්න. යමෙක්මේ වන විටත් තමාගේ පවුලේ අයෙක් මන්දබුද්ධික ස්වභාවයෙන් පෙළේ නම් ඒ අයගේ සුවය පතා මේතිරශ්වීන ධර්මයන් පසුපස නොයන්න. තමාට මෙවැනි මන්දබුද්ධික භාවයක් ලැබුණේ පෙර භවවල මෙවැනිතිරශ්වීන ධර්මයන් පසුපස යෑම නිසා බව සිතන්න. සුදුසුකම් ලත් වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සහ පිංඳහම්වලමයෙදෙන්න. මෙසේ යෙදෙමින් තමා අතින් අතීත භවයන්හිදී කරන ලද ඉහත වැරදි ක්‍රියාවන්ට තමාමතමාගෙන් සමාව ගන්න. ඒවා කෙරෙහි ඇලීමට ගැටීමට නොයන්න. ඒවායේ ස්වභාවයෙන් ඒවාට ලෝකයේපැවතීමට ඉඩහරින්න. ඔබ ඔබේ ස්වභාවයෙන් ජීවත් වෙන්න. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය වාසා දමන අවිද්‍යාවේ සිතුවිලිවලින් මීදෙන. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ලැබෙන සම්බුදු වදන්ම ජීවිතයට ලංකරගන්න. ලෝකයටනොඇලී නොගැටී ලෝකයෙන් එතෙරවන්න. තණ්හාව, වෛරය, ක්‍රෝධය, ඔබ තුළින් වැඩෙන්නේ නම් මීළඟටඔබ ලබන උපත ද තණ්හාවට, ක්‍රෝධයට, වෛරයටම අයිති උපතක් බව හොඳින් මෙනෙහි කරන්න. ඉහතරොදු ප්‍රේතයා ඔබ දේව දුතයෙක් කරගන්න දක්ෂ වෙන්න.

24. ඓක්‍යානුස්ථතියද? දේවතානුස්ථතියද?

වර්තමානයේ මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය ප්‍රමාණය අවුරුදු 75 පමණ වෙනවා. මේ කෙටි ආයුකාලයමනුෂ්‍යයෙක් ගෙවන්නේ මුලින්ම තමන්ගේ දෙමාපියන්ගේ ගෙදර. ආවාහ විවාහ වුණාට පස්සේ තමන්ගේගෙදරක. වැඩිමහලු වියට පත්වුනාම තමන්ගේ දරුවන්ගේ ගෙදරක. සමහරු ජීවිත කාලයම අනුනට අයිති කුලීගෙදරක ජීවත්වෙනවා. තවත් සමහරු මහලු නිවාසයක්, වැඩිහිටි නිවාසයක් තම අවසාන කාලයේදී නිවසකර ගන්නවා. මේ කොතැනක ජීවත් වුවද පිංවතුනි ඔබ මනුෂ්‍ය ජීවිතය වසර 75ක් වැනි කෙටි කාලයක්තමයි ගත කරන්නේ. මේ කාලය කෙටිය කිව්වේ දිවා, බ්‍රහ්ම සතර අපාය සමග සසඳලා. ඉහතලෝකවල ආයුෂ්‍ය බලන විට මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය හරිම අල්පයි. මේ මොහොතේ ලෝකයේ දියුණු අති නවීනවිද්‍යාගාරවල විද්‍යාඥයින් බොහෝම වෙහෙසෙනවා මනුෂ්‍යයාගේ ආයු කාලය වැඩිකර ගැනීමටක්‍රමවේදයක් සොයාගැනීමට වැඩිපුර වසර පහක් දහයක් මනුෂ්‍ය ආයුෂ්‍ය වැඩිකර දෙන්න. එහෙත්අවාසනාව කියන්නේ මේ විද්‍යාඥයින්ට සිතාගන්නවත් බැරි විදිහට ළමා, තරුණ, වැඩිහිටි මනුෂ්‍යයන් සියගණනින්, දසදහස් ගණනින් මාරාන්තික රෝග, ස්වාභාවික විපත් වරින් වර මතු වෙමින් අසරණ ලෙස මරාදමනවා.

මේ වරින් වර මතු වෙන ස්වාභාවික විපත් වසංගත රෝග හමුවේ ඉහත විද්‍යාඥයින් හරිම අසරණයි. මේඅසරණභාවයට ඔවුන් පත්වෙන්නේ පතපොතේ දැනුමෙන් සියල්ල දැනගත්තත් ධර්මය නොදකිනනිසාමය.මේඅයගේ ඇති අවිද්‍යාවේ පුළුල් දැනීම සම්භාරය නිසා හිතනවා මනුෂ්‍යයෙක් යනුජීවිද්‍යාත්මකවඇතිවුන සත්වයෙක් පමණක්ය කියලා. ඉන් එහා කර්මයක්, කර්මඵලය ගැන, හේතුඵල ධර්මයක් ගැන ඒඅයට දැනුමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ අය නිරතුරුවම උත්සාහගන්නවා තමා උපාදානය කරගත් තම දැනුමඋපයෝගීකරගෙන ඇතිකරගත් මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාම මිනිසාගේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ පාලනයකරන්න. මේ උත්සාහය නිරර්ථක උත්සාහයක්.

හැබැයි මනුෂ්‍යයින් හැටියට අපිට සතුටුවන්න පුළුවන්. මන්ද, සතර අපායේ සත්වයා විදින දුක,වේදනාව, කටුක බව සමග සසඳා බලන කොට මනුෂ්‍යයා යනු සැපවිදින පිරිසක්මය. අනාථ කඳවුරක කැඳලගුරක් පමණක් ලැබී ජීවත් වන මනුෂ්‍යයාද විදින්නේ සැපයක්මය. අවිද්‍යාවේ ක්‍රමවේදයන් විසින්පුහුණුකරන ලද ඉහත විද්‍යාඥයින් ආචාර්ය, මහාචාර්ය මහත්වරුන් සත්වයා සතර අපායේ විදින දුක්වේදනා දකින්නේ නම්, අවිද්‍යාව නිසා සතර අපායේ තමා උපදින බව දන්නේ නම් ඔය පර්යේෂණ සියල්ලනවතා දමා සතර අපායෙන් මිදීමේ ආර්ය පර්යේෂණයේ යෙදෙනවා නියතය.

හික්‍ෂුව ඉහත සටහන් කළේ පසුගිය වස් කාලයේදී හික්‍ෂුව වැඩ සිටිය රුහුණු ප්‍රදේශයේ කැලැබදආරණයය භූමියේදී හික්‍ෂුවට දර්ශනය වූ ප්‍රේත සන්නිපාතයක් ගැන ඔබව දැනුවත් කිරීමටය. හික්‍ෂුවගේහික්‍ෂු ජීවිතයේදීම වැඩිම ප්‍රේතයින් ප්‍රමාණයක් දර්ශනය වූන කාලය මෙයයි. මෙය කෙටි මනුෂ්‍යජීවිතය තුළින් ලබන ප්‍රේත ජීවිතයේ දීර්ඝ බව කියන කථාවක්. හික්‍ෂුව සමාධියෙන් පසුවන විටප්‍රේතයින් සියය, දෙසියය දර්ශනය වූනා. මේ සෑම ප්‍රේතයෙක්ම ඉතාමත් විකෘති ප්‍රේතයින්.එක්කෙනකුට එක්කෙනෙක් විකෘතියි. විකෘති මුහුණු, විකෘති හිස් ප්‍රේත ලෝකයේ අත්විදින ආදිනවයන්ගේවිවිධත්වය හොඳින් දකින්න පුළුවන්. මේ හැම ප්‍රේතයෙක්ම උඩු කයට ඇඳුමක් නැතිවයි සිටියේ. යටි කයවසාගෙන සිටියෙන් කෙටි සරොම් කැබැල්ලකින්. පිනක් දහමක්. දැකල, ලැබිල, නැති එවැනි සංඥානුහුරු ඒ නිසාම අනන්ත දුක්විදින විකෘති, අවිචාරවත් ප්‍රේත සන්නිපාතයක්. මේ ප්‍රේතයන්ගේ පිං මදඅසරණභාවය දැකලා මේ අය අරමුණු කරලා පිං අනුමෝදන් කළා.

හික්‍ෂුව සොයා බැලුවා මේ තරම් අසරණ ප්‍රේත සන්නිපාතයක් එම ප්‍රදේශයේ සිටින්නේ ඇයි කියලා.මේ අවස්ථාවේ කල්‍යාණමිත්‍ර ස්වාමීන්වහන්සේ නමකගෙන් පහත තොරතුරු දැන ගන්නට ලැබුනා. මේයාල වනෝද්‍යානය ආශ්‍රිත ප්‍රදේශ අතීතයේ සශ්‍රික ගොවිබිම් සහිත ජනාකීර්ණ ජනාවාස සහිතප්‍රදේශයක්. බැමිනිනියාසාය පැමිණි වෙලාවේ මේවායේ ජීවත්වූ ජනතාව. ඒ දුෂ්ට බමුණා විසින් ඒඅයගේ ගොවිබිම් කුරිරු

ලෙස විනාශ කරලා ජනතාව අමුදා අමුවේ සාතනයකර තිබෙනවා. ඉන්පසුව මෙමප්‍රදේශ කැලයට ගිහිල්ලා. මේ අවාසනාවන්ත ලෙස මැරීවීම් මිනිස්සුන්ට පිනක් අනුමෝදන් කරන්නකෙනෙක් ඉතුරුවෙලා නැහැ. තමන්ගේ ගොවිබිම්, දූවා දරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය, ආක්‍රමණිකයන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් වෛරය, කොට්ඨාසය සමග අවසන් හුස්ම හෙලා තිබෙනවා. ඔබමහින්තකෝ, තමන්ගේ නිජභූමියේ ගොවිතැන් කරගෙන ජීවත්වූන ගම්වැසියන් ආක්‍රමණිකයන් සියල්ල විනාශකරදමාගිහිබත් කරනවිට හදවතේ ඇතිවන වෛරය, කොට්ඨාසය, තෘෂ්ණාවේ ගිහිදලු ගෙවල් දොරවල් හවබෝග ගිහිගෙනනැගෙන ගිහිදලුවලට වඩා ප්‍රබලයි නේද? ගම්බිම් කෙත්වතු දවා අළු කළ ගින්න මොහොතකින් නිවී ගියද ඒඅය මැරෙන මොහොතේ හදවතේ අවුළුවාගත් වෛරයේ, ක්‍රෝධයේ ගින්න තවමත් නොකඩවාම ඒ අයවපිඩාවට පත්කරනවා. නිවී යන ගින්නක් උදෙසා බුර බුරා නැගෙන දුක්ගින්නක් 'මගේ' කරගන්නවා. ඉහත අවාසනාවන්ත ප්‍රේතයින් ලෙස උපත ලබා තිබෙන්නේ අතීතයේ මේ ගම් බිම්වල ජීවත්වූන මිනිස්සුකියලා හිඤ්ඤාව අනුමාන කරනවා. ආහාර, ඇඳුම් අහේනිය නිසා ඉණ දවටාගත් සරම් කැබැල්ල පිටින්මප්‍රේත ලෝකයේ උපදින්න ඇත්තේ ඒ නිසා විය යුතුය. කැලයේ දඩයමේ යන, මීවද, ඖෂධ සොයන්නකැලේට වදින මිනිස්සු නොයෙක් හේතූන්ගෙන් මියයනවා. මෙවැනි මිනිස්සුද මැරෙන්නේ වෛරයෙන් බියෙන්නිසා විකෘති ස්වභාවයන් පිහිටන්න පුළුවන්. හිඤ්ඤාව දර්ශනය වූ ප්‍රේතලෝකයේ ප්‍රේතයින්ගෙන් ඉතාමත්අපූරුම ප්‍රේතයින් මේ ප්‍රේත සන්නිපාතයතුළ සිටියා. එය විකෘතියේ ලෝකයක්. එක ප්‍රේතයෙක්හිඤ්ඤාව ඉදිරියේ වැඩි වේලාවක් දර්ශනය වුණා. හිඤ්ඤාව ඔහුගෙන් ඇසූවාම ඔබ කවුද කියලා මේප්‍රේතයා ගොතගසන ස්වභාවයෙන් වචන පිටකරන්න උත්සාහ කළා. හිඤ්ඤාව තේරුණේ 'කථාකරන්නබැහැ' කියනවා වගේ. එහෙම කියන විටම දැක්කේ එම ප්‍රේතයාගේ උඩුතොල සහ යටිතොල කට වටේමකුණුවෙලා හරියට හොරිදාල වගේ කට කුණුවෙව්ව ප්‍රේතයෙක්. මේ ප්‍රේතයාට කවුරුත් බෙහෙත්කරන්නද? කවුරුත් සුවදුක් විචාරන්නද? කටකුණුවෙව්ව වේදනාව විදිමින් කර්ම විපාක ගෙවනවා.

වචනය සංවර කර නොගත් නිසා මුසාවාද, පිසුනාවාව, පරුෂවචන, සම්ප්‍රලාප භාවිතාකළ නිසාඅනුනට දුන් දුක තමන් ප්‍රේත ලෝකයේ විදිනවා. මේ කථාව කියවලා ඔබ දැන් හිතන්න ඕනේ මේප්‍රේතයා විදින දුක ගැන නොවේ. ඒ ගැන හිතලා වැඩක් නැහැ. ඔහුව ගොඩගන්න ඔබට බැහැ. තමාකැමැත්තෙන්ම සකස් කරගත් හේතූන් නිසා ලැබුණු ඵලය තමා ප්‍රේතයා විදින්නේ. මේ දුක අහල ඔබකල්පනාකරන්න ඕනේ ඔබේ වචනයත් සංවරද කියලා. සමහර පිංවතුන්ගේ දිව හරියට දැලිපිහියක් වගේ. සමාජයේ සෑම ක්ෂේත්‍රයකම තමාගේ පැවතීම, බලය, ආත්මගරුත්වය උදෙසා මේ දැලිපිහියෙන්මොනතරම් අභිංසක ජීවිත රිදවනවද? රැවටීමට ලක්කරනවාද? විශේෂයෙන් දේශපාලනයේදී එහෙම.....

සමහර දිනවල හිඤ්ඤාව උදේට පිණිඩපාතේ වඩිනවිට ගෙවල්වල ක්‍රියාත්මක කර ඇති රේඩියෝවේ බොහෝමවේගවත්ව අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා ඇසෙනවා. ඒ හඩවල්වල ඇති තියුණු, වේගවත්, ප්‍රහාරාත්මක බවඇසෙනවිට එම හඩවල් අයිති අයිතිකරුවන් මොනතරම් දේවල් ඡන්දරාගයෙන් අයිතිකරගෙන තිබෙනවාද? තවඅයිති කරගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද? ඒවා රැකගැනීමට උත්සාහ ගන්නවාද කියල පෙනෙනවා. ඔබඅනුන්ව හදන්න යන්න එපා. මේ අවිචාරවත් දුක්දෙන ප්‍රේතලෝකය ගැන සිතලා බිය ඇතිකරගන්න. ඔබතනි තනිවම නිවැරදිවෙන්න. ඔබේ කටින් පිටවෙන වචනයකින් තව කෙනෙක්ව රිදවන්නේ, මුලාකරන්නේනැහැය කියලා. එම විශ්වාසය තුළ ජීවත්වන්න. එවිට ඔබ ඔබටම ලියාගන්නා සහතිකයක් ඔබ ළඟතිබෙනවා. කට කුණුවෙව්ව ප්‍රේත උපතක් ඔබ නොලබනවා කියලා. මේ ආරණ්‍යයේදී දර්ශනය වූප්‍රේතයින් අතර තව විශේෂ ප්‍රේත පිරිසක් සිටියා. ඒ හිඤ්ඤා සහ හිඤ්ඤාණී ස්වරූපයේ ප්‍රේතයන්. මේ අය අතර විදේශීය ජාතික හිඤ්ඤා හිඤ්ඤාණී ප්‍රේතයන් සිටියා. දර්ශනය වූන එක ප්‍රේත හිඤ්ඤාණියක්හිස සම්පූර්ණයෙන්ම මුඩුකර සිටියේ. නමුත් හරියට හිස මැද හිසකෙස් රොදක් ඉතිරිකර තිබෙනවා. එකඅතකට මීට මොලවා ගන්න පුළුවන් ප්‍රමාණයේ එම කෙස් රොද ගොතලා තිබෙන්නේ. සිව්ද කොටට පෙරවූප්‍රේත හිඤ්ඤාණීන් විදේශීය අය බව හොඳින් හඳුනාගත්තා. මේ ප්‍රේත හිඤ්ඤා හිඤ්ඤාණීන් විකෘති දේහයන්සහිත අය නොවේ. මේ අයට විකෘති ශාරීරික ලක්ෂණ නොලැබුනේ යමක් කෙරෙහි ඇති කරගත් ඡන්ද රාගයනිසා ප්‍රේත ලෝකයට බැසගත්තත් තමන් විසින් කරන ලද පුද පූජාවල කුසල් විපාකයන් ක්‍රියාත්මක වීමනිසා විකෘති ස්වභාවයෙන් තොර ප්‍රේත ස්වභාවයක් ලැබෙන්න ඇතැයි හිඤ්ඤාව අනුමාන කරනවා. මේහිඤ්ඤාණී ප්‍රේතයින් හරිම කඩිසරයි. ඒකෙන්ම

පෙනෙනවා මොවුන් යමක් නිත්‍යභාවයෙන් ගෙන එය අයිතිකරගැනීමට අධික්‍රියාත්මක භාවයෙන් කටයුතු කර ඇති බව.

ඉහත ආරණ්‍ය පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක අනුව ප්‍රකාශ වෙනවා අතීතයේ විදේශීය භික්ෂු භික්ෂුණීන්ගේ අධ්‍යාපනයට කැපවී තිබූ බව. ඔබට පෙනෙනවා නේද ගිහි පැවිදි භේදයකින් තොරව දේශීය විදේශීය භේදයකින් තොරව අපි ගිහිනි පදිංචිවෙන ස්ථානයක් තමයි කියලා ප්‍රේත ලෝකය. විදේශීය රටවලින් ඇවිල්ලත් මහණකම නොවේ කරල තිබෙන්නේ. බුද්ධානුස්සතිය, ධම්මානුස්සතිය, සංඝානුස්සතිය, නොවේවඩල තිබෙන්නේ 'ප්‍රේතානුස්සතිය' යි. මොවුන් අතහැරීම නොවේ කරල තිබෙන්නේ. මොවුන් මේ අල්ලාගෙන ඉන්නේ කුමක්ද? ආරණ්‍යයද, පන්සලද, ඉඩකඩමිද, සිව්පසයද, පූජාවස්තුද මේවා නොවේ. මේවාට වර්තමානයේ අයිතිකරුවන් සිටිනවා, බලධාරීන් සිටිනවා. එසේ නම් මොවුන් මේ වසර එක්දහස්තුන්සියක් වැනි අතීතයක සිට මගේ කර අල්ලාගෙන බොහෝම කඩිසරකමින් ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වන්නේ රූපයකෙරෙහි තමා තුළ ඇති වූ ඡන්දරාගයයි. රූපය කෙරෙහි ඇති ඇල්මයි. රූපයට ඇති විදීම ආත්මයක් කරගෙනවිවරයක් දරාගෙන ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා. මේ අයට වෙහෙස බවක් පෙනෙන්නේ නැහැ. මෙතැනින් මිදෙන්න අවශ්‍ය බවක් පෙනෙන්නේ නැහැ. ඒක හරියට මේ වගේ දෙයක්. පිටකොටුවේ යාවක අම්මා කෙනෙක් ඉන්නවා. තම කුඩා දරුවන් සමග ජීවත්වන්නේ සිභා කාලා. නිදාගන්නේ කඩ පිලක. ධනයතිබෙන මහත්මයෙක් ඇවිල්ලා මේ යාවක අම්මාගෙන් දරුවා හදාගන්න ඉල්ලනවා. පාසල් යවල හොඳට උගන්වන්නම්, අනාගතය බාර ගන්නම් කියලා. ඒත් ඒ යාවක අම්මා දරුවා දෙන්නේ නැහැ. ඒ යාවක අම්මා දන්නේ නැහැ දරුවා දුක්ය විදින්නේ කියලා. ඒ යාවක අම්මාගෙයි දරුවාගෙයි කර්ම ශක්තිය සැපය කර අල්ලාගත් උපාදනය. ප්‍රේත භික්ෂුණීන්ගේ ස්වභාවයත් එසේමයි. ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක්යනු කර්ම විපාකය නිසා සකස්වන ඔබගේ කැමැත්තයි. එය හරියට මත් වතුර පානය කර කාමයේ වරදවාහැසිරීම නිසා මාරාන්තික රෝගයන්ගෙන් විනාශවන ජීවිත වගේ ඔවුන් සැපයක් කර අල්ලා ගන්නේ දුකක්ය. කෙටි ආශ්වාදයත් දීර්ඝ ආදීනවය යන දෙකම තමාම විදිය යුතුය. කෙටි ආශ්වාදයට ඇති ඡන්දරාගය ඔබට දීර්ඝ ආදීනවය වසන් කරයි. මත්වතුර කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිකරගත හොත් ඔබේ විනාශයත්, ඹෂධියපානයක් කෙරෙහි ඔබ තෘෂ්ණාව ඇති කරගත හොත් ඔබේ සැපයත් ඇතිකරයි. විනාශයත් සැපයත් දෙකම ඇතිකර ඇත්තේ තෘෂ්ණාව විසින්මය. මේ හේතුවල ධර්මයන් ඔබේ ජීවිතයට ගලපා ගැනීමට ඔබට හැකියාවලැබෙන්නේ ධර්මයේ හැසිරීම තුළින්මය. ප්‍රේත ලෝකයේ විකෘති දුක් බව, විවිධත්වය යැයි කියන්නේ මනුෂ්‍යයා විසින් කරගන්නා කාය, වච්ඡා, මනෝ කර්මවල විවිධත්වයයි. එහි එලයයි. ප්‍රේත ලෝකයේ දුකයනු ඔබගේ අකුසල් කර්මයන්ගේ ප්‍රතිඵලයයි. එය හරියට කණ්ණාඩිය ඉදිරියට ගොස් ඔබ දකින ඔබගේම රූපය වගේය. ඔබ ඔබටම වගකිව යුතුය. ඔබ බියවිය යුත්තේ ප්‍රේත ලෝකයේ උපතකට නොවේ. ප්‍රේත ලෝකයේ උපතකට හේතුවන අකුසල කර්මයන් සිදුකිරීමටය. ඔබ අතින් එවැනි අකුසල කර්මයක් සිදුනොවේ නම් ඔබ සතර අපායෙන්ම නිදහස්වීමේ සුදුසුකම ලබයි. එය ඔබට ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රේත් ලබාදෙන සහතිකයයි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී ඔබ කාමයන් තුළින් කෙටි ආශ්වාදයක් හෝ ලබන නමුත් බහුතරයක් ප්‍රේතයින්ට මේකෙටි

ආශ්වාදයද අහිමිය. යම් හෝ කෙටි ආශ්වාදයක් ලැබුණද එය ඒඩ්ස් රෝගියෙක් සමග කාමයේ වරදවාහැසිරුණු අයෙක් ලබන සැපය වගේය. ඒ කෙටි ආශ්වාදය උදෙසා මුළු ජීවිත කාලයත්, පරලොවත් එහි ආදීනවයන්ගෙන් වන්දි ලැබිය යුතුය. ආශ්වාදය ලැබුවේ විනාඩි 05 කාලයක් වීමට පුළුවන. එහි ආදීනවය කල්ප ගණනාවක් දීර්ඝවීමට පුළුවන. මේ කෙටි සැපය සහ දීර්ඝ ආදීනවය අවිද්‍යාව නිසාම ඔබස්වකැමැත්තෙන්ම තෝරාගත්තෙකි.

ඔබම කල්පනාකර බලන්න ඉහත සිදුවීම් ඔස්සේ පසුගිය වසර 40ක පමණ කාලය තුළදී උතුරු නැගෙනහිර යුදකලාපවල ඝාතනය වන ලද සැම ජාතියකම මිනිසුන් ප්‍රමාණය දෙස බලන විට මොන තරම් අසරණ ප්‍රේතයින්, ප්‍රේතියන්, යක්ෂයන් ඔය ප්‍රදේශවල දුක් විඳිනවා ඇතිද? සරණක් පිහිටක් නොමැතිවද්වේෂය, වෛරය තව තවත් වඩමින්.... ජීවත්ව සිටින මනුෂ්‍යයින් ඉන්න වෛරය, ද්වේෂයට වඩා මියගිය නොපෙනෙන ලෝකයේ සත්වයින්ගේ වෛරය, ද්වේෂය අධිකය. මන්ද ඔවුන්ගේ වෛරය, ද්වේෂය ඇවිළෙනවා මිසනිවීමට අවශ්‍ය සාධක සතර අපායේ නොමැති නිසාය. ඔවුනගේ දහම අධර්මයයි. ඔවුන් දන්නා ගුණධර්මයක් නැත. ජීවත්ව සිටින මිනිසුන් සුතමුදිත කරනවා වගේම නොපෙනෙන ලෝකයේ සිටින වෛරය, ද්වේෂය වඩන සත්වයින්ද සුවපත්කිරීම වැඩදායකය. හැබැයි මේවා ඉවරයක් කළ නොහැකි වැඩය. හොඳම දෙය හැකි උපරිම

ශක්තිය යොදා ඔබ සතර අපායෙන් මිදියාමය. එහෙත් සෑම විටම ඔබ තෝරාගන්නේමෙහි කන පිටය. තමා තමාට මෙමතිය කරගන්නේ නැතිව අනුනට මෙමතිය කරගන්නට යාමය. ඔබගේ ඇසප්‍රකාශි ස්වභාවයෙන් තිබුණත් ඇසේ සුදු වර්ධනය වෙලා නම් ඇස පෙනෙන්නේ නැත. ධර්මය ලෝකයේපැවතුන ද ඔබ ධර්මයේ සරණ නොයන්නේ නම් එයත් සුදු වසාගත් ඔබේ ප්‍රකාශි ඇස් දෙක වගේය. අපිඑයට අවිද්‍යාවේ අන්ධභාවයයි කියමු. එහෙත් ඔබ ජාති අන්ධයෙක් නොවන බව තරයේ සිහිතබා ගතයුතුය. සතිය නමැති සැත්කමේ කතූරින් අවිද්‍යාවේ සුදු ඉවත් කර සද්ධාව නැමති කාවයක් ඇසටපැලඳුවහොත් ඔබට නැවතත් විද්‍යාවේ ආලෝකය දෙසට ගමන් කිරීමට හැකිවනු ඇත. එහෙත් එයද නැවතමැරෙන ඇසක් බව ඔබ දැනගත යුතුය.

දැන් ඔබට වැටහෙනවා ඇති හිඤ්ඤාව මේ සටහන මුලදී සඳහන් කළ අවුරුදු හැත්තෑපහක් ජීවත්වනමනුෂ්‍යයාට වසර පහකින්, දහයකින් තම ආයුෂ දීර්ඝකරගැනීමට විද්‍යාඥයින් මොන පර්යේෂණ සිදු කළ දලෝකයා කළ යුතු වඩාත්ම වටිනාම පර්යේෂණය නම් සතර අපායෙන් මිදීමේ පර්යේෂණය කියල. එසේනොවුනහොත් මිනිසා වැඩිපුර ජීවත්වන සෑම තප්පරයකදීම ඔහු විසින් රැස්කරගන්නේ සතර අපායට යාමටඅවශ්‍ය සාධකමයි. නවීන විද්‍යාවේ නාමයෙන් කෙරෙන අවිද්‍යාවේ ක්‍රමවේදයන් මනුෂ්‍යයා දුකදෙසටම ඇද දමනවා. සතර අපායටම ගාල් කරනවා.

නවීන විද්‍යාව කියන්නේ, තාක්ෂණය කියන්නේ සතර අපායට පිරිස් බලය සපයන නියෝජිතයෝ. ඒජන්තවරු.හැබැයි අවසානයේදී මේ නියෝජිතයෝත්, සේවාදායකයෝත් සතර අපායේම ගාල්වෙනවා. සේවාදායකයෝප්‍රේත ලෝකයේ සරොම් කැබැල්ලක් හරි දවටගෙන ඉන්න විට ඒජන්තවරු නිර්වස්ත්‍රව ප්‍රේත ජීවිතගතකරනවා. සේවාදායකයෝ නිරිසන් ලෝකයේ කිඹුලෙක්ව ඉපදෙනවිට ඒජන්තවරු කිඹුලා ජීවත්වනජලාශයේමමාළු වෙලා ඉපදිලා කිඹුලාට ගොදුරු වෙනවා. මොකද කර්ම විපාක ඔය මනුෂ්‍යලෝකයේ වගේසන්තෝෂමක්, අල්ලසක් දිල වෙනස්කරගන්න බැරි නිසා. එහෙයින් කයින් ක්‍රියාවක් කිරීමට පෙර,වචනයක් ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර, මනසින් සිතුවිල්ලක් සිතීමට පෙර සතර අපායේ දුක ගැන මොහොතක්මෙනෙහි කරන්න. එවිට එම ක්‍රියාව නිවැරදි කරගන්න ඔබට පුළුවන්.

නිවැරදිකරගන්නා සෑම ක්‍රියාවක් පාසාම ඔබ පියවර තබන්නේ සතර අපායට විරුද්ධ දිශාවටය. ඒදිව්‍ය මනුෂ්‍ය බ්‍රහ්ම සුගතීන් දෙසටය.

අපි හොඳින් කාලා, හොඳින් ඉගෙනගෙන, හොඳින් ජීවත්වෙලා හොඳින් මැරිල යමු. මෙය වර්තමාන සමාජයේජනප්‍රිය සුන්දර සටන් පාඨයක්. සටන් පාඨයක් යනු මුළාවු සත්වයා තම මෝහයේ ස්වභාවය ලෝකයාටහඬගැමය. සටන් පාඨය සුන්දර වුවද ධර්මයෙන් තොරව ජීවත්වන ඉහත පිරිස් ඇත්තෙන්ම හොඳින්හම්බකරලා, හොඳින් කාලබිල, හොඳින් ජීවත් වුණත් ඔබ හොඳින් නිරික්ෂණය කරලා බලන්න මේ කවුරුවත්මහොඳින් මැරෙන්නෙතමා නැහැ. අනෙක් සියල්ල අවංකවම හොඳින් කෙරිලා. හැබැයි ප්‍රශ්නය හොඳින්මැරෙන්නේ නම් නැහැ. අන්න දුකට බයට පත්වෙලා. ලෙඩ, රෝග, ව්‍යාධීන් හැදිලා. සිහි මුළාවෙලා. තමාට තමාව කරදරයක් පීඩාවක් බවට පත්වෙලා තමයි මේ අය මිය යන්නේ. මෙහෙම මැරිලානැවත උපදින තැන ගැන මොනවා කපාකරන්නද? නමුත් ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රේත් දේශනාකරනවා යමෙක්ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නම් එම පිංවතා සිහිමුළාවෙන් තොරවයි මිය යන්නේ කියල. එයා ජීවත්ව සිටියදීම තමාඋපදින සුගතිභූමි දකිනවා. සතුටුවෙනවා. සාධුකාර දෙනවා. මේවා සටන් පාඨ නොවේ. හේතුඵල ධර්මයේහේතුව ඵලය පැහැදිලියි විවෘතයි. ලෝකයා තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන්, ශීලයෙන්, කර්මය කර්ම ඵලවිශ්වාසයන්ගෙන් ඇත්වෙන්න ඇත්වෙන්න ලෝකයේ මිනිස් ජනගහණය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවෙනවා. මෙහි සුවිශේෂ්ලක්ෂණය තමයි ලෝක ජනගහණය ඉහළ යන විට ථෙරවාදී බෞද්ධ ජනතාවගේ සංඛ්‍යාව සීඝ්‍රයෙන් පහළබසිනවා. ඒ කියන්නේ වැඩිවන හැම උපතක්ම සිදුවන්නේ හින්දු, මුස්ලිම්, ක්‍රිස්තියානි, මහායානධර්මය අවිද්‍යාව ධර්මය කරගත්ත මව්කුසක් තුළින්. මෙලෙස බිහිවන ලෝකයා නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ,මෝහයෙන් වෙලාගත් කායික, මානසික, ස්වාභාවික ව්‍යසනයන්ගෙන් පීඩාවිදින, ඉන්ද්‍රියන් පිනවීමටවෙහෙසෙන ජනතාවක් වෙනවා. ඒක ලෝක ධර්මතාවයක්. ලෝකය නිරතුරුවම සකස්වෙන්නේ දුක දෙසට.සත්වයා විසින් අවිද්‍යාව නිසා අකුසල් කිරීම වැඩි වන තරමට ඒවා විපාක දීමට සුදුසු ලෝකයක් ඉදිරියේබිහිවන්නේ. මේ ගමන අවබෝධ කර ගන්නේ සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ නමක්මයි. උන්වහන්සේ පිරිනිව්ශාසනය දුර්වලව යන විට

මාරපාක්ෂික ධර්ම, ලෝකය ඩැහැගන්නවා. මේ මොහොතේ සිදුවෙමින් පවතින්නේමේ ක්‍රියාදාමයයි. මේ මොහොතේ ක්‍රිස්තියානි, මුස්ලිම්, හින්දු, මහායාන ආගම්වල විශාලප්‍රචාරාත්මක ගුණාත්මකභාවයක් බාහිරින් පෙනෙන්නට තිබුණද එම ගුණාත්මකභාවය මායාවක්. ටෙරවාදි බුදුදහමට සහ එහි ඉගැන්වීම්වලට මුහුණ දීම සඳහා ඇතිකරගත් ආරක්ෂක ක්‍රමවේදයක්. අනාගතයේදීතිවන අරමුණුකරගත් සැබෑ ටෙරවාදි බුදු දහම ධර්ම විනය දෙක මාරපාක්ෂික ධර්මවලට යට වී යන විටඉහත ආගම්වල ගුණාත්මක භාවයද පිරිහීයනවා. මොකද ඒ පිංවතුන්ට තරග කිරීමට, අභියෝගයක් එල්ල වීමටතිවන අරමුණු කරගත් මනාව හේතුඑල ධර්මයන් අනුව දේශනා කර වදාළ ධර්මයක් ලෝකයේ නොමැති නිසා. ටෙරවාදි බුදුදහම ලෝකයේ පවතින නිසයි අන්‍ය ආගම්වල ගුණාත්මකභාවයක් සඳහා ඒ අය ක්‍රියාත්මකවෙන්නේ. ඉදිරි ලෝකයේ ස්වභාවය නුවනින් දැක ඔබද ලෝකයෙන් එතෙර වීමට අවශ්‍ය සාධක ජීවිතයතුළින් පරිපූර්ණ කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව, ශීලය, දන්දීම ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න. ඔබේදුවා, පුතා, බිරිඳ, ගේදොර ඔබ ඔබේ ජීවිතයේ කොටසක් කරගෙන ජීවත්වනවා වගේම ඒවායේසුබසාධනය උදෙසා වෙහෙසෙනවා වගේම එම කටයුතුද අලස නොවී ඉටුකරමින් ඉහත තෙරුවන් කෙරෙහිසද්ධාව, ශීලය, දන්දීම ඔබේ ජීවිතයේ කොටසක් කරගෙන ජීවත්වන්න. අතීතයේ කළ පිංකම් නිරතුරුවම සැමරාත්‍රියකම මෙනෙහි කරන්න. එම පිංකම් ආරක්ෂා කරගත්තා වූ ශීලයන් දුන්නාවූ දානයන් පිළිබඳ මතකයන්නිරතුරුවම අලුත් කරගන්න. ඔබ සිදුකළ පිංකම් අමතකවයාමට ඉඩ නොදෙන්න. ජීවිතය තුළින් දේවානුස්සතියවඩන්න. ඔබ මේ ගමන් කරන්නේ සතර අපායෙන් මිදෙන දිශාවට බව සිහි කරන්න.

25. තවත් පුතුන් කුමට පතන්

භික්ෂුව හමුවීමට පැමිණි තරුණ තාත්තා කෙනෙක් භික්ෂුවගෙන් බොහෝම සංවේදී ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. 'භාමුදුරුවනේ මම කුඩා දරුවෙක් ඉන්න තාත්ත කෙනෙක් දරුවාගේ වයස අවුරුදු 4යි. මේ පුංචි දරුවාහරිම දහකාරයි. එයා එක වෙලාවකට සන්ඩුකරනවා. තව වෙලාවක සෙල්ලම් කරනවා. තවත් සමහරවෙලාවට අම්මා සමග ගාලා කියමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ වන්දනා කරනවා. මේ දරුවා සෙල්ලම් කරනවෙලාවට නිතරම මම භාවා, මම මුවා, මම අලියා ආදී වශයෙන් සතුන් අනුකරණය කරමින් සෙල්ලම්කරනවා, හැසිරෙනවා' මේ මහත්මයා අහනවා මගේ දරුවා සතුන් අනුකරණය කරමින් සෙල්ලම් කිරීමට ප්‍රියවීම හේතුවෙන් මගේ දරුවාට යම් ප්‍රශ්නයක් වේවිද කියලා. මේ මහත්මයාට තිබෙන ප්‍රශ්නයකමයි යම් හෙයකින් දරුවා මියගියහොත් එම දරුවා භාවෙක්, මුවෙක් වෙලා උපත ලබයිද කියන කාරණය. මේ හේතුව නිසා දරුවාගේ අම්මා දරුවා මම භාවෙක්, මම මුවෙක් කියලා සෙල්ලම් කරනවිට 'නැහැමගේ පුතා දෙවියෙක්, දිව්‍යාංගනාවක්' කියලා දරුවාගේ මනෝභාවය වෙනත් දිශාවකට යොමුකරනවලු. තම දැනේ නැළවෙන කුඩා බිළිදා තුළින් අනාගත චෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවරයෙක්, පරම්පරාවේ ගැලවුම් කරුවෙක් බලාපොරොත්තුවන අම්මලා තාත්තලා අතර ඉහත අම්මා තාත්තා සුවිශේෂීවෙනවා.

පිංවත් ඔබ භාවෙක් කියන තැනින් මුදවලා දෙවියෙක් කියන තැනයි සිත පිහිටුවන්න උත්සහ කරන්නේ. ඒකියන්නේ අනතුරකින් මුදවලා තවත් තවත් අනතුරකටයි ඔසවා තබන්නේ. භික්ෂුව දන්නා තරමින් මෙවැනිදෙමාපියන්ට දාව උපදින දහකාර හුරුබුහුටි ළදරුවෙක් තමන් ප්‍රියකරන සත්ව සංඥාවක් සකස්වෙලාමියගියත් එම දරුවා කවදාකවත් තිරිසන් ලෝකයේ භාවෙක්, මුවෙක් වෙලා උපත සකස් වෙන්නේ නැහැ. දිව්‍ය ලෝකයේ උපත දිව්‍ය භාවෙක්, මුවෙක්, අශ්වයෙක් ලෙස උපතක් සකස්වීමට තමයි ඉඩකඩවැඩිපුර තිබෙන්නේ. දිව්‍යලෝකයේ වැඩසිටින්නේ දෙවියන් පමණක් නොවෙයි. ඒ ආකාරයේ දිව්‍යමය සතුන්ද සිටිනවා.

ඉහත ප්‍රශ්නයේ වඩා වැදගත් දේ වනුයේ දරුවාට පෙර මව්පියන් මියගිය හොත් මව්පියන්ගේ අවසාන සිතතෘෂ්ණාව නිසා කුමක් උපාදානයකොටගෙන සකස්වෙයිද කියන එකයි. මොකද පිංවත් මව්පිය දෙපල දරුවාඅනිත්‍යයයි කියලා දකිනවා වගේම දරුවාගේ අනාගත සුරක්ෂිතභාවයක් ගැනත් සිතනවා. එතනදී බාහිරටප්‍රකට නොවන උපාදානයක් ඇතුළතින් පෙනෙනවා. මෙන්ම මේ ප්‍රකට නොවී සැඟවී තිබෙන උපාදානයමතුකරගන්න දක්ෂවෙන්න අවශ්‍යයි. මෙවැනි පිංවත් දෙමාපියන් 'දරුවා මගේ'ය කියන තැන ඉඳගෙනයිදරුවා සුගතියට ඔසවා තබන්න උත්සහ ගන්නේ.

මෙතැනදී ඔබ දරුවා පටිච්චසමුපන්නව ගන්න. අවිද්‍යා පටිච්චයා සංඛාරා, සංඛාර පටිච්චයා විඤ්ඤාණා, විඤ්ඤාණ පටිච්චයා නාමරූපා.....

සුරතල් දරුවා තුලින් හේතුඵල ධර්මයන් දකින්න. මෙතැනදී ඔබ නියත වශයෙන් දකිනවා හේතූන් නිසාසකස්වුන, ඔබට අයිති නැති දරුවාව. බිරිඳ ස්වාමීපුරුෂයා මතක් වෙන විටත් එම රූප පටිච්චසමුප්පාදය තුළම විසුරුවා දකින්න. සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැති හේතුඵල ධර්මයක් දකිනවිට 'මමයමගේය' යන දෘෂ්ටියෙන් ඔබ බැහැරට යනවා. එසේ නොවන තාක්කල් ඔබ එම අනතුර තුළ සිටිමින්මයිඅනතුරෙන් මිදෙන්න උත්සහ ගන්නේ. ඒ නිසා එම පිංවත් දෙපල මේ මොහොතේ තම දරුවාට දිව්‍යසංඥාවක් සකස්කොට දීම අනතුර තුළ සිටිමින්ම අනතුරෙන් මිදීමේ මාර්ගය සෙවීමක් වෙනවා. ඒ නිසාපටිච්ච සමුප්පන්නව දරුවාගේ ජීවිතය දකින්න. දරුවා මට අයිති නැති බව දකිමින් දරුවාට අවශ්‍ය යහපත්මාර්ගය කියලා දෙන්න. නිතිපතා මල්කඩන්න, බුදුපහන පත්තුකරන්න, බුදුසම්ප්‍රදාන වන්දනා කරන්න, වැඩිහිටියන්ට ගරුකරන්න නිරතුරුවම දරුවාව හවුල් කරගන්න. දෙමාපියන් ධර්ම මාර්ගය තුළ දරුවන්ටආදර්ශමත් වෙන්න. ළමාවියේ

දහකාරකම් උපේක්ෂාවෙන් දකිමින් අනතුරුදායක භාවයන් නුවනින්මෙනෙහිකරමින්, ලැබුණු දරුවා මේ හව ගමනේ අවසාන දරුවා කරගන්න.මේ ස්වාමි පුරුෂයා මේ හවගමනේ අවසාන ස්වාමිපුරුෂයා කරගන්න. බිරිඳ මේ හව ගමනේ අවසාන බිරිඳ කරගන්න. දරුවාවකමටහනක් කරගෙන දරුවන්ගෙන් මිදෙන්න. දැඩි චිත්තයක් ඇතිකරගන්න 'හව ගමනේ අවසාන දරුවායි මාමේ දරන්නේ' කියලා.

දෙමාපියන්ට අප්‍රමාණ සසර දුක සකස් කරදෙන ලොකුම කාම වස්තුව වන දරුවා කෙරෙහි තෘෂ්ණාවහීනව ගිය කල ඔබ සම්පවනුයේ ලෝකයෙන් මිදියන දිශාවටයි. දරුවා සමාජයට යහපත් දරුවෙක් වශයෙන්හදන ගමන් ධර්මාවබෝධය සඳහා දරුවාද උපකාරයක් කරගන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දරුවාටකියන්නේ දේවදූතයෙක් කියලා. ඒ කියන්නේ ඔබට හවයෙන් මිදියන්න පාර කියන දේවදූතයෙක්. හවයෙන්මිදියන්න පාර කියන්න ආපු දේවදූතයෙක්ව ඔබ ඔබව හවයට බැඳ තබන වරපටක් බවට පත්කරගන්නවා.

හික්ෂුවට කුඩා දරුවෙක් දැක්කාම එම දරුවා තුළින් දුක් කන්දක් පෙනෙනවා. හවයේ ගොඩාක්ඇතදුරක් පෙනෙනවා. දරුවාගේ කෙළිලොල්භාවය තුළ සැහවී ඇති අනතුරුමයි පෙනෙන්නේ. තමන්ගේ දහකාරදරුවා සත්ව සංඥාවන් සකස් කරගෙන සෙල්ලම් කරනවිට එම දරුවා මියගියහොත්, භාවෙක්, මුවෙක්වෙලා උපදියිද කියන කාරණය හිතන්න පුළුවන් දක්ෂ දෙමාපියන්ට ඉහත කාරණා ජීවිතයට එකතුකර ගන්නඅපහසුවක් නැහැ. මොකද ඔබ ධර්මය තුළ සිටින නිසාමයි තම දරුවාවත් ධර්මය තුළින් දකින්නේ. පිංවත්ඔබ දරුවා කෙරෙහි ධර්මානුකූලව දකිනවිට ඉන් සකස් වෙන කුසල් ශක්තිය ඔබව ධර්මාවබෝධය දෙසටත්එම කුසල්ශක්තිය හේතුවෙන් දරුවාට දීර්ඝායුෂ්ණ් අනිවාර්යයෙන්ම හිමිවෙනවා. සැබවින්ම ඔබලා දක්ෂදෙමාපියන්. මෙවැනි සමහර දෙමාපියන් හැමවිටම උත්සහකරන්නේ දරුවා පැවිදි කරලා දෙමාපියන්සැනසෙන්නයි. සැනසෙනවාය කියන කාරණයේදී අපි වඩවා ගන්නේ තෘෂ්ණාවමයි. හැමවිටම ආශ්වාදයනොව, ජීවිතයක යථාර්ථයම ධර්මානුකූලව දකින්න. එතැනදී තමයි ශාසනයක අර්ථය ජීවිතයට එකතු කරගන්නා වෙන්නේ. මගේ පුතා මේ උතුම් ශාසනයේ පැවිදි උතුමන් වහන්සේ නමක් හැටියට දකිනවාට වඩාඑම පුතාවම පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය තුළ විසුරුවා දකින්න දක්ෂ වුණොත් ඔබගේ පුතා තුළින්ම ධර්මයදැකීමේ ශක්තිය ඔබට තිබෙනවා.

හික්ෂුවක් සමාධියෙන් වැඩසිටින විට දිව්‍යතලයක වැඩසිටින අජාතීය අශ්ව පැටියෙක් දර්ශනය වෙනවා.අඩි තුනක් පමණ උසැති මෙම දිව්‍ය අශ්ව පැටියා කොළ සහ නිල් පැහැයෙන් යුත් වර්ණයෙන් යුක්තයි.හරියටම මොනරෙක්ගේ වර්ණය. කොඳුනාරටිය දෙපසට නෙරාගිය දිගැති රෝම, රෝමවලින් පිරිගියවලිගය.....බොහෝම දර්ශනීය දිව්‍ය අශ්ව පැටියෙක්. මේ සටහන ලියනවිට මේ දිව්‍ය අශ්වපැටියා පෙර ජීවිතයේ 'අශ්වයා ගෝන් ටික් ටික් ටික්' කියන ළමා උපාදානය දරාගෙන මියගියදරුවෙක් වෙන්න පුළුවන්. හික්ෂුව ස්ථිරව ඒබව කියන්න දන්නෙ නැහැ. නමුත් 'උපාදාන පච්චයා භවෝ'කියන ධර්මතාවය විසින් සත්වයා මෙවැනි උපත්වල සිරකරනවා. මේ කිසිවක් අපිට හිතල ඉවර කරන්නබැහැ. අවබෝධයෙන්මයි අවසන් කර ගතයුත්තේ. තමන්ගේ දරුවා තමන්ට අයිති නැහැය කියලා දකින තැනදිතමා තමාට අයිතිය කියන තැනක් සකස් වෙනවා. පටිච්චසමුප්පාද ධර්මයමයි මේ අවුල අපිට නිරවුල් කරදෙන්නේ.

26. පොඩි කමට කළත් 'පව' පොඩි නැත පුතුනේ

වයස අවුරුදු 15ක පමණ පිරිමි දරුවෙක් හිඤ්ඤාවගෙන් විමසුවා 'භාමුදුරුවනේ මම මෙෙත්‍රී භාවනාව, බුදුගුණ භාවනාව පුරුදු පුහුණු කරනවා. මට අනිත්‍යභාවනාව ගැන කියල දෙන්න' කියලා. ඒ වෙලාවෙහිඤ්ඤාව එම දරුවාගෙන් ඇසුවේ 'ඔබ පැවිදිවීමේ අදහසක් තිබෙනවාද?' කියල. එවැනි අදහසක් නොමැති බව ප්‍රකාශ කළ නිසා හිඤ්ඤාව එම දරුවාට මතක් කළේ 'ඔබ අනිත්‍ය සංඥාව වඩන්න යන්න එපා. එය ඔබේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලට බාධාවක් වෙයි' කියල. අනිත්‍ය සංඥාව භාවනාවක් ලෙදවඩන සිතක නිරතුරුවම කලකිරීම් සකස් වෙනවා. එවැනි කලකිරීමක් සකස් වුණොත් එය ඔබේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලටත් බාධාවක් වේවි. ඒ නිසාම දෙමාපියන් දුකට පත් වේවි. එම නිසා නීතිපතා පංචශීලය ආරාක්‍ෂා කර ගනිමින් මෙෙත්‍රී භාවනාව, බුදුගුණ භාවනාව වඩමින් ගෙදර වැඩිහිටියන් සමග බුදුරජාණන් වහන්සේ වන්දනා කරන්න. වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීමට පෙළඹෙන්න. මේ කාරණා තුළින් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව සකස්කර ගන්න. මේ මාර්ගය හොඳටම ප්‍රමාණවත් ඔබගේ වයසේ තරමට.

ඉහත කාරණාවන් සුව සේ ඔබගේ ජීවිතය තුළින් වැඩෙන විට අවශ්‍ය වෙලාවේදී අනිත්‍ය සංඥාවන් මතු වෙලා ඒවි. අපි මෙහෙම අනාගතය ගැන බලාපොරොත්තු ඇතිකර ගත්තත් බලාපොරොත්තු කියන්නේ මායාවක් මයි. සියල්ල අනිත්‍ය වන නිසාමයි අපි සිහිනුවනින් ජීවිතය පරිහරණය කළ යුත්තේ. එසේ නොවුණහොත් ධර්මයත්, අධ්‍යාපනයත් යන දෙකම අපගෙන් බිඳ වැටෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසාම මේ දෙමාපියන් ද අසරණ භාවයට පත් වෙන්න පුළුවන්.

ඉහත ගුණදම් සමග තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව ඇති කරගෙන සංසුන් මනසක් පිංවත් ළමා ඔබ ඇති කරගතහොත් එතැන ඉඳන් ඔබට පුළුවන් ගුරුවරුන්ට, දෙමාපියන්ට, අකීකරු සිතක් සකස්වෙන විට, අධ්‍යාපන කටයුතුවලට අලස කම්මැලි සිතක් සකස් වෙන විට, සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකිමින් එහි ආදීනව දකිමින් අතහරින්න. එවිට ඔබ තුළින් ගුණාත්මක දරුවෙකුත්, තමාට ගැලපෙන පරිදි අනිත්‍ය සංඥාවන් ජීවිතයට එකතු කරගන්නා වෙනවා.

ළමා ජීවිතය කියන්නේ කුසල් නිධියක්. මේ කුසල් නිධිය ගැන ළමයින්ට හැගීමක් නැහැ. ඒ නිසාම දරුවන් ළමා කාලයේදී අප්‍රමාණ අකුසල් සිද්ධ කර ගන්නවා. මේ ළමා කුසල් නිධිය දෙමාපියන් ගුරුවරුන්ට ගරුකිරීම, සැලකීම නිසාම තව තවත් ශක්තිමත් කරගන්න දරුවන්ට අවස්ථාව තිබියදී නොදැනුවත් භාවය නිසාම දරුවන් ළමා කාලයේදී ගොඩාක් අකුසල් සිද්ධ කර ගන්නවා. වර්තමානයේ නොදැනුවත් භාවය නිසාම දරුවන් දෙමාපියන්ට මානසික පීඩාවන් ඇති කරනවා.

වර්තමානයේ ගුරුවරයා කියන්නේ දරුවන්ගේ ප්‍රාණ ඇපයට යටත් පිරිසක් වගේ. හොඳ නරක කියල දෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. දෙමාපියන්ගේ ගුරුවරුන්ගේ සිත රිදවන එක තරම් අකුසලයක් තවත් නැහැ. දරුවන් නිසා මානසික පීඩාවට පත් අම්මලා, තාත්තලා කොතෙක් අපිට මුණගැසිල තිබෙනවාද?

රාහුල පුංචි භාමුදුරුවෝ හැමදාම උදයට වැලි දෝතක් අතට අරගෙන එය උඩ දමලා පුර්ථනාවක් ඇතිකර ගන්නවා "අද දවසේ මේ වැලිකැට ප්‍රමාණයට මට අවවාද අනුශාසනා ලැබේවා" කියලා. පුංචි සිතක සකස් වුණ ලොකු ගුණයක් අප දැක්කේ අතීත භවයන්හිදී මහා පාරමී ශක්තියක් වඩවාගෙන පැමිණි දරුවෙක්ගෙන්. ඒ දරුවායි රාහුල මහෝත්මයන් වහන්සේ. එවැනි පිංවත් දරුවන් පහල වෙන්නේ කාලය, ද්වීපය, දේශය, කුලය, මව කියන කාරණා ගුණාත්මකව පවතින සුදුසුම කාලයක. එම නිසා පිංවත් ළමා ඔබ සිතන්න ඕනේ ඔබත් මේ ජීවිතේ මව් කුසට බැස ගත්තේ, උපත සකස්කර ගත්තේ, සුදුසු කාලය බලලාය කියන කාරණය. මොකද තවමත් මේ කාලයයි, ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ. තවමත් මේ ද්වීපයයි, සද්ධර්මය සුරක්‍ෂිතව පවතින. තවමත් මේ දේශයයි උතුම් මහ සංඝරත්නය ජීවමානව වැඩසිටින. තවමත් මේ කාලයයි ලෝකික සම්මාදිට්ඨිය සකස් කරගත් මව් කුසක මව් පදවිය ලැබීමට.....පෙර ජීවිතයේ සුගතියේ සිට සුදුසු කාලය බැලීමෙන්ම ලැබූ උපතක් මේක.

ළමා කාලය කියන්නේ, වැඩිවියට පත්වීමෙන් පසු විපාක පිණිස සකස්වෙන, අකුසල් ගොඩක් සිද්ධවෙනකාලය. අම්මා, තාත්තා, ගුණවත් ගුරුවරුන්ගේ, ගුණවත්භාවය නිසාමයි ඒ අකුසල් දරුවන්ට සිද්ධවෙන්නේ. දෙමාපිය ගුරුවරුන්ගේ ගුණයන් ඒ තරමටම ශේෂයයි. ළමා කාලයේදී අපට උගන්වපු ගුරුවරු පන්තිකාමරයේදී අධ්‍යාපන කටයුතු අතපසු කළහම ගහපු වේවැල් පාරවල් මේ මොහොතේ මතකයට නැගෙන විටඒගුරුවරුන් උදෙසා ගරුත්වයක්මයි සිත තුළ සකස් වෙන්නේ. මේ සටහන් කරන සෑම අකුරක්මගුරුවරයාගෙනුයි ඉපදුනේ. ගමේ පත්සලේ ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේ ළගට ගිහිල්ලා මුලින්ම අකුරු කරන්නට'අ, ආ' ඉගෙන ගන්න දවසේ අම්මා, තාත්තලා කොතෙක් නම් බලාපොරොත්තු දරුවන් තුළින් ඇතිකරගන්නවාද? තමන්ගේ දරුවා රෝහලේ ඇදක් මත සැත්කමක් කිරීම හේතුවෙන් ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනකයෙදෙනවිට මේ දරුවාගේ තාත්තා පුතුට සමීපවෙලා කියනවා 'පුතේ ඔබ වෙනුවෙන් අපායට යන්න වුණත්මම ලැහැස්තියි' කියලා. දරුවා කෙරෙහි ඇති ලෙන්ගතුභාවය නිසාම මේ තාත්තාට අපායේ ඇති ගිහිරිස්තය අමතකව ගියා. ගිත්දර යෝධිය අමතක කරන්න පුළුවන් ශක්තියක් දරුවන් වෙනුවෙන් අම්මා, තාත්තා තුළ තිබෙනවා. මේ අයෝමය ශක්තියට අකීකරුභාවයෙන් ළමා ඔබ අභියෝග කරන්න නරකයි. ළමාකාලයේ අපි අතින් සිදුවෙන වැරදි හඳුනා ගැනීමට අපහසුයි. බරපතළ බවක් නොහඟවාම ඒවා අපිටමගහැරී යනවා. මේ අකුසල් විපාක පිණිස සකස් වෙන්නේ දරුවා වැඩිවියට පත්වුණාට පස්සේ.

ඉහත කාරණය නුවනින් විමසලා දරුවන් තමන් තුළ දෙමාපියන්ට, ගුරුවරුන්ට අකීකරු සිතක් පහළ වනවිට එයඅනිත්‍ය වශයෙන් දැකලා එම සිත අතහැර දැමීමට දක්ෂනම්, ඔබ ඔබේ ළමා ජීවිතය අකුසලයන්ගෙන් ඇත්කර ගත් ජීවිතයක් බවට පත්කර ගන්නා වෙනවා. මේ සටහන ලියන්නේ පාසල් දරුවෙක් ඇසුව ප්‍රශ්නයකටපිළිතුරක් වශයෙන්. එම නිසා දරුවන්ගේ ජීවිතයට අදාළවයි මේ පිළිතුර. වැඩිහිටියන් මේ පිළිතුර තමන්ගේජීවිතයට ගලපා ගන්න එපා. දරුවෙක් තුළින් අපි මුලින්ම උත්සහ ගත යුත්තේ ඔහුට ලෞකික සම්මාදිට්ඨියසකස්කර ගැනීමට අවශ්‍ය මාර්ගය සකස්කර දෙන්න. අපිට දරුවාට කියන්න බැහැ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ ගැන පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය ගැන. ඉහත කාරණාවලටයි දුකයි කියලාකියන්නේ කියලා. මොකද එව්වර දුරක් හිතන්න එම දරුවන්ගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් වැඩිලා නැහැ. එමදරුවාගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ක්‍රමානුකූලව දියුණු කරගන්න අපි උපක්‍රමශීලී වෙන්න අවශ්‍යයි. එවිටයිඅපිට පුළුවන් වෙන්නේ දරුවා තරුණ වියට පත්වෙන විට ලෞකික සම්මා දිට්ඨිය සකස්කර ගත් දරුවෙක්බවට පත්කර ගන්න. මෙතනදී දරුවා අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් උදාසීන අලසභාවයක් ඇතිකර ගතහොත්එයයි 'දුක' ලෙසින් තේරුම් ගතයුතු කරුණ. අධ්‍යාපනය අඩාල වුණොත් අනාගතයේදී යහපත් පුරවැසියෙක්ශක්තිමත් ආර්ථිකයක් සහිත ජීවිතයක් අහිමි වෙනවා. දෙවනුව දකින්න මේ 'දුක' කුමක් නිසාද සකස්වෙන්නේ කියලා. දෙමාපියන්ට ගුරුවරුන්ට අකීකරුභාවය නිසාමයි. එහෙනම් ඔබ ඉහත දුකෙන් මිදෙන්න මේඅකීකරුභාවයෙන් මිදෙන්න ඕනේ. ඒ සඳහා ඔබ ගමන් කළ යුත්තේ දෙමාපියන් ගුරුවරුන් කෙරෙහි කීකරුභාවයඇති කර ගනිමින්. නිරතුරුවම උදේට තේරුමක් ඇතිව පංචශීලය සමාදන් වෙමින් එම ශීල්පද ආරක්ෂා කරගනිමින්. සවසට නිතිපතා දෙමාපියන් සමග ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේට මල් පහන් පූජා කරමින්, වන්දනා කරමින් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව සකස් කරගන්නා මාර්ගය තුළ ඔබ ගමන් කරන්න ඕනේ. පාසලේ, පංසලේ පිංකම්වලට ක්‍රියාත්මකව දායක වෙන්න ඕනේ. පුළුවන් ආකාරයට මෙමුත්‍රී භාවනාව, බුදුගුණ භාවනාව ජීවිතයට එකතු කරගන්න ඕනේ. ඉහත කාරණා පිංවත් ළමා ඔබට පහසු ආකාරයට ජීවිතයටළංකර ගතහොත් ඔබ තරුණ වියට පත් වනවිට ධර්මයේ අවබෝධාත්මක දිශාවකට අවශ්‍ය ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ඔබ තුළ වැඩිලයි පවතින්නේ.

ලෞකික සම්මා දිට්ඨිය සකස්කරගැනීමට අවශ්‍ය තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය, කර්මය කර්ම ඵල කෙරෙහිවිශ්වාසය, දානයේ ශීලයේ ආනිශංස පිළිබඳ විශ්වාසය, අම්මා තාත්තාගේ ගුණය පිළිබඳ විශ්වාසය, මරණින්මතු උපදිනවාය කියන විශ්වාසය ඔබ තුළ සකස්වෙනවා. ධර්ම මාර්ගය තුළ ගමන් කිරීමෙන් දෙමාපියන්ට, ගුරුවරුන්ට කීකරුභාවයත්, කීකරුභාවය නිසාම ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයකුත්, මේ සියල්ල හේතුවෙන් ලෞකිකසම්මාදිට්ඨිය සකස්කරගත් ගුණාත්මක වැඩිහිටියෙක් බවටත් ඔබ පත්වෙනවා.

මෙතැන ඉදන් ඔබට පුළුවන් ඔබට අවශ්‍ය ආකාරයට ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න. ඉහත මාර්ගයේහික්මීමෙන් ඔබ පෙරට පැමිණියොත් පමණයි තරුණ ජීවිතයේදීම චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයේ සැබෑම

අර්ථයඔබ ඔබේ ජීවිතයට එකතු කරගන්න දක්ෂ වෙන්න. එසේ නොවුණහොත් පින, පව හඳුනන්නේ නැති අනාගතලෝකයේ සමාජිකයෙක් වෙන්න ඔබටත් සිදුවේවි.

27. ප්‍රඥාවේ පහන් සිලෙන් රැයෙහි අඳුර දුරුකරන්න

හික්කුවක් ධර්ම සාකච්ඡාවක් රාත්‍රියේ පවත්වනවිට එක මහත්මයෙක් නිතර නිතර ඔරලෝසුව දෙස බැලුවා. එම පිංවත් මහත්මයාගේ හැසිරීම තුළින් හික්කුව අදහස් කළේ 'දැන් පරක්කු වුණා' කියනකාරණයයි. දැන් එම මහත්මයාට අවශ්‍ය ගෙදර ගිහින් නිදාගන්න. මේ වගේ රාත්‍රීන් ලක්ෂ කීයක්අපේ ජීවිත සමග ගෙවී යන්න ඇතිද? ගෙවීගිය සෑම රාත්‍රියක්ම අවසන් වූයේ එළිවීමෙන්ය. නින්දපමණක්මයි රාත්‍රියේ අර්ථය වුණේ. දවල් සහ රාත්‍රී කියන්නේ අපි සාදාගත් සම්මුතීන් දෙකක් පමණයි. ධර්මවබෝධයට දවල්ද, රාත්‍රියද කියලා වෙනසක් නැහැ. ධර්මවබෝධය ලැබූ උතුමන් වහන්සේලා ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ හුභාක්ම ඉර පැයීමට ප්‍රථම අභයම් කාලයේදී. ඒ කියන්නේ සංකීර්ණ වූ දවාලාවඩා රාත්‍රියේ අවසන් යාමය ධර්මවබෝධයට හිතකර නිසාමයි.

මාරයා නොයෙක් කාම සිතුවිලිවලින් ඔබේ රාත්‍රිය පුරවා තිබෙන්නේ. කාමයේ දොරගුළු විවරකර ගැනීමටරාත්‍රියට අතවනන ඔබ, ධර්මයට හිතකර රාත්‍රියක් හැමදාමත් මාරයාට පාවා දෙනවා. රාත්‍රියසුන්දර වෙන්නේ ඇස නිදිනොගන්නවා කෙලෙස් නිදිගැන්වීමට ඔබ දක්ෂ වුවහොත් පමණි. කෙලෙස් නිදිගැන්වූරාත්‍රියක සිතක ඇතිවන අපුරු ධර්මයේ රටා නින්දේ හිස් අර්ථය අහිමිවා ගිය, ලෝකයේ හිස් අර්ථයපිළිබඳ සිතුවිලි වලින් ඔබව අවදි කරවනවා.

හික්කුවගේ හික්කු ජීවිතයේ සුන්දරම මොහොත එක්තරා රාත්‍රියක් කීවොත් එය නිවැරදියි. හික්කුවකගේගිහි ජීවිතයේ ගෙවාදැමූ සමහර රාත්‍රීන් හරිම තුව්වයි. ඒවා මාරයාටම අයිති රාත්‍රී කාලයන්. මාරයාට අයිති රාත්‍රීන් කමටහන් කරගෙනයි හික්කුව මාරයාගෙන් රාත්‍රිය උදුරාගන්නේ. කාමයන්ගේනිරුවන හඹායන සුපුරුදු අවිචාරවත් රාත්‍රියක, කාමයන් සකස්කර දෙන සිතේ නිරුවන හෙළි කරගැනීමට, ඒ අතීත අත්දැකීම් ගොඩාක් උපකාරීවුණා. රාත්‍රියක ඇති නිහඬියාව තුළ සැඟවී ඇති ධර්මයේ රසය, නිදි නොලබා අවදිභාවය තුළින්මයි ඔබ මතුකරගත යුත්තේ. එවැනි සුන්දර රාත්‍රියක් 'නිදිමතයි' කියලාහික්කුව එදා අතහැරියානම් නින්ද විසින්ම මේ සටහන ලියන සුන්දර රාත්‍රියත් ගොරව ගොරවා නිදනරාත්‍රියක් බවට පත්වෙනවා. රාත්‍රියේ නිහඬියාව ගොරහැඩි නින්දකට යට නොකර පිබිදුනාවූ මනසකින්නින්දේ ආදීනව දකින්න. දීර්ඝ නින්ද ඔබට කර ඇති විනාශය සුළුපටු නොවන බව ඔබට පෙනෙනු ඇත.

නොනිදා පහන් කරන රාත්‍රියකමයි ඔබත් මමත් කවදාහරි ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ. ඒ නිසා නින්දට දෙනවටිනාකම නොනින්දට දී නොනිදන රාත්‍රියක පිංවත් ඔබ ධර්මය අවබෝධ කරගන්න. හික්කුව මේ සටහනලියනවිට වෙලාව රාත්‍රී 1.30 යි. බදුල්ල කොළඹ මාර්ගයේ ගමන් කරනා බසයක් වේගයෙන් යනවාඇතින් ඇසෙනවා. මේ මොහොතේ බසයේ රියදුරු මහතා හැර අන් සියලුදෙනාම නින්දේ පසුවෙනවා ඇති. රියදුරු මහතාටත් නින්ද ගියොත් කුමක් වේවිද? නින්ද නිසා ඔබ විතරක් නොවේ සියල්ලන්ම විනාශයටයිප්‍රමාදයටයි පත්වෙන්නේ. මේ නිදිගත් රාත්‍රියේදී සුන්දර වූද, අසුන්දර වූද, බියජනක වූද සිහින ඔබදකිනු ඇත. එම සිහින නිසාම දිවා කාලයේදී ඔබ ලැබුවාට වඩා වැඩි සතුටක් ලබනු ඇත. නමුත් ඔබ මේදකින්තේ එළිවෙන සිහිනයකි. ඒත් පිංවත් ඔබ මේ රාත්‍රියේදී සමාධිමත් සිතක් සකස් කර ගෙන අවදියෙන්පසුවුනානම් ලෝකයේ සුන්දර අසුන්දර දේ ඔබට සමාධියෙන් පෙනෙනු ඇත. සුන්දර වූ දෙමාපියන්ද අසුන්දරවූ අමනුෂ්‍යයින්ද ඔබට පෙනී නොපෙනී යනු ඇත. ඔබ මේ දකින්නේ එළිවෙන සිහිනයක් නොව නින්දටවටිනාකමක් දෙන ලෝකයාට නොපෙනෙන යථාර්ථයයි.

සමනල වැව ජලාශය දෙසින් හමා එන සිහින් සුළං රැළි නින්දකට අවශ්‍ය සියලු පහසුකම් සැපයුවත් පංචනිවරණ යටපත්ව ගිය සිත නින්දකට මැලිකමක් දක්වනවා. නොනිදා පහන් කරන්න කීවාම ඔබ වැරදි අර්ථයෙන් ගන්න එපා. සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම නින්ද අවශ්‍යයි. නමුත් එය දීර්ඝ ගොරහැඩි නින්දක් නොවළපරිම පැය පහකට සීමාවිය යුතු නින්දක්. රාත්‍රිය නොනිදා සිටීම මානසික රෝගීන්ගේද ලක්ෂණයක්. එහෙයින් ඔබ ප්‍රවේශම් විය යුතුයි. අත්‍යාවශ්‍ය කෙටි නින්දකට ඔබේ ජීවිතයේ ඉඩ ලබාදෙන්න. එසේ නොවුනහොත් ඔබ මානසික රෝගියෙක් විය හැකිය. ඔබ සිතන සෑම සිතුවිල්ලක් තුළම විඤ්ඤාණය බැසගෙන ඇත. විඤ්ඤාණය නැමති මැජික් කරුවා උපාසක, උපාසිකා කියන රූපයක් නිර්මාණය කරනු ඇත. ධර්මයේ අර්ථය සෑම විටම අන්තයට නොගිය මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව තුළට ගොනුවී ඇත. එහෙත් ඔබ ධර්මය අවබෝධ කරගන්නා රාත්‍රිය නම් නොනිදා පහන් කරනු ඇත. එය ඔබ නිදිගත් හවගමනේ නොනිදා පහන් කළ අර්ථවත් රාත්‍රිය වනු ඇත. මේ කරුණු ඔබට සටහන් කරන්නේ ඔබ තුළ චිරයක් ඇති කරගනිමින් ධර්ම මාර්ගයේ පෙරටත්න අවශ්‍ය ශක්තිය ලබාදීමටය. අතීතයේ වැඩසිටි රහතන් වහන්සේලාගෙන් සමහරක් රහතන් වහන්සේලා අවුරුදු පහක දහයක කාලයක් කවදාකවත් නිදාගෙන නැහැ. වෛද්‍ය මතයන් අනුව නම් වර්තමානයේ ඉහත කරුණු ප්‍රතික්ෂේප වෙන්නත් පුළුවන්. ජීවිතයට අවශ්‍ය සැබෑම නින්ද, සැබෑම විවේකය ජීවිතයට ලැබෙන්නේ සමාධිමත් සිතෙන්මයි.

දහවල් කාලයට හික්කු වැඩසිටින කුටිය ඉදිරිපිට සමනල වැව ජලාශය හොඳින් පෙනෙනවා. ජලාශයේ ජලය හුඟක් අඩුවෙලා. ජලය ගලායාමක් නැහැ. එකතැන තතරවෙලා. මේ රාත්‍රියේ හික්කු වගේ සිතත් ඒවගේමයි. සිතුවිලිවල ගලායාමක් නැහැ. සිතුවිල්ලක් සකස් වුණොත් එය ධර්ම මනසිකාරයක්මයි. පංචනිවරණයි සිතුවිලි. ඉදිරියට තල්ලු කරන්නේ. පංචනිවරණ යටපත් වූ සිතට ගලායන්න තල්ලුවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. පංචනිවරණයි සිත හවයට තල්ලු කරන්නේ. දීර්ඝ සුවදායක නින්දක් ඔබ බලාපොරොත්තුවන්නේ හෙටදවසට වඩාත් වැඩි වටිනාකමක් අයිති කර දෙන්නටයි. ඔබ නිදාගන්නේද තෘෂ්ණාව කෙරේ තබාගෙනය. මෙවන් මොහොතක ඔබ නිදිපැයුරේදී මියගිය හොත් උපාදානය සකස්වෙන්නේ හෙට දවසේ යොදාගත් වැඩරාජකාරීන්ටමය. බලාපොරොත්තු සහගත නින්දේ ඇති නොවටිනා කම දකිමින් අතීත, අනාගත, වර්තමාන පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍ය බව දකිමින්ම ලබන නින්ද සුවදායිම නින්ද බව ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා. එහෙයින් සෑම රාත්‍රියකම සිත බලාපොරොත්තුවලින් හිස් කර නිදාගැනීමට පුහුණුවන්න. නාසය අගට සිත යොමු කරමින් ආශ්වාසය ප්‍රශ්වාසය දකිමින්ම නින්දට යන්න. ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන යෝග්‍යාවචර පිංවත් ඔබට ඕනෑම දේය පහවගිය නොනින්දේ වටිනාකම හොඳින් වැටහිලා ඇති.

රාත්‍රිය ගැන කතාකරන විට රාත්‍රිය ආලෝකවත් කරන පහන් ආලෝක 28 ක් අටවිසි බුදුරජාණන් වහන්සේලා වෙනුවෙන් හික්කු වැඩසිටින කුටියට පෙනෙන නොපෙනෙන මානයේ පත්තුවෙනවා. මේ සුන්දර මොහොතේ අටවිසි බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා දවසේ 24 පැයේම පහන් ආලෝක 28 ක් දල්වන අපි අතීතයේ වැඩසිටියාවූ ලක්ෂ ගණනාවක් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පහන් ආලෝක දැල්වීමට ගියහොත් එය කෙසේ නම් අවසන් කරන්නද? සංසාරයක් පුරාවට බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා අපි දැල්වූ පහන් ආලෝකයන් එක පිඩක්කොට ගතහොත් එය සූර්යාගේ ආලෝකය පරාද කරනු ඇත. සූර්යාගේ ආලෝකය අහිමිව යාමට සමත් ආලෝක පුජාවන් සංසාරයක් පුරාවට අතීත බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පුජා කර ඇති අපි මේ මොහොතේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පුජා කර ඇති අපි මේ මොහොතේ බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා දල්වන පහන් ආලෝකය සඳ හිරු නොමැති කළවර රැයක නිවීගිය හොත් අපට අන්ධකාරයේ අතපත ගැමට සිදුවනු ඇත. එයින් අදහස් වන්නේ දැල්වූ සෑම පහන් වැටියක්ම නිවී ගොස් ඇතිය යන්නයි. එසේ නම් පිංවත් ඔබ දැන් මෙතනින් නවතින්න. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබ ඉදිරියේ තබා ඇති මාර්ගය පිළිගන්න. සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයයි කියන සම්බුදු වදනම ඔබේ ජීවිතය තුළින් අර්ථයක් දෙමින් සංස්කාරයන්ගේ ශක්තිය සංස්කාර නිරෝධය උදෙසාම ප්‍රයෝජනයට ගන්න. සුදත්ත සිටුතුමා තම මිතුරාගෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ යාබද නගරයක වැඩසිටිනවාය කියන වචනය ඇසුන සැනින් සඳ, හිරු නොමැති රැයක ආලෝක කිරීමට සමත් සිතේ ප්‍රභාෂ්වර භාවය තුළින් ආලෝකය උපදවාගෙන සන අන්ධකාර රාත්‍රියක් ආලෝකමත් කළ ආකාරයට පංචනිවරණ යටපත් වූ සිතෙන් කෙලෙස් අඳුර විනිවිද යන ප්‍රඥාවේ ආලෝකය තමා තුළින්ම නිපදවා ගැනීමට දක්ෂ වෙන්න. අතීත සංසාරයක් පුරාවට බුදුරජාණන්

වහන්සේලාඋදෙසා ඔබ දැල්වූ පහන් ආලෝකයන්ගේ සංස්කාර ශක්තිය ඔබගේ හවයට කැමති සිතට බයේ සැඟවී ඔබතුළ බලාසිටින්නේ මෝදුවී විපාකදීමට සුදුසු පරිසරයක් ඔබ තුළ ඔබ ගොඩනගා ගන්නා තුරුය. ප්‍රමාදයඇත්තේ ඔබ තුළමය. මේ ප්‍රමාදයෙන් ඔබට අප්‍රමාදී භාවයට පත්කරන්නේ ශ්‍රද්ධාවත්, චිර්යත්,හිරිමතස් කියන කාරණා පමණක්මය. අපි මේ මොහොතේ ප්‍රමාදයට පත්වුනොත් අනාගතයේ ඇතිවනඅබුද්ධෝත්පාද කාලවලදී ඔබ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියද, දිව්‍ය ලෝකයේ සිටියද තෙරුවන් කියන වචනය එහිඅර්ථය අතුරුදහන් වනු ඇත. එදාට අපට සිදුවනුයේ මිත්‍යාදෘෂ්ටික ධර්මයන්ට පහන් පත්තු කිරීමටය.අතීතයේ අබුද්ධෝත්පාද කාලවල අපි ගත කළ මෙවැනි මිත්‍යාදෘෂ්ටි භාවයන්ද ඒවායේ ආභාෂයන්දමෙතෙක් අපිට ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමේ මාර්ගයෙන් බැහැරව තැබීමට හේතුවනවාද විශ්වාසය. මේසියල්ල තුළින් අපි දැකිය යුත්තේ හවයේ අනතුරුදායක බවයි. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් තෙරුවන්උදෙසා ඔබ ජීවිතය අතහරින්න බියවෙන්න එපා. ජීවිතය මරණයට දමන්න. ඒ කියන්නේ ඔබ කෙලෙස් සිද්ධමන්න. ජීවිතය බැඳී තිබෙන්නේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි. ඔතන තමයි අවබෝධයේ මග සැඟවී තිබෙන තැන. ඔයතැන ඔබ පහදා ගත යුතුමයි. ඔබ තවමත් බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා ජීවිතය අතහැරීමට සූදානම්නැතිනම් එහි තේරුම ඔබ තවම බුදුරජාණන් වහන්සේ කවුද කියන කාරණය තවම අවබෝධකරගෙන නැහැ. ඔබතුළ බියක් තිබෙනවා, සැකයක් තිබෙනවා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ධර්ම මාර්ගය කෙරෙහි.කොටින්ම තවම සූදානම් මදිය කියන විවිකිච්චාව තිබෙනවා. මේ කුමන ආකාරයේ සිතුවිල්ලක් සකස් වුවදඑය සිතක් පමණක්ම බව දකින්න. ඊයේ දවසේ ඔබට කේන්ත්‍රියක් ඇතිවුනානම් මේ මොහොතේ එම සිතතිබෙනවාද? එම සිත දැන් ඔබට අයිති නැහැ. කේන්ත්‍රී සිත අනිත්‍ය වී ගියා. නමුත් ඉන් සකස් වුනඅකුසලය ඔබට විපාක පිණිස ඔබ පසුපසින්ම එනවා. කේන්ත්‍රීය ඔබට අයිති නැති වුණාට එහි අකුසල් විපාකයඔබට අයිතියි. අනිත්‍යවන දේවල් නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසාම හවගාමී සංස්කාරවලින් අපිව පිරෙනවා.සංස්කාරයන්ගේ බර දරාගන්න බැරි විඤ්ඤාණය නිරතුරුවම වේගවත් භාවයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ.සිතක් හඳුනාගන්න පෙරාතුව තව තව සිතුවිලි සකස් වෙනවා. මෙතනදි අප උදාසීන වෙනවා. වැල යනඅතට මැස්ස ගහනවා වගේ සිතට අයාලේ යන්න ඉඩදෙනවා. දැන් සිත හවයට තෝතැන්නක්. පිංවත් ඔබලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා දල්වන සෑම පහන් ආලෝකයක් තුළින්ම බුදුරජාණන් වහන්සේගේරූපකාය නොව බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කර වදාල ධර්මය දකින්න දක්‍ෂ වෙන්න. පහතේ ආලෝකයටඔබ බැඳුනොත් ඔබ ඒ බැඳෙන්නේ හවයටය. එම පහතේ ආලෝකය අනිත්‍ය යන දැක්ම ඔබ තුළඇතිකරගතහොත් දැල්වුනාවූ පහන් ආලෝකය තුළින් ඔබ දකින්නේ ධර්මයයි. ආමිස පුජාවන් පැවත්වීමටකැමත්තක් දක්වන සියලු පිංවතුන්ලා බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා කරන ආමිස පුජාවන් තුළින් අනිත්‍යසංඥා මතුකර ගැනීමට දක්‍ෂ වෙන්න.

28. ශීලය සැබැවින්ම කුමක් උදෙසාද?

ශීලය කියන්නේ බොහෝම ආකර්ෂණීය දෙයක්. සිතු සිතු සම්පත් ලැබෙන දෙයක්. එය ශීලයේදිට්ඨදම්මවේදනීය කුසල් විපාකය.

නමුත් ශීලය තුළින් ඇති වන හික්මීමක් තිබෙනවා. ඒ හික්මීම පෝෂණය වෙලා තිබෙන්නේ නෙක්ඛම්මයතුළින්. මේ නෙක්ඛම්ම සිත විසින්, ශීල්පද ආරක්ෂා කරගැනීම නිසා දායක පිරිස්වලින් ලැබෙන සිව්පසයවිනායානුකූලව පාලනයට යටත්කර ගන්නවා. එම හික්මීම නිසාම හික්මුණ දක්ෂවෙනවා ශීලය, සමාධිය උදෙසාම තමා තුළින් පෙළගස්වා ගැනීමට. එම දක්ෂභාවය නැතිකෙනා ශීලයේ දිට්ඨදම්මවේදනීය කුසල් විපාකයන් ලැබෙනවිට ශීලය නිසාම ශීලයෙන් පිරිහෙනවා. ශීලයේ උතුම් හරයන් ආරක්ෂා කරගෙන ජීවත්වෙන ගෞරවණීය ස්වාමීන්වහන්සේලා පත්සල ආරණ්‍යය හේදයකින් තොරව අප්‍රමාණ සංඛ්‍යාවක් මේ පින්බිම්වැඩසිටිනවා. එය අපි කාටත් සැනසීමක්. ශීලයෙන් පරිපූර්ණ හික්මුණ දක්ෂවෙන්න ඕනේ. මුළු ලෝකයම තමාට ලැබුණත් තමාගේ ප්‍රමාණය මොකක්ද කියලා දැනගන්න. අපගේ ප්‍රමාණය තමයි සතර රියන

ප්‍රමාණය. මේ මොහොතේ හික්මුණ වැඩසිටින පැදුරේ ප්‍රමාණය මගේ ප්‍රමාණය කියලයි හික්මුණ සිතන්නේ. සුබෝපහෝගී භාවයන් අපට ලැබෙන්නේ පින් නිසා. ජීවිතය තුළින් රකින ශීලයේ ආනිසංස නිසා. කොටින්ම මේවා සංස්කාර. සංස්කාරවල ස්වභාවය අනිත්‍යයි. අනිත්‍යවන දේවල් අපිට ලැබෙනවිට අපි ඒවාට බැඳුණොත් දුකටයි අපි බැඳෙන්නේ.

පින්වත් ඔබ මෙහෙම සිතන්න පුළුවන්. ලෝකයාගෙන් ලැබෙන සුබෝපහෝගී බව අපි පරිහරණය කළාට අපිමේවාට ඇලෙන්නේ නැහැනේ කියලා. අවංකවම ඔබ නොඇලෙන කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. ඔබ එවැනි සුවිශේෂී පුද්ගලයෙක් නම් ඔබ ධර්මයට පරමාදර්ශී පුද්ගලයෙක් වෙන්න ඕනේ. එවැනි පරමාදර්ශී පුද්ගලයෙක් කවදාකවත් තමා ප්‍රමාදයට පත් නොවුණොත්, තමා අනුගමනය කිරීමෙන් අනුන්ද ප්‍රමාදයට පත්වෙය යන්න සිතමින් ඉන් බැහැර වෙනවා. මෙතැනදී තමන්ගේ පහසු විවහරණයන් අන්‍යයන් කෙරෙහි ආදර්ශවත් භාවයන් දෙකම සිදුවෙනවා. මහාකශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේ ගතකළ උතුම් වර්යාවන් තුළින් ඉහත ආදර්ශයන් අපේ ජීවිතවලට හොඳින් ගළපාගන්න පුළුවන්. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වර්ණනා කරනවා මහාකශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේවම ආදර්ශයට ගන්න කියලා.

ශාසනික පිරිහීම් මැද ධර්ම විනය දෙක දරාගෙන සිටින්නාටමයි මහා සංඝරත්නය කියන්නේ. මන්ද උන්වහන්සේලා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉක්මවා යන්නේ නැහැ. ලෝකයා කෙරෙහි හුදු කරුණාව, අනුකම්පාව, මෛත්‍රිය හේතුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණාකර වදාළ ධර්ම විනය මාර්ගයෙන් බැහැරට යනවා නම් ඒ මොහොතේදීම අපි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය අභියෝගයට ලක්කරනවා.

අපි අනුකම්පාව වශයෙන් දකින්නේ මෝහය මුසු අනුකම්පාව. ඉන් කෙරෙන්නේ පුද්ගලයා දුකට ඇදැවීමක්මයි. බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ මහා කරුණාව සත්වයා දුකෙන් බැහැරට ගැනීමයි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ මහා කරුණාව නිසාම වැරදි කරන්නා එක වරම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නැහැ. විනය කාරණා තුළින් නැවත නැවත පිරිසිදු භාවයට පත්වෙන්න අවස්ථාව ලබාදෙනවා. වැරදි කරන ස්වභාවයෙන් යුත් සිතකුයි අපි වැරදි නොකරන ස්වභාවයකට පත්කරගන්න උත්සාහ ගන්නේ. එතැනදී වැරදි ස්වභාවිකයි. නමුත් වැරදි වැරදි වශයෙන් දකිමින් නිවැරදිවීමට අවශ්‍ය උවමනාව අප තුළ තිබිය යුතුයි.

ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයේ අග්‍ර දායකාව වන විශාඛා උපාසිකාවගේ හෙළිකිරීම් නිසා භික්ෂු, භික්ෂුණීන්ට විනය කාරණා කීපයක්ම බුදුරජාණන් වහන්සේ පනවා තිබෙනවා. මේ හෙළිකිරීම් ඇය සිදුකළේ ශාසනය කෙරෙහි සැබෑම ගරුත්වය නිසා. මේ සියල්ල තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාව සකස්වුන සන්තානවල ලක්ෂණයක්මයි.

මේ ලෝකයෙන් ප්‍රාතිමෝක්ෂ ශීලය සම්පූර්ණයෙන්ම අතුරුදහන්ව යන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇති කරගත් අවසාන උපසම්පදා ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වන මොහොතේයි. ඉන් පසු ලෝකයේ ඇත්තේ ශීලය ප්‍රතික්ෂේප කළ අර්ථයෙන් ගිලිහුණු බුදුදහමකි. සැබෑ ධර්මය අතුරුදන්ව ගොස්ය. චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයේ මුල්ම ආර්ය සත්‍යය වන දුක් වෙනුවට 'ලෝකය සැපය, එම සැප සුවසේ විඳින්න. තරගකාරී ලෝකයේ ඔබත් හොඳ තරගකරුවකු වන්න. අවසානයේ මැරීලා නිවන් දකින්න' කියන ධර්මයක් එවිට ඔබට ඇසෙනු ඇත. අපි මේ ගාට ගාට යන්නේ ඔය තැනටය. අතීත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසන දහස් ගණනක් අතුරුදහන් කරවීමට අපිත් හවුල් වෙලා ඇති. ඒත් මේ ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයට එක දිනයක් හෝ වැඩිපුර ආයුෂ්‍ය ලබාදීමට මම සිල්වත් වෙනවාය කියන අධිෂ්ඨානය අපි එකිනෙකා ඇති කරගතහොත් ඒකුසලයෙන්ම තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාවට ඔබ සමීපවෙනු ඇත. තුන් ලෝකයටම අමිහිරි පණිවිඩයක් වන 'ශාසන අතුරුදන්වීම' තව තවත් ඇතට තල්ලු කරදමමින් උතුම් සිල්වත් ජීවිත ගතකරන උපසම්පදා ස්වාමීන්වහන්සේලා දහස් ගණනක් මේ මොහොතේ මේ උතුම් දේශයෙන් ලෝකය තුළත් වැඩසිටිනවා. මෙතැනින්මයි ශාසනයේ අර්ථය සුරැකිව පවතින්නේ.

ගිහි පින්වත් මහත්මයෙක් භික්ෂුවකගෙන් විමසුවා හාමුදුරුවනේ ශීලයෙන් තොරව ධර්මය දැකීමේ හෝ ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමේ හැකියාව තිබෙනවා ද කියල. යම් පින්වතෙක් ප්‍රකාශ කරනවානම් ශීලයෙන් තොරව ධර්මය දැකීමේ හැකියාවක් තිබෙනවාය කියල එය මිත්‍යා දෘෂ්ටියක්. ඔහු හෝ ඇය නිවන් මාර්ගය වන ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයයි ඒ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ප්‍රතික්ෂේප කළ සැනින් ඔහු හෝ ඇය බුදුරජාණන් වහන්සේත්, උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ ධර්මයත් යන දෙකම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේදී කාරණා 3 ක්ම උතුම් ශීලය උදෙසා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ කාරණා නම් සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව කියන අංග තුනයි. මේ තුනෙන් තොරව ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයක් නැහැ. ශීලය තුළින්මයි සමාධිමත් සිතක් සකස්කර දෙන්නේ. සමාධිමත් සිතමයි ඔබව ප්‍රඥාව දෙසට යොමුකරන්නේ.

ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටින කාලයේදී එක් ගාථාවක් ඇසූ පමණින් ධර්මය අවබෝධ කරගත් උතුමන් සිටියා. ඒ ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයම ඉලක්ක කර පැමිණි උතුමන්. ඒ අය තම අතීත භවයන්හිදී ශීලය සම්පූර්ණ කරගෙනයි පැමිණ තිබුණේ. වර්තමානයේදී අපි එහෙම නොවෙයි. අතීත භවයන්හිදී වීර්යය මදභාවය නිසාම, ලෝකික සැපයන් උදෙසාමයි ශීලය ආරක්ෂා කරගෙන තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒවා කුසල් සංස්කාර හැටියට විපාක දීලා අවසන් වෙලා. එම නිසා වෙනත් අර්ථයන් තුළින් නෙමෙයි, තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත්, ශීලයත් තුළින්මයි ඔබ නිවීමේ මාර්ගය අර්ථවත් කරගත යුත්තේ. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ප්‍රඥාව වැඩීම උදෙසාම ගැනෙන සම්මා සංකප්ප අංගය පෝෂණය වන්නේද, වැඩෙන්නේද, ශීලය තුළින්මයි. ශීලයෙන් තොරව අව්‍යාපාද, අවිහිංසා, නෙක්ඛම්ම සංකප්පයක් ගැන සිතීම විහිළුවකි. මේ නෙක්ඛම්ම සිතමයි, පිංවත් ඔබට අතීත ශීලයන්ගේ ශක්තිය, අනිත්‍ය බව අවබෝධ කරදෙන්නේ.

ශීලය නැමැති සංස්කාර ධර්මයේ අනිත්‍යභාවය අවබෝධ කරගැනීමට පිංවත් ඔබට මේ මොහොතේ උපකාර වන්නේද ශීලයයි. මේ උතුම් ශීලය තුළින්මයි ශීලයේද අනිත්‍යභාවය ඔබට පසක් කරදෙන නෙක්ඛම්ම සිත සකස්වෙන්නේ. ඒ නිසාම ශීලය කියන කාරණය, දස කුසල් කියන කාරණය දක්වාම ඉදිරියට ගෙන යෑමට පිංවත් ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕනේ. ශීලයෙන් තොරව ලබන සමාධිය මිච්ඡා සමාධියක්මයි. එය ඔබව ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයෙන් බැහැර කරනවා. ශීලය තුළින් විකසිතවූ සම්මා සමාධියමයි නිවීමේ මාර්ගයේ අර්ථය වෙන්නේ.

29. වන්දනාවක සැහවුණු රහස

තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස්කරගත් ජීවිතයක් ගිහි වේවා පැවිදි වේවා කවදාවත් අසරණවෙන්නේනැහැ. ඔහු ශක්තිමත් පෞරුෂත්වයක් ඇතිකරගන්න කෙනෙක් වෙනවා. මොකද ඔහු ධර්මය තුළින් බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ගුණයන් ඥාණයන් දැක්ක කෙනෙක්. මේ ලෝකධාතුව තුළ ඇති අයෝමය ශක්තිය සරණගියකෙනෙක්. ඔහුට පෙනෙන්නේ සුගතියමයි. දුගතිය ඔහුට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔහු කපාකරන්නේ ධර්මයමයි. අධර්මයක් කපාකරන්නේ නැහැ. තෙරුවන්ගේ අයෝමය ශක්තිය සරණගිය පිංවතා, පිංවතිය අනුතලේ මුහුණබලමින් කාගෙන් මට සරණක් පිහිටක් ලැබෙයිද සොයමින් නොයන බව බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරනවා. තමාගේ පෞරුෂත්වයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශක්තිය පසුපසින් ඔහු නැගී සිටිනවා. නිරතුරුවසුගතිය දකිමින් ජීවත්වන නිසා මොහුට බියක් දැනෙන්නේ නැහැ. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් බැහැරවගිය කාට වුවද බිය සකස් වෙනවා. එහෙම කෙනාමයි දකින දකින මනුෂ්‍යයාගේ දකින දකින දේවරූපයන්ගේ මුහුණ බලමින් කාගෙන් මට පිහිටක් ලැබෙයිද සොයමින් පිහිට සොයා යන්නේ. පිංවත් කළ්‍යාණමිත්‍රයෙක් ඇසුරු කරමින් ධර්මය දෙස බලමින් ජීවත් වෙන්න. මෙතනදී ධර්මය කියන්නේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ ධර්මතාවයන්ගේ අනිත්‍යභාවයයි. කාගේ මුහුණ බැලුවත් ඔබට පෙනෙන්නේඔව්වරයි. ඔබ තුළ සකස් වෙන්නේද ඔව්වරයි. ඒ නිසා අනුතලේ මුහුණ බැලීම නවතා දමා අනුතලේ මුහුණබලන්න කියල අණ කරන ඔබේ සිත දෙස බලන්න. එවිට ඔබට දැනෙව් තමාගේ මුහුණවත් ඔබට අයිති නැතිබව. එහෙම එකේ අනුතලේ මුහුණ බලලා මොනවා අයිති කරගන්නද? හික්කු ව මේ මොහොතේ වැඩසිටිනකුටියේ නුදුරුගමේ උපාසිකාවක් සිටිනවා. ඇය වයෝවෘද්ධ කාන්තාවක් ඇය තමයි ගමේ පන්සලේ ප්‍රධාන උපාසිකාව. පසළොස්වක පොහොය දවසට සිල්සමාදන් වුණා. පිරිසට මුද්‍රිත කොළවල ඇති බුදුගුණභාවනාව ශබ්ද නගල කියාදෙන්නේ ඇයමයි. පසුගිය දිනයක ඇය දැඩි ලෙස රෝගාතුරවෙලා රෝහලේනවත්තලා. රෝහලේදී ඇයට ගොඩාක් අසාධ්‍ය වෙලා ඇයට හුස්ම ගැනීමේ අපහසුව ඇති වෙලා. ඇයහිතලා තිබෙන්නේ ඇය මැරෙන්නයි යන්නේ කියල. ඒ තරමට ඇය අසාධ්‍යවෙලා. නමුත් කොහොමහරි ඇය මියගියේ නැහැ. නියමිත දිනයේදී හික්කු ව ඇයගේ නිවසට පිංචපාතයට වඩිනවිට ඇය කියනවා හාමුදුරුවනේමැරෙනවාය කියන කාරණය මේ තරම් වේදනාත්මක දෙයක් කියල තමා හිතුවේ නැහැය කියලා. මැරෙන්නයන වෙලාවේ තමන්ට ආපු බය මට කියාගන්න බැහැය කියල. ඇයට එම අසාධ්‍ය අවස්ථාවේදී තමාකරපු පිංකමක් මතක්වෙලා නැහැ. ලෞකික බැඳීමමයි මතකයට ඇවිත් තිබෙන්නේ. ඒවා දමල යන්නබැහැය කියන බියමයි සකස්වෙලා තිබෙන්නේ. බලන්න ඇය ගමේ පන්සලේ ප්‍රධාන උපාසිකාව. අනුතලබුදුගුණ කියාදන්නත් තමා අමුලිකා ශ්‍රද්ධාව තුළයි ඉඳල තිබෙන්නේ. ඒ කියන්නේ කොළයක් බලාගෙන බුදුගුණප්‍රකාශ කළත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ, ධර්මරත්නයේ, සංසරත්නයේ සැබෑ ගුණයන්, ඥාණයන් කෙරෙහිවිශ්වාසය සකස්වෙලා නැහැ. ඒ නිසාම ශීලයෙන් පරිපූර්ණත්වයට පත්වෙලා නැහැ. මේ හේතු දෙකනිසාමයි මරණ වෙලාවේ බිය සකස්වෙන්නේ. පිංවත් ඔබ අනුතලේ මුහුණ බලමින් යන්න එපා. තෙරුවන්ගේගුණයන් දෙස බලමින් ඉන් සකස්කොටගන්නා ශක්තියෙන් මරණ බිය පරාජයකර දමන්න. මරණ බිය ඔබෙන්බැහැර කරන්නේ දොස්තර මහත්තයාවත් ඖෂධවත් නොව තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ශ්‍රද්ධාව විසින්මයි.

හික්කු ව වැඩසිටිය කුටියේ සිට ගමට වඩින බොරළු සහිත ගුරුපාරේ වඩිනවිට පාපැදි දෙකකින් තරුණ යුවළක්හික්කු ව සොයා පැමිණියා. එම දෙපළ මීට කිලෝමීටර් 7ක් පමණ එහා ගමක බව ප්‍රකාශ කළා. දැඩිඅවිරෝධයෙන් සහ තෙහෙට්ටුවෙන් පිඩා විදිමින් සිටි මේ දෙපළ මාර්ගය අසල ඇති දියකඩිත්තකින් දැන්දෙපා දෝවනය කරගෙන වහ වහා පැමිණ බොරළු පොළව මත පසහ පිහිටුවා දීර්ඝ ගාථා පෙළක්

කියමින්හික්කුවට වන්දනා කළා. එය එසේ මෙසේ වන්දනාවක් නොව. හදවතින්ම කළ වන්දනාවකි. අවංකවහික්කුව ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ ගාථා පෙළ කට පාඩමින් කියන්න දන්න නැහැ. මහ අවිකාශ්ඨකයේ බොරළුගුරු පාර මත නළල බිම තබා පසහ පිහිටුවා එම තරුණ දෙපළ වන්දනා කරනවිට හික්කුව සිතුවේ මොවුන්දෙදෙනා මොනතරම් ගෞරවයෙන්ද මේ වන්දනා කරන්නේ කියලා. මොවුන් දෙදෙනා හික්කුව කෙරෙහි යම්විශ්වාසයක් පෙරදැරිවයි මේ වන්දනා කරන්නේ. ඔවුන් විශ්වාස කරන්නාවූ ඒ ගුණය හික්කුව තුළනොතිබ්බානම් ඒ වන්දනාව ලබන විටම හික්කුවගේ හිස පුපුරා වි කියල හික්කුවට සිතූනා. අපි සිතමු ඒදෙපළ විශ්වාස කළා හික්කුව ශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනෙක් කියල. එහෙම සිතල ඒ අය කරන ගෞරවණීයවන්දනාව ලබන හික්කුව ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නැතිනම් ඒ ගෞරවණීය වන්දනාව ඉදිරියේ හික්කුවගේ හිස පුපුරායාවි. මෙතනදි හික්කුවගේ හිස පුපුරනවාය කියන්නේ හිස කැලි කැලිවලට කැඩී යනවා නොවේ හිස මානසිකවශයෙන් අවුලෙන් අවුලටම පත්වෙනවා. ඊටපස්සේ තමා කරන්නේ මොනවාද කියල තමා දන්නේ නැහැ.කතා කළ යුතු දෙය කතා කරන්නේ නැහැ. කතා නොකළ යුතු දෙය කතා කරනවා. කොටින්ම ඔහු මානසිකවඅවුල් භාවයට පත් වෙනවා. පිප්වලි කියන බමුණු තරුණයා සියතින්ම සිවුරු පොරවාගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේවැඩ සිටින ස්ථානය සොයාගෙන යනවා. ඔහුට ඇතිත් පෙනෙනවා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩසිටිනවා. මින්පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක නොතිබුණ පිප්වලි තරුණයා තමා සොයන උතුම් ශාස්තෘන් වහන්සේ ප්‍රථමදැක්මෙන්ම හඳුනා ගන්නවා. ඒ හඳුනාගත් මොහොතේ පටන් බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසාම මගේ පැවිද්දවේවා කියල සියතින් පැවිදි භාවයට පත්වී සිටි තරුණයා බිම දිගාවී දොහොත් මුදුන් තබා මහපොළව මතපසහ පිහිටුවා වන්දනා කරමින්මයි බුදුරජාණන් සම්පයට පැමිණෙන්නේ. එසේ පැමිණ පිප්වලි තරුණයාබුදුරජාණන් වහන්සේට දක්වන ගෞරවය දැකපු බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පිප්වලි තරුණයා කරනලද ගෞරවණීය වන්දනාව මා සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ නොකොට ලැබුවානම් මගේ හිස සත් කඩකටපුපුරා යාවි කියල. යම් හික්කුවක් තමා තුළින් ඇතිකර ගත්තාවූ ගුණයන් එම ගුණයන් උදෙසා ගිහි පිංවතුන්විශ්වාසයෙන් කරන්නාවූ වන්දනාවන් පූජනීය දෙයක්. ඒ වගේමයි අපි මේ කාරණා දෙක වරදවා ගතහොත්එය ඒ තරමටම භයානක දෙයක් වෙනවා. අපිට වන්දනා කරන පිංවතුන් බලාපොරොත්තුවන ගුණයන් අපි ළඟනොමැතිනම් වැදුම් ලබාගැනීමේදී අපි පරිස්සම් වෙන්න ඕනේ. අපි හැකිතාක් ශීලයෙන් ශක්තිමත් වෙමින්සුදානම් විය යුතුයි. ලෝකයාගෙන් ලබන ගෞරවණීය වන්දනාවන් දරාගැනීමේ ශක්තිය ඇතිකර ගැනීමට. එසේනොවුණහොත් අපේ හිස අවුල්වේවි. එවැනි ගෞරවණීය වන්දනාවක් ලබන මොහොතේදීවත් දස දිසාවටමෙත්‍රීය පතුරුවමින් ඒ අයට ආශීර්වාද කරන්න අපි දක්ෂවෙමු. එවිට අපට පුළුවන් අවදානමින් යම්පමණකට මිදෙන්න. වන්දනා කිරීමත්, වැදුම් ලබාගැනීමත් ඒ තරම් ලෙහෙසි පහසු කටයුත්තක් නොවන බවනුවණින් මෙනෙහි කරමු. ඒ වගේමයි සමහර පිංවතුන්ලා සිටිනවා සිටගෙන වදිනවා, තවත් සමහර පිංවතුන්ලාසිටිනවා දෙකට නැවිලා වදිනවා. ස්වාමීන් වහන්සේ නමකට නොවැදම සිටිනවාට වඩා එහෙම වන්දනාකරන එකක් හොඳයි. නමුත් මේ සියලු කාරණා සිද්ධවෙන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තවම සකස්නොවීමේ හේතුවයි. නමුත් වර්තමානයේ ගොඩාක් පිංවතුන්ලා ස්වාමීන් වහන්සේලාට පසහ පිහිටුවලාවන්දනා කරනවා. පිංවතුන්ලා ඒ වන්දනා කරන්නේ ඔබ තුළ ඇතිකරගත් උතුම් ගුණයන්ටමයි. ඔබ ඔබටමකරගන්නා කළාණමිත්‍ර භාවයක් එම වන්දනාවන් තුළ සැඟවිලා තිබෙනවා.

30. මේ අකුසලයට පොළී වෙන ලෝකයයි

ගමක ජීවත්වන මැදි වයසේ මහත්මයෙක් හික්කු ව මුණගැසීමට පැමිණ දුක්ගැනවිල්ලක් ඉදිරිපත් කළා. 'භාමුදුරුවනේ මගේ බිරිඳට මාව රුස්සන්තේ නැහැ. මම කියන දෙය අහන්නේ නැහැ. මේ ගැනකල්පනාකරලාම දැන් මගේ මතක හිටීමේ ශක්තියත් අඩුවෙලයි තියෙන්නේ' කියලා. හික්කු ව බලාපොරොත්තුවුණේ මේ මහත්මයා හික්කු ව හමුවීමට පැමිණියේ ධර්ම කාරණයක් දැනගන්නය කියලා. නමුත් ඉදිරිපත් කළේ පවුල් ප්‍රශ්නයක්. දායක මහත්මයා මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරලා ඒ තුළින් සැනසීමක් ලැබීමටයි බලාපොරොත්තු වුණේ. මෙවැනි අවස්ථාවක විනය කාරණා ගැන සිතල ඔහු ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අපිට බැහැ. හික්කු වක් සැමවිටම දායක පිංවතෙක් සතුටු කරන්න ඕනේ ධර්මය තුළින්මයි. ධර්මයෙන් බාහිරවකෙනෙක් සතුටු කිරීමේ අයිතියක් හික්කු වකට නැහැ. මෙය සටහන් තබන හික්කු වට මතකයි කුඩා කාලයේදීමගේ අම්මා-තාත්තා ගේ ඇතුළේ, වචනවලින් සන්ඩුවෙනවා. එහෙම වෙලාවට පුංචි අපිට හරි බයක් දැනෙනවා. නමුත් ටික වෙලාවකින් දෙදෙනා යාළුවෙලා. ඒ අතීතයේ ඇතිවුනාවූ දෙන්ත දෙමහල්ලන්ගේ සන්ඩුවල ස්වභාවය. නමුත් වර්තමානය මීට වඩා හුභාක් වෙනස්. උගත් නුගත් හේදයකින් තොරව දුප්පත්, පොහොසත් හේදයකින් තොරව පවුල් ජීවිතවල සමීපභාවය දුරස්වෙලා. වරෙක පිංවත් මහත්මයෙක් හික්කු වට ප්‍රකාශ කරනවා 'මට හොඳටම අසනීප වුණා. ඒත් බිරිඳ මොකද කියලවත් ඇසුවේ නැහැ. මම තනිවමගිහින් බෙහෙත් අරගෙන පැමිණියා. දැන් සනීපයි. ඒත් බිරිඳ තවම දන්නේ නැහැ මම අසනීපයෙන් සිටිබවක්වත්. එය ඇය දැන සිටියත් දන්න බවක් හඟවන්නෙත් නැහැ' කියලා.

සමහර පිංවතුන්ලා ගිතියම් වූ පවුල් ජීවිත උරුම කරගන්නේ සද්ධර්මයෙන් ඇත්වීම නිසාමයි. ශීලය තුළින්මයි ඔබේ සිතේ ඇතිවන කෙලෙස් ගිනි නිවා දමන්නේ. මෙතනදි ඉක්මගියාවූ මනෝකර්ම කියන කාරණය ගැන අවධානය යොමුකරන්න ඕනේ. මනෝකර්ම කියන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ කියන කාරණාවන්. මනසින් සිදුවනමේ අකුසල් තුන නිසාමයි මේ කෙලෙස් ගිනි ඇවිලෙන්නේ. ලෝකය තුළින් කවදාකවත් පිංවත් ඔබට මේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් ලැබෙන්නේ නැහැ. මුළු මහත් සමාජයම අර්බුදයකට යවලා. එම අර්බුදයන් තුළින්ම තුවන සමාජ සංකීර්ණතා නැවත නැවත ආදායම් උපදවන මාර්ග බවට පත් කරගන්න සමාජයක් තුළයි ඔබ ජීවත්වෙන්නේ. මේක තමයි ධර්මයෙන් තොර ආර්ථිකයක දියුණුව කියන්නේ. දෙන්තා දෙමහල්ලෝ රණ්ඩු කරනවිට අඩුම වශයෙන් දෙදෙනාගෙන් එක්කෙනෙකුට වස කුප්පියක් හරි විකුණලා ආර්ථිකය දිවිමටයි ලෝකය බලාපොරොත්තු වන්නේ. සමාජය තුළ මෙම බිඳවැටීම් සිදු නොවනවා නම් ආර්ථිකය තුළ නව ආදායම් මාර්ග ඇතිවෙන්නේ නැහැ. එම නිසා සමාජය හැමවිටම ඔබලාට අත දිගු කරන්නේ ප්‍රශ්න ඇතිවන දිශාවටයි. අපි සමාජයෙන් පලාගියේ විසිතුරු ලෙසින් පෙනෙන මෙම ලෝකය හෙළිකරගැනීම නිසාමයි. මනුෂ්‍යයා තුළ විසිතුරුභාවය ඇතිකරවන්නේද තෘෂ්ණාවෙන් බරින වූ මනුෂ්‍යයා තුළම සකස් වෙන පංචඋපාදානස්කන්ධය නිසාමයි. එම ලෝකයට ඉදිකටුකුඩක තරම්වත් බැඳෙන්න අප නැවත කැමති නැහැ. ආර්ථිකය විසින්ම අපවරණ්ඩු කරන පරිසරයකට යොමුකරලා අපිටම වස විකුණලා. අපටම ආයුධ විකුණනවා. අපේම ගුණකථන කියලා දියුණුව මනින ලෝකයක් තුළයි පිංවත් ඔබ ජීවත්වෙන්නේ. වාසනාවට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය තවමත් ජීවමානව තිබෙනවා. මිතුරු වෙසින් සිටින කුරිරු ලෝකයේ වෙස්මුහුණ අපිට හඳුනාගන්න. ලෝකය කවදාකවත්ම මොහොතේ පවතින තත්වයට වඩා හොඳවෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පිංවත් ඔබ ලෝකය තුළින් විසඳුම් බලාපොරොත්තු වෙන්න එපා. විසඳුම් අනාගතයට භාර කරන්න එපා. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ කැඩපතින් ලෝකය හඳුනාගන්න. එතැනයි ප්‍රශ්නයට ස්ථිර විසඳුම තිබෙන්නේ. ඔබේ ස්වාමීපුරුෂයා, බිරිඳ ඔබට අකීකරු නම් ඔබ තවතවත් ඔහුට හෝ ඇයට සමීපවෙන්න. ඔබ

අනෙකාට සමීපවෙන්න සමීපවෙන්න අනෙකා තවත් ඇත්වෙනවා නම් ඔබ තව තවත් සමීපවෙන්න. අනෙකා ඔබට බැන්නොත්, පහරක් ගැසුවොත්, ඒත් ඔබ තව තවත් ඒ තැනැත්තා හෝ තැනැත්තියට සමීපවෙන්න. ඔබ ආත්ම ගරුත්වය ගැන සිතන්න එපා. මොකද ඔබසමීපවෙන්නේ ඔබගේ බිරිඳට, ස්වාමීපුරුෂයාට නොවේ ධර්මයටයි. මෙවැනි තැනකදී ඔබව අනෙකාගෙන් දුරස්කරන්නේ මමත්වයේ දැඩිභාවයයි. සැමියා බිරිඳට සමීප වුණාය කියලා ඔබලාට ලැබෙන සුගතියක්නැහැ. ඔහුගේ හෝ ඇයගේ අකීකරුභාවය උපයෝගී කරගෙන පිංවත් ඔබ ධර්මයට සමීපවෙන්න. ඔබලාගේපවුල් ජීවිතවල අර්බුද මතුවෙනවා නම් ඒවා ඔබලා විසින්ම අතීතයේ කරන ලද අකුසල් සංස්කාරවලප්‍රතිඵලයන්මයි. අතීත භවයන්හිදී අනුතලේ පවුල් ජීවිත අවුල් කරලා, සැකයේ බීජයන් ඇති කරලා, රීර්ෂ්‍යා කරලා, එකිනෙකාගේ යුතුකම පැහැර හැරලා ඇතිකරගත් අකුසල්වල හේතුවෙන්මයි මේ අර්බුදමතුවී එන්නේ. වර්තමාන සමාජ පරිසරය තුළින් එම අකුසල් තව තවත් අකුසල් වැඩෙන දිශාවටමයි යොමුකරන්නේ.

මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාමයි අකුසල් විපාක දෙන අවස්ථාවන්හිදී අපි දැඩිව ගැටෙන්නේ. සිහි නුවණින්ධර්මානුකූලව ඔබ එය තේරුම්ගත යුතුයි. ඔබ විසින්ම කරගන්නා ලද අතීත අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන්ඔබලා දුක්විඳින විට ඒවා තව තවත් අකුසල් බවට පත්කර නොගැනීමට ඔබලා දක්ෂ විය යුතුය. එම නිසාම ආත්මාර්ථකාමීවන්න නැවත බිරිඳක්, ස්වාමී පුරුෂයෙක්, විවාහයක් එපාය කියන අධිෂ්ඨානයටඑන්න. එම අධිෂ්ඨානය සපල කරගැනීම සඳහා මේ ජීවිතයේ බැඳුන බිරිඳට ස්වාමීපුරුෂයාට මොනතරම්බාධක මාධ්‍යයේ වුවද තව තවත් සමීපව යුතුකම් ඉටුකරන්න. මනුෂ්‍යයා සිල්පද වලට වටිනාකමක්නොදෙන අනාගත සමාජයේදී විවාහයක් යනු ගිනි ගොඩක්ම වනු ඇත. මේ ගිනි නිවීමට ඔබට නොහැකිය. මන්ද මේවා සංස්කාර ධර්මයන්ය. මනුෂ්‍යයා අකුසල් කිරීම වැඩිවන්න වැඩිවන්න එම අකුසල් විපාකදීමටසුදුසු ලෝකයකුයි අප ඉදිරියේ බිහිවන්නේ. මනුෂ්‍යයා කාමය වරදවා හැසිරීම වැඩි වන්න, එහි අකුසල්විපාක දෙන ලෝකයයි කළු, අඳෝනා අපවාර මැදින් මේ කළ එළි බසින්නේ. ඔබට මේ මොහොතේ ලැබීඇති ස්වාමීපුරුෂයා, බිරිඳ ඔබට ලැබිය යුතුම කෙනාමය. කිසිදු අසාධාරණයක් ඔබට සිදුවී නොමැත. එයහොඳ වුවද නරක වුවද එය ඔබේ ලැබීමයි. මේ ලැබීම ඔබට සකස් කරදෙන්නේ අතීත කුසල, අකුසල්සංස්කාරයන් විසින්මය. ලැබුණ දෙයට නොගැටෙන්න. ගැටෙන සිත හඳුනාගන්න. ගැටෙන සිතක් යනුඅකුසල් සංස්කාරයක්ම බව දකිමින් කුසල් සංස්කාරයන්ම ජීවිතයට එකතු කරගන්න.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා රූපය කියන්නේ මාරයාය කියලා. එසේ නම් ඔබ ඉදිරියේ ඇති රූපයකාගේ වුවද එම රූපය මාරයාමය. මාරයා නිරතුරුවම උත්සාහ ගන්නේ ඔබට අකුසල් රැස්කර දීමටය.ඔබ ප්‍රවේශම් විය යුතුය. මාරයා පරාජය කළ හැක්කේ රූපය සමග ගැටීමෙන් නොව රූපය අවබෝධ කරගැනීමෙන්මයි. ගැටෙන තාක්, සණ්ඩු වෙනතාක් අපි ගැටෙන්නේ සණ්ඩුවෙන්ම මාරයා සමගය.මාරයාගේ බලවත්භාවය හමුවේ මාරයා සමග ගැටීමට යැම අනුවණකමකි. මාරයා ගැටීම නැමැති දෙයටබොහෝම කැමතිය. මන්ද, මාරයාගේ ලෝකයේ ප්‍රාග්ධනය අකුසලයම වන හෙයිනි. එහෙයින් ඔබට ලැබුණබිරිඳ ගැටීම උදෙසා නොව අවබෝධය උදෙසාම පරිහරණය කරන්න. ඔහු හෝ ඇය කේන්ති ගත්විට ඔබසිතාසෙමින් අධිෂ්ඨානශීලීව පෙරට යන්න.

සිටු ගෙදරට මස් සපයන මස් වැද්දකුගේ හැඩදැඩි රූපයට කාමයෙන් බැඳී මස්වැද්දා සමග කැලයටපලාගිය සෝවන් ඵලයට පත් සිටු දියණියක් එම වැද්දාට සුවව කීකරු බිරිඳක්ව ඔහුගේ සියලු කටයුතුනොපිරිහෙලා ඉටුකරමින් ඔහුත් සමග දරුමල්ලන් හදාගෙන ජීවත්වෙමින්, අවසානයේදී ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහාකරුණා ගුණයෙන් වැද්දාත් දරු තිදෙනාත් සෝවන්ඵලය අවබෝධ කරගත් කථාවක් මේඅවස්ථාවේදී හිඤ්චගේ මතකයට එනවා. අපේ ජීවිත ගිනි ගන්නා සියලුම අවුල් වියවුල් ගැටීම් ඇතිවෙන්නේඅප තුළ ඇති සක්කායදිට්ඨිය නිසාමය. අප කොතෙක් නිවැරදි පාර්ශ්වයන් වීමට උත්සාහ ගත්තද ගැටීමසකස්වෙන්නේ මමත්වයේ ඇති දැඩිභාවය නිසාමය. ඉහත සිටුදියණිය මමත්වයේ දැඩිභාවය නැති කළතැනත්තියක් නිසා ගැටීමකින් තොරව මස්වැද්දාත් සමග සමගියෙන් පවුල් ජීවිතයක් ගත කිරීමට ශක්තියලැබිණ. ඇයගේ එම ධර්ම ශක්තිය නිසාම අවසානයේ පවුලේ සියලුදෙනාම ධර්මය දැකීමෙන් සැනසීමටපත්විය. මස්වැද්දාත් දරුවනුත් ශීලයේ පරිපූර්ණත්වයට පත්විය. සක්කාය දිට්ඨිය සිදුණු තැන, දැන් ඔබමාරයාව හඳුනාගෙන ඇත. දැන් ඔබ මාරයාගේ උගුල්වලට අසුවන්නේ නැත. දැන් ඔබ ගමන් කරන්නේහඳුනාගත් මාරයා අවබෝධ කරගන්නා දිශාවටය.

පවුල් ප්‍රශ්න ගැන සිහිපත් කිරීමේදී ප්‍රශ්නයට පෙරාතුවත් ප්‍රශ්නයට පසුවත් ඇතිවන ප්‍රධාන අනතුරුමයී කාමයේ වරදවා හැසිරීම. මේ අනතුරේ භයානක බව දැකලමයි සමගියෙන් අපි ජීවත් වෙන්න ඕනේ. කාමයේ වරදවා හැසිරීම අප්‍රමාණ දුක් විපාක වශයෙන් ගෙන දෙන අකුසලයක්. වර්තමාන සමාජයමේ සිල් පදයට දෙන වටිනාකම ගොඩාත්ම අඩුවෙලා. ශිල්පයට දෙන වටිනාකම අඩුවෙන්න අඩුවෙන්න එහිදිටියමම වේදනීය අකුසල් විපාක සමාජය තුළින් හොඳටම පෙනෙනවා. වැරදි කාම සිතුවිල්ලක්සකස්වෙන මොහොතේම ඇස් අන්ධවෙනවා, කන් නැසියනවා, මනස වේගවත් වෙනවා. දැන් මෙතන ඉන්නේසිතුවිලි වේගවත් වෙව්ව ජාති අන්ධයෙක්. ඔහුට හරිවැරද්ද පෙනෙන්නේ නැහැ. හොඳ නරක ඇහෙන්නේනැහැ.

අතීතයේ වැඩසිටිය ඉසිදාසී මහරහත් භික්ෂුණින් වහන්සේ ආත්ම භාව හතක් පුරාවට කාමයේ වරදවාහැසිරීමේ වරද නිසා ගිනිගත් හවගමනේ ගිනියම් වූ දුක්පීඩාවන් පූර්වේනිවානුස්සති ඥානායෙන් දැකලාප්‍රකාශ කරනවා. උතුම්අරිහත් උත්තමාවියකගේ මේ සිංහනාදය, කර්මය-කර්මඵල විශ්වාසයෙන් බැහැරවගිය වර්තමාන සමාජයට කාමයේ වරදවා හැසිරීම විනෝදාංශයක් කරගත් සමාජයට වටිනා පාඩමක්වේවි. ඉසිදාසී රහත් තෙරණින් වහන්සේ ප්‍රකාශ කරනවා මීට ආත්මභාව භයකට පෙරාතුව මමපිරිමියෙක්. මේ පිරිමිභාවය උපයෝගීකරගෙන කාමය වරදවා හැසිරීම නිසා මරණින් පසු කල්පයක් නිරයේපැසුනා. නිරයෙන් චූතවෙලා එළිවියෙකුගේ කුසේ පිරිමි එපැටවකුවෙලා උපත ලැබුවා. මේ එප්චිතයේදී මම මියගියේ පුරුෂලිංගය කුණුවෙලා. මම නැවත වැදිරියකගේ කුස, වදුරු පැටවකුවෙලාඉපදුනා. මම පුංචි කාලයේම රළේ නායක වදුරා මගේ පුරුෂලිංගය හපල කඩාගැනීම නිසාම දුකට පත්වීමරණයට පත්වුණා. ඊළඟට මම එළදෙනකුගේ කුසේ වසුපැටවෙක් වෙලා උපත ලැබුවා. වසුපැටවා තරුණවයසට පැමිණෙන විට ලිංග බිෂෝධරණයට ලක්වුණා. ඒ ආත්ම භාවයේදී මම මියගියේ පුරුෂලිංගය පණුවන්ගසලා. මෙම වසු කුලයෙන් අනතුරුව මම මනුෂ්‍ය අම්මා කෙනකුගේ කුස ජාති නපුංසකයෙක්ව ඉපදුනා.ඉන් පසු හවයේ මම කාන්තාවක්ව ඉපදුනා. එතනදීත් මම මගේම ස්වාමීපුරුෂයාගේ දෙවැනි බිරිඳටර්ථ්‍යා කළා. ඒ හේතුවෙන් මේ ජීවිතයේදීත් මාව ස්වාමීපුරුෂයන් දෙදෙනෙක්ම ප්‍රතික්ෂේප කළා.බලන්න කාමය වරදවා හැසිරීම නම් වරද මොනතරම් නම් දුක් කන්දරාවක් අත්කරලා දෙනවාද? ඕනෑමපිරිමියෙක් කාන්තාවක් බවට පත්කිරීමේ ශක්තිය කාමය වරදවා හැසිරීම කියන වරද තුළ සැඟවිතිබෙනවා. වර්තමාන ලෝකයේ පිරිමි ජනගහනය පරදවා කාන්තා ජනගහනය ඉහළ යන්නේ ඉහත හේතුඵලධර්මය නිසාමයි.

ලෝකය දෙස හොඳින් දැස් හැර බලන්න. ඒ ඔබ දකින්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළධර්මයයි. මේ කැලෑවල වැඩසිටින විට අපට පෙනෙනවා, වදුරු රංචුවල නායක වදුරා තම රළේවැදිරියකට පිරිමි පැටවෙක් ඉපදුනොත් එම පිරිමි පැටවා මරාදැමීම උදෙසා මොනතරම් වෙහෙසක්ගන්නවාද කියල. කාමය උදෙසාම නායක වදුරා අකුසලයන් රැස්කර ගන්නාවිට වදුරු පැටියා කාමයවරදවා කළ අකුසලයක විපාකය ගෙවනවා. ලෝකය පුරා පැතිරියන සමාජරෝග ගත්තත් ඒඩ්ස් වැනිභයානක රෝග ගත්තත් මේවා කාමය වරදවා හැසිරීමේ දිට්ඨමමවේදනීය විපාකයි. ලෝකයා දුශ්ශීලවෙන්න දුශ්ශීල වෙන්න අනාගත ලෝකයේ උණ, සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාව, තරමට ඒඩ්ස් රෝගය පැතිරිලා යාවි.මහාවේගයකින් පවුල් සබඳතා බිඳවැටී යයි. මේ අපි දකින්නේ සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවයයි. පිංවත් ඔබදැක ඇති ඒඩ්ස් රෝගීන්ට දාව, සමාජ රෝගීන්ට දාව උපදින කුඩා දරුවන්. අපි ඒ මරණයත් සමග සටන්කරන දරුවන් දකින විට අනේ අපොයි කියලා කම්මුලට අත ගසා ගන්නවා. මේ දරුවා එවැනි අත්තරාකාරීරෝගී මව් කුසක උපත ලැබුවේ ඔහු පෙර ජීවිතවල කරන ලද කාමය වරදවා හැසිරීම නිසාමයි. කාමයවරදවා හැසිරීම වැඩිවීම නිසාම කාන්තා පක්ෂයේ ගහනය සහ ජාති නපුංසකයන්ගේ ගහනයද වර්ධනය වනුඇත. වැරදි කාම සිතක් සකස්වෙන මොහොතේදීම නිවැරදි කර්මය කර්මඵලය විශ්වාසයෙන් ඔබ තුළඇතිකරගන්න. භික්ෂුව මේ සටහන තබන විට මන්දෝත්සහගත බවක් ඇතිවෙනවා. ලෝකය නිවැරදි කරන්නඅපට බැහැ. ලෝකය දිහා බලල අපි නිවැරදි වෙන්න ඕනේ. කාමය වරදවා හැසිරීම සම්බන්ධවභික්ෂුවට ගිහි ජීවිතයේ ගොඩාක් අත්දැකීම් තිබෙනවා. ඒ නිසා භික්ෂුව අත්දැකීමෙන්ම දන්නවා එයමොනතරම් අවදානම් කාර්යයක්ද කියන එක. මෙතැනදි කාමය වරදවා හැසිරීම කියා කියූ ඒ කාමයන්තුළින්මයි කාමයේ නිරෝධය දෙසට පාර සොයාගත්තේ. මේ මොහොතේ භික්ෂුව ඒ අතීතය සිහියටනගාගැනීමට යනවිට භික්ෂුවට පෙනෙන්නේ මැකිගිය අතීතයක්. ජීවිතය තුළින් කළා වූ කුසල් හෝ අකුසල්සංස්කාර මනසින් මැකිලා ගිහිත්. එම නිසාම භික්ෂුවට බියක් කියල දෙයක් සකස්වෙන්නේ නැහැ

අතීතය ගැන සිතලා. අතීතයක්, අනාගතයක්, වර්තමානයක් නැහැ. විපාක පිණිස සකස්වෙන අතීතසංස්කාර ලෝගුවක්නම් තිබෙනවා. ඒකට තමයි ජීවිතය කියන්නේ. සංස්කාර නැමති ඉන්ධන වලිනුයි ජීවිතයදුවන්නේ. ඉන්ධන ඉතිරිව තිබෙන තාක් කල් ජීවිතය දුවාවි. එතෙක් දිරායාම පමණක්මයි ජීවිතයටබැඳිලා තිබෙන්නේ.

වරක ශරීරයේ පඨවිය ඉදිමෙනවා. එම ඉදිමීමට ආපෝ,තේජෝ,වායෝ ධාතුනුත් සහෝදරත්වයෙන්උපකාරීවෙනවා. මේ හතර දෙනා බොහෝම සහෝදරත්වයෙන් ජීවත්වෙන්නේ. සතරමහා ධාතුවත් හරියටමධර්මයෙන් ඇත් වෙච්ච මනුස්සයෙක් වගේ නිතර කිපෙනවා. කිපීම නිසාම රතු වෙනවා, පුපුරනවාඅවසානයේදී කුණු සැරව ඕජාව ලෙස ගලා යනවා. අවසානයේ අලුත් හැඩයකින් අලුත් වටිනාකමකින්සතරමහා ධාතුවටම එකතුවෙනවා.

31. පොඩි දෙයක් ආහාරයට ගන්නලොකු දෙයක් දන්දෙන්න

හික්කු ව සොයා පැමිණි එක් තරුණ මහත්මයෙක්, තමා තාවකාලිකව පැවිද්ද ලැබීමට බලාපොරොත්තුවෙනවා, එය සුදුසුද කියලා විමසුවා. හික්කු ව ප්‍රකාශ කළේ මේ ශාසනය තුළ 'තාවකාලික පැවිද්ද'කියලා දෙයක් නොමැති බවයි. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවේ හීනභාවය නිසාම සකස්වෙන විනය කාරණාප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ දුර්වලතාවය හේතුවෙන් මෙවැනි දේවල් සමාජයේ සිදුවෙනවා වෙන්න පුළුවන්. නමුත්තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණි කෙනා කවදාකවත් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් රහතත්වහන්සේලා දැරූ කසාවත් වීචරය තාවකාලික අරමුණකින් දරන්නෙ නැහැ. එය මහා පාපකාරීක්‍රියාවක්. කෙනෙක් තාවකාලිකව පැවිද්ද ලබන්නේ සතියකින් එසේත් නැතිනම් මාසයකින් නැවත ගෙදරයාමේ බලාපොරොත්තුවෙන්. නැවත ඥාතීන් සමග බිරිඳ දරුවන් සමග කාමලෝකය අත්විඳින මනෝභාවයෙන්.ඔහු එම කාම සම්පත් දින කීපයකට පමණයි පැත්තකින් තබලා තිබෙන්නේ. ඒත් ඒවා සිතෙන් තිබෙන්නේ තමාලභමයි. මෙවැනි කෙනෙක් මහා සංසරත්නය පෙරවූ උතුම් වීචරයක් දැරීම වීචරයට දක්වන්නාවූඅගෞරවයක්මයි. එවැනි අගෞරවයක් දක්වන කෙනකුට කවදාකවත් සංසරත්නයේ ගුණයන්, ඥානයන් පිළිබඳසද්ධාව සකස්කරගන්න බැහැ. මොකද ඔහු සංසයා දකින්නේ අඩු තක්සේරුවකින්. එම නිසා ඔබ තුළසද්ධාව හීනභාවයට පත්වෙන්නාවූ තාවකාලික පැවිදි දිවියකට යන්න එපාය කියල හික්කු ව ඔහුට මතක් කළා.

වැදගත් දෙය කුමක් වුවත් සමාජය තුළ ඕනෑතරම් මෙවැනි දේවල් සිදුවෙයි. ඒකට තමයි ධර්මය කියන්නේ.ධර්මය තිබෙන්නේ ගැටෙන්න නොවේ. එම නිසා සමාජය තුළ ඕනෑම දෙයක් සිදුවෙන්න දෙන්න. ඒවානිවැරදි කරන්න ඔබ යන්න එපා. ඔබ නිවැරදි වෙන්න. එම නිවැරදිභාවය තුළින් සද්ධාව සකස්කරගන්න. තම තමන් තනිවම ගැලවෙන්න තිබෙන අවස්ථාවක් මේක. අත්වැල් බැඳගෙන ගියොත් ප්‍රමාදිභාවයටයි පත්වෙන්නේ. පිංවත් ඔබට අවශ්‍ය නම් ගිහි බැඳීම් වලින් තාවකාලිකව ඉවත්වෙලා ශීලයක් තුළජීවත්වෙන්න සුදුසු ගුරුවරයෙක් යටතේ සුදුවන හෝ සුදුසු පැහැයක් දරාගත් දසශීලයේ පිහිටන්න. එවිටඔබට පුළුවන් අවශ්‍ය අවස්ථාවකදී ශීලයන් පවාරනය කරලා නැවත සුදුසු ජීවිතයකට පැමිණෙන්න. ඒආකාරයට කටයුතු කළොත් ඔබ තුළ වැඩෙන තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට හානියක් වෙන්නේ නැහැ.

අතීතයේ වැඩසිටියාවූ අති උතුම් මහරහතන් වහන්සේලා දැරූ උතුම් අරිහත් ධජයට අගෞරවයක් නම් කරන්නඑපා. වීචරයට පූජනීයත්වයක් ලබාදෙන්නේ කාමය බිමින් තැබූ සිරුරක්මයි, කාමය බිමින් තැබීමට වෙරවඩන සිරුරක්මයි විනයානුකූලව සැකසූ වීචරයක් දැරීමට සුදුසු වන්නේ. උතුම් වීචරයට අගෞරවයක් කළොත්සංසාරයේ හුඟක් ඇතට යන තුරාවට උතුම් පැවිදි ජීවිතයක් ලැබීමේ වාසනාව අහිමිවෙයි.සම්මාසම්බුද්ධ ශාසනයක පැවිද්ද කියන්නේ බොහෝම දුර්ලභ දෙයක්, පැවිදිවීම දුර්ලභ දෙයක් බවටපත්වෙන්නේ. එම නිසා ගිහි ජීවිත ගතකරන පිංවතුන්ලා උතුම් වීචරයට ලබාදියයුතු ගෞරවය උතුම්කොටසලකන්න ඕන.

එක දායක මහත්මයෙක් හික්කු වගෙන් විමසුවා ස්වාමීන් වහන්ස තනිවම වියදම් කර දෙන දානයද හවුලේපුජාකර දෙන දානයද ආනිසංස වැඩි කියලා. මෙහිදී අපි සිතන්න අවශ්‍යයි දන්දීමේ මූලිකම පරමාර්ථයතෘෂ්ණාව අඩුකරගැනීම බව. දානයන් තුළින් අප දන්දිය යුත්තේ අප තුළ ඇති දුකට හේතුවෙන

තෘෂ්ණාවයි. තනිවම පුජා කරන දානයන්ට වඩා හවුලේ පුජා කරන දානවලින් තෘෂ්ණාව කියන කාරණයෙන් ඔබ තවත් බැහැරවෙනවා. නමුත් හවුලේ දෙන දානය පුජා කිරීමේදී අපේ පිංවතුන් මේ කාරණය දැනගත යුතුයි. ඒ දානයේ අර්ථයන් සමඵල කරගැනීමට.

ඔබ සිතන්න කෙනෙක් දානයක් පුජා කරනවා පෞද්ගලිකවම. එම දානය සඳහා ඔහුට රු 500 ක් වැයවෙනවා. මොහුට සිතෙනවා මින්පස්සේ පිරිසක් හවුල් කරගෙන දානය පුජා කරනවා කියලා. මේ පිංවත්මහත්මයා තම හිතවතුන් තුන්දෙනෙක් දානයට හවුල් කර ගන්නවා. මේ හවුල්වෙන පිංවතුන් තුන්දෙනා රුපියල් 100 බැගින් රුපියල් 300ක් දෙනවා. ඉතිරි රුපියල් 200 ඉහත දානය හිමි මහත්මයා යොදලා දානය පුජා කරනවා. තනි පුද්ගලයා දානය පුජා කරන විට වැය කළේ රුපියල් 500 යි. පුද්ගලයන් හතරදෙනෙක් එකතුවෙලා දානය පුජා කරන විටත් වැය කළේ රුපියල් 500යි. මෙතනදී මොකද සිද්ධ වුණේ. දානය හිමි මහත්මයා රුපියල් 300 ක් ඉතිරි කරගත්තා පමණයි. මේ ආකාරයට පුජා කරන දානය හවුලේ පුජා කරන දානයක් වෙන්නේ නැහැ. එය අර්ථවත් හවුලේ පුජා කරන දානයක් බවට පත්වෙන්නේ දානය හිමි පිංවත්මහත්මයා රුපියල් 500 ම දානයට යොදවනවා නම්. හවුලට එකතුවෙන පිංවතුන් තුන් දෙනාගේ රුපියල් 300ත් එයට එකතුවෙනවා නම්. එවිට දානයට රුපියල් 800 ක්ම වැය කරනවා. එතකොට එය පිරි ඉතිරි ගිය දානයක්. එම දානයයි හවුල් දානයේ ආනිසංස පක්ෂය වැඩි කර දෙන්නේ. එසේ නොවුණහොත් හවුල් දානයේ නාමයෙන් අපි ඇති කරගන්නේ තෘෂ්ණාවමයි.

දානය ගැන සටහන් කරන විට ලුණු ඇඹුල් නිසා දුක්වෙන මහත්මයෙක් ගැන මතක් වුණා. හික්කු වවැඩසිටිය කුටියක කැපකරු මහත්මයෙක් හික්කු ව උදේම ගිලන්පස වැළඳුවාට පස්සේ සහ දානය වැළඳුවාට පස්සේ ඇවිත් අහනවා 'හාමුදුරුවනේ ගිලන්පසට සිති ඇතිද? වැඩිද? දානයට ලුණු වැඩිද? කියලා. මේ සුපුරුදු දින වර්ශාව දින කිහිපයක්ම සිදුවුණා. හික්කු වටත් තේරුණා ගිලන්පසවල සිති හුඟාක් වැඩි බවකුත්. ඒත් හික්කු ව ඒ ගැන තැකීමක් කළේ නැහැ. කැපකරු මහත්මයා නැවත දිනපතා එම විමසීම කරන නිසා 'ඇයි මහත්තයෝ නිතරම සිති ලුණු වැඩිද අඩුද කියල අහන්නේ' කියලා.

එතකොට එම දායක මහත්මයා කියනවා 'ස්වාමීන්වහන්ස, අපි දානයේ ලුණු ඇඹුල් බලන්නේ නැහැ. එහෙම බැලුවොත් පවි සිද්ධ වෙනවා' කියලා. ඒ මහත්මයා පුරුදුවෙලා තියෙන්නේ මහා සංඝරත්නය කෙරෙහි ඇති ගෞරවය වැඩි භාවය නිසාම ලුණු ඇඹුල් නොබලන්න. ඒ වෙලාවේ හික්කු ව ප්‍රකාශ කළා ඔබ ගෞරවයෙන් පුජා කරන දානයේ ලුණු ඇඹුල් අඩු වැඩි වුණොත් කොහොමද ස්වාමීන් වහන්සේලා දානය වළඳන්නේ. ඔබ ඔය ඇති කරගෙන තියෙන ගෞරවය මෝහය මුසු ගෞරවයක්. පිංවත් ඔබ දානයේ ලුණු සිති ගැන හැම දාම හාමුදුරුවන්ගෙන් විමසන්නේ ඔබ තුළ සැකයක් ඇති නිසා. එම නිසා පිංවත් ඔබ බුද්ධිමත් වෙන්න, ලොව තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ චේතනාවයි කර්මයට මුල්වන්නේ කියලා. ඔබ දානයට පිළියෙල කරන ආහාරවල ලුණු සිති රස බලන්නේ ඔබ ආහාරයට ඇති කැමැත්ත නිසාවත්, ඔබගේ කුසට ආහාරයක් පිණිස වන්නොවේ. ස්වාමීන්වහන්සේලාට දානය වැළඳීමට පහසුව ලබාදීම පිණිසයි. එවැනි චේතනාවකින් ඔබ දානය පිළියෙල කරන වේලාවට අවශ්‍ය නම් ලුණු ඇඹුල් බැලීමෙන් ඔබ තුළ ඇතිවෙන්නේ මෙත්‍රී සිත්කමයි. සංඝරත්නය කෙරෙහි ගෞරවයක්මයි. එය කවදාකවත් ඔබට අකුසලයක් වෙන්නේ නැහැ. මෙවැනි පුංචිකාරණා ඔබ සිහිනුවණින් විසඳාගත යුතු වෙනවා. මොකද ආහාරය කියන්නේ දුක්කම් නිසා.

අපි ආහාර ගන්න ගමන්, ගන්නා වූ ආහාරය අවබෝධ කරගැනීමටත් උත්සාහ ගන්න ඕනේ. ආහාරය අවබෝධ කර ගැනීමෙන්ම ඔබට සම්මා දිවියට පත්වීමට හැකි බව සාරිපුත්ත මහ රහතන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ආහාරයට ඇලීම හේතුවෙන් ආහාරවලම බිහිවන ගුල්ලෙක්, ආමාශගත පණුවක් වීමේ අවදානමද තියෙනවා. එහෙයින් ආහාරය ප්‍රයෝජනයට ගත යුත්තේ තෘෂ්ණාව හිතකර ගැනීම සඳහාමය. එසේ තිබියදී ලුණු ඇඹුල් නොබැලීම වැනි කාරණයක් උතුම් ධර්මකාරණයක් වශයෙන් අල්ලාගෙන සිටීමේදී ධර්මයේ සැබෑ අර්ථයන්ගෙන් ඇත්වීම පමණක්මයි සිද්ධ වෙන්නේ. ලුණු ඇඹුල් බැලීමෙන්ම විවිකිච්ඡාවෙන් මිදෙන්න. විවිකිච්ඡාව නැති වූ සිත්කමයි ධර්මයක් වැඩෙන්නේ.

දන්දීම තුළින් ඔබට එහි ආනිසංස ලෙසින් ලැබෙන්නේ ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලයයි. ඔබ මෙතැනදී දක්ෂවෙන් ඕනේ ඉහත ශක්තිය ශ්‍රද්ධා, චිරයය, සති, සමාධි ප්‍රඥා කියන ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ශක්තිමත්කරගැනීම උදෙසාම ප්‍රයෝජනයට ගන්නට. දානය ගැන කථාකරලා ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් කියනතුනටයි නැවත පැමිණියේ. එහෙම නම් දානය කියන්නේ සතර අපායෙන් මිදීමේ මාර්ගයට ශක්තිමත්සාධකයක්මයි. බතක් දන් දීමෙන් ලබන ශක්තියෙනුයි ඔබ කවදාහරි සිතක් දන් දෙන්න ශක්තිය ලබන්නේ. එහෙයින් තෘෂ්ණාව හීනවන දිශාවටම දානයේ අර්ථයන් ප්‍රයෝජනයට ගන්න දක්ෂ වෙන්න.

ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා, ත්‍යාගයට දුෂ්කර දේ දන්දෙන තැනැත්තා, මනාප දේලබාගනී කියලා. උතුම් දේ දෙනුයේ උතුම් දේ ලබාගනී, අග්‍ර දේ දෙනුයේ අග්‍ර දේ ලබාගනී, ශ්‍රේෂ්ඨ දේ දෙනුයේ ශ්‍රේෂ්ඨ දේම ලබාගනී කියලා. ලෞකික සැප සම්පත් බලාපොරොත්තුව දන් දෙන්නාසිතු සිතු සම්පත් ලබාගන්නා අතර එම ලෞකික සැපසම්පත් වල අනිත්‍යභාවය නුවණින් මෙනෙහි කිරීමට දක්ෂතැනැත්තා දානය තුළින්ම සතර අපායෙන් මිදීමද සාක්ෂාත් කරගනී.

තෘෂ්ණාව හේතුවෙන්ම සකස්වෙන ආහාරය නිසා මනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වන පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනතුරුදායක බව දැකලයි බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ පුත්‍ර මාංශය අනුභව කරනවා යනහැඟීමෙන් ආහාරය පරිභරණය කරන්න කියලා. දීර්ඝ කාන්තාර ගමනකදී මං මුළාවට පත්ව ආහාර, ජලයනැතිවී කාන්තාරය මැද අතරමංවුවහොත්, ජීවත්වීම උදෙසාම තමාගේ එකම දරුවාගේ මාංශය එමදෙමාපියන් අනුභව කරන්නේ යම් අප්‍රියභාවයකින්ද, යම් අකමැත්තකින්ද තම ජීවිතයේ සැපය, මදය, ජවයපිණිස නොවන්නේද ජීවිතය බේරාගෙන කාන්තාරයෙන් පිටවීම සඳහාමය.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ඉහත කාරණයේදී ආහාරය තුළ සැඟවී ඇති අනතුරුදායක බව හොඳින් පෙනෙනවා. නමුත් වර්තමාන සමාජය තුළ ආහාර කෙරෙහි ඇති 'සුන්දරත්වය' වැඩි වෙන්න, වැඩිවෙන්න සමාජය ඉහත අනතුරු තුළමයි ගමන් කරන්නේ. ආහාරය ඇතිවන්නේත් තෘෂ්ණාව නිසාමය. ඒකියන්නේ ආහාරයේ අර්ථය දුකය කියන කාරණයයි. දුකට හේතුවෙන ආහාරය අප ප්‍රයෝජනයට ගතයුත්තේදුකෙන් මිදීමේ මාර්ගය උදෙසාමයි.

පිංවත් ඔබ පොඩි දෙයක් ආහාරයට ගන්න. ලොකු දෙයක් දන් දෙන්න. එවිට ඔබේ ගතත් සිතත් දෙකම පිරේවි. ඒ මතුකොටගත් පිරුණු සිතමයි, ඒ සිතුවිලි පරම්පරාවමයි සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසාම ශක්තිමත්කරගත යුත්තේ.

32. පව පහුරුගාමීන් නොසිටකුසල නිධිය මතුකරගන්න

මේ සටහන තබන වේලාවේ හික්කුට මතක් වෙනවා හික්කුට ගිහිකාලයේ ගමේ පුරාණ විහාරයේ වැඩසිටිඅපවත්වී වදාළ ගෞරවනීය නායක ස්වාමීන් වහන්සේව. උන්වහන්සේ සෑම වසරකට වරක්ම තම කුටියහිස්කරනවා. එය සිද්ධකරන්නේ වාර්ෂිකව පැවැත්වෙන දානමය පිංකමට. කුටියේ ඉතිරිව තිබූ සෑමපිරිකරක්ම පිංකමට වඩින ස්වාමීන් වහන්සේලාට පූජා කරනවා. මට මතකයි ඒ ක්‍රියාව තුළින් උන්වහන්සේ පිංකමට පස්සේ ලොකු ආශ්වාදයක් ලබනවා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරවදාළ විනය කාරණාවලට යටත්ව සිටිමින් තමන්ට ලැබෙන අතිරික්ත සිව්පසය ඒවා හිඟපාඩුස්වාමීන්වහන්සේලාට බෙදා දීම විනය කාරණා ආරක්ෂා කරගැනීමෙන් අපිට ගොඩාක් උපකාරීවෙනවා. නායක ස්වාමීන් වහන්සේ මට කියලා තිබෙනවා රැස්කොට තබාගැනීමට වඩා බෙදා දීමෙන් මහාසෑපයක්, නිදහසක් ජීවිතයට ලැබෙනවා කියලා.

පැවිදිවීමට පෙරාතුව වසර පහක් පමණ මම ගමේ පුරාණ විහාරස්ථානයේ දායක සභාවේ සභාපතිවරයාහැටියට කටයුතු කළා. ඒ කාලයේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ මා කෙරෙහි ලොකු විශ්වාසයක් ඇතිකරගත්තා. ඒ නිසාම පන්සල උපයෝගීකරගෙන මහා පිංකම් රාශියක් සිදුකරගත්තා. ඉන් එක් ගෞරවනීයපිංකමක් තමයි ලොකු පිංකමක් සිදුකරලා කුඩා සාමනේර ස්වාමීන් වහන්සේලා එකළොස් නමක් පැවිදිකිරීමේ පිංකම. මේ වේලාවේ උන්වහන්සේලාගෙන් කී නමක් පැවිදි භාවය තුළ ඉන්නවාද කියන්න හික්කුටදන්නේ නැහැ. නමුත් එම පිංකම තුළින් ලැබුණා වූ කුසලය මට ලැබුණාය කියන විශ්වාසය මා තුළතිබෙනවා. ලෝකය උපයෝගී කරගෙන ලැබුණු අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට ගෙන මගේම නිදහස් පාරසොයාගෙන ගියා. මෙතන තමයි ඔබ හඳුනාගත යුතු දක්ෂභාව තිබෙන්නේ.

මේ කාලයේදී මට මතකයි වයස අවුරුදු අසූවක් පමණ වූ වයෝවෘද්ධ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ දැඩිලෙසගිලන් වූ අවස්ථාවක්. ගිහියෙක් හැටියට හරියටම අවුරුද්දක කාලයක් දවසක් හැර දවසක් සබන්ගාලඇඟ අතුල්ලල උන්වහන්සේව නාවල තිබෙනවා. ඒ සෑම දිනකම උන්වහන්සේ සිවුරු අඳන සෝදල තිබෙනවා. උන්වහන්සේට දානය වැළඳීමට දැන් වෙච්චන අවස්ථාවන්හිදී උන්වහන්සේට මා සියනින් දන් වළඳවලතිබෙනවා. අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර සඳහා වෛද්‍ය මහත්වරුන් ළඟට රැගෙන ගොස් තිබෙනවා. නමුත් මේමොහොතේ උන්වහන්සේ මොන ලෝකෙක කවරුන් වශයෙන් ඉන්නවාද කියන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ. නමුත් උන්වහන්සේට උපස්ථානය කිරීම තුළින් රැස්වුණා වූ කුසලය හික්කුට ලැබුණාය කියන විශ්වාසයවර්තමානයේ හික්කුට තිබෙනවා. වයෝවෘද්ධ නායක ස්වාමීන්වහන්සේ පුංචි දරුවෙක් වගේ උන්වහන්සේවනාවන්න එන තුරු තම උස ආසනයේ වාඩිවී ජනේලයේ කවුළුවෙන් බලාසිටින දර්ශනය මට තාම මතකයි. උන්වහන්සේගේ ඒ බැල්ම තුළ ආදරය, රැකවරණය, ආරක්ෂාව, කරුණාව ගැබ්වෙලා තිබුණා. එහිදිට්ටදම්මවේදනීය කුසලය නිසාම ඒ හැම දෙයක්ම හික්කුට මේ මොහොතේ ලෝකයෙන් ලැබෙනවා. ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම ආයෝජනයට ජීවිතය යොදවල එහි ප්‍රතිලාභයන් ලබන කෙනෙක් හික්කුට. හික්කුටමතකය ජීවිතයේ එක්තරා රාත්‍රියකදී විහාරස්ථානයේ අධිෂ්ඨාන පූජාවක් සංවිධානය කළා. සුප්‍රසිද්ධ

ගෞරවනීය ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් පිංකමට වැඩමකළේ. පන්දහසක් පමණ ගිහිපිංවතුන්ලා මේපිංකමට සහභාගි වුණා. රාත්‍රි 8.00 විහාරස්ථානයේ සියලුම විදුලි ආලෝකයන් නිවියනවිට පන්දහසක්පමණ ගිහිපිංවතුන්ලාගේ දෑතේ පහන් හෝ ඉටිපන්දමක් දැල්වුණා. සනාත්ධකාර රාත්‍රියක් පහන් ආලෝකපහන් දහසකින් ආලෝකවත් වෙනවිට එම පිංකම සංවිධානය කරපු මම හිස් දැතින් පන්දහසක් පහන් ආලෝකදෙස බලාසිටියා පමණක්මයි කළේ. මේ පිංකම නිසාම ශිල්වත් පන්දහසක් පමණ පිංවතුන්ලාගේ හදවත් තුළඇතිවුණ අධිෂ්ඨාන ශක්තිය මා ලෝකයාට හොරෙන් තනිවම අනුමෝදන් වුණා.වෙහෙස මහන්සි වී පිංකම්සංවිධානය කර අනුන් පිංකම් වල යොදවා ඒ අයට සොරා මා මගේ කුසල් පක්ෂය ශක්තිමත් කරගත්තා.පිංකම් හුදු ආශ්වාදයක් කරගත්තේ නැහැ. අතීතයේ දැල්වූ පහන් ආලෝක පහන් දහසක් මොහොතකින්නිවිගියත් නිවිගිය පහන් ආලෝක දෙස බලමින් මා ඇතිකරගත්තා වූ අනිත්‍යයේ බීජය ප්‍රඥාවේ ආලෝකයක්බවට පත්වී තවමත් නොනිමී හික්කු ව තුළ දැල්වෙනවා. පන්සලේ වේවා ආරණ්‍යයේ වේවා ගිහිගෙදර වේවාඕනෑතරම් කුසල්නිධි තිබෙනවා සැහවිලා. මේවා සොයාගෙන ගිහිල්ලා සුවසේ හරාගන්න. ලෙඩෙක්,මහල්ලෙක්, පිංකමක් දෙස ඔබ නොබලා යනවා කියන්නේ කුසල් නිධියක් මගහැර යනවා කියන කාරණයයි.වසරක් එරම්භය ගොතාගෙන කායානුපස්සනා භාවනාව වැඩුවත් නොලැබෙන අවබෝධයක් දිනක්ලෙඩෙක්, මහල්ලෙකුට උපස්ථාන කිරීමෙන් ලැබීමට හැකි බව හික්කු ව අත්දැකීමෙන් දන්නවා. නමුත්එකිනෙකාගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ ස්වභාවය අනුව මෙය වෙනස් වෙන්න පුළුවන්. කායානුපස්සනාවකියන කාරණය, අසුභය කියන කාරණය හික්කු ව වඩාත්ම අත්දැක්කේ ගිහි ජීවිතයේදී රෝගීන්ට උපස්ථානකිරීම තුළින්මයි. අවබෝධයම අරමුණු කරගත් අවංක චේතනාවෙන් රෝගීන්ට උපස්ථානය කිරීමේදී කවදාකවත්රෝගියාගේ අශුවි, මුත්‍ර වල ගදක් අපුලක් දැනුනේ නැහැ. කුසලයේ ශක්තිය විසින් අශුවි, මුත්‍රාවල දුගත් නිශේධ කරනවා. මේ සටහන අවසන් කරනවිට මේ දෙයත් සඳහන් කරන්න ඕන. තරුණ කාලයේආවේගශීලීභාවයන් නිසාම ස්වාමීන් වහන්සේ සමග ගැටුමුත් එකක් දෙකක් ඇතිකරගෙන තිබෙනවා. ඒවායේඅකුසල් විපාකත් සමහරවිටදී ඉදිරියේදී විපාක දෙන්න පුළුවන්.

හික්කු ව මේ මොහොතේ වැඩ සිටින කුටිය අසල නිතර ගැවසුණ, නමුත් හුඟ දවසක් ජේන්තේ නැතිව සිටිවළිකිකිළි අම්මලා දෙන්නෙක් ආයෙමත් රංචුව සමග කුටිය සමීපයට එන්න පටන් අරගෙන. වෙනදාට නැතිකිවි, බිව් ගාන හඬ ඇසිල බලනවිට එක වළිකිකිළි අම්මා කෙනෙකුට කුඩා පැටව් හතර දෙනයි. අනෙක්වළිකිකිළි අම්මාට පැටව් එක්කෙනයි. අලුත් සාමාජිකයෝ පස් දෙනෙක් වළිකුකුල් රැනට එකතු වෙලා. මේපස්දෙනාම ගැහැනු සත්තු. වළිකුකුළන්ගේත් පිරිමි ගහනය අඩුවෙනවා වගේ. ඒ අයගේත් කාමයේ වරදවාහැසිරීමේ ක්‍රියාවන් වැඩිවෙලා ඇති. පුංචි පැටව් හතරදෙනෙක් ඉන්න වළිකිකිළි අම්මලා වෙනදාට වඩාබෝහෝම කඩිසරයි. වේගයෙන් පොළව පහුරුගාමින් ආහාර සොයනවා. වෙනදාට තමාට පමණයි කෑමසොයන්නවෙහෙසුණේ. දැන් පස්දෙනකුට කෑම සොයන්න ඕනේ. කෑම සොයන ගමන්ම පැටවින්ගේ ආරක්ෂාවත් බලන්නඕනි. ඒ නිසා වළිකිකිළි අම්මා තියුණු අවධානයකින් නිතර පසුවෙන්නේ. වෙනදා තරම් හික්කු ව සමීපයටඑන්නේත් නැහැ. ඒ තරමට ඇය පැටවින්ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ අරමුණු කෙරෙහි අවධානයෙන් පසුවෙන්නේ.ඒ තියුණු අවධානයත් හරියට ශීලයෙන් තොරව සකස්වෙන මිථ්‍යා සමාධියක් වගේ. දුක ආරක්ෂා කරගැනීමඋදෙසායි. ඒ තියුණු අවධානය හේතුවෙන්නේ. වළිකිකිළි අම්මා වගේම පැටවුණුත් බොහෝම උපක්‍රමශීලීයි.පුංචි හෝ අනතුරක ඉවක් දැනුන සැණින් මේ වළිකිකිළි පැටවුන් වේගයෙන් සැහවෙනවා.

කාමච්ඡන්දයන්ට යටවූ මනුෂ්‍ය සිතත් නිරතුරුවම සැහවිලා තිබෙන්නේ. ඔබට සමහරවිට පෙනෙනවා ඇති සිතකාමයන්ටමයි දුටන්නේ. බොහෝම අකීකරුයි. ධර්ම මනසිකාරයට කැමතිම නැහැ. මේ සැහවුණා වූ සිත මතුකරගැනීමට ධර්මවිජය බොජ්ජංගය වඩන්න කියල බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ කියන්නේ සිතධර්ම මාර්ගය සඳහා උපක්‍රමශීලීව සැහවුණවිට සද්ධර්මයක් ශ්‍රවණය කරන්න. ධර්ම සාකච්ඡාවකයෙදෙන්න. ධර්ම පොතක් කියවන්න. තෙරුවන් වන්දනාවක යෙදෙන්න. එවිට යටපත්ව ගිය සිත ධර්ම මාර්ගයතුළට ධර්මය කෙරෙහි කැමත්ත තුළට යොමුවේ. ඒ මෝදුවන සිතුවිල්ල තුළින් චිර්ය, ප්‍රීතිය, පස්සද්ධිය,සකස්කර දේවි. දැන් ඔබට පුළුවන් සමාධි, උපේක්ෂා ධර්මයන්ට ක්‍රමාණුකූලව සිත යොමුකරන්න.

සිත අකීකරු වන විට ඔබ උපක්‍රමශීලී වන්න. ධර්ම මනසිකාරයක්ම සිත තුළින් මතුකොට ගන්න දක්ෂවෙන්න. ඇසට ප්‍රිය, හුරුබුහුටි දකින ඕනෑම කෙනෙක් ආදරය කරන වළිකිකිළි අම්මාගේ ජීවිතය තුළසැහවුණ

අනතුරත් පිංවත් ඔබ නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. වළිකිකිළි අම්මා වේගවත්ය කියන්නේ ඇය වේගයෙන්සංස්කාර රැස්කර ගන්නවාය කියන කාරණයයි. සෑම නිමේෂයකම ඇය තුළ රැස්වෙන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ,මෝහ අකුසලයන්මයි. ඇය සෑම නිමේෂයකම අනාගතභවය සඳහා අප්‍රමාණ අකුසල් ප්‍රමාණයක්රැස්කරගන්නවා. ඇය කවදානම් ගැලවෙන්නද? වළිකිකිළි අම්මාගේ පවටම උපන් දරුවෝ පස්දෙනෙක්.කාමයන් උදෙසා කාමයම රැස්කරමින් භවයේ වේදනාත්මකව නිරයේ දුකට සියතින්ම පාර සකස් කරගන්නවා. මනුෂ්‍යයන් වන අපත් අනාගතයේදීත් වනවදුලුවල සංචාරය කර වළිකුකුළන්ගේ සුන්දරත්වය දැකසතුටුවේවි. සුන්දර ඡායාරූප සිහිවටන ලෙස ගනිවි. අවසානයේදී අපි දෙගොල්ලන්ම එකම තැනයි ඉන්නේ.පෙනෙන සුන්දරත්වය තුළින් හුදු ආශ්වාදයම නොව අවබෝධය ලබන්න.

33. ඔබ ඔය ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේසංස්කාරවලට බව දැනගන්න

ඊර්ෂ්‍යාව කියන වචනය සටහන් තබනකොටම එහි තරමක පැටලිලි ස්වභාවයක් තියෙනවා. ඒ පැටලැවිල්ලවගේමයි ඊර්ෂ්‍යාව කියන වචනයේ අර්ථය අපව භවගමනේදී පටලවන්නේ. මමය කියලා ගන්න දෘෂ්ටියේදැඩිභාවය නිසාම, ලෝකයා අපව ඉක්මවා යනවාට අපි කැමති නැහැ. හැකියාවෙන්, දැනුමෙන්,රූපයෙන්, වත්පොහොසත්කම්වලින්, ගරුසත්කාරවලින්, එකිනෙකා පරයා යනකොට එතැන සකස්වෙන්නේඊර්ෂ්‍යාව කියන ධර්මතාවයයි. සංස්කාර කියන ධර්මතාවයේ අර්ථය නොවැටහෙන්න, නොවැටහෙන්නමනුෂ්‍යයා ඊර්ෂ්‍යාව දෙසටමයි ගමන් කරන්නේ.

මේ ලෝකයේ එක සුන්දර කාන්තාවක් ජීවත්වෙනවා, ඇයගේ ශරීරයේ සුන්දරත්වය, ලාලිත්‍යය, රිද්මය,හැඩය, වර්ණය මේ මොහොතේ අතිශය වමන්කාරජනකයි. ඒ රූපය නිසාම ඇය ලෝකයේ ජනප්‍රියකාන්තාවක්. ඇය මේ රූපයෙන් ලෝකයාව හැඟීම්වලින් අන්දමන්ද කරනවා. ඇය අන්‍යාගමික කාන්තාවක්.ඇයගේ මේ අසිරිමත් රූපය නිසාම ඇයට ඊර්ෂ්‍යා කරන අය අප්‍රමාණව ඇති.

ඒ අසිරිමත් රූපය නිසාම වර්තමානයේ ඇය සතර අපාය දෙසටමයි මාර්ගය සකස්කරගන්නේ. එක්හිඤ්චක් උතුම් සමාධියේදී අරමුණුකර බලනවා, ඉහත රූමත් කාන්තාව පෙර ජීවිතයේදී කුමන අයුරේජීවිතයක් ගතකරපු කෙනෙක්ද කියලා.

එවිට එම හිඤ්චට අරමුණුවෙලා තියෙන්නේ වයස අවුරුදු 40ක පමණ පැහැපැත් කාන්තාවක්. ඇය තැඹිලිපැහැති රෙදි පටියකින් බැඳගත් තනපටයක් සහ ඉනේ සිට පහතට අඳිනලද තැඹිලි පැහැති රෙදිකඩකින්සැරසී ඉඳලා තිබෙන්නේ. ඇයගේ ස්වරූපයෙන් හිඤ්ච ඇයව හඳුනාගෙන තිබෙන්නේ දේවදාසියක් ලෙසිනුයි.

ඉන්ද්‍රියානු සමාජයේ දෙවියන් උදෙසාම කැපවූ, ජීවිතය පූජා කළ කාන්තාවන් සිටියා. ඒ අයගේ මුළුජීවිතයම ගෙවුණේ තමන් අදහන දෙවියන් වෙනුවෙන්, එම දෙවියන්ට පූජෝපහාර පැවැත්වීම උදෙසායි. ඇයමුළු ජීවිතය තුළදීම කරන්නේ දෙවියන්ව මලින් සැරසීමට මල් මාලා ගොතන එක. දේව මන්දිර පිරිසිදු කරනකාර්යය. සුවඳහමන මුරුතැන්බත් පිසින කාර්යය. සුවඳ දුමෙන් දේවමන්දිර සුවඳවත් කරන කාර්යය. දෙවියන්උදෙසාම ජීවිතය පූජා කරන්නී... ඇය දේවදාසියක්. තමා අදහන ආගමට අනුව දෙවියන්ට මලින් පූජාපැවැත්වීම නිසාම එහි විපාකයක් හැටියට මේ ජීවිතයේදී අබෞද්ධ පවුලක වුණත්, සුරූපී උපතක්සකස්කොටගත්තා. මේ ජීවිතයේදී ඇයට නිල් මහනෙල් මලක් වැනි ශරීරයක්, ඇස් දෙකක් ලැබුණේ ඇයගිය ජීවිතයේදී දෙවියන්ට පූජා කළ මල්වල අසිරියෙන්මයි. එහෙමනම් ඇයගේ රූපයට අපි ඊර්ෂ්‍යා කරලාවැඩක් නැහැ. ඒවා හේතුඑල ධර්මයන්. නමුත් එතැන තිබෙන්නේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික ජීවිතයක්.

ඇයගේ සුන්දර ජීවිතය දකිනකොට අපට පෙනෙන්නේ ඔබ දක්ෂතම ඔබ පූජා කරන මලකින් මොන තරම් අසිරියක් ලබන්න පුළුවන්ද කියලා. නමුත් මල් පූජා කරමින් දෙවියන්ට සුවඳින් පුපෝපහාරයන් පැවැත්වීමෙන් ලබාගත් අසිරිමත් රූපය නිසාම, එම රූපයේ ආශ්වාදය නිසාම, ඇය දැන් අකුසල් වැඩෙන මාර්ගයකම ගිහමන් කරන්නේ. ඉහත කරුණ ඔබට සටහන් කළේ ඊර්ෂ්‍යාව කියන කාරණයේ ඇති අර්ථ විරහිත බව ඔබට දැනගන්නයි. ඔබ ඔය ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ අනුන්ගේ කුසල් සංස්කාරධර්මයන්ටයි. අනුන් පොහොසත් වෙන්නේ, බලවත් වෙන්නේ, රුමත්, උගත් වෙන්නේ ඒ අය පෙර ජීවිතයේ

රැස්කරගත් කුසල් සංස්කාරධර්මයන් අනුවමයි. යමෙක් යමෙකුගේ සංස්කාරවලට ඊර්ෂ්‍යා කරනවා කියන්නේ ධර්මයට ඊර්ෂ්‍යා කරනවාය කියන කාරණයයි. ධර්මයට යමෙක් ඊර්ෂ්‍යා කරනවා නම් ඔහු තමාගේම හිස කළුගලක ගසාගන්නා අඥාන පුද්ගලයෙක් වෙනවා. පිංවත් ඔබ කළුගලක ඔලුව ගසාගත්තොත් මොකද වෙන්නේ? මුහුණ ලේ පැහැ වෙනවා, දත් එළියට පනිනවා. මුහුණ ඉදිමිලා විකෘති වෙනවා. මේ සියල්ල ඊර්ෂ්‍යාවේ එළයයි.

වරක් හික්කු වක් උතුම් සමාධියේ පසුවෙන කොට රාත්‍රී කාලයේදී, තම ජීවිතයේ පළමු වරට යක්ෂණයක් දර්ශනය වෙනවා. ඇය මිත්‍යා දෘෂ්ඨික යක්ෂණයක්. ඇගේ බෙල්ලෙන් උඩ කොටස විතරයි දර්ශනය වෙලා තියෙන්නේ. ඇයගේ ස්වරූපය මොන තරම් හියකරු ද කියනවා නම් එම යක්ෂණයගේ කටදෙපැත්තෙන් එළියට නෙරපු අහල් තුනක පමණ දළ කැබැලි දෙකකුත් ඇයට තිබිලා තියෙනවා. රත් පැහැගැන්වුණු පුපුරණ මුහුණක් ඇයට තියෙන්නේ. හරියටම තමාගේ හිස තමාම කළුගලක ගසාගන්නා වැනි මුහුණක්. එම හියකරු යක්ෂණය දකිනකොට, හික්කු ව එම යක්ෂණය තුළින් දැකලා තිබෙනතේ ද්වේෂය, ඊර්ෂ්‍යාව ජීවිතය කරගත් කාන්තාවක්. පිංවත් ඔබ සිතන්න ඔබ තුළින් ඊර්ෂ්‍යාව සකස් වෙනවා නම් ඔබ තුළින් ඔබ යක්ෂයෙක්, යක්ෂණයක් දකින්න දක්වෙන්න. මොකද මේ කාලකණ්ණ ධර්මයන්මයි මේ යක්ෂණයට ඒ දුක උරුම කරදුන්නේ. මේ යක්ෂණයගේ දළ දෙකෙන් කියන්නේ ඊර්ෂ්‍යාවේ තියුණු භාවය. යක්ෂණයගේ ජීවිතයේ අකුසල් බලවත් භාවය නිසාම ඇයගේ යක්ෂ ජීවිතයට ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය වැඩිවෙලා. ඒ වැඩිවීම හේතුවෙන් තව තවත් දුක වැඩිවීමටමයි. ඒ නිසා පිංවත් ඔබ ඊර්ෂ්‍යා කරන්න එපා. ඊර්ෂ්‍යාව තුළින් යක්ෂයෙක් දකින්න.

සමහර ගම්මානවල පිඩුසිභාව ධීන කොට මොන තරම් දුප්පත් මනුෂ්‍යයෝ ජීවත් වෙනවද කියලා පෙනෙනවා. ඉළක් සෙවිලි කළ කුඩා වර්විටි බිත්ති හතර තුළ පාන්, විස්කෝතුවකින්, කැඳ උගුරකින්, වේල පිරිමහගන්න කුඩා කිරිදරුවන්, අම්මලා දකිනකොට 'අනේ පුතේ, මේ ජීවිතයේදී අනුනට ඊර්ෂ්‍යා කරන්න එපා' ය කියලා කියන්න හික්කු වට හිතෙනවා. ඒත් බියක් දැනෙනවා, අනේ මේ දරුවන්ට එහෙම කීවොත්, හික්කු ව කෙරෙහිද්වේශයක් ඇති කරගෙන තව අකුසල් රැස්කරගනියි කියලා. අනුනට ඊර්ෂ්‍යා කරන මනුෂ්‍යයා නැවත මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවොත් ඔහු අල්පහෝගී සම්පත් ඇති, අල්පේශාබ්‍ය දුර්වර්ණ ජීවිතයක් ලබන බව ලොව තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. බලන්න ඊර්ෂ්‍යාව තුළ මොන තරම් අවදානමක් ද සැඟවිලා තියෙන්නේ. යමෙක් අනුනට ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ නම්, ඔහු ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ තමාගේම සැපයට බව හොඳින් සිතන්න. ඔබ අවබෝධයෙන්ම ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මිදෙන්න. එවිට ඔබ උපේක්ෂාව තුළට පැමිණෙව්. දැන් ඔබට පුළුවන් මෙෙත්‍රියට සිත යොමු කරන්න. ඊර්ෂ්‍යාවත්, මෙෙත්‍රියත් කියන්නේ එක සිතිවිල්ලක් අතර ඇති පරතරය පමණයි. ඒ තරම් සරල තැනක් ඔබ මගහරිනවා. මේ එක සිතිවිල්ලක පරතරය ඔබව සුගතියේ සිට දුගතියට ඇද දැමීමට හොඳමෝම ප්‍රමාණවත් වෙනවා. වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති තරගාකාරීත්වය නිසා කුඩා වයසේදීම දරුවන් තුළ ඊර්ෂ්‍යාවේ බීජයන් ඇතිවෙනවා. ඒ අනාගත සමාජයේ ව්‍යාකූල බව කියන්නාවූ බොහොම අනතුරුදායක ප්‍රවනතාවයක්.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා ගිය ජීවිතයේ මහණ බමුණන්ගෙන් කුසලය, අකුසලය ගැන, කළයුත්ත නොකළයුත්ත ගැන නොඇසීමේ හේතුව නිසාම මේ ජීවිතයේදී අකුරු ශාස්ත්‍රයේ අදක්ෂ භාවයට පැමිණෙනවාය කියලා. පුද්ගලයකු අතින් ඉහත කාරණා සිදු නොවන්නේ මාන්තය නිසාමයි. එම නිසා නිහතමානීව උත්සහය තුළින් ඔබ අධ්‍යාපන කටයුතු කළහොත් ඔබට අනුනට ඊර්ෂ්‍යා කරන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. ඔබට ලැබිය යුත්ත ලැබේවි. තෙරුවන් කෙරෙහි විවිකිවිචාවෙන් බැහැරවෙන මොහොත

දක්වාම ඔබ තුළර්ථ්‍යාව සකස්වෙනවා. මොකද ධර්මානුකූලව ලෝකය දකින්න තවම ඔබ ධර්මය කෙරෙහි සැකයෙන්බැහැරනොවී ඇති නිසා.

ඔබ සක්කාය දිට්ඨිය තුළිනුයි ලෝකය දකින්න උත්සහ ගන්නේ. මෙතැනදී ඔබට ලැබෙන ඵලය ලෝභ,ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන්මයි. සද්ධර්මයේ අසමර්ථයන්ගෙන් ලෝකය බැහැරවෙන්න, බැහැරවෙන්නමාරයාගේඅධිපත්‍යයයි ලෝකයේ පැතිරෙන්නේ. ඒ සද්ධර්මයෙන් බැහැරවූ අනාගත ලෝකයට අවශ්‍ය මාර සමාජයකමයි වර්තමානයේ හරිබරි ගැහෙමින් මේ සකස් වෙන්නේ.

පිංචන් ඔබ සද්ධර්මය තුළින් අනාගතයේ බිහිවෙන මේ විෂම ලෝකය හඳුනාගන්න. මාරයාගේ විෂම සැලසුම්පරාජයකර ඔබ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්ගේ මහා කරුණා ගුණයේ සෙවනට එන්න.

34. ඔබ විනෝදය ලෙස දකින්නේ තෘෂ්ණාවේ ගින්දරයි !

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා 'පිංචන් අනුරුද්ධ, බුදුරජාණන් වහන්සේ දහම් දෙසන්නේ ජනතාවවිශ්මයට පත්කරන්නවත්, ජනතාව සුරතල් කරන්නවත්, ලාභ සත්කාර ලබන්නටවත්, මා ගැන මෙසේ යැයිහඳුනාගැනීමටවත් නොවේ. ශ්‍රාවකයින්ගේ මෙලොව, පරලොව යහපත උදෙසාමයි' කියලා.බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණාව යොමුවන්නේ සත්වයාගේ මෙලොව පරලොව ඉලක්කකොටපමණක්මයි.මේ සා අසිරිමත් රැකවරණයක් වූ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණාගුණයේ රැකවරණයදරුවෙක් උදෙසා, බිරිඳක්, ස්වාමිපුරුෂයෙක්, තනතුරක්, දේපලක් උදෙසා මගහරිනවානම් එමඅනුවණකමේ විපාකයන් ඔබට අනාගතයේදී අවුරුදු ලක්ෂ ගණනාවක් ගෙවන්නට සිදුවේවි.

පිංචන් ඔබට අයිති නැති දරුවෙක්, බිරිඳක්, ස්වාමිපුරුෂයෙක් උදෙසා ඔබට අයිති සද්ධර්මයේරැකවරණය අහිමි කරගන්න එපා. මේ කෙටි මනුෂ්‍ය ජීවිතය, අතිදීර්ඝ දුකෙන් මිදීම උදෙසාමප්‍රයෝජනයට ගන්න. බුදුරජාණන්වහන්සේ සාරසංඛ කල්ප ලක්ෂ ගණනාවක් දස පාරමිධර්ම පිරුවේ පිංචන්ඔබ උදෙසාමයි. ඇස් ගලව ගලවා දන්දුන්නේ, මහා සාගරයේ ජලය පරදවා යන තරමට රුධිරයදන්දුන්නේ, මහ පොළොවේ පස් පරදවන තරමට ශරීර මාංශ දන්දුන්නේ පිංචන් ඔබ උදෙසාමයි. හයඅවුරුද්දක් දුෂ්කරක්‍රියා කෙරුවේ ඔබ උදෙසාමයි. නමුත් පිංචන් ඔබට ඇස්, මස්, ලේ දන්දෙන්නඅවශ්‍යම නැහැ. රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව නිසා ඔබ තුළ සකස්වෙන ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන්පමණක් ඔබ දන්දෙන්න. එවිට අප බෝධිසත්වයාණෝ ඔබ වෙනුවෙන් දන් දුන් ඇස්, මස්, රුධිරය වෙනුවෙන්ඔබ කෘතගුණ දැක්වූවා වෙනවා. ඔබට ලැබුණ මේ උතුම් අවස්ථාවේදී එවන් අසිරිමත්ශාස්තෘන්වහන්සේනමකට ණයකාරයෙක් නම් වෙන්න එපා.

මාරයා සැහවී බලා සිටිනවා, ඔබට දරුවාගේ සුරතල් පෙන්වලා, බිරිඳගේ, සැමියාගේ ආදරයපෙන්වලා, මෙවරත් ඔබව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ණයකාරයෙක් කරවන්නට.

බැංකුවට ඔබ ණය වුණොත් දේපල රාජසන්තක කරාවී, බුදුරජාණන් වහන්සේට ඔබ ණය වුණොත් හවයේසැපයම මාරසන්තක වෙනවා. දුකින් බැහැරට මගපෙන්වූ ඒ උතුම් ශාස්තෘන්වරයාණන් වහන්සේට පිංචන්ඔබ නිරතුරුවම ඔබේ ජීවිතය තුළින් අලෝභ, අද්වේශ, අමෝහ සුවඳ කුසුම් පූජාකරන්න. බුදුරජාණන්වහන්සේඒ මල් සුවඳ නිරතුරුවම වර්ණනා කළා. 'මේ ලෝකයේ කිසිම මනුෂ්‍යයකුට, දෙවියකුට, බ්‍රහ්මයකුටවිඳින්නට තබා සිත්තන්නවත් බැරි අප්‍රමාණ වූ දුක් කන්දරාවක් සය අවුරුද්දක් පුරා මම දුෂ්කරක්‍රියාකළ කාලයේදී වින්දා' කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා.

මේ හැම දුක්ගැහැටක්ම උන්වහන්සේ කැමැත්තෙන්ම දරාගත්තේ පිංවත් ඔබ මේ මොහොතේ ලබනසද්ධර්මයේ සැනසිල්ල ඔබට ලබාදීමටයි. එවන් අසිරිමත් ශාස්තෘන්වහන්සේ නමක් වෙනුවෙන් නිරතුරුවමපිංවත් ඔබ තුළ අලෝභ, අද්වේෂ, අමෝහ සිතිවිලි ඇතිකරගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රූපකාය සිතෙන්මවාගෙන ඒ පවිත්‍ර සිත බුදුරජාණන් වහන්සේට පූජා කරන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උතුම් ගුණයන්,ඥානයන්ට නිරතුරුවම ඔබ මනසින් සමීපවෙන්න. එවිට පිංවත් ඔබ තුළ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහිඅයෝමයවිශ්වාසයක් සකස් වෙවි.

භික්ෂුවට මතකයි අතීතයේ එක්තරා දවසක උදෑසන සුදු සරමක් සුදු කම්සයක් බැගයක දමාගෙනඋදෑසන 5ට බසයේ නැගලා, කිසිම ඥාතියෙක් හිතවතෙක් ගෙන් තොරව භික්ෂුව පැවිදිවීම සඳහා උපන්නිවසින් පිටව ගිය ආකාරය. එදා පටන් මේ මොහොත දක්වා භික්ෂුවට අයෝමය ශක්තිය වුණේ බුදුරජාණන්වහන්සේමයි. ස්ථීර වාසස්ථානයක් නොමැතිව තැන්තැන්වල ආරණ්‍යවල හුදෙකලා කුටිවලට ගිය ගමනේදීසමහර පිංවතුන්ලා භික්ෂුව හැඳින්වුවේ 'අභිගුණ්ඨක භික්ෂුව' කියලා. මගේම කණට ඇසිලා තියෙනවාපිංවතුන්ලා එහෙම කියනවා. මා හඳුනාගත්තා ඒ කථාකරන්නේ මාරයාය කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේකෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තුළින් ඒ වෙලාවේ භික්ෂුව මාරයාව හඳුනාගෙනයි තිබුණේ. මාරයාට අවශ්‍ය වුණේ'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියන නම පටබැඳලා මා තුළ ලැජාව සකස් කරලා ආරණ්‍යයක, පන්සලකස්ථීර නිත්‍ය පදිංචිකරුවෙක් කරන්න. උතුම් පැවිද්ද ලැබීමට පෙරාතුවම මාරයාගේ එම අවකාශය මමබලාපොරොත්තුවුණා. භික්ෂුවට, ස්ථීර නිත්‍ය තැනක් නැති 'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියනකොට මටසතුටක් ඇතිවුණා. භික්ෂුව කල්පනා කළේ, සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන් වහන්සේ, මහා කාශ්‍යපමහෝත්තමයාණන් වහන්සේටත් ස්ථීර, නිත්‍ය තැනක් තිබුණේ නැහැ නේද කියලා. ඒ කියන්නේඋන්වහන්සේලාත් 'අභිගුණ්ඨක' ජීවිත ගතකළේ. ඒ උතුම් ජීවිතය මටත් ලැබීම භාග්‍යයක්කොටයි භික්ෂුවසැලකුවේ. ඒ 'අභිගුණ්ඨක භික්ෂුව' කියන නාමය භික්ෂුවට ලැබුණු ගෞරව නාමයක් ලෙසයි භික්ෂුව මේමොහොතේත් දකින්නේ. ඒ ගතකළ අභිගුණ්ඨකභාවයමයි මේ සටහන් ලියන්න අවශ්‍ය අවබෝධය ලබාදුන්නේ.මොකද භික්ෂුවට පැවිදිවෙන්න පෙරාතුව කවදාකවත් බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකොට වදාළ සූත්‍රපොතක් කියවා තිබුණේ නැහැ. කවදාවත් භාවනා පංතියකට ගිහින් තිබුණේ නැහැ. ජීවිතේ කවදාවත් දහම්පාසලකට ගිහින් තිබුණේ නැහැ. භික්ෂුව ගිහිකාලයේ අධ්‍යාපනය ලැබුවේ ක්‍රිස්තියානි පාසලක. එහිබුදුදහම ඉගැන්වුවේ 7 වැනි ශ්‍රේණියෙන් පසුවයි. මෙවැනි පසුබිමක් තුළ 'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියනඅර්ථයේම එලයයි මේ භික්ෂුව. අභිගුණ්ඨක කියන වචනයේ අර්ථය මෙතැනදී භික්ෂුව දකින්නේ 'අතහැරීම'කියන අර්ථයෙන්. ඔබ අතහැරිය යුත්තේ රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව පමණක්මයි. එතැනදී ඔබට මුළුසද්ධර්මයේම රැකවරණය ලැබෙනවා. සද්ධර්මයේ රැකවරණය ලබාගත් තැනැත්තාට මිනිස්, දෙව්, බ්‍රහ්මතුන් ලෝකයේම ගරු බුහුමන් ලැබෙනවා. 'ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ල ලැබෙයි' කියන අර්ථයභික්ෂුව නිරතුරුවම කියන්නේ ඉහත අත්දැකීම නිසාමයි.

භික්ෂුවට ඉහත ශක්තිය ලබාදුන්නේ, සසර පිළිබඳ ඇතිකරගත් බිය විසින්මයි. මේ බිය සකස් කර දුන්නේතෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ශ්‍රද්ධාවයි.

සමාජය තුළ පිංවතුන්ලා විනෝදවෙනකොට, සෙල්ලම් කරන විට භික්ෂුවට හරි බයක් දැනෙනවා, ඔබලාපිළිබඳව. විනෝදවෙන්න සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන් ලෝකයක් නොවෙයි මේක. ලෝකය නිරතුරුවමගිනිගන්නවාතෘෂ්ණාවෙන්. තෘෂ්ණාවේ ගින්දරයි ඔබ විනෝදය, සෙල්ලම හැටියට දකින්නේ. නොදන්නාකම නිසාමගින්දරත්, විනෝදයත් සෙල්ලමක් කොටගනිද්දී පිවිසීමට අදාළ සංස්කාරයන් අනාගත විපාකයන් පිණිසසකස්වෙනවා. පරිස්සමෙන් විනෝදවෙන්න. තෘෂ්ණාව කියන්නේ ගින්දරක්. අනුනගේ විනෝදය, සෙල්ලම ඔබගින්දරක් ලෙස දකිමින් ඒ ගිනි නිවන දිශාවට යොමුවෙන්න.

35. ඔබේ හේමාවශේෂ පූජනීයත්වයට පත්කරන්න

පිංචන් මහත්මයෙක් හික්කුටගෙන් විමසුවා 'හමුදුරුවනේ කුසලය සහ පින කියන්නේ එකම කාරණයක්ද?' කියලා. මෙය පිංචතුන්ලා නිතර ස්වාමීන්වහන්සේලාගෙන් විමසන ප්‍රශ්නයක්. සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා, කුසලය කියලා කියන්නේ කාරණා 10 කට කියලා. එම කාරණා දහය තමයිසතුන් මැරීමෙන් වැළකීම, සොරකම් කිරීමෙන් වැළකීම, කාමය වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකීම, බොරුකීමෙන්, පිසුනාවාවා, පරුෂාවාවා, සම්ප්‍රජපලාපා කීමෙන් වැළකීම, අනභිධ්‍යාව, අව්‍යාපාදය, සම්මාදිට්ඨිය යනු කුසලය කියලා. ඉහත කාරණා 10 ට තමයි සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන් වහන්සේ කුසලය කියලාකියන්නේ.

කුසල් මූලයන් හැටියට සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ දේශනා කරනවා අලෝභ, අදෝෂ, අමෝහය කියලා. මේ කාරණා දහය පිංචන් ඔබට මේ ආකාරයට ගන්නත් පුළුවන්. ඒ කයෙන් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් 3 යි, වචනයෙන් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් හතරයි, මනසින් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් තුනයි කියලා. ඉහත කාරණා 10 ට තමයි කුසල් කියලා කියන්නේ.

එතකොට පින කියලා කියන්නේ කුමකටද? බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පින යනු යහපත්, සිත්කළු, මන වඩන සැපයට කියන තවත් නමක්ය කියලා. එහෙමනම් පින කියන්නේ සැපයට කියන්නා වූ තවත් නමක්. දැන් පිංචන් ඔබට කුසලය කියන වචනයේ අර්ථයත්, පින කියන වචනයේ අර්ථයත් හොඳින් පැහැදිලියි. පිනකියන කාරණයත්, කුසලය කියන කාරණයත් අර්ථයන් දෙකක්. නමුත් මේ කාරණා දෙක හේතුඵල අනුව එකටසම්බන්ධ වෙනවා. ඒක වෙන්නේ මෙහෙමයි. යමෙක් කුසල් ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් වඩනකොට, ඔහු තුළසැපය, ඒ කියන්නේ පින ඇතිවෙනවා. යම් පිංචතෙක් සැපයෙන් ජීවත්වෙනවානම් ඔහු ජීවත්වෙන්නේ කුසල්ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් සිදුකරගන්නා නිසාමයි. පිංචන් ඔබ ධර්මානුකූලව සැපයෙන් ජීවත්වෙනවාය යන්නෙත්කියවෙන්නේ ඔබ තුළ කුසලයත්, පිනත් දෙකම තිබෙනවාය කියන කාරණයයි. පිංචතුන් වචන වල අර්ථයන්පසුපස හඹායෑම හැකිතාක් අඩුකර අනිත්‍ය ධර්මය තුළින්ම විතර්ක සකස්කොට දෙන සිත දෙස බලන්නදකු වෙන්න. එවිට ඔබට පෙනේවි ඔබ පිළිතුර තුළ සිටිමින්ම පිළිතුරු සොයන බව.

පිංචන් මනුෂ්‍යයෙක් හික්කුටගෙන් විමසුවා 'ස්වාමීන්වහන්ස, මනුෂ්‍යයන් විසින් පූජෝපහාර පවත්වනවාදැන්නේ සාද්ධියෙන් වඩින්නේ කොහොමද කියලා. පිංචන් ඔබ ධර්මරත්නය පිළිබඳව අවලශ්‍රද්ධාවක් ඇතිකර ගැනීමට අවශ්‍යනම් මෙවැනි කාරණාවන් පිළිබඳව ධර්මානුකූල අර්ථය දැනගතයුතුවෙනවා. එසේ නොවුණහොත් මෝහය මුසු, අමූලිකා ශ්‍රද්ධාවයි අප තුළ වැඩෙන්නේ.

ධාතුන්වහන්සේ නමක් කියන්නේ අතීතයේ වැඩසිටි උතුම් ආර්යයන් වහන්සේලාගේ ශරීරයේ කොටසකට. එයදන්න ධාතුන් වහන්සේ නමක් වෙන්න පුළුවන්, නැතිනම් ශරීරයේ වෙන්ත් අස්ථි කැබැල්ලක් වෙන්නත් පුළුවන්. අස්ථි කැබැල්ලක්, දතක් කියලා කියන්නේ සතරමහා ධාතුවෙන් සැදුනු දෙයක්. මේ උතුම් ආර්යයන් වහන්සේලා කියන්නේ, රූපයේ ආධිපත්‍යය පතුරුවාගෙන සිටින සතරමහා ධාතුව තම අවබෝධඥානයෙන් විනිවිද දැක්ක කෙනෙක්. සත්වයා ලෝකයට බැඳ තබන පංච උපාදානස්කන්ධයේ මුල්ම උපාදානස්කන්ධය වන රූප උපාදානස්කන්ධය අවබෝධ කරගත් තැනැත්තාමයි රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාවෙන් මිදෙන්නේ. රූපය නැමැති සතරමහා ධාතුව අවබෝධ කර ගත්තා වූ රහතන්වහන්සේ ඒ අවබෝධය ලබාගන්නේ නාමරූප ධර්මයන් උපයෝගී කරගෙනමය. රහතන් වහන්සේ පිරිනිව්‍යාන මොහොතේ විඤ්ඤාන ධාතුවරහතන් වහන්සේ තුළින්ම පිරිනිව් ගියත්, මෙලොව ඉතිරිවූ නොවූ ශරීරය හෙවත් සතරමහා ධාතුව පූජනීයත්වයට පත්වෙනවා. සතරමහා ධාතුව අවබෝධ කරගත් නිසාමයි උන්වහන්සේගේ රූපය පූජනීයත්වයට පත්වෙන්නේ. එමනිසාම ධාතුන් වහන්සේලාට පූජෝපහාර දක්වන්න කියන කාරණය බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා.

මේ කිසිම ධාතුන්වහන්සේ නමකට සෘද්ධිමත්භාවයක් ඇතිකරගෙන තැනින් තැනට වැඩම කරන්න පුළුවන්කමක් තැහැ. ධාතුන්වහන්සේ නමකට සෘද්ධිමත්භාවයක් ඇතිවීමට නම් ධාතුන්වහන්සේ තුළ පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස්වෙන්න අවශ්‍යයි. පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස්වෙන්න නම් සංස්කාරහේතුවෙන් සකස් වූණ විඤ්ඤානය ධාතුන්වහන්සේලා තුළ බැසගෙන තිබෙන්න ඕනේ. ඒ හේතුවෙන්ම නාමරූපධර්ම සකස්වෙන්න ඕනේ. ආයතන හය පිහිටන්න ඕනේ. මේ කිසිවක් සකස් නොවන ධාතුන්වහන්සේ නමක්කෙසේ නම් සෘද්ධියෙන් වඩින්නද? එය කවදාකවත් ධර්මානුකූලව සිදුවන දෙයක් නොවෙයි. ඒ අපි අමුලිකාග්‍රද්ධාව නිසාම ධර්මයේ සැබෑ අර්ථයෙන් දුරස්ථ ලෝකය දකින නිසාම ඇතිකරගන්න අදහසක්.

නමුත් පිංචතුන්ලා අපිට නිතර ප්‍රකාශ කරනවා. තම තමන්ගේ පූජනීය ස්ථාන වලට ධාතුන්වහන්සේලාවැඩියා කියලා. 'ගිය සතියේ ධාතුන්වහන්සේලා දෙනමයි වැඩසිටියේ. අද බලනකොට ධාතුකරඬුවේ ධාතුන්වහන්සේලා හත්නමක් වැඩ සිටියා' කියලා. ඒ කියන්නේ ධාතුන්වහන්සේලා පස්නමක් වැඩවෙලා. ඒ කියන්නේ මෙතැන" සිද්ධවෙන්නේ ධාතුන්වහන්සේලා සෘද්ධියෙන් වැඩිමක් නෙමෙයි. සමාදෘෂ්ඨික දෙව්වරු විසින් සුදුසු පූජනීය ස්ථානවලට ධාතුන්වහන්සේලා රැගෙන යනවා. අතීතයේ වැඩසිටියාවූ සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේගේ පටන් ඒ උතුම් ආර්යයන්වහන්සේලාගේ අවවාද අනුශාසනා ලැබූ, ශිෂ්‍යභාවය ලැබූ නමුත් නිවන් අවබෝධ කරගැනීමට නොහැකිවූ ලක්ෂ ගණනාවක් ගිහි පැවිදි පිංචතුන්ලා මේ මොහොතේ සශ්‍රික දිව්‍යතලවල මහේශාඛ්‍යා දෙව්වරු ලෙස වැඩසිටිනවා. ඒ දෙව්වරු තමන් සතු දිව්‍යවක්කු තුළින් තමන්ගේ ගුරුවරයාගේ පූජනීය ධාතුන්වහන්සේලාවැඩසිටින්නේ කොහේද යන්න දන්නවා. තම සත්පුරුෂ ගුරුවරයාට ඇති ගෞරවය නිසාම එම ගුරුවරයාගේ පූජනීය ධාතුන්වහන්සේලාට අවශ්‍ය පූජෝපහාරයන් නොලැබෙනවා නම්, එම දුසිල්වතුන් සිටින ස්ථානවල වැඩසිටිනවා නම් දෙව්වරු තම දිව්‍යවක්කුවලින් එය දැකලා සුදුසු පූජනීය ස්ථානවලට, සිල්වතුන් අතරට එම ධාතුන්වහන්සේලා රැගෙන ගොස් තබනවා. මහේශාඛ්‍යා දෙව්වරු තම අතීත කළ්‍යාණ මිත්‍රයන්වහන්සේලාට දක්වන ගෞරවය තමයි පිංචන් ඔබ 'ධාතුන්වහන්සේලා සෘද්ධියෙන් වඩිනවා' ය යනුවෙන් දකින්නේ. ඉහත කාරණයෙන්ම පිංචන් ඔබ දැනගන්න ඕනා, උතුම් ධාතුන්වහන්සේලාට පූජෝපහාර දක්වන්න කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාළ කරුණට දෙව්වරු වර්තමානයෙන් මොනතරම් ගරුකරනවාද කියන දෙය.

මේ මොහොතේ සමාදෘෂ්ඨික දෙව්වරු උතුම් ධාතුන්වහන්සේලාට ගරුසත්කාර කරමින් පිංචන් ඔබලාට දෙන පණිවුඩයක් තිබෙනවා. ඒ උතුම් පණිවුඩය ඔබට හඳුනාගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ අකාරවතී ග්‍රද්ධාවකියන තෙරුවන්ගේ ගුණයන්, ඥානයන් අර්ථයෙන් දැක ඇතිකරගන්නා වූ ග්‍රද්ධාව තුළින්මයි. මෝහය මුසු අමුලිකා ග්‍රද්ධාවෙන් නම් නොවෙයි. පිංචන් දෙවියන් ඔබට කියන පණිවුඩය තමයි, සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය ජීවමානව පවතින මේ මොහොතේ මහපොළොවට පස්වෙන, ගිනිදරට අලුවෙන, පිංචන් ඔබගේ ඔය ශරීරයේ ඇටකටු, ධාතුන්වහන්සේලා බවට පත්කර පූජනීයත්වයට පත්කරගන්න කියන කාරණය. ධාතුන්වහන්සේ තුළින් ඔබදැකිය යුතු අර්ථය ඔතැනයි තිබෙන්නේ. පිංචන් ඔබටත් පුළුවන් ඔය ශරීරයේ

නිබෙන සෑම ඇට කැබැල්ලක්ම පුප්‍රජනීයත්වයට පත්කරගන්න. උතුම් ධාතුන්වහන්සේ නමක් බවට පත්කරගන්න. එය කරගත හැක්කේ උතුම් ධාතුන්වහන්සේලා වන්දනාකරන ගමන්ම, ඉන් ඔබ්බට ගොස් ධාතුන්වහන්සේත් අනිත්‍යයේ ඵලයක්ය, ධාතුන්වහන්සේත් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතු කොටසක්ය කියන කාරණය අවබෝධ කරගැනීමට දක්‍ෂ වීමෙන්ය. එම අවබෝධය ලැබීමට නම් පිංවත් ඔබ පළමුවෙන්ම පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස්නොවෙන, රූපයක් පමණක් වන උතුම් ධාතුන්වහන්සේලාට සෘද්ධියක් ඇති නොවන බව ධර්මානුකූලව තේරුම්ගත යුතුව ඇත. පිංවත් ඔබත් ධර්මාවබෝධයෙන් සැනසෙන්න. එවිට ආයාසයෙන් තොරවම, ඔබේ ධාතුන්වහන්සේලාත් පුප්‍රජනීයත්වයට පත්වේවි. එතෙක් අපේ හෂ්මාවශේෂයන්ට ලෝකය බියක්මයිදක්වන්නේ. ඒවාට ගරුකරන්නේ ප්‍රේතයන් යක්‍ෂයන් පමණක්මය. පිංවත් ඔබ සතර අපායෙන් මිදීමෙන්මයි, තමහෂ්මාවශේෂ පුප්‍රජනීයත්වයට පත්කර ගැනීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්නේ. එම නිසා පිංවත් ඔබ බොහෝම සිහිනුවනින් යුතුව අමුලිකා ශ්‍රද්ධාවෙන්, ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාවෙන් වෙනස කලාසාමිත්‍ර ආශ්‍රය තුළින් මහදුනාගෙන, ශීලයෙන් පරිපූර්ණවෙමින්, නිරතුරුවම අනිත්‍ය සංඥාවන් තුළින් ජීවිතය දකිමින් නිවැරදි මාර්ගය තුළම අවබෝධය කරා යන්න. ඉක්මන් කෙටි මිථ්‍යාවන් පසුපස යන්න නම් එපා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මනුෂ්‍යයා අධිමාන්තය නිසාත්, මෝහය නිසාත්, සිහිමුලාවීම නිසාත්, මාර්ගඵලයන් ප්‍රකාශ කරනවා කියලා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ කාලයේ සුනක්ඛත්ත වැනි පැවිදි අය පවා බලවුන, හරක් වුන, රකින නිර්වස්ත්‍ර මිත්‍ය දෘෂ්ඨිකයන්ව රහතන් වහන්සේලා හැටියට දැක්කා. අනාගත සමාජය තුළ ශාසන විකෘතීන් සකස්වීම සඳහා මාර්ගඵල උත්පාදය කියන කාරණය බොහෝම වේගයෙන් පැතිරයන්න පුළුවන්. මෙය ධර්මතාවක්. ඒ ඇසෙන හඬ ශාසනයේ අර්ථයන් අතුරුදන්වීමේ කාලය ළඟාවන බව පිංවත් ඔබට කරන අනතුරු හැඟවීමක්. මේ සියලු අභියෝගයන් ධර්මානුකූලව දකිමින් බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්ම මාර්ගය තුළින්ම ගමන්කොට ධර්මය දකින්න. ඔබ අර්ථවත්ව ධර්ම මාර්ගය තුළ ගමන් කිරීමේදී පිංවත් ඔබ තුළින් ක්‍රමානුකූලව මමන්වයේ දැඩිභාවය නැතිවියාවි. මාන්තය දියවෙන ප්‍රමාණයට නිහතමානී බව ඔබගේ ජීවිතය තුළ ඇති වේවි. දැන් ඔබ ලෝකය ඉදිරියේ ප්‍රදර්ශකයෙක් නොවේ, අවබෝධයෙන්ම එම සිත අනිත්‍ය බව දැකීමට හැකි දක්‍ෂ වීර්යවන්තයෙක්.

36. අහසට පොළොවට දෙස්දී කුමකට?

වෙලාව පෙරවරු 8.00යි. හික්කු වීණ්ඩපානය වැඩම කරලා පෙරලා කුටියට පැමිණි මොහොත. අහසහොඳටෝම කළුකරලා තිබුණේ. දැන් වහිනවා. එක දිගටම මාස 2ක් මෙම ප්‍රදේශයේ දැඩි පැවිල්ලතිබුණේ. ඒත් වැව් ජලයෙන් ගම්වාසීන් කුඹුරු අස්වද්දලා දැන් අස්වැන්න නෙළන කාලය. කුටියේ කැපකරුමහත්මයාත් මතක් කළා ඉදිරියේ අස්වැන්න නෙළන නිසා දින 10 ක් පමණ කුටියට නොපැමිණෙන බව. ඒත් මේ උදෑසන වහිනකොට හික්කු වට සිහිපත් වුණා ඒ අය මොනතරම් මානසික පීඩා විඳිනවා ඇතිද කියලා. පසුගිය දිනවල වැසි නැතිව තිබ්ලා අස්වැන්න නෙළන අවස්ථාවේ වහිනකොට මීට පෙරත් ගොවි මහත්වරුන් බොහොම වේදනාවෙන් හික්කු වට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා 'හාමුදුරුවනේ අපි බොහොම පිංකම් කළත්, මහත්සිවෙලා, ණය වෙලා ගොවිතැන් කළත් අවසන් මොහොතේදී මෙවැනි බාධක සිද්ධවෙනවා' කියලා. ඉහතප්‍රශ්නය හික්කු වට යොමු කරපු වෙලාවේ හික්කු ව එම ගොවියා හට දුන් පිළිතුර මෙහි සටහන් කරනවා. මක්නිසාද, එවැනි ස්වාභාවික විපත්වලින් වේදනාවට පත්වෙන පිංවත් ඔබට මෙම කරුණු නුවනින් මෙනෙහිකිරීමට ශක්තියක් ලැබීම පිණිස...

අපි ගොඩාක් කැපවීම් කරලා, බලාපොරොත්තු ඇතිකරගෙන යමක් සිද්ධකරලා, ඒවායේ ප්‍රතිඵල වලින් ලබන සිහින මාලිගා මතසින් ගොඩනගලා, ස්වභාවධර්මය නිසා ඒවා විනාශ වී යනකොට, දුර්වල වෙනකොට අප්‍රමාණ වේදනාවට පත්වෙනවා. මානසික රෝගීන් බවට, සියදිවි නසාගන්නන් බවට පත්වෙනවා. ස්වභාවධර්මයේ සැබෑ මුහුණුවර ඔබ ඉදිරියේ ක්‍රියාත්මක වන විට ඔබ ඊට ඇලීම, ගැටීම හේතුවෙන් ඔබත් ස්වභාවධර්මයේම කොටස්කරුවෙක් බවට පත්වෙනවා. ස්වභාවධර්මයේ සැබෑම ස්වභාවය අනිත්‍යයයි. ඔබ දක්ෂවෙන් ඕනේ අනිත්‍යවන ධර්මතාවයන් සමග ගැටීමට නොයා අනිත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ කරගැනීමට. මෙවැනි ධර්මයන් සමග ගැටුණු ගොවි මහත්තයෙක් ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩසිටි සමයේ ජීවත් වුණා. ඒ අවාසනාවන්ත ගොවි මහතාට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය නිසා වාසනාව උදාවුණා.

මේ ගොවි මහතාට බුදුරජාණන් වහන්සේ මුණ-නොගැසෙන්න, මේ මොහොතේත් ඔහු සතර අපායේ කොතැනක හෝදුක් විඳින අවාසනාවන්තයෙක් වෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පිරිනැමූ භාග්‍යය නිසාමේ මොහොතේ මාර්ගඵල ලාභී දෙවියෙක් හැටියට දිව්‍ය සැප විඳිනවා ඇති. සමහර විට දිව්‍යතලයකදීම නිවන් අවබෝධකර පිරිනිව්‍යන්තන් ඇති.

ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රේම දිවැස් ඥානයෙන් දකිනවා, මේ බමුණාට සෝවාන් ඵලයට පත්වීමට වාසනාව තිබෙන බව. මේ මිථ්‍ය දෘෂ්ඨික බමුණාට එම ශක්තිය මෝදුකරදීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ කුඹුර සකස්

කිරීමත්, අස්වැන්න නෙළීමත් අතර ගතවන කාලයම උපයෝගී කරගන්නවා. නගල යොදා කුඹුර සාන අවස්ථාවේ, සිසාන අවස්ථාවේ, අස්වැන්න පැසෙන කාලයේ මේ කුඹුර මැදින් බුදුරජාණන්වහන්සේ වඩින ගමන් බමුණාගෙන් විමසනවා 'බමුණ, කුඹුර භානවා නේද?' කියලා. 'සි සානවා නේද?' කියලා. ඊට වැඩියමක් කතා කරන්නේ නැහැ. බමුණත් එහෙමයි කියලා කෙටියෙන් පිළිතුරු දෙනවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ මුලඉදලාම දන්නවා බමුණාට මේ ගොයමේ අස්වැන්න ස්වභාවධර්මය නිසාම නෙලාගන්න ලැබෙන්නේ නැහැකියලා. නමුත් බමුණා මේ ටික දන්නෙ නැහැ. අස්වැන්න ගැන බලාපොරොත්තු ගොඩනගාගෙන ඔහු වී අටුවපිරෙන විදිහ ගැන සිහින දකිමින් හිටියේ. අස්වැන්න නෙළන දිනයට පෙර දින මහා වැසි කඩාවැටියම විනාශ වී යනවා. එදා බුදුරජාණන්වහන්සේ වෙනදා වගේ කුඹුරට වැඩියේ නැහැ. බමුණාගේ නිවසටමයි වැඩියේ. බමුණා දැඩි මානසික පීඩනයකට පත්වී ගෙදර පැදුරේ ඇලවී හඬමින් සිටියා. වේදනාවෙන් මුසපත්වී සිටි බමුණා බුදුරජාණන්වහන්සේ දැකලා මොහොතින් පියවි සිහිය ලැබුවා. බමුණා මිට්ටාදාෂ්ඨික වුණත් බලාපොරොත්තු කඩවීමේ වේදනාවෙන් බුදු සම්ප්‍රේෂණයට වෝදනා කළේ නැහැ. 'ඔබවහන්සේ වරින්වර මගේ කුඹුර මැදින් වැඩියා. ඔබවහන්සේගේ ඇස්වහ කටවහ නිසයා මගේ ගොයම විනාශවුණේ' කියලා. මොකද බොහෝ බෞද්ධ පිංවතුන් අතර සිටිනවා, සිල්වත් ස්වාමීන්වහන්සේනමක් උදේපාන්දරින් දැක්කහම, එය අසුබ දසුනක් ලෙස සලකන පිංවතුන්. මෙවැනි අය සමග බැලුවහම බමුණා මිට්ටාදාෂ්ඨික වුවත් අතීතයේ පුහුණු කළ යහපත් ගුණයන් තිබුණා.

මේ අවස්ථාවේදී අපි ආශාවෙන් බැඳී සිටින සියලුම සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යභාවය පැහැදිලි කරදිහාගාවතුන්වහන්සේ විසින් බමුණාට සෝවාන් ඵලයේ පිහිටුවනවා. අධික වර්ෂාව නිසා ගොයමේ අස්වැන්න විනාශ වුණා. අපි හිතමු එතැන වී බුසල් දෙසියක් තිබුණා කියලා. ඒ වී ප්‍රමාණය මිල කරන්න පුළුවන් මෙපමණයි කියලා. නමුත් එම වටිනාකම මගේ කොට නිත්‍යභාවයෙන් අල්ලාගැනීම නිසා බමුණාට අයිතිවුණේදුක ශෝකයයි. සමහරවිට බුදුරජාණන්වහන්සේ බමුණාගේ ගෙදරට නොවැඩියානම්, බමුණාට පසුවේ අමාරුවක් හැදිලා මැරෙන්නත් තිබුණා. ඒ සියල්ල වෙන්න තිබුණේ අනිත්‍ය දේ නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසාමයි. වීබුසල් දෙසිය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව සකස් කර ගන්නාතාක් බමුණාට හිමිවුනේ දුකමයි. ඒ කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව අතහැරුණු මොහොතේ බමුණාට සක්විති රජකමටත් වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ සෝවාන් ඵලය අවබෝධකරගැනීමට හැකි වුණා. නිත්‍යභාවයෙන් යමක් අල්ලාගතහොත් දුකක්. එයම අවබෝධයෙන් අතහැරියහොත් ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම සැපයක් උරුමවෙනවා. ඉහත සිද්ධිය අනුසාරයෙන් පිංවත් ඔබ සිතන්න, පිංවත් ඔබමහත්සිවෙලා, ගොවිතැන් කරලා, අස්වැන්න නෙළන අවස්ථාව එනකොට එසේත් නැතිනම් වෙනත් ව්‍යාපාර කටයුත්තක්, සුඛ කටයුත්තක් යෙදෙන අවස්ථාවක ඒවාට කාලගුණයෙන්, බාහිර හේතූන්ගෙන් බාධා පැමිණියොත් ඒවා නිසා පිංවත් ඔබ කරපු පිංකම් වලට, මුණගැසෙන ස්වාමීන්වහන්සේලාට දෝෂාරෝපනය කරන්න එපා. එම අකුසලයෙන් සංසාරයේ මීට වඩා දරුණු බාධක ඔබ ඉදිරියට එන්න පුළුවන්. අපේ යමක් විනාශ වුණා නම්, අලාභ වුණා නම් ඊට වගකිව යුත්තේ අවිච්ඡා, වැස්ස, සුළඟ නොවේ. ඒවාට බොහෝ සෙයින් හේතුවෙන්නේ අතීතයේ ඔබ විසින්ම කළා වූ අකුසල් සංස්කාරයි. ඒවායේ විපාක ස්වභාවධර්මය හරහා ඔබට ලැබෙන විට ඒවා අල්ලාගැනීමට නොගොස්, අතහැර දැමීමට උත්සහගන්න.

අතීත භවයන්හිදී වැස්සවලාහක දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා, හිරුකිරණ උපාදානය කරගත් දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා පංච කාමයන් විදීම හේතුවෙන් අකලට වැසි වස්සවලා, නියං ඇති කරලා ලෝකය පීඩාවට පත්කරලා ඔබලා විසින්ම කරගත් අකුසල් ඔබලාට විපාක දෙනවා වෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් අතීත භවයන්හිදී ගංවතුර ආධාර වංචාකරලා, අසරණභාවයට පත්වූ අය පීඩාවට පත්කරලා ඒවයේ විපාකයන් නිසා මේ ජීවිතයේදී මේ විනාශයන් සිදුවෙනවා ඇති. මේවා හේතුවල ධර්මයන්. වැස්සෙන් විනාශයක් වුණොත් අපි දකින්නේ බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතයක් කියන කාරණය. නියඟයක් ආවොත් කැළැව් විනාශ කළාය කියන කාරණය. හැමදාමත් ඔබ සිතන්නේ ඔය ටිකයි. බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතය ගැන කොච්චර සිතුවත් එය අවසන් වෙන්නේ නැහැ. බෙංගාල බොක්ක තිබෙන තාක් වායු අවපාතයන් ඇතිවේවි. මේවා හේතුවල ධර්මයන්. අපි ඒවා ගැන කපාකරා වි. ගංවතුරට නියඟයට ආධාර දේවි. පිංවත් ඔබ සිතන්න දක්ෂවෙන් ඕනේ, වර්තමානයේදී පිංවත් ඔබ මිනිස් චිත්තයක් ලැබුවත්, අතීත භවයන්හිදී ඔබ වැස්සවලාහක දෙවියන් ලෙස ඉපිද, වැසි වලාකුළු

උපාදානය කරගෙන කල්ප ගණන් ජීවත්වූ පිරිසක් බව. අතීතයේ වැසි ඇති කරපු ඔබ, මේ මොහොතේ වැස්සට ගංවතුරට හේතු භාග්‍යනවා. අතීතයේ අපි වලාකුළුවලට, හිරුකිරණට අධිගෘහිත දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා, පංචනිවරන්ගේ ග්‍රහණයට යටවෙලා, පංචකාමසම්පත් විදීම උදෙසා අකලට වැසි වස්සවලා, ඔබලාගේ ආශ්වාදය උදෙසා මනුෂ්‍යයාව පීඩාවටපත්කරලා සිදුකරගෙන ඇති විපාක නොදුන් අකුසල් කන්දරාව සමග සසඳා බලනකොට වර්තමානයේ අපි මේතරමින්වත් ගංවතුරෙන්, නියඟයෙන් බේරී සිටීම ගැන සතුටුවෙන්න ඕනේ.

බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතයෙන් එහාට හිතන්න පුළුවන් උතුම් ධර්මයක් බුදුරජාණන් වහන්සේ අපටඋරුම කරදී තිබෙනවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ එම බමුණාට හේතුඵල ධර්මයන් ගලපා දීලා බමුණාට හිතන්නසැලැස්වුවා. විවේකීව. ගොඩක් දේවල් බමුණාට හිතන්න තිබුණේ නැහැ. රට, ජාතිය, ආගම, හඳුනාග්‍රහ අපල, කාලගුණ වාර්තා.... මේවා බැහැර කළා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ නික්ලේශී රූපකායදකිනකොටම බමුණාගේ දුක උපදවන සිද්ධිවිලි, වංචල කෙළෙස් සිතිවිලි යටපත් වුණා. විවේකී මනසින් බමුණාසිතන්නට ඇති. 'ගොයම ඇති වුණේ හේතුවක් නිසයි, වැස්ස ඇති වුණේ හේතුවක් නිසයි, මේ දුක ඇතිවුණේ හේතුවක් නිසාමයි' කියලා. දුකට හේතු වුණේ අස්වැන්න කෙරෙහි ඇතිකරගත් තෘෂ්ණාවයි. තෘෂ්ණාව බැහැරකරලා, දුකෙන් මිදෙනවාය කියන කියන කාරණය මෙනෙහි කරන කොටම, බමුණාට වී බුසල්දෙසිය කෙරෙහි වටිනාකම ඇත්හැරෙන කොටම ගිහි පිංවතෙකුට ලබාගත හැකි උතුම්ම වටිනාකමවන සෝවාන්ඵලය ලබාගත්තා. ගංවතුරත්, අස්වැන්න විනාශයත් දෙකම මොන තරම් දක්‍ෂ ආකාරයට මෙම බමුණා තමජයග්‍රහණය සඳහා උපයෝගීකරගත්තාද. අවසානයේ බලනවිට ගංවතුර ගැලූවෙන්, අස්වැන්න විනාශවුණේ බමුණාගේ පිනටමයි.

ඕනෑම අභියෝගයක් උතුම්ම ධර්මයේ ජයග්‍රහණයක් කරා මෙහෙයවීමේ මාර්ගය අපට ඉගැන්වූවේලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේයි. එමනිසා පිංවත් ඔබත් ඕනෑම විනාශයක් හේතුඵල ධර්මයන් අනුව ගලපාබලන්න. ඔබට මේවායින් පීඩාවක් වුණොත්, ඔබේ පෙර පිනකටයි එය සිද්ධ වුණේ කියලා දකින්නදක්‍ෂවෙන්න. විනාශය කෙරෙහි ඇතිවන ගැටීමෙන් දුක ඇතිකරගන්නවා වෙනුවට අවබෝධයෙන්ම දුකෙන් මිදෙනදිශාවටම යන්න. මොකද අවිච්ඡා, වැස්ස, සුළඟ, අවපාත, වායුපීඩන, භූමිකම්පා, සුනාමි.... මේවාසියල්ල ස්වභාවධර්මයේ ස්වභාවයන්මයි. මේ සියල්ලම සකස්වී ඇත්තේ නිරතුරුවම වෙනස් වන සතරමහාධාතූන්ගෙන්මය. වෙනස්වන දෙයක් අල්ලාගැනීම දුකකි. දුක ඔබට සින්නක්කරව අයිති දෙයක් නොවේ. රූපය කෙරෙහි ඔබ ඇති කරගත්තාවූ තෘෂ්ණාවේ අඩුවැඩිභාවය මත දුක ඔබ තුළ ඇති වෙන ධර්මතාවයකි. ඉහත බමුණාට දුක සකස් කළේද, දුකෙන් මිදෙන්නට උපකාරී වූයේද වී බුසල් දෙසිය කෙරෙහි ඇතිකරගත්තෘෂ්ණාව සහ තෘෂ්ණාවෙන් බැහැරවීමයි. මෙතැනදී පිංවත් ඔබ අවධාරණය කරගත යුත්තේ දුක ඇති වූයේබමුණා තුළය, දුකට හේතුව තෘෂ්ණාව ඇති වූයේ ද බමුණා තුළය, තෘෂ්ණාව නැති වූයේ ද බමුණා තුළය. ඒ සඳහා නෙක්බම්ම සංකල්පය ඇති වූයේ ද බමුණා තුළය යන්නයි.

වතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය නිරතුරුවම, ඔබේම ජීවිතය තුළින් ගලපා බලමින් අවබෝධයට පැමිණෙන්න උත්සහගන්න.

37. ඔබේ ඔය මහන්සිය හිස් අතින් මැරෙන්නද?

මේ ජීවන ගමනේදී ඔබේ ක්‍රියාකාරකම් පැහැදිලිව කොටස් දෙකකට බෙදාගන්න. එකක් ඔබගේ සැපයුළු දෙසා කරන ක්‍රියාවන්. අනෙක අනුන් උදෙසා කරන ක්‍රියාවන් හැටියට. මෙතැනදී අනුන් උදෙසාකරන ක්‍රියාවන් හැටියට ගැනෙන්නේ රැකියා, ව්‍යාපාර, ගොවිතැන්, පවුල් ජීවිතය සහ සමාජීය ජීවිතය සමග බැඳුණු සියලුම වගකීම්. මේ සියල්ල අනුන් උදෙසාම ඔබ කරන්නේ කියලා දකින්න.

ඔබ උදෙසා ඔබ සිදුකරගන්නා දේවල් මොනවාද? තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන්, කර්මය කර්මඵලකෙරෙහි විශ්වාසයෙන් ඔබ සිදුකරගන්නා සියලුම කුසල් ධර්මයන් ඔබ උදෙසා සිදුකර ගන්නා දේවල් හැටියට දකින්න. මේ වගකීම් දෙක නිරතුරුවම පිංවතුන්ලා පටලවාගන්නවා. මේ පටලවාගැනීම නිසාම ජීවිත කාලයම අනුන්ට සේවය කරලා තමා හිස් අතින් මියයනවා.

තමා තමාටවත් අයිති නැතිකොට අනුන් කෙසේ තමාට අයිතිවෙන්නද කියන ධර්මතාවය අවබෝධ කර ගැනීමට ඇති ඔබට, මෙලොව පරලොව සැබෑම සැපයුළු උදාවනුයේ තම වගකීම පටලවා නොගැනීමෙන් පමණක්මය. සත්වයා අප්‍රමාණ දුක් විඳින සතර අපායන් අහිමිවා, මේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඔබ ලැබුවේ පෙර ජීවිතයේ කරන ලද ව්‍යාපාර, ගොවිතැන්, රැකියා නිසා නොවේ. පෙර ජීවිතයේ සිදුකරගත් කුසල් සංස්කාරයන් නිසාමය. එහෙයින් එවන් මහඟු අවස්ථාවක් සලසාදීම පිළිබඳව පිංවත් ඔබ කෘතඥ භාවයෙන් යුක්තව කුසල් ධර්මයන්ටමය.

'වෙලාව තිබුණොත් පංසල් යනවා' 'නිවාඩු තිබුණොත් සිල් සමාදන් වෙනවා' 'වැඩ ඉවර වුණොත් පිංකමට යනවා'.... වර්තමාන සමාජයේ මෙවැනි වචන භාවිතය ඉතාමත් වැඩි නේද? එහෙම ප්‍රකාශ කරන පිංවතාගේ කාර්ය බහුල ජීවිතයට වර්තමාන සමාජයේ ලොකු වටිනාකමක් ලැබෙනවා. අපිට ඇහෙනවා සමාජයේදී කියනවා 'අහවලාට දැන් වගකීම් කටයුතු වැඩියි. ඒ නිසා පිංකමට එන්නේ නැහැ. සිල්ගන්නයන්නේ නැහැ. පංසලට එන්න වෙලාවක් නැහැ' වැනි අදහස් ප්‍රකාශ වෙනවා. මෙවැනි නොවටිනාවටිනාකම් ඔබ ඔබේ කරගත්තොත් වටිනා මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඔබෙන් ගිලිහී යන බව ඔබ සිහි තබාගන්න ඕනේ. මෙවැනි අයට මැරෙන මොහොතේ මතකයට එන්නේ රැකියාව, ව්‍යාපාරය, ගොවිබිම උපාදානයයි. ඊට පස්සේ ප්‍රේත ලෝකයේ ඉපදිලා උපාදානය කරගත් තැනම දිගින් දිගට ඉන්න පුළුවන්. හැබැයිමනුෂ්‍යයෙක් හැටියට නම් නෙමෙයි. ප්‍රේතයෙක් හැටියටයි.

පිංචන් ඔබට මේ කාරණය හොඳින් පැහැදිලිවෙන්න, හිඤ්චක් සමාධියෙන් පසුවන විට දර්ශනය වූ ප්‍රේතමහත්මයකුගේ කථා පුවතක් මෙහි සටහන් කරනවා.

මේ මහත්මයා හිටපු දේශපාලනඥයෙක්. සහජයෙන්ම උරුම බලකාමී ගති ලක්ෂණ මේ මහත්මයාට මනුෂ්‍යජීවිතයේදී තිබුණා. මේ මහත්මයා හදිස්සියේ මැරුණාට පස්සේ උපත සකස්වෙන්නේ ප්‍රේත ලෝකයේයි. ඒ පරදත්ත රූප ජීවි ප්‍රේත ස්වභාවයක්. හොඳ ශක්තිමත් කළු පැහැති ශරීරයක්, සුදුපාට සරමක්කැහිපොට ගසා ඇඳලා, අත් සහිත සුදු මේස් බැනියමක් සරමට යටකර ඇඳලා.... බොහොම කඩිසරප්‍රේතයෙක්. මොහු දැන් ප්‍රේත ලෝකයේ සැරිසරනවා. ඔහු හැසිරෙන ප්‍රදේශය ගැන කියන්නහිඤ්ච දන්නේ නැහැ. සමහර විට ඔහුගේම මැතිවරණ ආසනයේ වෙන්න පුළුවන්. හැබැයි මේ ප්‍රේතදේශපාලනඥයා දුකකින් තෙමෙයි ප්‍රේත ජීවිතය තුළ සිටින්නේ. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී දේශපාලකයෙක්වශයෙන් ජනතා සේවයක් ලෙසින් කළාවූ 'දන්දීම' නිසා.

එම යහපත් ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් මොහුට ආයුෂ්‍ය, සැප, බලය වැඩි ප්‍රේත ජීවිතයක් ලැබිලා තියෙන්නේ. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී තම දේශපාලන භූමිකාව යම් සේ සටන්කාමීව ගත කළද, එවැනි සටන්කාමීත්වයකින් 'මමයි වණ්ඩියා' කියන්න වාගේ ස්වභාවයකින් තමයි මොහුට හිඤ්චට දර්ශනය වී ඇත්තේ.

මේ කථා පුවතත් පැහැදිලිවෙනවා ඇති පිංකම් කිරීමට, කුසල් දහම් වැඩීමට, ශීලයක් සමාදන්වීමට විවේකයක්, වෙලාවක් නොතිබුණ කාර්යබහුල, අවිච්ඡිකි මහත්වරුන් ප්‍රේත ලෝකයේත් ගතකරන කාර්යබහුල ජීවිතයේ ස්වභාවය. මොහු ප්‍රේත ලෝකයේත් වණ්ඩියා වගේ දේශපාලනය කරන්නේ මනුෂ්‍යයන් සමගවෙයි. ප්‍රේත ලෝකයේම සිටින දේශපාලන ප්‍රේතයින් සමගයි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ වගේම ප්‍රේතලෝකයේද සිටිනවා, දේශපාලනය උපාදානය කරගෙන මැරිලා නිල් පාට, කොළපාට, රතුපාට කමිස ඇඳගත් ප්‍රේතයින්. රැවුල කොණ්ඩය වවාගත් ප්‍රේතයින්.

ඔබ අහලා ඇති 'මම මැරුණත් නිල්, කොළ, රතු,.....' 'මාව කැපුවත් මගේ ලේ නිල්පාටයි, කොළ, රතු... පාටයි' වැනි දේශපාලනය උපාදානය කරගත් දේශපාලන සාමාජිකයින්. මෙවැනි අය තමයි මරණින් මතු, දේශපාලන ප්‍රේතයින් වශයෙන් උපත ලබන්නේ. මේ අය සමග තමයි දැන් ඉහත ප්‍රේතදේශපාලනඥයා දේශපාලනය කරන්නේ. මොහු දැන් තමාට විරුද්ධ අනික් පාටවල ප්‍රේතයින්ව තමන්ගේමැතිවරණ බලසීමාවෙන් පන්නනවා ඇති. පහරදෙනවා, බියගන්වනවා ඇති. දැන් මොහු ගතකරන ප්‍රේතජීවිතය තුළ අකුසල්මයි රැස්වෙන්නේ. ධර්මයක්, හොඳක්, නරකක්, ශීලයක් මොහු දන්නේ නැහැ. ඒනිසා දුකෙන් දුකටම ඇදියාම පමණයි සිද්ධවෙන්නේ. මේ කථාව කියවලා පිංචන් ඔබට සිතුවෙන්නේ රතු ඉරවැදුණත් කමක් නැහැ, වැටුප් කැපුණත් කමක් නැහැ, නිවාඩු වැටුණත් කමක් නැහැ, ලොක්කාබැන්නත් කමක් නැහැ, ලබන පාර පැරදුනත් කමක් නැහැ මම මුල්තැන දෙන්නේ මගේ ධර්මමාර්ගයටයි' කියලා. පිංකම් කිරීම කුසල් දහම් කිරීම යොදාගන්නේ අංක එකටයි කියලා. කැපෙන වැටුප්මිල කරන්න පුළුවන් වුණත් ව්‍යාපාරයේ පාඩුව මිල කරන්න පුළුවන් වුණත් මේවා කෙරෙහි තෘෂ්ණාවෙන් බැඳිලා සතර අපායට වැටුණොත් එම දුක ප්‍රමාණය කරන්න බැහැයි කියලා, එය ඔබ ලැබූ භාග්‍යයක්මයි.

තෙරුවන් කෙරෙහිම, ශීලය දානය කෙරෙහිම විශ්වාසය තබන්න. ඔබව සැබෑම සැපයට ඔසවා තබන රැකියාව, ව්‍යාපාරය, ගොවිතැන, දේශපාලනය වන්නේ කුසල් දහම් බවම දකින්න.

සමාජයේ ජීවත්වන කාර්යබහුල පිංචතුන්ලාට පසළොස්වක පොහොය දිනයට පංසලකට යන්න විවේකයක් නැහැ. නමුත් ඒ පිංචතාට කිව්වොත් රාජකාරි මට්ටමෙන් මාසයක් ඇමරිකාවට එන්නය කියලා, ඔහු සියපවුලත් සමගම එහි යන්න හදන්නේ. ඒ නිසා මෙහි තිබෙන්නේ කාර්යබහුල බව නොවෙයි, කාමච්ඡන්දයන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් දැඩි තෘෂ්ණාවයි. ඔය තෘෂ්ණාව තමයි ඊළඟ භවයේ උපතට අදාළ උපාදානය සකස්කර දෙන්නේ. මෙතැනදී දුප්පත්, පොහොසත් කියලා උපාදානයේ වෙනසක් නැහැ.

හික්කවත් සමාධියෙන් පසුවෙනවිට අරමුණුවෙනවා හික්කව වැඩසිටින කුටියට ආසන්නව තිබෙන කුඹුරුයායක්. එම කුඹුරුයාය තුළ අමුඩයක් හැඳගත් උස, සිහින්, වර්ණ සැප බලයෙන් හීන ප්‍රේතයින්දෙදෙනෙක් උදළු දෙකක් කරතබාගෙන සිටිනවා. අමුඩය ගසාගෙන සිටින නිසා මේ ගොවි ප්‍රේතයින්දෙදෙනා මීට පෙර පරම්පරාවේ සිට මියගිය දෙදෙනෙක් විය යුතුයි. සමහරවිට ඇඳුම් පැළඳුම් දන් නොදීමනිසා එහි අකුසල් විපාකය විමටද පුළුවන්. මෙයත් තෘෂ්ණාව නිසා සකස් කරගත් ප්‍රේත ජීවිත දෙකක්.පෙරදී සඳහන් කළ කෝටිපති දේශපාලකයා වගේ නෙමෙයි, දුප්පත් ගොවි මහත්වරු දෙදෙනෙක්.අපිට පෙනෙනවා ගම්මාන වල ජීවත්වන විට මිනිසුන් කාලසටහන් සකස්කරගෙනයි පිංකම් කරන්නේ. හේතූකොටන කාලයට, අස්වැන්න නෙළන කාලයට ඒ පිංවතුන් පිංකම්, පන්සල, දානය, ස්වාමීන්වහන්සේඅමතක කරනවා. නොදන්නකම නිසාම දෙවැනි තැනටයි දමන්නේ. මුල් තැන අදාළ ගොවිතැන් කටයුත්තටයිදෙන්නේ. කිසිම තර්කයක් නැහැ, එම පිංවතුන් ගොවිතැන, එහි අස්වැන්න නිසයි ජීවත්වන්නේ කියන එකට.එයට මුල්තැන දෙන්න ඕනේ. නැතිනම් ඔවුනුත් අපිත් බඩගින්නේ. එහෙත් මෙතැනදී හික්කව සඳහන් කරන්නේගොවිතැනට නෙමෙයි දිව්‍ය ලෝකයට යන්න ලැබුණත්, පිංකම් උදෙසා දිනකට, නැතිනම් මාසයකට වැයකරනකාලය අහිමි කරගන්න එපා. මොකද ඒ කෙටි කාලයයි ඔබ ඔබ වෙනුවෙන් යමක් කරගන්නාවූ කාලය බවටපත්වෙන්නේ. සැබෑම සැපය උදෙසා කරගන්නාවූ ආයෝජනය වෙන්නේ. එම නිසා කටයුතු සැලසුම්කරනකොට කුසල් දහම්වලට මුල්තැන දෙන්න. අනිත් කටයුතු වීර්යයෙන් යුතුව කුසලයට බාධාවක්, අඩුවක්නොවන සේ සිදුකරන්න.

දුකට හේතුවන වී බුසල් සියයක් වෙනුවෙන් ඔබට ලැබිය හැකි උතුම් දිව්‍ය සැපයක් අහිමි කරගන්න එපා.වී බුසල් සියයක් ඔබේ පරලොව සුගතියත් කියන කාරණා දෙකම සාර්ථක කරගන්න උත්සහ ගන්න. එසේනොවීමෙන් අංක එක ගොවිතැනට දුන්නොත් අදාළ ගොවි ප්‍රේතයින් දෙදෙනා මෙන් (වර්තමානයේ අමුඩ නැතිනිසා) කොට කලිසම් ඇඳගත් ප්‍රේතයින් ලෙස ඉපදීමට අවශ්‍ය උපාදානය, ඔබගේ තෘෂ්ණාව විසින් ඔබට සකස්කර දෙනු ඇත.

මේ භවයේ ඇති බියකරු බව නිසාමය බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ තම හිස ගිණිගත්තෙක් ඒ ගින්නනිවන්ත වෙහෙසගන්නේ යම්සේද, මේ භව ගින්න නිවාදැමීමට එවැනි වෙහෙසක් ගන්න' කියලා. එම ගිනිනිවෙන මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න කියලා. එසේ නොවුනොත් වැස්සෙන්, නියඟයෙන්, සුළඟින් විනාශවෙනඅස්වැන්න දෙස බලමින් පසුතැවෙමින්ද, අවසානයේ ප්‍රේත ලෝකයේදී ඔබගේ ගොවිබිමේ හිමිකරුවා විමටඔබට පුළුවන්. එමනිසා පිංවත් ඔබ ව්‍යාපාරයට, ගොවිතැනට, රැකියාවට, ඉඩකඩම්, දූ දරුවාට ඇතිතෘෂ්ණාවට වඩා වැඩි කැමැත්තක් පිංකම් කෙරෙහි, කුසල් දහම් කෙරෙහි ඇතිකරගන්න. මොකද තෘෂ්ණාවහේතුවෙනුයි උපාදානය සකස්කර දෙන්නේ. උපාදානයයි ඊළඟ භවය සකස්කර දෙන්නේ.

38. අතිශයෝක්තිය සක්කාය දිට්ඨියේ ළඟම ඥාතියෙක්

තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් උපාදානය ඇතිවෙනවා. පටිච්ඡ සමුප්පන්නව උපාදානයයි ඊළඟ හවය සකස් කරදෙන්නේ. ඉහත කාරණය මැනවින් තේරුම් ගන්න පුළුවන් සිද්ධියක් පහත සඳහන් කරනවා. අපි නිරතුරුවම පටිච්ඡසමුපාද ධර්මයේ අර්ථයන්ට පිටින් ගොස් අපේ ජීවිතය දකිනවා. ඔබ සිතා සිටිනවා ඒ දැක්ම ධර්මය එකහයි කියලා.

හික්ෂුව ධර්ම සාකච්ඡාවක් කරන අවස්ථාවක මැදිවියේ කාන්තාවක් බොහොම සතුටින් උදම් ඇනුවා ඇය මැරෙන්න බය නැහැ කියලා. 'හාමුදුරුවනේ, මම දැන් වුනත් මැරෙන්න බය නැහැ. මම ඕනෑ තරම් පිංකම් කරලා තිබෙන්නේ' කියලා. නමුත් හික්ෂුව ඇයගේ අදහස් තුළින් දැක්කා ඇය මොනතරම් පිංකම් කළා කීවත්, පංචඋපදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය වඩලා නැහැ කියලා. මෙය සමාජයේ හුඟදෙනෙක් තුළ තිබෙන දුර්වලකමක්. තමන් කරන පිංකම් නිසාම පංචඋපදානස්කන්ධයේ නිත්‍යභාවය වැඩිකරගන්නවා. තමා මැරෙන්න බය නැහැ කියලා කියපු මැදිවියේ පිංවත් කාන්තාවද, තමා කරන පිංකම් ගැනකියමින් තමයි හික්ෂුව ඉදිරියේ උදම් ඇනුවේ. ඇය කීවා 'මම නිතරම දන්දෙනවා, සිල් ආරක්ෂා කරනවා, සමාජ සේවය කරනවා' කියලා. ශීලය ගැන, දානය ගැන තෙරුවන් ගැන ඇය දැනගෙන සිටියත් දැනගතයුතුම දෙය, එනම් දූෂ සකස් කරන තෘෂ්ණාව ගැන ඇය දැනගෙන හිටියේ නැහැ.

තමා මැරෙන්න බය නැහැ, පිංකම් කරලා තිබෙනවා කියපු එම කාන්තාවගෙන් හික්ෂුව ඇසුවා 'ඔබට දරුවන් කී දෙනෙක් සිටිනවාද?' කියලා. ඇය කීවා තරුණ දුවෙක් සහ පුතෙක් සිටිනවාය කියලා. පුතාතවම පාසල් යනවා. ඇයගේ ස්වාමීපුරුෂයා මියගිහිත්. ඇය ව්‍යාපාරයක් කරමින් හොඳ ආර්ථික තත්ත්වයකින් ජීවත්වෙනවා. තම ව්‍යාපාරය වගේම දරුවන් උදෙසාද ඇය බොහොම වෙහෙස මහන්සිවෙනවා. දරුවන් දෙදෙනාට ඇය තමාගේ ජීවිතයටත් වඩා ආදරෙයි. මැරෙන්න බය නැහැ කියපු ඇයගෙන් හික්ෂුව මෙහෙම දෙයක් විමසුවා.

'මෙතැනට දැන් මහත්මයෙක් එනවා කියලා හිතන්න. ඒ මහත්මයා සත්‍යවාදී වචන කථා කරන මහත්තයෙක්. ඒ මහත්මයා ඔබට කියනවා මම ඔබව හෙට උදේම ඔබව ඇමරිකාවට එක්කරගෙන යනවා. එහිදී මනුෂ්‍යයකුට ලැබෙන උපරිම සැපසම්පත් දී මැරෙන තුරාවටම ඔබව රැකබලාගන්නවා. හැබැයි මට එහි රැගෙන යන්න හැකියාව තිබෙන්නේ ඔබව විතරයි. දරු දෙදෙනා රැගෙන යෑමට මට අවස්ථාවක් නැහැ. ඒ අයව තියලයි යන්න වෙන්නේ. මොහු අවංකවමයි මේ ප්‍රකාශය කරන්නේ'

හික්ෂුව ඇයගෙන් විමසුවා ඔබ ඔහු සමග හෙට උදේම ඇමරිකාවට යන්න කැමති වෙනවාද? කියලා. ඇය ගත්කටටම කීවේ 'මගේ දරුවෝ දෙන්නා දාලා මම කොහේවත් යන්නේ නැහැ' කියලා. මෙන්න මෙතැන

තමයි උපාදානය කියන්නේ. ඇය මුළින්ම උදම් ඇනුවා මම පිංකරනවා, දන්දෙනවා, සමාජ සේවය කරනවා, සිල්ආරක්ෂා කරනවා. මම ඕනෑ වෙලාවක මැරෙන්න බය නැහැ' කියලා. නමුත් ඒවා සියල්ල යටපත්විතෘෂ්ණාවේ බලවත්භාවය නිසා දරුවන් ගැන උපාදානය ඉස්මතු වුණා. ඉහත සත්‍යවාදී මහත්මයා ඇයට අඩගසන්නේ ඇමරිකාවේ සුපිරි සැපසම්පත් සහිත ජීවිතයක් ලබාදෙන්න. ඇය එම සැපය අතහැර තමා සැපයක් කරගත්ත දරුවන් උපාදානය කරගත්තා. පිංවත් ඔබ සිතන්න ඇය මේ මොහොතේ අසනීපයකින්, අනතුරකින් ක්ෂණික මරණයකට පත්වුනොත් ඇය දක්ෂවෙයිද අවසන් මොහොතේ තමා කළ පිංකම් සිහියට නගාගෙන සුගතියක උපතකට යන්න. එය එසේනම් පිංකම් අමතකවී දරුවන් ගැන උපාදානය සකස්වෙයිද?

පිංවත් ඔබ මේ කාරණය ගැන හොඳින් සිහියට ගන්න. මහ පොළොවේ පස් වලට සාපේක්ෂව අතට ගත්පස් පිඩක ප්‍රමාණයයි නැවතත් සුගතියාම් ජීවිත ලබන්නේ කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේ උපමාවක් සහිතව පෙන්නලා දෙනවා. මෙන්න මේ ප්‍රකාශය තුළ සැඟවුණු සත්‍යය ඔබ නුවණින් මෙනෙහි කළයුතු වෙනවා.

වර්තමාන සමාජයේ බහුතරයක් අප්‍රමාණ පිංකම් කළත්, එම පිංවතුන් තම දු දරුවන්, දේපල, යානවාහන, නිලතල කෙරෙහි බැඳිලයි ජීවත්වෙන්නේ. දෘෂ්ඨ මතවාද වල කිමිදෙමින් ජීවත්වෙන්නේ. ඔබ සතර අපායෙන් මිදී නොමැතිනම්, අවම වශයෙන් ශීලයෙන්වත් පරිපූර්ණ නැතිනම් ඔබ මොනතරම් පිංකම් කරතිබුණත් ඔබ මියයන මොහොත හරිම භයානකයි. තීරණාත්මකයි. සැබැවින්ම මරණයේ භයානක කම ඇත්තේ සුනාමි, භූමිකම්පා, මිසයිල ප්‍රහාරයක නොවේ ඉහත සඳහන් ආකාරයේ අනවබෝධයයි භයානක. ඒ සඳහන් කළ කාන්තාව තමා මරණයට බය නැහැ කියලා උදම් ඇනුවත් ඊළඟ ජීවිතයේ දෙවියෙක් මනුෂ්‍යයෙක් වෙනවාය කියලා කීවත් එය කෙසේ නම් සිදුවෙන්නද? ඇය එසේ සිතාගෙන ඉන්න පුළුවන් නමුත් ක්ෂණික මරණයක් සිදුවුවහොත්, ඇයට තමන් කළ පිංකම් අමතකවී තෘෂ්ණාව වැඩි අරමුණ වන දරුවන් දෙපල මතකයට ඇවිත් පරදත්තරුප්පීවී ප්‍රේතියක් වීමටයි සිදුවන්නේ. නමුත් ඇය සුගතියකට සිත පිහිටුවා ගැනීමට අවශ්‍යතරම් පිං ජීවිතයෙන් රැස්කර තිබෙනවා. නමුත් වැඩි තෘෂ්ණාව සකස්වෙන්නේ සුගතිය කියන රූපයට නොවේ. දරුවන් දෙපල කියන රූපයටයි. මැරෙන මොහොතේ දිව්‍ය සංඥාවක් මතුවී දෙවියෙක් ඇවිත් ඇයට දිව්‍ය ලෝකයට එන්න යැයි අඬගැසුවද (ඇමරිකාවට ගොස් උපරිම සැපසම්පත් පිරිනැමීමට කරන ආරාධනය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාක් මෙන්) ඇය අල්ලාගන්නේ දෙවියන් නොව දරු දෙදෙනයි. බලන්න නොදන්නා කමනිසා වන විනාශයක මහත. අපි 'දන්නවාය' කියා සිටීමෙන් වන අත්වැරැද්ද, අපව කල්ප ගණනාවක් ඇද දමනවා. පිංවත් ඔබ ගැන ඔබ අතිශෝක්තියෙන් සිතා සිටින්නේ නම් මොහොතක් නිහතමානී වෙන්න. මොකද අතිශෝක්තිය කියන්නේ සක්කාය දිට්ඨියේ ළඟම ඥාතියෙක්.

ඔබට පුළුවන් ඔබ සැබැවින්ම අවංක නම් ස්වයං පරික්ෂණයක යෙදෙන්න. ඔබ භාවනාවක් කරනවෙලාවක, රාත්‍රී නින්දට යන වෙලාවක මොහොතකින් මනසින් මියයන්න. ඒ කියන්නේ මැරෙන්න. ඔබ සිතන්නේ මැරෙනවාය කියන කාරණය බෙහොම ලෙහෙසි කටයුත්තක් කියලා. මරණය පහසු කටයුත්තක් වෙන්නේ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනෙකුට විතරයි. ඉන් මෙහා මරණය අතිදුෂ්කර කාරණයක්. එය සිතහවෙනවා, අඩනවා වගේ සරල, ලෙහෙසි දෙයක් නොවෙයි. නමුත් ඔබ මෙතැනදී මියයන්නේ මනසින්. ඔබ සැබැවින්ම මියයෑමට පෙර මරණයේ ස්වභාවය අත්දැකිය යුතුයි. එම ස්වභාවය දිනපතා සිදුකිරීමෙන් එය ඔබට මරණානුස්සනි භාවනාවක් බවටද පත්වේ. මනුෂ්‍යයා සෑම දෙයක්ම දන්නවා වුවද තමා මැරෙනා බව නොදන්නා කම නිසා, මැරී නැවත ඉපදෙන බව නොසිතනවාය කියන දෙයයි සමාජය දෙස බැලූ විට අපට පෙනෙන්නේ. එනිසා වරක් දෙවරක් ඔබ මනසින් මියයන්න. ඔබ අවංකවම සිතන්න තව මොහොතකින් ඔබ මියයා වී කියලා. එවිට ඔබට දැනෙනවා, මතකයට එනවා කුමන රූපයක් කෙරෙහිද ඔබේ තෘෂ්ණාව බලවත් කියලා. එය අඹු දරුවන්, යානවාහන, දේපල, මතවාද, දෘෂ්ඨියක් වේවා එය නිවැරදිව හඳුනාගෙන ඒවායේ අනිත්‍යය නිරතුරුවම විදර්ශනාවට ලක්කරන්න.

39. ස්ථාවර සාමයක් උදෙසා...

සඳට යන්නට, අභහරු ලෝකයට යන්නට ඒවා අයිතිකර ගැනීමට, සුපිරි මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවාගෙන අතිනවීනරොකට් නිපදවන, දියුණු යැයි සම්මත ලෝකයාට ඒවාට ගොස් කංකු මුගුණුවන්න සිටුවීම පිණිස ගෙම්බන්වදුරන් ඇති කිරීම පිණිස පර්යේෂණ කරන ලෝකයාට, සඳත් හිරුත් ග්‍රහලෝකත්, මේ නාමරූප ධර්මයන්තුළින් අර්ථවත්කොට පෙන්වා වදාළ ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

දියුණුවේ නාමයෙන් විනාශය සොයාගෙන යන ලෝකයක්, විනාශයෙන් අනතුරුව සාමය සොයාගෙන යනලෝකයක් මිනිස් සිතේ සැබෑම 'සාමය' කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

මිනිස් සිතේ සැබෑම සාමය වන කාමච්ඡන්ද, ව්‍යාපාද, ථිතමිද්ධ, උද්දව්ඡ කුකුච්ඡ, විචිකිච්ඡා යනපංච නිවරණ යටපත්වූ, මිදුනාවූ සිතේ ඇතිවන සැබෑ ලෙසින්ම අර්ථවත් 'ලෝක සාමය' කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

පංචනිවරණයන් බහුලවූ සිත විසින්, අනිත්‍යවූ ලෝකය ග්‍රහණය කරගැනීමට ඔබව මෙහෙයවන විට, පංචනිවරණ යටපත්වූ සිත පිංචන් ඔබව හුදෙකලාවටම, නිවීම උදෙසාම, සැබෑම සාමය දෙසටම යොමුකරයි. පිංචන් ඔබ කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මුදල් වියදම් කරගෙන, ලෝක සාමය උදෙසා, ලෝකයේ, රටේ, නගරයේ, ගමේ, නිවසේ සාමය උදෙසා ක්‍රියාකාරීවන අයෙක් නම්, ඒ කිසිදු වියදමකින් තොරවලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ වදාළ වටිනාකම ඉලක්කමෙන් කියා නිමකළ නොහැකි සාමයේ මග පිංචන්ඔබට විවෘත බව සිතන්න.

පංචනිවරණ යටපත්වූ සැබෑම සාමයේ සැපය අත්විඳින ඔබට ලෝකය දැනෙන්නේ, ලෝකය පෙනෙන්නේ සැබෑම සුන්දර තැනක් ලෙසටයි. පිංචන් ඔබ ලෝකයේ සුන්දරත්වය දකින්න මොනතරම් වෙහෙස ගන්නවද? දෙස් විදෙස් සංචාර, විනෝද ගමන්, වන්දනා ගමන්, ලෝකයේ සුන්දරත්වය සොයාගෙන යන ගමනේදී ඔබසංචාරකයෙක් බවට පත්වෙනවා. නිකං සංචාරකයෙක් නොවේ. පිංචන් ඔබ අසුන්දර සංචාරකයෙක්බවට පත්වෙනවා. අසුන්දර සංචාරකයෙක් කියලා සටහන් කළේ ඔබ තවමත් සුන්දරත්වය සොයන නිසයි. ඔබයමක් සොයන්නේ ඔබට එය නොලැබී ඇති නිසයි. ඔබ තවම සුන්දරත්වයෙන් තෘප්තිමත් නොවී ඇති නිසයි. නිරතුරුවම පංච නිවරණයන් වැඩෙන මාර්ග ඔස්සේම ලෝකයේ සුන්දරත්වය සොයා යන 'අසුන්දර මිනිසුන්' අපි.

අතීත භවගමනේදී ඔබත් මමත් සක්විති රජවෙලා, සක්විති රජුගේ ස්ත්‍රී රත්නය වෙලා ඉපදිලා, අවුරුදු 84,000ක් එම සැප විඳලත්, පංචනිවරණ ධර්මයන් නිසාම, සුන්දරත්වයෙන් තෘප්තිමත් නොවූ පිරිසක් අපි. සක්විති රජකමෙහුත් තෘප්තිමත් නොවූ අපි වර්තමානයේ රුපියල් 20ක් වියදම්කොට

ලෝකයක මිලදීගෙන ලෝකයේ සුන්දරත්වය දකින්න සිහින මවනවා. තෘෂ්ණාවේ දිග පළල වනකාමච්ඡන්දයෙන් විසිරුණාවූ සිත ලෝකය තුළ අයාලේ යන්නට ඔබට බොහොම කෙටි, අධිවේගී කාපට්මාර්ගපෙන්වනවා. සතර අපාය නැමැති බිහිසුණු අනතුරු මුව අයා බලා සිටියදී ඔබ මේ අධිවේගී මාර්ගයේ ජීවත්වීමේදී අඩු නින්දට වැටුණු දැසින් ගමන් කරනවා. බියක් දැනෙන්නේ නැහැ. සිත විසිරිලා කාමච්ඡන්දයෙන් අයිතිකරගැනීමේ දිශාවටමයි අවධානය යොමුවෙලා තිබෙන්නේ. මගතොට මුණගැසෙන සැමරතු එළියකදීම ඔබට මොහොතක් නැවතී යන්න සිත සකස් වෙන්නේ නැහැ. ඒ කෙටි විරාමයේදීත් සිත ව්‍යාපාදයෙන් නළියනවා. මේ යන ගමනේදී ඔබට මග නොමග කියාදෙන සත්පුරුෂයෙක් මුණගැසෙන්නපුළුවන්. ඒ සත්පුරුෂයා දෙසත් ඔබ විවිකිච්ඡාවෙන් බලන්නේ ඔබ තුළ මහා යුද්ධයක්, හඳුනා නොගත් යුද්ධයක් විසින් නොමග මග බවට පත්කර කියාදෙන දරුණු සතුරන් පස්දෙනෙක් ඔබ ඔබේ සැබෑම මිතුරන් කරගෙන කෙසේ නම් ඔබ සාමයේ සැබෑ අරමුණු ජයග්‍රහණය කරගන්නද? සැබෑම සාමයට එරෙහිවූ පංචනිවරණ නැමැති සතුරන් පස්දෙනා ඔබ ඔබේ මිතුරන් කරගෙන කෙසේ නම් ඔබ සැබෑම සාමය අත්විඳින්නද?

පිංචතුනි, ලෝකය සැබෑම සුන්දරයි. මේ ඇස සැබෑවටම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව මේ ඇස දෙස බලද්දී මේ ඇසෙන් දකින රූපය සැබෑම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දෙස බලද්දී මේ කණ සැබෑම සුන්දරයි. මේ කණ දෙස තෘෂ්ණාවෙන් තොරව බලද්දී මේ කණින් ඇසෙන ශබ්ද හරිම සුන්දරයි. මේ ශබ්ද තෘෂ්ණාවෙන් තොරව අසද්දී කොටින්ම මේ රූපය සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දකිද්දී තෘෂ්ණාවෙන් තොරව දකින රූපය කමටහනක්මයි. ලෝකයේ යථාර්ථය දැකීමට හේතු වූ මෙවලමක්මයි. මේ ඇස කමටහනකට විෂය වූ රූපයක්මයි මේ ඇස, ඇසෙන් දුටු රූපය. මේ ඇස නිසාමයි ලෝකය දැක්කේ. මේ කණ නිසාමයි ලෝකය ඇසුනේ. මේ නාසය, දිව, මනස, කය නිසාමයි ලෝකය දැනුණේ. ලෝකය දකින, ලෝකය ඇසුණ, ලෝකය දැනුණ නිසාමයි ලෝකයෙන් මිදෙන දිශාවට අපව යොමුවුනේ. ලෝකයේ අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ස්වභාවමයම අවබෝධකොට ගැනීමට හැකි වුණොත් එම අවබෝධය කරා යෑමට උපකාරී වූ මෙවලම් කෙසේ නම් අසුන්දරයි කියන්නද?

සතර මහා ධාතුවෙන් සැදුණු, නිරතුරුවම වෙනස් වන, අසුන්දර වූ රූපය අවබෝධයේ සැබෑම සුන්දරත්වය දෙසට යොමුකරගන්න. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දකින්න. එවිට රූපය සැබෑම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව ඔබ රූපය දැක්කොත් රූපය කෙරෙහි ඇලීමක්, ගැටීමක්, උපේක්ෂාවක් ඔබ තුළ ඇති නොවේ. රූපය, රූපයේ ස්වභාවයෙන්ම වන අනිත්‍ය ස්වභාවයෙන්ම පවතී. ඒ අනිත්‍ය ස්වභාවය නැවත නැවත දකිමින් ලෝකයේ ඇත්ත දකිනා, තෘෂ්ණාවේ බර බිම තැබූ සැබෑ සුන්දර මිනිසෙක් වෙන්න. ඒ සුන්දර මිනිසුන්ට දැන් ලෝකය දුකක් නොව, දුක අවබෝධ කරගැනීමට විෂය වූ කමටහනකි. මෙවලමකි.

පිංචත් ඔබ සැමවිටම රූපය විවෘතව දකින්න. ටිකක් නොවේ, භාගයට නෙමෙයි, විවෘතවම රූපයේ රසය, හැඩය, වර්ණය, ස්පර්ශය විඳින්න. අසිහියෙන් නොවේ, සිහිමුලාවෙන් නොවේ. රූපයේ ආශ්වාදය තුළින්ම ගිහිපිංචතුන්ලා රූපයේ ආදීනවය ප්‍රකට කරගන්න. පිංචත් ඔබ රූපය ඉදිරියේ උපක්‍රමශීලී වන්න. යම් රූපයක් විවෘතව, විනිවිද, විදර්ශනාවෙන් නොදකින නිසාමයි එම රූපය කෙරෙහි නැවත, නැවත කෙළෙස් සකස්වෙන්නේ. මොනම රූපයක්වත් බාගෙට දකින්න එපා. එය විවෘතව අත්විඳලා එම රූපයේ නිසරු බව, විඳීමේ නිසරු බව අවබෝධ කරගන්න. නිසරු රූපය කෙරෙහි, විඳීම කෙරෙහි ඔබ ඇතිකර ගන්නා තෘෂ්ණාවේ නිසරු බවට හාගන්න.

තෘෂ්ණාවෙන් ගිනිගත් ඇස ප්‍රඥාවේ සිසිල්ධියෙන් නිවියනකොට ඇස නිසා සකස්වෙන එස්ස, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ ගිනි නිවී යන විට, ඇස ඔබට තවත් රූපයක් පමණක්ම වනු ඇති. ඇස ඇත. තෘෂ්ණාව නැත.

තෘෂ්ණාවේ ගිණිනි නිවුන ඇස තවත් බාහිර රූපයන් නිසා කෙසේ ගිණිගන්නද? මිනිස් සිතකසැබෑම සාමය, ලෝක සාමය ඇත්තේ මෙතැනයි.

මේ ගින්න නොනිමෙන තාක්කල් සාමය යනු යුද්ධයට පෙර ඇතිවන නිහඬතාවයක් පමණක් වනු ඇත.

පිංවත් ඔබගේම රූපය තුළින් ධර්මය මතුකොට ගැනීමට හැකියාව තිබියදී ඔබ ඒ හැකියාව, තෘෂ්ණාව විසින්වසාදමලා, සතර සතිපට්ඨාන ධර්මය පොත්වලින් සොයනවා. පොත් විවෘත කිරීමට පෙරාතුව ඔබේම ගරීරයඔබට විවෘතකර ගන්න. ඔබේ ජීවිතය සරලභාවයට පත්කර ගන්න. ඔබ විසින් ගොඩනගා ගන්නාකෘත්‍රිමභාවය තුළ බරත්, ජීවිතයේ සරලභාවය තුළ සැහැල්ලුවත් මුළින්ම අත්දකින්න. කෘතිමභාවයේ බරයනු කෙළෙස්වල බරම බව දකින්න. සරලභාවයේ සැහැල්ලුව යනු නික්ලේශී බවම බව දකින්න. කෙළෙස්යනු අකුසල්මය. කෘත්‍රිමභාවයේ බරත්, කෙළෙස්වල බරත් දෙකටම මැදිවී ධර්මයෙන් බැහැරව යනමාර්ගයෙන් බැහැරව යන මාර්ගය ඔබේ ජීවිතයෙන් වසා දමන්න.

අපි මේ යන ගමනේදී ලෝකය තුළදී තරගකාරීව නැගීසිටීමට, කැපී පෙනීමට සිතුවිලි සමග මහා යුද්ධයක් නේද නිරතුරුවම කරන්නේ. කුසල් අකුසල් මනසිකාරවලින් සන්නද්ධව යුද භූමිය තුළ ඔබ සටන්වදිනවානේද?නිත්‍ය වූ ජයක්, පරාජයක් නැති ස්ථිර වූ දුකක් පමණක් ඇති රූපය අයිතිකොට ගැනීමේ යුද්ධයසැබෑම සාමයක් ඇතිකරගැනීමේ මාර්ගයට ඔබත් එන්න. මේ සැබෑ සාමයට එන ඔබට මුළු ලෝකයමඅනතුරට ලක්වුවද ඔබ තුළ ඇති සාමයට අනතුරක් නොවනු ඇත. මුළු ලෝකයම විනාශවුවත් ඔබට නොසැලෙනසාමයක් ලබාදුන්නේ ඇමරිකාවවත්, රුසියාවවත්, චීනයවත් නොව ලොවතුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයයි.ලෝකය, ලෝකයා බොහෝම අවදානම් ගමනකයි යන්නේ. ඒ නිසා අනුන්ගේ දෑත් අත්හැර බුදුරජාණන්වහන්සේසරණ කරගෙන පිංවත් ඔබ තුළ සැබෑ සාමය ඇතිකරගන්න. ඔබ කාමච්ඡන්දයන් දඳුලන මිථ්‍යා සමාධියෙන්බැහැරව, සම්මා සමාධියටම පැමිණෙන්න.

40. ඇයි ඔබ පිංවත්ත නැතිද?

අද පසලොස්වක පොහොය දවසක්. පිණ්ඩපාතය බෙදන වයෝවාධ මව්වරු කිහිප දෙනෙක් පැමිණියාවන්දනා කරන්න. මින් එක් අම්මා කෙනෙක් අපි දන්න බොහොම සත්පුරුෂ ස්වාමීන්වහන්සේ නමකගේඅම්මාකෙනෙක්. මේ අම්මලා දැන් නළලේ තබාගෙන බොහොම හැඟීමිබරව ප්‍රකාශ කළේ 'අපේ හාමුදුරුවනේඔබවහන්සේලා දැකීමත් මහා පිනක්' ය කියලා. ඒ වෙලාවේ හිඤ්ච එම මැණිවරුන්ට ප්‍රකාශ කළේ'මැණිවරු සිතනවා නම් මා දැකීම පිනක්ය කියලා, මා කියනවා ඔබලා වැනි මැණිවරු දැකීමත් පිනක්යකියලා. මොකද අපිව ලෝකයට බිහිකළේ, හොඳ නරක කියලා දුන්නේ අම්මලා, තාත්තලා නිසා. 'බුද්ධංසරණං ගච්ඡාමි' කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ සරණ මුළින්ම පිහිටෙව්වේ මව්වරු, පියවරු. ඒ නිසාමැණිවරුනි අනුන්ගේ පින ගැන සිතනවා වගේම වඩාත් වටිනවා තමා කවුද කියන කාරණය සිහිපත්කරගැනීම.අපි හැමෝම අතින් ගිළිහෙන කාරණයක් මේක. ඔබේ වටිනාකම ඔබ සිතන්නේ නැහැ. අනුන් මත්තෙමයිපෙන්න හදන්නේ. මේ හැම අම්මා කෙනෙක්ම, මේ හැම තාත්තා කෙනෙක්ම අතීත බුද්ධ ශාසන වලදිතම මච්ඡාසවල් වලින් බිහිකරපු දරුවෝ රහතන් වහන්සේලා, අරහත් හිඤ්ඤාණන් වහන්සේලා වෙලා තිබෙනවා.එවැනි ආශ්චර්යමත් පිනැති දරුවෝ බිහිකරපු අම්මලා වුණු අවස්ථාවලදීත් ඔබලා සිතුවේ දරුවාගේ ආශ්චර්යයපමණයි.

ඒ රහතන්වහන්සේලා සාර්ධියෙන් වඩිනකොට 'අනේ මගේ පුතා, දුව' කියලාමයි සාධුකාර දුන්නේ. ඔබටඑදාත් සිතුවේ නැහැ එවන් උතුම් දරුවන් බිහිකරපු ඔබ මොනතරම් වාසනාවන්තද, පිංවත්තද කියලා.දරුවන්ව කර මත තබාගෙන බර ඇද්දා මිසක්, බර දරාගත් ඔබගේ ශක්තිය ගැන හැම මොහොතකම ඔබටඅමතක වුණා.

මේ මොහොතේත් ඔබ කරන්නේ එයමයි.

එමනිසා එවැනි උතුම් දුවරු, පුතනුවන් ලබන්නනට පිංකළ මැණිවරුනි, ඔබේ පුතාගේ, දුවගේ ආශ්චර්යයන්දකිනවා වගේම, ඔබට අමතකව ඇති ඔබේ පිංවත් බවත් දකින්න. එහෙම නොවුනොත් දරුවන් ලෝකයෙන්එතෙරට යාවී. ඔබලා මෙවරත් අසරණ වෙවී.

තම ඥාතිවර්ගයා තුළ අර්ථවත්ව චීවරයක් දරාගැනීමට පිනැති දරුවෙක් උපදින්නේ හේතුඑල ධර්මයක්නිසාමයි. එම එලය අර්ථවත්ව නෙළාගන්න ඥාති සමූහයාම දක්ෂවෙන්න ඕනා. දරුවා කෙරෙහි ඇතිෂන්දරාගය වැඩිවෙනකොට, දරුවා වෙනුවෙන් මැරෙන්න, නිරයට යන්න සූදානම් තාත්තලා

අම්මලාඉන්නවා. දුරදිග නොබලා, ඉක්මනට ගන්න තීරණ ඉක්මනින්ම අපව දුකට කැඳවාගෙන යනවා. දරුවා තරම්කාම වස්තුවක් තවත් මේ ලෝකය තුළ නැහැ. සිදුහත් කුමාරයා එදින උපන් හුරුබුහුටි, පිනැති රාහුලකුමාරයාගේ ශරීරයවත් ස්පර්ශ නොකර ගිහිගෙදරින් නික්ම ගියේ දරුවා කියන කාම වස්තුවේ අනතුරුදායකබව දන්නා නිසාමයි. බැඳුනොත් ගැලවෙන්න බැරි බව දන්නා නිසාමයි. එම නිසා දරුවා කියන කාමවස්තුව අපි බොහොම පරෙස්සමින් පරිහරණය කරන්න ඕනේ. මොකද එය ගින්නදරටත් වඩා අනතුරුදායක නිසා.

දරුවන් කෙරෙහි අපි ඇතිකරගත් ඡන්ද රාගය නිසා සසර මොනතරම් අපි සතර අපායන්හි දුක්විඳින්න ඇතිද? මනුෂ්‍ය අම්මාත්, තිරිසන් සත්ව අම්මාත් කියන කාරණයේදී ආදරයේ වෙනසක් නැහැ. බලවත් අකුසල්හේතුවෙන් තම දරුවන් මරාදමන මනුෂ්‍ය අම්මලා වගේම, තිරිසන් සත්ව අම්මලාත් ඉන්නවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා අම්මා කෙනෙක් තම දරුවන් වෙනුවෙන් සංසාරයේ හෙළපු කඳුළු මහාසාගරයේ ජලයටත් වඩා වැඩිය කියලා. මේ සා කඳුළු සාගරයක් දරුවන් වෙනුවෙන් හෙළලා මේ උතුම්ජීවිතයේදී එම කඳුළු සාගරයට තවත් කඳුළු බාල්දි හත අටක් එකතු කරලා ඔබ මියගියහොත් එය අවාසනාවක්මයි.

පිංවත් ඔබට පුළුවන්කම තිබෙනවා මේ කඳුළු සාගරයම මේ ජීවිතයේදීම සිත්දන්න. එය කළ හැක්කේ දරුවන්කෙරෙහි තව තව ඡන්දරාගය සකස් කරගැනීමෙන් නොවේ. දරුවා කියන කාම වස්තුවේ අනිත්‍ය බව, දුක්බ, අනාත්ම බව අවබෝධ කරගැනීමෙන්.

පිංවත් මැණියනි, මේ මොහොතේ මා හිඤ්චක්, ඔබ දායිකාවක්. මේ මොහොතේ අපේ හමුවීම එසේවුවත් අතීත සංසාරයේ කොතෙක් නම් මේ සටහන් ලියන හිඤ්ච ඔබට පුතෙක් වෙලා ඇතිද? ඔබේ සහෝදරයෙක්, ඔබේ ස්වාමීපුරුෂයා වෙලා ඉන්න ඇතිද? ඔබේ මුණුපුරෙක්, ගුරුවරයෙක් වෙලා ඉන්න ඇතිද? ඔබ වැදිරියක් වෙලා, ඒ වැදිරියගේ පැටවා මම වෙලා, මොනතරම් ඔබේ ශරයේ මාළුලාගෙන අත්තෙන් අත්තට පනින්නට ඇතිද? ඔබ බැළලියක් වෙලා මම එම බැළලියගේ පැටවා වෙලාමොන තරම් ඔබ මාව කටින් එල්ලාගෙන තැන් තැන්වල ආරක්ෂාවට සහවන්න ඇතිද? ඔබ කිකිළියක් වෙලාමම ඔබේ පැටවා වෙලා ඔබ මොන තරම් නම් පණුවන් ඇහිද ඇහිදා මට කවන්නට ඇතිද? ඔබ එළදෙනෙක්වෙලා මම ඔබගේ වසුපැටවා වෙලා ඔබ මට තනබුරුලු වලින් මොනතරම් කිරි පොවන්නට ඇතිද? ඔබකිඹුලියක් වෙලා, මම ඔබේ කිඹුල් පැටවා වෙලා පුංචි කාලයේදීම ඔබ මාව කී වතාවක් නම් මරාගෙනකන්න ඇතිද? ඔබ ප්‍රේතියක් වෙලා, එම ප්‍රේතියගේ දරුවා මම වෙලා ඔබ මට මොනතරම් සෙම් සොටුකවන්න ඇතිද? සෑම අම්මා කෙනෙක්ම තාත්තා කෙනෙක්ම මෙය තම ජීවිතයට ගලපා දකින්න.

යථාර්ථය මෙයනම් ඔබට සිතෙන්නේ නැතිද දරුවා කියන කාම වස්තුවේ ඇති අනතුරුදායකබව.

අපි දෙගොල්ලෝ ගණුදෙනුවක් කරන්නේ. දරුවන් නිසා මව්පියන් දුකට වැටෙනවා. ඊළඟට දරුවන්දෙමාපියන්වෙලා තම දරුවන් උදෙසා දුකට වැටෙනවා. නිමාවක්, සීමාවක්, විරාමයක් නැවතීමක් නැහැ.

ඔබෙන් මගේත් ඇස් වහලා දුක ගලාගෙන යනවා.

අපි සුදානම් අපේම දැසින් ගලාගෙන ගිය කඳුළු සාගරය මත කිමිදි කිමිදි අනතුරු අමතක කර ආශ්වාදයමසොයන්න.

හිතන්න මව්කුසක ඇති අපුලභාවය. තවත් ගර්භාෂ කුටියකට රිංගා නොගන්න බවට ඔබ ඔබට සපය වෙන්න. ජීවත්ව සිටින දෙමාපියන්ට, දරුවන්ට යුතුකම් නොපිරිහෙලා ඉටුකරමින් නැවත මව්කුසක් එපාය කියන දිශාවටම ගමන් කරන්න.

දරුවන්ට දෙමාපියන් කියන්නේත් හොඳ කමටහනක්. දරුවන්ට පුළුවන් මනසින් අනාගතයට යන්න. තමනුත්අනාගතයේදී විවාහ වෙනවා, දරුමුණුපුරන් හදනවා, වයසට යනවා... මේ දුක මටත් උරුමයි කියලා.දෙමාපියන්ට පුළුවන් අතීතයට මනසින් යන්න. අපිත් මේ දරුවන්ගේ වයසේ සිටියා දැන් සියල්ල අනිත්‍යවෙලාඅපේ දුක, අපේ කදුළු, අපේ ශ්‍රමයෙන්මයි දරුවන් ලොකුමහත් වුණේ. අපේ ශක්තිය ක්‍ෂයවෙලා යනකොටදරුවෝ ඒ ශක්තියෙන් ලොකුමහත් වෙනවා.

ඔබට පුළුවන්නම් එහෙම දකින්න, සංසාරයක් පුරාවට ඔබට අම්මා, තාත්තා වූ සියල්ලන්ටම යුතුකම් ඉටුකළදරුවෙක් වෙනවා ඔබ.

දුකට කැමති අය දුක දෙසටම ගියාවේ. දුකට අකමැති ඔබට පුළුවන්, මුළු ලෝකයම එකම දිශාවකට ගියත්ඔබ තනියම ලෝකයේ සැබෑම සැපය ඇති දිශාවට යන්න. මේ යන ගමනේදී මුළු ලෝකයෙන්ම ඔබ කොන්වුවත්, ඔබ බයවෙන්න සැලෙන්න එපා. කවරු නැති වුණත් ඔබ ළඟ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සිටිනවායකියනවිශ්වාසය ඇතිකරගන්න. මුළු ලෝකයම අත්හැරලා ඔබ බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ගොඩට එන්න. මුළු ලෝකයමඔබේ කරට අතදාගෙන සිටියත් වැඩක් නැහැ, බුදුරජාණන්වහන්සේ ඔබ ළඟ නැතිනම්. ඔබ අනාථයන් අතරතවත් අනාථයෙක් පමණයි. අනාථයින් අතර ඔබ සනාථ පුද්ගලයෙක් වෙන්න. අපි හැම වෙලාවේමලෝකයට බයයි. සමාජයට බයයි. ඒ අපේ අසරණභාවයට හේතුව බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ නොකරගන්නානිසයි, ධර්මයේ ශක්තිය හඳුනා නොගත් නිසයි.

මේ සටහන් ලියන භික්ෂුව යම් දවසක ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සරණ කරගත්තද, එදා පටන් ලෝකයකියන දෙය තඹ දොයිතුවකටවත් තැකුවේ නැහැ. 'බුදුරජාණන්වහන්සේ' කියන අයෝමය විශ්වාසය හමුවේලෝකය කියන්නේ හුදු මායාවක්, රැවටීමක්, අසරණභාවයක් කියන කාරණයමයි දැනුනේ. හෙටක් කියනකාරණය දැනුනේ නැහැ. රැයක් දවාලක් කියන කාරණය දැනුනේ නැහැ. මේ ඉහළට ගන්නා හුස්මගන්නා හුස්ම පොදු පහළට ගන්නා මොහොතේ මැරෙයි කියන කාරණයයි දැක්කේ.

මේවා හේතුඵල ධර්මයන්. උතුම් ධර්මයේ ආශ්වර්‍යයෙන් ගොඩනැගෙන ඵලයක්. මේ සහ ශක්තිමත් ධර්මමාර්ගයක් තිබෙනකොට ඇයි අපි අසරණවෙන්නේ, ලෝකය බදාගෙන.

41. මිතුරන් උදෙසා නිරයට වැටෙන අදක්‍ෂයෙක් නොවන්න

උදේට පංච ශීලය සමාදන්වෙන පිංචන් මහත්මයා, හවසට මහල්ගෙදර ගිහින් අරක්කු බොනවා. අරක්කුබිවේ ඇයි කියලා ඇහුවහම 'යාළුවෝ' තරහ වෙයි කියලා බිවා' කියනවා. බලන්න මෝහයේ විශාලත්වය. පංචශීලයවත් සමාදන් නොවූ මිතුරන්ගේ මිතුරුකම උදෙසා, ඔබ වෙනුවෙන්ම සාරසංඛ කල්ප ලක්‍ෂයක්ඇස්, ඉස්, මස්, ලේ දන්දෙමින් කැපකිරීම් කළ බුදුරජාණන්වහන්සේට පිටුපානවා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේසරණ අහිමි කරගන්නවා. අනේ ඔබ අසරණයි, බයයි, කැදරයි...

ඔබට වටින්නේ ඔබව දුකින් මුදවාගැනීම උදෙසා ඒ සා කැපකිරීම් කළ බුදුරජාණන්වහන්සේද, නැතිනම්මිතුරන්ද?

හිතවතාටත්, ඥාතියාටත් වඩා පහළ තැනක ඔබ බුදුරජාණන්වහන්සේව තැබුවහොත්, ඒ මොහොතේම ඔබේසිතපිහිටන්නේ සතර අපායේයි. මිතුරන් උදෙසා නිරයට වැටෙන අදක්‍ෂයෙක් වෙන්න එපා. ඔබ සැබැලෙසින්ම තෙරුවන් සරණගිය පිංචතෙක් නම්, ඔබ තුළ ආත්ම ශක්තියක් සකස්වෙන්න ඕනේ සමාජය තුළදුස්ශීලභාවය ඉදිරියේ සිල්වත්ව නැගී සිටින්න.

සෑම මොහොතකම සිතන්න බුදුරජාණන්වහන්සේ ඔබ දෙස බලා සිටිනවාය කියලා. එවිට පිංචන් ඔබට පුළුවන්මිතුරන් සියයක් ඉදිරියේ වුවත් ඔබේ ශීලයට අනතුරක් වෙනවා නම් එම තැනින් ඉවත්ව යන්න. එවිටයාළුවෝ ඔබට බැන්නත්, පිංචන් දෙවියන් ඔබට සාධුකාරදේවි. ධර්ම මාර්ගය තුළ ඔබ තව තවත් ශක්තිමත්වෙව්. අසරණයන්ගෙන් මිදී සරණක් ලැබූ අය අතරට යන කෙනෙක් වෙව්.

සමාජය අනතුරුදායක නම්, ශිල්පද ඔබ ඔබේ සැබෑ මිතුරා බවට පත්කරගන්න. එවිට සිතේ සංසිද්ධිමත්ඇතිවෙව්. එම සංසිද්ධි සිත ඔබ ඉදිරියේ ඇති බියකරු යථාර්ථය හොඳින් ග්‍රහණය කරදේවි. එවිටයි ඔබටපුළුවන් ලෝකයට ආදරය කරන සැබෑම ආදරවන්තයෙක් වන්න. ආදරය කියන වචනයට සමාජය ගොඩාක්අර්ථයන් දෙනවා. ලෝකය කියන කාරණය ගනිද්දින්, 'ලෝකය දුකය' කියන කාරණය ගනිද්දින් සමාජයආදරයට දෙන අර්ථකථන වැරදි නැහැ. ඒ නිසා ඒවා ලෝකයේ ස්වභාවයේම තිබුණාවේ. ඒවා වෙනස්කරන්න අපි කාටවත් බැහැ. ඒවා දුකට අයිති ලෝකයේ ස්වභාවයයි. එම නිසා අනාගතයේදී තවඕනෑතරම් ට-මහල් ඉදිවෙව්. එක්ටැම්ගෙවල් ඉදිවෙව්. ජීවිත පූජාවන් සිදුවෙව්. සිහිමුළාවන්ට පත්වෙව්.මුසාබස් වලට තරුණ තරුණියන් විකිණෙව්. කාමයේ ආදිනවය, නිස්සරණය නොහඳුනන්නේ ලෝකයේ ආශ්වාදයේකෙටිවූ දුක් කඳුළු සහ සතුටු කඳුළු මහා සාගරයේ දිය පරයා යන තරමට දැස් වලින් වැගිරේව්. දුකටත්සැපයටත් එකම කඳුළු හෙළන මුලාවේ ලෝකය, තව තව සුන්දර අර්ථකථනයන් ආදරය

ගැන සමාජයට සපයා වි. ඒ අය ආදරවන්තයන්ගේ වීරයන්, වීරවරියන් වේවි. එම වීරයන්, වීරවරියන්ම තම ජීවිතයේ අවසන් කාලයේ, අසරණභාවයෙන්, අනුනගේ ආදරය ඉල්ලා ජීවත්වෙයි. සමාජයේ කොයි තරාතිරමේ සිටියත් ඔතැනට තමයි අපි යන්නේ. ආදරයේ නාමයෙන් අපි බොරුවක්මයි කරන්නේ. ඔබට ආදරය නොකරන ඔබ, අනුනට කෙසේ ආදරය කරන්නද? ඔබ ළඟත් නැති දෙයක් ඔබ කෙසේ නම් අනුනට දෙන්නද? නැති බව නොදන්නා කමනිසාම, ඇති බව සිතමින් තමනුත්, අනුනුත් දුකට වැටීමයි අවසානයේ සිදුවන්නේ.

එවන් දුකට ලෝකයකුයි අප ඉදිරියේ තිබෙන්නේ. තමා තමාට ආදරය කරනවා කියන්නේ ආත්මාර්ථකාමීව තමාගේ ගොඩ ලොකු කරගන්නවා කියන කාරණය නොවෙයි. මුළින්ම තමා සුරක්ෂිතභාවයට පත්වෙනවා. කුමක්ද මේ ලෝකයේ තිබෙන සැබෑම සුරක්ෂිතභාවය. තෙරුවන් සරණේ පිහිටලා, ශීලයක් සමාදන්වීම තරම් සුරක්ෂිතභාවයක් පිංවත් ඔබට හමුවන්නේ නැහැ. මෙතැනදි ගිහි පිංවතුන්ලා දස කුසල්ම ජීවිතයට එකතු කරගන්න දක්ෂ වෙන්න ඕනේ. කයෙන්, වචනයෙන් වන අකුසල් වගේම මනසින් අකුසල් වන ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ කියන කාරණා ගැන අවධානයෙන් ඉන්න ඕනේ.

ලොවතුරා බුදුරාණන්වහන්සේ මහා සිහනාද සූත්‍රයේදී දේශනා කරනවා, දුස්ශීලභාවය නිසා අනාගතයේදී මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය ක්‍රමානුකූලව කෙටි වෙමින් පරමායුෂ්‍ය වසර 10 ක් වන බව. එදාට මනුෂ්‍යයා තුළමාග සංඥාවත් මතු වෙලා, මිනිසෙක් තවත් මිනිසෙක්ව දකින්නේ මුවෙක් හැටියට කියලා. මේ මාග සංඥාවත් නිසා මිනිසා තියුණු අවි ආයුධ වලින් එකිනෙකා මරාගන්නවා කියලා.

ලෝකය යම් දවසක මේ තැනට යා යුතුමයි. ඒ නිසාමයි ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ කියන කාරණා ලෝකයට අයිති ධර්මතාවයන් වෙන්නේ. ඒවා ලෝකය තුළ තිබිය යුතුයි. ඒවා නැති කරන්න ඔබට මට බැහැ. මේ විෂම ධර්මතාවය තේරුම්ගෙන පිංවත් ඔබ ලෝකයාගේ ලෝභය තුළ ඔබගේ 'අලෝභය' දකින්න. ලෝකයාගේ ද්වේශය තුළ ඔබගේ මෙත්‍රිය දකින්න. ලෝකයාගේ මෝහය තුළ ඔබගේ අමෝහය දකින්න. වැරදි කරන ලෝකය තුළ 'ටිකක් නිවැරදි' කෙනෙක් වෙන්න උත්සහ ගන්න එපා. වඩාත් නිවැරදි කෙනා වෙන්න උත්සහ ගන්න. මෙතැනයි ලොවතුරා ධර්මය තිබෙන්නේ. දුස්ශීලභාවය විසින් යම් දවසක මිනිසාගේ ආයුෂ්‍ය වසර දහයක් දක්වා අල්ප කරනවා වගේම, ශීල්වත්භාවය නිසා නැවත ක්‍රමානුකූලව, ශීලයේ ශක්තියෙන් මනුෂ්‍යයා සකස් වෙමින් අවුරුදු 80,000 ක් පරමායුෂ්‍ය ඇති මිනිසුන්ගේ ලෝකයක් ක්‍රමානුකූලව බිහිවෙනවා කියලා ඉහත සූත්‍රයේදී බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා. බලන්න දුස්ශීලභාවයත්, ශීලයත් අතර අතර තිබෙන පරතරය. පිංවත් ඔබ, ආදරයත්, අනාදරයත් අතර තිබෙන පරතරය වශයෙන්ද මෙය දකින්න පුළුවන්. පරතරය මේ සා විශාල වුවද, මේ යථාර්ථය අවබෝධයක් කරගැනීම සඳහා ගොඩාක් දේවල් කිරීමට අවශ්‍ය නැහැ. එක සිතිවිල්ලයි වෙනස් කරගත යුත්තේ. රූපය සැපය කියලා ගන්නාවූ මිථ්‍යා සිතුවිල්ල. වේදනාව, සංඥාව, සංස්කාර, විඤ්ඤාණය සැපය, නිත්‍යය, ආත්මීයය කියලා ගන්නා වූ මිථ්‍යා සිතුවිල්ල වෙනස් කරගැනීම පමණයි ඔබ කළ යුත්තේ. පිංවත් ඔබ මේ කාරණා පහට බැඳෙන්නේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි. 'තෘෂ්ණාව' කියන එකම කාරණය ගැන නුවණින් සිතුවත් ඔබට පුළුවන් මාර්ගයක් පාදාගන්න. මෙන්න මේ මාර්ගය පාදාගන්න ශීලය මහෝපකාරී වෙනවා.

ඔබ සමාදන්ව ආරක්ෂා කරන සෑම ශීල්පයක් පාසාම ඔබ කැමති දෙයක් ඔබට අතහැරෙනවා. ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕන ශීලය විසින් ලබාදුන් දක්ෂභාවය වඩාත් අර්ථවත් කරලා අලෝභ, අදේෂ, අමෝහ කියන යථාර්ථයන් තුළින් ඔබ රැස්කරගත් කුසල් සංස්කාර ආරක්ෂා කරගන්න. ඒ අවස්ථාව පිංවත් ඔබට ලබාදෙන්නේ අනිත්‍ය සංඥාවත් ජීවිතය තුළින් දැකීමෙන්. මෙතැනදී පිංවත් ඔබට සැබෑම සාමයත්, සැබෑම ආදරයත් ලෝකයාට දැක්වීමට හැකිවේවි. තමන් ආදරය නාමයෙන් කරන්නේ ලෝභ, ද්වේශ, මෝහය නිවර කරගැනීම නම් පිංවත් ඔබ කාට ආදරය කළත් එතැන සකස් වෙන්නේ තෘෂ්ණාවමයි.

තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුන දෙය ඔබෙන් ඇත්වෙනවිට එතැන සකස් වෙන්නේ ද්වේෂයයි. තමන්ට අයිති නැති දෙයක් කෙරෙහි තෘෂ්ණාවෙන් බැඳෙන්නේ මෝහය නිසාමයි. අවසානයේදී ආදරයේ නාමයෙන් ඔබ කරන්නේ අනාදරයයි. එම නිසා පිංවත් ඔබ ලෝකයාට ආදරය කිරීමට පෙර දසකුසල් ධර්මයන් පිංවත් ඔබේ ජීවිතයේ සහකරු, සහකාරිය කරගන්න. පිංවත් ඔබට දැනේවි සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් ඔබ ළඟ සිටිනවා වගේ. විසිතුරුභාවයත්, පිවිතුරු භාවයත්, විශ්වාසයත් ඔබට ඇතිවේවි. ඔබට

නානකඩය මෙන්ම ඒ නානකඩය දවටා ගන්නා ශරීරයේ අනිත්‍යභාවයත්, නානකඩයත් අතහරින්නයැයි අණකරන සිතේ අනිත්‍යභාවත් දුටුවානම් නැවත සසරේ නානකඩයක් දවටාගැනීමට අවශ්‍ය නොවන ස්වභාවයකට යාමට පුළුවන්කම තිබුණා විය හැකියි.

මේ 'මම' කියන දණ්ඩය නිසා හටගන්නා මාන්තයේ අභිංසක ස්වභාවයන්ය. බබාහිර කෙනකුට හඳුනාගැනීමට නොහැකි තරමට මේ ධර්මතාවයන් සියුම්ය. නිවීමේ අරමුණ ජයගැනීම උදෙසා ඔබ තුළ මෝදුවන තරුණ ජවය පිංවත් ඔබලාගේ සංසාරික පුරුදුය. මේ සුන්දර මනුෂ්‍ය ජීවිතය ලැබුවේ සම්මා සම්බුදු ශාසනය පිරිනිව්වාමට පෙරාතුව මේ ජීවිතයේදීම අවම වශයෙන් සතර අපායෙන් මිදී නිවන් මාර්ගයට අවතීර්ණවීම සඳහාමය. මෙය ඔබට ලැබෙන අවසාන අවස්ථාව වීමටද පුළුවන. එහෙයින් නිවීමේ මග උදෙසා ඔබේ තරුණ ජවය යෙදිය යුත්තේ මාර බලවේගයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදෙමින්ය. කළ්‍යාණමිත්‍ර ආශ්‍රය සමගින්මය.

මෙසේ හුදකලාව වැඩසිටි ස්වාමීන්වහන්සේ තම කුඩා ආරණ්‍යයේ වැඩසිටියදී දිනක් රාත්‍රී සයනය කර සැතපි හිමිදිරියේ අවදිවන විට සයනයේ අතුරා තිබූ කොට්ටය යටට ධාතුන් වහන්සේලා කීපනමක් වැඩම කර තිබුණි. මේ ධාතුන් වහන්සේලා වැඩම කිරීම නිසා මෙම ස්වාමීන් වහන්සේට තම කුඩා ආරණ්‍යයේ එම ධාතුන් වහන්සේලා නිධන් කර වෛත්‍යය රජායාණන් වහන්සේ නමක් ඉදිකිරීමට සිත පහළවිය. දායක පිරිසද ඊට බොහෝම සද්ධාවෙන් ඉදිරිපත් විය. පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේගේ සැතපෙන කොට්ටය යටට ධාතුන් වහන්සේලා වැඩමකිරීම නිසා දායකයින් තුළ ස්වාමීන් වහන්සේට ගෞරවය වැඩිවිය. ආරණ්‍ය පිහිටි වන මැද ගල් කුළ මතට බොහෝම මහන්සියෙන් ගල්, වැලි ගෙනැවිත් ගොඩ ගසා තිබුණි. වෛත්‍යයේ වැඩකටයුතු පහසුකර ගැනීම පිණිස ස්වාමීන් වහන්සේව පහසුවෙන් සම්බන්ධ කර ගැනීම සඳහා සහ ඉදිකිරීම් කටයුතු සම්බන්ධීකරණය කර ගැනීම සඳහා දායක පිරිස විසින් සෙලියුලර් දුරකථනයක්ද පුජාකරන ලදි. නානකඩයත් අත්හැර දමා සිටි පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ මේ සියල්ල අකමැත්තෙන් පිළිගත්හ. තරුණ ස්වාමීන්සේද ගල් වැලි කර මත අදිමින් බොහෝම වෙහෙස මහන්සියෙන් කටයුතු කළහ. හුදකලාව ප්‍රියකළ, ධුතාංග වැඩු ස්වාමීන් වහන්සේගේ මේ වෙනස අහම්බයක් නොවේ. මන්දමාරයා අපිව එයාගේ දැලට හසුකරගැනීම සඳහා එයාගේ නවාතැන්පලවල්වල ශීලය, සමාධිය වැනි ඔටුනු පළඳවාගෙන නවත්වාගෙන සිටින්නේ සුදුසු වේලාවේදී ගොදුරු කරගැනීමටය.

ගුරු ඇසුරකින් තොරව නිවන් මග වැඩීම මාරයාට කරන ආශිර්වාදයක්මය. අපි වෙර වැඩිය යුත්තේ නිරතුරුවම ශීලය, සමාධිය නවාතැන්පලවල නොනැවතී ඒවා නිසා දායක පිරිස්වලින් ලැබෙන ධනාත්මක ප්‍රතිචාර අතහරිමින් සියල්ලම කමටහනක් කරගෙන ප්‍රඥාව දෙසට ගමනාන්තයට යාමටය.

වෛත්‍යයේ වැඩකටයුතුවලට පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ දුරකථනය භාවිතාකිරීම නිසා එහි බැටරිය ආරෝපණය කරගැනීමට සිදුවිය. ආරණ්‍යයට විදුලි බලය නොතිබිණි. උන්වහන්සේ වැඩ සිටියේ ලන්තැරුම් එළියෙනි. දුරකථනයේ බැටරි 'වාෂ්'කර ගැනීමට ආරණ්‍ය අසලම පිහිටි නිවසට සවසට වැඩම කිරීමට උන්වහන්සේට සිදුවිය. එක්තරා දිනයක අදාළ නිවසේ සිට බැටරිය ආරෝපණය කරගෙන තම කුටියට වඩින විට සවස 6ට පමණ කැලෑ මාර්ගයේ අතරමග ස්ථානයකදී උන්වහන්සේට වල් අලියෙක් පහරදී තිබිණි. එය ඉතා දැඩි දරුණු පහරදීමකි. පහරදීමෙන් උන්වහන්සේ අපවත් වුණා. ඒ බව දායක පිරිස දැනගත්තේ පසුවදා උදෑසන 9.00 ට පමණය. ගම්මානයකට ඇතුළුවන්නට ගොස් ගම්වැසියන්ගේ පීඩාවට ලක්ව පලායමින් සිටියදී ස්වාමීන්වහන්සේව මුණගැසුනු, වියරුවැටි සිටි අලියා විසින් එතෙක් මුළු රැස්ක පුරාම දැඩිලෙස පහරදීමට ලක්කර තිබූ දේහය කැලයේ ගල් කුලක් පාමුල තිබිණි. ඒ ශ්‍රී දේහය දැඩිලෙස කුඩු වී තැලි තරක්වී තිබිණි. දේහය එක් දිනක් හෝ තබාගැනීමට නොහැකි නිසා එදිනම සවස එම කුඩා ආරණ්‍යය භූමියේදීම අදාහනය කර තිබිණි.

උන්වහන්සේ අපවත්වීමට දින කිහිපයකට පෙර වෙහෙස මහන්සි වී වෛත්‍යය කර්මාන්තයට ඇද්ද වැලි, කලුගල් ඒ ඒ තැන්වල නිසොල්මන්ව තිබිණි. ශ්‍රී දේහය දැවී වා තලයට එකතු වූ අළු, දුටුලි එම වැලි ගොඩටම නැවත එකතු විය. වල්අලි ප්‍රහාරයේදී උන්වහන්සේගේ ශරීරයෙන් ගලාගිය රුධිරය පසට එකතු වී පසේම කොටසක් බවට පත්විය. සෙලියුලර් දුරකථනය අලිපාදයට පැහී කුඩුපට්ටම් වී පසේම කොටසක් බවට එකතු විය. ශ්‍රී දේහය දැවී ඉතිරි වූ හෂ්වාචයේෂ පාත්‍රයේ බහා මහ පොළවේ තැන්පත් විය. මේ සියල්ල දෙස සතියෙන්, සිහියෙන් බලන විට අපි දකින්නේ රූපයේ අනිත්‍යභාවයයි. අනිත්‍යභාවයේ වේගයයි.

ඉහතින් හිඤ්ච සටහන් කළ තොරතුරු සියල්ලම හිඤ්ච දැසින් නොදුටුණි නමුත් කළ්‍යාණමිත්‍ර ස්වාමීන් වහන්සේ එම ආදාහනයට වැඩම කර පැමිණි පසු උන්වහන්සේගෙන් දැනගත් සිද්ධීන් සමග ගලපා කළ සටහනකි. මේ පිංවත් ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත්වීමෙන් පසු උන්වහන්සේ අපවත් වූ වේදනාත්මක ස්වභාවය සලකා නිතිපතා පිං අනුමෝදන් කිරීම් සිදුවිය. උන්වහන්සේ වෙනුවෙන් දාන මාන පිංකම් සිදුවිය.

අපවත්වීම සිදු වී හරියටම දින හතකින් රාත්‍රියේ හිඤ්චක් සමාධියෙන් පසුවන විට අඩි 10 පමණ උසැති මහා සද්ධන්ත ශරීරයක් ඇති මිනිස් රුවක් දර්ශනය විය. මේ ප්‍රේත මිනිසාගේ ශරීරයේ උඩුකයට ඇඳුමක් නොතිබිණි. මොහු ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලද ප්‍රේත ලෝකය අභිබවාගිය 'මහේශාකා' ප්‍රේත උපතකි. මේ මහේශාකාබව නිසා මොහුට අනෙක් ප්‍රේතයින් අභිබවා යන විශාල ශරීරයක්, පෞරුෂත්වයක් ලැබී තිබිණි. මොහුට තිබුණේ කළු පැහැති ශරීරයකි. මේ අපූරු ප්‍රේත සද්ධන්තයාගේ දෑස් දෙකින් සුදු පැහැති දිස්නිමත් ආලෝක දෙකක් විහිදෙමින් තිබිණි. මොහු දර්ශනය වී විනාඩි දෙකකින් පමණ නොපෙනී ගියේය. ප්‍රේතයාගේ මහේශාකා සද්ධන්ත පෙනුමත්, දෑස් වලින් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයත් නිසා හිඤ්ච තුළ, මේ අලියා පහරදීමෙන් අපවත්වූ ස්වාමීන්වහන්සේගේ නැවත උපතදැයි සැකයක් ඇතිවිය. එය සැක කිරීමක් පමණි. ඉහත ස්වභාවය නිසා හිඤ්ච ද නැවත නැවත පිංදීම සිදුකළේය. අපවත් වී හරියටම දින 11කින් උදේ පාන්දර පහට පමණ හිඤ්ච සමාධියෙන් පසුවන විට එම ස්වාමීන්වහන්සේව අරමුණු කළේය. ඒ මොහොතේම දිව්‍ය තලයක වැඩසිටින අපූරු සුන්දර දෙවියෙක් දර්ශනය විය. එම දෙවියා දිව්‍යභාවයෙන් සිටියේ ඵලමිනිය ගොතාගෙන සිටින ඉරියව්වෙනි. ඉතාමත් නිස්කලංකව වැඩ සිටියේය. ලස්සන හුරුබුහුටි නිකලැල් තරුණ පෙනුමක් දිස්විය. පිරිවර දෙවියන් හෝ දිව්‍යාංගනාවන් කිසිවක් නොදුටුවේය. එම දෙවියා දඹරන් පැහැති ඔටුන්නක් පැළඳ සිටියේය. එම ඔටුන්නේ හිස්ආවරණයේ කන් පෙති දෙපස රවුම් ආකාරයට දඹ රන් පාටින් කැටයම් කළ රවුම් දෙකක් ඔටුන්නට සම්බන්ධවී තිබිණි. එම දෙවියාගේ ශරීරයේ උඩු කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම දඹරන් පැහැයෙන් යුත් ආභරණ වලින් සැදි ඇඳුමකින් සැරසී තිබිණි. මෙය වෙස් නැට්ටුවන් උඩුකයට පළඳින ආභරණ සහිත සැටිය සේය. දෙවියාගේ ශරීරයේ වර්ණයද, පැළඳ සිටින ආභරණවල වර්ණයද දඹරන් පැහැතිය. ශරීරයත්, ආභරණත් වෙන් වශයෙන් ගත නොහැකිය. දඹරන් පැහැති ශරීරයේම ලියවන ලද ඇඳුම් ආභරණයන් සේය. දඹරන් පැහැය හැර වෙනත් පැහැයක් දෙවියා තුළ නොවීය. මේ දෙවියාට නමක් තබන්න යැයි යමෙක් හිඤ්චට කීවොත් දෙවියාට නම තබන්නේ 'දඹරන් දෙවියා' කියාය. දඹරන් කුට්ටියකින් ලියවන ලද දෙවියෙක් සේය.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ.... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 39 කොටස

දඹරන් දෙවියා 2

(ක්‍රෝධයේ කළු පැහැය සහ ශීලයේ රන්පැහැය)

හිඤ්චට පළමු අවස්ථාවේදී "දර්ශනය වූ සද්ධන්ත ප්‍රේත ස්වභාවයත්, දෙවැනිව දර්ශනය වූ සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවයත් කවුරුන්ද යන්න දැන් විමසා බලමු. හිඤ්ච මේ කරුණ පහත විග්‍රහ කරනු ලබන්නේ අනුමානයන් වශයෙනි. එය පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඔබට භාරය. අවශ්‍යවන්නේ ලෝකයේ ස්වභාවය ගැන ඔබ යමක් ඉගෙනගැනීමය.

අලි ප්‍රභාරයට ලක් වූ ස්වාමීන්වහන්සේ එම ප්‍රභාරයට ලක්ව ඇත්තේ සවස 6 ට පමණය. ඤාණිකව ඇති වූ අලි ප්‍රභාරයේදී ස්වාමීන්වහන්සේ තුළ බිය, ක්‍රෝධය සහිත ගැටෙන සිතක් අවසාන වූනි සිත ලෙසින් සැකසෙන්නට ඇත. අලියා මෙම සිරුර පාපන්දුවකට ගසන්නාක් මෙන් හොඳයෙන් සහ පාදවලින් ගසමින් යම් දුරක් ගෙනගොස් ඇත. උන්වහන්සේ පළමු පහරදීමේදීම ඤාණිකව අපවත් වී හෝ සිහි මුර්ජා වී නැත. පහරකමින් ක්‍රෝධය, බිය, වෛරය සිතෙන් අත්විඳිමින් සිට අපවත්වීම සිදුවී ඇතැයි හිඤ්ච අනුමාන කරයි. මෙලෙස දීර්ඝ වෙලාවක් දුක දරමින් සිදුවන වේදනාත්මක, බියජනක අපවත්වීමකදී උන්වහන්සේට තමා වැඩූ ශීලය ගැන මෙනෙහි කිරීමට සුදුසු සිහියක් වැඩී නොමැත. මේ හේතුවෙන් ගැටුණු සිතකින් අපවත් වූ උන්වහන්සේ ඉහත ප්‍රේත ලෝකය අභිබවා ගිය සද්ධන්ත ප්‍රේතයා ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි හිඤ්ච අනුමාන කරයි. සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබාගැනීමට තරම් කුසල් ජීවිතය තුළ රැස්කොටගෙන තිබුණද, අවසන අනපේක්ෂිත කුරිරු ප්‍රභාරය නිසා එම කුසල් යටපත් වී අකුසල් සිතක්ම සකස්වීම අරුමයක් නොවිය යුතුය. මේ අකුසල් සිතේ ස්වභාවයට ගැලපෙන ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක් ලැබුවද, පැවිදි ජීවිතයේදී කළ කුසල් නිසා, ඒවායේ ශක්තිය නිසා ඇස් දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයක් සහිත සශ්‍රීක ප්‍රේත ජීවිතයක් ඇතිවිය. ප්‍රේතයාගේ ඇස්දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන්නේ පෙර හිඤ්ච ජීවිතයේ අනුනට දහම් දෙසීම, ප්‍රඥාව වඩවාගැනීමට උපකාර කිරීම වැනි ශක්තිමත් කුසල කර්මවල ආනිසංසයන් විපාක දීම හේතුවෙන් යැයි හිඤ්ච විශ්වාස කරයි.

තමාට දුන් ශක්තිමත් පිං අනුමෝදන්වීම නිසා එම සශ්‍රීක ප්‍රේත ස්වභාවයෙන් මිදී, එම ස්වාමීන්වහන්සේ කුරිරු ලෙස අපවත්වන අවස්ථාවේදී යටපත් වී ගිය කුසල් විපාකයන්ට ගැලපෙන සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබන්නට ඇත.

මෙම සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවය උන්වහන්සේ ලැබුවේ වැඩු ශීලයේ ආනිසංස නිසාමය. මේ දඹරන් දෙවියා ශීලයේ උන්කෘෂ්ඨ ප්‍රතිඵලයකි. මේ සටහනේ මුලදී භික්ෂුව සඳහන් කළ අයුරින්, තුන් සිවුර හැර නානකඩයක්වත් උන්වහන්සේ පරිහරණය නොකළේ තමන්ගේ උන්කෘෂ්ඨ ශීලය ධූතාංගයක් ලෙස ආරක්‍ෂා කර ගැනීමටය. මෙය සුන්දර දිව්‍ය ස්වභාවයක් වුවද භවයේ නවාතැන්පලක්මය. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට තෝතැන්නකි. එහෙත් ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රේන් පිරිනිවීම සිදුවී වසර 2550 ක් ඉකුත්ව ගිය මෙවැනි කාලවකවානුවක තම භික්ෂු ජීවිතය මෙවන් සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවයක් කරා මෙහෙයවීමට හැකිවීම මහා ජයග්‍රහණයකි. විජයග්‍රහණයකි. ගිහි පැවිදි සැවොම ආදර්ශයට ගතයුත්තකි. සිව්පසය රැස්කිරීම, ගොඩගසාගැනීම, අතහැරගැනීමට නොහැකිවීම හේතුවෙන් ලාභ සත්කාරවලට ගිපුම් හේතුවෙන්, අපවත්වීමෙන් පසු භික්ෂු ප්‍රේතයන් ලෙස ජීවත්වන පිරිස් ආරණ්‍ය ආශ්‍රිතව භික්ෂුවට දර්ශනය වී ඇත. එහෙයින් ඉහත දඹරන් දෙවියා කාලයට අනුරූපීව ජයග්‍රාහී උපතකි. නමුත් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ යම් හෙයකින් මුල් සද්දන්ත ප්‍රේත උපතින් මිදීමට නොහැකිවූවානම් සතර අපායේ දිගින් දිගටම රැදී සිටීමට තරම් අවදානමක් සහිත තැනකට පත්වීමය. එහෙත් අනුමෝදන් කරන ලද කුසල්වල ශක්තිය නිසා සතර අපායේ උපතින් මිදින. කල්‍යාණ මිත්‍ර ඇසුරකින්, ගුරුවර ඇසුරකින් තොරව තමා තුළ පවතිනවා යැයි විශ්වාස කරන අධිඅවබෝධාත්මක තත්ත්වයන් ගැන වැරදි වැටහීම ඇතිකරගැනීම නිසා මෙවැනි තත්ත්වයන්ට තමන් පත්වීම ස්වභාවිකය. හුදුදෙකලාව මෙන්ම, පැවිදි ජීවිතයේ ලැබෙන සැපත් දුකක් ඔබ ඇලීමට, ගැටීමට හෝ උපේක්‍ෂාවීමට යා යුතු නැත. ඔබ දැකිය යුත්තේ ඉහත ධර්මතාවල අස්ථිරභාවයයි.

වනවාසී, එකලා, හුදෙකලා ප්‍රතිපදාවට ඔබ යොමුවීම ඔබ දැඩි ලෙස කම්පාවට පත්වන සිද්ධියක්. වියරු වැටෙන ස්වභාවයක්. රූපයට ඇති ඇලීමත්, ගැටීමත්, උපේක්‍ෂාවත් මාර ධර්මයේ ශබ්දකෝෂයයි. ඔබ මෙතෙක් දේවභාෂිතයක් ලෙස රැක්කේ මාර ශබ්දකෝෂයේ අර්ථයයි. වනවාසී, නිවීමේ ප්‍රතිපදාව යනු ඉහත අර්ථයේ විරුද්ධාර්ථයයි. පිංවත් ඔබ එම අර්ථයට විරුද්ධව යනවිට මාරයාගේ කිපීම සාධාරණය. එහෙත් මාරයා කිපෙන්නේ මනුෂ්‍යයා කිපෙන ආකාරයට නොවේ. උපක්‍රමශීලීවය. මාරයා වැඩිපුර සිනාසෙන්නේ වැඩිපුර කිපුන වෙලාවටය. මෙය හඳුනාගැනීමට දුෂ්කර, අතිභයානක වරිත ස්වභාවයකි. මෙහිදී ඔබ දුකද සැපද, තැනද නොතැනද, මෙමත්‍රියද වෛරයද පටලවාගනී. අර්ථයන් වෙනස්ව දකියි. පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ සැතපෙන කොට්ටය යටට වැඩිය ධාතුන්වහන්සේලාද, වෛතෘ කර්මාන්තයද, සෙලියුලර් දුරකථනයද හුදෙකලාව වැඩසිටි වනවාසී ස්වාමීන්වහන්සේට මාරයා ලබාදුන් භව තෑගිය. මෙම භවතෑගි පාර්සල් එපා නොකියා ලබාගැනීම මාර ධර්මයේ ස්වභාවයයි. එපා කීමට ඔබට සිත නොදෙන්නේ මේවා පාර්සල් කර ඇති විසිතුරු දවටනයන් නිසාමය. දවටනය නිර්මාණය කරන්නේ මාර දුවරුන්ය. තණ්හා, රතී, රහා සුරූපී යුවතියන් තිදෙනාගේ ඇස්කොණින් ප්‍රකාශ වන කාමයේ, රූපයේ, ආශ්වාදයේ චින්දනයට ඔබ මුළාවනවා ඇත. මෙම තණ්හා, රතී, රහා මාර දුවරුන් තිදෙනා වරෙක නිළියන් සේද, වරෙක නාටිකාංගනාවන් සේද, තවත් වරෙක රෝගියෙක්, මිනිස් දුවක් ලෙසද ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත. මේ චරිතයන් එම දුවරුන්ගේ ලැජ්ජා නැතිකමය. තණ්හාවට, රාගයට, රතියට ලැජ්ජාවක් නැති බව ඔබද හොඳින්ම දන්නා කරුණකි. ඔබ රූපය අවබෝධකරගන්නා තාක් කල් මාරදුවරුන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ඔබට මිදීමට නොහැකිය. යම් මොහොතක පිංවත් ඔබ රූපය අවබෝධකරගතහොත් මාර දුවරුන්ට වන්නේ ඔබ ඉදිරියෙන් පලා යෑමට පමණක්මය.

ඉහත අපවත් වූ පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේටද පසුකාලීනව සෙලියුලර් දුරකථනයක් පරිහරණයට ගැනීමට තරම් පරිසරයක් නිර්මාණය කළේ ඉහත මාර ධර්මයන්මය. එහෙත් උන්වහන්සේ තම ජීවිතය තුළින් ආරක්‍ෂාකරගත් ශීලයද තණ්හාව, මාන්තය විසින් ග්‍රහණයට ගන්නා ලද ස්වභාවයක් දක්නට තිබිණි. එහෙත් උන්වහන්සේගේ පරලොව සැපය සඳහා එම ශීලය කල්‍යාණමිත්‍රයක් සේ උපකාර කළේ යැයි භික්ෂුව විශ්වාස කරයි.

මේ කථා පුවත මෙහි සටහන් කළේ පිංවත් ගිහි පැවිදි ඔබට, ශීලයේ අගය, ශීලයේ සෘද්ධිමත්භාවය පැහැදිළිකර පෙන්වීමටය. ශීලය සෘද්ධියක් වන්නේ එය ඔබව ලෞකික සැපයේ ඉහළටම ඔසවාතබන බැවිනි. ඔබත් සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක දඹරන් කැටයමින් කළ සුන්දර දෙවියෙක් වීමට ජීවිතය තුළින් උතුම් ශීලයක් ආරක්‍ෂා කරගන්න. ආර්යකාන්ත ශීලයක් ලෙස එය ආරක්‍ෂාකරගන්න. සතර අපායෙන් මිදී ඔබ කැමති කාලයකදී නිවී සැනසී යන්න.

මේ කථාවේ සඳහන් එම සද්දන්ත ප්‍රේතයාට තද කළු පැහැති ශරීර වර්ණයක් ලැබී තිබුණේ කුරිරු අලි ප්‍රහාරයේදී ඇති වූ දැඩි ක්‍රෝධය නිසාම විය යුතුය. දිව්‍ය ස්වභාවයේදී එම දෙවියාට දඹරන් පැහැය ලැබුණේ යටපත්වී තිබූ ශීලයේ ආනිසංස නිසාම විය යුතුය. ක්‍රෝධයේ කළු පැහැයත්, ශීලයේ දඹරන් පැහැයත් පිංවත් ඔබට කියාදෙන පාඩම අතිවිශිෂ්ටය.

මේ කථාපුවත කියවා ඔබද ඔබ කැමති වර්ණය තෝරාගන්න. ඊට අනුරූපීව ජීවිතය ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඔබ තුළ නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ, මෝහ වැඩෙන්නේ නම් ඒ තුළින් වැඩෙන්නේ ප්‍රේතානුස්සතියයි. ඔබ තුළින්

දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය නිරතුරුවම වැඩෙන්නේ නම් ඒ තුළින් වැඩෙන්නේ දේවානුස්සතියයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ එම ධර්මය ඉහත ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වීමෙන් පසු ලැබූ ජීවිත දෙකෙන් ඉතා නිවැරදිව අත්දැකීමට ඔබට හැකිය. එහෙයින් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවෙන් යුතුව ලොවතුරා බුදුසමිදුන් දේශනා කර වදාළ සත්පුරුෂ ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් වැඩීමට උත්සාහ ගන්න. වර්තමාන සමාජය තුළ පවතින දැඩි තරගකාරීත්වය, සංකීර්ණ බව නිසා අනපේක්ෂිත ආකාරයෙන් ඔබ මියගියද, ජීවිතය තුළදී ඔබ රැස්කරගත් දාන, ශීල, භාවනා වල ශක්තිය පින, කුසලය කුමන අභියෝගයක් හමුවේ වුවද ඔබට සසර පිහිටට පැමිණෙන බව, ඔබව අතහැර නොයන බව මේ සිද්ධියෙන් පැහැදිළිවනු ඇත. හව ගමන නිමාකරගන්නාතුරු ඔබට සසර පිහිටට සිටින එකම කලාපය මිතුරා තෙරුවන් සරණ විනා අන් කුමන සරණක්ද? පිහිටක්ද?

තෙරුවන් සරණ නැමැති පුණ්‍ය කෙතේ ඔබ දානය, ශීලය, මෛත්‍රියේ බීජයන් අඩු වැඩි බවකින් තොරව වපුරාගතහොත් එහි නියත සශ්‍රික අස්වැන්න ආයුශ, වර්ණ, සැපය, බලය වනු ඇත. ඉහත කරුණු පැහැදිලිකරගෙන ඔබ ප්‍රඥාව වඩවාගත යුතුය. ලොවතරු බුදුරජාණන්වහන්සේ තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව, දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය නිරතුරුවම ජීවිතය තුළින් වඩන්න කියලයි දේශනා කර වදාළේ, ඉහත ධර්මතාවයන් ඔබට සතර අපායෙන් මිදීම සාක්ෂාත් කරදෙන ධර්මතාවයන් නිසාය. මුලින්ම ඔබ සතර අපායෙන් මිදෙන්න. ඒ සඳහා ඉහත ධර්මයන් ඔබේ ජීවිතයේ හවුල්කරුවා කරගන්න. කොටස්කරුවෙක් කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව, දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය ජීවිතය තුළින් වඩන විට පිංවත් ගිහි පැවිදි ඔබ විශේෂයෙන් අවධානයෙන් ඉන්න ඕනේ. මාර ධර්මයන් පිළිබඳව තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය සැම විටම ඔබේ මේ පිරිසිදු ක්‍රියාවන් අපවිත්‍ර කරනවා. ඒවායේ ශක්තිය හීනකරනවා.

සක්කාය දිට්ඨිය නැමැති මමත්වයේ දැඩිභාවය මාර දුවරුන් ඔබට පලන්දන කටු ඔටුන්නක්. ඔබ මහත් උපාරුවෙන් එම කටු ඔටුන්න පළඳගෙන තමාවත් තමාටම අයිති නැති, නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට ලෝකයක රජකම් කරනවා. ඉහත සඳහන් කළ අලි ප්‍රහාරයෙන් අපවත් වූ පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වීමෙන් අනතුරුව සද්ධන්ත ප්‍රේත උපතකට වැටෙන්නේ උන්වහන්සේ සතර අපායෙන් නොමිදී සිටි නිසාය. දැඩි ලෙස ශීලයක් ආරක්ෂාකරගෙන ජීවත්වුවත් සතර අපායෙන් මිදීමේ මග හරස්කළේ තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නැමැති මාර සමීකරණයට උන්වහන්සේ නොදැනුවත්භාවයෙන් එකඟවී සිටි නිසාමයැයි හිඤ්ච අනුමාන කරයි. එහෙත් පිංවත් ඔබ ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ඉදිරියට ගියද, දාන ශීල භාවනා මාර්ගයේ ඉදිරියට ගියද ඔබ වෙහෙසවී ලබාගන්නා එහි ප්‍රතිඵලයන් කිලිටි කරන, හීන කරන, තණ්හාව මාන්තය දිට්ඨියේ සතරඅපායගාමී දුකටම අයිති පාප මිතුරන් ඔබ ඔබේ කලාපය මිතුරන් කර නොගන්න. ඔබේ ජීවිතය තුළ ඔබ ඔවුනට අවස්ථාවක් නොදෙන්න. එවැනි සිතක් මතු වූ සැනින් එම සිත ඔබේ නොවේයැයි අතහැර දමන්න. එම සිත දුකට අයිති බව සිතන්න. සතර අපායට අයිති බව සිතන්න. පාපමිතුරන්ට ඔබේ ගෘහයේ නවාතැන් නොදෙන්න.

මහ රහතතුන් වැඩි මග ඔස්සේ .. සතර අපායෙන් මිදෙමු - 40

කළණ මිතුරුබවේ - අගය නිමක් නොවේ

මේ සටහන ලියන මොහොතේ හිඤ්ච වැඩ සිටින්නේ අගනුවරට ආසන්නව පිහිටි ආරණ්‍යයක. මේ ආරණ්‍ය බිමේ වදුරන් 15 ක පමණ රංචුවක් සිටිනවා. සවස ඇදිරි වැට්ගෙන එනවිට හිඤ්ච දුටුවා, මේ වදුරු රැළ රාත්‍රිය ගතකිරීම සඳහා තෝරාගෙන තිබුණේ, හිඤ්ච වැඩ සිටින කුටියට ඉහළින් තිබෙන විශාල ගස් කිහිපය. සවස ඇදිරි වැට්ගෙන එනවිටත්, මේ සතුන් කොළ කමින් හැසිරෙන ශබ්දය ඇසුණා. දැන් රාත්‍රී 8 පමණ වෙලා. පැය දෙකක පමණ කාලයක සිට මෙහෙට හොඳටම වහිනවා. තද සුළඟත් සමග විදුලි කොටනවා. අහස වේගයෙන් ගොරවනවා. මේ සියලු සිදුවීම් සිදුවුවත්, ගසේ වදුරන් සිටින බවක්වත් ඇසෙන්නට නැහැ. ඒ තරමටම මේ සිදුවීම් හමුවේ වදුරන් නිහඬයි. පුංචි පැටව් බඩේ එල්ලාගත් වදුරු අම්මලා මේ රංචුවේ සිටියා. සිතල නිසා, ගෙරවිල්ල නිසා පුංචි පැටවෙක්වත් කැගසන්නේ නැහැ. මේ සතුන් සතුවත් මේ දුක විඳිනවා වගෙයි. මනුෂ්‍ය දරුවෙක්, වැඩිහිටියෙක් මේ වහින වැස්සට, සිතලට, විදුලි කෙටිල්ලට හසුවුනොත් මොනතරම් එයට එරෙහිව ප්‍රතික්‍රියා දක්වයිද? ඒත් ඒ සතුනට ඒ දුක ගැන කිසිම හැඟීමක් නැහැ. ප්‍රතිචාරයක් නැහැ.

ඒ තරමටම මේ තිරිසන් සතුන්ට දුක පත්තියත් වෙලා.

දීර්ඝ කාලයක් සතර අපායේ ඉඳලා, ඒ සතුන්ට දුක හුරුයි. දුක සැපෙන් භාරගන්නවා. මේ තරම් ගොරවමින්, විදුලි කොටමින්, සුළඟ හමමින් වැසි වසිනවිටත් දුකක් නොදැනෙන මේ සතුනට සංසාරය කොතෙක් දුර

වෙයිද?

ඒ සතුන් දුක කියන වචනයේ සැබෑ අර්ථය දන්නේ නැහැ. ඒ නිසාම කල්ප ගණනාවක් ගියද මේ සතුන්ට සුගතියේ සැප ඇති දිව්‍ය මනුෂ්‍ය උපතක් සිදුවන්නේ නැහැ. නමුත් මනුෂ්‍ය දරුවෙක්ට මේ ස්වභාවය නැහැ. වැස්සකදී, ශීතලකදී ඤාණිකව ප්‍රතිචාර දක්වනවා. ඒ අයට දුක දැනෙනවා. එහෙම දැනෙන්නේ දුක පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති නිසා. මේ තිරිසන් සත්ත්ව ජීවිතත්, ඔබගේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයත් සංසන්දනය කරලා බලන්න. මනුෂ්‍යයා දුක හඳුනාගැනීමේ, අවබෝධකරගැනීමේ හැකියාව අතින් මොනතරම් ඉදිරියෙන්ද සිටින්නේ කියලා. සසර දුක ගැන වැටහීමක් ඇතිකරගත් නිසාමයි ඔබට මේ පුණ්‍යවත්ත මනුෂ්‍ය ජීවිත ලැබිලා තිබෙන්නේ. නමුත් හැම මනුෂ්‍යයාටමත් මේ හැකියාව ලැබී නොමැති බව අපි අත්දැකීම තුළින්ම තේරුම්ගන්න ඕනේ. දිනක් හිඤ්ච හමුවට බොහොම සැපට හැදුණු, සුරතල් ලොකු තරුණ ඇල්සේෂන් බල්ලෙක් සමග පැමිණි නෝනා කෙනෙක් මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. 'හාමුදුරුවනේ මට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔබ වහන්සේගෙන් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙනවා' කියලා. හිඤ්ච සිතුවා ධර්මය ගැන ප්‍රශ්නයක් වෙන්තැනිය කියලා. 'හාමුදුරුවනේ මේ මගේ සුරතල් බල්ලා ඊළඟ ආත්මයේදී මගේ දරුවෙක් කරගන්න මට ඕනේ. ඒක කරගන්නේ කොහොමද?' ප්‍රශ්නය ඇය ඇසුවේ කිසිම චකිතයකින් තොරවයි. ඇයට දියයුතු එකම පිළිතුර නම් 'ලබන ආත්මයේ මේ බල්ලා ඔබේ දරුවෙක් කරගන්න ඉඩක් නැහැ. හැබැයි ඊළඟ උපතේදී ඔබ සුතබයකුගේ කුසේ බැල්ලි පැටවෙක්ව ඉපදෙන්න හොඳටම ඉඩ තිබෙනවා. මේ සුතබ සංඥාව ඔබ සිතින් ඉවත් කර නොගත්තොත්.....' කියලා

බලන්න මේ බුද්ධෝත්පාද කාලයකදී ලැබූ මනුෂ්‍ය ජීවිතයත්, තිරිසන් යෝනියේ උපත ලද සතෙකුත් අතර තිබෙන පරතරය දකින්න දක්‍ෂ නැහැ. ඇය සමාජයේ ඉහළ තලයේ වන සමාජ තත්ත්වයක් හිමි කාන්තාවක්. තමා සසර කළ මහා පුණ්‍ය ශක්තියකින් ලබාගත් මේ මිනිසත්ඛව දක්‍ෂභාවයෙන් කළමනාකරණය කිරීමට ඇති නොහැකියාව නිසාමයි සත්ත්වයා සතර අපායට වැටෙන්නේ. මේ දක්‍ෂභාවය මතුකර දෙන්නේ කළ්‍යාණමිත්‍ර ආශ්‍රය මගින්මයි. වර්තමාන සමාජයේ අලුත්ම විලාසිතාව තමයි සමහර පිංවතුන් කළ්‍යාණමිත්‍රයින් ලෙස ඇසුරු කරන්නේ තිරිසන් සතුන් වීම. මනුෂ්‍යයන්ට වඩා තිරිසන් සතුන් හොඳ යැයි කියා තිරිසන් යෝනියේ සතුන් කළ්‍යාණ මිත්‍රයන් ලෙස ඇසුරු කරයි.

කළ්‍යාණ මිත්‍ර සතුන් ගැන කථා කිරීමේදී ගෙවල්වල ඇති කරන සුරතල් විසිතුරු මාළු ගැනද මතකය අවදි විය. ඔක්සිජන් නල ක්‍රියාත්මක වන මාළු ටැංකි නිවාස වලට විලාසිතාවක් සේ එකතුවී තිබේ. සමහරවිට ගෙදර පිහිටි කෘත්‍රිම මැද මිදුලේ ඇති පොකුණේ මාළු ඇති කරයි. ගෙදර පිංවත් නෝනා මහත්මයා මාළු ටැංකිය ඉදිරිපිට භාන්සි පුටුව තබාගෙන විවේකය ගතකරන්නේ මාළුන්ගේ හැසිරීම්වලට දෙස බලමිනි. පිංවත් නෝනා මහත්වරු දවසේ වැඩි වේලාවක් මාළු ටැංකියේ වමන්කාරය නරඹයි. මෙය සමාජයේ පැතිරීගෙන යන අලුත් 'භාවනාවකි'. මේ භාවනාවට අපි 'මාළු ටැංකි භාවනාව' යැයි කියමු. මේ භාවනා කිරීම් නිසා අධික රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩුවන බව වෛද්‍ය මතයක් ලෙස ඔවුන් දක්වයි. එය ඔවුන් තරයේ විශ්වාස කරයි. ඒ නිසාම විවේක කාලයේ 'මාළු ටැංකි භාවනාව' කරයි. සැබැවින්ම මෙය භාවනාවකි. ඒ කියන්නේ වැඩිමකි. නමුත් වැඩෙන්නේ තිරිසන් සත්ත්ව සංඥාවයි. මාළුන් පිළිබඳ කැමැත්තයි. ඡන්ද රාගයයි. ඒ කියන්නේ ඔබ නොදැනුවත්භාවයෙන් වඩන්නේ සතර අපායයි. එහි මාළු බිත්තරයක ප්‍රතිසන්ධියයි. දහස් ගණනින් වියදම් කරලා, විසිතුරු මාළු සුරතලයට හදලා, රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩු කරගන්න ගිහිල්ලා ඔබ වැටෙන්නාවූ අගාධයක ගැඹුර කොපමණක්ද? මේ පිංවත් නෝනා මහත්වරුන්, තමන්ට නිරෝගීභාවයට පාර පෙන්වන, කළ්‍යාණමිත්‍රයින් වශයෙන් සලකන්නේ තිරිසන් යෝනියේ මාළුන්ය. එම කළ්‍යාණමිත්‍රයා තිරිසන් යෝනියට යැමට ඔබට පාර කියාදෙනු නියතය. 'කළ්‍යාණ මිත්‍රයා' යන්නෙහි අරුට පවා අප නිවැරදිව හඳුනාගත යුතුව ඇත. කළ්‍යාණමිත්‍රයා යනු කල්ප සියගණනක් ඔබට දුක්දෙන, සතර අපායෙන් ඔබව මුදාගැනීමට මාර්ගය පහදා දෙන උත්තමයාය. ඔහු අවිද්‍යාවේ අඳුරෙන් ඔබව දුරස්කොට, ප්‍රඥාවේ ආලෝකය දෙසට යොමුකරයි. මෙවැනි කළ්‍යාණමිත්‍රයෙක් ඔබ සොයාගැනීමට නම්, මුළින්ම ඔබ ඔබට කළ්‍යාණමිත්‍රයෙක් විය යුතුය. ඔබ ඔබට කළ්‍යාණමිත්‍රයෙකු වන්නේ බාහිර කළ්‍යාණමිත්‍රයකු ආශ්‍රය කිරීමට, සොයාගැනීමට පෙරාතුව එවැනි සත්පුරුෂ කළ්‍යාණමිත්‍රයෙකු ඇසුරු කිරීම වලක්වන ඔබ තුළ ඇති මාන්‍යය පරාජය කර නිහතමානීකම ඇතිකරගැනීම තුළින්ය. ඔබ තුළ ඇති අභංකාරකම, මාන්‍යය පරාජය නොකොට, ඔබ නිහතමානී නොවුනහොත් සත්පුරුෂ කළ්‍යාණමිත්‍රයින් සිය ගණනක් ඔබට මුණගැසුනද, ඔබ ඔබගේ මතවාද, දෘෂ්ඨිවල පැටලී තව තව අකුසල් රැස්කර ගන්නවා විනා, යහපත කරා ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකරයි.

සැබෑ කළ්‍යාණමිත්‍රයා මතවාදයක, දෘෂ්ඨියක එල්ලිගත් අයකු නොවේ. ඔහු සම්මා සම්බුද්ධ ඥාණයෙන් අවබෝධකර වදාළ ශ්‍රී සද්ධර්මය, එකම මාර්ගය කරගත්තෙකි. එය දෘෂ්ඨි මතවාද නැති විවෘත ධර්මයකි. හිඤ්චගේ හිඤ්ච ජීවිතය තුළදී, මේ අභංකාරභාවය නිසා මොන තරම් ගිහි පැවිදි පිරිසක් අකුසල් කරගන්නවා

දැකලා තිබෙනවාද. වචනයෙන් කියන්නට අකමැති අකුසල් කරගෙන සිටිනවාද. හිඤ්ච මේ මොහොතේ යම් අවබෝධාත්මක ස්වභාවයක සිටිනවා නම් එහි මුල්ම ගෞරවය හිමිවන්නේ හිඤ්ච තුළ ගොඩනගාගත් නිහතමානීකමටමයි. එම නිහතමානීකම හිඤ්ච ඇතිකරගත්තේ සද්ධර්ම ශ්‍රවණය නිසාමයි. ඒ තුළින් වැඩුණු තෙරුවන් කෙරෙහි වූ ශ්‍රද්ධාව නිසාමයි. සංසාරිකව වැඩූ පුරුදු නිසාමයි. ඒ නිහතමානීකම හිඤ්චට නොතිබුණානම් හිඤ්ච තවම සතරඅපායෙන්වත් මිදී නොමැති අසරණම ගිහියෙක්.

මුළුත්ම හිඤ්ච, හිඤ්චට සත්පුරුෂයෙක් වුණා. දෙවැනුව සත්පුරුෂ ආශ්‍රය සොයාගෙන ගියා. සාධු³/₄ සාධු³/₄ ඒ නිහතමානීභාවයට මාගේ නමස්කාරය වේවා⁴

තෙරුවන් නමස්කාරය කළාට අනතුරුව මා නමස්කාරය කරන්නේ ඒ නිහතමානීභාවයටමය. නමුත් ඔබ අදක්‍ෂනම් සංසාරික පුරුදු හිඟ නම් මේ ප්‍රතිපදාව තුළ වැඩෙන්නේ අභංකාරකමමය. මේ අවාසනාවන්තභාවයෙන් ඔබ වහ වහා මිදිය යුතුය.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ.. 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 41 කොටස

මේ බිහිසුණු සිර දඬුවමින් නිදහස් නොවුනහොත්....

හිඤ්ච ඉදිරියට පැමිණි එක් පිංවත් මහත්මයෙක්, තමා තුළ තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ශ්‍රද්ධාව ගැන විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා. 'භාමුදුරුවනේ මා තුළ ඇති ශ්‍රද්ධාව නිසා අලියෙක් ඉදිරියට වුණත් යන්න මට පුළුවන්' කියලා. තමා තුළ වඩවාගත් ශ්‍රද්ධාව මමත්වය, මාන්නය තුළින් මොනතරම් අපවිත්රභාවයට පත්කරගෙන තිබෙනවාද?

මෙය මෝහ මූලික ශ්‍රද්ධාවකි. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇතිකරගත්තේ අලි ඉදිරියට යෑමට නොවේ. අලියා ඉදිරියට යන්නය කියලා අපව මෙහෙයවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමට පුරුදුවීමටය. අලි ඉදිරියට යෑමට නම් ඔබ කළ යුත්තේ සත්වෝද්‍යානයට ගොස් ඇත්ගොව්වකු වීමට අදාළ පාඨමාලාවක් හැදෑරීමය. තෙරුවන් සරණ යන්නේ ධර්ම මාර්ගයේ ඉදිරියට යෑමටය. චීරයන් වීමට නොවේ. ඔබව චීරයෙක් කිරීමට හදන්නේ මාරයාමය. චීරත්වය ඔබට ආරෝපනය කර සක්කාය දිට්ඨිය පෝෂණය කිරීම මාරධර්මයයි. හිඤ්ච එම පිංවත් මහත්මයාට කියා සිටියේ 'මහත්තයෝ, සිත නැවත ඔවැති ප්‍රකාශයක් ප්‍රකාශ කරන්න හදනකොට, තමා තමාටම ටොක්කක් ඇනගන්න' කියායි. මෙය 'හරක් සිතක්' යැයි සිතන ලෙසයි. යම් හෙයකින් එම මහතා, ඔබ මෝහ මූලික ශ්‍රද්ධාව දරාගෙන වල් අලියෙක් ඉදිරියට ගියානම් එය ඔහුගේ විනාශය වීමටද ඉඩ තිබිණි. දැඩි චීරයෙන් ධර්ම මාර්ගයේ ඉදිරියටම යෑමට උත්සහ කරන පිංවතුන්ව, මාරයා එම ගමනින් ආපස්සට හරවන්නේ තත්භාව, මාන්නය, දිට්ඨිය කියන ධර්මතාවයන් හරහාමය.

ඔබ මේ හව ගමනින් නිදහස් වෙනවාට මාරයා අකමැතිය. මේ බව ඔබ හොඳින් තේරුම්ගෙන තත්භාව, මාන්නය, දිට්ඨිය කියන අසත්පුරුෂ ධර්මයන් පරාජයට පත්කළහොත්, ලෝකය නැමැති මාරයාගේ හිර ගෙදරින් නිදහස් වීමට ඔබට හැකිය. ඔබ ලබන එම නිදහස, ජීවිතාන්තය දක්වා ලැබූ සිර දඬුවමකින් නිදහස් වීමට වඩා ලක්‍ෂ වාරයක නිදහස්වීමකි. කල්ප සියක් කෝටි, ප්‍රකෝටි ගණනක සිට අතීතයේදී ගෙවන ලද, අනාගතයේදී ගෙවාදැමීමට නියමිත අති බිහිසුණු සිර දඬුවමකින් නිදහස්වීමක්ය.

චිත්තිකරුවාත්, පැමිණිලිකරුවාත්, වැරදිකරුවාත්, විනිසුරුවරයාත්, විනිසුරුකරුවාත්, අළුගෝසුවාත්, ඔබම වූ ලොවක, නිදහස්වීම පසෙක තබා, බන්ධනාගාරගතව සිටීම සැපයක්කොට දකින, සිරකරුවකුගේ මනෝභාවයෙන් මිදීමට කාලයයි මේ. සම්මා සම්බුද්ධ මාර්ගයයි මේ. සිරකාර මනෝභාවය ඔබ තුළ ඇතිකරන්නේ තත්භාව, මාන්නය, දිට්ඨිය විසින්මය. මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාමය. ඔබට රිදුම්දෙන මේ හව තුවාලය, සුවපත් කරගැනීම සඳහා වෙහෙසෙන සෑම මොහොතකම, සුවපත්වෙමින් යන තුවාලය මත මාරයා විසින් තත්භාව, මාන්නය, දිට්ඨිය නැමැති ඉහත විෂබීජ තබයි. තුවාලයේ වේදනාව මතට , මාර දූවරුන්ගේ

සියුමැලි ඇඟිලි තුඩු වලින් ලැබෙන පහස, සැපය නිසාම ඔබ ඒ විෂබීජයන්ට කැමතිය. ප්‍රියය. මේ පහස, සැපය අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමට අප ප්‍රමාදවෙන්තේ විදීමට ඇති ඡන්දරාගය නිසාමය. තුවලයත්, වේදනාවත් ඔබගේමය. ප්‍රශ්නය වන්නේ එය ඔඩුදුවවා ගන්නේ ඔබ විසින්ම වීමය. ඔඩුදිවීම යනු කුණුවීමයි. මේ කුණුවූ අධ්‍යාත්මය අයිති සතර අපායටය.

හික්කු ව ඉහත සටහන සටහන් කළේ අදක්‍ෂභාවය නිසා සතර අපායට වැටුණු මනුෂ්‍යයෙක් පිළිබඳ කරුණු සඳහන් කරන්නටය. එක්තරා මහත්මයෙක් සිටියා, ඔහු පදිංචිව සිටියේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයෙයි. ඔහු දක්‍ෂ පිහිනුම්කරුවෙක්. නිරතුරුවම ගැඹුරු දියේ පිහිනන්නා දක්‍ෂයි. ඔහු ගැන දන්නා කිසිවෙක් සිතන්න නැතුව ඇති මොහු කවදාකවත් දියේ ගිලී මිය යයි කියලා. අපි නොසිතන දේවල්, හේතුඵල ධර්මයන් නිසාම සිදුවන ලෝකයේ මේ මහත්මයා මුහුදේ පිහිනීමට ගොස් ජලයේ ගිලී මියයනවා. බලන්න ස්ථිර ශක්තිමත්භාවයෙන් ගන්නා වූ ලෝකය, 'මම' මොහොතින් බිඳී විසිර ගිය ස්වභාවය.

පිහිනුම් දක්‍ෂයෙක් කියන නොබිඳෙන විශ්වාසය, මොහොතකින් බිඳී ගියා. මොහුගේ කකුලේ කෙත්ඛ පෙරළීම හේතුවෙන්. මොහු ගොඩාක් පිං දහම් කරගත්ත අයෙක් නොවෙයි. විනෝදශීලීව ජීවත්වූ අයෙක්. මේ මරණය සිදුවෙලා මාස 4කට විතර පස්සේ මේ මියගිය මහත්මයා අරමුණුකොට සිටියදී හික්කු ව ඉදිරියට පාවෙන ස්වභාවයේ මිනිස් රුවක් පැමිණියා. මේ සත්වයාට තිබුණේ බොහෝම සියුම් කයක්. පොළොවෙන් මීටර 3ක් පමණ උසින් හික්කු ව ඔහුව දැක්කේ. පාවෙන ස්වභාවයේ සත්ත්වයෙක්. මිනිස් රුවක්. හරියට භූත ස්වභාවයක් වගේ. මේ මිනිස් කයක් සහිත සියුම් සත්ත්වයාගේ මුහුණේ ස්වභාවය ඔබට විස්තර කරනවා. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඔබ යමෙකු=ගේ බෙල්ල මිරිකනවා. එතකොට ඔහුගේ මුත් ස්වභාවය ඔබට මතකද? ඇස් ලොකුවෙලා, උඩගිහිල්ලා, නළල රැළිවෙලා.... මරණයේ රැළුණ මුහුණක් නේද ඔබ දකින්නේ. මෙන්න මේ ස්වභාවයේ මරණහීය

රැළුණු, ඇස් ලොකුවී ගිය, නළල රැළිවැටුණු ස්වභාවයක් තමයි මේ භූත සත්වයාට තිබුණේ . මොහු තුෂ්නීභූතව සිටියේ හරියට හිරාත්ත වෙලා වගේ. ඔබ එය මෙහෙම සිතන්නකෝ. මනුෂ්‍යයෙකුගේ හිසට පොල්ලකින් ගැසුවහොත් ඔහුට මොහොතක් යනතුරු සිතාගන්න බැහැ නේද මොකක්ද වුණේ කියලා. මෙවැනි ස්වභාවයකුයි මේ භූත සත්ත්වයා තුළ දිස්වුණේ. විනාඩි 2කින් පමණ එම භූත සත්ත්වයා දර්ශනයෙන් නොපෙනී ගියා.

හික්කු ව සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටුව එම භූත සත්ත්වයා ගැන තැබෙන පහත සටහන අනුමාන වශයෙනුයි ගලපා සටහන් කරන්නේ.

තමා තුළ තිබූ පිහිනීමේ හැකියාව නිසා දියේ ගිලී මියයන මොහොතේ මොහුට හිතාගන්නවත් බැරිවෙලා තිබෙනවා තමාට මොකද වුණේ කියලා. තමාගේ හැකියාවන් ගැන නිත්‍යභාවයෙන්, ස්ථිරභාවයෙන් මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් ගන්න අයට එම හැකියාවන් වරදිනවිට පරදිනවිට විශාල තැතිගැනීමක් හටගන්නවා. ජලය තුළ ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක් කරන විට ශක්තිමත් කුසල් හෝ අකුසල් සිතක් පහල වන අවස්ථා අඩුයි. මොකද චිත්තතාව සකස් වෙන්නේ ජීවිතය බේරාගැනීමට අදාළව. මේ හේතුවෙන් මරණයේ තැතිගැන්ම සමගම අවසාන සිත සකස් වෙලා ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය අල්ලාගන්නවා. මෙහිදී ශක්තිමත් කුසල් අකුසල් සිතක් සකස් නොවූන නිසා සිදුවන්නේ බොහෝම සියුම් ස්වභාවයේ උපතක්. මැරෙන වේලාවේ සකස්වූ තැතිගැන්මේ ස්වභාවයෙන්ම රුව ගුණ සහිත සිත් පරම්පරාවක් තමයි ඉදිරියට සකස් වෙන්නේ. මේ භූත සත්වයා හරියට හරියට තද නින්දේ සිට පිබිදුණු කෙනෙක් වගේ. තවම මොකුත් සිතාගන්න, අල්ලාගන්න බැ ශක්තිමත්ව. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකිරීම මෙයට එකම හේතුව වෙනවා.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ....
වෙරළ ගස් උපාදානය

ජලයේ ගිලී මියගිය මහත්මයාගේ ඥාතීන් හික්කවගෙන් විමසුවා කුමක්ද මේ සත්වයා ඉහත ස්වභාවයෙන් මුදවාගැනීමට කළයුත්තේ කියලා. අනුමාන වශයෙන් හික්කව ප්‍රකාශ කළා මහා සංඝරත්නය උදෙසා දානයක් දෙන්න, මරණයට කැපවූ සතුන් නිදහස් කරන්න කියලා. දානය දෙන්න කීවේ ඒ සත්වයාට ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය ලබාදීමට. මරණයට කැපවූ සතෙක් නිදහස් කරන්න කීවේ එම සත්වයා මරණබියෙන් තැනිගැනීමෙන් තවම ජීවත්වන නිසාය. සියක් නමකට අධික මහාසංඝරත්නයට සාංඝික දානයක් ප්‍රජාකරලා, මස්කඩයෙන් කුකුලෙක් නිදහස්කරලා අරමුණ වශයෙන් ඒ අය මතක තබාගත්තේ තම ඥාතියා ඉහත භූත ස්වභාවයෙන් මිදී සුගතියක් ලබාගනිත්වා කියලයි. මේ ආකාරයෙන් පිං අනුමෝදන් කළාට පසුව දිනක් හික්කව සමාධියෙන් පසුවෙන විට හික්කවට දර්ශණය වූයේ හොඳින් අතුවලින් පිරුණු ගසකි. එම ගසේ අතු අතරින් හික්කවට දර්ශණය නොවූ අයෙක් ප්‍රකාශ කළේ 'මම දැන් සිටින්නේ වෙරළ ගසේ' කියාය. දර්ශනය මෙතැනින් නිමාවිය. අදාළ ඥාතීන්ගෙන් හික්කව විමසුවා තම මියගිය ඥාතියාගේ නිවසේ වෙරළ ගසක් තිබෙනවාද කියලා. එවිට ඒ අය 'නැහැ' කියලා කිව්වා. එහෙමනම් ඔබලාගේ නිවසේ වෙරළ ගසක් තිබෙනවාද ඇහුවා. ඒ අය කීවා ගෙදර දොරකඩම වෙරළ ගසක් තිබෙනවාය කියලා.

බලන්න මේ සත්වයා උපාදානය කරපු හැටි. ඉහත සඳහන් කළ භූත සත්වයා වෙනුවෙන් සියක් නමක් වූ මහාසංඝරත්නයට දානයක් පිළිගන්වලා, සතුන් නිදහස් කරලා සියලුම පිංකම් සිදු කළේ ඔහුගේ වැඩිමහල් සහෝදරයා. මේ මියගිය මහත්මයාගේ දරුවාත් දැන් සිටින්නේ මේ වැඩිමහල් සහෝදරයාගේ නිවසේ. මේ සහෝදරයින් දෙදෙනා බොහෝම ලෙන්ගතුව ජීවත්වුණ දෙදෙනෙක්. වැඩිමහල් සහෝදරයා බොහෝම සද්ආධානත්ත බෞද්ධයෙක්.

දියේ ගිලී මිය ගිය තම බාලසහෝදරයා මියගිය පසු මුලින්ම ලැබූ තැනි ගත් ස්වභාවයේ සියුම් භූත ස්වභාවයක සිටියත්, තම වැඩිමහල් සහෝදරයා සහ ඥාතීන් කරපු ශක්තිමත් පින නිසා එම භූත ස්වභාවයෙන් මිදුනා. තැනි ගැනීමෙන් මිදුනා. මරණ භිය පහව ගියා. එය හරියට තද නින්දෙන් අවදිවූන මනුෂ්‍යයෙක් මුහුණට වතුර ඉසගන්න වගේ. ඔහුට දැනෙන්න, දකින්න ලැබුන තමාව අරමුණු කර අනුමෝදන් කළ පින. එහෙත් මේ අවාසනාවන්ත සත්වයා ඤාණිකව ඔහුගේ කැමත්ත ඡන්ද රාගයෙන් අල්ලා ගත්තා. ඒ කැමැත්ත තමයි තමාට පිං අනුමෝදන් කිරීම සිදුකළ කුඩාකාලයේ සිට සහෝදරත්වයෙන් බැදුණු මෙන්ම මියගිය ඔහුගේ දරුවාද ඒ මොහොතේ ජීවත්වූ තම වැඩිහිටි සහෝදරයාගේ නිවසේ ඉදිරිපිට දොරටුව යාබද වෙරළ ගස. අර ශක්තිමත් පින දැනෙද්දීම තෘෂ්නිමිභූත භූත ස්වභාවයෙන් මිදුනත්, ඔහු නැවත ප්‍රතිසන්ධියක් ලැබුවේ වෙරළ ගසේ. වෙරළ ගසේ අතු අතරින් මේ සත්වයා කටහඬ පමණයි ඉදිරිපත් කළේ. ඔහුගේ කයේ ස්වභාවය හික්කවට අරමුණු වූයේ නැහැ. ඔහු රුක්දෙවියෙක්ද එසේත් නොමැතිනම් පරදත්ත රූප ජීවී වැනි ප්‍රේත කොට්ඨාශයකට අයත් කෙනෙක්ද කියන්න හික්කව දන්නේ නැහැ.

මෙතැනදී සිදුවූ අවාසනාවන්ත සිදුවීම තමයි, මොහු පිං අනුමෝදන්ව සිටියදීත් ශක්තිමත් නොවූ තැනක් උපාදානයකර ගැනීම. ඊට එකම හේතුව ජීවත්ව සිටිය කාලය තුළදී දානය, ශීලය, තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව ජීවිතය තුළින් පුරුදු පුහුණු නොකිරීම. ඥාතීන් දරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය. මේ ඡන්ද රාගයද ඇතිවෙන්නේ දන් "මෙන් ජීවිතය තුළින් අතහැරීමේ ශක්තිය ඇති කරනොගැනීම නිසාය. මොහු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පුරුදු පුහුණු කරපු ශක්තිමත් ධර්මශක්තියක් තිබුණා නම් භූත ස්වභාවයෙන් මිදෙන මොහොතේ එම අතීත ධර්ම ශක්තිය මතුවී ශක්තිමත් මනුෂ්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලැබීමට ඉඩ තිබිණි යැයි හික්කව අනුමාන කරයි.

මේ මොහොතේ මොහු කොහේ සිටිනවා දැයි හික්කව නොදනී. නමුත් අදාළ ඥාතීන් හික්කවගෙන් විමසුවේ දැන් කුමක් කළයුතු දැයි කියලාය. 'දැන් මොනවා කරන්නද? මොහු වෙරළ ගසේ රැඳී සිටින්නේ යමක් දැඩි ලෙස ඡන්ද රාගයෙන් අල්ලාගෙන. එම ඡන්ද රාගය තිබෙන තාක්කල් මොහු මෙතනින් ගලවා ගන්න බැහැ. මෙයා ගෙදර දොරටුව ඉදිරියේම ගසට වෙලා තම සහෝදරයා, දරුවා, ඥාතීන් බලමින්, දකිමින්, සතුවෙමින් ඇති. ඔබ කළ යුත්තේ මේ වෙරළ ගස මුල ආසනයක් හදලා, දිනපතා එම ආසනයමත ඉදගෙන මේ ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස, කය අනිත්‍යයයි කියලා සජ්ජායනය කරන්න. නැවත නැවත මෙය ඇසෙන විට ඔහු සිතන්න

ගනී මේ කියන්නේ මොකක්ද කියලා. අර්ථය, ශබ්දය, රසය ටික ටික දැනේවි. කුසල් සිතුවිලි මතුවේවි වෙනසක් සිදුවෙන්න පුළුවන් ඔතනින් පමණයි. 'හැබැයි මොනම හේතුවක් නිසාවත් තම ඥාතියා මෙවැනි ජීවිතයක් ලබා වෙරළ ගසේ සිටිනවා යැයි ගෙදර අනෙක් අයට කියන්න එපා' යැයි හිඤ්ඤා කිව්වා. එයට හේතුව ජීවත්ව සිටින අයට අමනුෂ්‍ය සංඥා වැඩෙන නිසාය. තම වැඩිහිටි සහෝදරයා තමාගේ අධ්‍යාත්මික වර්ධනය උදෙසා වෙරළ ගස මුල දැනටත් අනිත්‍ය සජ්ජායනාව කරනවා ඇතැයි හිඤ්ඤා අනුමාන කරයි. එය මියගිය අයට සේම ජීවත්ව සිටින අයටද ආශීර්වාදයක් මිස දුක පිණිස හේතුවන දෙයක් නොවේ. ජීවත්ව සිටින තැනැත්තාටද එය සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා හොඳ කමටහනකි. ඔබද මේ සටහන කියවා යම් කුසල් සිතක් ඇතිවුනා නම් එම පින එම ඥාතියාට අනුමෝදන් වේවායි සිතන්න. ඔහුට එය සුගතියක ඉපදීමට මහෝපකාරීවනු ඇත. මෙය කියවන නොකියවන පිංවත් ඔබද ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකිරීම නිසා මරණින් පසු අත්වන විපාක දැක නිරතුරුවම සතර අපායෙන් මිදීම අරමුණුකර තෙරුවන් කෙරෙහි අවල සද්ධාව, ශීලය, දානය ජීවිත තුළින් වඩන්න.

මගේ කර රැස්කරන්නාවූ සෑම දෙයකම අනිත්‍යය බව දකින්න. ඔබ මෙසේ සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව ජීවත්වන්නේ නම් එසේ ජීවත්වන මොහොතක් පාසා විභවේ ආලෝකය ඔබ අත්විඳිනු ඇත.

මහ රහතන් වැඩි මග ඔස්සේ... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 42 කොටස ආරක්ෂාවීමේ අරුත...

ඔබ මොන තරාතිරමක කෙනෙක් වුවත්, ඔබගේ ආරක්ෂාව උදෙසා ඔබ මොනතරම් උනන්දු වෙනවාද? අපිට මගතොට ගමන් කරන සමහරවිටක පෙනෙනවා වේගයෙන් ධාවනය වන අධිවේගී වාහන. සන්නද්ධ හටයන්, නවීන අවිආයුධ... මේසා විශාල ආරක්ෂක ක්‍රම උපයෝගී කරගෙන ආරක්ෂාව සොයන ස්වභාවය.

තම ආරක්ෂාව උදෙසා, දරුපවුලේ, ව්‍යාපාරයේ, තනතුරේ ආරක්ෂාව උදෙසා මනුෂ්‍යයා දෙවියන් සරණ යනවා. ග්‍රහ තාරකා, ජෝතිෂ්‍යය, මිථ්‍යාදෘෂ්ටික දේශකයන් සරණයනවා. යමකින් පිහිටක් ලැබෙයි කියලා විශ්වාසයක් තිබෙනවා නම් මහා කලුගල් පර්වතයක් යටින් කෝටු කැබැල්ලක් ගහල හරි පිහිට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අංශයෙන් ඉතාමත් ප්‍රාථමික ඇදහිලි විශ්වාසයන් ඇතිව සමාජයේ සමහරු ක්‍රියාකරනවා. මේ ආරක්ෂායේ පිහිටි කඳුගැටය මුදුනේ සිට ඇත පරිසරය දෙස රාත්‍රියේ බලනවිට සිය ගණනාවක් විදුලි ආලෝක ඇසට පෙනෙනවා. ඇත කඳුගැට සිසාරා දැල්වෙන මේ සෑම ආලෝකයක්ම දැල්වූ මිනිසුන් සොයන්නේ ආරක්ෂාවයි. සත්වයා කාමයට ඇති කැමැත්ත නිසා එය අත්විඳීමට ජීවත්වීම සඳහායි ආරක්ෂාව සොයන්නේ. වැඩි කලක් ජීවත්වෙන්න, වැඩිපුර ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, මනසට, කයට ආහාර- ආශ්වාදය අයිති කරදෙන්න.

මේ සැවොම ආරක්ෂා වෙන්නේ 'මම' පෝෂණය කිරීම සඳහාය. අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දෙයක් ආරක්ෂා කිරීමට අපි ගන්නා වූ වෙහෙස නිසා කවදාහරි දිනක අප දුකට පත්වන්නේය. අප පාරක තොටක ගමන් කිරීමේදී ජෙනවා පිංවත් ඔබ යන වේගය. මේ වේගයේ තරමටම තමන්ගේ ජීවිතය තුළ බලපවත්වන තෘෂ්ණාව ද වේගවත්. ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආශ්වාදය අයිති කරගැනීමේ ස්වභාවය මනින මිනුම් දණ්ඩ තමයි මේ වේගය. ඒ නිසා ඔබ වේගවත් නම් ඔබට බොරු කරන්න බැහැ. ඔබ ගොඩාක් දේවල් රැකගන්න, ලබාගන්න, අයිති කරගන්න යන කෙනෙක්මයි. මේ වේගය පිංවත් ඔබට පුදුම ආශ්වාදයක් දනවනවා. 'අනික් අයට වඩා මම ඉහළින්' කියලා දැනෙනවා. මේ සැප තව තව විඳින්න, තව තව ඉහළට යන්න, තව තව ආරක්ෂා වෙන්න අවශ්‍යයි කියලා දැනෙනවා. මෙවැනි අදහස්වලින් ඔබ මත්වෙලයි ඉන්නේ. ආශ්වාදයේ සතුට මිස කාමයේ ආදීනවයන් හිතන්න ඔබලාට විවේකයක් නැහැ. මෙය මනුෂ්‍ය ස්වභාවයයි. මෙම මනුෂ්‍ය ස්වභාවය තුන් කාලයටම පොදුයි. ඒ නිසා ඉහත ස්වභාවයන් වෙනස් කරන්න සමතෙක් නැහැ. ඔබ නායකයෙක්, පාලකයෙක්, විධායකයෙක් වෙන්නේ, පෙර සංසාරිකව රැස්කළ පිං නිසාමයි. ඔබ පින නිසා

ඔය තැනට පත්වුවත්, පිනෙන් ලැබූ ජීවිතය, එහි සශ්‍රීකභාවය ඔබව විනාශය කරා රැගෙන යන්න පුළුවන්. ඉන් මිඳෙන්න නම් ධර්මානුකූල ජීවිතයකට ඔබ යොමුවෙන්න වෙනවා.

ධර්මානුකූල ජීවිතයක් සඳහා පිංවත් ඔබ වගකීම්, ව්‍යාපාර, තනතුරු, අතහැරිය යුතු නැහැ. තමාට පැවරෙන වගකීම් නිවැරදිව ඉටුකරමින් තමා මෙලොව පරලොව දෙකෙහිදීම ආරක්‍ෂා වෙන්නේ කෙසේද කියලා සිතීම වැදගත් වෙනවා. එයට ඉතා ප්‍රත්‍යක්ෂ මාර්ගය ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රදායේ දේශනා කර තිබෙනවා. යමෙක් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව, ශීලය, දන්දීම, මෙමත්‍රිය තම ජීවිතය තුළින් වැඩුවහොත් එයට වඩා ආරක්‍ෂාවක් මෙලොව, පරලොව වශයෙන් නැහැය කියලා. ඔබ නිරතුරුවම පළවෙනියා වීමට අයුතු ආකාරයෙන් උත්සහ නොගන්න. නිරතුරුවම ජයග්‍රාහකයෙක් වීමට උත්සහ ගන්න. එවිට ඔබ අතින් වන අකුසල් අඩුවෙනවා. ඔබ ධර්මය විශ්වාසකොට අවිචාරයෙන් පළවෙනියා වීමට උත්සහ නොකොට, ජයග්‍රාහකයෙක් පමණක් වීමට උත්සහ කළොත් කවදාහරි දවසක ධර්මය විසින් ඔබව පළවෙනි තැනට ඔසවා තබනවාමය. ඔබට ඒ තැන හිමි නම්, මේ ආකාරයෙන් ඔබ හික්මීමට නම්, අර්ථවත් ලෙස තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත විය යුතුය. ශීලය, දන්දීම, මෙමත්‍රිය ඔබ ජීවිතය තුළින් වැඩිය යුතුය. එවිට ඔබට එම ධර්මතාවයන් ඔබේ ආරක්‍ෂාව පිණිස හොඳම සහකරුවා කරගැනීමට ඔබ දක්‍ෂවනු ඇත.

ඔබ කවුරුත් වුවද, යම් තැනකදී ඔබ ආරක්‍ෂා වුවා නම්, අනතුරකින් බේරුණා නම්, ඒ ඔබ ආරක්‍ෂා වූයේ ඔබ වැඩු තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව, දාන, ශීල, මෙමත්‍රියේ ශක්තිය නිසාමය. නමුත් ඔබ සිතන්නේ ඔබ ආරක්‍ෂා වූයේ, අනතුරින් බේරුණේ තමාට යොදා සිටින ආරක්‍ෂක විධිවිධාන, එසේත් නැතිනම් වෙනත් බාහිර හේතුවක් නිසාය කියලා, එය සත්‍යයක් නොවේ. ඔබ දැකලා තිබෙනවා, අහලා තිබෙනවා විශාල ආරක්‍ෂක වළලු දමාගෙන සිටියත් එක මොහොතකින් බෝම්බකරුවෙක් මේ සියල්ල විනාශ කරගෙන තමනුත් විනාශ වෙනවා. ඒ කියන්නේ මොන තරම් ආරක්‍ෂක පවුරු තිබුණද ප්‍රභා‍රකයා උපක්‍රමශීලී නම්, මරාගෙන මැරෙන අයෙක් නම් ආරක්‍ෂක උපක්‍රම අසාර්ථක බවයි.

කෝටි ගණන් මුදල් වියදම් කර කරන ආරක්‍ෂක ක්‍රම අසාර්ථක නම් අපි බලමු ලොව සාර්ථකම ආරක්‍ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඒ සඳහා ඔබ ඔබ තුළින් අවංකවම තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබමින් දානය, ශීලය, මෙමත්‍රිය ජීවිතයට පුරුදු කරගන්න වෙනවා. ඔබ නිරතුරුවම දන්දෙන කෙනෙක් නම්, ශීලයක පිහිටා එම ශීලය ආරක්‍ෂා කරන අයෙක් නම් සත්ත්වය කෙරෙහි මෙන් වඩන අයෙක් නම් ඔබේ ආරක්‍ෂාව ගැන ඔබ බිය වෙන්න අවශ්‍ය නැහැ. හැබැයි ඉතින් සංසාරිකව යම් අකුසල කර්මයක් විපාක දෙන්න තිබෙනවා නම් ඔබ එයට මුහුණදෙන්න වෙනවා. ඔබ දක්‍ෂ නම් එතැනදීත් ඔබට විපාකයන්ගේ ස්වභාවය හීන කිරීමට සමහරවිට ඔබට අවස්ථාව තිබෙනවා.

දැන් අපි බලමු දන්දීම, ශීලය, මෙමත්‍රිය වඩන කෙනා ඒ තුළින් ආරක්‍ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඔබ එය මේ විදිහට ගලපාගන්න අවශ්‍යයි. ඔබ දන්දෙනවා නම්, ශීලයක් ආරක්‍ෂා කරගන්නවා නම්, මෙමත්‍රිය වඩනවා නම් නිරතුරුවම ඔබ කරන මේ පිංකම් දෙස සමායදාශ්ඨික දෙවියන්, සමායදාශ්ඨික යක්‍ෂයන් බලාගෙන සිටිනවා. ඒ අය ඔබ කරන පිංකම් දැකලා සතුටුවෙනවා. එම පිං අනුමෝදන් වෙනවා. දිනපතා නැවත නැවත මෙය සිදුවනකොට ඉහත දිව්‍ය බලවේග, විශේෂයෙන්ම සමායදාශ්ඨික යක්‍ෂ බලවේග පිං අනුමෝදන්ව තම ශක්තිය ද වර්ධනය කරගන්නවා. සමායදාශ්ඨික යක්‍ෂ බලවේග යනු පෙර ජීවිතවල රට ජාතිය ආගම උපදානය කරගෙන මියගොස්, රට ජාතිය ආගම රැකීමට උපකාරීවන මනෝභාවයන් දරාගත් බලවේගයක් බඳු කොට්ඨාසයකි. මේ අය පෙර ජීවිතවලදී රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා දිවි දෙවැනිකොට කැපවුණ, සටන් කළ ගිහි පැවිදි මනුෂ්‍යයන්ය. මේ අයද ඔබට ප්‍රිය වෙති. ඔවුන් ඔබට ප්‍රියවන්නේ ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය, දාන ශීල භාවනා මාර්ගය වඩන අයෙකු නිසාය. ඔබට නොපෙනුනාට දැන් මේ බලවේග නිරතුරුවම ඔබ පසුපසින් ගමන් කරයි. ඔබ නිවසේ සිටියද, කාර්යාලයේ සිටියද, වාහනයක ගමන් කළද, යුදබ්මක සිටියද මේ බලවේග ඔබ වටා ඔබට නොපෙනෙන්නට සිටියි. ඔබත් සමග ගමන් කරයි. අවදානම් අවස්ථාවකදී මැදිහත්ව ඔබව අනතුරුවලින් ගලවාගනියි. මේ බලවේග, ඔබ වාහනයක ගමන් කරද්දී එම වාහනය තුළ ගමන් කරයි. බෝම්බකරුවෙක් වාහනයට පැත්තහොත් ඔහුගේ ඉලක්කය වරද්දයි. ඉලක්කය

වරදවන පරිදි ඔහු ඉක්මන් කරවයි. එක්කෝ ප්‍රමාද කරවයි. ඔබ නොදන්නවාට මෙම බලවේග සතුරා ඉලක්කය වැරද්දීමට ඔබගේ වාහනයේ ඇක්සලේටරයට බරදී වේගය වැඩිකරවයි. අනතුරින් ඔබ ගැලවෙයි. එහෙත් ආරක්‍ෂාවට සිටි අය, එසේත් නැතිනම් මහමග සිටි අය අනතුරට පත්වේ. සමාදෘෂ්ඨික දිව්‍ය යක්‍ෂ බලවේග මෙලෙස ඔබව ආරක්‍ෂා කරයි. මේ ආරක්‍ෂාව ඔබට ලැබුණේ ඔබ තෙරුවන් සරණගිය, දාන ශීල භාවනා මාර්ගය වඩන අයකු නිසාය. ඔබව ආරක්‍ෂා කළේ පිනට කැමති, පිං කරන අයට කැමැති රට, ජාතිය, ආගම උපාදානය කරගත් සමාදෘෂ්ඨික දිව්‍ය යක්‍ෂ බලවේගය. ඒ නිසා ඔබත් රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා ජීවිතය කැපකරන කෙනෙක් නම්, ලෝකයේ ඇති සැබෑම ආරක්‍ෂක ක්‍රමයෙන් ආරක්‍ෂා වෙන්න දක්‍ෂ වෙන්න. මේ ආරක්‍ෂක ක්‍රමයේ ඇති සුවිශේෂී ලක්‍ෂණය වන්නේ මින් ආරක්‍ෂාවන්නේ ඔබගේ මෙලොව ජීවිතය පමණක් නොව පරලොව ජීවිතය ද ඉන් ආරක්‍ෂා වන නිසාය. මරණින් මතු ව සතර අපාය නමැති අණක් ගුණක් නොමැති ත්‍රස්තවාදයෙන් ද ඔබව ආරක්‍ෂා කරගැනීමට ඉහත ප්‍රතිපදාව හේතුවනු ඇත.

ඒ නිසා රට ජාතිය ආගම නාමයෙන් ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආහාර භෝගයන් පිංවත් ඔබ රට ජාතියේ නාමයෙන් සැබෑ ලෙසම ධර්මයේ හික්මෙන්න. ධර්මය ඔබේ සැබෑ ආරක්‍ෂකයා බව හොඳින් සිහියේ තබාගන්න. සැබැවින්ම ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය අයෙක් නම්, රට ජාතිය සුරකින අයෙක් නම් මෙලොව සේම පරලොව ද ජයගැනීම ඔබගේ අරමුණ විය යුතුය.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 43 කොටස

උතුරේ ත්‍රස්තවාදයට වඩා හයානක ත්‍රස්තවාදයක් ඔබ ඉදිරියේ ඇත

තාවකාලිකව රට තුළ පැවති ත්‍රස්තවාදය පරාජය කිරීම හේතුවෙන් රට පුරා එල්ලා තිබූ බැනර්, තොරණ, පෝස්ටර්, දැන්වීම්, පිදු ගෞරව සම්මාන, පැවත්වූ ආචාර, ඇතිවූ සෝෂාව, ප්‍රජුරාගිය රතිකද්ඤා හඬ, දෙස බැලීමේදී වසර 30 ක් තරම් කාලයක් සමස්ත ජනතාව පීඩාවට පත්කළ ත්‍රස්තවාදය පරාජයට පත්කිරීම හේතුවෙන් ජනතාව මෙපමණ සතුටක් ලැබුවානම්, ඔබට කල්ප ගණන් දුක, වේදනාව, මිලේච්ඡත්වය, අවිචාරය, ගිත්දර, යොධිය සමග දුක්විදීමට සැලැස්වූ අතීතයේ ඔබ විඳි සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදය ඔබ පරාජය කළහොත් මොනතරම් සතුටක් ලබයිද?

වසර 35 ක පමණ කාලයක් පමණක් ඔබ විඳි මරණ බිය නැතිවීම හේතුවෙන් මේ තරම් සතුටුවෙනවා නම්, යුද්ධයේ දුක මේ තරම් කටුක ලෙස දැනී තිබුණා නම් ඒ සැබවින්ම ඔබ සතර අපායේ ඇති දුක ගැන නොදන්නා නිසාමයි.

උතුරේ යුද්ධයෙන් දිනන්න තරම්වත් උත්සාහයක් සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා නොගන්නේ රටත්, ජාතියත්, සම්බුද්ධ ශාසනයත් ඔබේ ග්‍රහණයේ තබාගත හැකි දෙයක් බව නොදන්නා නිසාමයි. ඔබවචන් ඔබේ පාලනයේ තබාගත නොහැකිය. යුද්ධයක ජය පරාජය හැමදාම නිත්‍යභාවයේ තබාගත හැකි දෙයක්ද නොවේමය. මනුෂ්‍යයා තුළින්ම අවුළුවා ගන්නා යුද ගිනි මනුෂ්‍යයා විසින්ම නිවාදමයි. නිෂ්පාදකයාත් එම නිෂ්පාදනයෙන් දුකට පත්වන්නාත්, විනාශකරගන්නාත්, නිවා දමන්නාත් මනුෂ්‍යයාමය. මේවා උදෙසා ඔබලා රැස්කරගන්නා අකුසල් අපි පසුපසින් සෙවණැල්ලක් සේ විපාකදෙමින් පැමිණෙනවාමය. යුදබිමකදී ඔබට යම් අනතුරක් සිදුවුනොත් ඔබගේ උපකාරයට රජයක් ඇත, වෛද්‍යසේවා ඇත, නොයෙක් සමාජසේවා ආයතන ඇත. එහෙත් සතර අපායට වැටෙන සත්ත්වයාට ඒ දුක වේදනාව, කුසගින්න විඳීමට සිදුවන්නේ තනිවමය. කඳුළු පිසදැමීමට, ලේ පිසදැමීමට, බෙහෙත් දැමීමට, සුවදුක් විවාරීමට සතර අපායේ සත්ත්වයාට කිසිවෙක් නොමැත. භේ තනිවම අපාදුක් විඳිය යුතුය.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ත්‍රස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදය අති බිහිසුණුය, තියුණුය, අතිදීර්ඝය. ඔබ සැබෑ ජයග්‍රාහකයෙක් වන්නේ අනාගතයේ යම් දිනයක නැවත ඇතිවන යුද්ධයක් ජයගැනීමෙන් නොව නිරතුරුවම ඔබට අත වන සතර අපායේ යුද්ධයෙන් ඔබ ජයගතහොත් පමණක්මය.

මනුෂ්‍යයා යුද්ධය කරද්දී මාරයා සාමයට අත වනයි. මනුෂ්‍යයා සාමය උදාකරගනිද්දී මාරයා යුද්ධයට අත වනයි. යුද්ධයත් සාමයත් දෙකම මාරයාගේය. මේ දෙක අතර පරතරය මනුෂ්‍යයෙකුගේ සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත්වී තව සිතක් හටගැනීමට ගන්නා කෙටි කාලයයි. ඒ කාලය තුළ ඔහු යුද ඇඳුම ගලවා සුදෝ සුදු ජාතික ඇඳුම ඇඟලාගනී. මේ ඇඳුම දෙකම මාරයාගේමය. මාරයාගේ මේ විකට ඇඳුම් තරගවලින් මිදී සතර අපායේ ත්‍රස්ත්‍රවාදයෙන් මිදීමේ මග ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රේන් බොහොම පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත.

තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව, තෙරුවන් ගුණ අර්ථ වශයෙන් දැනගෙන එම ගුණයන් කෙරෙහි ඇතිකරගන්නා විශ්වාසය 'ජීවිතයේ එකම සැනසීම ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ' කියන විශ්වාසය. සසර දුකින් මිදීමේ එකම මාර්ගය ධර්මරත්නය කියන විශ්වාසය, සංසරත්නයේ අනන්තවූ ගුණයන් පිළිබඳ විශ්වාසය, තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව තිබෙන කෙනා තමන්ගේ ජීවිතයට කුමන ප්‍රශ්නයක් කරදරයක් පැමිණියද තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය පළමුකරගන්නේ නැහැ. ඔබ සිතන්න ඔබේ රුපියල් දාහක් නැතිවුණාය කියලා. එවිට ඔබ සිතනවා නම් 'මගේ රුපියල් දාහක් නැතිවුණේ මම තෙරුවන් සරණ ගොස් ඇති නිසාමයි. නැතිනම් රුපියල් දහදාහක පාඩුවක් වෙන්න තිබුණා' ය කියලා. 'මට තනතුර පමණක් අහිමිවුණේ තෙරුවන් සරණ යන නිසාමයි. නැතිනම් මට ජීවිතයත් අහිමිවෙන්න තිබුණා' ය කියලා. මේ ආකාරයෙන් ඔබගේ ජීවිතයට කුමන අභියෝගයක් පැමිණියද තෙරුවන් සරණ පිළිබඳ විශ්වාසය තමන්ගේ ජීවිතයේ එකම සරණ විශ්වාසය කරගන්න. ධර්මයේ සන්දිට්ඨික ගුණය පිළිබඳ නිරතුරුවම ඔබ විශ්වාසය තබන්න. ඊට එරෙහිව අදහස් ප්‍රකාශ නොකරන්න. මේ ජීවිතයේදීම ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමට, සතර අපායෙන් මිදීමට නොහැකිය කියන මිථ්‍යා මතවලින් මිදෙන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ 'ධර්මය සන්දිට්ඨකයි' වශයෙන් දේශණාකර ඇති නිසා එම සන්දිට්ඨික ගුණය කෙරෙහි අවල විශ්වාසය තබා ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උතුම් දේශනා ඉක්මවා යෑමට, සැකයන් ඇතිකිරීමට ඉවහල්වන මාරපාක්ෂික සිතුවිලිවලින් ඔබ මිදෙන්න. මහා සංසරත්නය යනු ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ වතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ කරගැනීම උදෙසා ගමන් කරනා පිරිසක් බව දකින්න. මහාසංසරත්නයට උපදෙස් දීමට අවවාද අනුශාසනා කිරීමට පිංවත් ගිහි ඔබ උත්සාහ නොගන්න. නිරතුරුවම අතීතයේ වැඩසිටියාවූ ගුණයෙන් ඥානයෙන් පරිපූර්ණවූ මහා සංසරත්නයේ එම ගුණයන් ඥානයන් දකිමින් සිහිකරමින් වර්තමාන මහාසංසරත්නය කෙරෙහි විශ්වාසය ඇතිකරගන්න.

දෙවැනිව ඔබ ශීලය ආර්යකාන්ත ශීලයක් ලෙස ආරක්ෂාකරගන්න. තමා අතින් සිල්පදයක් බිඳුනොත් ඒ මොහොතේම එම සිල්පදය නිවැරදිකරගැනීම, ආර්යකාන්තශීලය ආරක්ෂා කරන පිංවතාගේ ලක්ෂණයක්. ඔහු තමා අතින් වූ වරද හෙළිකිරීමට මැළිවෙන්නේ නැහැ. ආර්යකාන්ත ශීලය රකින කෙනා තමාගේ ආත්ම ගරුත්වයට වඩා තමා සතර අපායෙන් මිදීමට කැමති වෙනවා. සිල්පදයක් බිඳදමා ලබන තාවකාලික අසත්පුරුෂ ආශ්වාදයට වඩා සතර අපායට වැටුනොත් එහිදී ලබන දීර්ඝ විපාකයන් ගැන මෙනෙහි කරනවා. නිතරම ඔබේ ඇසට පෙනෙන තිරිසන් ලෝකයේ සතුන් විඳින දුක මට නම් එපා යයි සිතනවා.

තෙවනුව ඔබ තනතුරු, නායකත්වය මේ ආදී වශයෙන් රැස්කොටගෙන ඇති "මගේ ගොඩ" මේවා මගේ වසභයේ තබාගත නොහැකි දේවල් බව සිතීමට පුරුදු විය යුතුයි. අතීතයේ මේ රටේ සිටි සැම පාලකයෙක්ටම, නායකයෙක්ටම, විධායකයෙක්ටම එම තනතුරු අහිමි වූ ආකාරය, ජනතා ප්‍රතිචාරයන් හීනවී ගිය ආකාරය, රෝගවීS දුක් විඳ මියගිය ආකාරය සිහිකිරීමට පුරුදු විය යුතුය. මේවායේ අනිත්‍ය ස්වභාවය දැකීමට උත්සාහ කළ යුතුය. දැන් ඔබට ප්‍රශ්නයක් මතුවනු ඇත 'භාමුදුරුවෝ කියන්නේ මේවා අතහරින්නද?' කියලා. නැත. සතර අපායේ ත්‍රස්ත්‍රවාදයෙන් මිදීමට ඔබ කිසිවක් අතහැරිය යුතු නැත. තනතුරු, බිරිඳ, දරුවන් දේපළ අතහැරිය යුතු නැත. ඔබ වෙනදාට වඩා තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසයෙන් තම වගකීම් ඉටුකළ යුතුය. වෙනදාට වඩා වගකීම් යුතුකම් ඉටුකිරීමේදී ජවසම්පන්න විය යුතුය. ඔබ සමාජයේ ජීවත්වන උද්යෝගිමත්ම ජවසම්පන්නම පුද්ගලයා බවට පත්විය යුතුය. ඔබ තුළ ගොඩනැගෙන ආත්ම විශ්වාසය නිසා ඔබ ආත්මඅභිමානයකින් යුතුව කටයුතු කරනු ඇත. මෙය හුදෙක් මාන්ත්‍ය හෝ අභංකාරකමක් නොවේ. එය ධර්ම මාර්ගය වැඩීමේදී ඇතිවන නිහතමානී ආත්ම ශක්තියකි. මේ නිහතමානී බව මමත්වයේ දැඩිභාවය නැමති මහා කළුගල සිදුරු වී නැගෙන සියුම් ජලධාරාවන්ය. මේ සියුම් දිය දහර මහා ජල ප්‍රවාහයක් බවට ඔබට පත්කරගත හැක්කේ තමා, මගේ කරගෙන තිබෙන සියල්ල අනිත්‍ය බව දකිමින් ජීවත් වීමෙන්ය. දැන් ඔබට තේරෙනවා ඇති සතර අපායේ ත්‍රස්ත්‍රවාදයෙන් මිදීමේ මාර්ගය, ඔය රටේ කරපු යුද්ධය ජයගැනීමට වඩා මොනතරම් පහසුද කියලා. මිනිස්සු මැරෙන්නෙ නැහැ. අංගවිකල වෙන්නේ නැහැ. කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මුදල් අවි ආයුධ වැටුප්වලට වියදම් වෙන්නේ නැහැ. බංකර් තනන්න, වාහන පරීක්ෂා කරන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. වෛරය ක්‍රෝධය ඇතිවෙන්නේ නැහැ. මේ සියල්ල නැතිවෙද්දී ඔබ තුළ ඇතිවෙන එක දෙයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි සතිය සහ සිහිය. සිහිබුද්ධියෙන් යුතුව ඔබ සැබෑ මග සැබෑ ජයග්‍රහණය තෝරාගන්න දක්ෂ වෙන්න.

ඔය කඩුල්ල පැනගන්න ඇයි බැරි?

අප මහා පීඩාවක් ලෙසින් ගත් උතුරේ පැවැති දශක තුනක ත්‍රස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ කල්ප ගණන් පීඩා විදින සතර අපායේ 'ත්‍රස්තවාදය' මොන තරම් භයානක වුවත් මිනිසුන් ඒ අතිභයානක තත්ත්වය ගැන නොසිතීම මහා අවාසනාවක්. සතර අපායෙන් මිදීමේ සැබෑ මග ධර්මය විසින් හොඳින් එළි පෙහෙළි කර පෙන්වා දී තිබියදීත් සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදයෙන් නොමිදුනු අවාසනාවන්ත මහත්මයෙකුගේ නොපෙනෙන ලෝකයේ කථාවක් හික්කු ව මෙහිදී සටහන් කරනවා. ඔබගේ හිතසුව පිණිස. සතර අපායේ මිදීමේ ඔබේ උත්සහයට ශක්තියක්, ධෛර්යයක් ලබාගැනීම උදෙසා.

දිනක් හික්කු ව හොරොවිපතාන ප්‍රදේශයේ පෞරාණික වනගත ආරණ්‍යයක වැඩසිටියා. එක්තරා දිනක රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසුවෙද්දී, රටේ තනතුරක් දැරූ මහත්මයෙක් රෝගීව සිට මියගොස්, සතර අපායට අයිති ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත ජීවිතයක උපත ලබා සිටින අයුරු දර්ශනය වුණා. මේ ප්‍රේත මහත්මයාගේ රූපය විකෘති ස්වභාවයක් තිබුණේ නැහැ. ඔහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියදී තිබූ රූපයේ ස්වභාවය සහිතවම ප්‍රේත ලෝකයෙන් සිටියේ. ඔහු එහි දුක් විදින බවක් බාහිරව පෙනුනේ නැහැ. ගුප්ත ස්වභාවයක් මුහුණේ තිබුණා. ඇඳුම්, ආහාර වලින් හිඟ බවක් පෙනුනේ නැහැ. විරූපී බවක්ද තිබුණේ නැහැ. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්ව සිටියදී ගෙදරට අදින සරම සහ කම්සයක් සහිතවම තමයි ප්‍රේත ලෝකයේද සිටියේ. අපි මොහුට 'ප්‍රේත ඇමැතිවරයා' යැයි කියමු.

මේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හික්කු වට දර්ශනය වන විට, හොඳින් නඩත්තු කරන ලද ගෙම්පුලක් අයිනේ වූ කාණුවක තබා තිබූ, ලියෙන් තැනූ ඇඳි දෙකක් සහිත පුටුවක තමයි වාඩිවෙලා සිටියේ. හොඳින් සිහියට ගන්න. මෙය කුණු කාණුවක් නොවේ. තණකොල සහිත අලංකාර ගෙම්පුලේ කපන ලද කාණුවකි. කාණුව පතුල සමතලා ස්වභාවයක් නොගත් නිසා මේ පුටුව කිසිම අවස්ථාවක සමබරව තිබුණේ නැත. නිරතුරුවම පුටුවේ කකුල් හතරෙන් තුනක් පමණයි පොළොවේ ගැටී තිබුණේ. ඉතිරි කකුල පොළොවේ නොගැටෙන සමබර නොමැති ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිවරයා බරවෙන, බරවෙන පැත්තට පුටුව ඇලවෙයි. මොනම අවස්ථාවකවත් ප්‍රේත ඇමැතිතුමාට පුටුවේ සුවපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටීමට අවස්ථාවක් නොමැත.

මෙසේ අපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටින ප්‍රේත ඇමැතිවරයා අසළ පෝලීමකි. එහි ප්‍රේතයෝ සහ ප්‍රේතියෝ හත්දෙනෙක් පමණ තම වාරය එනතෙක් බලා සිටිති. ඔවුන් එකිනෙකා ප්‍රේත ඇමැති හමුවට ගොස් මොනවාදෝ කියයි. ප්‍රේත ඇමැතිවරයා මොනවාදෝ ලියයි. ඔහුගේ වැඩේම ලියන එකය. ඒ කියන්නේ ලියුම් දෙන එකය. මේ අවස්ථාවේදී මෙතැනට ප්‍රේතියන් දෙදෙනෙකු අලුතෙන් එක්වේ. එක් ප්‍රේතියක් වයස අවුරුදු 65 ක පමණ වයසක් පෙනෙන සාරියක් ඇඳගත් තැනැත්තියකි. අනෙක් ප්‍රේතිය වයස අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමක් ඇති, අනෙක් ප්‍රේතියගේ දියණිය වත් ස්වභාවයෙකිනුයි හික්කු ව හදුනාගත්තේ. මේ වයසක ප්‍රේතිය පෝලීමේ නොසිටම, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ළඟට පැමිණ මහා වේදනාත්මක අදෝනාවක් තබන්නට පටන් ගත්තා. ඇය තම ඇඟිලි වලින් තම දෑස් විවෘත කර මෙන්න මේ විදිහට අදෝනා තැබුවා. 'අනේ මම ලියුම අරගෙන නගර සභාවට ගියා කණ්ණාඩි කුට්ටම ගන්න. නගර සභාවෙන් කියනවා මගේ කට ගෙයි, ඒ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බෑ කියලා. කණ්ණාඩි දෙන්න නම් කටේ ගෙ නැති කරගෙන එන්නය කියලා. අනේ මගේ ඇස් අන්ධවීගෙන එනවා. මට කණ්ණාඩියක් ලබාදෙන්න' කියලා ප්‍රේතිය, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ඉදිරියේ දුක්බර, වේදනාත්මක ලෙසින් හඬා වැටෙනවා. ඔබ හිතන්නකෝ, ඔබේ දෑස් අන්ධවීගෙන එනවා නම් ඔබට මොනවාගේ දුකක්, වේදනාවක් දැනෙයිද? ඒ හිය තමයි ප්‍රේතියට තිබුණේ. ඇයගේ කථාවෙන් පෙනෙන්නේ ඇය ඊට පෙරත් ප්‍රේත ඇමැති ගාවට ඇවිත් ලියුම් අරන් ගිහින් තියෙනවා කණ්ණාඩි ගන්න. ඒත් කටගෙ නිසා ඇයට කණ්ණාඩි ලැබිලා නැහැ. මේ සිද්ධිය වෙනකොටත් ප්‍රේත මව සමග පැමිණි අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමැති උස, කළු, හීන්දෑරි ප්‍රේෂ්‍ය දූව පෝලීමේ සිටියා තම වාරය පැමිණෙන තුරු. ඇය හරිම ගුප්තයි. ඒ දර්ශනය එතැනින් නොපෙනී ගියා.

අපි දැන් කර්මය කර්මඵල වලට අනුව මේ සිද්ධිය ගලපා බලමු. මේ ගැලපීම හික්කු ව කරන්නේ අනුමානයෙන්. ඔබ හික්කු වගේ අනුමානය වැරදි යැයි දකිනවානම් ඔබේ අදහසට හික්කු ව ඉඩදෙනවා.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ දරන ලද ඇමැති සැපයට ඇතිවූ තෘෂ්ණාව නිසා, සැප ලබන්න, සැප අයිතිකරගන්න තිබූ තෘෂ්ණාව නිසා, වින්ද සැපයෙන් නොසැහුන නිසා, මැරෙණ මොහොතේ ඒවා කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය නිසා ඔහු කැමති කළ ආකාරයට ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත ඇමැතියෙක් ලෙස උපත ලැබුවා. මේ ඇමැතිවරයා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්ව සිටින විට ජනතාවට පරිත්‍යාගයෙන්, සමාජ සේවය - දන්දීම් ආදිය

කළ නිසා ප්‍රේත ලෝකයේ ආහාර, ඇඳුම් පැළඳුම් වලින් අඩුවක් නොමැතිව, විරූපී නොවූ ශරීරයක් සහිතව ඉපදුනා. විරූපී නොවූ ශරීරයක් ලැබීමට විශේෂ හේතුවක් මොහු ක්‍රෝධය වෛරය වැඩියෙන් වඩපු අයෙක් නොවීමයි. මොහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී දන්දුන්නේ, සමාජ සේවය කළේ කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් නොවේ. දේශපාලන ප්‍රයෝජනයන් සඳහායි. නිරතුරුවම හිතේ ක්‍රියාත්මක වූණේ තම දේශපාලන අනාගතය ශක්තිමත් කරගැනීමයි. කළාණම්‍ය ඇසුරක් නොමැතිකම නිසා, සැප සඳහාම හේතු කරගැනීමට තිබූ දේවල් දුක සඳහාමයි ප්‍රාර්ථනා කළේ.

මේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයාට ලස්සන ගෙම්දලක් තිබුණත්, ඔහුට උරුමවෙලා තිබුණේ කාණුවක තැබූ, සමබර නොවූ පුටුවක්. මොහුගේ ප්‍රේත ජීවිත කාලය පුරාම, මොහුට අර ලස්සන ගෙම්දලේ සමබර පුටුවක ඉදගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එය කර්ම විපාකයක්. කර්මය තමයි තමා ඇමැතිකම් දැරූ කාලයේ ගිහිපැවිදි ශීල්වතූන්ට, ගුණවතූන්ට ගරු නොකිරීම, ඔවුන් පහළ අසුන්වල වඩිකොට තමා උස් අසුන්වල වාඩිවී සිටීම. ශීල්වතූන් ගරු නොකර ඔවුන් ඉදිරියේ රාජ තේජසින් හැසිරීම ආදිය. හැබැයි මේ ඇමැතිවරයා එක වරදක් කරලා නැහැ. ඒ තමයි අනුනට, විරුද්ධවාදීන්ට අපහාස, අවමන්, වර්ත සාතන කරලා නැහැ. එහෙම කරලා තිබුණානම්, ප්‍රේත ඇමැති පුටුව, පිහිටා තිබෙන කාණුව කුණු කාණුවක්, අසුවි කාණුවක් වෙන්න තිබුණායැයි හිඤ්ච අනුමාන කරනවා. වර්තමානයේ දේශපාලනයේ එල්ලකරගන්නා මඩ ප්‍රහාර, වර්ත සාතන, අපහාස දෙස බැලීමේදී එවැනි දේ කිරීමට පෙර දෙවරක් හිතාබැලිය යුතුයි ඒවායේ විපාකයන් ගැන. ඒ නිසා පිංවත් ඔබලාගේ පෙර පිනට ලැබුණු ඔය නිල-බල, රාජ තේජස්, තමාට වඩා ගුණයන්, ශීලයන් වඩන ගිහි පැවිදි පිංවතූන් ඉදිරියේ පරෙස්සමින් පරිහරණය කරන්න වගබලා ගන්න. යම් හෙයකින් ඔය ප්‍රේත ඇමැති පුටුව කාණුවෙන් ඔසවා ඔය ලස්සන ගෙම්දලේ තැබුවොත් කර්ම විපාකය නිසා පුටුව ගිනි ගැනීමටද හැකිය. ඒ නිසාමයි ඔය ප්‍රේත ඇමැති තම ප්‍රේත ජීවිතය පුරාම කාණුවක තැබූ සමබර නොවූ අසුනක හිඹිකරුවෙක් වුණේ. මෙය හරියට මුත්‍රා අඟවි ගොඩ කැමත්තෙන් දහලන පුංචි ලදරුවෙක් වගේ. එතැනින් ගොඩට එන්න එයාට දැනුමක් අවබෝධයක් නැහැ. ලදරුවා එය සැපක් කරගෙනයි දකින්නේ.

ඔබ අහල ඇති සමහරු දේශපාලනයේදී කියනවා 'මම මැරුණත් කොළ පාටයි, නිල්පාටයි, රතුපාටයි. මම කැපුවොත් කොළ පාටයි ජාති ජාතිත් නිල් පාටයි' මේ වගේ දේශපාලනය මෝහයෙන් උපාදානය කරගත් පිරිසක් රටේ සිටිනවා. තමන් මැරුනත් කොළ, නිල් පාටයි කියන අය මැරුණත් එම පාටම තමයි. හිඤ්චට දර්ශනයවෙලා තිබෙනවා ඔය කොළ, නිල් කම්ප ඇදපු ප්‍රේතයෝ. ඔය කණ්ණාඩි ඉල්ලා හඩා වැටෙන ප්‍රේතියත් ඔය 'මම මැරුණත් කොළ පාටයි, නිල්පාටයි' කියපු ජාතියේ ප්‍රේතියක් තමයි. ඇයගේ කර්ම විපාකය තමයි මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්වෙනවිට ඇය දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රාදේශීය සංවිධායක වරයක් ලෙස කටයුතු කරන්න ඇති. ඔබ දැකලා ඇති ඇමැති වරුන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් කණ්ණාඩි බෙදාදෙනවා. මේවා බෙදාදෙන්නේ ප්‍රාදේශීය සංවිධායකයින්ගේ ලැයිස්තුවලට. මේ විදියට කණ්ණාඩි දෙන අවස්ථාවක ශීල්වත්, ගුණවත් කෙනෙක් අවංකවම තමන්ගේ පෙනීම අඩුනිසා කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්න එනවා. එතකොට අර ප්‍රාදේශීය දේශපාලන සංවිධායකාව කියනවා ඔයා අපට ඡන්දදීල නැහැ, පෙළපාලි යන්න ඇවිත් නැහැ, ඒ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියලා. ඔබ අහල ඇති අවංකවම එවැනි අයට කණ්ණාඩි දෙන්නේ නැහැ, දරුවෙක් පාසලකට ඇතුල්කර දෙන්නේ නැහැ, රක්ෂාවක් දෙන්නේ නැහැ. මෙන්න මේ වැරදිවල කර්ම විපාක තමයි අර ප්‍රේතිය අත්විඳින්නේ. අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් උදෙසා තමා ළඟට එන කෙනාට, තමන් වෙනුවෙන් යුතුකම් ඉටුනොකළ බව පෙනේනා අවශ්‍යතාවය ඉටුනොකර සිටිනවා. කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්නයි ප්‍රේතිය නගර සභාවට යන්නේ. කර්මානුරූපව සකස්වුණු ස්වභාවයක් අනුව ප්‍රේතලෝකයේ නගර සභාව කියනවා ඔබේ කටගද නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැය කියලා. එය හරියටම ඡන්ද දායකයාට ඡන්දය නොදුන් නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියනවා වගේ. ප්‍රේතියගේ කටේ දුර්ගන්ධය නොයන්නේ ඇය මනුෂ්‍යලෝකයේ දේශපාලනය කළ කාලයේ අනුනට මුසාවාද, බොරු පොරොන්දු, මඩ ප්‍රහාර, වර්ත සාතන කළ නිසා. එය තමයි කර්ම විපාකයේ ස්වභාවය. ඡන්දය නොදීම හේතුවක් කරගනිමින් ජනතා උවමනාවන් ඉවත දමන දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ නියැලෙන්නන්ට මෙය හොඳ පාඩමක්. මේ ප්‍රේතිය තම ප්‍රේත ජීවිත කාලය තුළදීම, මේ විදිහට කණ්ණාඩි නොලැබීමේ වේදනාවෙන්, ඒ දුක අත්විඳිමින් පෙර කර්මයේ විපාක විඳිනවා. හැම තත්පරයකම ප්‍රේතිය තුළ වැඩෙන්නේ වෛරය, ක්‍රෝධය. මේ හේතුවෙන් ඇය තව තව අකුසල් සිදුකරගෙන අවසානයේ වැටෙන්නේ නිරයට.

ප්‍රේත මව සමග පැමිණි ඉතා කළු, හින්දූරි, සාරියක් ඇඳගත් තරුණ ප්‍රේත දියණිය පෝලිමට පැමිණියේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හමුවීමටය. හිඤ්ච ඇය හඳුනාගත්තේ පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී මැති ඇමැතිවරුන් ඇසුරු කළ කාන්තාවක් ලෙසය. වර්තමානයේදීද මෙවැනි කාන්තාවන් මැති ඇමැතිතුමන්ලා ගැවසෙන තැන්වල ඔබ දැක ඇත. තමාගේ ඇමැති සම්බන්ධකම් නිසා මේ අය ගාම්භීරය. අභංකාරය. ඔය සමහර අය සිතන්නේ 'ලොක්කට වැඩිය අරයා ඉදිමිලා' කියලා. මෙන්න මේ ආකාරය උඩගුවුණු කෙනෙක් විය යුතුයි ඔය තරුණ ප්‍රේතිය. පෙර ජීවිතයේ දේශපාලනඥයින් ඇසුරු කළ පුරුද්දට ප්‍රේත ලෝකයේදීද ප්‍රේත ඇමැති සමග මිත්‍රවීමට ඇය

උත්සහගනී. එහෙත් ඇයගේ කළු ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිද ඇයව මායිම් නොකරයි. මේ දෙදෙනා පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී එකට මුණගැසුණු අය නොවේ. ඇය කළුම කළු ප්‍රේතියක් වූයේ පෙර ජීවිතයේ අහංකාරව අනුන් පහත්කොට සැලකීම නිසා විය යුතුය. ඇය ප්‍රේත ලෝකය තුළදී හිමි, බලාපොරොත්තු කඩවීම සහ දුකමය. ඇය තුළ වැඩෙන්නේද වෛරය සහ ක්‍රෝධයයි. අවසානයේ නිරයට වැටීමයි. ඉහත කථාවෙන් කියවෙන සතර අපායේ අතිබිහිසුණු ත්‍රස්තවාදයෙන් මිදීමට ඔබ තවම ප්‍රමාද නොමැත. එය මනුෂ්‍ය ලෝකයේ යුද්ධ දිනනවාක් මෙන් අපහසුද නැත. එහෙත් මොකක්දෝ පුංචි කඩුල්ලක් ඔබ ඉදිරියේ මාර්ගය අහුරා ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල ඔබව සංකීර්ණවූ ලෝකයේ සිරකරුවෙක් කර ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල වෙත කිසිවෙක් නොව 'මම' ය. මමත්වයේ දැඩිභාවයමය. මමත්වයේ දැඩිභාවය යනු සතර අපායේ කිරීමවයි.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ.. 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 45 කොටස ලෝකය අයිති කාටද?

හික්කවක් දකුණු ප්‍රදේශයේ ආරණ්‍යයක වැඩසිටින විට වන්දනාවේ පැමිණි මැදිවියේ දායක මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා 'භාමුදුරුවනේ ලෝකය අයිති දෙවියන්ටද? බ්‍රහ්මයාටද?' කියලා. එවිට හික්කව ඔහුගෙන් විමසුවා 'මහත්මයා මොකද මේ ලෝකයේ මැවුම්කරු සොයන්නේ?' කියලා. එතකොට ඒ මහත්මයා කියනවා 'භාමුදුරුවනේ, ජීවිතේ මතක තිබෙන දවසේ පටන්ම මම ප්‍රශ්නයක් සමගයි ජීවත් වුණේ. සෑම දේවාලයකටම ගියා, සෑම පන්සලකටම ගියා. ප්‍රශ්න වැඩිවුණා මිසක් අඩුවක් නම් සිදුවුණේ නැහැ'ය කියලා. 'කියලා කියලා දැන් මගේ ප්‍රශ්න කියන්න වෙනකෙනෙක් නැහැ. ඒ නිසා මම ඔබ වහන්සේගෙන් විමසන්නේ? කාගෙන්ද මම පිළිසරණක් පතන්නේ?' කියා ඔහු විමසුවා. හරිම ආවේගශීලී බවකින් නැගෙන ප්‍රශ්නයක්.

කාටද මම මේ දුක පිළිබඳ අවනඩුව කියන්නේ? කවුද ලෝකයේ අයිතිකරු? කවුද මේ දුක මට දුන්නේ?

මේ පිංවත් මහත්මයා අසන ප්‍රශ්නයයි.

හික්කව ඇසුවා ඔබ ඇයි මේ පුදබිමට පැමිණියේ කියලා. ඔහු කියනවා බෝධීන් වහන්සේට වෛත්‍යරාජයාණන් වහන්සේට භාරයක් වන්න කියලා. ඒ වෙලාවේ හික්කව ප්‍රකාශ කළා 'මහත්මයෝ, ලෝකය කවරුත් මැවූවේ නැහැ. ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්න වෙන කවරුවත් ඇතිකළේත් නැහැ. ඔබ විසින්ම සසර කරන ලද අකුසල් හේතුවෙන් ඔබ ලබන ඵලය තමයි ඔය බලාපොරොත්තු කඩවීම' කියලා. මේ ප්‍රශ්නය සමාජයේ හුඟ දෙනෙකුට තිබෙනවා. සමහර දරුවෝ දෙමාපියන්ට වෝදනා කරනවා. දෙමාපියෝ දරුවන්ට වෝදනා කරනවා, බිරිඳ ස්වාමී පුරුෂයාට වෝදනා කරනවා. සමහරු රජයට වෝදනා කරනවා. ඔබ නිසාය මට මේ දුක කියලා. අතීතයේ යම් දවසක අනුන් නිසාම තමයි ඔබ මේ දුකට හේතුවනම් සකස්කරගත්තේ. තමන්ගේ සැපය උදෙසා තවත් කෙනෙකුට පීඩාකිරීමෙන් ඔබ ලබපු සැපය සෙවනැල්ලක්සේ පසුපසින් එනවා විපාක පිණිස. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. පිංවත් අම්මා කෙනෙකුයි තාත්තා කෙනෙකුයි සිටිනවා. මේ දෙදෙනාම කළුපැහැතියි. ඒ කියන්නේ සමේ පැහැය කළුයි. මේ දෙදෙනාට දරුවෙක් උපදිනවා දරුවාගේ පැහැයත් කළුයි. මේ දරුවා ළමා වයසට පැමිණෙන කොට දෙමාපියන් කෙරෙහි ද්වේශයක් ඇතිකරගන්නවා ඔය දෙදෙනා නිසා මමත් කළු වුණාය කියලා. මෙතැනදී දරුවා කළුපැහැති වුණේ අම්මා තාත්තාට කළු පැහැති සමක් තිබුණ නිසා. එහි ජාන බලපෑම් හේතුවෙන්. නමුත් එවැනි කළුපැහැති සමක් ඇති අම්මා කෙනෙකුගේ මව් කුසකට දරුවා බැස ගන්නේ දරුවා පෙර ජීවිතයේ කරන ලද අකුසල කර්මයක් නිසා. ඊට විපාක වශයෙන්. පෙර ජීවිතයේදී දරුවා ද්වේශය වඩන්න ඇති. පරවුණ මල් බුදුසම්ප්‍රදානට පුජාකරන්න ඇති. මෙවැනි හේතූන් නිසා අවලස්සනව ඉපැදීමට හේතු සකස්වෙමින් සම කළු පැහැති දෙමාපියන්ට දාව ඉපදුණා. මේක දෙමාපියන්ගේ වරද නොවේ. තමාගේ කර්ම විපාකය. සුදු පැහැති අම්මා කෙනෙක්ට දාව සුදු පැහැති ලස්සන දරුවෙක් උපදිනවා. එම අම්මාගේ මව්කුසට දරුවා බැසගන්නේ කුසල විපාකයක් වශයෙන් වර්ණවත් සමක් ඇති ලස්සන දරුවෙක් ලෙස උපදින්න හේතු සකස්වී තිබුණ නිසා. ඒ හේතුව මෙමත්‍රීය වැඩිම, සිල්වතුන්ට ගරුකිරීම, සුවඳ මල් පුජාකිරීම. ආසන වැලි මළු ඇමදීම. මෙවැනි කුසල් විපාකයන් ඉස්මතුවී එම සැප විපාක සකස් වෙනවා. එතකොට මේ ස්වභාවයත් සකස් වුණේ ඔබ කරගත්ත කුසල් අකුසල් නිසා මිසක් අම්මා තාත්තා නිසා නොවේ. අම්මා තාත්තා පොහොසත් වත්කම් ඇති නිසාම නොවේ දරුවා පොහොසත් වෙන්නේ. එම දරුවා එවැනි සශ්‍රීක ජීවිතයක් ලැබීමට පෙර ජීවිතයේ සම්පූර්ණ කරගත් කුසල් තිබුණ නිසායි. ඊට අනුරූපීව පොහොසත් දෙමාපියන්ට දාව දරුවා උපදින්නේ. දෙමාපියන් දුප්පත් වුණාය කියලා සමාජයේ පොහොසත් අය සමග සංසන්දනය කරලා දුප්පත් දෙමාපියන්ට වෝදනා කරලා එලක් නැහැ 'අම්මා තාත්තා නිසා මම දුක්විඳිනවා' කියලා. ඔබට සැප ලබන්න පෙර පිං අවම නිසයි ඔබ දුප්පත් මව්කුසක ප්‍රතිසන්ධිය ලබන්නේ. එම නිසා එම අභිංසක දෙමාපියන්ට වෝදනා කිරීම, දුක්දීම තව තවත් අකුසල් සකස්කරගැනීමක්. තමන්ට ලැබුණ දෙය තමන්මයි ලබාගත්තේ කියලා ධර්මානුකූලව ජීවිතයට ගලපාගන්න දක්‍ෂවෙන්න. අඩු තැන, වැරදුන තැන බලලා නිවැරදි කරගන්න.

ඔබේ ඔය දුක වෙන කවරුවත් මැව්වා නොවේ. ලෝකය දෙවියන්ටවත්, බ්‍රහ්මයන්ටවත් අයිති දෙයක් නොවේ. මොකද දෙවියොත්, බ්‍රහ්මයෝත් යම් මොහොතක තම දිව්‍ය බ්‍රහ්ම ජීවිත වලින් වුනව යනවා. තමාවත් තමාට අයිති නැති විට ඒ අය කොහොමද ලෝකයේ මැවුම්කරුවන් හිමිකරුවන් වෙන්නේ. එහෙම නම් කාටද ලෝකය ඇත්තටම අයිති?

ලෝකය අයිති සතර මහා ධාතූන්ටය. පඨවි, අපෝ, තේජෝ, වායෝ ඉහත ස්වභාවයන් හතර ද ලෝකයේ හිමිකරුවන්ය. නිරතුරුවම මහා ප්‍රවේගකාරී වේගයකින් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතුව ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්කරන ක්‍රියාකරුවෙක් ද සිටිනවා. ඒ තමා විඤ්ඤාණ ධාතුව. මේ විඤ්ඤාණ ධාතුවට බැසගැනීමට නම් අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම රූපයක් අවශ්‍යවෙනවා. විඤ්ඤාණයට බැස ගැනීමෙන් අනතුරුව සකස්වෙන නාම රූපයන්ගේ ස්වභාවයන් වේගයක්ම පමණයි. ඒ වේගය යනු අනිත්‍යභාවයයි. එසේ නම් මේ ලෝකධාතුව තුළ පරම හිමිකරු අන් කිසිවෙක් නොව අනිත්‍යයයි.

මහ රහතූන් වැඩි මග ඔස්සේ .. 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 46 කොටස විද්‍යාවෙන් නොපෙනෙන ප්‍රඥාවේ විද්‍යාව

හික්කුළක් එක්තරා කැළැබද ආරණ්‍යයක වැඩ සිටියදී, සමාධියෙන් පසුවන විට විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී බව පිංවත් ඔබට මැනවින් අවබෝධ කරගැනීමට හැකි ධර්මතාවයක් දර්ශනය වුණා. ඒ තමයි ඕපපාතිකව උපත ලබන යක්‍ෂයකුගේ ඉපදීම, එසේත් නැතිනම් පහළවීම.

පිංවත් ඔබ මවකට දරුවෙක් බිහිවන හැටි, තිරිසන් සතෙක් විසින් පැටවෙක් බිහිකරන සැටි. කිකිළියෙක් බිත්තර දමන හැටි දන්නවා. නමුත් මේ ජීවිතය සකස්වීම සඳහා මුල් හේතුකාරණය වූ සංස්කාර හේතුවෙන්, කර්ම ශක්තිය, විඤ්ඤාණය කොයි ආකාරයෙන් ද ඕපපාතිකව බ්‍රහ්මයෙක්, දෙවියෙක්, යක්‍ෂයෙක්, ප්‍රේතයෙක්, තිරිසන් සතෙක් උපදින්නේ, මවකුස ඇති කලල රූපයට කොහොමද විඤ්ඤාණය බැසගන්නේ කියලා දැකලා නැහැ. එය පියවි ඇසෙන් දකින්නත් බැහැ. අවිද්‍යාවක්ම වූ පෘතග්ජන ලෝකය විසින් 'විද්‍යාව' ලෙසින් හඳුන්වන දෙයටත් බැහැ. ප්‍රඥාවේ විද්‍යාවෙන් පමණයි එය දැකිය හැක්කේ. සමාධිය ප්‍රගුණ කළ සිතකින් පමණක් දැකිය හැකි විෂයක්මයි. මොකක්ද මේ විඤ්ඤාණය කියන්නේ? එහි හැඩය, වර්ණය, ස්වරූපය හැසිරීම් රටාව මොකක්ද? අපි මේවාට පිළිතුරු දකින්න හරි කැමතියි.

මේවා නිසාම නොයෙක් දෘෂ්ඨිවල බැඳෙන්නත් හරිම කැමතියි. මේවා ගැන නොදැනීම නිසා සිදුකරගන්නා අකුසල්ද අප්‍රමාණයි. යක්‍ෂයාගේ ඕපපාතික පහළවීමේදී හික්කුළට මුළින්ම දර්ශනය වුණේ වේගයෙන් භ්‍රමනය වන සුළං සුළියක්. මෙය හරියට දිය සුළියක ස්වභාවයෙන් වේගයෙන් භ්‍රමනය වුණා. පොළොවේ සිට අඩි 6ක් පමණ ඉහළින් මෙම සුළිය ඇති වුණේ. මේ සුළං සුළියේ වේගය, ප්‍රවේගය කිසිදු යන්ත්‍රයකින් මැනිය නොහැකි තරම් අති ප්‍රවේගකාරීයි. මෙම වේගය විසින් යක්‍ෂ රූපය නිර්මාණය වුණා. දැන් හික්කුළ ඉදිරියේ සිදුවූ වේගවත් ක්‍රියාවලිය නිමාවී කළු පැහැති යක්‍ෂ රූපයේ කඳ කොටස පැහැදිලිව දර්ශනය වුණා. සියල්ල සිදුවීමට තත්පර දහයකට වඩා ගියේ නැහැ. මේ වේගය ඔබ සමාධිය තුළින්ම දැකිය යුත්තක්. මෙහිදී හික්කුළට දර්ශනය වූයේ ඕපපාතිකව උපත ලද යක්‍ෂයාගේ කඳ කොටස පමණයි. බෙල්ලෙන් ඉහළ කොටස ඒ මොහොතේ පහළවුණේ නැහැ. කළු පැහැති අඩි 7ක් පමණ උසැති හැඩ දැඩි යක්‍ෂ රූපයේ කය සහ මනස පහළවීම, ඉපදීම එම මොහොතේ සිදුවූ ද, ඇස, කන දිව, නාසය ඒ මොහොතේ පහළවුණේ නැහැ. මේ යක්‍ෂයාගේ පෙනුමෙන් හික්කුළ අනුමාන කළේ මොහු සමාදෘෂ්ඨික යක්‍ෂයෙක් බවයි. හික්කුළ අනුමාන කළේ ප්‍රේත ජීවිතයක් ගතකරමින් සිටි පිංගැනීමට හැකි ප්‍රේතයෙක්. හික්කුළත්වහන්සේලා නිතිපතා අනුමෝදන් කළ පිං අනුමෝදන්ව ප්‍රේත ජීවිතයෙන් අතමිදී, ආරණ්‍ය ආරක්‍ෂක සමාදෘෂ්ඨික යක්‍ෂයෙක් ලෙස උපත ලද බවයි. ප්‍රේතයාගේ සිතේ ඇති වූ අවසාන වූති සිත, ඊට කැමති උපාදානය තුළ බැසගත්තා. නව යක්‍ෂ ප්‍රතිසංධිය සකස් වෙන මොහොතේ එම සිත අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා මොකද එම සිත ක්‍රියාත්මක වී අවසන්. ඒ ක්‍රියාත්මක භාවයම තමයි හික්කුළ දැක්කේ එම වූතිසිත ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්වී අනිත්යවනවිට යක්‍ෂයාගේ කය හෝ මනස බාහිර රූප සමග පස්සවීමෙන් නැවත නැවත සිත් සකස් වෙනවා හික්කුළ සමාධියෙන් මෙතනදි අත්දැක්කේ ඕපපාතික සත්වයෙක් මරණයට පත්වෙන විට සකස් වුණ අවසාන සිත ඊට උපාදානය වූ කර්මයට අනුරූපිව සකස් වුණ කර්මශක්තිය 'සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණා' කියන ධර්මතාවයට අනුවයි මේ උපත සකස්වුණේ. දැන් මොහු ජීවමාන යක්‍ෂයෙක්. මෙතනදි හික්කුළට ඉතාමත් පැහැදිලිව අරමුණු වුණා විඤ්ඤාණ ධාතුව හැඩයක් වර්ණයක් ඇති රූපයක් නොවේ. විඤ්ඤාණ ධාතුව වශයෙන් හික්කුළ දැක්කේ අති ප්‍රවේගකාරී වේගයක් පමණකි. වේගය

නිසාම එතන ශක්තියක් ගැබ්වෙලා තිබෙනවා හරියටම සුළංසුළියක් වගේ වේගයෙන් භ්‍රමණය වෙමින් යක්ෂ රූපය නිර්මාණය වුණා. මේ මොහොතේ මේ සිද්ධිය මතකයට එනවිට හිඤ්ඤාවට සිනභාවක් පහළවෙනවා. මොකද මෙතන ගතයුතු වන්ද රාගයෙන් උපාදානයකරගත් කිසිවක් තිබුණේ නැහැ. වේගයක් පමණක්මයි තිබුණේ. මේ වේගය කියන්නේ අනිත්‍යය. මේ අනිත්‍යය දකින පිංවතා විඤ්ඤාණයට බැඳෙන්නේ නැහැ. ඔහු අවබෝධයෙන් දන්නවා බැඳෙන දෙයක් එතන නැහැ කියලා. අල්ලාගන්න ස්ථිරත්වයක් එහි නැහැ කියලා. විඤ්ඤාණය කියන්නේ විදුරු පෙට්ටියක් තුළ, ගල්ගුහාවක් තුළ, සිල් කරපු පෙට්ටියක් තුළ, සිදුරක් නැති කාමරයක් තුළ කොටුකරන්න සිරකරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවේ. විඤ්ඤාණය කියන්නේ ධාතුවක්. එහි එකම ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. එතකොට පයවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ සතර මහා ධාතුවේ ස්වභාවයන් වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. මේ ධාතූන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමේ වේගය තුළ, අවකාශ ධාතුවකුත් එහි සකස් වෙනවා. මේ අවකාශ ධාතුව තුළින් විඤ්ඤාණ ධාතුව ඕනෑම රූපයක් විනිවිද ගමන් කරනවා. අඩි 100ක් සහ කමැති ලෝහ කුට්ටි වලින් තැනූ සිදුරු නොමැති කාමරයක් තුළට නිමේශයකින් ගමන් කිරීමට විඤ්ඤාණ ධාතුවට හැකිය. මොකද ලෝහ කුට්ටියද නිරතුරුවම අනිත්‍යයේ වේගයට නතු ව තිබෙන නිසා.

අපේ සමාජයේ සමහර පිංවතුන් විශේෂයෙන්ම යන්ත්‍ර, මන්ත්‍ර, ගුරුකම් කරන අයගේ මතයක් තිබෙනවා ප්‍රේතයෙක් , යක්ෂයෙක් බෝතලයක සිර කර තැබිය හැකිය කියලා. තොවිලයක් නටලා, රූපියල් දහස් ගණනක් වියදම් කරලා අමනුෂ්‍යයන්ව සිරකෙරුවා කියලා කට සිල් කරන ලද බෝතල් මුහුදට දමනවා ඔබ දැකලත් ඇති.

අමනුෂ්‍යයෙක් කියන්නේ ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස , ශරීරය කියන ඉන්ද්‍රියන් හයෙන් පරිපූර්ණ සත්වයෙක්. එම ශරීරයේ සංඝභාවයක් නැහැ. සියුම් ශරීරයකුයි තිබෙන්නේ. මේ ඉන්ද්‍රියන් බාහිර රූප සමග එස්සය වීමෙන් අමනුෂ්‍යයින්ගෙන් පංච උපාදානස්කන්ධය සකස් වෙනවා. අමනුෂ්‍යයා තුළත් කාය සංස්කාර, වචි සංස්කාර, මනෝ සංස්කාර සිද්ධවෙනවා. මෙවැනි අමනුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිරකෙරුවොත් අනිවාර්යයෙන්ම කාය සංස්කාර, ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස නොමැතිවීමෙන් පීඩා විඳිමින් මියයනවා. එහෙම මියගියා කියලා අවසාන වශයෙන් එම අමනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වෙන චුති සිත විඤ්ඤාණය බෝතලය තුළ සිරවී තිබෙන්නේ නැහැ. බෝතලය කියන්නේ සතර මහා ධාතූන්ගෙන් සෑදුන රූපයක්. එහි ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. ඒ අනිත්‍යයේ වේගය තුළින් විඤ්ඤාණ ධාතුව ගමන් කරනවා, උපාදානය සකස් වුණ බැසගැනීම වෙත. මෙවැනි අවස්ථාවක අමනුස්සයා තමාව බෝතලයේ සිරකිරීමට කටයුතු කළ පුද්ගලයන් කෙරෙහි ද්වේශයක් සකස් කරගැනීම නිසා, වඩා නපුරු රෝදවූ ප්‍රේත යක්ෂ ජීවිතයක් ලබන්න පුළුවන්. එම අයගෙන් පළිගැනීම උදෙසා. ඒක නිසා වෙන්න ඇති යන්ත්‍ර, මන්ත්‍ර ගුරුකම් කරන අයත්, එම මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික සේවාවන් ලබන අයත්, දියුණුවක් නොමැති, පීඩාකාරී ජීවිත ගතකරන්නේ. මේවා තමාගේ මෝහය නිසා සිදුවන තත්ත්වයන්. මෙතැනදී වඩාත් බරපතළ තත්ත්වය නම් එවැනි අමනුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිරකොට මරාදැමීමේදී බරපතළ අකුසලයක්ද සිදුවීමයි.

පිංවත් ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඇමරිකාවේ ජීවත්වන ශ්‍රී ලාංකිකයෙක් සිටිනවා. මොහු රැකියාව සඳහා ඇමරිකාවේ ජීවත්වෙන්නේ මොහුගේ බිරිඳ, දරුවෝ ජීවත් වෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ. විශාල දේපලක්ද මව්වරට මොහුට තිබෙනවා. මොහු හදිස්සි අනතුරකින් ඇමරිකාවේදී මියයනවා. මියයන මොහොතේ මොහු තුළ ඇතිවන්නේ බිරිඳ, දරුවන්, දේපල කෙරෙහි වන්ද රාගයක්. කුසල් සිතක් මතු වුණේ නැහැ. දීර්ඝ කාලයක් විදේශගතව සිටි නිසා කළ පිංකම් තිබුණේ නැහැ. ශීලයක පිහිටියෙන් නැහැ. එම නිසාම තෘෂ්ණාවෙන් තෙත් වුණ සිත ප්‍රේත ප්‍රතිසංධියක් ලබනවා. තමන්ගේ බිරිඳ, දරුවන් , දේපල සහිත නිවසේම මේ ජීවිත මාරුව තප්පර දහයක් තුළ සිදුවෙලා ඉවරයි. තප්පර දහයකට පෙර ඇමරිකාවේ සිටි මනුෂ්‍යයා ඊළඟ නිමේශයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ තම නිවසේ ප්‍රේතයෙක්. ඇමරිකාවේ මැරුණා කියලා පාර, මග, දිශාව සොයාගන්න අපහසු වුනේ නැහැ. එය තමයි විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී විනිවිද ගමන් කිරීමේ ශක්තිය. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ විඤ්ඤාණය මැජික්කරුවෙක් යැයි උපමාකර ඇත්තේ මොනතරම් අර්ථයකින්ද? ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට හැර අන් කවරෙක් මෙම මැජික්කරු හඳුනාගන්නද. වතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් ලෙස, පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මයන් ලෙස උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ එම මැජික් කරු නිරෝධය කිරීමේ මාර්ගය මොනතරම් නිරවුල්ද පැහැදිලිද අවබෝදාත්මකද. ඇසට නොපෙනෙන උපකරණයකට හසුනොවෙන විඤ්ඤාණ ධාතුවේ සියුම් ක්‍රියාකාරීත්වය ලෝකයේ නිර්මාණකරුවාය. මොහුගේ සුක්ෂමභාවය ලොවතුරා සම්මා සම්බුද්ධ ගුණයෙන් අවබෝධකර ලෝකයාට පහදා දුන්නා මිස වෙන කවරුන් කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද? මෙම ඉහත කෙටි සටහන විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී අනිත්‍යභාවය හඳුනාගැනීමට ඔබට ප්‍රයෝජනවත් වේවි. මෙම සටහනේ මුලින් සඳහන් කළ ඕපපාතික යක්ෂයාගේ උපතේදී එම යක්ෂයාගේ ඉපදීම සිදුවූයේ බෙල්ලෙන් පහළ කොටස් පමණි. එසේ වූයේ ඇයිද යන්න හිඤ්ඤාව නොදනී. එය අපට දැනගත හැක්කේ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගෙන් පමණි. අපි කෙසේ නම් කියන්නද? නමුත් අපට

මෙවැනි අනුමානයක් කරන්න පුළුවන් මේ ආකාරයේ උදාහරණයකින්. මනුෂ්‍ය දූවකගේ මව්කුසක ගර්භාෂයේ තැන්පත්ව ඇති උකුණුහිසක් තරම් කුඩා කලල රූපයට තමයි බාහිරින් පැමිණෙන විඤ්ඤාණය බැසගන්නේ එම කලල රූපයට විඤ්ඤාණය බැසගන්න අවස්ථාවේ එහි කන, නාසය, දිව, සකස් වෙන්නේ සති හතරක් පමණ ගතවෙලා. එතෙක් කලල රූපයේ කායවිඤ්ඤාණය පමණයි කලල රූපයේ ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. මේ අනුසාරයෙන් බලනවිට ඉහත යක්ෂ උපතේදී සමහර විට ඇස, කන, නාසය, දිව පහළ වීම ඉතා කෙටි ප්‍රමාදවීමකින් සිදුවෙන්න පුළුවන් මෙය අනුමානයක් පමණයි. කෙසේ වෙතත් හික්කුට අරමුණුවූ ඕපපාතික යක්ෂයාගේ කය සහ මනස පමණයි එම මොහොතේ පහළ වුණේ .

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ.... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 47 කොටස
සැපයෙන් එහා ගිය නිදහස්වීමක හිමිකරුවෙකි ඔබ

විඤ්ඤාණධාතුවේ ආධිපත්‍යයට නතුවී ජීවත්වන ලෝකයේ බහුතරයක් ජනතාව අදහන ආගම්වල දෙවියන් බ්‍රහ්මයන් තමන්ගේ ගැලවුම්කරුවන් ලෙස දකිනවා. එම පිංවතුන් එහෙම කියන එක සාධාරණයි. මොකද එම ආගම්වල ශාස්තෘවරුන් ආගම් නායක උතුමන් පූජක උතුමන් බ්‍රහ්ම දිව්‍ය සංඥාවලින් ඔබ්බට ගිය පිංවන් පිරිසක් නොවේ. ඒ නිසා ඒ අය දිව්‍ය සැප රූපී අරූපී බ්‍රහ්ම සැප උපාදානය කොටගන්නා. ඉන් ඔබ්බට යන්න ඒවායේ අනිත්‍ය දකින්න එම පිංවතුන්ට හේතු සකස් උනේ නැහැ. ඉහත සැප කෙරෙහි ඇති කරගත් ඡන්දරාගය නිසා එම පිංවතුන් දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතලවල කොටුවුණා හිරවුණා. එහි ප්‍රතිඵලය නැවත භවයක් සකස්වීමයි. ඒ කියන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වල හිමිකරුවන් වීම. ලෝකයේ යම් පුරුෂයෙක්, ස්ත්‍රියක් දෙවියෙක් ළඟට බ්‍රහ්මයෙක් ළඟට යන්න ප්‍රාර්ථනා කරනවා නම් ඔහු ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලින් යුත් භවයක්. මෙහි භයානක කම වන්නේ මොවුනට ලැබෙන්නේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටික භවයක් වීමයි. අප බෝධිසත්වයන් වහන්සේද සංසාරයේ අනන්තවත් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකව ඉපදිලා තිබෙනවා. මේ යථාර්ථය ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ ඥානයෙන් දැක්ක නිසයි දෘෂ්ටිත් හැටගණනාවක් තිබුණ ඉන්ද්‍රියාවේ මේ සෑම දෘෂ්ටියකටම එහි නිර්මාතෘවරුන්ට කරුණාව, මෛත්‍රිය දැක්වුවේ. අපටත් කරුණාව, මෛත්‍රිය දක්වන්න උගැන්නුවේ. මේවා ලෝකයේ ස්වභාවය. ලෝකයේ බහුතරයක් පිංවතුන් දිව්‍යතල, බ්‍රහ්මතල උපාදානය කරගැනීම සාධාරණයි. මන්ද දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම සංඥාවලින් ඔබ්බට ගිය ලෝකය එම පිංවතුන් නොදැක්ක නිසා. ඒක එම පිංවතුන්ගේ වරදක් නොවේ. එයත් ජයග්‍රහණයක්. නමුත් මේ ජයග්‍රහණයේ ආශ්වාදය කෙලවර වන්නේ දුකෙන්. ඒ ඔවුන් සතර අපායෙන් නොමිදී ඇති නිසා.

මනුෂ්‍යයා ආශ්‍රිතව ජීවත්වන සතරඅපායෙන් නොමිදුනු දෙව්වරු හික්කුන්ට අරමුණුවී ඇත. මේ දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතලවලින් නවතින කථාවක්. ඉන් ඔබ්බට ගිය දර්ශනයක් මේවායේ නැහැ. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල ඉක්මවා ගොස් ලෝකයෙන් එතෙරවන මාර්ගය දේශනා කළ ශාස්තෘන්වහන්සේ නමක්. ගෞතම බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ජයශ්‍රීමා බෝධිමූලයේදී ඔය දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල සැපයන්ට මුලාවුණේ නැහැ. වසවර්ති මාරයාගේ මාර දූවරුන් නොඑක් කාමාභිනන්දන රැහැම් දර්ශන ඉදිරිපත් කරමින් මෙම දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල සශ්‍රීක බව සැපය ගැන විසිතුරු පෙන්නුවද උන්වහන්සේ ඒවාට මුලාවුණේ නැහැ. උන්වහන්සේ සෑම දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම තලයක්ම ප්‍රඥාවෙන් පිර පිරා බැලුවා. යම්තැනක හෝ ඉදිකටු තුඩක් ගැසීමට තරම්වත් ප්‍රමාණයේ නිත්‍ය සැපයක් තිබෙනවාද කියලා. උන්වහන්සේ ප්‍රඥාවේ ඥානදර්ශනයත් ලබමින් අවබෝධ කළා මේ සියල්ල අනිත්‍ය බව. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවල තේතැන්නක් බව. සියලු ලෝකයන්ගේ අනිත්‍යභාවය ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කර මේවාට ඇති කැමැත්තෙන් මිදෙන විට සිත පිහිටන්න උන්වහන්සේට වෙන තැනක් තිබුණේ නැහැ. ඒ සිත නැවතුනේ ලෝකයෙන් එරෙහි වූණ නිවන අවබෝධය තුළමය.

ඉහත සටහනට උපකාර වශයෙන් හික්කුටක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටු දර්ශනයක් මෙහි සටහන් තබනවා. හික්කුටක් සිංහරාජයට යාබද ආරණ්‍යයකට පැමිණි දෙවැනි දින රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසුවෙද්දී හික්කුට ඉදිරියේ හැඩිදැඩි අඩි හයාමාරක් පමණ උසැති හොඳින් මස්පිඩු තදින් පිහිටි තේජස් සහිත ව්‍යායාම කළ ශරීරයක් සේ ශක්තිමත් ශරීරයක් සහිත දිව්‍යරූපයක් දර්ශනය වුණා. සුදු අත්කොට කම්සයක් සහ සුදු සරමක් ඇඳගෙන සිටියා. ප්‍රභාෂ්වර, දිලිසෙන සුදු පැහැයක් ඇඳුමේ තිබුණා. ලා කහ පැහැති ප්‍රසන්න මනබදනා රූපයක්. ඔහු හික්කුට දෙස නොපෙළවී සෘජුව විනාඩි තුනක් පමණ නිහඩව බලාසිට නොපෙනී ගියා. මේ දිව්‍යරූපය කාගේද කියන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ. නමුත් එකක් විශ්වාසයි. මේ කන්දට ආරණ්‍යයට අධිපති අල්පේශාබ්‍ය දෙවියෙක් බව. හික්කුට මේ ආරණ්‍යයට ආගන්තුක නිසාත් මෙවැනි දිව්‍ය ස්වභාවයන් මීට පෙර ආරණ්‍යයේ කිසිවෙක් දැක නොතිබූ නිසාත් මෙම දිව්‍යබලය කවරෙක්ද යන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ.

සතියක් පමණ ගත වෙද්දී උදෑසන 4.30 ට පමණ හික්කුට පිටුපස විශාල ආලෝකයක් හැටියට ද දිව්‍ය ආලෝකයක් පැමිණියා. මෙම ආලෝකය බස් රථය ඉදිරි ප්‍රධාන විදුලි ලාම්පුව තරම් විශාල ආලෝකයක්. එහෙත් මොහොතකින් මෙම ආලෝකය අතුරුදන්වීම නිසා මෙම ආලෝක වශයෙන්ද පැමිණියේ ඉහත

දිව්‍යස්වභාවයම බව හික්කු ව අනුමාන කරයි. අවශ්‍ය විටක මනුෂ්‍ය ස්වරූපයේ සියුම් ස්වභාවයන් අවශ්‍ය විටක ආලෝකයක ස්වභාවයන් පෙනී සිටීමට මෙම දෙව්වරුන්ට හැකියාව ඇතැයි ඉහත සිද්ධියෙන් හික්කු ව අනුමාන කරයි.

ඉහත ආරණ්‍යයේ සති දෙකක් පමණ වැඩසිටියදී දිනක් දහවල් දානය පූජා කළ පිරිස පිංඤ්‍යමෝදන් කිරීමට අවශ්‍ය අයගේ නම් කොළ කැබැල්ලක සටහන් කළ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ අතට දුන්නා. මෙහි සඳහන් වෙනවා මියගිය අම්මා, තාත්තාගේ නම් සහ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමාට පිං පිණිසයි කියලා. අන්න ඒ අවස්ථාවේ හික්කු ව සොයල බැලුවා කවුද මේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා කියලා. මේ ආරණ්‍යයේ පිහිටි ගල්පර්වතයේ තමයි අතීතයේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා තම හේවාබලඇණි සමග පලා ඇවිත් කඳවුරු බැඳගෙන තිබෙන්නේ. මේ ගමේ සමහරු එම හේවා හටයින්ගෙන් පැවතෙන අය. ඒ නිසා මොවුන් වර්තමානයේදීත් සෙනවිතුමා සිහි කරලා පිං දෙනවා. මේ කරුණු ටික ඇසෙනවිට හික්කු ව අනුමාන කළා ඉහත ප්‍රතාපවත් දිව්‍ය ස්වභාවය සහ දිව්‍ය ආලෝකය විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමාගේ පරලොව දිව්‍ය ජීවිතය බව. එම සෙනවිතුමා ජීවත්ව සිටි ස්වරූපයේ රූපයට සමාන ප්‍රතාපවත් රූපයක් සහිත සමාදෘෂ්ටික අල්පේශාඛ්‍ය දෙවියෙක් ලෙස ආරණ්‍යය පිහිටි කඳුපානිය උපාදානය කරගෙන ජීවත්වෙනවා විය හැකියි.

දැන් අපි බලමු මේ දිව්‍ය ස්වභාවය ඇයි මේ කඳුගැටය උපාදානය කරගෙන මෙහි ආරක්ෂක දෙවියෙක් වශයෙන් ජීවත්වෙන්නේ කියලා. එයටත් අනුමාන වශයෙන් හේතුවක් හික්කු වට දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ තමයි මේ කඳුපානියේ යම් ආරක්ෂිත ස්ථානයක ආහරණ සහිත නිධානයක් ඇතැයි කියන විශ්වාසය. මෙය ඇත්තක් නම් මෙම ආහරණ නිදන් කරන්නට ඇත්තේ පරාජයවීමකදී හෝ පලායාමකදී ඒවයේ ආරක්ෂාවට වීමට පුළුවන. මැරෙන මොහොතේදී ඒවා කෙරෙහි ඇතිවූ ජන්දරාගයන් නිසා සෙනවිතුමා මරණින් මතු ආරක්ෂක දෙවියෙක් ලෙස මෙම කඳුපානිය උපාදානය කර උපත ලැබුවාද විය හැකියි.

දිව්‍යජීවිත ගත කළද මේ සියල්ලෝම ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ සමග ලෝකය තුළම ජීවත්වන්නේය. සමහරවිටක මේ අය ඔබට ලෞකික වශයෙන් උපකාරයක් කළ හැකිය. නමුත් මේ කිසිවෙකුට අන් අයෙකුට සසරදුකින් මිදීම සඳහා පිහිට විය නොහැක. මන්ද තමාද භවය උපාදානය කරගෙන ජීවත්වන නිසාය.

ඉහත දිව්‍ය ස්වභාවයන් සශ්‍රීක දිව්‍යලෝකවල ජීවත්වන දිව්‍ය ස්වභාවයන් නොවේ. යම් යම් කැමැත්තන් කෙරෙහි වන්දරාගය ඇතිකරගෙන ඒවා නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා මනුෂ්‍ය ලෝකයේම මනුෂ්‍යයන් ඇසුරේ පිරිසිදුභාවයෙන් ජීවත්වන දෙව්වරුන්ය. ලොවතුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය ලෝකයාට ස්ථිර සැප ඇති තැනක් මේ ලෝකධාතුව තුළ නැතැයි පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත. හේතුවල ධර්මයන් නිසා සකස් වූණ නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන ලෝකය උන්වහන්සේ ප්‍රඥාවේ අවබෝධයෙන් අභිබවා ගියහ. කවදාහරි දිනයක ඔබත් මමත් අපේක්ෂා කරන නිවීම තුළද ඇත්තේ සැපයක් නොව නිදහස්වීමක්මය. නිදහස ලබන්නේ දුක සහ සැපය යන දෙකින්මය. ලොවතුරා සම්මාසම්බුද්ධ ඥානයෙන් අවබෝධ කර වදාළ මේ යථාර්ථය අන් දෘෂ්ටින් සමග කෙසේනම් සසඳන්නද? ගලපන්නද? ඉහත දෘෂ්ටින් සතර අපායවල් ඉක්මවා නොගිය ස්වභාවයක්ය. එහෙත් මේ සටහන කියවන ඔබ සැබෑම වාසනාවන්තයෙකි, දක්ෂයෙකි. සතර අපායෙන් මිදීමේ මාවත පිංවත් ඔබලාට තවම විවෘතය. සමහරවිට පිංවත් ඔබ දැනටමත් අවබෝධාත්මක සතර අපායෙන් එතෙරවූ දක්ෂයෙක් වීමටද එම මාර්ගයේ ගමන් කරන අයෙක් වීමටද පුළුවන. සැබවින්ම ඔබ එසේනම් කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මිනිසුන් අදහන දෙවියන් බ්‍රහ්මයන්ට වඩා ඔබ වැදුම් පිදුම් ලැබීමට සුදුස්සෙකි. අන්‍යයන්ට මාර්ගය කියාදීමට සැබෑම ලොවතුරු බුද්ධ වචනයම, අර්ථයම කියාදෙන කළාණ මිත්‍රයෙක් වීමට සුදුස්සෙකි.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 48 කොටස එලය ගැන දුක්වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයන්න

බෞද්ධයෙක් වේවා අබෞද්ධයෙක් වේවා කෙනෙක් මියයෑමෙන් අනතුරුව දෙවියෙක් බ්‍රහ්මයෙක් ලෙස ලබන උපත භව නිරෝධයට ඇති මාර්ගය ලෙස පිළිගන්නවා නම් ඔවුනට සසරින් ගැලවීමට ඇති දුර ද අසීමාන්තිකය. මන්ද ඔවුන් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් ජීවත් වුවද සතර අපායෙන් ඔබ්බට සිත පිහිටුවීමට අපොහොසත් නිසාය. ඒත් මේ සෑම පිංවතෙක්ම ජීවත්වන ලෝකය තුළ ධර්මය සන්දිද්‍යකව ඇත. මාර්ගඵල ලාභී දෙවියන් මාර්ගඵලලාභීන් බ්‍රහ්මයන් වීමට මාර්ගය විවෘතව ඇත. නමුත් බහුතරයක් අතරමග නවාතැන්පොළවල තාවකාලික සැපයන්ට මුලාවී නවාතැන්ගෙන ඇත. පිංවත් ඔබ කුමන ජාතියක ආගමක වුවද ධර්ම මාර්ගයේ නවාතැන් ගෙන නොගෙන අවංකවම චිරයයෙන්, සතියෙන්, සිහියෙන් හිරිඔතප් දෙක

සහිතව පෙරට යන්න, ඔබට බොහෝ දේ හමුවනු ඇත. බොහෝ දේවල් යැයි සඳහන් කළේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ යන සියල්ලන්මය. සිත ක්ෂණයෙන් අනිත්‍යවී ගියද අනිත්‍යවූ සිත තුළ මේ "ලොකු ගොඩ" ක්‍රියාත්මකව තිබිණි. භවය සඳහා මග වියදම් ඉතිරි කර දෙන්නේ මේ ක්‍රියාත්මක භාවයයි. ඇති වෙමින් නැති වෙන එක සිතකට ඔබට මහාදුකක් හෝ මහාසැපක් උරුමකර දීමේ හැකියාව ඇත. ඔබ කැමැති දෙය ඔබේ කැමැති පරිදි තෝරාගැනීමට ඔබට හැකිය. මේ කැමැත්ත අකැමැත්ත දෙක වගේම ඒ දෙක අඩු තැන ඇති උපේක්ෂාව තුළ ද ඇත්තේ අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දුකක් හෝ සැපයක් බව අවබෝධකර ගතහොත් ඔබට ඉහත සියල්ල අවබෝධයෙන් අතහැරෙනු ඇත. මන්ද ඔබ ගොඩම, දුකේ නිර්මාණකරුවන් ලෙස අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් නිසාය.

සසර ඔබත් මමත් පැමිණි දුර ඉලක්කම්වලින් සටහන් කළ නොහැක්කකි. එහෙත් ඔබත් මටත් දැනෙන්නේ අපි මේ ජීවිතයේදීත් පෙර ජීවිතයේදීත් පමණක් පැමිණි ගමනය. භවයේ දුර ගැඹුර වසාදමන මාර අස්බැන්දුමෙන් අප මිදිය යුතුය. නිවීම ගැන සතර අපායෙන් මිදීම ගැන ධර්මය ඇසෙන, සැබෑම සද්ධර්මය සම්බුද්ධ වචනයම ඇසෙන මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේ පිංවත් ඔබ වීර්යය කළ යුත්තේ ලොවතුරා බුදුසමි් දුන් දැක නිවන් දැකීමට නොවේ. නිවන් අවබෝධකර අවම වශයෙන් සතර අපායෙන් මිදී ලොවතුරා බුදුසමි් දුන්ව දැකීමටය. මෙවැනි ශාසන පරිභානියක් කරායන යුගයක බුදුන් දැක නිවන් දැකීම යනු මාර ධර්මයකි. පිංවත් ඔබ දුකෙන් දුකට යෑමකි. මේ ලැබූ ජීවිතයේදී එහි දුක සැප ඔබ විසින්ම නිර්මාණය කරගත් එකකි. නිර්මාණය දුකනම් නිර්මාණය කළ නම් එහි සැබෑ නිර්මාපකයා සොයා පිළියම් කරනවා මිස තවත් පිටස්තරයකුට නිරපරාදේ චෝදනා නොකරන්න. එලය ගැන දුක්වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයා බැලීමෙන් ඔබට මේ තත්ත්වයෙන් මිදිය හැකිය. මේ මොහොතේ ඔබ ජීවිතය තුළින් අත්විඳින රූපයේ අවපැහැය, අල්පේශාබ්‍යභාවය, වත්පොහොසත්කමේ අඩුව මේවා ගැන දුක්වීම පසෙක තබා මේවා මේ ජීවිතයේ නොලැබීමට හේතුවත් ඒවා ලැබීමට මාර්ගයත් සොයා බලන්න. ඔබ කැමති සැප ලැබීමේ මාර්ගය ලබන්න නම් නොලැබීමට හේතුවන්නාවූ අකුසලයන් ජීවිතයෙන් අතහරින්න. බොහෝම නිරවුල්ව ඔබට මෙය තෝරාගන්න පුළුවන්.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්මය තුළ ඔබ ජීවිතයේ වැඩිම වුවහොත් අවුරුදු 100ක් ජීවත්වෙයි. එය තමයි උපරිමය. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ගන්නාවූ හුස්ම පොද ඉහළට අරගෙන පිටකරන මොහොතේ මරණය සිදුවිය හැකි බව. එය තමයි අවමය. ඒ නිසා ඔබට ජීවත්වීමට ඇති කෙටි කාලයේදී බොහෝම ඉවසීමෙන් ජීවිතය නිවැරදි මගට ගන්න. ඊළඟ සුගතිගාමී ජීවිතය සඳහා මේ කෙටි කාලය කළමනාකරණය කරගන්න. තමා පෙර ජීවිතයේ කරගත් දෙයට තමා වර්තමානයේ වෙර කරන්න යන්න එපා. මේ ජීවිතයේ ඔබට ලැබුණු දුර්වල රූපය, අධ්‍යාපනය, රැකියාව, විවාහය, සමාජ තත්ත්වය ගැන නැවත නැවත දුක්වීම පසෙක තබා දානය, ශීලය, මෛත්‍රීය තෙරුවන්ල ගුණ ගැනම සිතන්න. නොලැබූ දෙය ලබාගැනීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණවන්න. ඉවත් වීමට ඉතිරිව ඇති ඉතිරි කෙටිකාලය අවුරුදු ලක්ෂ ගණනින් ආයුෂ් විඳින සශ්‍රීක ප්‍රභාෂ්වර ආයුෂ්, සැප, වර්ණ, බලයෙන් අනූන දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් වීම උදෙසා කැපකරන්න. මේ ජීවිතයේදී ඔබට අර්ථාන්විත ලෙස යෙදිය හැකි සැබෑම ලාභදායී ව්‍යාපාරය එය බව හඳුනාගන්න. පිංකම් සිදුකරමින් දේවානුස්සතිය වඩන්න. ඔබම වැටුණු වළෙන් ඔබම ගොඩඑන්න. ද්වේශයේ, මෝහයේ උදැල්ලෙන් එම වළ තව තව ගැඹුරු නොකරගන්න. දානය, ශීලය, මෛත්‍රීයෙන් එම වළ පුරවා ස්වඋත්සහයෙන් ඔබම වළෙන් ගොඩවී සුගතියේ සුරපුරයට ගොඩවෙන්න. හැබැයි ඔබ සියලු යසඉසුරින් සපිරි දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් ලෙස සශ්‍රී දිව්‍යතලය උපත ලැබුවද එම දිව්‍යතලයේම ජීවත්වෙන මහේශාබ්‍ය දෙවිවරුන් දිව්‍යංගනාවන්ගේ රූපශ්‍රී අසිරිය ප්‍රභාෂ්වර භාවය දැක එතැනදී ද ඔබට හීනමානය, ද්වේශය ඇතිවීම ස්වභාවයක්මය.

අතීතයේ මනුෂ්‍යයන් ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේලාට මහරහතන් වහන්සේලාට සියතින් සිව්පසය පූජාකර සිල් ආරක්ෂා කරලා මෛත්‍රීය වඩල එම පිනෙන් දෙවියෙක් වූ අප්‍රමාණ පිනෙන් පිරි දෙවියෙක් දිව්‍යතල වෙසෙයි. ඔවුනගේ සශ්‍රීකභාවයට ළංවීමට වර්තමානයේ හෝ අනාගතයේදී එම දිව්‍යතල උපත ලබන කිසිවකුට නොහැකිය. මන්ද අතීතයේ කළ අතිදුර්ලභ පිංකම් සිදුකරගැනීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ ද, මහරහතන්වහන්සේලාද අපිට හමුනොවන නිසාය. එහෙත් ඔබ දක්ෂ නම් සතිය සිහිය තියුණුනම් ඔබට ප්‍රතිහාර්යයන් සිදුකරගත හැකිය. මේ යථාර්ථයන් ඔබ අවබෝධකර නොගතහොත් සුගතියද ඔබට දුක්විය හැකිය. මොකද ඔබ මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස උපත ලබා තිබෙන්නේ සුගතියට අයත් වාසස්ථානයකය. එහෙයින් මෙතැන ඇත්තේ සුගතියේ ඔබ ඉපදෙන තැන ප්‍රශ්නයක් නොවේ. කොතනක ඉපදුනද එතැන දුකය කියන ප්‍රශ්නයය. කුමන අඩුපාඩු ජීවිතය තුළ තිබුණද ඔබ දුකට හඬන්න එපා. හඬන්න හඬන්න දුකමයි තවත් වැඩිවන්නේ දුකේ හිතවතා තමයි කඳුළු. කඳුළු තමයි දුකේ වටිනාකම වැඩි කර දෙන්නේ. ඔබ හඬනවා පසුතැවෙනවා කියන්නේ දුක පිළිගන්නවා කියන එකයි. දුකට වටිනාකමක් දෙනවා කියන එකයි. සතුටත් මේ වගේම තමයි. සතුටේදීත් සැපයේදීත් ඔබ හෙළන්නේ සතුටු කඳුළු ඇලීමත් ගැටීමත් දෙකටම හේතුව

තෘෂ්ණාව නිසාම එකම ස්වභාවයේ කඳුළු ඔබ දුකටත් සැපටත් දෙකටම හෙළනවා. මෙයින් ඔබ තේරුම් ගන්න දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය සමීප බව කොතරම් කෙටිද කියලා. සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගය යම්සේ ප්‍රවේගකාරීද දුක සහ සැපය අතර පරතරය එතරම්ම කෙටිය. මේ නිසාමයි පිංවත් ඔබ නිතරම දුක් සහ සැපවේදනාවන් අතර දෝලනය වන්නේ. මේ කෙටි බව ඔබට තාවකාලිකව ඇතිකරගන්න පුළුවන් මාර්ගය ධර්මය තුළ තිබෙනවා. ඔබේ ජීවිතය තුළින් කුසල් දහම් සිදුකරගැනීමෙන් දාන, ශීල, භාවනා පිංකම් සිදුකර ගැනීමෙන් මේ ආකාරයෙන් දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය වැඩිකරගෙන සැප වැඩියෙන් විඳින පිරිසක් තමයි සශ්‍රීක දිව්‍යතලවල ජීවත්වන දෙවියන් දිව්‍යංගනාවන්. ඒ අතීතයේ ධර්මානුකූල ජීවිත ගත කරලා එහි ප්‍රතිඵලය වශයෙන් දිව්‍යතලවල ඉපදිලා තාවකාලිකව දුක ඇතිකරගෙන ජීවත්වන පිරිසක්. දුකෙන් මිදිල නැහැ. දුක ජීවිතයෙන් ඇත්කරගෙන සැපමයි අත්විඳින්නේ. මේ අවස්ථාව තාවකාලිකයි. පිංවත් මනුෂ්‍ය ජීවිත ගතකරන ඔබ දක්ෂිණම් ඔබට පුළුවන් මේ තාවකාලික සැපය නිවන් අවබෝධ කරගන්නා තෙක් ස්ථිර සැපයක් බවට පත්කර ගන්න. ඒ ඔබ මාර්ගඵලලාභී දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් බවට පත්වුවහොත්. ඊට අදාළ ධර්මයන් වැඩුවොත්.

එම නිසා දුකට පසුතැවෙන හඬන ලතවෙන ඔබ දුකට පඩුරු බඳින, කොඩි එල්ලන ඔබ ඔබේ ජීවිතයෙන් අර්ථවත් ලෙසට දුක දුරුකර ගැනීමට ඇත්කර ගැනීමට වෙහෙසවිය යුතුයි. සශ්‍රීක දෙවියෙක් වීමට පෙර ඔවුන් මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී ජීවිතයෙන් වැඩු සැබෑම ධර්ම ප්‍රතිපදාව නුවනින් හඳුනාගන්න. අතීතයේ කුසල් දහම් සිදුකරගෙන සශ්‍රීක දිව්‍ය ජීවිත ගතකරන මහේශ්වරයා දෙව්වරුන් පිංවත් ඔබලා දුකෙන් සහනය ලැබීමට පූජා වට්ටි ඔසවාගෙන යනවිට පඩුරු බඳිනවිට සිනාසෙනවා මිස අත්කුමක් කරන්නද? පිනම තමයි සැපය. එය ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න. කර්මය, කර්මඵල විශ්වාසයෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් තෘෂ්ණාවෙන් තොරව ඔබ පූජා කරන දානවේලක ඔබට ආයුෂ්‍ය, වර්ණය, සැපය, බලය මෙලොව පරලොව වශයෙන් ලැබෙන බව මෙනෙහි කරන්න. එහෙත් ඔබ කාමය උදෙසා තෘෂ්ණාවෙන් ගිල දමන ආහාරවේලක සැහවී ඇත්තේ ප්‍රේතයෙක්ම බව දකින්න. ඔබම කැමති දෙය තෝරාගන්න. හැබැයි ඔබ වැරදි දෙය තෝරාගතහොත් මතු ජීවිතයේදී ඔබ ප්‍රේතයෙක් නොවේ. අහම්බෙන්වත් මනුෂ්‍යයෙක්ව ඉපදුනහොත් දුකට හඬන්නෙක් වීමටද පඩුරු බඳින, කොඩි එල්ලන මනුෂ්‍යයෙකු වීම අනිවාර්ය බව දකින්න. පඩුරුත් කොඩියත් කළුපත් තුළ සැහවුණ සංසාරික අකුසල් පිළිබඳ යථාර්ථය යම් මොහොතක ඔබ හෙළිකරගනීද ඒ හෙළිකරගන්නේ සැප ලැබීමේ සැබෑම මාර්ගයයි.

මහ රහතුන් වැඩි මග ඔස්සේ... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 49 කොටස

පඩුර බෙල්ලේ බැඳගන්න ශීලයේ කොඩිය අතට ගන්න

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර තිබෙන්නේ දුකට හේතුව වන කාමයන් කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව ලාමකයි, තුව්ඡයි කියලා. මේ කාමයන්ගෙන් ආශ්වාදයන්ගෙන් දුරස්වෙන්න කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබලාට දේශනා කරන්නේ.

මේ ආශ්වාදයට ඇති ලොල් භාවය නිසාමයි සත්වයා අප්‍රමාණ අකුසල් සිදුකරගන්නේ. ඒ අකුසල්වල ප්‍රතිඵලය තමයි කායිකව මානසිකව ඔබ අත්විඳින දුක පසුතැවීම. මෙය හඳුනාගතහොත් ඔබලාට දේවාල ගාණේa පඩුරු බඳින්න, භාරභාර වෙන්න යන්න අවශ්‍ය නැහැ.

වර්තමානයේ සමහරක් පූජනීය බෝධීන් වහන්සේලාගේ බෝධි අතු භාරභාර සඳහා බැඳපු පඩුරුවලින් පිරිලා, එල්ලපු කොඩිවලින් පිරිලා, දේවාලවලත් එහෙමයි. ඔබේ ජීවිතයට බලපාන ප්‍රශ්න ඔබ හේතුඵලධර්මයන්ට අනුව ගලපාගතහොත් ඔබ නැවත පූජනීය බෝධීන්වහන්සේලාගේ බෝ අතු වල පඩුරු එල්ලන්නේ නැහැ. ඔබට පඩුරක් බඳින්න අවශ්‍යනම් ඊට සුදුසුම තැන ඔබේම අත හෝ බෙල්ලයි. මොකද ඔබ එහෙම බැඳගතහොත් ඔබට නිරතුරුවම සිහිය පිහිටනවා. ඔබ එය දකින, දකින මොහොතක් පාසාම. ඔබ තුළින් අකුසලයන් සිද්ධවෙන්න යනවිට එය වළක්වා ගැනීමට, කළ අකුසල් නැවත නොකිරීමට, නොකළ කුසල් සිදුකරගැනීමට..... මොකද ඔබ පඩුරු බඳින්නේ ඔබට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් විසඳාගන්න භාරයක් ලෙසටයි. ඔය ප්‍රශ්න ඇති වුණේ අතීතයේ ඔබ අකුසල් නිසාමයි. ඒ නිසා අනුන්ට භාරවෙලා වැඩක් නැහැ. තමා තමාට භාරවෙන්න ඕනේ. සපට වෙන්න ඕනේ. අකුසලයෙන් දුරුවෙලා කුසල් වඩනවාය කියලා. ඒ මාර්ගය තුළයි ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනේ. එවිටයි ඔබට අකුසල් යටපත් වෙලා කුසල් ඉස්මතු කරගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. පව යටපත් කරලා පින මතුකරගන්න පුළුවන්.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පින කියලා කියන්නේ සැපයට කියන තව නමක්ය කියලා.

සැපය හීනයි කියන්නේ පින හීනයි කියන එකයි. ඉවසීම තිබෙනවානම් තේරුම් ගැනීමට ඉතාමත් පහසු සමීකරණයක් මේක. ඉවසීම නැති තැනදී ඔබ ඔබගෙන්ම පළිගන්නවා. එයත් දිටියදම්ම වේදනීය අකුසල විපාකයක්. ඔබ අතීතයේ කරන අකුසල්වලට ඔබ විසින්ම වැරදි දෘෂ්ටිත් ඇතිකරගෙන කායිකව මානසිකව දඬුවම් විඳිනවා. වෙනත් කෙනෙක් ඔබට දඬුවම් කරනවා නොවේ.

ඔබ ඔය දේවාල ගාණේද පිළිසරණ සොයා රස්තියාදුවන්නේ පෙර ජීවිතයේදී ඔබ අනුනගේ බලාපොරොත්තු කඩකරලා තිබෙන නිසා වෙන්න පුළුවන්. අනුනගේ බලාපොරොත්තු කඩකරලා අනුන්ව අතරමං කළ නිසා වෙන්න පුළුවන්. ඔබේ මහේශාඛ්‍යභාවයෙන් අනුනට පීඩාකිරීමේ අකුසලයේ ප්‍රතිඵලය තමයි ඔබ අත්විඳින්නේ. ප්‍රතිඵලය කියන්නේ ඔබම හේතුවෙන් සැදුනක්. මේ සෑම දෙයක්ම ධර්මානුකූලව බැලුවහම, ඔබට සිතෙන්න ඕනේ, සැප හෝ දුක ගැන සිත සිතා සිටීම නොව, මේ දෙකෙන්ම මිදිය යුතුය කියලා. මිදීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණ වීමය කියලා. දුක, සැප දකින, මනින, කිරින, ගණන් හදන මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් මිදීමය කියලා.

රෙදි කැබැල්ලක බැඳගත් රූපියල් දෙකේ කාසියකින්, පොප්ලින් යාරයකින් මසාගත් කොඩියකින්, දේවාලයේ ත්‍රිශූලය මත ගැටගසන පඬුරකින්, දුකින් මිදීමට හැකි බවට ඔබ තුළ ඇති දෘෂ්ටිය, විවිකිවිචාව, තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ශ්‍රද්ධාව තුළින්ම ඔබ නැතිකරගත යුතුය. තෙරුවන් වෙත ජීවිතය පූජාකර, ශීලයේ කොඩිය ඔබේ අතට ගෙන, කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් හැකිතාක් පඬුරු දන්දෙමින්, දුකට හඬනා කඳුළු මෙමත්‍රියෙන් පිසදාගෙන, සැප ලබන සැබෑම මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න. මුලාවූ ලෝකයෙන් මිදී, සතර අපායෙන් නිදහස්වූ මනුෂ්‍යයෙක්, දෙවියෙක් වන්න ඔබත් චිරයය වඩන්න.

මහ රහතන් වැඩි මග ඔස්සේ... 'සතර අපායෙන් මිදෙමු' - 50 කොටස ඔබේ තරුණ ලස්සන රුව කවුද රැගෙන ගියේ...

ආදරය කියන වචනය පිංවත් ඔබට බොහෝම ප්‍රියමනාප හැඟීමක් දෙන වචනයක්. ඇසේ ආශ්වාදය උදෙසා තවත් ඇසකට බැඳුනොත්, කන් ආශ්වාදය උදෙසා තවත් කනකට බැඳුනොත්, නාසය නිසා තවත් නාසයකට බැඳුනොත්, දිව නිසා තවත් දිවකට බැඳුනොත්, මනස නිසා, කය නිසා තවත් මනසකට කයකට බැඳුනොත් අපි එයට කියනවා ආදරය කියලා.

ඇසක් ඇසක් සමග බැඳෙනවා කියන්නේ දුකක්, දුකක් සමග බැඳෙනවා කියන කාරණයයි. කවරු කොහොම බැඳුනත් ඔබ බැඳෙන්නේ කරුණු පහකටය කියලා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාන කියන කරුණු පහයි. මේ කාරණා පහේ ස්වභාවය නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. යමක් ස්ථිරභාවයේ නොපවතී නම් එතැන ඇත්තේ දුකයි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා 'පිංවත් මහණෙනි, කාමයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා' කියලා. බුදුරජාණන්වහන්සේ කොතැනකදීවත් දේශනා කරන්නේ නෑ කාමයේ ආශ්වාදයක් නැතිය කියලා. 'කාමයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. මහණෙනි, ඒ නිසාමයි සත්ත්වයා මේ තරමටම ඇස, කන, දිව, නාසය, මන, කය කියන ආයතන පිනවන්න උත්සහගන්නේ. ඒ උදෙසා දිවා රාත්‍රී වෙහෙසෙන්නේ. නමුත් පිංවත් මහණෙනි, කාමයේ ආශ්වාදය වගේම එහි ආදීනවයකුත් තිබෙනවා. කාමයේ ආශ්වාදය කෙටිය. ඒ උදෙසා විඳින්නට වන ආදීනවය අතිදීර්ඝයි, කටුකයි කියලයි බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. එහෙමනම් යමෙක් ආදරයේ නාමයෙන් තව කෙනෙක් සමග බැඳෙනවා කියන්නේ කෙටි ආශ්වාදයක් උදෙසා අතිදීර්ඝ කටුක ආදීනවයකට බැඳෙනවා කියන එකයි.

කෙටි සැපයක් උදෙසා දීර්ඝ දුකක්.....

මේ සටහන කියවන පිංවත් ඔබ ආදරයේ නාමයෙන් කුමන හෝ බැඳීමකට ලක්වූ අයෙක් නේද? ඔබේ ජීවිතයට මේ උතුම් ධර්මය ගලපා බලන්න. ගෙදර සාලය මත, කුමක් හෝ රඳවනයක් මත තබා තිබෙන ඔබගේ සුන්දර මංගල ජායාරූපයේ හුරුබුහුටි මනාල මහත්මිය සහ කඩවසම් මනාල මහතා යන දෙපලගේ තාරුණ්‍යයේ ලස්සන, හැඩරුව මේ මොහොතේ ඔබේ ජීවිතය තුළ රැඳී තිබෙනවාද? ඒවාට මොකද වුනේ? කවිද අරගෙන ගියේ? කොහෙටද අරගෙන ගියේ?...

ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ දෙසටම නේද?

මොකක්ද දැන් ඉතිරිව තිබෙන්නේ?

ශෝක, පරිදේව, දුක්ඛ, දෝමනස්සයන් නේද?

වර්තමාන සමාජයේ ඔබ සමග ජීවත්වන වයෝවෘද්ධ ආච්චිලා, සියලාත් අතීතයේ ඔබ වගේම තාරුණ්‍යයෙන් ඔදවැඩි ජීවත්වූන අය. ඒ අයගේ රූපය තුළත්, ඔය තාරුණ්‍යය ඔබට වැඩිය තිබුණා. ඒ අයත් අතීතයේ රූප රාජීණි තරගවලට ඉදිරිපත් වුණා. දැන් තමා දෙස බැලුවහම ඒ අයට තේරෙනවා මොකක්ද මම අතීතයේ ඉදිරිපත් කළේ කියලා. ඒ අතීතය මතකයට නගනකොට ඉතිරිව ඇත්තේ පංචඋපාදාන්ස්කන්ධයක දුක පමණයි.

මංගල දිනයේ මනමාල මහත්මයෙකුට, මනමාලියකට ඇඳුම් අන්දවන්න, ලස්සන කරන්න පමණක් ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරන සමාජයක් මේක. ලක්ෂ ගණන් වියදම්කොට කාටද මේ අන්දවන්නේ. අවිද්‍යාවටම නේද? තෘෂ්ණාවේ සඵලයි, රත් රිදී තමයි මේ පළඳවන්නේ. ඇඳුම් පැළඳුම් ලස්සන බව ඇත්ත. සුවඳ විලවුන් සුවඳ බවත් ඇත්ත. මුහුණේ සිනහව ප්‍රසන්න බවත් ඇත්ත. ඒත් කවිද මේවායේ හැඩ බලන්නේ? වෙන කවරුවත්ම නෙමෙයි, මාරයායි මේවායේ හැඩබලන්නේ.

මෙතැනදී මාරයා හැඩ බලන්නේ කාගේද? මාරයාගේ හැඩමයි මාරයා විසින්ම බලන්නේ. රූපයේ කියන්නෙත් මාරයාමය. රූපය ඇසුරින් සකස්වන පංචඋපාදාන්ස්කන්ධයත් මාරයාමය. මාරයාගේ හැඩරුව මාරයාම බලනවා. පිංවත් ඔබට වැටහෙනවාද මේ කියන කාරණය.

තවත් තේරුම්කොට කියනවා නම් දුක විසින් දුකේ හැඩරුව බලනවා.

රූපය දුකක් වෙන්නේ, රූපය නිර්මාණය වෙලා තිබෙන්නේ නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතුවෙන්. ඒ නිසා නිරතුරුවම යමෙක් ජන්දරාගයෙන් අල්ලාගන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණයට අයත් රූපයක්මයි. එස්ස, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ කියන ධර්මතාවයන් 5 ක් සකස්වෙන්නේ අනිත්‍යයට පත්වෙන රූපයක් හේතුවෙන්. රූපය අනිත්‍ය නම්, ඒ හේතුවකොට සකස්වෙන යම් ධර්මතාවයක් වේ නම් ඒවාද අනිත්‍ය විය යුතුය.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා රූපය නිරතුරුවම මැරෙමින් ඉපදෙමින් පවතිනවා කියලා. නමුත් ඒ බවක් ඔබ දන්නේ නැහැ. ඔබ මරණය ගැන සිතන්න කැමතිත් නැහැ. ගෙදර තමන්ගේ ඥාතියෙක් මියගියහොත් දේහය ගෙදර තිබෙන තාක්, මරණය ගැන සිතනවා. අනේ මමත් මැරෙනවා නේද? කියලා සිතනවා. මාව දාලා ගියේ ඇයි, මාවත් අරන් යන්න කියලා බලෙන් මරණය ගන්න හදනවා. මේ දින තුන හතර මරණානුස්සතිය වැඩෙනවා. ඒත් ටික දවසයි ඒ උණුසුම තිබෙන්නේ. ඔබට මරණය අමතක වෙනවා. නැවත මරණය ගැන සිතන්න ඔබ කැමති නැහැ. මරණය ගැන සිතීම අසුබ දෙයක්, සෘණාත්මක දෙයක්, පසුගාමී දෙයක් හැටියටයි ඔබ දකින්නේ. යමෙක් මරණය ගැන නිරතුරුවම සිතනවා කියන්නේ, නුවණින් දකිනවා කියන්නේ ඇත්ත ඇති සැටියෙන් දකිනවා කියන එකයි. මෙතැන සෘණ හෝ ධන දැක්මක් නැහැ. මෙතැන තිබෙන්නේ යථාර්ථයයි. සිදුවෙමින් පවතින ඇත්තයි. ඔබ මරණය සිහිකිරීමට බියවෙනවා කියන්නේ ඇත්ත දැකීමට බියවෙනවා කියන එකයි. උදේ සිට රාත්‍රිය දක්වා මේ ශරීරයට ආහාර, ජලය, බෙහෙත් ලබාදෙමින් අපි කරන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වසන් කරන්නට හදන එකයි. ඔබ ඔය සැබෑ ඇත්ත වසංකරලා, මොකක්ද ඇත්ත හැටියට අරගන්නේ. මෝහයයි. මෙතැනදී ඔබ අධර්මයමයි ධර්මය හැටියට අරගන්නේ. මේ මෝහ මූලික දැක්ම පෝෂණය කරන්න ඕනෑ තරම් මාර බලවේග සමාජය තුළ තිබෙනවා. ජීවිතය අත්විඳින්න⁴ මරණය ගැන නොසිතන්න⁴..... බොහෝම සුන්දර අදහස් ලෙසින් සමාජයට එනවා. ඒත් ඒවායේ සුන්දරත්වය වැඩි තරමටම එහි ඇති අර්ථය තුළ දුකද ගොඩගැසී තිබෙනවා.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ඇස නිරතුරුවම මැරෙමින් උපදිනවා කියලා. මේ කන, නාසය, දිව, මනස, කය නිරතුරුවම මැරෙමින් උපදිනවා කියලා. ඇසත්, බාහිර රූපයත්, විඤාණයත් එස්සය විමේදී ඇස උපදිනවා. ඇස උපදිනවා කියන්නේ වක්ඛු විඤාණය උපදිනවා කියන එකයි. ඒ සැනින් ඇස මැරෙනවා. තවත් ආයතනයක් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ මනෝ විඤාණය සකස් වෙනවා. මෙය බොහෝම වේගවත් ක්‍රියාවලියක්. සෑම මොහොතකදීම කුමක් හෝ ආයතනයක් ඉපදී පවතිනවා. එක ආයතනයක් ඉපදිලා, කියන්නේ අනෙක් ආයතන පහම මැරිලා කියන එකයි. ශරීරයේ උණුසුමත්, ආයුෂ්‍යත් තිබෙනවා. උපදින කුමන හෝ ආයතනයක් නිරතුරුවම ක්‍රියාත්මකභාවයේ පවතින නිසා විඤාණය ඇතිවෙමින්

නැතිවෙමින් පවතිනවා. ඒ නිසා මරණයක් ගැන ඔබට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔබ මරණය හැටියට දකින්නේ ආයුෂ්‍යත්, උණුසුමත්, විඤ්ඤාණයත් පහව ගිය ශරීරයක මරණය ගැන පමණයි.